Utrecht University Library
Partner in Science
Universiteit Utrecht

Psalterium

https://hdl.handle.net/1874/349389

~~D. qu.~~
~~359~~

167. **Bruno** Herbipolensis, Psalterium ex doctorum dictis collectum. Neurenberg, Ant. Koberger 1494. 4o min.

113. G. 24

Typen 14, 15, 20, 21. — H* 4012. — BMC II p. 439. — Holtrop II 577. — Peddie I p. 159. — Pell. 3035. — Pr. 2096.

167 Op het 1e blad: „Frater Joannes Mondo ordinis minorum conventus montensis". Latere hand: „Nunc Capucinorum Trudonensium anno 1617". Andere hand: „Lieuijn Meyeraert". — Waarschijnlijk uit de Maastrichtsche collectie. — In den catalogus van 1845.

Pſalterium beati Brunonis epiſcopi herbipolenſis

Fr. Joannes Mondo ord. minor. conventus monten.

Fratrum Capucinorum Teneramundae ao 1617

Ludovicus vanderveldt

¶ Operis ⁊ autoris cōmendatio

¶ Corrigendi emendādiq; pſal
terij ꝓlogus beati Brunonis:
Epiſcopi Herbipoleñ. breuis
cōmendatio. ⁊ quō ꝓficue legē
dum ſit iſtud pſalterium inſtitu
tio ⁊ cohortatio.

Noua non cudi
mus ſed vetera renouam⁹
q̄uis vetera renouata nō-
unq̄ ſoleant videri noua.
Quod ⁊ in hoc pſalterio pleriſq; poſſe
euenire non dubitam⁹. qui vetus iſtud
pſalteriū per Origenez Hieronimūq;
emendatū. ac emendatōnis ſue ſignis
figuriſq; inſignitū. ſicuti tunc ab eis le
gendū eccleſijs traditum eſt. atq; nunc
longo tempoꝝ interuallo. ab vſu noti-
ciaq; hominū haud etiam mediocriter
doctoꝝ abolitum. ⁊ pene ab hominuꝫ
memoria ablatum. iterum in lucem re
ſtitutū. reintegratum. emendatūq; cō-
ſpicientes. nouū illud atq; recenter ela
boratū autumabunt. quod pene in lin
gua latina vetuſtiſſimū habet. vñ ⁊ illo
rum opinionis iudiciū eiuſdem pſalte
rij vetuſti codices qui hodie habentur
⁊ videntur cōfutant. Minimo ⁊ ipm
⁊ tale fuiſſe ante ānos mille. Origenis
ſanctoꝛumq; patrum Hieronymi ⁊ au
guſtini in pluribus ſancte ſcripture lo
cis teſtatur auctoritas. quoꝝ tempib⁹
⁊ grecis ⁊ latinis eccleſijs ꝑcelebre ha-
bitum eſt. ⁊ poſt eos ꝑ multa tempoꝛū
volumina a ſtudioſis viris diligenter
obſeruatū. Porro tepeſcente hominū
ad diuinas lr̄as ſtudio inualeſcētibuſ-
q; illecebraꝝ ambitionis auriq; cupidi
tatibus. faſtidiātū atq; adeo in deſuetu-
dinē iri paulatim miſſum eſt egregiuꝫ
opus (qō tāmulto laboꝛe a patribus ꝓ
cōmuni omniū diſcētiū vtilitate fabre
factū eſt) vt noſtra tempeſtate eius vix
veſtigiū relictū videatur. Et ꝓfecto ni-
ſi ſtudioſoꝝ ⁊ quoꝛundā etiā ſanctoꝛū
patrū diligenti cura ⁊ curioſa diligen-
tia ꝓuiſe poſteritati eius vel pauca ex-
emplaria reliquiſſet. ⁊ nos ignoꝛauiſſe
mus nec alijs e veſtigio ꝯtradere iſtud
potuiſſemus. Cuius pulcritudinē. vti-
litatē ac dignitatē iō non verbis cōmē
dandā exclamandāq; neceſſariuꝫ arbi-
tramur. q̄ ſeſe ſine laudatoꝛe laudatū.
⁊ ſine p̄cone p̄conio omni dignum de-
monſtret diligenter ⁊ ſine inuidia legē
tibus. Quapꝛopter nō minimas gra-
tes pr̄i luminū deo īmoꝛtali ⁊ clemētiſ-
ſimo agere iuſtū cenſem⁹. q̄ etiā in hac
re hūanā miſeratus ignoꝛantiā. verita
tis ſancte lucernā (iam multis ſeculis
ſub modio abſconſam) ſuꝑ cādelabꝛū
reponens. oībus q̄ in domo dei ſunt re
lucere fecit. Sꝫ ⁊ illis grates nō habe-
re iniuſtuꝫ arbitramur. ꝑ quoꝝ religio
ſam ſolicitudinē eterna dei ſapia ſalu-
tarē nobis iſtā eruditōnis doctrinā ad
nos vſq; ꝓuenire voluit. Inter q̄s bea-
tus pr̄ Bruno ſm̄ ſeculi dignitatē Cō
radi ſecundi iꝑatoꝛis patrueliſ. ſm̄ dei
vo electiōez herbipoleñ. olim p̄clarus
ep̄s. religione ⁊ vita ſanct⁹. poſtq̄ moꝛ
tē iſtā tꝑalē (quam ſubijt anno dñi nr̄i
ieſu xp̄i milleſimo quadrageſimoq̄n-
to ſexto kalendas iunij) etiam miracu
lis clarus. p̄ter maioꝛa virtutuꝫ opera
quibus in dñico ouili paſtoꝛ bonus ef
fulſit quibuſq; cōmiſſuꝫ ſibi a dño gre
gem ⁊ oꝑe ⁊ exemplo ſemꝑ pauit. the-
ſauriſans nihilominus poſteris filijs
ſuis memoꝛabilē ⁊ ſanctū pſalmoꝝ li-
brū (ex quo ille impꝛeſſus ē) ſumptuo
ſe ſcriptū. quaſi hereditatis ſpūalis nō
minimā poꝛtionem reliquit. Quod et
ap̄lo noſtro beatiſſimoq; ciuitatis her-
bipoleñ. pꝛimo epiſcopo ſancto Kilia
no offerens his eundē ſanctū patronū

noſtruꝫ verſiculis exorat. Sit collega tue ſortis pater o Kiliane. Antiſtes dono qui te veneratur in iſto. Donū inqꝫ iſtud lucroſum. donum ſupererogatōis. donuꝫ a celeſti patrefamilias digne remunerandū. Quot em̄ ex eo anime ꝑfecerint tot ſuꝑ credituꝫ ſibi a domino ſuo talentū lucra eideꝫ dn̄o gratiſſima acquiſiſſe ⁊ ſuplucratū eſſe credenduꝫ eſt. ꝓpter quod ⁊ gratiā memoriāqꝫ ꝑpetuam apud deū ⁊ homines iuſte meruit. Si etenim (vt ſenatori noſtro magno Caſſiodoro placet diuinarū inſtitutionuꝫ libro primo) antiquarijs ⁊ libroꝝ ſcriptoribus diuinoꝝ gratia habenda eſt. ꝙ ſeſe alioſqꝫ ſcribendo ſalutariter inſtruunt ⁊ dn̄i p̄cepta longe lateqꝫ diſſeminant. non minor habenda a. qꝫ agenda gratia eſt eis quoꝝ ſtudio ⁊ impenſa ſcriptoꝝ manus ſuſtentata ſalutares iſtas lr̄as exarauit. Et ni fallor laudibus iuſti artificis omnib⁹ dignus eſt qui artificem ad bonuꝫ opus mouet dirigit ⁊ alit. Felix (inquit caſſiodorus) intentio. laudāda ſedulitas ſcriptoris. manu hominib⁹ p̄dicare. digitis linguas aperire. ſalutē mortalib⁹ tacite dare ⁊ cōtra dyaboli ſurreptiōes illicitas calamo atramentoqꝫ pugnare. Tot enim vulnera Sathanas accipit quot antiquarius dn̄i verba deſcribit. Sed non minus felix intentio non minus laudanda diligentia eius cui⁹ iuſſu ⁊ expenſis iſta bona fiunt. Magna igitur laude dignus. magna gratiarū actione ꝓſequendus. magno deniqꝫ extollendus p̄conio eſt beatiſſimus iſte pater noſter Bruno. cuius vigili cura ⁊ ſolicita ꝓuidentia egregiū iſtud pſalteriū titulis pſalmoꝝ ac eorundeꝫ thematibus ⁊ ſūmarijs. collectis. dyapſalmatibus. obelis. aſteriſciſqꝫ inſignitū. atqꝫ gloſellis autēticis marginū campis circumfuſis ſicut cernitur diſertuꝫ expoſitūqꝫ ⁊ nobis comparatuꝫ ⁊ relictum eſt. Felix ꝓfecto pater qui filios ꝑ euangeliū in xp̄o genitos etiaꝫ mortuus docet. felices filij qui caras iſtas patris reliquias religioſa pietate cuſtodiunt. ac ſalutiferam doctrinā alta mēte reconditam. imitando in opus ſanctum ducunt. Et quid em̄ pſalmorum iſtum codicem niſi beatiſſimi patris vite morum actionūqꝫ ſuarum teſtem ac caras precioſaſqꝫ et ſanctas reliquias dixerim. Si quidem opera hominum veſtigia ſunt quibus eorum vita inueſtigatur. Tibi igitur o pater luminū (a quo omnis ſapientia ⁊ om̄e datū optimū ⁊ perfectū mortalibus datur) gratias quales valemus (⁊ ſi non quales debemus) dicim⁹. daqꝫ vt dignas agamus. qui ꝑ beatū patrem noſtrū ⁊ nūc apud te patronū p̄cioſum iſtū theſaurum ⁊ virtutis imitandū exemplar cōſeruaſti. dignare clementiſſime pr̄ fructum quem in eo patre noſtro ſeminaſti. ⁊ hodie milleſies multiplicare in filijs. vt in ꝓfectu animarū nr̄arum nominis tui gloria magnificetur in ſecula. Tibiqꝫ o pater ter quaterqꝫ beate. et pontifex toto euo venerāde felix Bruno grates referimus. impetra vt digne quoqꝫ moribus reſpondeam⁹. Digniſſimas em̄ gratias agere eſt deo fideliter ſeruire ſanctorūqꝫ vitam imitari. id ip̄m quoqꝫ ē deo dignere pſallere ⁊ in pſalterio ꝓficere. Propter qđ admonēdus lector eſt vt ſi ſalutifere pſalmorū doctrine particeps eſſe deſideret. atqꝫ pſalterium non ſolum habere verūetiam in eo vtiliter pſallere ⁊ ſapite intelligere velit pſalmoꝝ myſteria nunquā ſine oratione premiſſa legere ⁊ diſcere incipiat. Ideoqꝫ enim ⁊ orationes pſalterio p̄ſcripte ſunt vt ip̄o poſitionis ordine monſtretur quod ſine oratōne deuota vane exordiat lectio ſacra. At pu-

ciplo quoq̄ pſalterij et primo pſalmo
legendi initium faciat ⁊ in finem conti
nuando lectoꝛem deducat. multa etenī
in poſterioꝛibus pſalmoꝝ gloſul' omiſ
ſa ſunt que in prioꝛibus ſcripta habent
econtraqʒ in ſequentibus inueniuntur
que in ꝓcedentibus nullibi reperiunt.
quoꝝ tamen collatio ⁊ in prioꝛibus ⁊ i
ſubſequentibus intellectū plurimū iu
uat. Sēꝑ quoqʒ Caſſiodoꝛi et gloſe oꝛ
dinarie in vno ꝓlogo tradita de coꝛpo
re ⁊ capite trifarie locutiōis inſtructio
mēti ⁊ memoꝛie fixe hereat. Ne in vno
eodemqʒ pſalmo ꝑſonarū loquentiuʒ
crebꝛa mutatio. confuſionē legenti pa
riat. intelligentiā impediat ⁊ legēdi fa
ſtidiū nauſeamqʒ aggeneret. Nihil de
niqʒ ſuꝑficialiter ꝑcurrat. verba ſingu
la trutinet. Nam vis magna in verbis
⁊ ꝓpꝛietas ſeruata eſt. nedū in textu ve
rūetiam gloſellis maxime Caſſiodoꝛi.
qui (vt oꝛatoꝛem decet) nihil incaſtiga
tū. nihil ineptiaꝝ. nihil deniqʒ in ꝟbis
impꝛopꝛietatis vulgaris admiſit. Sed
ſingula vocabula ad vnguē ꝓſpecta in
vi ꝓpꝛia originiſqʒ natura in oꝛationeʒ
diſpoſuit.

Q̄ in ſacra ſcriptura grāmati coꝝ regule non ſꝑ ⁊ vbiq̄ ſunt obſeruande.

GRatum ꝟo quemlibet etiā ſcio
lum venimus. ne que fideliter
ſollicitéqʒ emendando elaboꝛa
ta ſunt. temeraria ꝓſumptione immu
tet. Nec qđ prima fronte diſſonuʒ ſibi
aut abſurduʒ vel regulis grāmatice ar
tis cōtrariū iudicat. indocte poſitū aut
emendatione dignuʒ exiſtimans caſti
get. Sicut in ſecundo pſalmo diſrum
pamus non dirumpamus. ⁊ ꝑ omnes
pſalmos quibus hoc verbum inſertuʒ
eſt diſpoſitū eſt non a nobis ſed ab his
viris qui ante quadringentos imo mil
le annos eas compoſitiōis noꝛmas ob
ſeruare maluerunt. quibus foꝛtaſſe fa
cilioꝛ ſenſus legentibus preberetur. ꝙ
grāmaticoꝝ obſcuras rudibus tenere
inuenticulas quibus ignoꝛantiā intel
lectus impediret. Illis enī nouiſſimis
cōpoſitionū regulis ſubtilitatis euphO
nie. bꝛeuitatis ve modus cum difficul
tate intelligentie cōmēdatus eſt. San
cti ꝟo patres attendentes verba ꝓpter
res ⁊ dicentis atqʒ ſcribentis intentiōeʒ
intelligendas. Non ꝟo ꝓpter oblecta
re aures inſtituta. quo id facilius fieret
planiſſimis vocabulis vſi ſunt. Quī vt
ait hilarius quarto de trinitate intelli
gētia dictoꝝ ex cauſis eſt aſſumēda di
cendi. q2 non ſermoni res ſed rei eſt ſer
mo ſubiectus. ⁊ tranſumit extra ꝺ ver.
ſig. intelligentia. Hinc etiā foꝛtaſſe fa
ctū eſt vt ſancti patres olim obpꝛobꝛiū
non oppꝛobꝛiū. inluminat non illumi
nat. adſtitit non aſtitit. ⁊ ſimilia ſcribi
voluerint. ne ſi artificioſius ſcriberent:
oppꝛobꝛium illumīat ⁊ aſtitit. ignaris
huius compoſitionis regule ⁊ ſimpli
cioꝛibus atqʒ i ea arte minus eruditis
ꝓpter ꝯpoſitionis infractiōeʒ obſcurioꝛ
⁊ foꝛtaſſe non intelligibilis redderetur
oꝛatio. atqʒ ita diuinam ſcripturaʒ (oī
etati ⁊ cōditioni hominū ⁊ doctis ⁊ in
doctis ad ſaluteʒ neceſſariam) legendi
ꝓcluderetur aditus. vel difficultate in
telligendi. delectatio in lectiōne minue
retur. tedium generaretur. animarum
qʒ ſalus ex lectione frequenti ⁊ feruen
ti prouenſens impediretur. Sancti ita
qʒ viri cognoſcentes ſe ſapientibus in
ſipientibuſqʒ debitoꝛes. omnes doce
re conati ⁊ nulluʒ paruulum verbi ob
ſcuritate effugare: maluerunt exiſtimo
grāmatice preterire regulas aut earum
in hoc etiam videri ignari. ꝙ fratreʒ in

ea arte eūdem in dei vero preceptoꝛuꝫ
regulis eruditum artificioſa eloquētie
obſcuritate ⁊ diſertitudine a lectōis ſtu
dio ſalutari abigere vel retrahere. Et q̄ꝫ
uis ſiue dirumpamus ſiue diſrumpa-
mus dicatur in ſenſu nulla ſurgat. ⁊ in
ſignificatione diuerſitas. atqꝫ ad intel-
ligendū nulla aut praua valde obſcuri
tas. vt etiam ſine iſta querela dirumpa
mus dici ⁊ ſcribi poſſet. quia tamē nō
minoꝛ eſt ſanctoꝝ patrū in canone ſcri
pturarū etiam quo ad grāmaticam q̄ꝫ
donati ſeu priſtiani auctoꝛitas. maxi-
me cuꝫ ⁊ ipi quod donatus quodqꝫ p̄-
ſtianus ſcripſit non ignoꝛauerint. atqꝫ
illis prioꝛes etiam tempoꝛe fuerint. im
mutari non licuit qđ non debuit. Nec
in hoc eoꝛum auctoꝛitati p̄ferenda eſt
cuiuſcunqꝫ grāmatici vel ratio vel au-
ctoꝛitas. quoꝝ nimirum etiam ſine iſta
ratione omnibus iuſte p̄fertur ⁊ digne
veneratur a cunctis fidelibus ſola au-
ctoꝛitas. Nec mirum cum ⁊ in grāma-
tica locutionū ⁊ aſſertionū multarum
⁊ in pleriſqꝫ regulis ꝓ rōne redditur ſo
la volūtas. vt ſi cur ita dixerint queriť.
qꝛ ita placuit ⁊ ita voluerunt nulla ad-
ſecta voluntatis coꝝ rōne vel cauſa re-
ſpōdetur. cur igitur ſanctoꝝ in hoc mi
noꝛis cur vel non equalis aut maioꝛis
auctoꝛitatis voluntas habēda eſt. Nec
nouum aut p̄ſumptuoſum putari de-
bet ꝙ nōnulli ſancti patres noſtri ⁊ grā
matici ⁊ oꝛatoꝛes priſtino tempe. ſcien
tia vero non poſterioꝛes eum ſequi de
dignati ſunt, cum nec ipſe ſuos maio-
res ⁊ grāmatice ꝓfeſſoꝛes varronē di-
co (Tullio teſte) facile omniū doctiſſi-
mū. ⁊ didimū (Macrobio teſte quinto
Saturnaliū libꝛo) omniū grāmaticoꝝ
doctiſſimū alioſqꝫ per omnia ſecut⁹ ꝓ-
batur. Saluatoꝛem igitur noſtruꝫ. do-
ctoꝛem vtiqꝫ ſolum ⁊ magiſtrū vnicuꝫ.

ſancti patres noſtri ſecuti. qui euange-
lia ſua planiſſime ſcribi voluit ⁊ p̄dica
ri. omnes ſeculariū litteruꝫ laboꝛintos
oſcuraſqꝫ ſubtilitates circūeuntes pla-
niſſima cuilibet verba poſuerunt. Ne
vel modica verboꝝ difficultate territ⁹
legentis animus poſſet a cepta lectiōe
⁊ diſcendi ſtudio reſilire. Hinc ⁊ in plu
ribus pſalmis hui⁹ pſalterij obpꝛobꝛiū
non oppꝛobꝛium vt innuimus: reperiť
ſcriptū. Et pſalmo. cxxxviij. (ne ambi-
guitatis nota vlla legentē cōturbaret)
antiqui ⁊ maioꝛes noſtri auguſtino te-
ſte in eodem pſalmo eodemqꝫ verſicu-
lo ſcribi voluerunt. Non eſt occultatuꝫ
oſſum meum a te quod feciſti in occul
to. ne ſi os dixiſſent ⁊ ſcripſiſſent. an oſ
ſis an oꝛis nominatiuus eſſet dubitare
tur. Verba vō auguſtini ibidem ſunt
iſta. Os ſuum dicit quod vulgo oſſum
latine os dicitur. Nam poſſemus hic
putare os eē ab eo quod ſunt oꝛa: non
os coꝛrepte ab eo quod ſunt oſſa. Sic
ergo ⁊ nos loquamur. non eſt occulta-
tum oſſum meum: melius eſt rep̄hen-
dant nos grāmatici q̄ꝫ non intelligant
populi. Vnđ ⁊ priſtianus ipe ſeptimo
maioꝛis libꝛo voluminis oſſum anti-
quos dixiſſe cōmemoꝛat. Deficiet dies
ſi etiam ex gentilium litteris exemplis
omnia aſtruere velimus vbi ꝯtemptis
regulis artis iſtius nouiſſime etiaꝫ nec
declinatōem attenderūt poete ⁊ oꝛato
res. que qui videre et legere affectant.
Macrobij Saturnalium pꝛimū libꝛū.
atqꝫ Auligelij fere omnes libꝛos acti-
carum noctium reuoluant. ⁊ ita eē in-
uenient ⁊ compꝛobabunt. Quoꝛuꝫ ta
men vtiqꝫ exempla huius rei gratia ali
qua inſeruiſſem⁹ niſi ꝓlixitas exoſa ꝓ-
hibuiſſet. Vnde etiaꝫ Auguſtinus no
ſter ſecundo de doctrina xp̄iana. in tali
bus eccleſie dictionum obſeruatiōe. ne

mo ait magis q̄ꝫ infirmiores offendun
tur. ⁊ eo ſunt infirmirmiores quo do-
ctiores videri volunt.non verum ſcien
tia qua edificantur. ſed ſignorum qua
non inflari difficile eſt.cum etiam rerū
ſcientia ſepe ceruicem erigat niſi domi
nico iugo reprimatur. Hinc ⁊ beatus
Gregorius in prologo ſuꝑ Job ita in-
tonat.Queſo autē vt huius operis di-
cta percurrēs, in his verboꝝ folia non
requiras.quia per ſacra eloquia ab eo-
rum tractatoribus infructuoſe loquaci
tatis leuitas ſtudioſe compeſcitur.dū
in templo dei nemus plantari ꝓhibet.
Et cuncti proculdubio ſcimus. qr quo
tiens in folijs male lete ſegetis culmi ꝓ
ficiunt. minore plenitudine ſpicarum
grana turgeſcunt. Vnde ⁊ ip̄am artem
loquendi (quam magiſteria diſcipline
exterioris inſinuant) ſeruare deſpexi.
Nam ſicut huius epiſtole tenor denū-
ciat.non metaciſmi colliſionem fugio
non barbariſmi confuſionem deuito.
ſitus motuſq̄ꝫ prepoſitionum etiam ca
ſus ſeruare contemno.quia indignum
vehementer exiſtimo.vt verba celeſtis
oraculi. reſtringam ſub regulis donati
Neq̄ꝫ enim ab vllo interprete ſcripture
ſacre ſeruate ſunt. Ex qua nimirum qr
noſtra expoſitio oritur: dignum profe
cto eſt vt quaſi edita ſoboles ſpeciem
ſue matris imitetur. Ita inuenies o le
ctor in pſalmo.xxx. fugierunt vbi nos
fugerunt.ita transduxi.vbi traduxit di
ceremus.Non igitur inſcitie aut igno-
rantie iſta aſcribas. Ne dum nos imo
non nos ſed tranſlatorem expoſitorē
q̄ꝫ detractionis dente impetas. Orige-
nem. Hieronymū. Auguſtinū. Caſſio
dorum quorum he gloſe ſunt maxios
in omni arte ⁊ doctrina viros (quibus
vel eruditior vel doctior videri nequeᷓ)
damnabiliter carpas. Nam Caſſiodo-
rum in pſalmo. xxxvij. egregius com-
paratiue poſuiſſe.Et in pſalmo.xxxix.
in ſecundo verſu videlicet. Et exaudi-
uit p̄ces meas. ⁊ eduxit me de lacu mi
ſerie ⁊ de luto fecis.lutus maſculine ꝓ
lutum dixiſſe. Et in pſalmo.lxvij.pre-
ſtauit (vbi nos p̄ſtitit dicimus) in glo-
ſa poſuiſſe atq̄ꝫ in pſalmo.liiij.in verſu.
Tu vō hō vnanimis dux meus ⁊ no-
tus meus in gloſa p̄dicaret rudes ani-
mos eundem ſcripſiſſe conſpicies. Et
Hieronymuꝫ in pſalmo.cxiij.in verſu
Celum celi domino terram autem de-
dit filijs hominuꝫ. quos illi predicaue
runt ſcripſiſſe comperies. Cui ſimilr̄ lo
cutio in euāgelio inuenitur.pauperes
euangelizantur. Et in pſalmo. xxxvj.
Auguſtinus dicit fenorat. atq̄ꝫ in pſal-
mo.liiij.in ver.Et non defecit hierony-
mus dicit fenoraui. Item hieronym⁹
Auguſtinus ⁊ Caſſiodorus in pſalmo
xlv.ſonauerūt. Et in pſalmo. cxviij.in
verſu: exitus aquarum deduxerunt ⁊c.
Auguſtini littera ⁊ trāſlatio habet Exi
tus aquarum deſcenderunt oculi mei
Et in verſu clamaui ad te: ſaluum me
fac. ⁊ greci ⁊ latini nōnulli codices ha
bent (teſte auguſtino) clamaui te ſaluū
me fac. In eodem pſalmo obprobriuꝫ
non opprobrium ⁊ in textu ⁊ gloſa ha-
bes. Atq̄ꝫ in pſalmo.xxxvj. Caſſiodori
textus habet: Nec ſemen eius egenteꝫ
pane.quod in pſalmo centeſimo vice-
ſimooctauo. Caſſiodorus int̄ ydioma-
ta ſcripture cenſendum deputat. vide-
bis et temptauerunt vt Papias. non
tentauerunt: vt Hugutio dicendum
docet.Et in pſalmo centeſimo quadra
geſimoſeptimo in verſu: Qui dat niuē
ſicut lanam.ait niuis eſt homo cum re
cedit a deo ponens niuis in nominati-
uo. quod tamen non auſi propter in-
doctos immutatum relinquere quare

Pro eo niſi poſuimus. Uiſqꝫ ſimilia hic
inde reperire potes. Denicqꝫ in quibuſ-
dam collectis conuertere deponentali
ter ꝓ conuerti ponitur ⁊ ſemper aucto
rem pro autore ſcriptum impreſſumqꝫ
in gloſis offendes: que ſi oia emenda-
re conaberis: ignorantiam tuam ma-
gis ꝙ̄ ſcientiā in ſcriptꝫ oſtendes Ui
deꝛ vero nobis ita defenſantibus ſcri-
pturam ſanctam ab iniurijs grāmati-
corum calumniādi ac redarguendi co-
modaſſe materiā aduerſantibus: dum
eñ difficultatis cauſa vitāde multa ali
ter ſcripta quā nos hodie ſcribimꝰ exē
plis aſtruximus. inter iſta exempla ali
qua: vitanda difficultate videnꝛ graui-
da. verum ſi habende intelligentie fa-
cultatē. cauſam ſolam ac rationē earū
locutionū affirmaſſemus non etiā ſan-
ctorū patrū canoniceqꝫ ⁊ diuiniſſime
ſcripture autoritatē. calumniā iſtā me
rito incidiſſemus. Si quos tñ aio con-
turbat. Cur ſi verborum difficultas tā-
topere fugiēda eſt. ſpiritusſanctus per
ꝓphetas. immo ꝑ apoſtolos nonnulla
obſcuriſſime ſcribi voluerit: Illi hoc a
nobis nunc reſponſum habeāt diffici-
lima planiſſimis ꝟbis ⁊ cuilibet paten
tibus eſſe cōſcripta: neqꝫ eas difficulta-
tes ex verboꝝ ſignificationibus ſed oc
cultatis ſententijs naſci: vt verboꝝ cu-
rioſa obſeruatio cultuſqꝫ: deo contem-
ptus. ſimplicitas vero eorundē. ama-
ta ꝓbaretur. Ne vero margarite ꝑcio
ſiſſime porcorum tererenꝛ pedibus. et
ſanctū dareꝛ canibu s teſte gloſa Mat
thei. vij. figuris ⁊ integiminibus velata
eſt ſcriptura ſancta. Inſuꝑ ſm Augu-
ſtinū in pſ. cxlvj. in verſu. Qui opit ce
lum nubibus. i. ſcripturam figuris ⁊ ſa
cramentis. vt haberent poſteri ſerui dī
quod interpretando influerent ſuꝑ au
res ⁊ corda audientium excipientium
ſaginā leticie ſpiritualis. Uel ſm Caſ
ſiodorum ibidem. vt ſenſus noſter ad
querendum incitetur.

Quemadmodum ſacra ſcriptura ſit grammaticaliter emēdanda

Q Iſce igiꝛ quicunqꝫ ad reprehen
dendum vl' emendandū prodi
uus es. diſce certe prius a ſan-
cto Auguſtino in libro de doctrina xpi
ana. Et caſſiodoro diuinarū inſtitutio-
nū libro primo. capitulo. xiiij. ⁊ ſequē
tibus quemadmodū ſacri diuinarum
litterarū libri emendandi ſint. ⁊ cum
plene didiceris: tunc ad limā manum
extende. ⁊ que elimanda dinoſces. ma
gna cautela reformes. Ita vero ibidem
caſſiodorus ille orator magnus docen
dis ait. Nec illa verba in ſancta ſcriptu
ra tangenda ſunt. que interdū contra
artem quidem humanam poſita repe
riunꝛ. ſed autoritate multorū codicū
vendicantur. Corrumpi ſiquidem ne-
queunt. que inſpirāte dño dicta noſcū
tur. Et qm̄ interdū caſus generaqꝫ no
minum vel temporoꝝ. humanis regu-
lis nequeunt conuenire. ſed tñ eorum
vſum eccleſiaſticus amplectiꝛ ꝯſenſus
duorum vel triū priſcorum emendato
rumqꝫ codicum autoritas inquiratur.
Scriptum eſt eñ in ore duorum vl' tri
um ſtabit oñe verbum. ⁊ ꝑſumi non li
ceat qd̄ diuino vendicaꝛ eloquio. Ex-
petit eñ interdum ꝑtermittere huma-
narum formulas dictionū ⁊ diuini ma
gis eloquij cuſtodire menſurā. Extra
autoritatem vero ſacri canonis libros
ſanctorum patrum ſiue epiſtolas ſiue
quecunqꝫ eoꝝ ſcripta ſic emendator le
gat. vt correctiōis. eoꝝ mgr̄is conſoci
et ſecularium litterarum. ⁊ vbicunqꝫ di
ſertiſſimis ꝓbatiſſimiſqꝫ ſecularīū litte
rarum hoibus diſcrepare inuenerit. in
trepidus vicioſa corrigat. Qm̄ viri ſu-

pꝛedicti ſic dicta ſua compoſuiſſe cre-
dendi ſunt. vt regulas artis grãmatice
quas didicerant cuſtodiſſe iudicentur.
eis exceptis locis in quibus ſe non ob
ſeruaſſe ꝓteſtant. Sicuti facit Augu-
ſtinus in pſalmo. xxxvj. dicens. Quid
ad nos quid grãmatici velint. Melius
in barbariſmo noſtro nos intelligitis
ꝙ in noſtra diſſertitudie vos diſerti eri
tis. Et Gregorius in ꝓlogo moraliuz
vt oſtendimus non ſe cauere barbariſ-
mos ꝑdixit. ne duz animaduerteret ex
acte verboꝝ vicia. incideret forſitã mo
rum. Ex quibus liquido apparet. extra
bibliam apta vicia in doctoꝝ ſcript᷑ fo
re emendanda. que aũt regulis artis ñ
obuiant etiam ſi aliter ꝙ iſte priſcian⁹
ſiue alius opinatus eſt ſcribunt ⁊ que
ſcienter ſic poſuerunt grãmatice artis
ignari. relinquẽda ſunt inuariata. Sa
cri vero canonis ſcriptura etiam a re-
gulis artis grãmatice ſoluta eſt ⁊ libe-
ra. quapropter dicit canon indignum
xxxviij. diſ. Scripture canonice iſte ho
noꝛ deferendus eſt. vt verba celeſt᷑ oꝛa
culi non reſtringant ſub regulis dona
ti. Addidit vero Caſſiodorus. Si qua
tñ verba reperiant abſurde poſita Aut
ex his codicibus quos beatus Hiero
nymus in editione ſeptuaginta interꝑ
tuz emendauit. vel quos ipe ex hebꝛeo
tranſtulit intrepide corrigenda ſunt. ne
vere ꝓ libido ⁊ paſſim cuiqꝫ emendan
di licentia cõceſſa videretur. docuerũt
patres ⁊ maioꝛes noſtri queadmoduz
quibuſqꝫ preceptis obſeruatis caute e-
mendaturuz iri opoꝛteat. Unde ⁊ idẽ
caſſiodorus ſubdit. Merito eñ patri-
bus noſtris de hac re maxima cura fue
rit. ne tunica dñi ſaluatoris (que ſcrptu
ram ſanctam figurauit) ꝙ truculentis
militibus ſcindere non licuit. lectorib⁹
ſubiaceat imperitis. Audiat ſpiritusſã
ctus ſinceriſſima. qui donauit. recipiat
illabata qui cõtulit. Tunc nos fideles
ſibi cognoſcit. ſi dicta ipſius nulla pꝛe-
ſumptione carpamus. Iſta o lectoꝛ ſig
menti habeto.

Q pſalteria propter diuerſitatem tempoꝛum ſolam in verbis repertam non ſunt emendanda

CEterum nec illud ſilentio ꝓtere
undũ eſt. nanqꝫ ⁊ eadem verba
in diuerſis tempoꝛibus modiſ-
qꝫ ꝓpter tranſlationum varietatem in
pſalmoꝝ codicibus poſita legentez mi
nime ſolicitent. vt alterũ ex altero emẽ
dandũ neceſſarium ducat. verbi gratia
in pſalmo nono in futuro tempe exa-
cerbabit dñm peccatoꝛ habet gallicana
ſed hebꝛea veritas ⁊ tranſlatio romana
exacerbauit in ꝓterito. Et in pſ. cxviij.
in vau littere octauo verſu dꝛ in tranſ-
latione hebꝛaice veritatis ⁊ exercebar i
iuſtificationibus tuis in ꝓterito. in gal-
licana vero tranſlatione ⁊ romana ex-
ercebor i futuro. dꝛ. Auguſtini ſimilit
littera ꝓteriſte habet exercebar. In pſal
mo quoqꝫ. lxxxix. in tertio verſu ⁊ dixi-
ſti cõuertimini filij hoim. noſtra tranſ-
latio. hebꝛea aũt veritas ⁊ dices ꝯuerti
mini filij hoim hꝫ. Ita in eiuſdem pſal
mi alio quodam verſu inuenies in no-
ſtra tranſlatione verbũ preteriti tem-
poꝛis vbi hebꝛea veritas ꝑſens habere
inuenit. Sicqꝫ ꝑ totum pſalterium in
tempib⁹ modiſqꝫ verba reperiunt plu-
rimũ varia ſine vicio derelicta atqꝫ ex
tranſlationũ varietate autoꝛitatẽ ⁊ de-
fenſionẽ habentia. ꝓptereaqꝫ emendati
one nulla corrigenda. At vo ne ſcribẽ-
tiũ erroꝛe magis ꝙ tranſferentiũ inter-
ꝑtatione varietatẽ hanc euenuiſſe ſuſpi-
ceris. teſtẽ tibi in mediũ ſctm̃ Hyeroni
mũ ꝓducimus veritatẽ hanc aſtipulã

tem in epiſtola ad Ciprianum de expo
ſitione pſalmi.lxxxix. In cunctꝫ em̄ in-
quit pene locis hanc habēt ſeptuagin-
ta conſuetudinē.vt quod apud hebre-
os futurū oſtendit hoc illi quaſi iam fa
ctum ⁊ preteritum referant. Aliter igit
Septuaginta. Aliter Hieronymus no
ſter verba tranſtulerūt.que tranſlatorū
autoritate inuariata manere oportet.
Qui iſta legis.forſitan doctus ab emē
datione preſumpta manum retrahes.
aut cum timore reuerentia ⁊ ꝓuiden-
tia ad neceſſariam ſanctorum librorū
correctionem procedes.

Qꝫ pſalteria propter pūctorum diuerſam poſitionem ſolā non ſunt emendanda.

Quoniā aūt non ſolū dictionū
verborūq; in lectione verum
punctorum ⁊ virgularū ſenſus
bene diſtinguentiū obſeruanda eſt ra-
tio atq; ad recte intelligendū.recta arti
ficioſaq; poſitio.ſcire oēs volumus.nō
oēs oim pſalmoꝝ verſus.ab oibus eti-
am ſanctis expoſitoribus vno eodem-
q; ſitu ⁊ loco punctari.ſed aliter aliter-
q; eundem verſum nonnunq; punctis
virgulis ve diſtingui.diuerſoſq; ſed nō
aduerſos inde ſenſus generari.Si qui
dē punctationis varietatem.ſequi ple-
runq; oportet ſententie diuerſitatē.Id
q; ſine dei voluntate ⁊ prouidentia fa-
ctum nequaq; arbitramur.verum ſpiri
tusſanctus magiſtrorum optimus ⁊ il
luſtrator cordiū.iiſdem verbis quinim
mo vno eodēq;.plura ⁊ ſignificans et
docens.vni ſancto ſenſum vnum.alii
alium.⁊ vni plures ⁊ alii pauciores(ſi
cuti placuit ac pro captu intellect⁹ vni-
uſcuiuſq;)inſpirans.oēs tū a ſe inten-
tos ſcḋm varios veroſq; ⁊ neceſſarios.vt
vtiles ſenſus.varia eorundem ſenſuū
pūcta diſtinctionūq; notas eſſe voluit
Vñ etiā vt factū credit religiones va-
rie eccleſieq; diuerſe ac hoies quicūq;
in diuinis lrīs ſtudioſi alias atq; alias
ſctōꝝ explanationes legentes.variata i
punctis ⁊ pauſationū notis ſententias
diſtinguentibus.ꝑ totū vere mundum
fecerint eſſe pſalteria. Proinde iſta nō
inutilis varietas.veritatē non minuit
nec impedit vel pſalmoꝝ vel gloſarū.
nec ſuſpectā reddit ſed ampliat venu-
ſtat atq; decorat.Eſt quippe iſte ſolius
ſcripture ſctē honor ⁊ haud paruus or
natus(nullis aliis litteris aut ſcientiis
humano ingenio inuentis vendicand⁹
ſed quo ſola ipa merito gaudet vtpote
ſplendor lucis diuine.ſpeculumq; ſine
macula diuinit⁹ inſpirata) vnis (⁊ ita
dicā) vbis variū.veꝝ ꝑfectū abſpiran
teq; deo intentū geſtare ⁊ parere ſenſū
Iſte ſiquidem eſt(vt Origeni placet)
ſpecioſe eccl'ie veſtitus deauratus. va-
rietate circumdatus.Senſus em̄ ſpiri-
talis ait veſtitus ē deauratus.qui quo-
niā pluralis eſt ⁊ varius ornatuſq;. re-
cte dicit varietate circūdatus.Eapropt
Caſſiodorus noſter de diuinis inſtitu-
tionibus libro primo in fine pſalterii.
ſcripturam diuinā potiſſimū pſalterii
pauōi pulcherrimo ⁊ lapidi Topaſio
cōparans ait.pſalteriū eſt quedā celeſtis
ſpera.ſtellis denſa micantibus ⁊(vt ita
dixerim)quidam pauo pulcerrimus.
qui velut oculoꝝ orbibus coloreq; mul
tiplici ⁊ decora varietate pingit.qui to
tiens diuerſos reddit colores corporis
ſui quotiens in eo defixus fuerit ocul⁹
intuentis.Eadēq; natura topaſii eē di-
citur vt variato quotienſcunq; intuitu
color totiens varius appareat. Ita in
pſalmis quoq; dum pura nitet veritas
ſpecioſa apparet ⁊ vera ſenſuū reſplen
dentiū varietas. Prouenire autē et

iſtā punctandi veritatē non ſolū expoſitionū diuinitus inſpiratarū diuerſitate nouerimus. verumetiaꝫ trāſlationū interꝓtationū. vtiliſſima differētia. Qđ aſtruere exemplis neceſſarium aut iuſtum putat. ne ꝓlixitas ſit legenti oneroſa. tam de variatione punctorum ex tranſlationibus ꝓueniente vnum .q̃ꝫ expoſitione diuerſa. exemplum alterū ſufficiat In pſalmi. lj. verſu p̃mo. trāſlatio ex hebreo ſic habet. Quid gloriaris in malitia potens. miſericordia dei eſt tota die. vbi poſt potens punctari neceſſe eſt. Sed in noſtra tranſlatione ante potens. Item in pſalmo. v. in verſu deduc me dñe in iuſticia. ſcđm vnaꝫ expoſitionē. ante dirige bene punctuatur. ſcđm aliam ante ꝓpter. ex vtraq; etenim diſtinctione ſenſus reddit bonꝰ Alia itaq; ⁊ puncta ⁊ verba romana habet interdum tranſlatio, alia gallicana alia hebrea. ⁊ noſtra que gallicana eſt nonnunq̄ verbis permutatis tranſlationem redolet romanā. interdum etiam hebream. Quapropter admonitos eſſe oportet oēs ne ꝓpter verboruꝫ aut punctorum diuerſitatem ad emendationem ꝓruant. ſed prius tranſlationuꝫ diuerſitate ⁊ ſanctorum expoſitionibꝰ gloſiſq; diuerſis diligenter conſpectis quod emendatione dignum inuenerit corrigant ⁊ caſtigēt. Neq; enī propter exhortationem noſtram in emendatos libros relinqui volumus. cum reuera ipſi plurimū viciati ⁊ ſcriptorum ignorantia ⁊ inaduertentia legentiū. ſummopere correctore indigeant. ſed ne imperiti (vt ſolent) leui diuerſitate vel verborum vl' punctorꝫ ꝑmoti. ſolaq; ignorantia impatientes facti. emendare q̄ neſciunt moliant. atq; emendare ſe arbitrantes. emendatos codices deterius vicient. mendoſoſq; magis efficiant hs commemoramꝰ. In ſumma igitur piū legentem quemlibet admonemus vt cautus ⁊ mature ac multa diſcretiōe ⁊ pietate viciata corrigat ac emendet.

Qđ iſtud pſalterium propt̃ diuerſitatem punctorum ⁊ dictionum ſolam non ſit ad formam aliorum emendanduꝫ nec aliorum ad illud

Dum igitur q̃ vel inanis glorie cupidus vel preſumptione tumidus aut indiſcreta aut improuida deuotione ſolicitus queq; legit emendare feſtinat hortamur. ne occaſione ex iſta varietate accepta. vel ad verba noſtri pſalterij aliorꝫ pſalteriorū dictiones. vel iſtius verba ad aliorum dictiones tranſmutare laboret. veruꝫ prius diſcernet ſi poteſt an pſalterij ſui eūdem ſenſum quem noſtri verba an alium contineant. Et ſiquidem eundē. nihil cauſe eſt cur immutet. Sin vero alium non tñ alienū aut extortū ⁊ veritati diſſonū ſed pium verū vtilemq; exhiberet ſinat ⁊ verba ſua intacta manere ⁊ noſtra pariter non deleat. cum ita veritas alijs alijſq; verbis eliquata. pulchrior vt diximus proculdubio reſplēdeat. Nam ⁊ noſtrum iſtud beatiſſimi antiſtitis brunonis pſalterium. in verbis quandoq; cuꝫ hebrea veritate aut romana interpretatione concordans. abuſitatis noſtre gallicane tranſlationis dictionibus diſſonat. nec tamen iđ verba noſtre vſitate tranſlationi diuerſa mutauimus in alia. Itaq; nec illa vulgata verba in alijs pſalmoruꝫ codicibus reperta iubemus nec debemus trāſmutare in noſtra. niſi in glo. ⁊ ꝓpter gloſā ꝯnexā ita faciēdū doceret. Punctatio q̄ꝫ ex gloſis Hieronymi Auguſtini ac caſſiodori, virorꝫ vtiq; doctiſſimorū

in iſto pſalterio facta atqꝫ nōnunꝙ ex
gloſa vnius aliter ꝙ alterius facienda.
in pleriſqꝫ locꝭ a cōmuni vſitataqꝫ pū
ctatione diſcrepat. ſed nec ꝓpterea ſm
nr̄am punctatōem ꝯ alia corrigere pſal-
teria ſuademus niſi prior pūctatio ſen
ſum veritati cōtrariū aut prorſus red-
dat ineptum. Sin vͦo puncta in ꝗbuſ-
libet pſalterijs alijs. ſentētiarūqꝫ diſtin
ctiones (⁊ vt paucis totum dicamus)
ſiue etiaꝫ dictos ⁊ verba veritatis intel-
ligende ſenſum non inficiant. neqꝫ a ve
ra bonaqꝫ intelligētia abducant ꝗn po
tius in eandē inducāt. ſicut iſtius pſal
terij donec manet emendatū verba no
taſqꝫ ⁊ puncta ſm aliorꝝ pſalteriorꝝ ex-
emplar etiam bene emendatorꝝ fieri ꝓ
hibemus. ita aliorꝝ Codicum puncta ⁊
notas diſtinctionis ſenſuum ⁊ verba re
cte emendateqꝫ poſitas. ad illius ver-
borꝝ notarūqꝫ formulas traducere nō
iubemus nec ſuademus. Nihil em̄ ob
eſt vt ait Aug. xij. li. confeſſionū. cū di
uerſa in iiſdem verbis intelligi poſſunt
que tn̄ vera ſunt ſi alius aliud ſenſerit.
Idcirco ſi ꝗs aliud ſenſerit dauid aut
quemlibet ꝓphetā vel autorē ſcripſiſſe
ꝙ alius ſentiat. nihil mali eſt dūmodo
vtrumqꝫ verum eſt. Quinimo nec ob-
erit (ait Augu.) ſi quiſqꝫ conatur id in
ſcriptura ſancta ſentire qͦd i ea ſenſit il-
le qui ſcripſit. Si hoc ſentiat qͦd in lux
omniū veridicarū mentiū oſtendis ve
rum eſſe. etiaꝫ ſi hoc non ſenſit ille quē
legit. cum ⁊ ille verum nec tamen hoc
ſenſerit. ꝓpterea vt cōmemorauimus.
ſancti dei omnes diuitus inſpirati. plu
ra vera in vno verſu videntes ac ad cu
iuſlibet veri acomoda puncta figentes
ſm variam quoqꝫ tranſlationū diuini
tus conceſſarū veritatē. alia ⁊ alia ver-
ba vnicuiqꝫ vero deſeruientia exponē-
tes. varietatē illam reddiderūt multuꝫ
amabileꝫ. Id igitur in ſuo pſalterio qͦd
nos in noſtro ſategim⁹ efficere quiſqꝫ
ſtudeat. vt punctis ſigniſqꝫ ⁊ notis atꝫ
verbis ſiue dictōibus verum ſenſum ⁊
bonum ex approbatis doctorꝝ eccl̄ie ex
poſitionibus reddat. ſiue ille ſit quem
⁊ alter in ſuo pſalterio expoſitū habeat
ſiue alius. Sanctorꝝ igitur doctoruꝫ
gloſe expoſitioneſqꝫ diuerſe verum ⁊ ꝓ
ficue ac ex adipe ſcripture ſancte ꝓdeū
tes neminē a legendo abſterreant. que
velut celeſte manna. diuerſum delecta
bilēqꝫ ꝓ capacitate guſtus vniuſcuiuſ-
qꝫ saporem reddunt. Digitus etem̄ dei
in eis ⁊ ꝑ eos ſcribēs. qui corda ſingu-
lorꝝ ſcrutans. multorꝝqꝫ languorib⁹ an
tidota neceſſaria ſcripture ſancte litte-
ris occluſa ꝑ ſanctos viros eiuſdemqꝫ
ſpū̄ſſancti pingmentarios adhibens.
fracto alabaſtro. i. apertis ꝑ eorundem
expoſitōem ſcripturis vngenta anima
rū ſaluberrima effudat. ac ita varijs ſpi
ritualiū ſenſuum odoramentis. totam
domū dei repleuit. vt adoleſcentule ꝗꝫ
odore illo ſuauiſſimo tracte. refecte at-
qꝫ confortate. eſtuanti deſiderio nimio
qꝫ amore ad amplexus illius alacriter
currant. Cuilibet igitꝰ faſtidiendi man
na. ſaltem bonus odor iſte variarū ex-
poſitionū non ſit in mortē ſed in vitaꝫ
eternam. Ne vero de noſtro inflexiſſe
nos aliquid videamur ꝙ ipſam ſcriptu
ram ſanctā alabaſtro comparamus vn
genti. Origenis verba in pſalmo nona
geſimo ſcripta attulimus iſta. habem⁹
inquit theſaurum iſtum in vaſis fictili
bus. habemus theſaurum diuinum in
verbis viliſſimis.

Quoꝝ ſint gloſe in hoc pſalterio poſite ꝛ quid lr̃e capitales in gloſis poſite ſignificent.

Poſtremo ne gloſularū marginalīū ad pſalmos impreſſarū ignoretur aut leuis eſtimet̃ auctoritas. earum nomina autoꝝ fide digniſſimoꝝ aſſignare curauimus. Sed ꝛ ne integre ſcripta eorundē nomina totiens repetita impreſſori eſſent oneri legentibuſq̃ quibuidā etiā tedio. ipoꝝum nominū capita ꝛ primas lr̃as deciſas cuilibet gloſe ꝓponere maluim⁹. hoc ipo ſignificare volentes legentib⁹. vt cuicunq̃ gloſe lr̃am H ꝓpoſitā cernerent. eam vſq̃ ad finem eiuſdem vel alterius autoris nominis primā lr̃am ſancti Hieronymi eē noſſent. Cui vo A lr̃am ꝓnotatam viderent. eam eſſe Auguſtini ſancti vel ad finē vel ad aliam alterius autoris nominis primā lr̃am ſcirent. Cui aūt gloſe C lr̃ā preeſſe conſpicerent eam eſſe magni ſenatoris ac oratoris Caſſiodori eque vſq̃ ad capitalē alterius nominis lr̃am ſeu vſq̃ ad finem (ſi nulla in eodem verſu lr̃a ſequitur) non dubitarēt. Si cui vo gloſe B lr̃am ꝓmiſſam intuerent̃. eā eſſe Bede venerabilis preſbri intelligerent. Eam quoq̃ gloſam cui G lr̃a ꝓlata eſt Gregorij magni eſſe. eadē lr̃a indicaret. Uerum vni dūtaxat (ſi bene memini) gloſe ſcȝ prime in toto pſalterio B lr̃a ꝓponitur. Et ad modū paucis gloſellis G lr̃a ꝓſcripta inuenitur. reliquis omnibus vl' A vel C vel H ꝓponitur. Et plerūq̃ vni gloſe vna iſtarum lr̃arū. nōnunq̃ due. quandoq̃ etiam etſi rariſſime tres ꝓponunt̃ indicātes gloſam iſtam vel vni⁹ illoꝝ vel duorum aut etiam trium eſſe Hieronymi ſcȝ Auguſtini ꝛ Caſſiodori. Eſt quoq̃ inuenire vnam gloſam in duobus vel tribus iſtis autoribus. cuius tamē ſolum vni⁹ nominis auctoris prima lr̃a ꝓponitur. Quod vel factum eſt ꝓpter eandē cauſam ꝛ rōnem qua nominū ſolas lr̃as autorum poſitas diximus. vel quod iſtoꝝ vnus autorum alium idem ſcribentē ſecutus fuerit atq̃ ideo neceſſariū nō fuerit cōmēorari vtrūq̃ vel omnes. Expreſſimus vo ꝛ aſſignauimus nōnunq̃ oīm quoꝝ gloſa ē autoꝝ lr̃is ſuis nomina. vt quod iam diximus vnam vicē gloſam eſſe pluriū euidenter oſtēderetur ꝛ intuentiū oculos exēplaris oſtenſio delectaret. Sūt vo lr̃e iſte autoꝝ maiorib⁹ capitalibus nigro colore: tū ꝓp eaꝝ euidētiā ꝛ opis ornamentū impreſſe. tum vt ꝛ legenti confuſio omnis tolleretur et querenti ocius occurreret quod quereret.

Ceterum ꝛ hoc latere neminē volumus. vbicunq̃ H litera gloſis preponitur ꝛ hieronymū indicat earū eē auctorem. poſſet Origenem ſubintelligi vere earundē gloſarū fore autorem. ꝓter glo. vltimā in quinto pſalmo in verſu: Deduc me que ē hieronymi in epiſtola ad Sumniam ꝛ fretulam. Siquidem in iſtius cōmentarij ꝓlogo ſuper pſalterium (ex quo cōmētario iſte gloſe hieronymo aſcripte ſunt excerpte) hieronymus fatetur ſe. que Origenes ſuper pſalmos latius diſſeruerit in thomis ꝛ omelijs ꝛ ipſe digna lectōne arbitrabatur. in hunc anguſtiſſimū commētariolum retuliſſe. Sunt itaq̃ gloſule iſte hieronymo aſſignate ꝛ Origenis ꝛ hieronymi. illius vt autoris. iſti⁹ vt tranſlatoris. ꝛ compilatoris. Inde ꝛ ſibi honor nominis iſte merito conceſſus putatur, vt gloſis Origenis nō origenes ſed hieronymus preſcriberetur. veluti qui ſuperflua amputans, et vtilia hinc inde diſperſa colligens exa-

minata prius et digeſta in vnum volumen ⁊ commentarium laborioſe, congeſſit. Videtur quoqꝫ origenis in pſalterio eximius abbreuiator Hieronimꝰ ſicut ⁊ beati auguſtini. magnus Caſſiodorus. propter quod ⁊ gloſulis paucis exceptis quas ipſe Caſſiodorus poſt Auguſtinum nouiter inuenit (vt teſtatur in prologo pſalmorum) omnes gloſe Caſſiodori in ſententijs ſanctiſſimi ſunt patris auguſtini: licet verba ꝓbentur eſſe Caſſiodori. Qui igitur noſcet in quibus gloſis caſſiodorus nō declinaret a ſententia magni patris Auguſtini: intrepide allegando Caſſiodorum allegaret ⁊ Auguſtinum. Veruꝫ quia hoc niſi frequenter Auguſtinum ſuper pſalmos legenti ſcituꝫ eſſe nō poterit: ſufficiat diſcretioneꝫ inter eas neſcienti. gloſam eam cui Caſſiodorus p̄ſcribitur ſe ſcire ⁊ allegā do dicere ꝙ ſit Caſſiodori q̄ꝫ neſcit eſſe auguſtini.

Que ſit vtilitas ſummariorum ac thematuꝫ Collectarumqꝫ atqꝫ qui pſalmi ſint alphabethodes quidqꝫ nigre littere ſūmarijs prepoſite ſignificent.

THemata itemqꝫ pſalmorum ſiue ſummarij quibus ſuccinctius materia atqꝫ pſalmoruꝫ omnium continentia ⁊ autoris intētio cōprehenditur. ac poſt pſalmorum titulos. per modum rubrice vt tituli impreſſi pſalmis preponuntur: coruꝫ ſunt autorum. quorum littere nigre illis capitales prepoſite nomina indicant. id eſt Caſſiodori Hieronimi Bede. Hieronimi vero pauci qui ⁊ Origenis putantur. Bede quoqꝫ ſunt non multi ⁊ ſi plures q̄ꝫ Hieronimi. Caſſiodori vero pars maxima ⁊ fere om̄es iſti ſummarij ⁊ themata eſſe probantur. Quorum vtilitatem haud minimaꝫ exiſtimemꝰ. cum plerumqꝫ etiam ſine gloſis neduꝫ ad intrandum intellectu pſalmum ianuam aperiant: verum etiam vel totuꝫ vel eius partem maximam intelligibilem efficiant. Collecte inſuper in fine pſalmorum aut circa finem poſite. ad eoſdem pſalmos quorum finem obſeruant ⁊ decorant pertinentes. quaſi ī ſumma (preter orationis virtuteꝫ ⁊ vtilitatem) pſalmorum etiam materiam demonſtrant: vt duplici vtilitate commendabiles ſeſe reddant vtpote quibꝰ quaſi quibuſdam epilogis: pſalmoruꝫ continentia notificetur. ac deus fideliter exoratus reddatur propicius. Demum iam nec illud ſilentio preterundum arbitramur Ius illud queſitum eſſe atqꝫ preſcriptum ex multis pauca excerpentibus vt interciſa longa verborum ſerie: breuiori habende ſententie quandoqꝫ verbum mutuent. ne imperfecta aut obſcura relinquatur excerpta oratio: ita is qui quondaꝫ iſtas gloſulas ex multis patrum dictis veluti virentibus pratis floſculos paucos eleganter excerpſerat: ſententias nonnunq̄ꝫ potius q̄ꝫ verba autorum aſſecutus compoſuit. vt ⁊ breuitas queſita ſenſuſqꝫ nihilominus integritas ſimul cuſtodiretur. Quo factum eſt licet rariſſime ⁊ fortaſſe vix terdecies. vt gloſe alicuius non verba omnia ſed ſenſus et ſententia autoris ſic preſcripti. Alias vero etiam verba ſingula non ſolū ſententia eſt preſignari autoris. Si q̄s igitur curioſius in originalibus eorum gloſarum codicibus perquiſierit. ⁊ ita vt dicimus factuꝫ inuenerit: non ad cōuicia ⁊ calumnias fidelis excerptoris cat: ſi in aliq̄ua gloſella autoris nō omnia verba reperiat. verum magis induſtriam abbreuiantis (qui potuit verbo

rum omiſſorum integram ſententiam
continua ⁊ grata atqꝫ decora breuitate
tenere) admirando collaudet. Plu-
ra diximus verumtamen non omnia q̄
voluimus ⁊ que dicere hic expediret.
Scimus certe ſcimus ſi dicēdis hic fi-
nem facere ⁊ quod ſequitur tacere de-
creuiſſemus: clamitaſſent ſub precordi-
is multorum cogitationes. Cum ſint
pſalmi multi preter centeſimumdeci-
mumoctauum alphabethodes. id eſt
litteris alphabeti in verſibus diſtincti.
vt eſt. viceſimuſquartus. triceſimuſter-
tius. triceſimuſſextus. centeſimuſdeci-
mus. centeſimuſundecimꝰ. centeſimuſ
quadrageſimuſtertius. ceteſimuſqua-
drageſimuſquartus. cur iſtorum pſal-
morum nulle littere ſue aut earum no-
mina interpoſita ſicut centeſimodeci-
mooctauo fuerint. Sed et nobis tacen-
tibus reſpondet illis Hieronymus in
pſalmo centeſimoundecimo. ⁊ Beda
poſt eum his verbis. Deniqꝫ ⁊ ſeptua-
ginta interpretes quia aliquis ī his lit-
teris ſcrupulus naſcebatur. ponere in
tranſlatione hebreas litteras noluerūt
Ipſa eſt ratio cur ⁊ nos dubia pro cer-
tis appōere formidamus. Cui vero hec
ratio diſplicet ad pſalterium ſuum illo-
rum pſalmorum alphabeti litteras cō-
pingat. nos enim de his alijſqꝫ queſtio-
nibus diſputare ⁊ ſcribere etiam carta
vetat propterea quoqꝫ ⁊ premonitioni-
bus auiſationibus inſtructionibus re-
ſponſionibus atqꝫ apologie toti finem
dare volumus. Reliqua enim que vel
oportune vl' neceſſario dicende reſtant
ſequentium prologorum ſufficiēter do-
cet inſtitutio. Non ignoramus au-
tem multorum nos maliuolentiuꝫ ori
iſta prefatione ⁊ apologia exponere. d-
tractioniſqꝫ faucibus eſcam ⁊ inuidie
ignibus fomitem miniſtrare. verum.
quia laudis vituperationiſqꝫ ſuſpitio-
ne nihil boni vel faciendum vel omit-
tendum eſt. veritatiqꝫ falſam hominuꝫ
amiciciam cedere oporteat. ſimpliciuꝫ
mentibus erroriqꝫ ⁊ ſeductioni facile
patentibus his monitis atqꝫ auiſamē-
tis occurrere voluimus et ſubuenire.
Ne ſi dicenda hec ſilentio tranſiſſemꝰ.
incauti nimiruꝫ et earum rerum igna-
ri. recte ⁊ bene poſita. male corrigēdo
viciarent ac aliud dicentibus nimis
credulas aures comodantes. libris q̊-
qꝫ optime correctis atqꝫ autoribus in-
iuriam actitarent. veritatem deniqꝫ q̄
deus eſt offendentes. ſibiqꝫ eaꝫ petraꝫ
ſcandali et ruinam faciendo. inde ani-
me periculum inciderent vnde releua-
ri debuiſſent. reatuſqꝫ ſui inde repor-
tarent penam vnde veniam animeqꝫ ſa-
lutem referre potuiſſent. Cum igitur
labor iſte totus ad ſalutem tendat non
ad interitum animarum. ſaluſqꝫ ani-
marum ad gloriam datoris earum. cō-
ſultius diximus rudiloquio iſto earun-
dem animarum preuenire periculum
ſalutemqꝫ ac dei gloriam promoue-
re: qꝫ incauto atqꝫ nociuo noſtro ſilen-
tio ſimplices incautos atqꝫ indoctos
inflatis hominibus decipiendos ex-
ponere. diuiniſqꝫ libris et litteris im-
mo earum autori ſpirituiſancto iniu-
riam irrogari. eum deniqꝫ facere ad
iram prouocari. per quem ſolum iu-
ſtam dei iram placari. ac peccatoruꝫ
veniam ſperare iubemur et poſſumꝰ
Veritas quippe ait. Qui peccat in
patrem filiumqꝫ remittetur ei veniaꝫ
precanti. qui vero contra ſpiritumſan-
ctum verbum dixerit. neqꝫ in hoc ſe-
culo neqꝫ in futuro ei remiſſio dabi-
tur. Ne igitur indignationem dei pre-
ſumptuoſi incurrant. monitis his fa-
cile acquieſcant ne non adquieſcen-
do et opus dei violando non deo
pſallant ſed magis ipſum pſallēdo of-

fendant.fruſtra eñi pſalmoꝝ verba oꝛe
reſonant.ſi coꝛdi diſcoꝛdãt ⁊ moꝛibus
diſſonant. Propterea pſallant omnes
coꝛde. pſallant oꝛe. pſallant et opere
quicunqꝫ hoc pſalterium legerint oꝛa
uerint vel pſallerint. vt mereantur in
ſummo celoꝛum habitaculo cum cele-
ſtibus ⁊ angelicis ſpiritibus illoꝝ ⁊ no
ſtrũ atqꝫ oĩm rerum creatoꝛem vnũ ve
rum eternũ ac ſũme bonum in trinita-
te deũ laudare benedicere ⁊ gloꝛificare
eternaliter ⁊ feliciter. Memẽtote que-
ſo etiã eius ꝓpter deũ in oꝛõnibus vr̃is
oẽs qui in hoc pſalterio vobis dure la-
boꝛauit.

Incipit epiſtola beati hie-
ronimi ad paulam ⁊ Euſtochiũ
de pſalterio qꝺ rurſus ſꝫm editi
onez ſeptuaginta coꝛrexerat in
qua docet quid ſit obelus ⁊ aſte
riſtus.

PSalteriũ rome dudum poſitus
emendarã. ⁊ iuxta. lxx. interp̃tes
(licet curſim) magna illud ex
ꝑte coꝛrexerã. Quod qꝛ rurſum videtꝭ
o paula ⁊ euſtochiũ ſcriptoꝛũ vicio de-
prauatum. pluſqꝫ antiquũ erroꝛẽ quaꝫ
nouã emẽdationẽ valere. cogitis. vt ve
luti quodã nouali ſciſſum iam aruũ ex
erceã. ⁊ obliq̃s ſulcis renaſcẽtes ſpinaſ
eradicẽ. equũ eſſe dicẽtes. vt qꝺ crebꝛo
male pullulat. crebꝛius ſuccidat̃. Vnꝺ
ꝯſueta p̄refatione cõmoneo tam vos.
(quibus foꝛte laboꝛ iſte deſudat) ꝙ
eos qui exemplaria habere iſtiuſmodi
voluerint. vt que diligenter emendaui
cũ cura ⁊ diligẽtia trãſcribãt̃. Notet ãt
bi vnuſqſqꝫ vł iacentẽ lineã vł ſigna ra
diantia: id eſt vel obelos ÷ vel
aſteriſcos ✳ ⁊ vbicũqꝫ viderit
virgulã p̄cedentẽ. ab ea vſqꝫ ad
tria puncta que imp̄ſſimus :· ſci
at in. lxx. tranſlationibus plus
haberi. vbi aũt ſtelle ſimilitudinez per-
ſpexerit. de hebꝛeis voluminibus addi
tum nouerit eque vſqꝫ ad tria puncta.
iuxta theodotionis dumtaxat editio-
nem. qui ſimplicitate ſermonis. a. lxx.
interpꝛetibus non diſcoꝛdat. Hec ergo
vobis ⁊ ſtudioſo cuiqꝫ me feciſſe ſciens
non ambigo multos foꝛe. qui vel inui-
dia vel ſupcilio malent contemnere p̄-
clara ꝙ videre. et turbulento magis
riuo ꝙ de puriſſimo fonte potare.

Hieronymus quoqꝫ in epiſto-
la ad Sumniam ⁊ fretulam de diffe-
rentia ſeptuaginta interpꝛetum ⁊ he-
bꝛaice veritatis. de obelo ⁊ aſteriſco ſic
ait. vbi quid minus habetur in greco
⁊ tranſlatione ſeptuaginta ab hebꝛaica
veritate. Oꝛigenes de tranſlatione the-
odotionis addidit. ⁊ ſignũ poſuit aſte-
riſcum. id eſt ſtellaꝫ. que quod pꝛius ab
ſconditum videbatur illumiet ⁊ in me-
dium pꝛoferat. Vbi autem quod in he
bꝛeo non eſt. in grecis codicibus inue-
nitur. obelum. id eſt iacentez poſuit vir
gulam. quam nos latine veru peſſumꝰ
dicere. quo oſtenditur iugulandum eẽ
⁊ confodiendum quod in autenticis li
bꝛis non inuenitur. Que ſigna ⁊ in gre
coꝛum latinoꝛumqꝫ poematibus inue
niuntur. Uerum ne exiſtimaretur vel
nulla neceſſitate vel vtilitate iſta ſigna
appoſita addidit beatus Hieronymus
in eadem epiſtola dicens. Que ſigna
ſcilicet obeli aſteriſciqꝫ ſiue (vt papias
dicit) aſterici dum per ſcriptoꝛuꝫ negli
gentiam a pleriqꝫ quaſi ſuperflua relin
quuntur. magnus in legendo erroꝛ ob-
oꝛitur. Nemo igitur temere deſpiciat.
quod ignoꝛatum etiam damnum af-
fert

¶ De dyapſalmatē

¶ Hieronimus de dyapſalma ſiue dyapſalmate ad ruffinū. alias ad marcellam intitulata epiſtola

Q Ue accepis reddenda cum fenore ſunt. fortiſq; dilatio. vſurā parturit. De dyapſalmate nrāz ſententiā flagitaras: epl'e breuitatē cauſati ſumus: ⁊ rem libri nō poſſe explicari lr'is ꝑtexuimus. verꝝ quid ꝓdeſt taciturnitas mea. cū in eo maior tibi cupiditas ſilentio ꝯcitet. Itaq; ne te diutiꝰ trahā. habeto pauca ꝓ pluribus. Quidam dyapſalma cōmutationē metri dixerūt eſſe. alij pauſam ſpūs. nōnulli alterius ſenſus exordium. Sunt ⁊ que richmi diſtinctōez: ⁊ q2 pſalmi tūc tpis iuncta voce ad organū canebant. cuiuſdaz muſice varietatis. Nobis nihil horum videt. cum aquila qui verboꝝ hebreoꝝ diligentiſſimꝰ explicator eſt. Sela (hoc eſt dyapſalma) ſemꝑ tranſtulerit. ⁊ inueniamus in pſalmoꝝ quoq; fine dyapſalma poſitū. vt eſt illud in tertio dentes peccatoꝝ ꝯtriuiſti. dñi eſt ſalus. ⁊ ſuꝑ populū tuuz benedictio tua. Sela. i. ſemꝑ. Et in. xxiij. Quis eſt iſte rex glorie. dñs virtutū ipe eſt rex glorie Dyapſalma. hoc eſt ſꝑ. Et cōtra in pſalmis multoꝝ verſuum penitus nō inueniat. In. xxx. videlicet. vj. ⁊. lxxvij. ⁊. c. xviij. Rurſus nonus pſalmꝰ diſtinguatur cantico dyapſalmatis: cum vtiq; ſicut quibuſdam placet dyapſalma eſſe iudiciū ſilentij non poſſit. ex quo anim aduertimus hoc verbū ſuperiora ⁊ inferiora cōnectere: aut certe docere ſempiterna eſſe que dicta ſunt. vt eſt illud i tertio pſalmo. Multi dicunt aie mee non eſt ſalus in deo ſuo. ſemper: ⁊ rurſum. voce mea ad dñm clamaui. ⁊ exaudiuit me de monte ſancto ſuo. ſemper. Et in quarto. vt quid diligitis vanitatē ⁊ queritis mendacium. Sela ⁊ infra. Que dicitis in cordibus veſtr. ⁊ in cubilibꝰ vr̄is cōpungimini. ſꝑ. Et i abacuc Deus ab auſtro veniet. ⁊ ſctūs de monte pharan. ſemꝑ. ⁊ infra. Iuramēta tribubus que locutus es. ſemꝑ. Scire aūt debes apud hebreos in fine libroꝝ vnū e tribuſ ſolere ſubnecti vt aut. amē ſcribat. aut ſela. aut ſalon qđ exprimit pacem. vñ ⁊ ſalomon pacificus dr. Igitur vt nos ſolemus cōpletis opuſculis ad diſtinctionē rei alterius ſubſequentis medium interponere explicit. aut feliciter. aut aliqđ iſtiuſmodi. ita ⁊ hebrei ea que ſcripta ſunt roborant: vt dicant amen: aut in ſempiternū ⁊ ſcripta ⁊ ſcribenda cōmemorāt: vt ponant ſela: aut trāſacta feliciter ꝓteſtant: pacē in vltio ſubnotantes. Hec nos de intimo hebreorum fonte libauimus. non opinionū riuolos. ꝑſequētes. neq; erroꝝ (quibus totus mundus expletus eſt) varietate ꝯterriti. ſed cupientes ⁊ ſcire ⁊ docere q̄ vera ſunt. Qđ ſi tibi non videt onoroſum quid origenes de dyapſalmate ſenſerit. verbum interꝑtabor ad verbū Cuidam ſcribens ſe interroganti. quid ſibi verbū vellet dyapſalmatis in pſalmis. vel ad quam referatur vtilitatem. inter cetera ait. Et quia noticia iniuſta contemnis. ſaltem veteris viri auctoritate ducaris. Sepe requirens cauſas. cur in quibuſdam pſalmis interponatur dyapſalma. obſeruaui diligentiſſime in hebreo. ⁊ cum greco contuli. inueniq; quia vbi lingua hebrea: ſela. greca vero habet ſemper. aut aliquid iſtiuſmodi: ibi. lxx. ⁊ theodotion et ſimmachus tranſtulerunt dyapſalma. Neq; vero nocet exēplis affirmare quod dicimus in ſeptuageſimoquarto pſalmo cuius principium eſt. Cōfitebimur tibi deus confitebimur tibi ⁊ inuocabimus nomen tuum. poſt illud ergo con

firmaui colūnas eiꝰ.apud.lxx. ꝛ theo-
dotionem ꝛ ſimmachū eſt dyapſal. ꝓ
quo apud aquilam.ponderaui colum
nas eius ſemꝑ. In quinta autem edi-
tione ego ſum qui paraui colūnas eiꝰ
ſemꝑ. In ſexta ꝟo cōfirmaui colūnas
eius iugiter. Porro in hebꝛeo hꝫ poſt
amuda quod eſt columnas eius. Se-
la. Et rurſum. In.lxxv.cuius pꝛincipi
um eſt. Notus in iudea deus in iſrahel
magnum eius. inuenimus apud.lxx.
ꝛ theodotionem.poſt ſcutuꝫ et frameā
ꝛ belluꝫ.dyapſalma.apud ſimmachuꝫ
poſt clippeū ꝛ gladiuꝫ ꝛ bellū ſiſr:dya
pſalma. Pꝛo quo apud aquilam poſt
clippeum. ꝛ gladium ꝛ bellum:ſemꝑ.
In ſexta ꝟo poſt ſcutum ꝛ gladium et
bellum:infinē.eratqꝫ rurſum in hebꝛai
co poſt omola ama qḋ eſt bellum. Se
la. Et in eodem pſalmo. Poſt illuꝫ lo-
cum vt ſaluos faciat mites terre. in ſe-
ptuaginta dyapſalma. Apud ſimma-
chum ſimiliter dyapſalma. ꝛ apud aq̄
lam ſemper.necnon ꝛ apud quintam.
in ſexta ꝟo:in finē. Et in hebꝛaico erat.
poſt ameares quod eſt mites terre. Se
la. Atqꝫ ita cū talem vniuſcuiuſqꝫ opi-
nionem repꝑiſſemus.hec annotauimꝰ,
vtrum autem cuiuſdā muſice cantile-
ne atqꝫ richmi. immutatōem qui inter
pꝛetati ſunt.dyapſalma ſenſerint aliud
ve intellexerint:tuo iudicio relinquo,
Hucuſqꝫ Oꝛigenes:cuius nos malui-
mus in hac diſputatōne dumtaxat im
peritiam ſequi q̄ ſtultam habere ſcien
tiam neſcientium.

Quid ſit dyapſalma. Caſſio-dorus.

Inter expoſitores pſalmoꝝ de
hoc nomine.quedā noſcit ꝑue-
niſſe diuerſitas. Hieronymꝰ he-
bꝛaice lingue doctiſſimus inq̄ſitoꝛ cō-
tinuatōem ſpūſſancti eſſe cōfirmat. ob
hoc qꝛ dyapſalma ſignificet ſemꝑ. Be-
atus aūt Aug.rerum obſcurarū ſubti-
liſſimus indagatoꝛ(inter ardua ſine of
fenſione diſcurrēs)hāc ſi potius ꝑtem
elegiſſe cognoſcitur. vt magis diuiſio
eſſe videatur.nominis ipſius.diſcutiēs
qualitatem. Simpſalma quippe dicit
greco vocabulo.vocum adunata copu
latio.dyapſalma ꝟo ſermonū rupta cō
tinuatio.docens vbicunqꝫ repertū fue-
rit.aut ꝑſonarū aut rerum fieri ꝑmuta
tōem. Merito ergo tale nomen illic in
terponitur vbi vel ſenſus vel ꝑſone di
uidi cōpꝛobantur.vnde ꝛ nos diuiſio-
nes congrue faciemus.vbicunqꝫ i pſal
mis dyapſalma potuerit inueniri. Re-
liquas autem ꝓut datum fuerit inda-
gabimus. vbi tamē auctoꝛitas huius
nominis non potuerit inueniri.

Q̄ dyapſalmatū numerus et ſitus demonſtrari nō poſſit.

De dyapſalmatibus ꝟo et illud
addere vtile viſum eſt coꝛrecto
ri. q̄ in iſto pſalterio(ſic em̄ ec-
cleſiaſtico vſu nominat vt ait Aug.in
ꝓlogo pſalmi.cxviij.)aliiſqꝫ oibus an
tiquiſſimis. omnia dyapſalmata in fi-
ne verſuum ponuntur. Sed ſm̄ tranſ-
latiōem pſalterij beati Hieronymi ex
hebꝛea veritate ꝛ eius intentiōem non
nulla quoqꝫ in medio verſuum ponen
da videntur. Sicut in pſalmo quadra-
geſimoquinto in verſu fluminis impe
tus letificat ciuitatem dei:dyapſalma.
Et in pſalmo.xlviij.in verſu verūtamē
deus redimet animā meā. dyapſalma
de manu inferi cum acceperit me. At-
qꝫ in pſalmo.lxxij.in verſu. Donec in-
trem in ſanctuarium dei. dyapſalma.
Cur ꝟo Caſſiodoꝛus aliiqꝫ in hoc do-
ctiſſimū hieronymū non ſecuti.in fine
eoꝛundē verſuum maluerint q̄ in me-

Dyapſalmatū numerus

dio ponere dyapſalmata. docti diligē-
tiſq; cuiuſq; legentis ingenio relinquē
dum eſſe melius iudicaui q̄ meam in
hoc improbatā ferre ⁊ legētibus expo-
nere iſententiam. Plura autem in me-
dio verſuū reperiſſe me non memini.
ſi tamen diligētior eoꝝ inueſtigator ſi-
ue hebreis grecis ve ſiue latinis codici
bus plura repererit in medio verſuum
poſita. par ꝺ eis ſicuti de iſtis ratio ha
benda eſt. Demoſtrare quoq; poſſe
nemo arbitretur queq̄; ſiue etiam lati-
nas ſeu grecas vel hebreas lr̄as callen
tem dyapſalmatū ſituȝ ⁊ loca quib⁹ in-
ſerenda ſunt. vel quo ad verſus. vel q̄
ad pſalmos. ſiue etiam quo ad eoꝝ nu
merū infallibili regula ⁊ rōne habēdū
cum id a ſpūſancto nondum ꝓbet̄ re-
uelatum. ⁊ aliȷ̄ codices plura. aliȷ̄ pau-
ciora in eodeȝ pſalmo. aliȷ̄ in vno pſal.
nullū. aliȷ̄ i eodē pſal. plura. aliȷ̄ i vno
eodēq; pſalmo numero paria. ſitu v̄o
diſparia. ⁊ aliȷ̄s ⁊ aliȷ̄s verſibus habere
inueniantur. Ideo cum eoꝝ numeruȝ
poſitōnemq; nec ſancti atq; doctiſſimi
viri ante nos depҏendere potuerāt. ne
mo a me exigat vel expectet. quod vel
Hieronymū vel origenē. auguſtinum.
Caſſiodoꝝ omnes doctiſſimos docuiſ
ſe nō inuenerit. docereq; non poſſit niſi
exemplarioꝝ auctoritate vetuſtioꝝ nu
meroſioreq; conſonantia ⁊ cōueniētia
eorundē. vnde mihi ſufficiat ſicut Au
guſtino ex exemplaribus vetuſtiorib⁹
pluribuſq; ꝓbare quod in nr̄o impreſ-
ſum inuenitur. fatetur nempe auguſti
nus in. cxviij. pſalmo necnō aliȷ̄s ſpal-
mis ſe collatis multis exemplaribus.
vix in vno quod voluerit quodq; que-
ſiuerit reperiſſe. ⁊ ita ſeſe emendata fe-
ciſſe exemplaria. ⁊ quis igit̄ a me ſcio-
lo ⁊ illorum comparatione cecutiente et
non eſtimando. plus requiret. aut ibi
demonſtratōem vbi eſſe non poteſt ex
pectabit. Fateor enim ⁊ ego eaȝ me in
dyapſalmatū ⁊ numero ⁊ ſitu quā po-
tui non paucis hebdomadibus labo-
rioſam feciſſe diligentiam. nec tn̄ certū
vnumq; ſumē numerū nec ſitum eorū
poſitionemq; inuariatā vel in duobus
codicibus etiam antiquiſſimis compe
riſſe. Eſſet v̄o ad eoꝝ emendatōnem ⁊
grecoꝝ ⁊ hebreoꝝ exemplarioꝝ copia.
atq; illaꝝ lr̄arū quas ego ignorare me
confiteor ſcientia plurimū neceſſaria.
Quis ſi codicibus grecis hebreiſq; iſta
varietas inſit que noſtris accidit. par i
illis ſicut in noſtris latiniſq; codicib⁹
labor ſudorq; ⁊ incertitudo querēti oc
curreret. qꝺ aūt latinis codicibus eue-
niſſe videmus: grecis quoq; ⁊ hebreis
accidere potuiſſe quis negabit:

Cumq; nulla alia demonſtratōe eoꝝ
vel numerus vel locus niſi libroꝝ ve-
teruȝ ac ſcriptoꝝ auctoritate poſſit ha-
beri viſis non minus ſex exemplarib⁹
veteribus (quoꝝ duo quadringentos
duratione exceſſerunt annos.) Orige-
niſq; cōmentario hieronymi etiaȝ epi-
ſtolis ⁊ tranſlationibus. Auguſtini q̄ȝ
in pſalmos voluminibus atq; Caſſio-
dori magni illi⁹ ſenatoris in pſalteriū
quinquagenis: ſignaui locis ſuis ſin-
gula imprimenda. ⁊ numerū eoꝝ. lxx.
ſcȝ ⁊. v. que in ꝓlogo ante quadringen
tos quoq; ānos ⁊ vt arbitror ab his cō
ſcripto qui nam ſine cauſa iſto nume-
ro eorum ſummā conſtrinxerunt depҏ-
hendi: inuiolatum cōſeruaui. nolens
eum vel ex aliȷ̄s codicibus non tot ha-
bētibus minuere vel ex aliȷ̄s plura po
nentibus augere. quem etiam augeri
minui ve poſſe. ⁊ qua ratione ⁊ cuius
auctoritate non inueni. ratus quoq; ſa
cratum iſtum numerū plurium exem
plariorum ⁊ vetuſtioꝝ quaterq; centū
annos habentium eſſe ſecurius tenen
dum, quam alium in nullo vel codi-

ce vel autore repertū ⁊ queꝫ ꝓbare nō
poſſem. ſcriptoꝝ quoqꝫ auctū forte mi
nutū ve errore conſtituere. Sup illum
ꝟo dyapſalmatū numerū ꝑdictū qua-
tuor dumtaxat ſupflua ab antiquis iu
dicata. obelis effodienda ſignata ſunt.
Primū in pſalmo ſecundo poſt verſuꝫ:
Aſtiterunt reges. Secūdū in pſalmo
.xxxiij. poſt verbum diuites egerunt.
Tercium in pſalmo .lxxv. poſt verſum
Cum exurgeret. Quartum in pſalmo
xclij. poſt verſuꝫ. Quoaduſqꝫ iuſticia
⁊c. Iſtis itaqꝫ quatuor dyapſalmatibꝰ
ademptis ⁊ obelatis. numerꝰ reſtat eo
rum ꝑfinitus quinqꝫ videlicꝫ ⁊ .lxx.

Canticorum autem nullum habet
dyapſalma ꝑter abacuc canticum. qđ
duobus dyapſalmatibus vt dixit Hie
ronymus in epl'a de dyapſalmate inſi-
gnitum eſt. Cuius cauſam paulus epi
ſcopus Burgenſis ſuper abacuc in ad
ditione ad poſtillā Nicolai de lyra aſſi
gnans dicit. quoniā hec abacuc oratio
(quā canticū dicimus) ad modū pſal-
moꝝ dauid. qui inter ꝓphetas expreſſi
us de myſterijs xpi deuote cecinit cō-
poſita eſt. Et ſubdit vnde ⁊ priuilegio
ſingulari magno ac admirabili pſal-
mi prediti ſunt. quod in omī ſacra ſcri-
ptura nō inuenitur dyapſalma niſi in
pſalmis ⁊ in hoc cantico. ꝓpter quod ⁊
in hoc illud canticum alia cantica pre
cellit. ꝙ qm̄ ⁊ de xpi geſtis grandia ve-
lat myſteria. ſolum ſit dignum dyapſal
mate. Quod autem grece dicitur dya-
pſalma. hebreo ſermone ſela dicit̄. ⁊ in
latinum tranſtulit Hieronymus ſem-
per. Nā quod hebraice ſela. grece dya-
pſalma dicit̄: latine dicat̄ ſemꝑ.

Quid ſit pſalteriū ⁊ pſalmi q̄ re dicantur. Caſſiodorus.

Pſalteriū eſt (vt hieronimꝰ ait)
in modum delte lr̄e formati li-
gni ſonora concauitas. obeſum
ventrem in ſuꝑioribus habēs. vbi cor
darum fila religata diſciplinabilit̄ ple-
ctro ꝑcuſſa. ſuauiſſimā dicunt̄ reddere
cantilenam. Huic cithare poſitio vide
tur eſſe cōtraria. dum quod iſta in imo
continet. illud conuerſa vice geſtat i ca
pite. Hoc autem genus organi canoꝝ
atqꝫ ſingulare. aptatur corpori domini
ſaluatoris. quoniā ſicut iſtud de altio-
ribus ſonat. ſic ⁊ illud: glorioſe inſtitu-
tionis ſuperna concelebrat. Sicut ipſe
in euangelio dicit. qui de terra eſt đ ter
ra loquitur. qui aūt đ celo venit que vi
dit ⁊ audiuit teſtatur. Vn̄ quidā ⁊ hoc
opus dauiticum pſalmos dictos eſſe
prefiniunt. quia de ſuperno culmine re
tonare noſcuntur. Cognoſce ꝟo ꝙ iſti
tm̄ pro excellentia ſui dicantur pſalmi
qui hoc volumine continentur. Pſal-
terium quoqꝫ eſſe genus muſicoꝝ. Da
niel propheta teſtatur inquiens. voceꝫ
tube. fiſtole. ſambuce. cithare. pſalterij.
⁊ ſimphonie. omniſqꝫ generis muſico-
rum. Nam ⁊ paralipomenon exponit
cū dicit ſe de lignis tynis. gradꝰ factos
in domo domini. ⁊ i domo regia. citha
ras quoqꝫ ⁊ pſalteria cantoribus. hoc
inſtrumentū muſicū pſalteriū. ſ. apud
hebreos dicitur nablum. Quod tamē
in ſuprascripto libro frequenti repeti-
tione vulgatum eſt. Ipſuꝫ ꝟo pſalmū
grecum conſtat eſſe vocabulū. quē di-
ctum quidam volunt ab aptopſallin.
hoc eſt a tangendo. Nam ⁊ pſalterias
citharedas vocamꝰ. docto pollice mo-
dulatōes muſicas exprimentes.
Pſalmus ꝟo eſt cuꝫ ex ipſo ſolo inſtru

mento muſico.i. pſalterio modulatio quedā dulcis ⁊ canora pfunditur.
Canticum quoqꝫ eſt quod ad honorem dei canitur. quando quis libertate proprie vocis vtitur. nec loquaci inſtrumēto cuiquam muſico conſona modulatione ſociatur. Hoc eſt ꝙ etiam nūc in diuinitatis laudibus agitur.
Pſalmo canticū erat. cum inſtrumento muſico precinente. canēs chorus ſociatis vocibus acclamabat. diuinis dūtaxat ſermonibus obſecutis
Canticum pſalmus erat cū choro ante canente. ars inſtrumenti muſici in vnam conuenientiam comitere raptabatur. verbaqꝫ hymni diuini ſuauis copula perſonabat. De qua differētia etiam circa titulum pſalmi. lxvi. ⁊. lxvii. infra aliqua habes in gloſa.

Quemadmodū in pſalmis d xp̄o dn̄o ſit ſentiendum Caſſiodorus.

Tribus modis pſalmi loquunt de pſona dn̄i xp̄i pro inſtructōe fidelium: Primū per id quod ad humanitatem eius noſcitur pertinere vt eſt illud ſecūdi pſalmi. Aſtiterunt reges terre ⁊ principes conuenerūt in vnū. aduerſus dn̄m ⁊ aduerſus xp̄m eius In. xx. quoqꝫ pſalmo. Deſideriū aīme eius tribuiſti ei ⁊ voluntate labiorū eius non fraudaſti eū. Scd̄o per id ꝙ equalis ⁊ coeternus oſtendit patri. vt eſt illud eiuſdem ſecundi pſalmi. Dixit dominus ad me. filius meus es tu. ego hodie genui te ⁊c. Et in. cix. tecum principiū in die virtutis tue. in ſplendoribus ſanctorum. ex vtero ante luciferum genui te. Tertio a membris eccleſie. cuius ipſe dux ⁊ caput eſt xp̄s. vt eſt. xxi. pſalmi Longe a ſalute mea: verba delictorum meorum. Et in. lxviii. Deus tu ſcis inſipientiam meā. ⁊ delicta mea a te non ſunt abſcondita. Quod dictū pro vnoquoqꝫ fideliū debemus accipe. ceterū delicta xp̄o probant fundit⁹ aliena. vnde tichonius in libro regularū. latius diligenterqꝫ diſſeruit. Hoc ſi animo recōdimus. nulla pfuſione turbamur. qꝛ error maximus inde naſcit. qſi inconuenienter reddit alicui quod dictum conſtat ad aliud. Nam ſi vno modo fuiſſet locutus. quis eius geminā ſubſtantiā potuiſſet agnoſcere. Cum etiam nunc i tam euidentiſſima diſtinctione. naturā diuinitatis ⁊ humanitatis dn̄i xp̄i aliq̄ nitantur ſacrilega voluntate cōfundere. Multa quoqꝫ ſm litterā cōmonet. multa ſpiritaliter iubet. pſonas ſubito decenter immutat. vt nunc xp̄s deus verbum incarnatū ⁊ homo fact⁹. caput eccleſie. nunc ipſa eccleſia. nūc homo iuſtus. nunc penitēs loqui videat. vt oīa neceſſaria tangat atqꝫ concludat. Vbiqꝫ pleniſſimū celeſtium rerum ſanctū vibrat eloquiū. ⁊ multiplici diuerſitate virtutū propter humani generis largiendam ſalutem. regni ſui adoranda myſteria prius redēptor inſinuat. Hec ideo prefati ſumus. vt cum ventū fuerit ad loca talia. intrepidus lector audire poſſit quod ſe iam ſalubriter didiciſſe cognouit.

Hinc etiam in glo. ordinaria ad inſtructōem pſalmos legentiū ſic phemialiter premittitur modus tractandi in hoc volumine pſalmorum talis eſt. Quandoqꝫ agit de xp̄o ſm q̄d caput ē Aliquādo ſm corpus. Aliquando ſm vtrūqꝫ. Scd̄m caput tripliciter. quia vel ſm diuinitatē. vt tecū principiū ⁊c. vel ſm humanitatem. vt ego dormiui ⁊c. Aliquando per tranſſumptōem vt quādo vtitur voce membrorum ſicut ibi longe a ſalute mea ⁊c. Item de eccleſia

tribus modis.aliquãdo ſm perfectos
Aliquando ſm imperfectos. Aliquan
do ſm malos.qui ſunt in eccl'ia copore
non mente.numero nõ merito. nomie
non numine. Vñ ⁊ Caſſiodorus ait at
tende regulã vnitatis capitis ⁊ corpis.
id eſt xp̃i ⁊ eccl'e.quaſi em̃ vna ꝑſona ẽ
caput ⁊ corpus.ideoqꝫ vna voce vtitur
licet que dicunt̃ ad diuerſos referantur
Quedã em̃ ſoli capiti ꝯueniunt. Que-
dã ſolis mẽbris. Quedã capiti ⁊ mem-
bris. Itẽ que membris. Quedã p̃teritꝭ
Quedã preſentibus . Quedã futuris.
Item quedã ꝑfectis. Quedã impꝑfectiſ
⁊ tamẽ in tanta diuerſitate: vna vox eſt
vt ſicut duo ſunt in carne vna. ſcʒ ſpon
ſus ⁊ ſponſa xp̃s ⁊ eccleſia,ita ſint ⁊ in
voce vna. vt tñ vnicuiqꝫ quod ſuum eſt
tribuat̃.⁊ ad ip̃m referat̃ . Quõ autem
⁊ quãdo qualiterqꝫ ⁊ vbi iſta exempla-
riter videri ⁊ itelligi poſſint:gloſa mar
ginalis doctorum circa pſalmos impꝑſ
ſa indicat luculenter.

Dicta ſancti Auguſtini i ꝓlogo pſalterij et aliorum de virtutibus pſalmorum.

Canticum pſalmorum: animas
decorat.inuitat angelos in ad-
iutoriũ.fugat demones.Expel-
lit tenebras. Efficit ſanctitatẽ homini
peccatori. Refectio mentis eſt. Delet
peccata. Simile eſt elemoſinis ſancto
rum. Auget fidẽ.ſpem.charitatem. Si
cut ſol illuminat.Sicut aqua mundifi-
cat. Sicut ignis exurit.Sicut oleum le
nificat.Dyabolũ offendit.Deum oſtẽ-
dit. Voluptates carnales extinguit.
Oleum miſericordie eſt. Sors leticie.
Pars angeloꝝ electa: aſperitatẽ eijcit
Dẽm furẽ deprimit.Iracundiam frã-
git.Laus dei aſſidua eſt,ſimile eſt mel-
li:canticum pſalmorũʒ. carmen electũ
eſt apud deũ.Oẽ pctm̃ expellit. Vin-
culũ charitatis cõnectit. Oia penetrat.
Oia implet oia docet . Oia ſignificat.
Aiam magnificat.Os purificat.cor le-
tificat.turrim excelſam edificat.hoiem
clarificat. Senſum apit. oẽ malũ occi-
dit.ꝑfectionẽ demõſtrat.Qui habʒ me
moriã ⁊ amorẽ illius : habet etiã timo-
rem ⁊ laudem dei in corde ſuo:neqꝫ in-
de cadet vnqꝫ.nec ꝑibit oĩo eius.ſed in
poſtremo apud deum gaudebit.Tran
quillitas mentis eſt.⁊ ſignifer pacis.qꝛ
pſalmi orant ꝓfutura,gemunt de pñti
bus.penitent de p̃teritis. gratulant̃ de
bonis operibus.gaudiũ celeſtis regni
cõmemorant.Per officiũ ſepe cantatõ
nis ſcutũ acquirit̃ equitatis aduerſus
diabolicas ptãtes.Lumẽ veritatis oſtẽ
dũt.Senibus ſolamẽ eſt.iuuenibus or
namentũ et mentis ſenilitas ⁊ ꝑfectio
eſt.ip̃o adiuuante ⁊ donante q̃ hec per
ora ꝓphetica inſtituit.⁊ ꝑ eoꝝ iugẽ fre-
quentationẽ ſeſe exorare docuit. Cui ẽ
laus honor .⁊ magnificentia . benedi-
ctio ⁊ claritas.ſapia. grãꝝ actio.virtus
⁊ fortitudo.vna cum deo patre . eiuſqꝫ
filio vnigẽito.dño noſtro ihũ xp̃o . per
infinita ſecula ſeculorum. Amen.

De inſtitutione ⁊ autore ac cantoribus.nũero tituliſqꝫ pſalmorum.

David filius ieſſe cum eẽt rex cõ-
firmatꝰ in regno ſuo . quattuor
elegit pſalmodiarũʒ principes.
Aſaph . ſcʒ Eman. Ethan ⁊ Idithun.
Ducẽti aũt ⁊ octogintaocto pſalmos.
⁊ cantica dñi docebant.Sunt vero oẽs
pſalmi.C.l.Quoꝝ oim nouẽ ip̃ius da
uid inſcribunt̃.Septuaginta duo vero
ipi dauid,Triginta vero ⁊ duo ſupſcri

ꝑtí non ſunt. Duodecim q̄ꝫ in Aſaph
ſuꝑſcribunt. Duodecim in Idithun.
Nouē filioꝝ chore. Duo in aggeū ⁊ za
chariā. vnus moyſi ⁊ vnus ſalomoni.
Dyapſalmata vō ponunt in pſalterio
lxxvj. Cantica vero graduū. nūero ſūt
quindecim. Que etiā iſto titulo ſed nō
autoris noīe inſcribunt. Non eñ oīm
pſalmoꝝ tituli. ſunt aut autoꝝ ſiue eti
am cantoꝝ aut pſallentiū. vel quorum
libet etiā hoīm alioꝝ nominibus ſupra
ſcripti. Nam ⁊ primus pſ̄. nullo inſi
gnitus eſt titulo. verū de primo alia rō
quā de ceteris pſalmis eſt. prim⁹ etem̄
pſalmus nulli aſſignatus eſt. qm̄ oīm
pſalmoꝝ caput principiū atq̄ quodā
modo titulus eſt. Deinde quis alius i
telligit in ſcd̄o niſi dei filius primogeni
tus. cui tanq̄ ꝓncipio ꝓponi nil debuit
Cui etiā inſcriptio ideo non fuit neceſ
ſaria. qꝛ ipe pſalm⁹ xp̄i mentionē facit.
vt aduerſus xp̄m tuuꝫ. pxprimēdo igit
ꝑſonā. inſcribendi cauſam oīno non ha
buit. Ideoq̄ ⁊ titulum obelo notatuꝫ
habet. Ordinem quoq̄ hiſtorie immu
tatum legimus in titulis pſalmoꝝ. Sꝫ
pſalmi non hiſtoriam. ſed ſcd̄m ꝓphe
tias legunt ⁊ ita ordinem pſalmoꝝ tur
bare non pōt ordo titulorum. Pſalmi
vero oēs qui inſcribuntur ipi dauid ad
xp̄i ꝑtinent ſacramentū. quia dauid di
ctus eſt chriſtus.

Sequunt orationes anteq̄ pſalmi incipiantur

Benignus ⁊ miſericors deus. qui
reuocas errantes ⁊ ſaluas peni
tentes. medelā tribuis infirman
tibus. glorie coronā ꝑſeuerantib⁹. exau
di me miſerū ⁊ indignū famulū tuum
ꝑ hos pſalmos clementiam tuam im
plorantē. vt quicq̄d humiliter hic oro.
te largiēte adipiſci merear. ꝑ dñm nr̄m

Alia oratio

Deprecor miſericordiam tuam ⁊
pietatem dñe ih̄u xp̄e fili dei vi
ui. ſcio qꝛ pius ⁊ miſericors es.
patiens ⁊ multū benignus. te adoro. te
laudo. te deprecor. tu eñ exaudiſti ſan
ctos ⁊ electos tuos ab initio mundi vſ
q̄ in finem. tu etiaꝫ exaudi me indignū
⁊ peccatorem te orantem ⁊ deprecantē
ſuſcipe orationem ⁊ poſtulationē meā
oēmq̄ ſenſum ſpiritalem horum pſal
morum quos coram te ſuppliciter oro.
vel canto. tibi acceptabiles facito. Per
dñm noſtrum ih̄m

Alia oratio

Suſcipe clemēs ⁊ miſericors de
us hanc oblationem pſalmoruꝫ
quam ego peccator oīmq̄ crimi
num reus ꝓ remedio aīe mee offero.
vel ꝓ his in vtroq̄ ſexu qui mihi cōſan
guinitate vel familiaritate ꝯiuncti ſūt
⁊ pro his qui ſe in manus noſtras com
miſerunt. vel nobis cōfeſſi fuerunt. ſeu
quorum elemoſinas ſuſcepimus. ⁊ ꝓ
omni populo chriſtiano viuis ⁊ defun
ctis. precor mitiſſime deus ꝓſit eis ad
veniam ⁊ remiſſionē pctōꝝ Amen.

¶ Pſalmus primus

a BEatus vir
qui nō abijt in
ꝯſilio impioꝝ
⁊ in via pecca-
toꝝ non ſtetit:
⁊ in cathedra peſtilētie nō
b ſedit. Sed in lege dn̄i vo-
luntas eius: ⁊ in lege eius
meditabitur die ac nocte.
c Et erit tanq̄ lignū qđ plā-
tatū ÷ eſt:· ſecus decurſus
aquarū: qđ fructū ſuū da-
d bit in tēpe ſuo. Et foliū
eius non defluet: et oīa
quecunq̄ faciet pſperabū-
e tur. Nō ſic impij ÷ nō ſic:·
ſed tanq̄ puluis quem p-
ijcit vent⁹ ÷ a facie terre:·

a ℭ℃ Iſte pſalmus ideo titulū nō habet
qm̄ capiti dn̄o noſtro ſaluatori de quo abſo
lute dicturus eſt. nihil ꝓponi debuit. San/
ctā em̄ eius incarnatōis vitā. impioꝛūq̄ vl/
tiones inſinuat. vn̄ ⁊ materia huius pſalmi
eadē ē. que ⁊ totius li/
bri. ſ. xp̄c integer. i. ca/
put redēptoꝛ noſter cū
membris. i. oīb⁹ iuſtis
⁊ ſanctis. a ℃ Bea/
tus vir. dict⁹ quaſi be/
ne aptus (qui eſt xp̄c)
eſt. cui optata oīa vl' de
ſiderata ſuccedunt. Vi
rum egregie ſubiunxit
vir em̄ a viribus dict⁹
eſt. q̄ neſcit tolerando
aduerſa. deficere aut ī
pſperis aliqua ſe ela/
tione iactare. Tribus
modis hic oſtēdit eue/
nire humanos errores
Cogitatōne. facto ⁊ di
cto. Cogitatōne pecca
trice. abitur. facto ma/
lo. ſtatur longe a deo.
dicto vero male doctrīe
ſiue gloriatōis ſiue pec
cati cōſuetudine: in ca
thedra inficiente peſti
lentie ſedet. A℃ Bea/
tus igitur qui nō abijt
cogitatōne a deo: in re
gionē longinquā diſſi
militudinis. i. cogitati
one nō peccauit q̄uis
eſſet poſitus in cōſilio
impioꝝ. i. q̄uis ipi h
molirent̄ vt abiret. velut xp̄c q̄uis inter pec
catores ſit cōuerſatus: in viā tn̄ eoꝝ nō abijt
Adam vero abijt: dum vxori a diabolo dece/
pte cōſenſit. impij vero hoc molientes ſunt
diaboli. ſcribe ⁊ phariſei. vel oēs mali in q̄/
rū viā xp̄c ſicut non abijt. ita in ea nō ſtetit.
qm̄ eū ſecli ⁊ pctōꝝ illecebra nō tenuit. nec
in cathedra peſtilentie ſedit. i. praua cōſue/
tudine vel poti⁹ doctrina. qꝛ ſalubrē doctri/
nā docuit. ⁊ exempla male doctrine xp̄c po/
ſteris nō reliquit. ℃ Eſt em̄ cathedra do/
ctoꝝ. Tribunal iudicū. ⁊ regū ſoliū ꝓprie dr̄
I℃ Vn̄ ſenſus verſiculi illius eſt Beatus
q̄ nō cogitauit. nō fecit. nō docuit mala.
b ℃ Lex dei. ē in declinādis pctīs ſancta
ꝓceptio. in qua volūtas illius fuit. q̄ pecca/
ta nō fecit. A℃ Intende vero q̄ ſecūdo di
cit in lege: non ſub lege. qꝛ xp̄c in lege fuit q̄
pctā nō habuit. ceteri moꝛtales ſub lege que
delictis onerant̄. ℃ Lex dr̄ eo q̄ aīos no/
ſtros liget. ſuiſq̄ teneat obnoxios ꝯſtitutis
Meditari ſemꝑ nullus
valet legē dn̄i niſi xp̄c
ſed ⁊ ille qui membrū
eius eſt: meditabit̄ ſꝑ
legem dei. qꝛ eam om̄i
puritate inquantū po/
terit īplebit. I℃ Si/
ue em̄ manducat, ſiue
bibit, ſiue doꝛmit, ī no
mīe dn̄i oīa faciēs. me
ditabit̄ legem dei die
ac nocte. ℃ Dies di
cta eſt a paganoꝝ dijs.
Nox eo q̄ noceat aſpe
ctibus ſiue actionibus
nr̄is dicta. c ℃ Bene
ligno fructifero cōpa/
tus eſt xp̄c. ꝓpter cru/
cem quā p nobis ſuſti/
nuit. Plantatū. i. ꝓdi/
catum: ſecus decurſus
aquaꝝ. ſicut terreſtris
em̄ aqua. vita ē ligno/
rum virentiū. ſic aqua
baptiſmi ſalus ē in cru
cifixū credentiū. Fru/
ctum dabit. i. eccl̄ias cō
ſtituet. Tēpe ſuo. i. qm̄
beate incarnatōnis ſa/
cramēta ſuſcepit. Fru/
ctus: a fruendo dicit̄.
I℃ Lignū (cui xp̄c cō
parat̄ ſm̄ membra ſua
id eſt quis vere xp̄ianus) ſapiam puto. de q̄
⁊ ſalomon loquit̄. lignū eſt vite his qui ſe/
quūt̄ eam, ⁊ apl's: xp̄m ait dei virtutē ⁊ dei
ſapiam. Erit itaq̄ xp̄ianus verus: tanq̄ li/
gnū. hoc eſt xp̄o fi'io dei cōfoꝛmis fact⁹ coꝛ/
poꝛi gloꝛie eius. ſ. xp̄i. d ℃ Foliū ei⁹. ſer/
mones ipius ꝓmiſſionis intellige. que nul/
lo caſu a veritate decidunt. ſed oīa que agit
in actu pſperitatis pfecit. que oīa accipien/
da ſunt fructus ⁊ folia. i. facta ⁊ dicta.
e ℃ Non ſic impij. vox eſt terrentis. ſicut
eſt inultantis beatus vir. qm̄ nō erit ſic im/
pius vt ſupius dixit beatos eſſe. Puluis ē
reſolutio terre. cui hō terrenus compat̄: cū
inflat̄ vento ſupbie. ⁊ abijcit̄ ſua leuitate a
firmamēto ꝓceptoꝝ dei. Puluis huc illucq̄

noȝ ſic impij non ſic ſed tanquam puluis quem proijcit ventus a facie terre i. quos ventus temptationis tollit a ſoliditate ... expoſiti

diſꝑgitur. ſic ⁊ impius (qui ſemel deū negauerit) quocunqꝫ eū aura diaboli traxerit: illuc errore ꝑducit. f ℭ Impij ſunt. q̄ ſanctā trinitatē nullatenus confitenť.
ℭ N Reſurgunt impij: ſed nō in iudicio. qꝛ iam iudicati ſūt
ℭ Juſtꝰ ſurgit vt iudicet. peccator vt iudicet. Impius vt ſine iudicio puniať. Peccatores ſunt xp̄iani ſ; peccatis obnoxij. qui ideo nō reſurgunt in cōſilio iuſtoꝝ. i. in iudicio iuſtoꝝ. qꝛ iam illis. ſ. iuſtis ꝑ grām confeſſiōis pctā dimiſſa ſunt. In q̄ numero ⁊ ſancti ſunt. qꝛ nullus niſi deꝰ ſine pctō eſt. G ſuꝑ Job Hic ordines notantur quattuor de die iudicij. i. ſancti q̄ iam iudicati ſunt ad regnū. ⁊ cuȝ xp̄o veniunt ad iudicādū. ⁊ impij iam adiudicati ſunt ad ſuppliciū. Peccatoribꝰ dr̄ qui penitentiā egerūt. venite benedicti. ⁊ qui nō egerūt. diſcedite a me In cōſilio. A Id eſt in eterno bono. qđ ſequi cōſiliū fuit ſanctis.
ℭ Vel in cōſilio. i. in iudicio. vt cū eis iudicent. Judiciū. n. in cōſilio eſt: dn̄s quaſi ex cōſilio aſſeſſoruȝ. diuerſa peccata diuerſis penis punieť g ℭ Bonoꝝ viā. i. opa dicit noſſe deū. iter impioꝝ perire: quaſi dn̄s vtrunqꝫ neſciat. ſed eſt ſenſus. hoc ſcit dn̄s qđ in beatitudine ꝑmanebit: hoc neſcit: qđ peribit. i. diabolus cuȝ ſequacibꝰ ſuis. q̄ eſt iter ipioꝝ in pena ꝑpetua. A peribit igiť: ꝓ nō nouit dixit. ſed ⁊ planiꝰ diciť. qꝛ hoc eſt neſciri qđ perire. ⁊ ſciri: manere ⁊ eſſe.

Oratio.

Efficee nos dn̄e tanqꝫ fructuoſiſſimuȝ lignū ante cōſpectū tuū: vt tuis imbribꝰ irrigati mereamur tibi ſuauiū fructuū vbertate placere. Per.

f Ideo nō reſurgunt impij i iudicio: neqꝫ pctōres i cōg ſilio iuſtoꝝ. Qm̄ nouit dominus viam iuſtoꝝ: ⁊ iter impioꝝ peribit.

ℭ ÷ Pſalmus dauid:·

ℭ Propheta de conuentu infideliū ꝯ xp̄m in paſſione loquiť. Et dn̄s xp̄c de oīpotenti regno. ⁊ de inenarrabili generatōe ſua.

Pſalmus. ij.

a Quare fremuerūt gentes: ppl'i meditati ſūt b inania. Aſtiterūt reges terre ⁊ principes ꝯuenerūt in vnū aduerſus dn̄m: ⁊ aduerſus xp̄m eius.

÷ Dyapſalma:·

c Diſrūpamus vincula eoꝝ ⁊ ꝓijciamus ÷ a nobis :· iud gum ipoꝝ. Qui habitat in celꝭ irridebit ÷ eos :· ⁊ dn̄s e ſubſannabit eos. Tunc loquetur ad eos in ira ſua: et i furore ſuo ꝯturbabit eos

a ℭ Eſt iſte pſalmus habendus. primus in titulo. ſecūdꝰ in ordine. vn̄ in actibꝰ apl'o rū dr̄ ꝑmꝰ. N Vel qꝛ apud hebreos. iſte cū primo vnꝰ pſalmꝰ habeť ſine titulo. Per titulū autē intelligiť vniuſcuiuſqꝫ pſalmi intellectus: q̄d ē. n. titulus niſi clauiſ. vt ita dixerim. in domū n̄ ingrediť niſi per clauē. ita ⁊ vniuſcuiuſqꝫ pſalmi intellectus. ꝑ clauē hoc ē ꝑ titulū intelligitur. in cuius. ſ. ꝑſona cantať. aut in ꝑſona xp̄i aut in ꝑſona eccl'ie aut in ꝑſona ꝓphe. ⁊ de qua re ſit ℭ Corripit hic ꝓpheta ppl'os. nō ſolū iudeos ſ; ⁊ gentiles. cur fremuiſſent ꝯ xp̄m qđ proprie ferarū ē. fremuerť enī beluino furore. q̄a recta rōe carebāt. Meditati ſunt inania. n̄ intelligētes eius aduētū eē fructuoſum oībꝰ credentibus. b ℭ Reges aūt terre: herodeȝ dicit q̄ infantes occidit alterūqꝫ herodeȝ nepotem eius q̄ pilato in nece xp̄i conſenſit. Principes phariſeos dicit: princeps dictus q̄i prima capiēs. venerūt in vnā volūtatē nō in vnū cōuētū. aduerſus dn̄m. i. pr̄eȝ. xp̄m eiꝰ. i. filiū c ℭ Verba iſta ſunt demētiū iudeorū. Putabāt. n. ſe vincula diſrumpere. i. euāgelica p̄cepta: ſi in auctorem legis ⁊ apl'os eiꝰ maliuola volūtate cōſurgerēt ⁊ iugum ipoꝝ ꝓijcere. cū iugū dn̄i ſit ſuaue ⁊ onuſ eiꝰ leue. vanaqꝫ volūtate decepti: putabāt eiꝰ dn̄atiōȝ grauiſſimā. quā a ſe abijcere feſtinabāt: vn̄ ſaluari poterāt. d ℭ Celos hic ſctōs dicit. q̄bꝰ xp̄c inhabitat. Irridebit ⁊ ſbſānabit: ex hūano more ſuſcipiēda ſť. ceteruȝ: nec irridebit vllū deꝰ nec vultu ſubſannatiꝰ xtute ſua ꝑagit quecūqꝫ diſponit. e ℭ Tūc loqueť. illud tp̄us ſignificat venturi iudicij. Ira er

go dei ⁊ furor: vocat̃ retributio pctōꝝ. nã il
los motus diuinitas nõ patit̃. ſ3 hũana con
ſuetudine hic loquit̃. ℞ Nõ aũt ait pu
niet ſed turbabit. vt abſqꝫ penis q̃ turbatꝰ ẽ
corrigat̃. uã ira aliqñ neceſſaria correptio ẽ
vt pr̃is in filiũ. medici
in egrotũ. f ℞ Ego
aũt (vox xp̃i) cõſtitutꝰ
ſum rex a deo pr̃e ꝑ pte
carnis. ℭ Syon he
braica lingua. latīe ſpe
cula dicit̃. ⁊ hic eccl̃iaꝫ
ſignificat. quã ⁊ montẽ
appellat. ꝓpter altitu
dinẽ honoris ⁊ fidei fir
mitatẽ. Predicãs p̃ce
ptũ. ℞ ℭ Hoc ẽ
euãgeliũ. g ℭ Do
minus: ſignificat pr̃eꝫ.
Filiꝰ meus es tu. vt in
euãgelio. hic ẽ filiꝰ me
us dilectus. dicẽdo ãt
hodie. coeternitatẽ ſue
maieſtatis oſtẽdit. Ge
nui te. illã natiuitatẽ ſi
gnificat. de qua dicit̃.
generatõeꝫ eiꝰ q̃s enar
rabit. h ℭ Poſtu
la a me. i. obedi vt poſ
ſis poſtulare. Poſtula
re em̃ hic iubet̃. vt pe
tat ſ̃m hũanitatẽ. ⁊ ac
cepta poſſideat. Gẽtes
natões ſignificat. Gẽs
em̃ a genere vocitatur
Cuꝫ dicit hereditatem
tuã: naturã ſue deitat̃
oñdit. Hereditaſ ab he
ro dicta ẽ. i. a dño ꝙ in
ea ptãte libera dñetur.
Cum dicit poſſeſſionẽ
vniuerſas gẽtes credi
turas ſignificat. Ter
mini terre ſubam ĩ hoc
oĩm creaturaꝝ vult in
telligi. i ℭ Reges
eos. i. ptãtẽ tyrãnicam
auferes ab eis. illi em̃
regunt̃ qui ſaluãt̃. Uirga ferrea: fortitudo
ẽ eq̃tatis. Cõfriges. i. ꝑ cõuerſionis ſtudiuꝫ
cõteres in eis terrenas cupiditates. Bñ em̃
pctõr vaſi luteo cõpat̃. vt cõfractio eiꝰ facil̃
⁊ vita lutea mõſtret̃ ſ3 ⁊ in ſ̃meliꝰ repat̃ cũ di
uina gr̃a in ſpiritalẽ hoīem ꝑducit̃.

f Ego aũt ꝯſtitutus ſum rex
÷ab eo:· ſup ſyon monteꝫ
ſanctũ eiꝰ: p̃dicãs p̃ceptuꝫ
g eius. Dñs dixit ad me fi
lius meꝰ es tu: ego hodie
h genui te. Poſtula a me et
dabo tibi gentes heredita
tẽ tuã: ⁊ poſſeſſionẽ tuã ter
i mios terre. Reges eos in
virga ferrea: ⁊ tanqꝫ vas fi
k guli ꝯfringes eos. Et nũc
reges intelligite: erudimi
ni÷qui:· iudicatis terram.
l Seruite dño in timore: et
exultare÷ei:· cuꝫ tremore.
m Apprehẽdite diſciplinaꝫ:
nequãdo iraſcat̃÷dñs:· et
n pereatis d̃ via÷iuſta:· Cũ
exarſerit in breui ira eius:
beati oẽs q̃ ꝯfidũt in eo.
℄ Pſalmus dauid cuꝫ fu
geret a facie Abſalon filij
ſui. ℭ Xp̃c ad patreꝫ de
ꝑſecutoribus ſuis loquit̃.
inſtruit̃ fidel̃ ppl̃s ne mor
tem formidet. q2 autor eiꝰ
reſurgẽdo ſpem vere reſur
rectõis exhibuit. Ps. iij.

lr ℭ Nunc reges. Reges dñatores vicio
rũ dicit. que hec intelligere ⁊ iplere dño pre
ſtante valẽt. ℞ Erudiri: doceri eſt. ipi. n.
bene iudicãt terrã. i. eccl̃iaꝫ. q̃ bona q̄ intelli
gũt alios docẽt. ℭ Terra aũt dicta ẽ a te
rendo. l ℟ Seruit
te dño. Et ne ſupbiant
ſubdit in timore.
ℭ Sicut. n. timor dei
delicta excludit. ita ſe
curitas culpas admit
tit. ſ3 ne miſera ſeruitꝰ
ꝓpter timorẽ videatur:
addit exultate. ſ3 ne ite
rũ in temeritatẽ eatur.
ſubdit cuꝫ tremore. ita
qꝫ ne exultatio faceret
nos elatos. addit cum
tremore. vt reuerenter
deo ſeruiat̃. m ℭ Il
le apphẽdit diſciplinã
q̃ ſe munit pñia vera ꝯ
noxia vicia. neqñ in lõ
ga de patria: pereat de
via iuſta. i. de xp̃o. q̃ eſt
vera via recte ambulã
tiũ ad vitã. dux. euntiũ
iter. ad beatitudinẽ fe
ſtinãtiũ. n ℭ Exar
ſit. n. in breui ira eius.
. i. in illo iudicio breui.
vbi nõ eſt ſingulorꝝ diſ
cuſſio ſed ſimul oĩa iu
dicat iudex. ℞ Bea
ti oẽs q̃ nõ in ſ̃colbus
neqꝫ in ſemetipſos ſ3 in
deũ cõfidũt. Iſte pſal.
finit. vñ ſeqn̄tor incipit.
. i. a beatitudie. ⁊ ideo
apd̃ hebreos ꝑ vno ha
bent̃. Oratio.
Iſcĩpe dñe nr̃orũ
vincula pctõꝝ. vt iugo
tue ſ̃uitutis innexi. va
leamus tibi cũ timore
⁊ reuerentia famulari.
Per dñm nr̃m Ieſum
xp̃m ⁊c̃.

ℭ Totus hic pſalmus ad perſonã chriſti
refertur. oportet autem eum tercium locum
tenere. quia ſancte trinitatis ⁊ triduane re
ſurrectionis in ſe miſteria continet. Nam ꝑ
liberatiõem dauid reſurrectio chriſti ſignifi
catur.

a D Omine. quid multi
plicati ſunt q̄ tribu-
me: multi inſurgunt
b aduerſum me. Multi di-
cūt aīe mee: nō ē ſalus ipi
in deo ÷ eiꝰ :· Dyapſal.
c Tu aūt dn̄e ſuſceptor me-
us ÷ es :· : gloria mea ⁊ ex-
d altans caput meuꝫ. Uoce
mea ad dn̄m clamaui: ⁊ ex
audiuit me de mōte ſancto
ſuo. Dyapſalma.
e Ego dormiui ⁊ ſoporatꝰ ÷
ſum :· ⁊ exurrexi: qꝛ dn̄s ſu
f ſcepit me. Non timebo mi
lia populi circūdantis me
÷ ex :· ſurge dn̄e ſaluū me
g fac deus meus. Qm̄ ÷ tu :·
percuſſiſti oīes aduerſan
tes mihi ſine cauſa. dētes
h peccatoꝝ contriuiſti. Do-
mini eſt ſalus : ÷ ⁊ :· ſup po
pulū tuū benedictio tua.
* Dyapſalma :· ¶ In finē
pſalmus dauid canticū.
¶ Eccleſia orat vt eiꝰ au-
diatur oratio. increpās in
fideles qꝛ vanitatē ſequan
tur. monetq̧ generalitatē.
vt ſacrificiū iuſticie deo i-
molet. vñ ingentia eius be
neficia ꝯſequant.

Pſalmus. iiij.

a C Um inuocarem ex-
audiuit me deus iu
ſticie mee: in tribu-
latione dilataſti mihi.

a ¶ Iſta verba dicit
ꝓpheta admirādo. cur
iudei dn̄m tribulaſſent
⁊ gētes. a q̄ ſaluari de-
beant. tā multi. n. fuerīt
ſurgentes ꝯ xp̄m. vt ꝯ
numero diſcipuloꝝ iu-
das illis fuerit vnꝰ ag
gregatus. b ¶ Re
petit. multi dicūt. vt oñ-
dat denſiſſimā ſtultiſſi
mamq̧ impioꝝ veſaniā.
iō dicūt nō eſt illi ſalus
putabant. n. nō hīe pa
trē dilectōem filij queꝫ
carnaliter ꝑmiſit occi-
di. c ¶ Hic. filius:
ſuſceptorē p̄rem vocat
ſm̄ formā ſerui. necnō
gloriā ⁊ exaltatōem ca
pitis ſui: vt diuiſa hūa
naq̧ ſubāꝛ vna eēt ſine
aliqua ꝯfuſione pſona
d ¶ Cuꝫ dicit. voce
mea ad dn̄m clamaui:
hoc ē. p̄r clarifica filiū
tuū. Exaudiuit me. vt
ibi. clarificaui ⁊ iteruꝫ
clarificabo. De monte
. i. de diuinitatis altiſſi
ma ſummitate.
e ¶ Ego dormiui di
xit. i. pꝰ paſſionē. in ſe-
pulchro q̄eui. qꝛ celeri
tēr reſurrexit. Sopora
tus ſum. ſignat ſecurā
dormitōem. ē em̄ ſopor
dulcis q̄es ⁊ ſomni ſua
uitas. Exurrexi. cū ala
critate. depoſita morta
litate. Suſcepit filiū di
uina potētia. qꝛ ꝑ ſe nō
potuit reſurgere hūa-
na natura. f ¶ Ti
mere nō potuit iniquū
pplm̄ cui erat in ſua di
uinitate maximū preſi
diū. Nō dicit filiꝰ exci-
tādo p̄rem. exurge dn̄e
ſ; tropologice ⁊ figura
liter poſtulat in reſure
ctōe paternū auxiliuꝫ.
Eſt em̄ tropus dictio.
ab eo loco in quo ꝓpria
eſt. tranſlata in eū locū
in quo ꝓpria non ē. Eſt
itaq̧ ſcripturiſ diuinis
mos iſte. ad exprimen-
dā cām. ꝑ tropologiaꝫ
ex nr̄a ꝯſuetudine ali-
qua de deo dicere.
g ¶ Percuſſit dn̄s
pater aduerſanteſ filio
. i. hereticos. q̄ inſequū
tur catholicas regulas
ſine cā. i. ſine rōne. Dē
tes ꝯtriuit. i. v̄ba mor
dacia: detrahentiū di-
uiniſ dogmatibꝰ. Dēs
dictꝰ a demēdo eſt. qm̄
oīa demunt dentes.
h ¶ Dn̄i eſt ſalus
. i. nō ab hoīe ſed a deo
p̄re ⁊ ſup pplm̄ xp̄ianū
bn̄dictio dn̄i deſcendit

Oratio.

E Ffunde dn̄e bene
dictōem tuā ſuper
pplm̄ tuū: vt tua reſur
rectiōe muniti: n̄ timea
mus ab aduerſantium
vicioꝝ milibus circū-
dari. Per.

a ¶ Pſalmoꝝ finis
nō mō ſignificat alicu-
ius rei ꝯſumptiōem. ſ;
ꝑfectiōem. ⁊ iō hic ad
xp̄m eſt referendū: qui
ē finis legis. Pſalmꝰ
eſt muſicū organū capi
te ſonoꝝ. vl̄ potius eſt
melodia quo diuina ꝓ
conia canebant̄. Can-
ticū quod ſupnas lau-
des humanis vocibus
ꝓſonabat. a ¶ Uox
eccl̄ie ad xp̄m. lꝫ ſciat ſe
eſſe auditā. tñ orare nō
ceſſat. Tribulatio eſt.
que dilatat in martirio
ſanctam dei eccleſiam.
quando eodem tempe
confeſſores fiūt ⁊ mar-
tires coronant̄: totaq̧
turba iuſtoꝝ: contritio
nibus ſemper augetur

b Miſere mei: ⁊ exaudi ora-
c tionē meā. Filij hoīm vſq
quo graui corde: vt q̇d di-
ligitis vanitatē ⁊ q̄ritis mē
d daciū. Dyapſal. *Et:
ſcitote q̄m mirificauit dn̄s
ſanctū ſuum: dn̄s exaudiet
÷ me:· cū clamauero ad eū
e Iraſcimini et nolite pec-
care: que dicitis in cordi-
bus veſtris ⁊ in cubilibus
vr̄is cōpūgimi Diapſal.
f Sacrificate ſacrificiū iuſti-
tie ⁊ ſperate in dn̄o: multi
dicūt quis ōn̄dit nobiſ bo
g na. Signatū eſt ſuper nos
lumē vultus tui dn̄e: dedi
h ſti leticiā in corde meo. A
fructu frumēti ⁊ vini ÷ et
olei:· ſui multiplicati ſunt.
i In pace in idipſuz: dormi
k am et requieſcam. Quoni-
am tu domīe: ſingulariter
in ſpe conſtituiſti me.

¶ Pſalmꝰ dauid pro ea q̄

b ¶ Miſerendū ſibi eſſe dicit pia mater: ſi eius orō p filijs audiret. q̄m quicq̇d mēbris tribuit: toti hoc corpi ſine dubitatione p̄ſtat. c ¶ Graues corde: dicit filios. q̄ agnita veritate. hoc eſt xp̄o: adorare magis elegerunt ydola vanitat. Vanitas quidē nomē eſt generale viciorū ſed illud ꝓprie vanū dicitur: qd a deo ꝓbatur alienū. Mendaciū. hoc eſt ydolū. tale eīm nomen merito ſuſceperūt q: contra veritatē erecta ſunt. Diligere eīm debemꝰ ꝓficua. nō noxia. d ¶ Hic indicat ꝓpheta archanum ſctē incarnatōis. Sanctū dicit. i. filiū. Merito ſe exauditū dic. q̄m xp̄m pplis p̄dicauit. clamat ad xp̄m. q̇ illū bonis opibus ſupplicat. e ¶ Iraſci debemꝰ p̄teritis pctis. ſ. penitēdo. vt horreat nos: q peccauimꝰ. Cū dicit in cordibꝰ. ⁊ in cubilibuſ ōn̄dit agnoſcere deum cogitatōes hoīm. Cubile eīm a cubando dr. qd ē domiciliū ferarū: ⁊ eſt ſenſus. deſerite prauas cogitatōes: anteq̄ ſcelera ppetretis. i. añq̄ in opa: malas cogitatōes ducatꝭ. dū adhuc in corde ſūt: extiguite. h Vl' nocte expiate p lachrymas: qd in die cogitādo peccaſtis. f ¶ Supiꝰ admōuit mr̄ clemētiſſima eccleſia ab antiquis ydolorum ſacrificijs ⁊ culturis recedendum. nunc hortat ⁊ chriſtianos ſemetip̄os. non pecudes: recte viuēdo deo ſacrificare. Sperareq docemur in deo: q ſalutaria eius ꝓmiſſa ꝯſequamur. Quis oſtēdit nobis bona? dicunt multi dubitādo. qd nec pauci debuerūt. id eſt reſurrectionem eē venturā ⁊ bonorū premia: Cui interrogationi ſtatim ſctā mater reſpōdet dicens. Signatū ⁊c. g ¶ Signatum eſt ſug nos lumen vultus tui. quia ſicut numus: imperatoris habet imaginem. ita fidelibus: ſigna celeſtis regis imprimunt in baptiſmo ⁊ alijs ſacramentis hoc eſt. ſignaculū ſancte crucis. quo diabolus effugat. Lumē eſt vultus dei: impreſſio crucis. q: eos illuminat ſemp: qui ſe n̄ polluūt vlla prauitate. Leticiā dicit recte fidei tunc eīm letamur veraciter: q̄n recte credimꝰ. A Vel lumē illud gr̄a dei eſt infuſa menti repande. qua ratio inſignit vt denarius regis imagine. ⁊ hoc lumē: eſt totū ⁊ verū hoīſ bonū. h ¶ Admonet eos: q̇ carnalibꝰ rebus intenti eſſe ꝓbantur: multiplicati ſūt eī peſſimis actibus. id eſt mūdana voluptate cōpleti. Ideo addidit ſui q: peccatores iſtis vtūtur terrenis fructibꝰ: n̄ ſcdm p̄cepta dei ſ ſm deſideria ſua. Vel ſui. i. xp̄i. panis cuiꝰ viuꝰ eſt ⁊ vinū inebrians. ⁊ oleū: caput. i. mentē ipīguās: frumē vero dictū ē a frumine. i. a ſūma parte gule: antiqui eīm caput gule frumen vocabant. i ¶ Ne putares pacem iſtaz tēporalez ſignificari. ſed incommutabilem celeſtemq in corde permanentez. ideo dicit in id ipſum. vt intelligas. nulla varietate in ſeipſa veram pacem mutatam. Dormiam id eſt in ipſa pace vitam finiam. Requieſcaz: in futura beatitudine. quādo iam requies dabitur ſanctis ⁊ pauſatio glorioſa. k ¶ Singularis ſpes eſt eccleſie in membris ſuis: quia ſola recipit regnum dei. quod impij non poſſunt adipiſci. cum dicit conſtituiſti me ſignificat dignam deliberatamq ſententiā. quam hic habemꝰ in ſpe. ibi poſſidetur in re. Oratio.

Exaudi nos dn̄e. ⁊ in tribulationibꝰ no-

ſtris miſerere nobis. ⁊ qui ſolus magnifica-
ris in populis. ſpiritalẽ leticiã tribue. ⁊ ĩ ſpe
munerum futuroꝝ conſtitutis. Per dñm.
¶ Pro ea que hereditatẽ cõſequit̃. eccle
ſiam ſignificat. cuius ꝑſona in hoc pſalmo ĩ

tibi recte viuendo. ⁊ videbo. ſubauditur te
oculis cordis. ¶ Eſt ordo tu es deus. q̃
iniquitatem nolle cognoſceris. quid eñ ali
ud poteſt deus velle. niſi quod ipſe probat
precipere ſicut ait Eſaias. ego dñs qui lo-

troducitur. qꝛ reſurgẽ-
te xp̃o. ad eam ſpirita-
lia bona ꝑuenerũt. i. fi-
des ſpes charitas
a ¶ Pſalm⁹ iſte vt
ſupioꝛ ad xp̃i eccleſiaꝫ
ꝑtinet. Dicendo auteꝫ
verba mea. oris ſignifi
cat pſalmodiã. Intelli
ge clamorẽ meũ. vt affe
ctũ cordis apiret petit.
Tria iſta repetitio vnũ
ſignificat. cum dicit ꝑci
pe. intellige. intende. ꝑ
figuram methabolem.
que eſt vni⁹ rei ſub va
rietate verboꝝ iteratio
auris ab auditu dicit̃.
b ¶ Intende voci.
mõ dicit. vt ↄ̃claret ora
tionẽ hanc eſſe ꝑfectã
quaꝫ inflãmat affectus
mentis. Rex meus ⁊ de
us me⁹ ⁊ qm̃ ad te ora
bo dñe. iſta ſentẽtia di-
ſtinguit̃ in ꝑſonis. vni
tas tñ credat̃ in natu-
ra. Quis eñ tres nomi
net non tñ intendite ſꝫ
intende tanq̃ ad vnuꝫ
dixit c ¶ Ad te ora
bo. i. non ad alium. vt
pagani ⁊ increduli. tũc
ſe merito credit eccl̃ia
mane exaudiri. cum in
lucẽ celeſtis conuerſa-
tionis erupit. ⁊ in ex-
ordio bonorum actuũ
veritatem ceperit menſ
illuminata cognoſcere
Mane eñ deprecat̃. q̃

hereditatẽ cõſeqnit̃. ¶
Eccleſia ſuaꝫ poſcens ora
tionẽ audiri: ꝑdicat hereti
cos ⁊ ſciſmaticos a domi-
ni munere excludẽdos. fe-
licia inſuꝑ cõmemorãs ꝑ-
mia btõꝝ Pſalm⁹. vj.

a Verba mea ÷ aurib⁹ :-
percipe dñe : intellige
b clamorẽ meũ ÷ Intẽde vo
ci orationis mee :- rex me⁹
c ⁊ de⁹ me⁹. Qm̃ ad te ora-
bo dñe: mane exaudies vo
d cem meã. Mane aſtabo ti
bi ⁊ videbo: quoniã nõ de
us volens iniquitatem tu
e es. Neq̃ habitabit iuxta
te malignus: neq̃ ꝑmane-
bunt iniuſti ante oculos tu
f os. Odiſti oẽs qui opant̃
iniquitatẽ: perdes ÷ oẽs :-
qui loquuntur mendaciũ.
g Virum ſanguinum ⁊ dolo
ſum abominabitur domi-
nus: ego autem in multitu
h dine miſericordie tue. In-

quoꝛ iuſticiam ⁊ annũ-
cio recta. e ¶ Ne-
queunt habitare iuxta
xp̃m in beato regno. q̃
gehenne cruciatiõe dã
nandi ſunt. R Re
cte illi coraꝫ ip̃o non ꝑ
manere dicuntur q̃ ab
eius regno priuandi ſt̃.
Si eñ deus ignis eſt.
⁊ ignis conſumens. q̃-
cunq̃ ſtipula eſt. quicũ
q̃ lignum eſt. fugit ab
igne ne ↄſumat̃. Si ve
ro aurum. ignem nõ fu
git quo purificatur.
f R Non dixit qui
operati ſunt iniquitatẽ
ſed qui opãt̃ iniquita-
tem. Naꝫ habent odio
a dño. qui ꝑſeuerant in
peccatis vſq̃ in finem
vite. amant qui quod
operati ſunt male. emẽ
dant. Perdes eos. he
reticos ſignificat. qui
tot homines cum men
dacio occidunt. quod ĩ
hereſim introducunt
g ¶ Vir ſanguinuꝫ
eſt. qui humano cruore
polluit̃. ille ſimiliter.
qui decipit in gratia vi
uum. vt heretici. Dolo
ſus eſt. qui ſciens ma-
lum. alienũ operari ni-
tit̃ exiciũ. vt eum frau-
de decipiat. Et eſt dol⁹
ꝓprie in facto. fraus in
verbo. Illi abominan-
tur. qui xp̃i premia ↄſe

in lucida ↄuerſatione degere dinoſcit̃. ma-
ne eñ dicimus. cum diſcuſſis tenebris. clari
luminis aduentus infulſit. d R Repe
tit mane. i. incipiente luce virtutuꝫ in anima
mea. quando tibi ſtare non alij ſed tibi ſtare
cepero. non ſedere. nõ iacere. ſed ſtare. ⁊ ſta
tueris ſupra petram pedes meos. tunc per
iſtos gradus mereboꝛ te videre. vel aſtabo

qui non merentur. R Solet ei abomiãti
dici exheredati. Que aũt ↄſequitur heredi-
tatem celeſtẽ. exultat in ſpe dicens. Ego aũt
⁊c̃. h R ¶ Introibunt iuſti in domuꝫ
chriſti. id eſt ſanctam eccleſiam. ſiue celeſteꝫ
hieruſalem. ¶ Templum ſanctum. coꝛ-
pus eſt domini. quod iure adoꝛat eccleſia in
timore, quia tunc fides firma eſt, qñ amoꝛe

troibo in domū tuā: adora bo ad templū ſanctū tuum
i in timore tuo. Dñe deduc me in iuſticia tua ꝓpter ini micos meos: dirige in con ſpectu meo viam tuam.
k Quoniã non eſt in ore eo rum veritas: cor eorum va
l nū eſt. Sepulchrū patens eſt guttur eoꝝ. linguis ſuiſ doloſe agebant: iudica il
m los deus. Decidant a co gitatōibus ſuis: ſcđm mul titudinē impietatū eorum expelle eos: quoniã irrita
n uerūt te dñe. Et letent̄ oēſ ꝗ ſperant in te. in eternū ex altabūt ⁊ habitabis i eis.
o Et gloriabunt̄ i te ÷ oēs: ꝗ diligūt nomē tuū. qm̄
p tu benedices iuſto. Dñe. vt ſcuto bone voluntatis tue. coronaſti eos.

caſto ⁊ timore. diuinitas adorat̄. A Uel templum celeſte ad quē ꝗ adoro. dum ei ope ribus bonis ⁊ orationibus appropiquo. nō in eo vero ſed prope ⁊ ad ipm̄ adoro. dū glo riam dei non video. i ¶ Poſtulat a do nuno deduci ad eterna gaudia mater eccleſia. que hic fatigatur diuer ſis anguſtijs. Juſtum eſt. vt in ſua iuſticia ve lit chriſtꝰ ſuſcipere ſup plicantes. propter ini micos. hoc eſt hereti cos ⁊ paganos. Unus prauo dogmate maledi cendo. alter non credē do inimici dicti. I Uiam. ſcripturam ſan ctam dicit. ne male in telligendo. in ea corru at. A vel viam qua itur ad te. precepta ac cipe. iſtam tuam viam dirige. id eſt oſtende in ꝯſpectu meo vt pre ocu lis habeam precepta. ⁊ per ea me regas. I Dirige in cōſpectu tuo viam meã. nec. lxx. ha bent nec aquila nec Si machus nec Theodo cion. ſed ſola coine edi tio. denicꝫ i hebreo ha betur dirige in conſpe ctu meo viam tuam. ſi cut in oratione enī do minica nomen domini ſanctificari petitur. nō quo nobis orantibꝰ ſã ctificetur quod ꝑ ſe ſan ctum eſt. ſed quo peta mus vt quod per naturam ſui ſanctum eſt. ſanctificetur in nobis. Ergo ⁊ nunc pro pheta poſtulat. vt via domini que per ſe re cta eſt. etiam ſibi recta fiat. k I ¶ Re cte enī dicitur. non eſſe in ore hereticorũ ve ritatem que chriſtus eſt. quorum cor va nitas poſſidebat. quia nec in corde eſt. et non ſolum veritas non eſt in ore eorum. ve rum etiam ſepulchrū ⁊c̄. l ¶ Sepulchꝝ mortui. eſt guttur mentientis. quia ſicut de ſepulchro fetor malꝰ. ita de ore heretici pra ua doctrina profertur. Patens. ſi clauſum eſſet. minus feteret. ſi tacuiſſet minꝰ nocuiſ ſet. Agebant doloſe linguis. quia maliciam non ſolum in lingua ſed etiam in actu oſten debant. non autẽ optauit eccleſia voto ma ledictionis. ſed futura predixit. I Ju dica illos deus. vt ſentiant te iudicẽ. qui te patrem ſentire nolunt. qui iudicaturus es in fine. iudica etiam nunc vt ſciant te res huma nas reſpicere
m ¶ Decidere pro prie dicitur. ꝗ ſpei ſue amiſſiōe fraudatur. de cidant igitur inimici. ne impietates impieta tibus augeant. I Expelle eos. ab impie tatibus ſuis. vel ab ec cleſia. ¶ Quia tã tum peccator ab illa lō gius redditur. quantū numeroſo crimine dila tatur. Irritauerunt e groti mali. medicũ bo num. id eſt chriſtum. qꝛ remedia ſue ſalutis re ſpuerunt n ¶ Le tentur ⁊ exultabunt in eternum. ſperantes in domino. quoniam vi dētur ⁊ impij in hoc ſe culo gaudere. ſoli autē iuſti i futuro ſclo gau debunt. I Feli ces ſunt. qui merentur tabernacula eſſe chri ſti. ¶ Letentur igitur nunc. qui in iſto ſeculo ſperant in domi no. quoniam poſt mor tem in eternum exulta bunt.
o ¶ Gloriabuntur omnes. ſignificant in illa patria eſſe felices. qui domini viſione fruuntur. benedices iuſto. ne quis putet ꝓ miſſa premia gaudiorũ. ſibi ſuis meritis eē attributa. ſed a benedictione domini fieri ac cipienda. A Gloriabuntur igitur tunc qui hic diligunt. quoniam ad fruendum ha bebūt quod diligūt. que eſt hereditas eter na. de qua pſalmus intitulatur.
p ¶ Proteget nos dñs ſcuto bone vo lūtatis. cū nos ditabit ineffabilibꝰ muneri bus. ⁊ ad regna ꝑpetua ad coronãdū ꝑducet

A Bona itaq̃ dei volũtas ⁊ miſericordia in pſenti nobis eſt vt ſcutum protegens. in futuro: vt corona. ¶ Dicit vero bone nõ iuſte voluntatis. oſtendẽs ſola dei bonitate nõ noſtra iuſticia nos ſaluari. Oratio.

Deus dñe. qui attriti cordis gemitũ. prius q̃ pferat intelligis: effice nos quẽs templũ paracliti. vt mereamur ſcuto celeſtis beniuolẽtie: coronari. Per.

¶ In finẽ iam notũ eſt. Hymn⁹ eſt laus diuinitatis. metri alicuius lege cõpoſita. Siquidem hymn⁹ proprie canticũ laudis eſt. nõ cuiuſlibet. ſ dei: quoꝝ quolibet deeſt. nõ dr hymn⁹. Sine eñi nõ canat ſiue canat ⁊ nõ in laudẽ. ſiue etiã in laudẽ ſed nõ dei canat: hymn⁹ dici non meret. Pro octaua xo ſignificat aduentũ dñi qñ finita hebdomada ſcłi: ad iudicãdũ venerit mundũ. vñ ⁊ pſ iſte cũ tremore maximo fecit initiũ dicẽs. dñe ne ĩ ira tua arguas me. neq̃ in furore tuo corripias me. a ¶ Iſte pſ primus eſt pſalmoꝝ penitentie. Sequit. xxxi. xxxvij. l. ci. cxxix. cxlij. Iõ ſepti o. q2. vij. mõis pctã dimittũt. i. baptiſmo. martirio. elemoſinis. remittendo fratri peccata. cõuertẽdo peccatorem. abundantia charitatis. penitentia pura. addenda quoq̃ eſt cõmunio corporis xp̃i: inueniunt vero diligenter inquirẽti fortaſſe ⁊ alij remiſſionis modi: pſalmos vero penitentiales nõ credas incaſſum ad ſeptẽnariũ numerũ a maioribus pductos. ¶ Non eñi ſupplicat dñm propheta vt non arguatur. cum legit quos amo: arguo. ſed ne in ſeueritate iudicij damnet. Ira eſt longa indignatio: furor velox accenſio mẽtis. ſ ira vehementior. qb⁹ dñs nunq̃ mouebit. ſed iuſta tranquillitate conſiſtit etiã puniendo.

¶ In finẽ in hymnis pro octaua dauid

Beda Fideles orant beniuolũ ſibi iudicẽ fieri. erũnas pprias quibus afflicti ingemiſcũt narrãtes. ſeq̃ a pctõꝝ conſortio ſegregãtes nullã cum ipis hr̃e cupiũt portionẽ. Pſ. vj.

a Domine ne in furore tuo arguas me. neq̃ in ira tua corripias me
b Miſerere mei dñe qm̃ infirmus ſum: ſana me dñe qm̃
c cõturbata ſũt oſſa mea. Et aĩa mea turbata ẽ valde: et
d tu dñe vſq̃quo. Cõuertere dñe ⁊ eripe aĩaz meã: ſaluũ me fac propter miſericordiã
e tuã. Qm̃ nõ eſt in morte q̃ meõr ſit tui: i iferno ÷ ãt:
f q̃s cõfitebit tibi. Laboraui in gemitu meo: lauabo per

Tranſlatiuis igit verbis hec de deo dicta ſunt. b ¶ Infirmitatis cõfeſſio: dei miſericordia mouet a quo facile impetrant remedia cũ vulnera peccati manifeſtãt. Oſſa hic fortitudinẽ mentis ſignificant quaſſatã que cum deficit: vigor mẽtis oĩs elabit. ſicut ⁊ oſſibus corporis oẽ corpus infirmatur.

c N Dixit aĩaz ſuã turbatã eſſe ſcʒ p penitentiã ad emendandũ ¶ Valde: iõ dixit. ne clemẽs xp̃s pateret diutius tardare adiutorium: Uſq̃quo. ſubauditur differs miſereri. qui vſq̃ ad finẽ pces ſupplicũ non ſoles obliuiſci. N Ul' vſq̃quo aĩam meã vehementer cõturbatã nõ eripis. nõ corrigis. non emẽdas.

d ¶ Cũ dicit cõuertere: vĩdicte relaxatio poſtulat. vt non exigat a nobis debitas vltiões Eripe: ab imminenti ſupplicio. Saluũ ſe petit fieri. nõ ſm ſua merita: ſed propter miſericordiã diuinã. in qua duntaxat ſpes ponit: venia facilius impetratur.

e ¶ Bene pfidos dicimus eſſe immemores dei qui nullã fiducia in cõfeſſioni habent. A Eſt igitur mors: pctm̃ mortale. infern⁹: cecitas deſpationis. ¶ Uel poſt mortẽ tempalẽ nõ eſt cõfeſſio ad veniã. cõtominus in inferno: ideo addit. Quis cõfitebit tibi: ſubaudit: ad veniã in inferno: vbi nulla remiſſio inuenit. f ¶ Gemitus eſt eñi dictus geminatus luct⁹ cum maloꝝ noſtroꝝ reminiſcimur ⁊ future pene timore terremur. Lectũ: delectatõẽ corpis dicit. quã põt hõ lachrymis lauare: ſi eũ cõtingat celeſti inſpiratõe deflere. Stratũ: ſignificat cumulũ pctõꝝ. qð iõ hõ lachrymis rigat. vt eodẽ ſaluberrimo imbre: pctã deleant: Lect⁹ aũt ab electis ac mollibus herbis dict⁹ eſt, ſupra quas: antiq̃tus

quieſcentiũ corpa remittebanť in ſomnum. Rigare vberius aliq̇d ſignificat q̄ȝ lauare. q̇ quotidie lachꝛymis ſtratũ rigat: nõ põt ĩ cogitatione eius. libidinum pompa ſurripere. g ¶ Oculus dict⁹ quaſi ocioꝛ lux. qȯ cito intenta reſpiciat. ſiue ꝙ palpebꝛis occulẽtibus ꝓbať occult⁹ vñ hic. Oculũ cordiſ dicit turbatũ. i. ℟ totuȝ ꝑncipale cordiſ mei cõtremuit. Inueteraui. i. ¶ in veteris hoĩs a de antiq̇tate ꝑmãſi. Inter inimicos. i. inť ſpũſ dyabolicos. ſiue inť noſtra pctã. q̇ ideo inimica: q꞉ nr̃as aĩas ad tartara deducũt. ⁊ ad hoc feraliť blandiuntur. h ¶ Petit ꝓpħa a ſe recedere ſocietatem maloꝝ vt ſecuri⁹ poſſit ſuo dño ſeruire. vt que maloꝝ collegio peccauerat. fugatis a ſe talibus: mandatis dñm deuotiſſimus appareret: eo quippe mõ ſe ꝓbat ad plenã correctionem veniſſe. q꞉ ſe voluit a maloꝝ ſocietate diuidere: vñ ſequiť. Exaudiuit dñs. i ¶ Depcatio eſt: cũ pietate frequens oratio. ⁊ ſola ẽ: que nimia decet. ⁊ importũa ꝯciliat. Nec vacat. ꝙ in vna poſtulatione: ter dñm dicit ꝑſtitiſſe qȯ petijt: ſcȝ vt mõſtraret ſanctã trinitatẽ affuiſſe ſue petitioni k ¶ Cum dicit erubeſcaãt: vult peccatores tanta cõpunctõe illumĩari. vt ꝑ bis que ꝑus faciebãt: ſe erubeſcant ⁊ emendent. Conturbenť ſcȝ timore futuri iudicij. Dum dicit mei: relaxauit odiũ: cui multitudo erat dona culpaꝝ. Auertanť. i. vt nõ ꝑmittanť ire q̇ tendũt. hoc eſt peccare. ℟ Erubeſcant: non leuiter ſed vehemenť. non craſtino tpe ſed cito. ¶ Et vide ꝙ iſte penitẽs ſtatim exaudit⁹ ⁊ a pctĩs liberatus. euãgelice regule obſecundãs: ꝑ inimicis ſuis vt ꝯuertanť exorat. vt ſicut ipe accepit veniã: ita carnales inimicos ei⁹ ad dñi gratiã redire ꝯtigit.

ſingulas noctes lectũ meũ lachꝛymis meis ſtratũ meum rigabo. Turbatuſ eſt a furore oculus me⁹: inueteraui iter oẽs inimicos meos. h Diſcedite a me oẽs qui opamini iniquitatẽ: qm̃ exaudiuit dñs vocẽ flet⁹ mei i Exaudiuit dñs depcatõeȝ meã: dñs orationẽ meã ſuk ſcepit. Erubeſcant ⁊ ꝯturbenť * vehementer :· oẽs inimici mei: ꝯuertãť ⁊ erubeſcant valde velociter.

¶ Pſalm⁹ dauid quẽ cãtauit dño ꝑ verbis chuſi filij gemini. ¶ Iſte pſalm⁹ ad xp̄i humanitatẽ ꝑtinet. qui ꝑ id ꝙ factus eſt humilis: ſcd̃m ſuã iuſticiã veritatemq̈ ſe expetit iudicari

¶ Pſalmus. vij

a Domie de⁹ me⁹ i te ſperaui: ſaluũ me fac ex oĩb⁹ ꝑſeq̄ntib⁹ me ⁊ liba me. b Neq̄ñ rapiat vt leo aĩam meã: dũ ñ eſt q̇ redimat ne c q̈ q̇ ſaluũ faciat. Dñe de⁹

Xauditor Dio oĩm deus. exaudi nr̃oꝝ fletuũ ſuplicẽ vocem: ⁊ tribue infirmitatibus noſtris ꝑpetuaȝ ſoſpitatẽ: vt duȝ dignãter gemitũ noſtri laboris ſuſpicis: tua nos ſꝑ miſericordia ꝯſoleri. p. ℟ Sciẽdũ itaq̈ chuſi interꝑ̃tari ethiopẽ. et totũ iſtũ pſalmum contra ſaul eſſe ꝯſcritum: quẽ ethiopẽ vocat: ꝑpter tetros eius mores Gemini vero diciť familia beniamin: ȯ qua ſaul ortus eſt. ¶ Ut chuſi. patre auguſtino docente interpretať ſilentiũ. filij aũt gemini filij dextre interpretať a ¶ Poſtulat ꝓphe ta liberari ȯ vniuerſis inimicis. maxĩe de ſpiritalibus nequicijs. q꞉ carnales hoſtes: corp⁹ impetũt. ſpiritales vo aĩas necare cõtendũt. Saluũ fac: a peccato libera: a diabolo vt ab ipius eñi poteſtate tollimur: quãdo miſericordia dñi a delictoꝝ ſordibus expiamur. b ¶ Leoni conferťur diabolus. leoni et comparatur chꝛiſtus. ille ꝙ ad interitum rapit. chꝛiſt⁹ ꝙ eripit ad ſalutem. Non eſt q̇ redimat. id eſt cum chꝛiſt⁹ ſubuenire ceſſauerit obſtantibus noſtrĩ peccatis. illo tempore preualet diabolus rapere. c ℟ Iſte verſiculus ⁊ ſequens ad chꝛiſtum pertinet. qui nullam iniquitatem perpetrauit. ⁊ ad dauid qui ſauli bis in manu eius cadẽti. nulla mala reddidit.

d ¶ Nemo em̄ retribuit. niſi qui aliquid
ante pcepit. Sed iſte vir deo plenus ⁊ patiē
tie virtute firmiſſimus ⁊ beniuolus petit. vt
ſi malū pro malo reddiderit. decidat ab ini-
micis inanis. i. vacuatus ſit fructu magne
manſuetudinis. Et nō
ſolum hoc verum etiaȝ
(qđ grauiꝰ eſt) Si red
didi ⁊c̄. perſequatur.
e ¶ Inimicū. diabo
lum dicit. qui animas
quas comprehendit cō
terit. qꝛ homines cor-
pus ſoluȝ perſequi poſ
ſunt ſed diabolus etiā
animā qđ plus eſt. Ac
ſi dixiſſet. ſi inimicꝭ ma
la reddidi. quod tu ꝓ-
hibuiſti. deducat hono
rem ſuſcepti hominis
(qui ad imaginem dei
conſtat factus) in illuȝ
puluerem. quem proij-
cit ventus a facie terre
id eſt quaſi in nihilum
redigat. f ¶ Con-
ſurgat dn̄s in ira. q̄ nō
habet iram id eſt in vi-
dictam. M verum
hec vindicta que dicit̄
ira. in diabolum potiꝰ
debet aduerti. qui toti
ens punitur quotiens
ſibi peccator eripit̄ vt
ſic inimici illum ſenti-
ant per vindictam. quē
noluerunt ꝑ beneficia.
¶ Exaltatur deus.
quando conuerſis pec
catoribus. cōfeſſio lau
dis offertur chriſto. ⁊
hoc. In finibus. id eſt
poſſeſſione diaboli. in
qua vtiqꝫ exaltat̄ chri-
ſtus. dum a conuerſis
laudatur. g ¶ Mā
dauit dominus in pre-
cepto. hoc eſt in euan-
gelio diſcipulis. tertia
die reſurgam. precedam vos in galileam.
dixit vero propter certitudinem prophetie p̄
teritum pro futuro. Sinagoga. hic collectio
nem ſignat reproborum. que chriſtum circū
dabat. non credendo propter rebelles iude

meus ſi feci iſtud. ſi eſt ini-
quitas in manibus meis.
d Si reddidi retribuētibus
mihi mala: decidā merito
ab inimicis meis inanis.
e Perſequat̄ inimicus aīaȝ
meā ⁊ cōprehēdat: ⁊ ꝯcul-
cet in terra vitaȝ meam: et
gloriam meaȝ in puluerem
deducat ¶ Dyapſalmus
f ÷ Ex:· ſurge dn̄e ī ira tua:
⁊ exaltare ī finibꝰ inimico-
g ruȝ meoꝝ. ✳ Et:· exurge ÷
dn̄e deus meuſ :· in p̄cepto
qđ mādaſti: ⁊ ſinagoga po
h puloꝝ circumdabit te. Et
ꝓpter hanc in altū regrede
re: dn̄s iudicat populos.
i Iudica me dn̄e ſcđm iuſti-
ciam meam: ⁊ ſcđm innocē
k tiam meam ſuꝑ me. Cōſu-
met̄ nequicia peccatoꝝ: et
diriges iuſtū ſcrutās cor-
l da et renes deus. Iuſtum
adiutorium meum a domi
no: qui ſaluos facit rectos
m corde. Deus iudex iuſtus
fortis ÷ ⁊ :· patiens: nunq̄d

os qui xp̄m perſequebant̄. M Uel ſina
goga. populum fideliū ſignificat. qui credē
do. xp̄m poſt reſurrectionem circumdederūt
h ¶ Propter hanc. id eſt ſinagogam. in
qua habitare chriſtus non potuit propter in
fidelitatē. Regredi em̄
eſt. vnde veneris itera
ta via reuerti. Cum di-
cit iudicat populos. oī
potentis patris maie-
ſtas oſtenditur.
i ¶ Cum ponit̄ iudi
ca me. humilitas chri-
ſti humanitatis expri-
mit̄. que de marie vte-
ro aſſumpta eſt. Cōſtat
etiam eum peccatū nul
latenus habuiſſe. qui
peccatū non fecit. ideo
innocentiā ſuam oſten
dit k ¶ Petit pro
pheta ī perſona xp̄i ac-
celerare nequitiā pecca
torum. i. vt caro pro no
bis cito crucifigeretur
vt cito ſuus aſcenſus
clarificet̄. Directus eſt
iuſtus. quando reſurre
xit a mortuis. ⁊ ad celo
rum regna conſcendit
virtutis em̄ dei eſt. et
corda noſtra diſcutere
⁊ corporeas delectatio
nes intelligere. hoc eſt
corda ſcrutari ⁊ renes.
l ¶ Iuſtū adiutoriū
quia iam iuſto tribuit̄.
⁊ eſt quaſi medicīa ſer
uans ſalutē. ¶ Di-
cit etiam humanitas.
ſuum adiutorium a dn̄o
patre. vt nobis ſpem ī
ſe credentibus ſue pie
tatis largiretur. quod
rectis corde. ⁊ veniam
t̄buit ⁊ ſalutē. m ¶
Iuſtus iudex dicitur
deus. quia tribuit vni
cuiqꝫ in fine quod geſ-
ſit. Fortis quia nullus valet reſiſtere volū-
tati eius. Et patiens. quia quotidie expec-
tat. vt conuertat ſe peccans in penitentiam
Iraſci enim iudicum more dicitur. cum il-
lud in diuinitate non inuenit̄. Per ſingu-

los dies. id eſt cunctis momentis. quibus peccata committimus. nam vbi eſſet glorioſa patientia. ſi mox ſequeretur ſua vindicta culpam. n ℂ Gladiũ vibrabit (Terret ꝓpheta cõtumaces iudeos qui cultur idolo℞ ſeruiebant) id eſt vni- pro fraude hic ponitur. quem iude prauitas aperuit. quia primus nequiter contra chriſtum fraudem inchoauit. Effodit dum eum ĩ ſua damnatione perfecit. Incidit in foueam in mortis ſcilicet locuz. A prius eñ fraudator leditur damno ĩnocentie. ꝗ aliũ ledat damno pecunie.

cum filium ſuuz ſub lucente claritate miſſus eſt. Vibrare enim illud dicim⁹ quod modo lumen. modo tremulas vmbras oſtẽdit. quod conſtat de chriſti incarnatione prouenisse. qñ perfidis tenebras. fidelibus lumen ſue deitatis oſtendit. Arcũ. ſcripturas noui τ veteris teſtamenti accipimus. quibus cõtumaces terrentur. Tetendit dixit ne eius patientia remiſſa putaretur. Et parauit illum. hoc poteſt ꝺ deo dici. vt mos ipſe ſagittantium plene videatur expreſſus

o ℂ Per arcuz vetus ac nouum teſtamẽtum diximus. vnde effectus mort venit malis qui ex ſcripturis ꝗndoqꝫ occaſionem mortis capiunt. τ ſagittis ipſius vita preſtatur. De iſto arcu. egreſſe ſũt ſagitte. id ſunt apoſtoli. qui deſiderantiſſimiſ animis. hoc eſt ardentibus. precepta ſalutaria vti ſagitte tranſmiſerunt. quibus impij vulnerentur τ fideles curẽtur. Effecit id eſt operatus eſt. Et ꝗuis hoc deus fecit. tamen ecce τc. p ℂ Parturiuit iniuſticiam ples iudea. cum videret dominũ miracula facientem. τ de eius morte tractauit. Concepit dolorem. quando eoſ increpauit diuerſis parabolis τ a ſua puerſitate illos conuertit. Peperit iniquitatem quando dixit crucifige crucifige. ordo ꝑpoſterus eſt. prius eñ ſuggeſtione diaboli peccatum concipit deinde parturit τ paritur.
q ℂ Lacus dicitur q: ei⁹ fundus latet. τ

iraſcetur per ſingulos dieſ
n Niſi conuerſi fueritis gla-
dium ſuum vibrabit: arcũ
ſuum tetendit τ parauit il-
o lum. Et in eo parauit vaſa
mortis: ſagittas ſuas ar-
p dentibus effecit. Ecce par-
turit iniuſticiam ÷ et :· con-
cepit dolorem et peperit
q iniquitatem. Lacum ape-
ruit et effodit eum: τ inci-
dit in foueam quam fecit.
r Conuertetur dolor eiuſ in
caput eius: et in verticez
ipſius iniquitas eius de-
s ſcendet. Confitebor domi
no ſcd̃m iuſticiam eius: et
pſallam nomini domini al
tiſſimi.

ℂ In finem pro torcularibus. Pſalmus dauid.

ℂ Eccleſia laudes maieſtatẽqꝫ domini chriſti decantans. naturã eius hũa-

r ℂ Dolor eñ dictus quaſi domabilis horror. hic debem⁹ caput pro anima accipere. huic ſubiecta ſunt peccata obnoxia. quando refrenantur ne perpetrentur. Vertex eñ dictus. ꝗ dextra leua ꝗ vertat capillos. ſignat rationem. que ſupereminet menti. hec anima ſi peccatis facientibus inclinatur. neceſſe eſt. vt in verticem id eſt ſupra rationez ipſius. iniquitas deſcendat. nam cum ſupra impios peccata ꝓpria deſcendunt. ſuis ſceleribus in penas debitas deſtinantur.

s ℂ Duobus modiſ confeſſio dicitur. cum peccata noſtra ſatiſfactione damnamus. aut dignas deo laudes cũ exultatione celebram⁹ Iuſticiã qua ſuperbis reſiſtit. humilibus dat gratiam. quia ſuperboſ facit ſua crimina ſuſtinere. humiles vero dignat abſoluere. Pſallere eſt mandata domini peragere τ hymnos voce. τ intimo corde cantare.

Oratio.

Erutator cordiũ deus. libera nos a perſequentibus nos. τ da nobis in tui expectatione iudicij. firmam cuſtodiam mentis. vt non retribuamus inimicis mala pro malis. Per dominum noſtrum ihesum τc.

ℂ In finẽ ſignificare dñm iã diximus. pro torcularibus. eccleſia declarata eſt. que pro ingreſſu laudẽ dñi leta decantat A Eccia aũt eadẽ rõne torcular ꝗ area dr. Multis eñ

variiſq; ſimilitudinibus eadem res in ſcri-
pturis ſepe inſinuat᷑. In area quippe grana
a paleis. in torculari vinū a vinaciis diuidi-
tur. ita in eccl'a boni a malis nō loco ſed affe
ctu ſepant᷑. a ℂ Nomē dñi vocabulū in
inenarrabile ſonat. vñ
cum dicit. ꝙ admirabi-
le eſt: nō pōt explicare
qđ ſentit. Uniuerſa ter
qꝛ ꝑ totū mundū eius
rligio ſctā dilatat᷑. ℞
Oꝛ ꝑ nobis fact⁹ es.
ꝙ mortuus. ꝙ reſurre-
xiſti: in cūctis gentib⁹
eſt vulgatū ſed ꝛ illud
ꝙ eleuata eſt ꝛc̄.
b ℂ Magnificētia dī
ē archanū incarnatōis
xp̄i: que eleuata eſt: qñ
xp̄s reſurgens aſcēdit
in celos: vt in alio pſal
mo exaltare dꝛ ſuper ce
los deus. ꝛ ſup oēz ter
ram gloria tua.
c ℞ Hec ꝓphetia ī
euāgelio cōpleta eſt qñ
in templo pueri clama
bāt oſanna filio dauid
benedictus qui venit ī
nomine dñi. ℂ Ut
ſit ſenſus. non ſolum a
perfectis ꝛ doctis es
laudabilis. ſed ꝛ etiā ab
incipientium ꝛ ore par
uulorum mirabilis pre
dicaris. vt per infanteſ
ꝛ lactentes nō pueros
materialī lacte alēdos
ſed in fide paruulos ꝗ
rudimentis fidei inbu
ti fortiorē cibū non re-
cipiunt intelligamus. Inimicos: paganos
ꝛ blaſphemos deſignat: Defenſorē: iudeū ꝑ
uidū. ℂ ℞ Uel hereticū dicit. A Ut
diabolū ſue ſecte defenſorē ꝛ pctī: dicunt ꝗꝫ
heretici fidē ſe defendere xp̄ianā. ꝛ pctōres
veritatem dū peccata excuſant. ℂ Inimi
cū vero ꝛ defenſorē vel vltorem: iudeū perfi
dum ſpecialiter dicit. ꝗ dum patrez ſe putat
defendere: filio exiſtit inimicus. ita factū eſt
vt dei quaſi defenſor aptiſſimus deo ꝓbare
tur aduerſarius. d ℂ Uidebo celos. i.
libros euangelicos. Digitus dei dicit᷑: diui
ne opationis effectus. Lunam eccleſiam di-

nam. ad magnaꝝ rerū dic
creuiſſe faſtigia ℣ Pš. viij
a Domine dñs nr̄. ꝙ ad-
mirabile ē nomē tuū i
b vniuſa t̄ra. Qm̄ eleuata ē
magnificentia tua: ſup ce-
c los. Ex ore infātiū ꝛ lactē
tiū ꝑfeciſti laudē ꝓpter ini
micos tuos: vt deſtruas
d inimicū ꝛ vltorē. Qm̄ vide
bo celos ✱ tuos: ⁘ opa digi
torum tuoꝝ: lunā ꝛ ſtellas
e q̄s ÷ tu fundaſti ⁘ Quid ē
homo ꝙ memor es e⁹: aut
filius hoīs qm̄ viſitas eū.
f Minuiſti eū paulominus
ab angelis: glīa ꝛ honore
coronaſti eū: ꝛ ꝯſtituiſti eū
g ſup opa manuū tuaꝝ. Oia
nia ſubieciſti ſub pedibus
eius: oues ꝛ boues vni-
uerſas iſuper et pecora cā
h pi. Uolucres celi ꝛ piſces

cit: ſtellas: iuſtos hoīes. Fundaſti vt intel-
ligamus oīa in ꝑdeſtinatione dei fundata.
e ℂ Quid eſt hō cum deſpectione ꝓnun
ciandum eſt. id eſt fragilis ꝛ caduci ade ſe-
quax. qui in veteri peccato ſocia prauitate ꝑ
mixtus eſt. Huius me-
mor dñs eſt. quando ei
per ſuam miſericordiā
peccata dimittit. Filiū
hominis: filium virgi-
nis marie dic̄. A ℂ
quis viſitauit nos. cor
pus humilitatis noſtre
aſſumendo ꝛ ita a pec-
cato veteri liberando.
viſitauit dei filius. ho-
minis filium: quando
dei filius factus eſt bo
minis fili⁹ f ℂ Mi
noratus eſt em̄. non ne
ceſſitate ſed pietate et
ſpontanea volūtate for
mam ſerui accipiens:
ex ea ſiquidē parte mi-
nor factus eſt angelis.
qua crucem pro omni-
um ſalute ſuſcepit. Be
ne autez dixit paulomi
nuſ. qꝛ ꝛ ſi mortalē car
nem accepit: tamē nul-
la pctā habuit. ℞
Gloria cum in eius de
ſcenſu inferi claruerūt
Honore. cuz vicit mor
tem. Coronatus: circū
dat⁹ choro ſanctoꝝ re-
dūt ex iferis. ℂ Dñ
dicit opera manuum:
oīnis illi creatura ſub
iecta monſtratur
g ℂ Cum dicit oīa
oſtēdit ꝛ terrena ꝛ ſuperiora ei eſſe ſubiecta
Oues electum popūlū ſignat. Boues ꝑdi-
catores dicit. Inſup. i. non ſolū ſancti ſ; eti-
am peccatores (quos pecora ſignificant) ei
ſubiecti ſunt. qui bene ſunt pecora: dum in
mundi iſti⁹ voluptate paſcunt᷑. Oues ſunt
autem cum intra dei ſepta claudunt᷑.
h ℂ Uolucres celi a volatu crebro dicte
ſuperbi homines ſunt qui inflati vento ia-
ctantie quaſi per inane aeris volitant. ꝛ hu
milia deſpiciunt. Piſces pb̄us dicit. que
huius mundi naturam erratica curioſitate
pertractantes: ſicut piſces in mari natant. ꝗ

maris: qui pambulat ſemi
i tas maris. Dñe dñs no-
ſter: ꝙ admirabile ē nomē
tuū in vniuerſa terra.
¶ In finē ꝓ occultis filij.
pſalmus dauid.
¶ Propheta letum ſe di
cit dño pſalliturū qm̄ con-
fudit diabolū pauperūqꝫ
ſanguinē vindicat. ⁊ pecca
tores cum antixpo dicens
perituros. iudicij tps velo
citer aduenire dep̄catur ne
cuiuſlibet iniquitas vltra
p̄ualeat. Pſalmus. ix.
a CONfitebor ÷ tibi :- do
mine i toto corde meo
narrabo oia mirabilia tua
b Letabor ⁊ exultabo in te:
pſallam nomini tuo altiſſi-
c me. In ↄuertēdo inimicū
meū retrorſum: infirmabū
tur ⁊ peribunt a facie tua.
d Qm̄ feciſti iudiciū meū ⁊
cauſam meā: ſediſti ſuper
thronū ÷ qui :- iudicas iu-
e ſticiā. Increpaſti gentes
÷ et :- perijt impius: nomē
eoꝝ deleſti in eternum ⁊ in
f ſeculum ÷ ſeculi :- Inimici

Per nimiā curioſitatē nō cōtemplantes ce-
leſtia. inter huius ſeculi fluctus. rerū fluen-
tium occultas anguſtias ſcrutantes. putant
eſſe vitam eternam. Et hi pedibus xpi ſub-
iecti ſunt dum cōuertunt. Nam licꝫ xpo oia
iure ſubiecta ſint. illos
tñ ꝓprie dicimus eē ſb
iectos. qui ad ei⁹ onus
leue ꝑuenire meruerūt
i ¶ Repetit ſctā ec-
cleſia cōgrue ſiquidem
verſum de laude dñi.
quē in capite dixit. qꝛ
ipſe dixit ego ſuꝫ alpha
⁊ o. i. initiū ⁊ finis.
Oratio.
ADmirabile nomē
tuum omnipotēs
dñe ſupplices exoram⁹
vt qui oēm creaturam
mundi. ad vſus homi-
nis ſubieciſti: nos ad
tue ſeruitutis officium
dignos digneris effice
re. Per dñm.
¶ In finem. ꝓ occul
tis filij dauid pſalmus
Finis iſte ſignat illuꝫ:
non in quo deficit ſed
in quo creſcit. qui no-
bis initiū ē boni. finis
eſt mali. Pro occultis
filij: pſonam ſignificat
ſaluatoris. cuius miſte
ria ⁊ iudicia nobis ſūt
occulta. Tot⁹ hic pſal-
mus. in pſona eccleſie
ꝑ ꝓphetam canitur.
a ¶ In toto corde
cōfitetur deum. ꝗ nul-
lis cogitatōibus mun-
danis fluctuat. quod ē
ꝑfectoꝝ. Narrabo ⁊c̄.
R. Ac ſi dixiſſet quā
tum me docuiſti tantū
narrabo. Qui narrat
quantū intelligit: oia
mirabilia dei narrat. qꝫ
uis in ſe plura ſint.
b ¶ Plus eſt enim
exultare qꝫ letari. Exul
tare eſt animi ⁊ corpo-
ris motu maiori iocundiſſima libertate gau
dere. letari vero: animo dilatari in gaudio. le
ticia enim quaſi laticia. i. mētis latitudo. iñ
gaudio dicitur. Pſallam. R. Opere cō-
pleam. Nomen patris filius eſt. Altiſſimus
ipe eſt deus. c R. Inimicū: dicit diabo
lum. cui domin⁹ dixit. vade retro ſathanas
putant enim quidā. nō
petro ſed diabolo Pe
tro ſuggerenti dñm rñ
diſſe. vade retro ſatha
na. i. aduerſari ſeu ini-
mico. Infirmabuntur.
Hic pluraliter oēs ſa-
tellites diaboli cōp̄hē
dit. ꝗ prius fortes erāt
ꝓpter peccata nr̄a. mo-
do infirmi: nos autē in
deo fratres: peribunt
ante faciem. ¶ Id
eſt ante faciem xpi.
d R. Feciſti iudici-
um meum. vox eccleſie
ac ſi dicat: gentes ele-
giſti. iudeos reproba-
ſti. Cauſam meam. id ē
cauſaſti pro me contra
aduerſarios. ⁊ vindica
ſti me. ⁊ feciſti cauſam
meam bonam. Thro-
num grecum eſt. latine
ſedes dei. quia vnuſqſ
qꝫ ſedes dei eſt.
¶ Hic p̄ſens temp⁹
ꝓ futuro dixit iudicas
quia iudicatur⁹ ſit eq-
tatem. e R. In-
crepaſti gentes. p apo-
ſtolos. quia idola ado
rabant. Et perijt impi-
us. quia ab impio per
p̄dicatōnem factus eſt
pius. Nomen eoꝝ de-
leuit. id eſt nomen im-
pietatis. ¶ In ſe-
culum ſeculi. futurum
regnum ſignat. quod
nulla etate nullo tem-
pore finietur. eſt enim
ſeculum eternum poſt
iſtud mutabile ſeculū.
quod eſt ſeculum. id ē
ſequens eternitas iſti-
us ſeculi. id eſt iſto fini
to aliud incipit. f ¶ Inimici genitiuus
caſus eſt. i. diaboli. cuius frameā defeciſſe

teſtat̃. qñ virtꝰ diaboli in fine oĩpotẽtis iu/
dicio deſtrueret̃. Framea hebraicus ſermo
latine gladius. Ciuitates. pp̃los infideles.
quoꝝ pectora diabolus in hoc ſeculo poſſi/
debat: in vltima xp̃i manifeſtatõe dicit con/
uictos. g ¶ Cũ ſo/
nitu dicit. i. cum clamo
re maximo. qð fieri ſo/
let qñ res pſpere gra/
uiſſimo fine claudunt̃
Ut nec ptãs eoꝝ videa
tur remanere. nec nom̃
Et ecce decora nimiſq;
apta diuerſitas. q: pri/
us dixit impios perire
nunc in eternũ dñm p/
manere dicit.
b ¶ Parauit. ſ. de/
us hõ. vt qui hic in hu
militate iudicatus eſt:
ibi in maieſtate iudica
turus adueniat. Et ip̃e
vtiq; dñſ xp̃c iudicabit
Orbem terre: ſanctos
vir os debemus accipe
iſti iudicãdi ſunt in eq̃
tate qui audituri ſunt.
venite benedicti patriſ
mei. equitas eñ p pla/
ciditate ꝛ leni iudicio
poni ſolet. Populos.
pctõres dicit. Iſti cum
iuſticia iudicãdi ſunt:
q̃bus dicit̃. ite in ignẽ
eternum. i ¶ Ma/
gna cogitatio gaudio/
rũ ip̃m habere refugiũ
quẽ ꝛ iudicẽ. Pauper
dei eſt ille. qui terrena
deſpiciens celeſtia de/
ſiderat. Illud adiuto/
riũ dulciſſimũ ẽ quod ĩ
oportunitate. i. neceſſi
tate p̃ſtatur. In tribulatione. cum animus
afflictoꝝ ad compunctõem auidius incitat̃
k: ¶ Sperẽt in te. nõ in ſeculi blandimẽ/
ta reſpiciant. ſed in tuã pmiſſio nẽ cõfidant.
qui nouerunt nomen. i. qui maieſtatẽ tuam
ſanctiſſima deuotione venerantur.
N Nomen enim eſt dei dñs vel Eſt quod
nouit. qui libenter ei ſeruit qui vere eſt. ideo
nemo ſperet in trãſitorijs p̃ter fuit ꝛ erit ni/
hil habentibus. Nam quod in illis futuruz

eſt cum venerit fit ſtatim preteritum. expe/
ctatur cum cupiditate. amittitur cum dolo
re. non tenetur cum certitudine. ¶ Seq̃
tur cauſa cur ſperent in deum. quia non pa/
titur eos deſerere quos videt ad ſe confuge
re. l N Pſallite
domino. i. p̃dicate do/
minuz ꝛ opere implete
qð p̃dicatis. Syon ſpe
culatio dicitur. i. eccle/
ſia in qua habitat chri
ſtus. Annũciate. Uox
prophete admonet pre
dicatores p̃dicare ſtu/
dia eius. i. mãdata xp̃i
m ¶ Quia ſuperiꝰ
dixit predicate genti/
bus ne quiſ putaret in
ultum eſſe ſanguinem
martyrum. dixit requi/
rens ſanguinẽ vt vin/
dicta terreret pſecuto/
res. ꝛ martireſ pmiſſio
mulceree. Non eſt ob/
tus dicit. ne putent ob
liuiſci deuz (pter lon
ginquitatẽ futuri iudi
cij) retribuere bõa pau
peribus chriſti.
n ¶ Poſtulat ſibi
propheta ſic ſubueniri
vt videatur a rege chri
ſto. q: eiuſ conſpectus
auxiliũ eſt. Supplicat
iterum intelligi a dño
ſuam humilitatem de
ſuperbia pſecutoꝝ. q̃a
tantũ videntur extolli
pſecutores quantũ hu
miliant̃ martyres.
o ¶ Porta vo mor
tis eſt dyabolus vel vi
cia illecebroſa. per que
introitur ad eternam mortem. Exaltas me.
id eſt longe facis a talibus. Liberatus ex il
lis portis mortis. pollicetur ſe pnunciatu/
rum laudes domini in portis ſyon. id eſt in
toto orbe ſancte dei eccleſie. A Porte
enim eccleſie ſicut ſunt apoſtoli. ita omnia
optima ſtudia per que venitur ad viſionem
pacis in eccleſia. N Porte etiam mor/
tis heretici. ꝛ omnis mala doctrĩa porte ſy/
on. id eſt eccleſie boni predicatores ꝛ ſancti

defecerunt framee in finẽ:
ꝛ ciuitates eoꝝ deſtruxiſti
g Perijt memoria eoꝝ cum
ſonitu: ꝛ dñs ineternũ per
h manet. Parauit in iudicio
thronũ ſuũ: ꝛ ip̃e iudicabit
orbem terre in equitate: iu
dicabit populos ĩ iuſticia
i Et factus eſt dñs refugiũ
paupi: adiutor in oportu/
k nitatibus ĩ tribulatiõe. Et
ſperent in te qui nouerunt
nomen tuum: qm̃ nõ dere
liquiſti querẽtes te domie
l Pſallite dño ÷ qui :· habi/
tat ÷ in :· ſyon: ãnũciate in/
m ter gentes ſtudia eiꝰ. Qm̃
requirens ſanguinẽ eoꝝ re
cordatus eſt: nõ eſt oblitꝰ
n clamorẽ pauperũ. Miſere
re mei dñe: vide hũilitatẽ
meã ꝺ inimicis meis. Qui
o exaltas me ꝺ portis mortis
vt annunciẽ oẽs laudatio-

doctrina. p ¶ Merito ergo ſe dicit pro-
pheta in ipſo gaudere. i. in xp̄o. vbi gaudij
nullus eſt finis. Infixas enim gentes dicit.
que timore dn̄i non tenentur. id eſt qn̄aſi q̄-
buſdam clauis peccatoꝝ ligatas. vt non va
leant ſe excutere. quod
nō improbe ad iudeos
ptinere dicimus. vt ita
ſint malis ſuis affixi in
dei perfidi: ſicut in cru
ce clauis dn̄m infigere
decreuerunt. pena etiā
cuiqꝫ ſua eſt iniquitas
q ¶ Laqueū ꝗo oc-
cultauerunt quantum
potuerūt. ⁊ tamē xp̄m
nil celare valuerūt. Cō-
prehenſos illos dici-
mus quos captio no-
doſa cōſtringit. ſic fuit
pes eoꝝ. i. greſſus ani-
mi. ⁊ deſideriū prauuꝫ
quod eos ambulare fe
cit ad vicia. A La-
queus quippe occultꝰ
doloſa cogitatio. pes
anime amor. qui ſi praꝰ
uus eſt dicitur cupidi-
tas. ſi rectus charitas.
eo mouetur aīa quaſi
ad locuꝫ quo tendit. i.
delectatōem bonam vł
malaꝫ. r ¶ Cogno
ſcetur dominus quan-
do humanū genus ſiue
a ſiniſtris ſeu a dexteris
iudicio dei erit ſegre-
gatū. Cōphenſus eſt
peccator operibꝰ ſuis.
cum ſm̄ qualitatē ope
ris ſui dignā recipit vl
tōem. s ¶ Cōuer-
tētur peccatores dicit
. i. ab huius mundi de-
lectatōne tollantur. ne
diutius poſſint in ſua
voluptate gaudere. Infernus aūt dictꝰ eſt
ab eo ꝙ illic aīe iugiter inferant̄. ad quē ſi-
ne dubio puenturi ſunt. q̄ dn̄i p̄cepta ɔtem-
nūt. Obliuiſci dn̄m eſt ſe inuolui erroribus
ſupſtitionū ⁊ ceno voluptatis. nā ecōtrario
illius memores ſunt q̄ talia nō requirunt.
t ¶ Non enim obliuio erit pauperis qn̄

nes tuas in portis filie ſyō
p Exultabo i ſalutari tuo: in
fixe ſunt gentes in interitu
q quē fecerūt. In laqueo iſto
quē abſconderūt. compre-
r henſus ē pes eoꝝ. Cogno-
ſcet dn̄s iudicia faciēs: in
operibus manuū ſuarū cō
prehenſus eſt peccator.
Canticū dyapſalmatis.
s Cōuertātur peccatores in
infernū: oīes gentes que
t obliuiſcūtur deū. Qm̄ nō
in finem obliuio erit pau-
peris: patientia pauperuꝫ
v nō peribit in finē. Exurge
dn̄e nō cōfortetur homo.
iudicētur gentes in conſpe
x ctu tuo. Cōſtitue dn̄e legiſ
latorē ſup eos: vt ſciāt gē-
tes quoniā hoīes ſunt.
y Dyaſpalma. Ut quid
dn̄e receſſiſti longe. deſpi-
cis in oportunitatibꝰ in tri
bulatōe. Dū ſupbit impiꝰ
incenditur pauper: comp̄-

venerit dn̄s in fine ſeculi iudicare mundū.
dicit etiam non perire patientiā que fideles
coronat. Nam ſi deeſt homini patientia ani
ma eius non eſt pfecta. In finem.
N Quia ſi differtur auxiliuꝫ a ſanctis tn̄
non aufertur niſi ve-
nit. v ¶ Proſperit
ppha aduentuꝫ anti-
xpi ⁊ pclamauit. Exur
dn̄e. non cōfortetur. i.
non p̄ualeat homo peſ
ſimus ſcꝫ antichriſtus
cuius nequitiam non
valet ſuſtinere huma-
na cōditio. Gentes eti
am petit iudicari celer
rimo aduentu. que cuꝫ
ip̄o antixp̄o ſcelera ma
gna facture ſunt.
x ¶ Legiſlatorem.
hic antichriſtū dicitꝰ vt
talis princeps deſ pec
catoribus. non qui eoſ
regat ſed cum ipſis ſi-
mul depereat.
N Sciant cum dā-
nate fuerint gentes ⁊c̄.
quoniaꝫ ſpem ſuam in
hominē poſuerūt ⁊ nō
in deum.
¶ Tamen legiſlator
veriſſimus ſolus deus
antichriſtus ꝗo male
⁊ falſe legiſlator erit.
y ¶ Non ceſſit lon-
ge xp̄c. qꝛ vbiqꝫ totus
eſt. ſed quaſi receſſiſſe
creditur cum ſubueni-
re tardauerit. Deſpicē
eū nos credimus ſi vł
minimo tempe ab auxi
lio dei differamur. hoc
dixit ꝓpheta pro anxie
tate gementium. Sed
ille tunc magis preſtat
cū magne patiētie no-
bis ſolacia miſtrat. z ¶ Supbit impiꝰ.
Cū facta ſue maligne volūtatis ſupbus ex
pleuerit tūc magis incēdit paup catholicꝰ
ad ſtudiū ꝟtutis. qꝛ dū viderit pctōrē nimis
exaltatū facile nouit caſurū. ſ iſti ipꝯ ɔp̄hē
dūt debitꝫ penis puniēdi. A Uꝉi ɔſilijs
cogitatōnū malaꝝ q̄bꝰ cogitāt ɔp̄hēdē ſcōs

ad affligēdū. Et cur ſupbiat impius ſubdit. qm̄ laudat᷑ ⁊c̄. Et hec ē magna ira dei in impiū. vt deſit correctio ⁊ aſſit adulatio. adulātiū. n. lingue alligant aīas in peccatis.
a ¶ Malus em̄. dū ab alio peccatore laudat᷑. extollit᷑ in deſiderio laudis. nec ꝺ correctione cogitat. cui laudator blādiens inuenit᷑. Sequit᷑ argumentū eius iniq̄tatis. vt ille benedicat᷑ qui male potius agere cognoſcitur. deceptus adulātiū falſitate. b ¶ Exacerbabit dn̄m peccator. i. ad iracundiā concitabit ſua indicibili ſupbia. qꝺ ꝓprie ꝺ antixp̄o dat᷑ intelligi. qui irritat verū dn̄m. qm̄ ſe ſua fallacia non ſolū terre nū regē ſed etiā rerum oīm p̄dicabit deū. ſed hoc ei erit ad ruinam. ideo vt falſus deus. flāmis dignis punietur. Nō requiret deū antixp̄c: vt ſua peccata crudelia dimittant᷑. q2 in cōſpectu ſuo nō h3 deū. īō ſubdit᷑ non eſt ⁊c̄.
c ¶ O q̄ profunda cecitas. deum ante oculos nō habere. De antixp̄o dicit. oēs ſemitas eius eē pollutas. i. cogitatōes ⁊ facta ſordida. neceſſe em̄ eſt vt ſint cōtaminata q̄ peſtiferi ducatu dyaboli ſordidant᷑. d ¶ Auferunt᷑ iudicia dei a corde impij: qm̄ videt tardius venire qꝺ celerit᷑ meruerit ſuſtinere. H̄ illi quoq3 auget interitū: q̄ dū tenere principatū inimicoꝝ ſuoꝝ. qua gloriatōe ad ſcelera pnior erit: cum nullū ſibi obuiā ire cognouerit. e ¶ Dicit antixp̄c. nō mouebor. i. nullam gentē intactā relinquo. ſed pgam ꝺ gente in gentē vindicādus. Actus vō ſuos oſtendit vno verbo: qm̄ ſe dicit ſine malo nihil eſſe facturū. f ¶ Nequitia eius duplici pueſitate deſcribit᷑. In ore quippe habebit blaſphemā maledictōem. cū ſe filium dei mentit᷑. Amaritudinē. qm̄ ꝯdicentib⁹ ſibi penā mortis indicit ⁊ ad ſupplicia iubet puenire. Labor cum diuerſis cladibus affligit innoxios. Dolor: cū martires facit. Hec habet in ore que locutus eſt publice. hec vō habet ſub lingua q̄ cogitat. Cogitat vō laborem ⁊ dolorem. q2 ſine his cōſummari nō pōt corona martirij.
g ¶ Cum dicit. ſedet in inſidijs: act⁹ antixp̄i compauit ꝯſuetudini latronū. qui ſe occultant vt interficiant innocentes. Diuites h̄ in malo accipiuntur. ſicut pauperes in bono. ¶ Diuites enim ſeculi dicit. quos ditabit vt eoꝝ gloria alios decipiat. ¶ Interficere innocentem. eſt ꝺ religioſo facere ſacrilegum eiuſq3 animā ꝑpetua morte damnare.
h ¶ Cum dicit. oculos eius in pauperem. ſc3 ſpiritu reſpicere. ſciendum. q̄ non reſpicit vt proficiat illi pauperi. ſed ideo intendit vt occidat. ¶ Leonē antixp̄m nominat. diabolus quoq3 ⁊ leo ⁊ draco dicit᷑. Leo qm̄ aperte perſequitur. draco: quando occulte nocet. ¶ Quod ait vt leo ad vim pertinet. ſed q̄ addit in cubili ſuo. ad dolos pertinet ſuos. q̄bus laceraturus eſt xp̄ianos. i ¶ Iteratio inſidiarū: nimiā calliditatē hoſtis oſtendit. Rapere paupem: ſubitū periculū anime ſignificat. Dum attrahit eū. i. dum illū moliťr a veritate reducere. ⁊ ad veneratōnem ſui nominis molitur adducere. k ¶ Laqueus: ſignificat dolum. quo corda ſimpliciū capiunt᷑. Humiliabit autem. qm̄ de vera religione cadunt ex ſuaſione diaboli. qui ad inſanam doctrinam perducuntur. Incli‑

hendūtur in cōſilijs q̄bus
a cogitant. Qm̄ laudat᷑ peccator in deſiderijs aie ſue:
b ⁊ iniquus benedicit᷑. Exacerbabit dominū peccator ſcḋm multitudinē ire ſue nō
c queret. Non ē deus in cōſpectu ei⁹: inquinate ſunt
d vie illius in oi tp̄e. Auferunt᷑ iudicia tua a facie ei⁹ oīm inimicoꝝ ſuoꝝ domia
e bitur. Dixit enim in corde ſuo: nō mouebor a gnātiōe i
f generatiōē ſine malo. Cuius maledictōne os plenū eſt ⁊ amaritudine ⁊ dolo: ſub lingua eius labor ⁊ do
g lor. Sedet in inſidijs cum diuitibus in occultis vt in
h terficiat innocentē. Oculi eius in pauperē reſpiciunt: inſidiat᷑ in abſcondito qua
i ſi leo i ſpelūca ſua. Inſidiatur vt rapiat pauperē: rape
k paupe3 dū attrahit eū. In

nabit ſe tyrannus. cum animũ ſuũ remiſerit
in aliquod ocium ceſſando a tanta pſecutio
ne nimia acquiſitõe pditoꝝ ſatiatus. Poſt
penas afflictõeſq; iuſtoꝝ: cadet nequiſſim⁹
cum ſuis ſequacibus de ſua p̃ſumptõe quã-
do illi ſupuenerit repẽ
tinus interitus. finem
eñ ſeculi infelix neſcit
qm̃ eum in ſua poteſta
te dñs cõſtituit.

la vtilitate fraudatur: hoc eſt enim pio prin
cipi dimitti quod bonis oĩbus tradi. Pau-
per enim dictus a paulo lare. Pupillũ xp̃o
dicit non cuius genitor carnalis occubuit.
ſed cui pater ſepult⁹ eſt. id ẽ mundus quem
non amauit. Tu eris
adiutor dicit. vt cum
carnaliter affligi vide-
as. eos nõ dubites eſſe
liberandos.

N Ideo cum ſe ſpe-
rabit adhuc longe vi-
cturũ: repentinus ei ſu
perueniet interitus.
l ¶ Nimis ſtulta co
gitatio. putans dñm fi
deles ſuos nolle reſpi-
cere ꝑ quibus paſſio-
nẽ ſuſtinuit. cum ꝓpter
ipm. doceãt oĩa pena-
lia ⁊ aduerſa ſuſtinere
m ¶ Exurge deus.
hoc eſt. celeriter veni.
Exaltetur manus tua.
opatõem iudicij ſignifi
cat. Illud eñ ꝓpha de-
ſiderabat venire. vnde
antixp̃c poſſet occũbe-
re. Ne obliuiſcaris nũc
rogat. ne ſcõm votũ ti-
ranni obliuiſcatur pau
perũ in finẽ ſeculi. vbi
retributio ẽ futura me
ritoꝝ. n ¶ Inter-
rogando eñ dicendũ
eſt ꝓpter quid irritauit
impius deum. Reſpon
dendũ. iõ quippe. qm̃
deum impius putabat
non poſſe ſua facta req̃
rere ⁊ pauperum iniu-
rias. quaſi circa cardi-
nes celi deuſ ambulãs
noſtra non conſidera-
ret ſed inueniet memo
rem in futuro quẽ ſperabat oblitum.

laqueo ſuo hũiliabit eum: in
clinabit ſe ⁊ cadet cũ dñã-
l tus fuerit pauperũ. Dixit
enĩ in corde ſuo oblitus ẽ
deus: auertit faciẽ ſuã ne
m videat in finẽ. ÷ Ex:· ſurge
dñe deus: exaltet̃ manus
tua ne obliuiſcaris pauperꝝ
n Propter quid irritauit im
pius deum: dixit eni in cor
o de ſuo nõ requiret. Vides
qm̃ tu laborẽ ⁊ dolorẽ cõ-
ſideras: vt tradas eos in
p manus tuas. Tibi dereli-
ctus eſt paup: orphano tu
q eris adiutor. Contere bra-
chiũ peccatoris ⁊ maligni:
queret̃ peccatũ illius ⁊ nõ
r inuenietur. Dñs regnabit
in eternũ ⁊ in ſeculũ ÷ ſecu
li:·: pibitis gentes d̃ terra
s illius. Deſideriũ pauperũ
exaudiuit dñs: p̃patõẽ cor
dis eoꝝ audiuit auris tua
t Iudicare pupillo ⁊ humili

q ¶ Redit nequicia
antixp̃i ante oculos ꝓ-
phete ⁊ rogat. contere
brachiũ eius. id eſt ad
nihilum redigi poten-
tiam. qua male vteban
tur peccatores quia in
ſigniter impia faciebãt
Malignuſ. q: iniquus
ſuaſor erit. vt quos ter
rore non poteſt peruer
tere. ſaltem pnoxia pre
mia conetur declinare.
N Queritur pecca-
tum illius nec inuenie
tur. hoc eſt ad emenda
tõem nõ eſt dignus ve-
nire. ¶ Addidit. nec
inuenietur. quia dubi
um non eſt perire ſcele
ſtam poteſtatem cuius
auctor eſt damnandus
N Ut ſic inueniatur
peccatũ ⁊ peccator ad
damnatõnem. que non
inueniuntur ad emen-
dationem.
r ¶ Interfecto anti
xp̃o: redit propheta ad
ordinem futurarum re
rum. vbi iam ſecuritas
ſanctorum ⁊ regnũ et-
nũ xp̃o deo eſt. Gen-
tes: peccatores ⁊ impi
os dicit. qui feralit̃ vi-
uunt. De terra illius. regnum ſignat ſalua-
toris. quo ſoli beati perfruuntur.

o ¶ Propheta loquit̃ ad deũ. vides qm̃
tibi nullus illudat. conſideras. n. laborem ⁊
dolorẽ quẽ ille pfidus ſub lingua habuit. i.
in cogitatione ſua reuoluit. Ut tradas eum
. i. iudicio traditus nõ euadet. ſed digna fa-
ctis recipiet cũ eterna dãnatõe torquebit̃.
p ¶ Cum dicit tibi derelictus eſt pauper
oſtendit quoniã q̃ domino derelinquitur nul

s N Deſiderium pauperum. dicit volunta
tem eccleſie. vt ei tribueret regna celorum.
¶ Et preparationem cordis. i. concupiſcẽ
tiam. que oſtendit virtutẽ animi ardore mẽ
tis. N Aurem dei. clemẽtiã diuinã dicit
t ¶ Ecce auctoritate ꝓphetica admone-
mur pupillum humilem deo eſſe gratiſſimũ.

Cuz pupillus humilis dicit: iuſtiſſimus ap
probat vt nõ apponat vltra. h ẽ. In Ut
nõ eleuet antixp̃c ſe vltra ſup electos dei. qꝛ
¶ Tunc oĩa mala finienda ſunt: cum au
ctoꝛ moꝛtis cuz ſua plebe damnabitur. Hec
ſunt occulta filij q pſal
mi huius titulus canit

Oratio.

Confeſſioni noſtre
piam aurem deus
clemens aperi. qui ſpe
rantes in te nunq̃ cõ
ſueuiſti relinquere. vt
exaltati de poꝛtis moꝛ
tis ꝑpetue. poſſimꝰ ſal
ui tentatoꝛis occultas
inſidias effugere. Per
¶ Sciendũ eſt hunc
pſalmuz ꝓbatũ eſſe ad
hereticos deſtruẽdos.
a In In dño confi
do. Uox eccĩe ꝯtra he
reticos. ¶ Ac ſi di
xiſſet dum ego ſum ĩ re
ligionis fixo cacumine
cõſtitutus quõ ſuade
tis me. Tranſmigra in
montẽ. i. ad hereticam
prauitatem: mentiẽtes
eẽ xp̃m ibi vbi veritas
eſſe nl'la ꝓbat. Mons
ſignificat eleuatã ſup
biam mentis. qua ſola
hereſis incurrit. dũ he
retici humilibus cõſen
tire nolentes ſup eccle
ſiam ſe erigere conant
Paſſer hẽticũ ſignat.
qui ad nequiſſimas ꝓ
dicatões inconſtantis
animi leuitate tranſfer
tur. Inſtabil' eñ auis
paſſer. ⁊ alij in foꝛami
nibus parietũ. alij ĩ ro
ſcidis vallibus. nõnul
li in ſqualidis mõtibꝰ
habitant. b In Qm̃ ecce peccatoꝛes. i.
heretici. intenderũt arcum. i. oꝛa illoꝝ cõtra
eccĩam intenderunt arcum. i. potẽtiã verbo
ſitatis ſue. ¶ Parauerũt ſagittas. i. ver
ba venenoſa. In pharetra. i. in coꝛde.
In Ut ſagittent ⁊c. i. cum viderint in ec
cleſia obſcuratos imperitia vel ſimplices la

vt non apponat vltra ma
gnificare ſe hõ ſup terram
¶ In finẽ ÷ pſ̃ :· dauid.
¶ De hereticis ꝓpha di
cit. qui nitunt catholicos
in ſuam conuertere praui
tatẽ. dñi illis iudiciũ cõmi
nans. ⁊ quid in illa retribu
tõne debeant ſuſtinere.

Pſalmus. x.

a In dño confido: q̃uo
dicitis aĩe mee tranſ
migra in mõtẽ ſicut paſſer.
b Qm̃ ecce peccatoꝛes intẽ
derunt arcum: parauerunt
ſagittas ſuas in pharetra:
vt ſagittent in obſcuro re
c ctos coꝛde. Qm̃ que ꝑfeci
ſti deſtruxerũt: iuſtꝰ ÷ au
d tem :· quid fecit. Dñs in tẽ
plo ſancto ſuo: dñs in celo
e ſedes eius. Oculi eiꝰ ÷ in
paup̃em :· reſpiciũt: palpe
bꝛe eius interrogãt filios
f hoim. Dñs interrogat iu
ſtum ⁊ impium: qui aũt di

queis doloſis vel occultis illiceant.
¶ Recti coꝛde ſunt dicti qui nulla iniqua
ꝑſuaſione decipi poterunt. vel in obſcuro.
id eſt obſcuris ⁊ ambiguis ſententijs eoꝛuz
vel cum ꝑſecutõibus tetris ꝑturbat eccleſia
quando timoꝛe pericu
li carnalis homĩes cre
duntur facilius ĩmuta
ri. c ¶ Dicit idem
ꝓpheta deſtruxiſſe he
reticos legem dei cum
interpꝛetationibus fal
ſis. cõuertentes in ne
cem que a dño ꝓpheta
ta ſunt ad ſalutẽ. Sub
iungitur defenſio do
mini xp̃i. Iuſtus quid
fecit. In Hoc ẽ xp̃c
mundum redemit.
¶ Uel ſi ſcripturas
ſubuertere volunt, q̃d
fecit eis iuſtus ꝙ etiaz
illum ꝑſequunt.
d ¶ Templum eñ
dei ſanctum eſt: quod
eſtis vos. vt ſciat here
ticus ſe poſſe a deo diſ
perdi: a quo noſcũtur
coꝛda recte credentiuz
poſſideri. Celum enim
ſanctos viros ſignifi
cat quos diuinitas in
ſidere dignatur. Terre
re igitur hereticos a ſe
ductione bonoꝝ. domi
ni iudiciũ nititur pro
pheta. vt ſi iuſtos ſedu
cere non timent: ſaltez
eum qui in iuſtis eſt et
habitat timeant.
e In Oculi domini
. i. aſpectus ⁊ clemẽtia
diuinitatis: pauperem
ꝑplm xp̃ianum reſpicit
ad adiuuandũ.
¶ Palpebꝛe dicte a
palpitando: ſignant ſubtilitatẽ diuini iudi
cij ac iudicia dei occulta. in q̃bus nos inter
rogat. i. cognoſcit. quid habeat vnuſquiſq̃
f In Dñs interrogat. i. cognoſcit ⁊ pro
bat iuſtum ⁊ impium. ¶ Hoc ideo dicit:
vt vnuſquiſq̃ circũſpiciat conſcientiã ſuaz.
de qua nouit ſolum deum ferre iudiciũ. Nõ

euim iuſtus eſt quez homines dicunt ſ; quē
deus pbat iuſtum. Quid eſt diligere iniqui
tatem niſi diabolū ſequi:ſemetipm pſequit᷑
qui diabolū ſequit᷑. dum illas ſemitas vult
ire que ad fugienda loca penaꝝ pducunt.

exclamat ad dn̄m ppheta. petit ſe ſaluū fieri
ab illo:a quo veram medicinā nouerat inue
nire. dicens ſanctū deeſſe:aliter em̄ ſanctus
deficere non poterat niſi fuiſſet inter homi-
nes veritas iminuta. Uerū cum dicit dimi-

g ℂ Pluit. ſ. verba
pdicationis que pijs:
imbres ſunt. pfidis au
tē laquei igniti. Ignis
etiam eſt cum eos fla-
mea cura conſumit cu-
piditatis. ℟ Sul
phur. putredo peccato
rū. ℂ Spūs pcella-
rū. dum ſe confundunt
mente tumultuoſa. ps
calicis eoꝝ. i. menſura
q̄ pollutis actibꝰ ebriā
tur. ℟ Uel ignis.
cupiditas. Sulphur.
peccatoꝝ putredo. ſpi-
ritus pcellarū:pena et̄
na: ⁊ quoſ ignis exurit
tempeſtas examinat.
b ℂ Iuſtuz dicit do
minū: amare iuſticiam
q2 neſcit alios reſpice-
re:niſi qui nolūt cuſto
dire iuſticiā. Equitatē
illam. ſ. quam ipe pro-
pitius concedit. Vultꝰ
dei pͥciatōem ſignifi-
cat.

Oratio.
DIrige oculos pie-
tatis tue ſup hūi-
lem paupratis noſtre p
ſonam oipotens dn̄e. ⁊
⁊ circūda nos fidei ar-
mis. vt ab iniquitatuz
ſagittis eruti valeamꝰ
equitatē ⁊ iuſticiam cu
ſtodire. Per.
ℂ In finem: p octa-
ua die: vt in ſexto pſal-
mo iam dictum eſt ad
eternam ptinet requiē.
petit itaqꝫ ppheta iniq
tatem mundi deſtrui:
vt ad illam veritatē fu
ture pmiſſiōis debeat
puenire.
s ℂ Saluū me fac.

ligit iniquitatē odit animā
g ſuam. Pluit ſup peccato-
res laqueoſ:ignis ✱ ⁊:· ſul
phur ✱ ⁊:· ſpūs pcellaꝝ ps
b calicis eoꝝ. Qm̄ iuſtꝰ dn̄s
⁊ iuſticias dilexit: equita-
tem vidit vultus eius.

¶ In finem p octaua die.
pſalmus dauid. ℂ Sal-
uum ſe ppheta mūdi iſtiꝰ
peruerſitate fieri petit. qm̄
doloſi atqꝫ ſupbi. potētiā
dei ſceleratis oblocutōni-
bus abnegabant. pmiſſio
nēqꝫ patris p filium dicēs
faciendaꝫ:eloquia dn̄i ſub
breuitate collaudant.

Pſalmus. xj.

a SAluū ÷ me :· fac domi
ne qm̄ defecit ſanctꝰ:
qm̄ diminute ſunt verita-
b tes a filijs hoim. Uana lo
cuti ſunt vnuſquiſqꝫ ad p-
ximū ſuum:labia doloſa in
corde: ⁊ corde ÷ locuti ſ᷑ :·
c Diſpdat dn̄s vniuerſa la-
bia doloſa:linguā magni-
d loquā. Qui dixerūt linguaꝫ
noſtram magnificabimus:
labia noſtra a nobis ſunt:
quis noſter dominus eſt.

nutas:euidenter oſten
dit deprauata dei mu-
nera ex culpis hominū
⁊ collata beneficia. p-
pria peruerſitate macu
lata. dicit Xᵒ veritates
de veritatibus hominū
loquens. vna eſt dei ve
ritas qua illuſtrent᷑ ani
me ſancte.

b ℂ Uana falſa ſi-
gnificat. quando con-
tra dn̄m teſtimonia fal
ſa querebant: tunc imi
nute ſ᷑ veritates. Pro
ximos dicit. non tā co-
gnatione generis q̄ꝫ p-
ticipatōe ſceleris ſocia
tos. In corde ⁊ corde:
quotiens volumus do
loſos oſtendere: dupli
cia eoꝝ corda declara-
mus. quādo ſimplices
vnum coꝛ in eis eſſe te
ſtamur. Locuti ſunt vt
ſubaudias mala.
c ℂ Diſpdat dicit᷑.
contra iudeos. vt paſ-
ſim pereant. q̄ ſe in vna
prauitate collegerant.
Lingua magniloqua ē
que ſibi aliq̄d magne
poteſtatiſ aſſumit. ⁊ ne
hic in bono linguā ma
gniloquā accepiſſes. p̄
dixit labia doloſa. Cō-
ſidera Xᵒ pietatem di-
centis qꝛ non homini-
bus (quia aliqui cōuer
tendi erant) ſed ipis vi
cijs maledicit.
d ℂ Illos exponit.
qui in proſperis rebus
ſe iactantes:gloriaz ſu
am exaltare preſumūt.
⁊ ſibipſis deputāt nō a
deo accepiſſe. Iſtō q̄s

noſter dñs eſt: ſacrilegoꝝ verba ſunt contra dicentiū vero deo. ꝛ ſupboꝝ. A Ipocritarū ꝛ philoſophoꝝ q̄ ingenio ꝛ ſtudio ſcientias ꝛ eloquentiā acquiſitas ex ſeipis habere putant. cōtemnētes nō habentes eas. ido ſubdit. e Exurgam dicit ꝓpheta in pſona patris ꝺ filio: exurgam .i. appaream et manifeſtabor in filio.

impios ambulare. eſt tortuoſis moribꝰ viuere. qui nūqꝫ rectam viam ambulant xp̄o derelicto. qui eſt vera via. Scdm altitudinem tuam. non ſm meritū hoīs ſed ſm potentiā diuine volūtatis multiplicat̄ eccia. Hoc eſt de pietate ꝛ mīa eius: pcipiens in retributōe xp̄i ꝓmiſſa. In finem. hic tp̄s ſignificat incarnatōis xp̄i.

N At eos qui in miſeria ſunt in mundo redimat. f N Ponā in ſalutari (vox patris). i. ſalutē ꝛ cōſolatōem pauperū gentiū in filio: qui eſt leticia ꝯ gemitū. Fiducialiter agam in eo. Id ē in filio. qꝛ ptās patris: fiducia ē filij. cuiꝰ volūtati nullus valet obuiare. qꝛ eloquia ꝛc̄.

g Hic eloquia domini laudāt̄ (que nullo mēdacio. nulla adulterina falſitate fuſcantur) cū dicit. eloq̄a caſta. ſupius ꝺo ſmo humanus arguit̄ cū dicit vana locuti ſunt. Argētum terre. igne examiatū ſolet eſſe puriſſimū. qn̄ frequenti fuerit decoctione mundatū. ſic eloquia dñi pura. pulchra ꝛ rata. purgatū vl̄ examinatū. cōtra illud ponitur: qꝺ de peccatoribus ait. labia doloſa i corde ꝛ corde ꝛc̄. Septuplū. ſeptiformē ſpiritū ſignificat. i. timorē dñi. pietatē. ſcientiam. fortitudinē. conſiliū. intelligentiā. ſapiam.

e Propter miſeriā inopū ꝛ
gemitū pauperū: nūc exur
f gam dicit dñs. Ponā in
ſalutari: fiducialit÷ agā: i
g eo. Eloquia dñi eloquia ca
ſta: argentū igne examina
tū: ꝓbatū terre purgatū ſe
h pultū. Tu dñe ſeruab nos
ꝛ cuſtodies nos a genera
i tōe hac i eternū. In circui
tu impij ambulant: ſm al
titudinē tuā multiplicaſti
filios hoim.

In finem pſalmꝰ dauid.

Reſpiciēs ꝓpheta mūdū ydolatrie mancipatū: credulitatē ſuā aduētu ſancte incarnatiōis poſcit expleri. vt vel ſic ꝯfuſa gentilitas ſuū poſſet agnoſcere creatorē. Pſ. xij.

a Uſqꝫquo dñe obliui
ſceris me in finē: vſqꝫ
quo auertis faciē tuā a me
b Quādiu ponā conſilia in

Oratio.

Miſerere fragilitatis noſtre ſanctiſſime pater. ꝛ cōcede nobis eloquia tua. pudico corde continere. vt poſſimus multiloquā doloſitatē inſanientiū declinare. Per do.

a Totus hic pſalmus de charitate loq̄tur xp̄i. plenus ꝓpheta dñi charitate cōfidēter dicit differri ſe diutius ab expectatione ſua et aduentu illius. quē lꝫ firma fide crederet eſſe venturum. tñ de eiꝰ tarditate cōquerit̄: cuius adhuc ſperatū aduētū citius nō merebat̄ cernere. qm̄ oī deſiderāti: valde moleſta dilatio ē. a Uſqꝫquo cū dicit. apparitōem poſtulat xp̄i. quā in ſpū videbat. vſqꝫquo. i. quouſqꝫ q̄ꝫdiu nō liberas.

N Poteſt ꝺo cū ꝓpheta quilibet penitēs ſub peccatis gemēs dicere vſqꝫquo ꝛc̄. perſequunt̄ eñ demones ꝛ mali hoīes grauiſſime

A Per que diuinū eloquiū ſplendet: duꝫ verbi dei dei p̄dicatores ꝛ ſm eloquia eiꝰ viuentes his chariſmatibꝰ refulgent.

h N Tu dñe ſeruabis nos in eternū (eccleſia rogat) id eſt in fide ſeruabis. Et cuſtodies: ab hereticis vel iudeis. ſiue a peccatoribꝰ: ſiue dyaleticis ꝛ phis iſtiꝰ mūdi in eternū. Hic cōſeruat ne pereamꝰ. ibi letificat: in eternū ꝛ coronat. i In circuitu

vere penitentes ꝛ xp̄i mādata ſeruare cupientes. In finem. i. vſqꝫ ad xp̄i aduētū. b Cum dicit q̄ꝫdiu. exprimitur hic maximus ardor expectantis aduētū dei.

N Ac ſi dicat patior iſtam anguſtiā quouſqꝫ te videam. ſicut ꝓmiſiſti venire.

A Dicit ꝺo conſilia. i. cogitatōes ꝛ tractatus. qūo ꝛ qn̄ a ſeruitute peccati ꝛ diaboli liberari poſſit per aduentū ſaluatoris. ꝛ quia ſpes ſalutis ꝓtrabitur: creſcit deſideriū in

dolorem. ¶ Per diez.i.p singulos dies ille amor tui aduentus. verſus eſt in dolorē mentis q tardaueris. c ¶ Inimicū.dia bolū dicit.qui dicitur exaltatus añ aduētū dñi. cum gaudebat de humana captiuitate. Sup me.i. ſup creduli tatem meā. Exaudi me non ſibi tm̄ ſubuenire petit ſed vniuerſis fide libus. Reſpice.ad illō referēdū vſqzquo auer tis faciem tuam a me. Exaudi ʒo. ad illō qō dicit in capite pſalmi: vſqq̄ obliuiſceris me in finem. d ¶ Dn̄ petit illuminari oculos cordis oculos dicit. q̄ obdormiunt in morte. qn̄ fidei lumine ſepul to:carnali delectatōne clauduntur. ipe eſt em̄ ſomnus ō quo letatur inimicus. Inimicum: diabolum dicit ⁊ ange los eius. quoꝝ ꝯſuetu do eſt:inſultare dū ca piunt. ⁊ gaudere dum deceptos a ſe cognoue rint poſſideri. e ¶ Exultabūt ſi mo tus fuero.i. ſi a te fue ro diuiſus p increduli tatē vel peccatū: inimi ci efficiunt leti. In tua mīa dicit.qꝛ qui aliun de ſuam ſpem ponit ni ſi in deū. ſua fides va cua eſt. O virtus fidei ⁊ firmitas magna cre dentis:in eum credere a quo ꝑ certo ſcit poſſe ſaluari. f ¶ Interior homo ſalutare dei conſpexe rat, quez cernere cupie bat carnalibus oculis Cantabo. ſcilꝫ corde. vbi nimia leticia cōple batur. Pſallam. operi bus bonis.qō maxime diuinitas querit.

Oratio.

Ne auertas faciem tuam a nobis oīpotens deus:ne inimici no ſtri exaltentᵉ aduerſus nos: ſed ita cor nr̄m ſalutaris tui exultatōe pfūde. vt facias ſom nū ſecunde mortis euadere. Per. ¶ Finis xp̄m ſignificat.iō frequēter repe titᵉ.vt ſemp:ad oīpotē tem audientis animus erigatur.

anima mea. dolorē in cor-
c de meo p diem. Uſqꝫquo
exaltabitᵉ inimicus meus
ſuper me: reſpice ⁊ exaudi
d me dñe deus meus. Illu-
mina oculos meos ne vn-
q̄ obdormiā in morte:ne-
quando dicat inimicꝰ meꝰ
e ꝑualui aduerſus euꝫ. Qui
tribulant me exultabunt ſi
motus fuero:ego aūt i mi-
f ſericordia tua ſpaui. Exul-
tabit cor meum in ſalutari
tuo: cantabo dño qui÷bo
na:⁖ tribuit mihi:÷⁊ pſal-
lam nomini dñi altiſſimi.

¶ In finem÷pſ:⁖ Dauid.
¶ Eccia iudeos increpās qui viſo dño minime credi derunt.inani eos trepida tione dicit confundi q̄ fru ctuoſuꝫ timorē dñi cogno ſcere noluerūt. eoꝝ in fine ſeculi cōuerſionē ꝑdicens.

Pſalmus.xiij.

a Dixit inſipiens in cor-
de ſuo:non eſt deus.
b Corrupti ſunt ⁊ abomina-
biles facti ſunt in ſtudijs
÷ſuis:⁖:nō ē qui faciat bo
nū÷nō eſt vſqꝫ ad vnuꝫ:⁖.

¶ Pſalmus iſte.iu deoꝝ veſaniā vehemē ti increpatōne caſtigat aſper inuectōibus.ter ribilis ꝓphanis.amarꝰ incredulᵉ. vt hec incre patio merito detur ec cleſie. a ¶ Uidēs ppl's iu deoꝝ xp̄m humilitᵉ ve niſſe dixit.non ē deus. nec intellexit ip̄m eſſe qui a ꝓphetis ꝑdictus eſt. Et ideo inſup gra uius eſt.quia dixerunt hoc non in labijs. ſ in corde. vt malo voto pe ior incredulitas iunge retᵉ. b Uel inſipiēs etiam gentilis dicitur. deum non eſſe putans qui corruptus eſt men te lignū ſibi deū faciēs b ¶ Si em̄ noticiā habuiſſent dei corru pti p infidelitatē ⁊ ab hominabiles.i. odibi les non fuiſſent. Non eſt vſqꝫ ad vnum. ¶ Reuera ſolus xp̄e ē.ſine quo aliquod bo num vel incipe vel im plere nullꝰ valet. Alia lrā habet corrupti ſunt in voluntatibus ſuis. voluntas autem dicta eſt a volatu. qm̄ animꝰ quo vult nimia veloci tate transfertur. Corru pti igitur ſūt iudei duꝫ ab ſcripturaruꝫ ſanita te recedentes.invicio ſos ſenſus inciderūt. ⁊ ita nephandiſſima in credulitate maculari.⁊ penam peccati: etiam

deo abominabiles facti ſunt. e ¶ Proſpexit dñs. ſ. vt nobis mitteret vnigenitũ filiũ ſuum. Sup filios. i. humanũ genus.
In At videre ſanctos ſuoſ faciat. ꝑ quos reſpicit. ⁊ in quibus habitat ſi ſit ſapiens.

cepto mouemur ad exitus rerum. Cum dicit veloces: defuiſſe illis oſtendit conſilia moderationis. Ad effundendũ ſanguinẽ. i. dñi ſaluatoris ⁊ ſuoꝝ. vt ſcelerate rei creſcat imanitas actiõis. dũ ⁊ dñm ſaluatorẽ: man⁹ noxias inijciunt.

¶ Qui deũ mente intelligat eſſe verũ deum ⁊ hoiem. ⁊ reqrat opatõe deum. ſequẽdo mãdata eius. vt ab ei⁹ voluntate nõ diſcrepet. ſ quid viderit ſancti dei ꝑ quos deus videre dicit ſubdit oẽs declinauerunt ⁊c.
d ¶ Hic dicit oẽs. i. totum ⁊ ſignificat ptẽ. Declinauerũt. ſ. a grã dei. ⁊ facti ſunt inutiles ſibi ⁊ alijs. Tãti ei ⁊ tot de iudeis ipij fuerunt. vt pene oẽs perdi eſſe ac periſſe putarẽtur. A Similiter de gentibus. oẽs igit̃ nõ intelligunt nec requirũt ſed declinauerũt tã iudei ꝙ gentiles.
e ¶ Merito ergo ſepulchꝝ dictũ ẽ guttur eoꝝ: qui peſtiferos ſermones ꝓferebant ſicut ſepulchꝝ fetidos odores exalat. Linguas ſuis doloſe agebant. quibus mortifera verba loquebant̃. Aſpidũ imane genus eſt ſerpentiũ qđ naturali obſtinatõe verba incantantiũ ꝓhibet̃ nõ admittere. nec a voto ſuo põt remoueri. ⁊ qđ non valet vllo carmine mitigari. ſicut alia genera ſerpentina quod ſignificat ſurditatem mortiferam iudeoꝝ. Venenum dictũ eſt ꝙ ꝑ venas currat. ſic ⁊ vota malignorũ occulta cogitatione craſſantur.
f ¶ Quoꝝ os. i. iudeoꝝ. quãdo ꝓ bonis admonitionibus blaſphemabãt xp̃m. Amaritudine: cum de nece eius tractabant. Pedes conſilij ꝓgreſſus appellat. quibus ꝺ in-

c Dominus de celo ꝓſpexit
ſup filios hoim: vt videat
ſi eſt intelligens aut requi-
d rens deũ. Oẽs declinaue-
rũt: ſimul inutiles facti ſũt
nõ eſt qui faciat bonũ. nõ
e eſt vſ ad vnũ. ÷ Sepul-
ctum patẽs ẽ guttur eoꝝ:·:
÷ linguis ſuis doloſe age-
bant:·: ÷ venenũ aſpidum
f ſb labijſ eoꝝ:·. ÷ Quoꝝ oſ
maledictõe ⁊ amaritudine
plenũ eſt:·: ÷ veloces pe-
des eoꝝ ad effundẽdũ ſan
g guinẽ. ÷ Contritio ⁊ infide
litas in vijs eoꝝ:· ÷ ⁊ viã
pacis non cognouerunt:·:
÷ nõ ẽ timor dei ante ocu-
h los eoꝝ:· Nõne cognoſcẽt
omnes qui opantur iniqta
tem: qui deuorant plebem
i meã ſicut eſcã panis. Do
minũ nõ inuocauerũt: illic
trepidauerũt timore ÷ vbi
k nõ erat timor:·. Dñi deus
in generatione iuſta eſt: cõ

g In Contritio. ſcꝫ corporis iudeoꝝ. infelicitas anime. In vijs. in opibus eoꝝ. Cur. qꝛ viam pacis. i. xp̃m. nõ cognouerunt. nec ꝑ fidem nec ꝑ opa. Quare quia non eſt timor dei in ſenſu eoꝝ. non enim metuũt futurũ iudiciũ ¶ Via impioꝝ cõtritio eſt. qꝛ terit ⁊ teritur infelicitaſ in ea ẽ. q̇a nũꝙ ꝑ ipam niſi ad infauſta ſupplicia ꝑueniũtur. h In Nõne cognoſcent. ac ſi dicat. ſi mõ nõ cognoſcũt venturam vltõem: cognoſcent in iudicio q̇ modo mala opantur. Plebem meã deuorant. id eſt heretici pplm xp̃ianum ſeducunt. vel mali occidunt bonos vel idolatre credẽtes. Sicut nullus eſuriens ſine pane bene põt ſaturari. ſic heretici nunꝙ̃ ſatiant̃ iniquitatib⁹ ſuis: niſi ꝑſequant̃ xp̃ianos. A Vel ſatiant̃ ꝑſecutione xp̃ianoꝝ. ſicut eſca panis ſatiatur eſuriens.
i In Dñm nõ inuocauerũt. ſi eñi inuocaſſent ſalui eſſent. Illic trepidauerũt in idolis ⁊ ritibus vanis ſimulachroꝝ qui deum timere debebant. ¶ Et qñ dicebant ꝺ xp̃o. Si dimittimus eũ ſic ⁊c.
k In Dñi deus eſt in generatiõe iuſta. i. in populo xp̃iano. ¶ Chriſti conſiliũ cõfudiſtiſtis. i. ſuſcipere noluiſtis.
In Dicentis pniam agire. Inops dicitur xp̃c, qui pro nobis paup factus eſt. Domi-

nus ſpes eius eſt. Pater vtiq; filij. q; huma nitas confortata eſt de diuinitate.
A Uel quilibet membꝝ xp̄i exiſtens. quia dn̄s ſpes eius eſt: inde cōtemnit magis vn̄ magis reuerendus eſſet. l ¶ Cum dicit quis dabit. vult intelligi dn̄m patrē. qui dn̄m xp̄m in ſyon. i. in irl'm mittere dignatus eſt. Ip̄e ē eterna ſalus iſrl' .i. credentiū. Dn̄ auertit. i. diabolum damnauerit. qui dei plebem ꝑſequi ꝛ captiuare feſtinat. Exultabit Jacob. id eſt iudeoꝝ ꝛ gentiū ppl's collectus ꝑ grām dei. Letabitˀ iſrael hoc eſt vniuerſalis eccleſia

Oratio.

DIgnare dn̄e de celo ſancto tuo r̄ſpicere ſuper filios hoīm ꝛ da nobis agnoſcere viam pacis. vt auerſa vicioꝝ captiuitate celeſtis irl'm habitaculo ꝑfruamur. Per do.

¶ Pſalmus iſte nō ꝓfunditate velatus ē. ſed ꝓphetice interrogatōni reſpondet dn̄s. in decalogi exemplū: decem virtutibus ad beatitudīs ſue atria peruenīri. a ¶ Tabernaculū dictum ex duobuſ nominibus. i. a taberna (que eſt domus pauperū. q; nō adhuc tegulis ſed tm̄ trabibus tegebatˀ) ꝛ cenaculo (q; ibi cenabant ſicut antiquis moſ erat ſemel in die cibuꝫ ſumere (ſignificat catholicā fideꝫ in qua habitat ſancta dei eccia. Mons ſignat futurā irl'm. A Nō autem querit. quis in eccleſia abſolute habitet. in qua ꝛ boni ꝛ mali ſunt. ſed ſubaudiēdum reliquit digne. Quis in ea. ſ. digne habitet. Qd̄ ex eo ꝓbatˀ quod ſubdit aut q̄s ꝛc̄. b ¶ Ingredi tabernaculū ſine oī macula ſolius dn̄i fuit. Operabatˀ iuſticiā: cū eiecit de templo vendentes ꝛ ementes.

N Membroꝝ vo ſuoꝝ ē ſine macula peccati mortalis incedere. ꝛ ꝑ baptiſmū ſine oī macula ingredi. q; ſine minimis eē nō poſſumus. c N Multi loquuntˀ veritatem labijs ſed nō in corde. ꝙ videntˀ vera dicere. ſꝫ cor cum labijs nō cōſonat. quod xp̄c nō fecit. Nō egit dolum xp̄c. q; que locutus eſt ore cōpleuit ope. Ille doloſe agit ꝙ aliud agit ꝛ aliō dicit. d N Proximi ſunt nobis oēs homines. ꝛ nulli debemꝰ malum facere. Ille obprobriū. i. detractiōem non accipit de fratre ꝙ prius nō credit mala d illo anteq̄ꝫ ꝓbat. Qui iſta ſupius cōp̄hensa complet ille habitat in vita eterna.

filium inopis confudiſtis: quoniā dn̄s ſpes eius eſt.
l Quis dabit ex ſyon ſalutare iſrl': cū auerterit dn̄s captiuitatē plebis ſue: exultabit iacob ꝛ letabitˀ iſrl'.

¶ Pſalmus dd. ¶ Prophetice interrogatōi rn̄det dn̄s. in decalogi exemplū decē virtutibꝰ ad ſue beatitudinis atria ꝑuenīri.

Pſalmus. xiiij.

a DOmine quis habitabit in tabernaclo tuo: aut quis requieſcet in mō-
b te ſancto tuo. Qui ingreditur ſine macula: ꝛ opatˀ iu-
c ſticiam. Qui loquitˀ veritatē in corde ſuo: qui nō egit
d dolum in lingua ſua. Nec fecit ꝓximo ſuo malum: et obprobriū nō accepit ad-
e uerſus ꝓximos ſuos. Ad nihilū deductus ē in ꝯſpectu eius malignus: timentes aut dominū glorificat.
f Qui iurat ꝓximo ſuo: et

e N Ad nihilū deductus ē malignus. i. diabolus. q; apud ſanctos ꝑ nihilo habetur. Qui timent dn̄m timore ſancto dn̄s eos magnificat. ¶ Uel ad nihilū deductus eſt qn̄ ei dixit. redi retro ſatanas non tentabis dn̄m deū tuum.

f ¶ Iurare eīn deīꝫ eſt. quaſi iuſte orare. ꝟ eſt iuſte loqui.

A Non decipit ꝓximū: qui iurat dare ꝛ ſꝫ uenire ꝓxio ꝛ ꝓmiſſum reddit.

N Uel non decipit anima proximuꝫ. id eſt corpus. ſi precepta dei obſeruat ꝙ obſeruare promittit. Sicut enim pecunia viſibilis prohibetur ad vſuram dari. Ne is qui accipit magis ſpolietur q̄ꝫ iuuetur. Ita verbum dei non ſolum diuitibus qui paſcunt verū etiam paupibus hoībus gratis debet inſi-

nuari. Non accipit munera ſup. i. contra in/
nocētes qui iudiciū iuſtū ꝓpter aliquod mu
nus non ſubuertit. g ℂ Nō dixit ꝗ can/
tat. ſed qui facit hec. ipe habitabit in taber/
naculo dñi ⁊ in regno ſancto eiuſ requieſcet
vt nos ad actualem v/
tutem interpoſita lege
conſtringeret. ne ſecre
ta tanti miſterij. inten/
ti ſolis cantibus inani
ter pſalleremus.

Oratio.

Concede nos piiſ/
ſime deus ſine ma
cula ingredi eccīaꝫ tu/
am. ⁊ auerte nos a do/
lis ꝓximi vel vſuris. vt
dum hec ſm̄ tuum ob/
ſeruamus ꝑceptū non
cōmoueamur ab emu/
lis ſupplicijs in eternū
Per dñm.

ℂ Tituli inſcriptio
ipi dauid. verū hanc ti
tuli inſcriptiōem nō ad
quamlibet aliaꝫ pſonā
ſed ad xp̄m referri de/
buiſſe: adiectū ē ipi da
uid qḋ ad dñm ſaluato
rem cōpetenter referri
valet. Depcatur hic aſ
ſumpta hūanitatis na
tura. p nr̄a ꝓtectōe cō/
ſeruari ſe a iudeis.

a ℂ Speraſſe ſe ſem
per dicit in dño. Dixi
dño: filius dicit a for/
ma ſerui ad patrem. ꝗ
in diuinitate equalis ē
patri. In Non indi
guit pater ſm ſuaꝫ ma
ieſtatē incarnatōis aūt
paſſiōis vel reſurrectō
nis que ad filiū ꝑtinēt
ſm humanitatē vt nos
redimeret. Sed quib⁹
illa ꝓſint: addit San/
ctis ⁊c. iſtis hec ſūt ne
ceſſaria.

b ℂ Sanctos qui ſunt in terra viuentiū.
ſignificat innocentes ⁊ iuſtos.
In In eccīa. que terra dicitur eius.
ℂ Per quos mire facte ſunt voluntates

non decipit: qui pecuniam
ſuā nō dedit ad vſuram: ⁊
munera ſup innocētes nō
g accepit. Qui facit hec: nō
mouebit ineternum.

ℂ Tituli inſcriptio ÷ ipſi:
dauid. ℂ Xp̄c ꝓ humani
tate ſuſcepta a patre ſe cō/
ſeruari petit. eiqꝫ grās re/
fert ꝙ ſua potentia iniqui/
tatē huius ſeculi ſupauit: ⁊
poſt reſurrectōis gloriā in
delectatōibus dextere ſue
eū collocauit. Ps. xv.

a Conſerua me dñe qm̄
ſperaui in te: dixi dño
deus meus es tu: qm̄ bo/
b noꝝ meoꝝ non eges. San
ctis qui i terra ſunt ei⁹: mi
rificauit ✳ oēs ÷ volūtates
c meas in eiſ. Multiplicate
ſunt infirmitates eoꝝ: po/
d ſtea accelerauerunt. Non
ꝯgregabo ꝯuenticula eoꝝ
de ſanguinib⁹: nec memor
ero noīm eoꝝ ꝑ labia mea.
e Dñs ꝑs hereditatiſ mee ⁊
calicꝭ mei: tu es ꝗ reſtitues

dei ſaluatoris. quando illis obedientibus.
⁊ iuſſa Chriſti facientibus. reddidit eos de
mortalibuſ eternos. A Siue mirificauit
dum eos magnificauit miraculis. p que mi/
racula oſtenſum eſt ꝙ predicatio eoꝝ ⁊ fi/
des ⁊ opera fuerint vo
luntatis dei.

c In Multiplicate
ſunt gentibus infirmi/
tates. id eſt idola que
(domino veniēte in car
ne) relinquentes celer
rime ad euꝫ ſunt reuer
ſi. habet enim hebrai/
ca veritas. multiplica/
ta ſunt idola eoꝝ.

d ℂ Quas gentes
dicit non ſanguine pe.
cudum aut victimaruꝫ
conſuetudine congre/
gandas. ſed immolatō
ne corporis et ſangui/
nis xp̄i. Non fuit ergo
memor chriſtus nomi/
num illorum quib⁹ pri
us nominabantur. di/
cti filij ire. filij diaboli
ſed nouoꝝ nominū me
mor eſt. quibus dicun/
tur nunc xp̄iani et filij
dei. Labia xp̄i: duo
teſtamenta ſignificant
quando vtraqꝫ regnuꝫ
dei ꝑdicant ⁊ in vnius
ſoni concordia ſicut la
bia temperantur.

e ℂ Pars heredi/
tatis ⁊ calicis dñs eſt.
Dicit filius ad patrem
non deitate minor. ſed
humanitate ſubiectus
eſſe patrem ptem here/
ditatis ſue. ſ. in fide gē
tium patri ⁊ filio credē
tium.

ℂ Calix. voluntateꝫ
ac diſtributōem domi/
ni ſignat. Reſtitues au
tem dixit. qm̄ faciente
diabolo pierat genus humanū. In Ipa
hereditas reſtituta ē: qm̄ electos ſuos ad im
mortalitatē attraxit. ℂ Dicta eſt autē he
reditas ab hero. i. domino.

f ℟ Funes: pr̃iarchas ⁊ ꝓphetas ⁊ apoſtolos vel quoſcūq₃ aduocauerit. xp̄c ſignat quos ille recipit. in p̄claris. i. in optimis.
℣ Hereditas xp̄i: eſt multitudo ſanctorū. que p̄clara dicitur xp̄o. lz ab ſeculi hominibus deſpiciat̃ q₂ ab eo electa. Cecidiſſe dixit ꝓ veniſſe.

ſpe reſurrectōis. vt vbi caput p̄ceſſit ⁊ membra ſequant̃. qm̄ ⁊c. ℣ Uel intelligit̃ de carne hoīs xp̄i quā ꝓ nr̃a ſalute ſuſcepit. q̄ in ſepulchro quieuit. in ſpe reſurrectōis die tercia facte. k ℣ Ecce fili⁹ grās agit patri. q₂ eius aīa non ſit more cōi in inferuo derelicta. ſ₃ clarificata celeri reſurrectione. Hic corruptiōem. i. putredinē iuſte negat fieri que carnē cōſumit hūana₃. Caro. n. xp̄i nō potuit corrumpi in ſepulchro

g ℣ Benedicit fili⁹ patri. ſm̄ humanitatē tribuēti ſibi intellectū. quo oīa vera ſanctaq₃ cernebat. ne ſibi humana infirmitas. aliquid ſine gratia pr̄is applicaret. ℟ Nox ſignificat tempus paſſionis ℣ Renes vo: cognatōem ſignificant iudeorū. de qua xp̄c ſm̄ carnem naſcebatur. a quibus frequenter et vſq₃ in mortē increpatus ē. ℟ Uel renes. i. delectatōes carnis tūc increpant: qn̄ ſtimulāt vt peccet̃ ⁊ ita eſt vox iſta nō capitis ſed mēbrorū xp̄i vel capitis ꝓ membris. h ℟ Nam q̄ dn̄m ſemp intuet̃ oculis mentis: nullatenus ad delicta cōuertit̃. dicit autē cauſam cur nō moueatur. qm̄ a dextrī eſt dn̄s. ſiquidem a dextris dn̄o adiuuante: ſiniſtra nō p̄ualent nocere q̄ ſi dn̄s dexterū ptē nō tenuerit: ſtatim ea₃ diabolus occupabit.
i ℣ Propter hoc q̄ ille a dextris. ſ. aſtitit: ⁊ in corde ſuo iocunditatē ⁊ exultatōnem lingue ſibi eſſe teſtatur.
℟ Caro: eccl̃iam ſignificat. q̄ requieſcit ad tp̄s in ſpe future reſurrectionis. Eccl̃ia enī eſt caro xp̄i. ideo xp̄c loquitur. eccl̃ia que eſt caro mea: nō requieſcit in

f hereditatē meā mihi. Funes ceciderūt mihi in p̄claris: etenī hereditas mea p̄
g clara eſt mihi. Benedica₃ dn̄m qui tribuit mihi intellectū: inſup ⁊ vſq₃ ad noctē increpuerūt me renes mei
h Prouidebā dn̄m in ꝯſpectu meo ſemp: quoniā a dextris eſt mihi ne ꝯmouear.
i Propter hoc letatū eſt cor meū: ⁊ exultauit ligua mea ÷ inſup :· ⁊ caro mea reque
k ſcet ī ſpe. Quoniā non derelinques aīam meā in inferno: nec dabiſ ſanctū tuū
l videre corruptionē. Notas mihi feciſti vias vite: adimplebis me leticia cu₃ vultu tuo: delectationes ī dextera tua ÷ vſq₃ :· in finē.
Oratio dauid. Trifaria oīo ab hūanitate xp̄i ī hoc pſalmo depromit̃. Primo ſm̄ iuſticia₃ ſuam ſibi petit debere reſtitui: Scd̄o vt a iudeorū inſidijs eius puritas liberet̃. Tercio reſurrectōem velociſſimā depcat̃ ne inimicis diutius liceat inſultare. Ps. xvj.
a Exaudi dn̄e iuſticiam

l ℟ Uox iuſtorū. notas mihi feciſti id ē me cognoſcere feciſti mandata xp̄i. Tūc erit plena leticia: cum adunatum fuerit corpus. id ē eccl̃ia in regno dei. vbi ſpeculatur vultus dei. ℣ In dextera ſua dicit. qm̄ nullaten⁹ a paterna contemplatōe diſceſſit. Finis ſignificat pfectōem atq₃ eternitatem. vt vſq₃ in finē. i. ꝑfecte ⁊ eternaliter.

Oratio.

Conſerua dn̄e ſperantes inte. ⁊ efficace voluntates tuas nobiſcū: vt clarificati veticia reſurrectōis tue mereamur a dextris tuis cum ſanctis oībus delectari. Per dn̄m.

℟ Oratio Dauid. iſte pſalmus cantatur contra iudeos ex perſona chriſti. vel cōtra hereticos ex pſona eccleſie.
a ℣ Uox xp̄i in paſſione et vox eccleſie in tribulatiōe. ⁊ xp̄c petit exaudiri iuſticiam ſuā. quia obediens fuit patri vſq₃ ad mortē. Inter deprecatōem ⁊ oīonem differētia eſt. Oratio ſanctior eſt. que fit

p deuotis vt pſeuerent. Depcatio vo p ſuis peccatis vel alienis: vel aliquid fortius eſt depcatio ꝙ oratio. b N Orat eni fili⁹ (ex infirmitate carnis. nō ex diminutōe dei-tatis) vt exaudiat̃ qd rogat. Non in labijs

chriſtus ſuſtinuit.
f ¶ Petit ergo xp̄c greſſus ſuos cuſtodiri. i. actus humanos fideliū ſuoꝝ membroꝝ in ſemitis. id eſt in mandatis ſuis perfice id eſt fac pſeuerare. Veſtigia. ſunt ſigna plantarum que ſignificant

doloſis. ſicut eſt oratio eoꝝ qui me inique dāmant ⁊ meos. vt ſunt iudei. ¶ A iudeis ei manauit falſa ſentētia apud quos innocens damnatus eſt. ⁊ latro cognoſcit̃ abſolutus.

c ¶ De vultu tuo. pdeat iudiciū. Inuſitata locutio eſt. quia d mente ſolet venire ſententia non de vultu. ſ3 hoc xp̄o conuenienter aptatur. q2 ille qd iudicat videt. q ſolus oīa ſecreta cognoſcit. oculi mei videant equitatē. Hic equitatē: ipām diuinitatem ſignificat quā ipe filius ſemp videt. qui equalis eſt patri. Sic alia lr̄a. habet. Noſtra habet oculi tui ⁊ tunc equitas nō diuinitatē ſed merita xp̄i ⁊ iudeoꝝ ſignificat.

d ¶ Probatio hic ſignat paſſionē. qn̄ int̃ pericula mortis optima documenta patientie oſtendit. viſitatio. reſurrectōem. viſitat⁹ ē nocte. qn̄ anima ei⁹ in inferno nō ē derelicta. Igne examinatus. id ē tribulatione paſſionis Non eſt inuenta iniq-tas in illo. quam aduſtio nulla decoqueret.

meam: intende depcatōem
b meā. Auribus pcipe oratōem meā: nō in labijs do-
c loſiſ. De vultu tuo iudiciū
meū pdeat: oculi tui vide-
d ant eqtates. Probaſti cor
meum ÷ ⁊ :· viſitaſti nocte
igne me examinaſti. ⁊ nō ē
e inuenta in me intqtas. Vt
non loquat̃ os meum ope
ra hoim: ꝓpter verba labio
rū tuoꝝ ego cuſtodiui vias
f duraſ. Perfice greſſus me
os in ſemitis tuis: vt non
moueantur veſtigia mea.
g Ego clamaui qm̄ exaudi-
ſti me deus: inclina aurem
tuam mihi ÷ ⁊ :· exaudi ver
h ba mea. Mirifica miās tu
as: qui ſaluos facis ſperā-
i tes in te. A reſiſtentib⁹ de
xtere tue cuſtodi me: vt pu
k pillam oculi. Sub vmbra
alarū tuaꝝ ꝓtege me: a fa-
cie impioꝝ qui me afflixe-

apoſtolos. pro quibus petit xp̄c vt ſe imitantes non moueant̃ a patre. A Vel veſtigia ſt̃ doctrīa ſua ab eo relicta poſt aſcenſionem quam peti non moueri que ita firmata ē vt etiam celū3 terraq3 trāſibunt. verba aūt xp̄i nō.
g ¶ Ego clamaui. Ideo xp̄c clamauit ad patre3. id eſt orauit. qniam confidenter ſua3 orōnem exaudiri a patre ſciebat. Inclinari autem petit. quoniam ad eum non valet humana infirmitas per ſe puenire tūc exaudit cū ſe benignū indulſerit.
h N Tunc mirificauit miās pater ſuas. quando per apoſtolos ⁊ ceteros ſanctos infirmitates indigentiū curauit. ¶ Saluos facis. id eſt in eterna vita conſtitues ſperātes in te.
i ¶ Dextera eni patris filius eſt. cui iudei reſiſtere id eſt repugnare auſi ſunt. Pupilla enim pars ē oculi. qua diſcernim⁹ qualitates rerum. dicta a paruitate quaſi puſilla. Cui cōparatus eſt xp̄c. qui in ſuo iudicio iuſtos a peccatoribus ſegregandos cōſpicit. Aptiſſime ſe petit cuſtodiri vt pupillam. cum p ipām res viſuales diſcernimus. ⁊ in noſtro corpore nil pſtantius inuenitur. k ¶ A Ale ſunt patris: miſericordia ⁊ charitas. quibus ſe protegi ſancta dei eccleſia expoſtulat. ¶ A facie impiorum demones ſignificat ⁊ ſequaces eoꝝ. qui ar-

e ¶ Vie dure ſunt. quas debent homīes imitari. quibus iter viciorum leue eſt. Nam cum peccata vitantur: homini vie dure ſunt quas vias inmaculat⁹ peccatis chriſt⁹ ambulauit. A Vel vie dure dicūt̃ opa hoim qs n merēt̃ opa hoim. opa. n. mala ſūt opa hoim nō dei. illa autem merētur penā qua3

l runt. Inimici mei animam
meā circūdederunt: adipē
ſuum cōcluſerunt: os eoꝝ
m locutū eſt ſupbiam. Pro-
ijcientes me nunc circūde
derūt me: oculos ſuos ſta
tuerunt declinare in terrā.
n Suſceperunt me ſicut leo
paratus ad p̄daꝫ: ⁊ ſicut ca
tulus leonis habitās i ab-
o ditis. ÷Ex:·ſurge domine
p̄ueni eū ⁊ ſupplanta cuꝫ:
eripe aīam meā ab impio:
frameā tuā ab inimicis ma
p nus tue. Dn̄e a paucis de
terra diuide eos in vita eo
rum: de abſconditis tuis
adimpletus eſt vēter eoꝝ.
q Saturati ſunt filijſ: ⁊ dimi
ſerunt reliquias ſuas par-
r uulis ſuis. Ego÷aūt:·i iu
ſticia apparebo in ꝯſpectu
tuo: ſatiabor cuꝫ apparue-
rit gloria tua.

In finem puero dn̄i da-
uid. qui locutus ē ad dn̄m

dorem inſidiarum in necem dn̄i vel in ſctōs cumulabant: facies inſtantiā impioꝝ notat vel ipoꝝ truculentā p̄ntiam. l Inimi cos: iudeos dicit: Animā: vitam tempalem quam artipe voluerunt: cum eum gladijs et fuſtibus circumdede-runt. Concludunt adi pem qui multa voraci-tate pingueſcunt. ſic iu dei ſcelerum nimietate incraſſati: locuti ſunt ſupbiam cōtra chriſtū impij. Vel con-tra ecciam. Sua mala facta defendēdo m Proijciētes. ſ. xp̄m extra ciuitatē. Cir cūdederunt non obſe-quio ſed furore in cru-ce. Oculos mali decli-nant in terram: quādo mala cogitatōe aliqua in mente voluunt. Vel oculos i ter-ram ſtatuerunt declina re qn̄ de terrenis cogi-tabant. ⁊ de celeſtibus non meditabantur. n Suſcepert̄ me. id eſt iudei a pilato. qn̄ dixit tollite eum ⁊ cru-cifigite: leo diabolꝰ in-telligitur. cui hic iudei merito comparantur. cuꝫ etiā eo peiores viſi ſint qm̄ ille fuit auſus do-minū tentare. iudei au tem dn̄m crucifigere. Catulus Leonis. reli-quum ppl'm iudeoꝝ ſi-gnat. qui ſe diaboli fi-lios effecerunt. Habi-tans in abditis. i. in in ſidijs occultis. maloꝝ em̄ hominū cōſuetudo eſt mala vota tegere. vt ſic conſilia eoꝝ poſſint ad effectū venire. o Vox xp̄i ad pr̄eꝫ vt p̄ueniat anime ſue ne lederet̄ a principe diabolo. p̄uenitq̈ eum poteſtas diuinitatis ⁊ alligauit ⁊ ad infernū p̄duxit. Fra-mea. mō cōtū. mō loricā. mō gladium ſignifi cat bis acutum. que tn̄ oīa ad inſtrumēta ar

moꝝ certū eſt ptinere. Framea. eſt. n. p̄ris. aīa ſaluatoris: qn̄ p ipm diabolū vicit Sunt. n. diaboli inimici manus domi-ni. qui humanū genus contra voluntatē do mini ſemp pueſa voluntate dilacerant. p Precatur eti-am patreꝫ filius. vt di uidant̄ creduli a pau-cis. i. ab aplis. vt con-uertant̄ ad dn̄m de ter ra. ſ. huius mūdi vicio ſa. In vita eoꝝ. i. i mū-do iſto vbi penitentie locus eſt vt in xp̄m cre derent. De abſcōditis tuis. Omne peccatum illi abominabile ē atq̈ a conſpectu eius quaſi abſcōditū. q2 extraneū eſt illi. inde dicit adim-pletū eſſe ventrē. i. ſen ſum increduloꝝ. Vel diuide iu-deos a terra eoꝝ in vni uerſum orbem. ⁊ hoc ē vita illa eoꝝ quā ſolaꝫ ſuā putāt. de eterna de ſperantes. In futuro autem quid tunc erit. q Saturati ſūt fi lijs. ſ. iudei q̄ in pcrea-tiōe filioꝝ multiplicati ſunt. ⁊ rebꝰ ſeculi. Di-miſerūt reliq̄as maledi ctōis. hoc ē vindictā il lā quā merebant̄ dicē-tes. ſanguis eiꝰ ſup nos ⁊ ſup filios nr̄os reliq̄ rūt filijs ſuis. q2 illi ſi-cut p̄res excecati diſp-ſiq̈ ſunt. r Ap-parere ſe dicit in cōſpe ctu patris cuꝫ iuſticia. qm̄ eius volūtatē iple uerat. Satiabor de hu mani generis creduli-tate. qn̄ nūerus ſctōꝝ ē ſupplēdus. Gloria p̄ris: manifeſtat̄ in iudi cio dn̄i ſaluatoris cuꝫ vnuſquiſq̈ recipiet p actibus ſuis.

Oro. Conuertē dn̄e oculos cordis nr̄i ad cernēdā tui iudicij equitatē. vt dū h igne ſpiritali pbamur. ī tuis i eṫnū ꝯſpectibꝰ cū fructū iuſticie ſatiemur. P.

Totus hic pſalmus ſub ꝑſona dauid ad xp̃m ꝑtinet. qui eſt finis. ⁊ puer vocitatus. ⁊ manu fortis. q̃ð dauid ſonat: Canticũ ad cõtemplatõem celeſtiũ rerum ꝑtinet.

xp̃m. qui in inferno gemebant. Torrens dicit fluuius excitatus hibernis imbribus. ⁊ ſignificat turbam iniquoꝝ rapidam ad iniquitatem. qui ꝯturbãt eccleſiam. ⁊ more terrentis hieme tribulatiõis intumeſcunt. ſed adiuuante domino cito deficiunt ⁊ defluunt.

a ¶ Diligit dñm q̃ mãdatis eius obtẽꝑat Diligo dicit quaſi de oĩbus eligo. Recte cõfitet̃ dñm eẽ ſuam virtutẽ quo donante fortior factus ẽ dauid ſuis inimicis. Pulcre oſtẽdit ꝓpheta quis eius ſit dñs. ſingulis eñ diuerſiſq; verbis p̃dicando: declarat quid ſit dñs. qui ẽ modo virtus. mõ firmamentũ. modo refugiuz. modo adiutor. modo ꝓtector. modo liberator. mõ cornu ſalutis. que oĩa xp̃c eſt eccleſie.

b ¶ Nam ſperare ð futuro ſpecialiter ſe dicit qui eum in p̃teritis ſenſerat adiutorẽ.

c I Protector meus. quia nec ꝓtegis nec defendis. Cornu ſalutis. q̃r infirmitatẽ ꝯfortabas. ¶ Ad inimicos diſſipandos. Cornua eñ arma ſunt beluarũ. quibꝰ ſalutẽ ſuã ſolerti ꝯcertatõe defendunt. Suſceptor meꝰ I Quẽ ſuſceptus ẽ xp̃c a patre.

d ¶ Laudantẽ ſe dicit inuocare dñm. ⁊ ipi vniuerſam ſuã victoriã tribuere (nõ ſibi) q̃ dignatus eſt cuncta p̃ſtare. Et ideo ab inimicis ſaluũ ſe faciendũ dicit q̃r victoriã ſuã nõ ſibi videbat̃ applicaſſe ſed dño. Nam qui aliter facitvicijs ſuis captiuus redditur q̃uis hoſtes ſupaſſe videatur.

e I Circũdederũt

verba cantici huiꝰ. in die qua eripuit eũ dñs de manu oim inimicoꝝ eius: ⁊ ð manu ſaul ⁊ dixit. ¶ Propheta dño gratias agit. q̃ eum ð grauibus periculis liberauit. loquiturq; eccĩa q̃ ante aduentũ dñi innumeras pertulerit calamitates: vox etiam xp̃i inducit vbi virtus eius poteſtaſq; deſcribitur. Ps̃. xvij.

a Diligam te dñe fortitudo mea: dñs firmamẽtũ meũ ⁊ refugiũ meũ ⁊ li-
b berator meus. Deus meꝰ adiutor meꝰ: ⁊ ſperabo in
c eũ. Protector meus ⁊ cornu ſalutis mee: ⁊ ſuſceptor
d meus. Laudãs inuocabo dñm: ⁊ ab inimicꝭ meis ſal
e uus ero. Circũdederũt me doloreſ mortis: ⁊ torrẽtes iniquitatis cõturbauerunt
f me. Dolores inferni circũdederunt me: p̃occupaue-
g runt me laquei mortis. In tribulatõne mea inuocaui dñm: ⁊ ad deũ meũ clama
h ui. ÷ Et :· exaudiuit de templo ÷ ſancto :· ſuo vocẽ meam: ⁊ clamor meus i ꝯſpectu eiꝰ introiuit i aures eiꝰ

f ¶ Fiat. iſtius verſiculi talis eſt ordo verboꝝ. Circũdederũt me dolores inferni. ⁊ ð paganis dicit. qui erunt dolores inferni. i. qui ĩ inferno debito dolore torquendi ſunt. Preoccupare dauid ſe dicit laqueos mortis. id eſt reatus original̃ peccati qui nos ab ip̃o cõceptu facit obnoxios p̃ uſq; naſcamur in mundũ. ¶ Vel chriſtus in perſona membroꝝ ſuoꝝ loquit̃ hec.

g I Hũanitas inuocauit diuinitatez in paſſione. ⁊ eccĩa xp̃m. ¶ Clamare aũt plus eſt q̃ inuocare. Cernit ſermo. ꝓgrediente deſiderio. ⁊ accenſus animus ꝓſiliuit auidius ĩ clamorem.

h I Templum. corpus dominicũ. exaudi eſt humanitas a diuinitate.

¶ Clamor iſte: cauſe iuſticia eſt. que ad deũ intrare poterat. quia ꝓ mundi cladibꝰ ſupplicabat.

i ¶ Nunc ꝓpheta ad incarnatõis ſecreta ꝑuenit. ordinē[?]q ipm mirabili narratiõe deſcribit. i Cõmota eſt terra. qñ terreni õ infidelitate in aduentu xpi ad fidez venerũt ⁊ cõtremuſcũt peccata ſua. ¶ Fundamēta montium. ſignificat ꝓſumptões ſupboꝝ. id eſt diuitias vel honores. ceteraq hũana q̃bus illi innitunt̃. Iratus eſt eis deus. qꝛ vicia hũana ꝓbantur domino eſſe exoſa.

k ¶ Fumus hic in bono poſitus eſt. q̃ ſucceſus ꝓfudit lacrimas pnie. Ira eius conturbatõem ſignat timoris futuri iudicij quo conturbantur a deo peccatores. vt ad remedium pnie pducãtur. Ignis eſt charitas dei q̃ egreditur a facie dñi. quoniã ipius illuminatiõe eis concedit̃ charitas qui peccare dimittunt. Carbões ſuccēſos peccatores dicit. qui velut carbones mortui erant prius peccando. iterũ reuiuiſcũt ſucceſi igne penitentie. Quõ autē ſuccenſi ſint carbones mortui ſequēter docet ſcꝫ veniente dño redēptore. qꝛ inclinauit ⁊c̃.

l i Celi. i. angeli ſunt inclinati. qñ Gabriel ad Mariã venit. Et deſcendit. ſ. xp̃c. i. venit in carne. Caligo eſt ꝓfunditas ſcripturarũ quam dedit deus pedibus. hoc ē apoſtolis. vl' ceteris ſanctis ¶ Uel caligo diabolus ē. qꝛ mētes obnubilat. m ¶ Cherubin interꝑtat̃ plenitudo ſcientie. Aſcēdit ſup cherubin xp̃c qñ vidẽtib⁹ aplis celos ꝯſcēdit. Uolauit. i. per mũdi ſpecia eius fama velocior vēto cucurrit. qñ ipo in cunabulis iacente. magis eum ſtelle claritas nũciauit. Quid ꝗ̃ dici põtvelocius eo. qui mox vt natus in alia mundi pte conſpectus eſt. Tunc ergo ſupata ē celeritas ventoꝝ ꝗ̃uis in mundo nihil velocius eis eſſe monſtret̃. n ¶ Tenebras. miſterium dicit eius incarnatõis. vt qui in deitate ſua videri non poterat velata carne hũana. redemptor noſter appareret. Latibulũ ſecretum maieſtatis eius ſignificat qõ tunc reuelat iuſtis quando eum facie ad faciez vĩ debũt in gloria. In circuitu ꝓximitatē ſignat tabernaculi. i. dignitatez beatoꝝ ſanctoꝝ. vt in celo iuxta ipm habitent: qui in eius eccleſia fideliter ꝑſeuerant. Aquam: ſcripturam dicit. que eſt tenebroſa. i. obſcura. in prophetis. in ꝑdicatoribus verbi. quia ⁊ ſi dicta eoꝝ ſe quis putet intelligere. tamen ad ipam dictoꝝ virtutē ſicuti eſt totaliter vix poteſt ꝑuenire.

o ¶ Prefulgure nominatiuus pluralis reſpõdat ad nubes. Nubes ſunt ꝑdicatores diuini verbi. Et eſt ſenſus. Ille nubes q̃ aquã continent̃ dei. id ē eloquia diuina. ſicut ĩ hoc aere tenebroſe. i. obſcure videntur. ita in conſpectu dei prefulgure ſunt id ē prelucide. q̃a vbi omnia ꝑclare patēt que hic ſunt obſcura. Tranſierũt nubes. i. ꝑdicatores ad gentes relicto iſrahelitico populo. Grando. hoc ē increpatio ꝑdicantiũ quibus corda incredulorꝝ ſtimulantur. Carbones ignis. charitatis incẽdia. quib⁹ mēs fideliũ reuiuiſcit. p ¶ Intonuit vox oĩpotentis patris eſt. clarificaui ⁊ iterũ clarificabo. Unde multi crediderunt tonitruum eſſe. Altiſſimus dedit vocem ſuam quando dixit. hic eſt filius meus dilectus ⁊c̃.

¶ Uel intonit dominus per apoſtolos ⁊ ꝑdicatores minis. que ſunt de penis eternis ⁊ per eoſdem dedit ſuauem vocem que eſt õ premijs eternis. quia nubes tranſierunt cõminando ſupplicia eterna non credentibus premia quoq eterna credentibus promittendo.

i Cõmota eſt ⁊ ꝯtremuit terra ⁊ fundamenta montium conturbata ſunt ⁊ cõmota ſunt. qm̃ iratus eſt ÷ eis :·.

k Aſcendit fumus in ira ei⁹ ⁊ ignis a facie eius exarſit carbones ſuccenſi ſunt ab

l eo. Inclinauit celos ⁊ deſcendit et caligo ſub pedi-

m bus eius. Et aſcēdit ſuper cherubin ⁊ volauit ÷ volauit :· ſup pennas ventorũ. ÷ Et :· poſuit tenebras latibulũ ſuũ. in circuitu ei⁹ tabernaculũ eius: tenebroſa

o aqua in nubib⁹ aeris. Prefulgure in conſpectu eius nubes tranſierunt: ✳ gran

p do ⁊ carbones ignis :·. Et intonuit de celo dñs: altiſſimus dedit vocem ſuam: ✳ grãdo ⁊ carbões ignis :·

q ℭ Sagittas. euangeliſtas dicit. virtutū
pēnis. non ſuis ſed eius a quo miſſi ſunt re
cta itinera tranſuolātes. Eos diſſipauit. ad
quos miſſi ſunt. i. ſepauit. fideles recipiēdo
impios abijciendo. Fulgura multiplicauit.
hoc eſt miracula multa
fecit. In Conturba
uit. qꝛ p miracula ap̄lo
rum cōpūcti ſunt ad pe
nitentiā. r In Fō
tes. apoſtolos dicit.
ℭ Qui aquas. i. p̄di
camēta eterne vite ore
fundebant. In Fū
damenta. p̄phetas atꝫ
ap̄los dicit eſſe manife
ſtos. ℭ Supra q̄s.
orbis terrarum. i. eccle
ſie edificatio cōſtructa
eſt xp̄o eīn veniēte. pa
tuit q̄d obſcuritaſ diui
ni tegebat eloquij.
s In Ab increpatō
ne: cuꝫ diceret niſi vos
filius liberauerit. mo
riemini in peccatis ve
ſtris. ℭ Spirit⁹ ire
tue. p̄dicatores dicit. q̄
a ſpūſancto inſpirati:
delinquenteſ populos
increpabant. vel incre
patio p̄phetarū obiur
gatōem notat iuſtaꝫ in
peccatores populos.
t ℭ Vox eccleſie. mi
ſit itaqꝫ p̄r de ſummo. i.
filium de celo ⁊ accepit
ecc̄iam. ac ſibi cōiunxit
Aſſumpſit eccleſiaꝫ de
aquis q̄n baptiſmatis
regeneratione eā conq̄
rit. Siue de aquis mul
tis. i. pp̄lis multis col
lectas eſt ecc̄ia.
v ℭ In Fortiſſi
mos inimicos pſecutores ⁊ hereticos dicit.
qui ſanctā ecc̄iam ſemp affligebant.
ℭ Et ideo ſe magis dicit ereptā quia ini
mici cōfortati ſunt ſupra ipſam in afflictione
temporali. Tūc. n. creſcere meruit cū eā da
ta deſuper p̄tāte inimicuſ afflixit. O vere di
uina p̄uidentia. vt ſuis niſibus deſtruat ini
micus. ⁊ quanto ſe putat amplius ledere tā

q Et miſit ſagittaſ ſuas ⁊ dil
ſipauit eos: fulgura multi
plicauit ⁊ conturbauit eos
r Et apparuerūt fontes aq̄
rum: ⁊ reuelata ſunt funda
menta orbis ÷ terrarum :·.
s Ab increpatōe ÷ tua :· dn̄e
ab inſpiratōe ſpūs ire tue.
t Miſit de ſummo ⁊ accepit
me: ⁊ aſſumpſit me de aq̄s
v multis. Eripuit me de ini
micis meiſ fortiſſimis ⁊ ab
his qui oderūt me: q̄m cō
x fortati ſunt ſup me. Preue
nerunt me in die afflictio
nis mee: ⁊ factuſ eſt dn̄s p
y tector meus. Et eduxit me
in latitudinē: ſaluum me fe
z cit q̄m voluit me. ÷ Et :· re
tribuet mihi dn̄s ſm̄ iuſti
ciam meā: ⁊ ſm̄ puritatem
manuū meaꝝ retribuet mi
a hi. Quia cuſtodiui viaſ do
mini: nec impie geſſi a deo
b meo. Q̄m oīa iudicia eius
in ↄſpectu meo: ⁊ iuſticias

to neceſſe ſit eum etiam ſeuiſſima inſecutiōe
preſtare. x ℭ Preuenerūt pſeudo apo
ſtoli: predicatores xp̄i. conanteſ ſubuertere
corda ſimplicium. In die afflictionis. quan
do martyria xp̄iani ſuſtinuerunt. Ideo de⁹
p̄tector. qꝛ homo exti
tit impugator. de⁹ eīn
ecc̄iam in perſecutōni
bus p̄texit.
y ℭ Producta ē ec
cleſia in latitudinē. q̄n
p ſeuiciaꝫ pſecutoꝝ nu
merꝫ creuiſſe conſtat
fideliuꝫ. Q̄m voluit. i.
me elegit q̄ gratis vo
cat vniuerſos. ⁊ ſaluoſ
efficit ſibi ſubiectoſ. in
ecc̄ia igitur catholica
hunc eſſe morem fide
lium nullus ignorat.
vt quanto plus perſe
cutionibus ſtringitur:
tanto amplius fidei au
gmento dilatetur. tūc
eīn p gratiam dei exur
gunt inuicti animi. tūc
incendiū charitatis ar
deſcit. ⁊ facto agmine:
in gladios ſuauiť ruūt
qui eterne vite premia
concupiſcunt.
z ℭ Scd̄m iuſticiaꝫ
meam. i. ſm̄ voluntatē
meam a te mihi datam
bonam p gratiam. In
nocentiā manuū opera
dicit pietatis quā ſan
ctoꝝ virtus diuino mu
nere ſemp exercet.
a ℭ Vie dn̄i. ſunt di
lectio dei ⁊ p̄ximi quas
conſtat eos cuſtodire:
qui nolunt a mandato
dei decliare. Impie a
git. qui iuſſa dn̄i decli
nare p̄ſumit. b ℭ Habet in ↄſpectu ſuo
iudicia dei qui iugiter eius terribilia iudi
cia cogitat. Nunq̄ꝫ repulit iuſticiam dei a ſe
cui ſemper in corde xp̄c ſiue iuſticia perma
net. Repellūt iuſticias dei qui carnis fragi
litate ſuperati. longa p̄ceptoꝝ obſeruatione
deficientes equitatem (quaꝫ cuſtodire cepe
runt) deſerunt.

XVII

e In Ero immaculatus.i.perſeuerabo in illa innocentia xpianitatis in qua vocatus ſum. Obſeruabo me. vt non cõuertar ad infidelitatem in qua prius fui. ſed firmiter pſeuerare volo in illa credulitate xpianitatis quam teneo.

i ¶ In te eripiar. non a me. Temptatio diabolum ſignat. qui omnibus momentis temptat. Bene dixit tranſgrediar murum. id eſt obſtaculum peccatorum quod eſt murus mortis non ſalutis quem inter deum et homines mortaliũ nequicie conſtruxerũt.

d ¶ Juſticiam meã quam tu deus donaſti. In Per oclos. aſpectus intelligitur diuinitatis.

¶ Quia ſicut iuſti ſp corde deum conſiderãt ita eos virt⁹ diuina iugiter reſpicit. ⁊ vnicuiq reddit ſm puritatẽ bonoꝝ actuum.

e ¶ Cum ſancto viro.i.domino ſaluatore ipo preſtante ſancti eẽ poſſumus. pcipitur etiam vt cum innocentia eius innocentes eẽ mereamur. Solent enim mores hominũ frequẽter eis ſimiles fieri qs habuerũt doctores ⁊ pceptores. f ¶ Petẽdũ eſt vt cum electione xpi (qui electus ab Eſaia dicit) eligamur qd tunc accidit nobis qñ pceptis eius obedimus. Cum peruerſo.i. cum diabolo ſubuerteris. qui propria iniquitate pũerſus eſt. illos etenim iniquiſſimos ſimiles ſibi fac quos ad ſue obedientie iura cõuertit.

g ¶ Saluum faciet populum cum in die iudicij ad dexteram ſuã hũiles collocabit. Oculi ſuperboꝝ. arrogãtes dicit. In Qui penitentiã agere dedignantur. ¶ Quos humiliabit cum deſcendent in pfunditatẽ gehenne. h In Lucerna eſt intellectus anime que illuminatur a xpo. Tenebras dicit ignorantiam cordis, quã petit a xpo illuminari

c eius ñ repuli a me. Et ero
immaculatuſ cum eo: ⁊ ob
ſuabo me ab iniqtate mea
d ÷Et:· retribuet mihi dñs
ſm iuſticiã meam: ⁊ ſm pu
ritatem manuũ mearum in
e cõſpectu oculoꝝ eius. Cũ
ſancto ſanctus eris: ⁊ cum
viro innocẽte innocẽſ eris
f ÷Et cum electo elect⁹ eris
⁊ cum peruerſo pũerteris.
g Quoniã tu pplm hũilẽ ſal
uũ facies: ⁊ oculos ſupbo
h rũ humiliabis. Qm̃ tu illu
minas lucernam meã: dñe
deus meus illumina tene-
i bras meas. Quoniã in te
eripiar a tentatõe: ⁊ in deo
meo tranſgrediar murum.
k Deus ÷ meus:· impolluta
via eius: eloquia dñi igne
examinata: ptector ẽ oim
l ſperãtiũ in ſe. Qm̃ qs de⁹
pter dñm: ⁊ quis de⁹ pter
m deũ nrm. Deus qui pcin-
xit me virtute: a poſuit im-
maculatam viam meam.
n Qui perfecit pedes meos

k ¶ Jmpolluta via eius. hoc eſt incarnatõ verbi. quam cõſtat pollutõnem non habuiſſe peccati.

In Eloquia dei. ſunt eius igne fidei ſiue tribulationis examinata mãdata. ideo deo ſunt placita ſicut aurũ igne pbatum. Qui in chriſtum credunt protegũtur.

¶ Nullus dimiſſus eſt niſi qui in eum ſperare neglexit.

l ¶ Hoc contra paganorum dementiã dicitur qui deos ſibi multifaria vanitate finxere. Dominum poſuit. quia ipſius ſerui ſum⁹ ⁊ eum adoramus. Jſte enim deus trinitas eſt inſeparabilis. tñ: diſtĩcta perſonis non ſubſtantia deitatis.

m In Qd ait pcinxit me. ſcilicet ſpirituſſanctus. qui noſ armat contra poteſtates iniquas.

¶ Jmmaculatã viam. hoc eſt viam puriſſimam ſine ſorde delicti. quam ſolus ille ambulauit qui peccata nõ fecit ⁊ alios ambulare fecit in ea.

n ¶ Tranſmeauit xpc. delicta pungentia hui⁹ ſeculi ⁊ facies peccatoꝝ pfundiſſimas ſicut ceru⁹ ſpinoſa fructecta. Sup excelſa ſtatuit euẽ.i. deus pr̃ ſup omnẽ altitudinẽ creaturaꝝ. Ut apl's ait. Et donauit illi nomen, qd ẽ ſup oẽ nomen.

o ℭ Doceri. eſt ab imminētibus inſidijs
cautum fieri. Manus. operationes ſignifi/
cant: p̄lium certamen diaboli. brachia vero
xp̄i. ꝓphete ſunt ⁊ apoſtoli per quos deſide/
rium ſue voluntatis opatus eſt his cōparat
arcum ereum. quia ne/
ſciunt ſerui dei p̄dican
do moleſcere. ſed in ce
leſti fortitudine pma/
nentes. verbis ſaluta/
ribus emiſſis velut ſa/
gittis eminus iacula/
tis. deuotoꝝ hominuꝫ
corda compungunt.
p ℭ Protectio ſalu
tis. gloriam ſignificat
reſurrectōis. qn̄ morta
li carne depoſita ean/
dem incorruptibilē re/
ſumpſit. Dextera. potē
tia diuinitatis eſt. que
aſſumptā humanitatē
in eterna maieſtate cō/
ſtituit. q ℑ Uox ec
cleſie. quem enim dili/
git de⁹ corripit. Et do/
ctrina tua (vt hꝫ alia li
tera) ip̄a me docebit qꝛ
neceſſe eſt dum hic ſu/
mus ſemp ſub doctrīa
eſſe. vnde paulus. oīs
inquit doctrina. in pn̄/
ti non videtur eſſe gau
dij ſed meroris. in futu
ro ꝟo multum fructuꝫ
affert. r ℑ Dila/
taſti greſſus meos. id ē
ſenſuꝫ meū in amplitu
dine tue charitatis.
ℳ Quia latam | feci/
ſti charitateꝫ hilariter
operantē etiam in his
ſcꝫ mortalibus rebus
⁊ membris que ſunt ſb
me. ℑ Nō ſunt in
firmata veſtigia. i. exē/
pla eius. a ſucceſſoribus ſequenda. ⁊ doctri
na eius. s ℑ Perſequar. vox xp̄i. id ē
xp̄c iudeos vel gentiles. qui ei iniuſte inimi
ci facti ſunt. vel eccleſia pſequit̄ carnales af
fectus. ⁊ cōp̄hendā illos anteq̄ cōp̄hendar
ab illis. ⁊ nō cōuertar. ſ. ab hac intentōe do/
nec deficiāt hmōi carnales affectus in me. ſi
ue inimici iudei ⁊ mali oēs a malicia vl'a co

tanq̄ ceruoꝝ: ⁊ ſup excelſa
o ſtatuēs me. Qui docet ma
nus meas ad p̄lium: ⁊ po-
ſuiſti vt arcum ereum bra-
p chia mea. ÷ Et :· dediſti mi
hi ꝓtectōem ſalutis tue: et
dextera tua ſuſcepit me.
q ÷ Et diſciplia tua correxit
me in finem :· : ⁊ diſciplina
r tua ip̄a me docebit. Dila-
taſti greſſus meos ſubtus
me: ⁊ nō ſunt infirmata ve
s ſtigia mea. Perſequar ini-
micos ⁊ comp̄hendā illos
⁊ non conuertar donec de
t ficiāt. Confringā illos nec
poterunt ſtare: cadent ſub
v tus pedes meos. Et p̄cin
xiſti me virtute ad bellum
ſupplantaſti inſurgētes in
x me ſubt⁹ me. Et inimicos
meos dediſti mihi dorſum
⁊ odientes me diſpdidiſti
y Clamauerūt nec erat q̄ ſal
uoſ faceret ad dn̄m: nec ex
z audiuit eos. Et cōminuaꝫ

gitatōibus prauis. t ℑ Affligam illos
(vt habet alia tranſlatio) ſcꝫ in multis mal'.
ſicut iam factū legimus. iudeis tpibus Ti/
ti. nec ſtare poterant. qꝛ in ſupbia erecti fue/
rant. Cadent. ſiue vt adorent ſe hūiliando.
ſeu vt ꝯculcent̄ dānati
v ℭ Precinctus. ē
enī virtute xp̄c: qn̄ pa/
tiētia ⁊ fortitudine. ad
uerſa iniquoꝝ ſupauit
Supplantauit eos: qn̄
qui contra eum inſana
conſpiratione tumue/
rūt ſuo iudicio ſine du
bio ſubdendi ſunt. vt
cum ſuo inſtigatore pe
reāt q̄ auctori ſuo cre/
dere noluerunt. hoc ei
de ſpiritibus īmundis
dictum eſt. qui p iude/
os xp̄o iniqua certami
na mouerūt.
x ℭℑ Dorſum. ſi
gnat cōuerſionē eoꝝ. q̄
reſiſtentes noī xp̄i pri⁹
dorſum verterēt ad xp̄m
nō faciem. poſtea ꝯuer
ſi facti ſunt xp̄iani. vt
paulus apoſtolus.
ℭ Uel dorſum dede/
runt qn̄ victi ſunt. ⁊ cō
uerſi. quoꝝ fuga (que
p dorſum ſignat̄) facta
ē xp̄i glorioſa victoria
Sicut ſaulus victus:
factus eſt victor paul⁹
qm̄ alios vicit cōuertē
do: prius ipſe victus.
Diſperſit odientes. qn̄
iudeos ī eoꝝ pfidia di
miſit dicētes ſanguis
eius ſup nos. hec enī
cauſa diſpſionis eorū.
ſanguis xp̄i ſcꝫ.
y ℑ Clamabūt im
pij ⁊ iudei in futuro iu
dicio ad xp̄m. cum viderint ſpem ſuaꝫ in dia
bolo corruiſſe. ℭ Non exaudiet eos. qm̄
infructuoſa illic eſt penitentia. vbi iam co/
gnoſcitur eſſe iuſta damnatio. z ℭ In/
telligant ſe ſupbi ⁊ grandiloqui cōminuen/
dos vt puluerē: qui moliūt̄ dn̄o prauis mē
tibus cōtradicere. Ante faciem venti vt de/
ſcere nō poſſint cū fuerint īminuti. Uō luto

compat peccatores qui fetidis peccatis inq̄
nant. Delebo.i. de medio ſanctorū tollam.
qd̄ ptinet ad lutū platearū. lutum quippe qꝛ
molliſſimū facile tollit. a ¶ Ereptus ē
xp̄s de contradictionibus populi: qñ explo/
ſis perfidis iudeis: ad
gentiū fidem deuotio/
nemq; tranſlatus ē. Cō
ſtitutus eſt in caput gē
tiū: qñ per fidem illorū
ſuſceptus eſt. qꝛ in frō/
tibus gentiū. cruc̄ ha
buerī vexilla radiare.
b ¶ Seruiuit po/
pulus xp̄o. i. gētes cre
diderūt xp̄o. quē prius
non cognouit. qꝛ in il/
luz credit. ℟ Obe
diuit auditu auris: qꝛ
mirabilia dei nō viden
tes neq; p̄ſentiā corpa
lem. ſed poſtea audierī
ꝛ ſuis doctoribus obe
dientes crediderunt. ꝛ
opere fidem impleue/
runt. c ℟ Filij ali
eni. filij dyaboli. qbus
ip̄e dixit vos ex patre
diabolo eſt̄. ¶ Mē
titi ſunt mihi: qñ dice/
bant. magiſter ſcimus.
qꝛ a deo veniſti ꝛ in ve
ritate viam dei doces.
Mentiri eſt eīn contra
mentē loqui. ꝛ illud in
ligua pmere: quod cō/
ſtat in aīo non habere
℟ A Inueterati
ſunt. id eſt in veteri ho
mine remanſerunt. qꝛ
innouare veni. Et clau
dicarunt. ¶ Nam
claudicare dicimus eos
qui vno pede debiles ſunt. ℟ Ille clau
dicat: qui patrem credit. ꝛ filium non credit
¶ iudei claudicāt. qui vnā partem ſcriptu
re. vetus ſcꝫ teſtamentū carnaliter intelligē/
tes. aliā. i. nouum teſtamentū reſpuentes nō
habēt. d ℟ recte dicit eccleſia. viuit do
minus: quem iudei in ſepulchro clauſerant.
¶ Benedictus dicitur deus: cum ei digna
deuotione laus pſoluitur. Exaltetur. i. in to
to orbe credat̄. Nec poterat aliter exaltari:
qui ſolus vocatur ꝛ eſt altiſſimus.

eos vt puluerē ante faciez
vēti: vt lutū platearum de-
a lebo eos. Eripies me d̄ cō
tradictōibus ppl̄i: cōſtitu-
b es me i caput gētiū. Ppl̄s
quē nō cognoui ſeruiuit mi
hi ÷ in: auditu auris obe-
c diuit mihi. Filij alieni mē
titi ſunt mihi. filij alieni in
ueterati ſunt: ꝛ claudicaue
d rūt a ſemit̄ ſuis. Viuit do
minus ꝛ bn̄dictus deꝰ me
us: ꝛ exaltet̄ deus ſalutis
e mee. Deꝰ q̄ das vindictaſ
mihi. ꝛ ſubdis pplos ſub
me: liberator meꝰ de inimi
cis meis ÷ iracundis:
f ✱ Et: ab inſurgētibus in
me exaltabiſ me: a viro ini
g quo eripies me. Propte-
rea ꝯfitebor tibi in natōibꝰ
dn̄e ꝛ nōi tuo pſalmū dicā
h Magnificās ſalutes regiſ
eiꝰ: ꝛ faciēs miſericordiaꝫ

e ℟ Deus qui das vindictā mihi: ſub/
uertendo iudeos. vel deꝰ q̄ das vindictas
ſctīs apoſtolis eorūq; ſucceſſoribus ecclie:
ſoluendi ꝛ corrigēdi. Et dedit poteſtatē p̄di
catoribꝰ. ad regendū gentes incredulas. Li
beratorē: deū dic̄. Pe/
tit eccl̄ia ſe liberari ab
hereticis ſeu a peccato
ribus ꝛ hoc ab iracun/
dis. ¶ id eſt a ferui
da malignitate ſuccen/
ſis: vindicari dicit̄ ec/
cleſia: qñ eius inimici
ad vere religiōis pene
tralia reducuntur
f ℟ Ab inſurgenti
bus. i. a perſecutoribuſ
A viro iniquo. i. a dia/
bolo vt in euāgelio. ini
micus homo hoc fecit.
¶ Vel quolibet ſciſ/
matico. g ¶ Pro/
pter illa que ſupius di
cta ſunt. Confitebor ti
bi. i. laudabo te p popu
los xp̄ianos. Pſalmꝰ
opuſ ſignificat actuale
q̄ vocibus laudat̄. qd̄
etiam deus citiꝰ q̄ vo/
ces exaudit. vnde dicit
confitebor. i. laudabo
ꝛ opabor. h ¶ Ma
gnificat pater regeꝫ ip
ſius. id eſt filium in to/
to orbe terrarum regna
turum chriſtus vnctus
interpretatur. ℟
Dauid manu fortis.
¶ Fecit in dauid mi
ſericordiam. quia eum
de perſequentium fero
citate liberauit. Semē
eius: dominum ſignifi/
cat ſaluatorem. vſq; in ſeculum. hoc eſt vſq;
in eternum. Semini chriſto miſericordia fa
cta eſt: quando reſurrexit celoſq; aſcendit. ꝛ
nunc ſedet ad dexteram patris rex in eternū

Firmamentum ſpei ꝛ refugium Oro
preſſure piiſſime deuſ. ſalua nos ab ini
micis ꝛ a laqueis mort̄. vt aſſumpti de mul
titudine circumſtantium tribulationum: de
uotiſſime ſancto nomini tuo cum innocen/
tie puritate pſallamus. Per dominum no/
ſtrum ieſum chriſtum filium tuum ꝛc̄.

xp̄o ſuo dauid: ⁊ ſemini eꝰ
vſq̄ȝ in ſeculum.
¶ In finem pſalmꝰ dauid
C Vñi p̄dicatores pro-
pheta collaudãs. eiꝰ incar
natõȝ ſpecioſiſſime deſcri-
bit: nec nõ p̄cepta noui ac
veteris teſtamēti magnifi
cãs: ab occult̃ vicijs pur-
gari ſe a dño deprecatur.

Pſalmus. xviij.

a Celi enarrãt gloriã dei
⁊ opa mãuũ eꝰ ãnũci-
b ant firmamētũ. Dies diei
eructat v̄bũ: ⁊ nox nocti i-
c dicat ſciaȝ. Nõ ſunt loque
le neq̄ȝ ſermões: quoꝝ nõ
d audiãt voces eoꝝ. In oēȝ
terrã exiuit ſonus eoꝝ: ⁊ i
fines orbis ÷ terre:· verba
e eoꝝ. In ſole poſuit taber-
naculũ ſuũ: ⁊ ip̄e tanq̄ȝ ſpõ
ſus ꝓcedēs de thalão ſuo
f Exultauit vt gigas ad cur
rendã viam ÷ ſuã:· a ſũmo
g celo egreſſio eiꝰ. Et occur
ſus eiꝰ vſq̄ȝ ad ſummũ eiꝰ
nec eſt q̄ ſe abſcõdat. a ca-
h lore eiꝰ. Lex dñi imacula-
ta ↄuertēs aīas: teſtimoni
um dñi fidele: ſapiaȝ p̄ſtãs
i puul̃. Iuſticie dñi recte le-

C In finem pſalmus dauid: In ſcriptio ti
tuli huius frequenẽ expoſita eſt. p totũ igit̃
pſalmũ: ꝓphete verba ſunt de xp̄o loquētis.
a C Celi apl̃i ſunt ⁊ ꝓphete. qui de aduē
tu xp̄i annunciãt gloriã ip̄ius. opa manuum
eius. i. ipſe homo q̄ ex
manibus xp̄i plaſmatꝰ
eſt. Annũciãt firmamē
tũ. i. p̄dicatões. ſcȝ in-
carnationis xp̄i. p quã
firmabat̃ ſoliditas no
ſtre fidei. ⁊ ita in plura
li dici oportet annunci
ant. Sed ſm̄ iſtam lit-
terã que habet annũci-
at: oportet dici firmamen
tũ apl̃os ⁊ ꝓphetas. q̄
ãnunciãrt opera dei. i.
facta virtutuȝ ſm̄ ho-
minem. vt incarnatio-
nem mortem ⁊c̄
b N Dies xp̄s ſiue
apoſtoli C Eructat
verbum: cum irradian
do corda apoſtoloꝝ pu
riſſima. celeſtia verba i
timauit. vel cũ apoſto-
li corda fidelium lumi-
noſa predicatione illu-
minãt. Nox nocti indi
cat ſcientiã. Cuȝ iudas
iudeis xp̄m prodidit ac
tradidit ad occidendũ
c N C Non ſunt
loquele. Negando di-
cit nullos eſſe ſermões
neq̄ȝ loquelas. q̄s apo
ſtoli non potuiſſent lo-
qui. C Sermo nes:
pertinet ad communes
narrationes. loquele.
ad publicas ſuaſiones
quod vtrunq̄ȝ apoſto-
los feciſſe: certiſſimum
eſt. d C Terram:
hic hoīes debemus
accipe. Sonus vero: fa
ma miraculorum eſt. fi
nes terre ſunt reges. i.
non ſolum ad humiles
ſed etiam ad principes
gentium euangelij ver
ba peruenerunt. ⁊ oēs
homīes ſalubri doctri

na docuerunt. e C In ſole poſuit. i. in
manifeſtatõe. q꞉ mãifeſte venit. Dicit taber
naculũ ſcȝ ſui corpis. Et ip̄e. xp̄m dñm dicit
qui tanq̄ȝ ſponſus eccl̃ie ſue. ꝓceſſit de tha-
lamo ſuo. i. de vtero virgiãli. Vñ ſponſus a
ſpondēdo dr̄ xp̄s. q̄ to
tiens eſt ꝓmiſſus a ꝓ-
phet̃. f C Vñ gigã
ti compat̃ xp̄s. qui hu
manã naturam ſupans
magnitudine ſue potē
tie: oīa mundi vicia cũ
ſuo truculentiſſimo au
tore ꝓſtrauit. Hic via
curſum ſignificat eius
vite. q꞉ ſcȝ hõ natꝰ cre-
uit. docuit. paſſus eſt.
A ſũmo: patrē ſignifi-
cat. Egreſſio: natiuitas
filij: non t̃palis: ſed coe
terna p̄ri. g C Oc
curſus eius. ſcd̄m ho-
minē dr̄. q꞉ poſt aſſum-
ptionē carnis. in vtra-
q̄ȝ natura xp̄s ꝑmanēs
occurrit vſq̄ȝ ad ſũmuȝ
id eſt vſq̄ȝ ad ſedē pat-
ne maieſtatis. qua p̄ri
filius ſp̄ equalis eſt. ca
lor eius: ſpũſſctũs eſt.
a quo nemo põt abſcõ-
di. q꞉ potentie ſue diui
nitat̃ vniuſcuiuſq̄ȝ cor
da cognoſcit.
h N Lex dñi xp̄s ē
irrep̄henſibilis. q꞉ non
habuit pctm̃. Cõuertit
aīas: de captiuitate i li
bertatē. C Teſtimo
nia q̄ dedit iſrahelitico
ppl̃o fidelia fuerũt. q꞉
pleniſſima veritate co-
gnita ſunt. N Sa
pientiã p̄ſtat puulis: n̄
ſenſu: ſed humilibꝰ ⁊ ĩ
nocentibus. C At
lex dñi vetus: eſt imma
culata. q꞉ p legem no-
uam approbata.
i C Iuſticie dñi re-
uera recte. q꞉ nõ aliter
fecit dñs q̄ȝ docuit. Re
cte eñi ibi nõ ſunt. vbi
aliud eſt in ore. Retiſſi-

tificātes corda: p̄ceptū dn̄i lucidū illuminans oculos k Timor dn̄i sctūs pmanēs in sclm ÷ scli:· iudicia dn̄i vera iustificata i semetipsa l Desiderabilia sup aurū et lapidē p̄ciosū multū: ⁊ dul m ciora sup mel ⁊ fauū. Etem̄ seru⁹ tu⁹ custodit ea: in custodiēdis illis retributio n multa. Delicta q̄s intelligit. ab occult⁊ meis mūda me: ⁊ ab alienis pce seruo o tuo. Si mei nō fuerit dn̄ati: tūc imaculat⁹ ero. ⁊ emū p dabor a delicto maxio. Et erūt vt ꝯplaceāt eloq̄a oris mei: ⁊ meditatō cordis mei q i ꝯspectu tuo ÷ sp:· Dn̄e adiutor me⁹: ⁊ redēptor me⁹

¶ In finez psalmus dauid ¶ Rogat ꝓpha eccl'iam exaudiri. petēs illi⁹ ꝯsiliū a dn̄o ꝯfirmari. dicēsq̧ fideles. nō ptāte mūdana s̄ diuina potentia magnificādos. Psalmus. xix.

cant corda: subaudit iustorum. Lucidū preceptum dicit. qz sincerum ⁊ purum. Illuminat oculos. non istos carnales. sed illos interiores. k ¶ Timor dn̄i mixta cū pauore caritas est. qui impturbata cōstantia non trepida ꝯfusione pmanet sctūs qui timor vsu seculari. reuerentia nū cupat. Iudicia dei: dicit mādata dei. q̄ in veteri ⁊ nouo testamento ꝯscripta sunt. que in semetipis pmanēt. qz status eoꝝ nulla varietate mutatur. ¶ Nec alteri⁹ autoritate (vt firma habeant) nisi dn̄i egent. q̄ neminē allere pōt. l ¶ Desiderabilia iudicia dn̄i. i. mandata noui ⁊ veteris testamēti: sup aurū. qd̄ hūana cupiditas maxie desiderat possidere. Addidit lapidē p̄ciosum q̄ multū valet in paruissimo margaritho. Sed qz inueniri poterāt q̄ diuitias ꝯtenerēt addidit sapores: mel ⁊ fauū. Vetus testamentū superat mel. nouū vincit fauū. m ¶ Cuz dicit seru⁹ tuus: iustū signat ⁊ deuotū. q̄ iō custodit mandata dei. qz obedientibus retributio subseq̄tur. Merito dicta sunt multa qz cōp̄hēdi nō possunt vniuersa. que pparauit deus diligentibus se n ¶ Delicta quis intelligit: nisi scrutator cordiū deus. qui etiam potens est dimittere ea. Ab occultis id est a preteritis peccatis. ¶ Occultum est quod originale dicit in quo concipimur ⁊ nascimur ⁊ secreta voluntate peccamus. Alienum est quod malis hominibus suadētibus. siue diabolo suadenti committitur. s̄ fit ꝓprium. qz cōsensus noster plectibilis ex arbitrio nostro adhibetur, ⁊ ex illa traduce massa mortalium ab hoste spiritali corrupta sine grā dei: velociter subuertit. qz in primo hoīe p inobedientiā viciata monstrat. Naz q̄ facile est antiquo insidiatori infectis vetita suadere: qui potuit liberos atq̧ incorruptos sua calliditate decipere. Sunt ergo aliena: que ab alijs nostra suasione vl' culpa acta sunt. vel aliorum suasu aut auxilio nos facim⁹ o ¶ Tunc delicta dicunt. cum homo seruus sit pctī. si ista peccata non ppetrauero. ero immaculatus. Et emūdabor a delicto maximo. id est a superbia ¶ Qua ⁊ dyabolus cecidit ⁊ hominem traxit. ⁊ concessa beatitudine vacuauit. ¶ Non ergo petit tolli a se hic oīa omnino peccata. quod est impossibile. sed ne dominentur. p ¶ Possunt placere domino eloquia oris si a vitijs que superius dixit reddat homo alienus. Meditatio cordis que potest ad deuz peruenire est. spes. charitas ⁊ fides. q ¶ Adiutorem suum dicit deuz in bonis actibus redemptorem a malis. vt nemo meritis suis applicet: quod susceperit celesti largitate.

Oratio.

Piissime deus qui virginalis thalami egressu procedens. liberatis nobis ad patris dexteram conscendisti. immensam misericordiā tuam exposcim⁹. vt lege tua ꝯuersi. p̄cept⁊ illūinati. testimōijs eruditi. mereamur ⁊ ab aliēis ⁊ ab occlt⁊ vicijs emūdari. Qui. ¶ Iam nota sunt verba tituli. Nūc rogat ꝓpheta i hoc psalmo ꝓsperaꝫ euenire sancte dei eccl'ie. que longo tpe fieri posse per aduētum dn̄i preuidebat dicendo, exaudiat ⁊c̄.

a Ⅽ In die tribulatõis: oſtendit tp̄s gra uiſſime affictõis. Cũ dicit ꝓtegat te nomē dei iacob. hmõi benedictionē concedendaz petit ꝓpheta a dño chriſtiano populo. ſicut ſanctus patriarcha iacob priſcis tp̄ibus ab cum ſe dicēt in preſenti cognouiſſe: que poſt ſecula multa impletura erant. Saluum facit pater filiũ: in reſurrexione glorioſa ⁊ in celos aſcenſione. g Ⅽ Senſus iſte talis ē Exaudiet filium pater de celo. quia in dextera eius eſt ſalus.

ipo accepit qñ eſau fratri p̄latus eſt. Audiri cognoſcimur: qñ omnimodis aliqd obtinem⁹. b Ⅽ Optando dicēſ mittat: oſdit a patre filiũ miſſum ſuũ in auxilium ſctē dei eccl'ie. Syõ eni mons ſignat ſpeculationem. que cõuenit diuinitati qm̄ illi cũcta ſunt nota. c Ⅽ Sacrificiũ ſancte eccl'ie. ē ritus accipiendus. qui nunc agit corporis ⁊ et ſanguinis dñi inmolatione ſolēni. Holocauſtũ: totũ incenſum dicitur. ⁊ repreſentat idem iam dictũ ſacrificiũ: qđ pingue fit atq; iocũdũ: qñ noſtra oblatio mentis ⁊ corpis a gr̄a diuinitatis aſſumitur.

d Ⅽ Dicit tribuat tibi ſcđm cor tuũ. i. ſcđm intellectum quem habes de dño. vt eum credas vnũ ex t̄nitate paſſum carne. reſurrexiſſe aſcendiſſe in celum ⁊c̄. Et omne conſiliũ tuuz cõfirmet. hoc eſt cõſiliũ ſancte eccleſie: patrem ⁊ filium. ⁊ ſpm̄ſanctuz vnum deum credere: a quo ſunt omnia ⁊ ex cõſilio delibreate: oĩa ꝓ iſta fide ſpernere mundi delectamenta.

a Exaudiat te dñs in die
tribulatõiſ: ꝓtegat te
b nomē dei iacob. Mittat ti
bi auxiliũ de ſancto: ⁊ de
c ſyon tueat te. Memor ſit
oiſ ſacrificij tui: ⁊ holocau
ſtũ tuũ pingue fiat. Dya
d pſalm⁹ Tribuat tibi ſcđz
cor tuũ: ⁊ oē conſiliũ tuum
e ꝯfirmet. Letabimur i ſalu-
tari tuo: ⁊ i noie dei noſtri
f magnificabimur. Impleat
dñs oēs petitiones tuas:
nunc cognoui qm̄ ſaluũ fe
g cit dñs chriſtuz ſuum. Ex-
audiet illum de celo ſācto
ſuo: in potentatibus ſalus
h dextre eius. Hi in currib⁹
⁊ hi in equis: nos aũt i no
mine dñi dei nr̄i inocabi-
i mus. Ipi obligati ſũt ⁊ ce
ciderũt: nos aũt ſurrexim⁹
k ⁊ erecti ſum⁹. Dñe ſaluum
fac regem ÷ ⁊ :· exaudi nos
in die q̄ iuocauerim⁹ ÷ te :·

Ⅽ In finem pſalmus dauid.

Quam habens ex ꝓpria deitate: tñ expetere videtur ex carne. Potentatib⁹ dicit. q2 nos potentes efficit cum gratia ſua ī preſenti. ⁊ in futura vita in beata perennitate cuſtodiendo. que p dexteram intelligitur

h Ⅽ Per currus: voluptas mũdi ſine cupiditas deſignat. qm̄ ſuperbi ⁊ cupidi velut rote inſtabiles: mente huc illucq; diſcurrunt. Per equos: ſuperbi intelligunt. ipſi ſunt cupidi. i Ⅽ Nos aũt in illis non gloriemur. ſed in nomine dei quod ad premia eterna perducit i Ⅽ Dicit propheta. humanis honoribus vel prauis deſiderijs obligatos: cecidiſſe arrogantes. qđ neceſſe eſt illis contingere: qui ſe videntur nexuoſis erroribus illigare. Reſurgere duobus modis chriſtianus dicitur. ſcz a morte viciorum. ⁊ in illa reſurrectione. in qua iuſti eterna premia accipiũt. đ vtraq; hic intellige manifeſtum eſt. k Ⅽ Dicitur patri: ſaluum fac regem. id eſt. vt chriſtus reſurgat a mortuis. Exaudi nos. prouenit illud tunc generi humano: quando reſurrectionem chriſti firme credit ⁊ letanter aſpicit: vel per eum regem exaudi nos in die neceſſitatis noſtre.

e Ⅽ Nam in ſalutari eccleſie (qđ ē chriſtus ih̄s) letaturuz ſe eſſe declarauit. vt ſe vnum eſſe ex ex eius corpore monſtraret. ⁊ in ipſius nomine ſe eſſe magnificandum. q2 ex ipo chriſtiani fuerãt nũcupandi. Magnificari eſt maguum fieri. f Ⅽ Impleat dñs. fit iterum ad eccleſiam grata conuerſio. Nunc cognoui dicendo magnam virtutem ſue prophetationis oſtendit

Oro

Imple domine petitiones noſtras. ⁊ tã q; pinguiſſimum nos holocanſtum aſſume: vt inimicorum curribus obligatis: ſalutaris tui opitulatione letemur. Per do.

¶ Ideo titulus hic nonodecimo pſalmo
par eſt. qm̄ ⁊ iſte quidē de dn̄o ſaluatore lo-
quit̄ ſicut ſupior. ſed ſub aliqua diuerſitate
a ¶ Dn̄e dicit ꝓpheta ad patrē. in virtu-
te tua. i. in oīpotentia maieſtatis tue. in qua
⁊ filius regnat. Letabi-
tur rex. gaudet xp̄s ih̄s
Exultabit. i. ī eo ꝙ per
eū ſaluaſti hoīes: filius
tuus exultabit. q̄ eſt ſal-
uator. Uehemēter oſtē-
dit magnitudinē gau-
dij. vt quāta eſt copia ī
beneficio tāta ſit ⁊ gau-
dij magnitudo.
b ¶ Deſideriū aīe
eius fuit ꝓ oīm ſalute
occidi. vt p̄cioſus ſan-
guis eius mundū redi-
meret. volūtas labiorū
fuit: qn̄ immūdis ſpiri-
tibus imperabat. lan-
guores diuerſos ſermo-
nis ſui ſanabat impio.
⁊ predicationes popu-
lis inſerebat. Conſtat ī
nullo voluntatē eius
fuiſſe fraudatā: qn̄ oīa
que fieri iuſſit impleta
ſunt c ¶ Qm̄ p̄ue-
niſti: ſignificat humani-
tatem p̄uentam gratia
diuinitatis. ¶ Be-
nedictio dulcedīs fuit
īmunitas peccati. qua
donatus eſt xp̄us. nos
eniz in amaritudīe ade
concipimur ¶ vel
Benedictio dulcedinis
fuit. quando dictum ē.
hic eſt filius meus dile-
ctus. Corona: conuen-
tum ſignat diſcipulo-
rum. hec erat corona
capitis. hoc regale dia-
dema. quoniam ipſum
docentem circuitus a-
poſtolorum ambiebat.
Diadema illud non ideo vt ornaret eſt im-
poſitum. ſed de chriſto poti⁹ ornaretur. La-
pides precioſi: apoſtoli ſunt. d ¶ Uita
reſurrectionem ſignat quam ille petijt dicen-
do. Pater clarifica filium tuum. Lōgitudo
dierum: ſignat perennitatem chriſti, que nul-

lo fine concluditur. In ſeculum ſeculi: inde-
fectam ſtabilitatem futuri ſeculi indicat.
Sed memento ꝙ hec ⁊ his ſimilia. ab illa di-
cunt̄ parte qua paſſus eſt. e ¶ Maz glo-
ria ⁊ magnum decus: tempus ſignat iudicij
vbi in deitate ſua altiſ-
ſimus apparebit habēs
gloriam. ex iudicio. de-
corem de maieſtate. ſā-
cte etiam incarnationi
magna eſt gloria in ſa-
lutari. id eſt ī verbo pa-
tris. f ¶ Quo-
niam dabis eum in be-
nedictionem. quia om-
nis creatura benedicit
eum. Letificabis eum ī
gaudio: cum coaduna-
ta fuerit multitudo ſā-
ctorum. eiq̄ʒ ſanctorum
numerus reſtitutus.
¶ Cuz vultu tuo di-
cit: vt vna intelligatur
perſona ſine dubio eſſe
chriſti. quia humanitas
de diuinitate gaudet.
Quamuis etiaz de mē-
bris illud accipi chriſti
recte poſſit.
g ¶ Rex eſt iſte q̄
in paſſione ſua aſcri-
ptus tribus linguis le-
gebatur Sperauit ī do-
mino: ſm̄ hominem.
Non commouebitur: a
miſericordia patris. q̄r
protector eſt omnium
ſperantium in ſe.

¶ Hic pſ̄. dn̄i ſaluatorī
primo incarnatōʒ ⁊ poſtea
deitatis facta ꝓꝑh̄a narrā-
te decātat. Pſ̄. xx.

a Domine in virtute tua
letabit̄ rex: ⁊ ſuꝑ ſalu-
tare tuū exultabit vehemē-
b ter. Deſideriū cordis e⁹ tri-
buiſti ei: ⁊ volūtate labio-
rū eius nō fraudaſti eum.
c Diapſalma Qm̄ p̄ueni-
ſti eū in bn̄dictōib⁹ dulce-
dinis: poſuiſti in capite e⁹
coronā de lapide precioſo
d Uitā petijt a te ⁊ tribuiſti
ei: lōgitudinē diez in ſecu-
e lū ⁊ in ſcl'm ÷ ſeculi :· Ma-
gna glīa eius ī ſalutari tuo
gloriā ⁊ ÷ magnū :· decorē i-
f pones ſuꝑ eū. Qm̄ dabis
eum in benedictionē in ſe-
culū ÷ ſeculi :· letificabis eū
in gaudio cum vultu tuo.
g Quoniam rex ſperat in do-
mino: ⁊ in miſericordia al-
tiſſimi non commouebitur
h Inueniatur manus tua oi

h ¶ Inueniatur
manus tua. id eſt ope-
ratio tua reperiatur.
¶ Ut reuertantur
inimici afflicti poteſta-
te tua in bonum. Dextera patris: dominus
eſt ſaluator: qui eum oderunt: pena perpe-
tua damnandi ſunt ⁊ ſine fine cum diabolo
⁊ ſatellitibus ſuis. in eternis tenebris tor-
quendi. Inuenitur igitur dei manus in iu-
dicio futuro inimicis eius.

i C Clibanus: eſt coquēdis panib⁹ enei vaſculi deducta rotunditas. que ſuburenti bus flāmis ardet intrinſecus. qđ ſignat pec catores. q in iudicio torquēdi ſunt: ꝛ mero re animi ꝛ penali excruciatōe. Tp̄s vult⁹ di dies eſt iudicij. N Hic ira dei nō punit. ſ ꝯturbat ad penitentiā. ꝛ hic ignis ſpūſſacti de uorat. i. pctā conſumit. C Siue qn̄ audiēt ite in ignē eternū: tunc iu dicis ſnīa conturbabit ꝛ ignis deuorabit ꝑpe tuo. k C N Fru ctū: dicit opa iniquoꝝ. ꝑdere de terra. i. de ſan cta eccleſia vel terra vi uētiū C Semē. i. vo ta vel facta peccantiū A filijs. i. de ſanct eos facis alienos. quos in hereditatem eternam tua largitate miſſurus es. l N Uiſi ſunt iudei declinare mala i chriſtum quando dixe runt dignus eſt morte. Cogitauerunt concili um dicendo. iube ergo cuſtodiri ſepulchrū no lentes: nec etiam credē tes chriſtum reſurgere quod non potuerūt ſta bilire: quia quando vo luit chriſtus reſurrexit C Declinare dicim⁹ mala ſupra alios. peni tentia in alios cauſam iniquitat relidere. qđ iudei chriſto fecerunt: dum deſtructionem ci uitatis ꝛ gēt vite chri ſti aſcripſerunt dicētes Si dimittimus eum ſic ꝛc. m A Poſiti ſr iudei dorſum: quando vicio ſuo tarrena ſapiē tes. non meruerunt ce leſtia contueri. N Preparabunt̄ reliq̄e iudeorum: quando per enoch ꝛ helyam in fi nē credituri ſunt. ꝛ tunc preparabis vultum eorum ſcilicet in te credentiū. vt ſcilicet cō uertantur corda patrum in filios,

m N Exaltare in virtute. i. demonſtra in iudicio maieſtatem tuā ꝛ poteſtatem: qui prius veniſti in humilitate. C Cantare: eſt verba dn̄i ore proferre: pſallere mādata di uina bonis operibus cōſtanter implere

bus inimicis tuis: dextera
tua inueniat ÷ om̄es :· q te
i oderūt. Pones eos vt cli-
banū ignis in tp̄e vult⁹ tui
dn̄s in ira ſua conturbabit
eos: ꝛ deuorabit eos ignis
k Fructū eoꝝ de terra ꝑdes:
ꝛ ſemē eoꝝ a filijs hominū
l Qm̄ declinauerūt in te ma
la: cogitauerūt cōſilia q nō
m potuerūt ÷ ſtabilire :·. Qm̄
pones eos dorſum: in reli-
quijs tuis ꝑparabis vultū
n eoꝝ. Exaltare dn̄e in vir-
tute tua: cantabim⁹ ꝛ pſal-
lemus virtutes tuas.

¶ In finem pro ſuſceptiōe matutina pſalm⁹ ÷ dauid :·

C In hoc pſalmo. xp̄us de paſſione ſua ad prēm loquit. admōetq fideles laudare dn̄m. q2 in reſurrectōne ſua: catholicā reſpexerit eccleſiā

Pſalm⁹. xxj.

a DEus de⁹ me⁹ ÷ reſpi-
ce in me :· quare me d
reliquiſti: lōge a ſalute mea
verba delictorum meorū

Oratio

BEnedic nos domine benedictōe dulcedinis. ꝛ comple tibi placitum deſideriū noſtrum: vt dū iugiter virtutes tuas ſuaui modulatione cōcinimus: longitudinem vite perpetue cōſequamur. Per.

C In finē. ſiue pſalmus. ſiue dauid: quid ſignet expoſitum eſt. ſuſceptio matutina: eſt tēpus reſurrectionis. qn̄ mortale corp⁹ in magna gloria clarificatum aſſumpſit. Matutinū dictum eſt. quaſi manu ꝓ initium. quod temp⁹ i numeris locis: ad reſurrectionem domini conſtat aptatum.

a C Deus ſermo grecus eſt. ꝛ interpretat̄ timor. vnde xp̄s quaſi vicina paſſione permot⁹ ex humanitate clamat. reſpice in me. deprecās ſibi celerrimum auxilium reſurrectionis N Qz ſe dicit derelictum: non ex propria. ſ ex populi ſui pſona loquitur. cuius peccata ipſe ſuſcepit C Dicit a ſe longe fieri verba que delicta parturiunt. et iterum ſua dicit eſſe peccata: noſtra delicta. qui non habuit peccata. A Dicit igit̄ ſe derelictū in ꝑſona membroꝝ. q qđ petunt non accipiunt. eo ꝙ verba delictoꝝ ſunt petitōes eoꝝ. dum vel petūt ꝯ ſalutē vel non mox exauditi murmurant ꝛ derelictos ſe ꝯqueruntur,

b ℂ Clamabat humanitas verbi p diem quã non circũdabant tenebre peccatorum. ℞ Nõ exaudiet: ꝓpter deſtinatos ad mortẽ.q̃ noctis noĩe vocitant. ℂ Nõ ad inſipientiã.ſubaudiendũ reputabis mihi.i.pẽ filio.petebat ergo mediator dei ⁊ hoĩm non inſipienter ſed prudenter.⁊ tñ nõ ꝯſtat auditũ q̄ꝛ petitõe ⁊ paſſiõe mũdum erat redempturꝰ. ℞ ℂ A Vel dies ꝓſpera.nox aduerſa ſignificat. In quibꝰ quã voceꝗ petẽtes deꝰ nõ exaudit.⁊ hoc non ad inſipientiã eoꝝ.ſed vt ſic ſapientes fiant ⁊ diſcãt ſapienter petere.nõ terrena ſed celeſtia.vel terrena ad ſalutẽ aĩe c ℂ In ſctõ habitas laus.incarnatõꝫ p hoc xp̄i declarauit ꝓpha.q̄ꝛ in filio habitat laus .i. pater qui eſt laus iſrahel.i.eccl'ie videntis p fidem te. Ideo etiã nõ exauditum ſe oſtendit nõ ꝓpter inſipientiã. ſ propter ſalutem generis humani p paſſionẽ ſuam ſanctam. quoniã pater ſemper audit filium in quo ſemper habitat. d ℞ Sperauerunt patriarche. ⁊ liberauit eos de egypto. A Sperauerunt i deſerto ⁊ liberati ſunt. q̃to amplius filium pat̃ liberat duꝫ petit ⁊ vult liberari. e ℂ Clamauerunt martyres ad xp̄m: dum eos corporalis pena conſumpſit.et putabant̃ ab infidelibus non exaudiri. ſed illi potius valde auditi ſunt.q̄ꝛ coronam ꝑcipe meruerunt. Nec ſunt ꝯfuſi:quos conſtat veniſſe ad p̄miũ.non eñ confundit̃:qui eternũ regnũ conſequit̃. f ℂ Vermi eñ compat̃ xp̄s q̄ꝛ mortalis ⁊ de carne ſine mixtione ſeminis natus eſt. Sil'r vermis ſine ꝯcubitu naſcit̃. Nõ hõ,i,non pctõr. qð ĩ illo eſſe non potuit. Opprobriũ hoĩm:qñ in eum ſpuebãt.⁊ alapis verberabãt. Abiectiõ cum elegerũt barraban.xp̄m abiecerunt. g ℂ Oẽs.de malis ſuſpiciendũ eſt:deriſerũt:nõ credendo in xp̄m. ℞ Locuti ſunt labijs:ſi filius dei ẽ deſcendat de cruce.mouerunt caput: ℂ Per iracundiam:quod minantes faciunt non iudicantes ex corde. ore enim non corde loquebantur.quibus non ꝓuenit ex firma deliberatione ſententia.

b Deus meꝰ clamabo ꝑ diẽ ⁊ nõ exaudies: ⁊ nocte et
c nõ ad inſipientiã mihi. Tu aũt in ſctõ habitas:laus iſ
d rahel. In te ſperauerũt pa
tres noſtri:ſperauerũt ⁊ li
e beraſti eos. Ad te clamauerũt ⁊ ſalui facti ſũt: in te ſperauerũt ⁊ nõ ſunt ꝯfuſi.
f Ego aũt ſum vermis ⁊ nõ hõ:opprobriũ hoĩm ⁊ ab
g iectio plebis. Oẽs videntes me deriſerũt me:locuti ſunt labijs.⁊ mouerũt ca
h put. Sperauit in dñõ eripiat eum: ſaluũ faciat eſt qm̃
i vult eum. Qm̃ tu es qui extraxiſti me de ventre:ſpes mea ad vberibꝰ matrꝭ mee in te proiectꝰ ſum ex vtero
k De ventre matris mee deus meus es tu:ne diſceſſe
l ris a me. Quoniam tribulatio proxima eſt: quoniam non eſt qui adiuuet.
m Circumdederunt me vi-

h ℞ Vox ꝓphete. Sperauit hoc ẽ humanitas in diuinitatẽ. Eripiat.i.ð iudeis.vult eñ qm̃ deus pater talem filium habere voluit ſine peccato:p quem peccata tolleret mundi. ℂ vel melius hoc per ironiam dictũ eſt a iudeis.que figura latine irriſio dicit̃ aliud q̃ꝫ conatur quis oſtendens. i ℞ Vox humanitatis.eduxiſti me de ventre.i.de vtero ſãcte marie ℂ Quia tunc ab originali peccati vicio ſequeſtratus:tanq̃ꝫ ſpõſus ꝓceſſit de thalamo Spes mea ab vberibꝰ ℞ id ẽ ſcõꝫ humanitatem ſm̃ q̃ꝫ non dedignatus eſt ſuggere vbera matris. In te ꝓiectꝰ ſum. ℂ Oñdit ſe fuiſſe ab humana iniq̃tata diuiſum. k ℂ Cum dicit.de vẽtere matrꝭ mee:oſtẽdit non fuiſſe ſine deo: nec ipam conceptionem carnis. Ne diſcedas a me. ℞ In die paſſionis l ℞ Qm̃ ꝓxima eſt tribulatõ.vt ipe dixit. Surgite eamus.ecce appropinq̄bit q̃ me tradet. Nõ ẽ q̃ adiuuet:neꝗ ãgelus neꝗ hõ niſi tu pater. m ℂ Vituli pp̄li iudeoꝝ qui ignorato iugo dei:incõſiderata ꝓcacitate laſciuiũt. ſil' petulantes ⁊ fatui, qui greſſus ſuos nulla

moderatione diſtinguũt.ſed vagi ac pendu
li:ad iniqua ꝯſilia quibuſdã ſaltibus efferũ
tur Thauri:pꝛincipes iudeoꝝ deſignẽt.Ad
didit pingues. qꝛ feroces circumdederunt
xp̃m cum gladijs ⁊ fuſtibus.animal eni in-
pinguatũ:inquietũ ⁊ fe
rox efficit n ℂ Ape
ruerũt iudei os dicen-
tes. Crucifige. crucifi-
ge.Suũ videlicet.qḋ ñ
illis ſapĩa apuit.ſed co
gitatio ſcelerata.Rapi
ens:ptinet ad inſaniſſi
mã ſeditionẽ.cum euꝫ
raptũ traxerũt ad tribu
nalia.Rugiẽs:ad blaſ
phemas voces.quibuſ
dicebãt crucifige cruci
fige. o ℞ Oſſa xp̃i
ap̃li dicunt. ℂ qui
diſperſi ſunt ⁊ effuſi ſi-
cut aqua qui oꝛbem ter
rarũ diuino imbꝛe ſati-
antes: a ſoꝛdibꝰ pctõꝝ
abluerũt. A vl̃ xp̃s
ita viliter occiſus ſicut
aqua effundit ⁊ eiꝰ ſan
guinis effuſio noſ riga
uit ⁊ abluit.⁊ diſpſi ſũt
in moꝛte eius diſcipuli
p ℞ Coꝛ ſuũ ſapiẽ
tiã ſuaꝫ dixit.que ante
paſſionẽ ſuã non intel-
ligebat. ℂ impleta
vero paſſione oĩs veri
tas pmiſſa reuelata eſt
Bene miſteria legis cõ
parata ſunt cere q̃ tunc
reddit ſplendoꝛẽ lumi-
nis:cum a caloꝛe diſſol
uit.ſic p ignẽ paſſionis
xp̃i.illũiata ſunt miſte-
ria legis.Ventrẽ eccle
ſiam dicit.
q ℞ ℂ Virtus xp̃i
teſte comparat qꝛ ſicut illa igne decocta.foꝛ
tioꝛ erit.ſic virtus xp̃i in paſſione ſolidata ẽ
que pꝛius quaſi lutea videbat incredulis.
ℂ Lingua ſua:ſignificat pꝛedicatoꝛes. q̃
adherent faucibus ſuis:dum eiꝰ mãdata cu
ſtodiunt. In puluerem deductã dicit.ad vo
luntateꝫ iudeoꝝ qui hoc nitebant ⁊ ſe feciſ-
ſe putabant.qꝛ eiꝰ reſurrectionẽ credere no
luerunt.ſed ſe putabant xp̃o moꝛteꝫ dediſſe

tuli multi:thauri pingues
n obſederũt me. Aperuerũt
ſup me os ſuũ:ſicut leo ra-
o piens ⁊ rugiẽs. Sicut aq̃
effu ſus ſum: ⁊ diſpſa ſunt
p oĩa oſſa mea. Factũ eſt coꝛ
meũ tanq̃ȝ cera liqueſcẽs: i
q medio ventris mei. Aruit
tanq̃ȝ teſta virtus mea: ⁊ li
gua mea adheſit faucibus
meis: ⁊ in puluerẽ moꝛtis
r deduxiſti me ÷ Qm̃ :· circũ
dederũt me canes ÷ multi :·
ꝯciliũ malignãtiũ obſedit
s me. Foderũt manꝰ meas ⁊
pedes meos: dinũerauerũt
t oĩa oſſa mea. Ipi vo ꝯſide
rauerũt ⁊ inſpexerunt me:
diuiſerũt ſibi veſtimẽta mea
⁊ ſup veſtẽ meã miſerũt ſoꝛ
v tẽ. Tu aũt dñe ne elõgaue-
ris auxiliũ meũ: ad defenſi
x onẽ meã ꝯſpice. Erue a fra
mea aĩam meã ÷ ⁊ :· de ma-
y nu canis vnicã meã. Salua

cõmunem. vt vſq̃ȝ in puluerem perductum
crederent. r ℞ Canũ natura eſt: dños
amare.latrones latrare:econtra iudei cõtra
ſuũ dñm non loquentes recta ſed latrantes
iniqua:latronem elegerunt. ℂ Conciliũ
malignantiũ:qñ cogi-
tabãt ihm dolo tenere.
moꝛtiq̃ȝ tradere.
s ℞ Foderunt ma
nus.i.clauis.fixerunt.
⁊ fructũ magnum inue
nerunt.i.ſalutem oĩm
gentiuꝫ ℂ Dinume
rauerunt oſſa eius.mi-
ſtice.i.apoſtolos ſeu re
liquos xp̃ianos quos
querebant iudei perſe-
cutione facta extingue
re.ne in maioꝛẽ numeꝝ
conualeſcerent. Vl̃ coꝛ
pus eius ſic extẽderũt
in cruce.vt oſſa eiꝰ nu-
merabilia viderent.
t ℂ Dicit iudeos cõ
ſiderare ſcḋm incredu-
litatẽ eoꝝ.vt nõ tranſi
toꝛie vel caſualiter fe-
ciſſe videant.ſed dili-
genter cõſideraſſe ⁊ in-
ſpexiſſe ad ea q̃ fiebant
⁊ tñ coꝛ eoꝝ lapideum.
tot miraculis nõ fuiſſe
mollitũ. Diuiſerũt ſibi
veſtimenta mea. ℞
Hoc i paſſiõe xp̃i cõple
tũ ẽ. qñ fecerũt q̃ttuoꝛ
ptes quattuoꝛ milites
tunica tamen non ẽ di-
uiſa ſignificans vnita
tem eccleſie.que nõ ſci
det.q̃uis heretici eam
ſcinhere contendant.
v ℞ Hic humãitas
ad diuinitatem loquit
ℂ Et reſurrectioneꝫ
celerrimam depꝛecat: vt veniẽte tali gloꝛia
perfidoꝛum incredulitas deſtruat. Auxiliũ
ſignat reſurrectionem chꝛiſti que elongata
non eſt:quando triduana pꝛouenti. ℞
Ad defenſionem.ne quid pualeat in me ps
illa voꝛacis inferni. x ℂ Liberari ſe po-
ſtulat a moꝛte q̃ȝ ſubire voluit Framea autẽ
ſignificat haſtam.ſiue gladium ſeu quelibet
arma.⁊ ſignificat hic maliciam iudeoꝛum.

De manu canis dixit: cum canis manus nõ habeat. ſed vult intelligi poteſtatem iudeorum. I Unicam dicit animam ſuam. q̃ non habet peccatum: vel eccleſiam catholicam. C vt intelligatᷣ doctrinas nouas ꝛ conciliabula perditoꝝ reſpuiſſe. y C De ore leonis: de poteſtate diaboli dicit. qui bene comparatᷣ feris. qm̃ humanis exicijs ſemꝑ delectatur. A cornibus id eſt a ſuperbis. Unicornium. qui nimia elatione ſurgẽtes: ſimiles ſocios ferre non poſſũt a talibus ſecerni ſuos humiles xp̃s poſtulauit. talia quippe animalia que vno cornu armanᷣ. multo fortiores ſunt his quibus duplicia tribuuntur.

dacíſſimus habeatᷣ. c I Nec auertit faciẽ. ſed reſuſcitauit me a mortuis. Cum clamarẽ. rñdit clarificaui ꝛ iteꝝ clarificabo. C Uel aliter clamauit. itaqꝫ vt mors nr̃a: ei⁹ morte finiretᷣ. ꝛ pecc̃m veteris hoĩs: redimeretᷣ precio ſc̃tiſſime paſſiõis d C Apud te ſignificat de te laus mea in eccleſia. ſcʒ catholica. mag̃ eñ ꝛ amplitudine dicitᷣ ꝛ honore. Uota: ſacramẽta corporis ꝛ ſanguinis. que illis p̄ſentibus reddũtur: qui ei ſancto timore ſubiecti ſunt. deniqꝫ que ſint vota iſta ſubiungit. Edent pauperes ꝛc̃. e C Pauperes. i. regnũ dei eſurientes. Saturari eñ ñ poſſunt niſi quos talis poſſidet eſuries. Pauperes ſaturati: deũ laudant. diuites ſemetipſos exaltãt. I qui requirunt: fide ꝛ opere ĩtelligẽtes ꝙ ip̃e eſt panis q̃ de celo deſcendit Uiuit cor. i. ſpes eoꝝ ĩmobilis vegetatᷣ. Illoꝝ viuere dicim⁹ veracitᷣ: ꝙ in diuinitatis gratia ꝑſeuerat f C Reminiſci illos dicimus: q̃s conſtat poſt obliuionẽ chriſti. rediſſe ad veraꝫ medicinã. Et quando deus ab illis fidelitᷣ cogſcitᷣ. recte ab eis dicitur reminiſci. vt ad illũ redeant veraciter: quẽ prius peruerſa voluntate neglexerunt. Uniuerſi fines. id eſt vniuerſalis eccleſia: quam nunc cõſtat toto orbe eſſe diffuſam. A Et quotidie religioſa doctrina ad verum xp̃m alios conuertere ſatagunt chriſti veri predicatores.

me ex ore leonis: ꝛ a cornibus vnicorniũ hũilitatẽ me
z am. Narrabo nomẽ tuum fratrib⁹ meis: in medio ec
a cleſie laudabo te Qui timetis dñm laudate eũ: vniuerſum ſemẽ iacob glorificate
b eũ. Timeat eũ oẽ ſemẽ iſrahel: qm̃ ñ ſpreuit neqꝫ deſpexit depc̃atõeꝫ pauꝑis.
c Nec auertit faciẽ ſuã a me ꝛ cũ clamarem ad eum ex
d audiuit ÷ me: ⁒ Apd̃ te lauſ mea in eccleſia magna: vota mea reddam in conſpe
d ctu timentium eum. Edent pauperes ꝛ ſaturabuntᷣ ÷ ꝛ: ⁒ laudabũt dñm qui requirunt eum: viuent corda eorum in ſeculum ÷ ſeculi: ⁒
f Reminiſcentur ꝛ cõuertẽtur ad dominum: vniuerſi
g fines terre. Et adorabunt in conſpectu eius: vniuerſe familie gentium

z C Poſt ſacrã paſſionem. Dicit gloriam diuinitatꝭ toto orbe vulgandẽ. Narrabo. i. narrari facio: Fratres dicunt qui diligũt ꝛ diliguntᷣ. In medio eccl̃ie I in medio credentium populoꝝ: predicabo te ꝛ laudabo te. a C Timor dei: iuſtus eſt ꝛ rectus. laudẽqꝫ generat. amorem tribuit: ꝛ ardorem charitatis inflamat. Semen iacob. qui fidei iacob. deuotione conſentiunt ꝛ ſupplantatores viciorum ſunt: laudate igitᷣ qui timetis id eſt reuerentiam habetis nominis eius. quia eũ nõ meretur predicare: niſi qui cognoſcitur et timere. b I Timeat eum oẽ ſemen iſrahel. i. vnuſquiſqꝫ renatus ꝑ baptiſmũ. ꝛ mẽte deũ videns. Qm̃ non ſpreuit preces pauperum. i. fidelium. C Sicut facere ſolent gloriãtes in iſtius mundi honore. ſpernere paupes ꝛ deſpicere ſupplicãtes. cauſamqꝫ: de habitus qualitate metiri. vt ſi ſit veſtib⁹ nitidus: verax puretᷣ. ſi amictu ſordid⁹: mẽ

g C Illi adorant in conſpectu dñi: qui ſincera fide ꝛ operibus chriſtum rogant. Cõſpectus eñ illius non eſt niſi ſupra fideliſſimos ꝛ beatos. Uniuerſe familie cũctos credentes concluſit. qui nihil excepit

b C Qm̄ dñi eſt regnū. q2 non ſunt gentium regna ſed dñi: qui ptāte ſua ⁊ murat reges et ꝯtinet. Et neceſſe eſt ipm̄ debere vbiꝗ coli: quē ꝯſtat ītelligi dn̄m oīm rerum.
i R Manducauerūt oēs diuites. i. apl'i vel ceteri ſancti corpus xp̄i. Adorauerūt: in fide ⁊ operatione. Deſcēdūt: a ſupbia ſeculi. vt adorent in humilitate pura. A C vel hic pingues: diuites terre. qui etiā ſacramētū corporis xp̄i manducāt. ſ nō ſaturabunt̄ vt pauꝑes xp̄i. adorantꝗ ſed fraternitatē charitatis non hn̄t: ⁊ ideo q2 mente in terrena deſcendūt cadent in infernum.
k C Aiam vero ſuā dicit deo patri viuere. qm̄ hunc mundū īmaculata ꝯuerſatōe tranſiuit. R Semē meū filij eccleſie ſeruiūt xp̄o C Vel opa xp̄i ſeruient laudando deum.
l R C Propheta dicit generationē venturā: ꝑplm gentiū. que ex aqua ⁊ ſpū erat ꝓcreanda. hec annunciabitur dño. i. annunciādo cōuertet̄ dño hoc eſt in honorē dñi. R Annunciāt celi. i. apl'i ꝑdicant filiū dei. ipe eſt eīm iuſticia pr̄is. C Apte vero dictū eſt xp̄ianū ꝑplm dn̄m feciſſe. qm̄ eum ꝑdeſtinauit an̄ ſecula ⁊ creauit illū ⁊ redemit ⁊ ſuo ſctō corꝑe apertis liberꝫ fec̄. Oro

b Qm̄ dñi eſt regnū: ⁊ ÷ ipe
i dominabit̄ gentiū. Manducauerūt ⁊ adorauerunt oēs pingues terre: in ꝯſpectu eius cadēt oēs qui de-
k ſcendūt in terrā. Et anima mea illi viuet: et ſemē meū
l ſeruiet ipſi. Annunciabit̄ dño generatio ventura: et annūciabūt celi iuſticiā ei⁹ pplo qui naſcet̄ quem fecit ÷ dominus :·

C Pſalmus dauid.

C Per totū pſalmū renatus in baptiſmo xp̄ian⁹ gratias agit: q2 de ariditate peccati ad loca paſcue ⁊ ad aquas refectiōis ſit inductus Pſ. xxij.

a Dominꝰ regit me ÷ ⁊ :· nihil mihi deerit: i loco paſcue ibi ÷ me :· collo-
b cauit. Super aquam refectionis educauit me: ani-
c mam meā cōuertit. Deduxit me ſup ſemitas iuſticie:
d propter nomē ſuum. Nam

Q Aput miſcdie de⁹ q̄ ꝓpter nos deſcēdēs in vterū virginis addictus ligno. ꝑfoſſus clauo. veſtimentis inſup ſorte diuiſis. ſurrexiſti liber ab inferis: ꝑcamur vt huius cōmercij non inmemor: ſis pplis ab ore leonis ereptor. qui fuiſti quondā patribus i te ſperantibus liberator. Qui viuis ⁊c.

C Pſalmus dauid. per totum iſtum pſalmum xp̄ianus fidelis gratias agit dño. q2 liberatus vetuſtate depoſita: ad loca paſcue: ⁊ aquam refectionis dño largiente ſit ꝑductus. a R Loquit̄ hic eccleſia fiducialiter ꝑ fidem. Dn̄s regit me. q2 ante aduentum chriſti: mundū diabolus regebat. Nihil deerit boni ei qui adheret deo: In loco paſcue id eſt in futura beatitudine eam collocabit. ſ iam in ſpe eiuſdem beatitudinis collocauit. vl' in eccleſie ⁊ fidei vnitate ſpem meam cōpoſuit
b R C Aqua refectionis: eſt baptiſmi lauacrum. quo anima ſterilis irrigatur. Educauit. C id eſt paulatim nutriuit. quaſi paruulos ⁊ renatos doctrina. R patriarcharum et prophetarū ſiue apoſtolorum.
C Conuertit fidelis animam ad chriſtum: q̄ dudum ſub dyabolo ꝓbatur eſſe captiua
c C Semite iuſticie: ſunt duo precepta ſalutaria. id eſt dilectō dei et proximi. que ſemite dicuntur. quia arta ē via ad regnum celorū Propter nomen ſuum gaudet ſe famulus chriſti deductum eſſe ad illam ſcientiam. vt poſſit iuſſa dei vulgare. et hoc non ſuis meritis. ſed diuina gratia ſibi conceſſum eſſe. ac ſi diceret. deductus ſum in ſemitas mandatorum. non propter meritū meum ſed ꝓpter nomē ſuū.
d C Dicit catholicus ſi ambulauero inter hereticos (qui recte vmbre mortis dicuntur) non timebo eoꝝ prauas ſuaſiones. qm̄ tu me dñe defendis R vel int̄ ſcl'i obſcuritates. ignorantias ⁊ pctā: pctā eīm vmbra mortis ſunt. q2 exprimunt ſilitudinē mortis Sed ⁊ ideo non timebo quia virga tua ⁊c.

 34

e ¶ Uirga eni ad iuſticiã ⁊ fortitudinez dñi ſaluatoris ptinet. Baculus: ad adiutori um humanũ quo gubernat ⁊ a deo ſuſtenta tur hõ. ſicut infirmus baculo ſuſtinet. quo ⁊ pes caute defigit. ⁊ totũ corpus deſup inni xum ſuſtinet. Iſtis er go duab⁹ rebus fidelis ꝯſolat. vna ẽ diſtrictio que ꝯterit vicia. ⁊ ma los q̃ bonis nocere cu piũt. altera gubernatio que ſuſtinet fideles. R A virga certe eti am ꝯſolat: qñ corrigẽ do pctõrem in viam ſa lutis ducit.
f ¶ Paraſti. i. p̃de ſtinaſti altare ſctm̃. mẽ ſa dicta a mẽſe. qm̃ qli bet mẽſe pmo die. ꝯui uia ritu gentiũ exerce bant. ⁊. R ſignifi cat ſcripturã ſctãm. Ad uerſus eos. i. hereticos qui tribulant eccleſiaz vel pſecutores eccleſie ⁊ demones.
g R Uox eccleſie. Letificaſti caput. i. mẽ tem meã. oleo hoc ẽ ſpi ritali leticia. Calix ĩtel ligit verbum dei qd̃ in ebriat mentẽ homĩs.
¶ Preclarũ itaq; qr ad regnũ celorũ pducit Uel calix ſanguĩs xp̃i. q̃ digne ſumẽtib⁹ p̃cla rus eſt. b ¶ Subſe quit miſcdia. fideli vti q; ad cuſtodiã ẽ p̃cedit ad grãm ꝯferendã. Ni ſi dñi miſericordia ſub ſequeret: facile huma na fragilitas decipere tur. quia a tergo diabo lus inſidias parat: q; diu in hoc corpore mor tali verſatur. vnde ni mis neceſſarium eſt vt ſemper nos gratia dei precedat. ⁊ miſericor dia ſubſequatur. i A Ideo illa conceſ ſa ſibi. que dicta ſunt fatet vt inhabitet ⁊c. domus quippe dñi: futuraz ſignat hieruſalẽ

et ſi ambulauero in medio vmbre mortis non timebo
e mala qm̃ tu mecũ es. Uir ga tua ⁊ baculus tu⁹: ipſa
f me ꝯſulata ſunt. Paraſti i conſpectu meo menſaz: ad uerſus eos qui tribulãt me
g Impinguaſti ÷ in :· oleo ca put meũ: ÷ ⁊ :· calix meus i ebrians ÷ q̃ꝑpleearus eſt :·
b Et miſericordia tua ſubſe quet me: oĩbus dieb⁹ vite
i mee. ✳ Et :· ÷ vt :· inhabitẽ in domo domini: in lõgitu dine dierum

¶ Ps. dd ÷ pma ſabbati.
¶ Propheta teſtat xp̃i ditiõi vniuerſuz orbẽ eſſe ſubiectũ. diffiniẽs quib⁹ vtutib⁹ p̃diti ſunt in ei⁹ ecc̃ia ꝯſtituti alloq̃turq; ſupſtitio ſos vt vero domino famu lentur. Pſalmus. xxiij

a Domini ẽ terra ⁊ pleni tudo ei⁹: orb ẽ trãr ⁊ ÷ vniuerſi :· q̃ hitant in eo ✳
b Quia :· ipẽ ſup maria fũda uit eũ: et ſup flumĩa p̃pauit
c eũ. Quis aſcendet in mon tez domini: aut quis ſtabit

que conſiſtit in longitudine dierum. qr in ip ſa eſt ꝑpetua leticia ⁊ beatitudo ſine fine.
Lege eos dñe ſuauibus tue Oratio pceptionis habenis. vt eterni taberna culi habitatione pcepta: plenitudine peren nis poculi repleamur. Per dñm noſtrum ie ſum chriſtum filium tu um qui ⁊c.
¶ Prima ſabbati ſi gnificat diem domini cum. quo dominus ſur rexit. ⁊ reſurgendo iſti ſeculo ſubuenit. mũdũ q; ipo die creauit. q̃ ꝑ pter e cellentiam tanti miraculi: ꝓprie dies do minica nuncupat. i. do mini cuius oẽs ſint dñi
a ¶ Dñi eſt terra. i. eccl̃ia. que dño ſpecialr ter pura mente famula tur. Nã licet oĩa ab ip ſo ſint cõdita: tñ ipſius eſſe ꝓpriũ dicimus illõ qd̃ eum venerat autorem. Plenitudo. id eſt multitudo ſctã qua re plet eccl̃a. Ille habitat eccl̃iam: qui vſq; ad o bitum ſuũ in fide recta perſeuerat. habitare eĩ manere dicimus.
b ¶ Quid eſt ſuper maria fundare: niſi ſup tremulos fluctus vicio rũ. eccl̃iam in firma fi de ſolidare: flumina: R potẽtes ſcl̃i vl' cu pidi. Sup iſta flumina eſt eccleſia. vt illis pre dicet. et conuertantur.
c ¶ Quia omnia q̃ cõdidit dñi eſſe docuit ſequenter interrogan do oſtendit quales eſſe debeant: qui ſe ipſius nuncupari deſiderant. R Et eſt vox pro phete ĩterrogantis. q̃s aſcendet in montẽ. i. ce leſtem irl̃m. ¶ Uel iuſticiam ad quã magno niſu tendimus qm̃ pctĩs obuiantibus impedimur. R Aut quis ſtabit. i. quis pſeuerabit in iuſticia.

¶ Multo quippe vtilius eſt in ſancto lo-
co ſtare. ꝙ ad eius vaſtigiū peruenire.
In quia multi aſcendunt ſed non perſe-
uerant. Quis igitur pro raritate ponitur.
d ¶ Innocens manibus eſt: cuius ope-
ratio neminem ledit. ſ
iuuare contendit. Mū
do corde. In San-
ctus in cogitatione. Il
le non accipit inuanum
animam ſuā: qui ope
ra bōa agit. ¶ Per
dolum itaq; iurat: quiſ
quis aliter facturus eſt
ꝙ promittit. credens p
iuriū non eſſe: decepiſ
ſe nequiter credentiſ er
rorem. e ¶ Ergo
accipit benedictionem
non ab alio. ſed a domi
no. In qui ſe cu-
ſtodierit ab iſtis ſupra
dictis maculis ¶ ſa
lutaris ergo noſter: xp̄s
eſt. a quo ꝛ beatitudo
tribuitur ꝛ peccata la-
xantur. In Miſeri-
cordiam a deo ſolus il
le conſequitur: qui ſe
miſerum putat. ¶ ꝛ
nullus hominum eſt q̄
ſibi miſereri non egeat
f In Generatio h̄
eſt populus chriſtiano
rum qui iacuit in tene-
bris. ſed nunc querens
dn̄m. requirit faciē dei
p fidem ꝛ operationem
id eſt chriſti per illius
illuminationē. qui po
ſterius nato: primatū
dedit honoris ſcꝫ chri
ſtiano populo. quod p
iacob intelligi occulte
dedit. g ¶ Preci
pit enī ꝓpheta portas
mortis auferre. i. cupi-
ditatē ꝛ maliciam alia
ꝙ vicia. que principe
diabolo poſite erant. que iō porte appellate
ſunt. qꝛ p ea tranſeant peccatores ſua facta
portantes. ꝛ p ea dyabolus ad corda intrat
Siquidem a portando porta dicta eſt Et ite
rum p̄cepit eleuare portas id eſt In fidē

d in loco ſctō eius. Innocēs
manibus ꝛ mūdo corde: q̄
nō accepit in vano aīaꝫ ſu-
am: nec iurauit in dolo ꝓ-
e xio ſuo ÷ Hic: accipiet bn̄
dictōꝫ a dn̄o: ꝛ miſcdiam a
f dō ſalutari ſuo. Hec ē gene
ratō q̄rētiū eū: q̄rentiū faciē
dei iacob. Dyapſalma.
g Attollite portas p̄ncipes
vr̄as: ꝛ eleuamini porte et̄
nales: ꝛ introibit rex glīe.
h Quis eſt iſte rex glīe: dn̄s
fortis ꝛ potēs. dn̄s potēs
i in prelio. Attollite portas
p̄ncipes vr̄as: ꝛ eleuamini
porte eternaleſ: ꝛ introibit
k rex glīe. Quis eſt iſte rex
glorie. dn̄s virtutū ipſe eſt
rex glorie * Dyapſalma

¶ In finem pſalmꝰ dauid
¶ Per totū hūc pſalmū
deprecatur eccleſia. ne an-
te ꝯſpectū dn̄i cōtemptibil
appeat inimicis Pſ. xxiiij

a AD te dn̄e leuaui aīam
meaꝫ deus meus in te
confido non erubeſcam.

et charitatē que eternales ſunt dicte. qꝛ per
eas chriſtus introiuit ad eccleſias.
h In Uox demonū. Ac ſi diceret nr̄m re-
gem habemus dyabolū. iſte rex quiſ eſt: vox
iteꝝ angeloꝝ bonoꝝ. fortis eſt qꝛ alligauit
diabolum. Potens cū
vicit infernū. In pre-
lio potens cum ſpolia-
uit tartarum. Sic que-
rere viſi ſunt diaboli: a
gentiū cordibus. impe
rio xp̄i ꝛ p̄dicatione et
gratia expulſi.
i ¶ Admonet iteruꝫ
degentes in diuerſiſ er
ratibꝰ auferre clauſtra
mortis. In hoc ē ſu
perbiam ꝛ cupiditateꝫ
ꝛ auariciā. quia p has
tres oīs homo ad infer
num deſcendebat. Ele-
uate ſunt porte eternā
les. ¶ id eſt gratia
baptiſmatis. honor criſ
matis. ſalus predicatō
nis: per quas rex glo-
rie dignatus eſt introi
re. k In Merito
virtutum dn̄s dictus.
quia virtute ſua cōcul-
cans inferos: cum tri-
umpho rediens ad ſu-
peros. Rex glorie:
¶ qui facit ſe glori-
ficando glorioſos

Oratio.

STabilitor terre
deus (cui cuncta
mundi plenitu-
do deſeruit) r̄ſtitue noſ
in innocentiam vite vt
poſſimus te preuio: mō
tem ſanctificationis a-
ſcendere. Per dominū
noſtrum ieſuꝫ xp̄m ꝛc̄.
a ¶ Dicit mater eccle
ſia: ſe leuaſſe aīam ſuā
ad contemplationē celeſtium reꝝ. p ſpem. fi
dem ꝛ charitatem. quia humana facile deſpi
cit qui diuina conſpexerit. Erubeſcere eſt re
pentina conturbatione animi confundi. qđ
non euenit eccleſie. quia in deum confidit.

b Neq̨ irrideant me inimici mei: etenim vniuersi q̄ susti-
c nēt te nō ꝯfundent. Cōfun dant ÷ oēs :· iniqua agētes
d supuacue. Uias tuas dn̄e demōstra mihi ÷ ⁊ :· semi-
e tas tuas doce me. Dirige me i ṽitate tua ⁊ doce me: qꝛ tu es deꝰ saluatoꝛ meus
f ÷ ⁊ :· te sustiui tota die. Re miniscere miserationū tua rum dn̄e: ⁊ misericoꝛdiarū
g tuaꝝ que a seculo sūt. Deli cta iuuētutis mee ⁊ ignorā tias meas: ne memineris.
h Scd̄m misericoꝛdiā tuam memento mei tu. propter
i bonitatē tuā dn̄e. Dulcꝭ ⁊ rectus dn̄s. propter hoc legem dabit delinquenti-
k bus in via. Diriget mā̄sue tos in iudicio. docebit mi
l tes vias suas. Uniuerse vie domini misericoꝛdia ⁊ veritas. reqrentibus testa

b ¶ Ridere: plerūq̨ benigni. irridere tā̄ sp̄ aduersi est. ℟ Inimici ecclesie: sunt demones. heretici. vicia. pctā. Non ꝯfundē tur. qui expectant dn̄m. neq̨ hic neq̨ in futuro. ¶ Expectare est sub maloꝝ patientia deū viriliter sustinere. vt ille veniens in iudicio: reddat qđ deuoti animus expectabat.
c ℟ Propheta dicit non optādo. sed prophetando: confundantur. Confundent em̄ q̄ vsq̨ in finē in malicia perseuerant. ¶ Uanum dicimꝰ infructuosum atq̨ vacuū. quod a dn̄o probatur alienū A vel optatiue confū dantur hic pro pctis salubꝛiter. Qꝛ si hic nolunt confundanť tādē eternaliť. d ¶ Uie dicte sunt a vehendo. ⁊ significant hic mādata. Semita dicta quasi semi via. qꝛ āgusto calle dirigitur. nec vulgo nota est. sed occulto itinere ambulatur. ℟ Per semitā intelligiť angusta via que ducit ad vitā. Edoce me. ¶ qui sermo nō ad callē sed ad legem magis noscit ptinere.
e ¶ Dirige me ad vitā ptinet. doce ad sciā ℟ id ē vt nihil puer se agam. ¶ Salutare est chꝛistiano: vt deum sibi salutarē credat. Tota die. ac si diceret. omni die. s. nō interposito die. sed cōtinua vita expectaui misericoꝛdiā tuam ⁊ retributionē A Sustinui itaq̨ te. quē hoīes putāt oblitū eoꝛū dū tardas. expectans patienter miseratōis tue dilationē in subueniendo. f ¶ humano vsu. hic diciť reminiscere. qui nunq̄ pōt aliquid obliuisci. Miserationes ptinet ad operationes pias. Misericoꝛdia vero ad clemē tem naturam quoniam miseratio: operis est misericoꝛdia: coꝛdis. Secula dicta. q̄ i se re uoluant iugiter tēpoꝛa. a seqndo sese dicta.
g ¶ Delictum quidam volunt leuius eē pctō quasi derelictū. dictum ab eo q̄ viam derelinquat equitatis. ℟ Juuentutis. id est. que in adolescentia gessi. ¶ Ignorantias dixit. qꝛ multa facimus: que mala esse nescimus. ideo precatur ne delicta eiꝰ meminerit. sed potius memoꝛ eius sit. p suam misericoꝛdiā h ℟ Secundum tuā misericoꝛdiam id est nō propter meum meritum. sed pꝛopter tuam misericoꝛdiā memoꝛ esto mei ¶ Merito etiā illius bonitatis pꝛedicatur: de quo dicitur. nemo bonus nisi solus deus.
i ¶ Dulcꝭ: dꝛa q̄ suauis dona prestanť celestis vite. Rectus. ℟ qꝛ reddidit vnicuiq̨ scd̄m opera sua: Legem. charitatis dabit: per quam dimittē tes offensam: reconciliamur deo. ¶ In via. id est pꝛesenti vita. vbi lex ponitur: in q̄ recte viuere commonemur. k ¶ Directus quippe dicitur: q̄ de curuo rectus efficiť Mansueti dicuntur. q̄si manu consueti hoc ē tolerātis iniurias: non reddentes malum pro malo. Mites sunt: qui nullo furoꝛe turbanť. sed lenitate animi iugiter perseuerant: illos dirigit in iudicio. quia ad promissā beatitudinē eos facit peruenire. Que vero sint vie domini: sequenti versu exponit.
l ¶ Uniuerse vie domini: misericoꝛdia quia preuenit cuncta bonitate sua. Ueritas quia omnia iuste dijudicat. Quibus vero possunt talia conuenire: sequitur. Requirē tibus testamentum ℟ id est nouum: et testimonia. i. dicta precedentium prophetarum

m ℭ Hoc bene referṫ ad pſonam eccleſie
que ſe ſaluatā dicit propter nomē iħu. qđ li/
gua nr̄a ſaluator interpretaṫ. Peccato meo
multū eſt eñ. q2 niſi fuerit diuina miſeratōe
ſubuentū, q̄ztum vita ꝑtendiṫ, tm̄ humana
fragilitas pctīs inuol/
uiṫ curſu tpis ſꝑ auge
tur n ℭ More ſuo
īterrogādo dicit ꝓpħa.
q̄s eſt homo q̄ timeat
dn̄m: ꝯſtituta ē illi lex.
ne ſub ſecuritate igno/
rantie peccet. in via. i. ī
ſanctitate ꝓpoſiti.
A Uel in via fidei. ſi
eñ timet: ſecuritate nō
decipiṫ. o I Ani
ma iuſti ī bonis demo
rabiṫ. hoc eſt pſeuera/
bit ſperādo in p̄mijs fu
turis. ℭ id ē opa bo
na hereditabunt terraꝫ
viuentiū. i. in eterna ſe
curitate recipientur. ⁊
poſſeſſio eius. nulla vl
teri⁹ expulſione turba
biṫ. qui eñ aliquid ex
hereditate tenet. firmiſ
ſima poſſeſſione gloria
tur. p I Nos in/
firmi ⁊ imbecilles. ſi ti
memus dn̄m. erit nr̄m
firmamentū. ne ab hu/
ius ſeli fluctib⁹ quacia
mur. ⁊ māifeſtaṫ lex no
bis in xp̄o. que p̄us ve
lata erat p lrām. ℭ
Et valde nobis neceſſa
riū. vt lex eius. ipi⁹ mu
nere declareṫ nobis. ſi
ne quo. nec intelligere
quicq̄ boni. nec pficere
poſſum⁹ q I Ocu
li mei ad dn̄m. i. oculi
cordis. vel mens mea
ſꝑ cogitet dn̄m. quoniam de laqueo diaboli
ſenſus meos (a quo quo prius p voluptates
ſeculi capiebar) euellet. r ℭ Superius
dixit. oculi mei ſemꝑ ad dn̄m. nunc dicit. re/
ſpice in me quemadmodū ego in te. Miſere
re mei. I q2 miſer ſum. vnicus eſt ppl's
xp̄ianus. ℭ qui vnicus eſt ei. q2 ſolus ſa
cramenta fidei cuſtodit. pauper quoniam a
mundi illecebris ſeggregatus, nulla ſeculi

mentum eius et teſtimoni
m um eius. Propter nomē
tuum ÷ dn̄e :· ꝓpiciaberis
pctō meo: multū eſt enim.
n Quis eſt hō q̄ timet dn̄m.
legē ſtatuit ei in via quam
o elegit. Ala eius ī bonis de
morabiṫ: ⁊ ſemē ei⁹ heredi
p tabit terrā. Firmamentū ē
dn̄s timentib⁹ eū: ⁊ teſta/
mentū ipius vt manifeſteṫ
q illis. Oculi mei ſꝑ ad do/
minū: qm̄ ipe euellet de la
r queo pedes meos. Reſpi/
ce in me ⁊ miſerere mei: q2
s vnic⁹ ⁊ pauꝑ ſum ego. Tri
bulatōes cordis mei multi
plicate ſunt: de neceſſitati/
t bus meis erue me. Uide
humilitatē meā ⁊ laborem
meū: ⁊ dimitte vniuerſa d
v licta mea. Reſpice īimicos
meos qm̄ multiplicati ſunt
⁊ odio iniquo oderunt me
x Cuſtodi aīam meaꝫ ⁊ erue

ambitione refertus eſt s ℭ Multipli
cate ſunt ſunt tribulationes eccleſie. duꝫ co
gitationes ſuas p calamitates mundi (vbi ē
ſeminata) diſtendit. neceſſe eſt eñ vt copio/
ſo faſce deprimaṫ. qui pro multis affligitur
de neceſſitatibus dicit
quas perſecutorum at/
q̄ hereticorū patiebaṫ
inſidijs. hi ſunt eñ qui
necem cupiunt inferre
chriſtianis A Et ne
ceſſitates recte aduerſi
tates dicunṫ. quia ne/
ceſſarie ſunt ad regnuꝫ
celorum tendentibus.
G Ul' neceſſitates. ve
nialia dicit peccata. ſi/
ne quibus viuere non
poſſum⁹ t A ℭ Ui
de. id eſt propicius re/
ſpice. Humilitas eſt ec
cleſie. quādo indiſcipli
natos docendo inſtiṫ
ℭ labor ipius eſt. q̄a
multis perſecutionib⁹
fatigatur. Merito ſibi
omnia peccata depreca
tur dimitti. q2 durus la
bor tolerātie. ſemꝑ cle/
mentiam iudicis expe/
ctat. id eſt propter iſtaꝫ
humilitatem ⁊ laborē:
meretur indulgentiam
delictoꝝ. v I Re
ſpice. vox eccleſie pro ꝑ
ſecutorib⁹. ℭ Orat
vt redeant. quia quem
ille reſpicit. ſine dilati/
one conuertit. Multi/
plicati ſunt. in peccatis
Odio iniquo addidit.
quia ⁊ iuſtum odiuꝫ eſt
vt illud eſt pfecto odio
oderam illos Iſti autē
non illo iuſto odio ſed
iniquo oderūt me. x I Cuſtodi vox
eccleſie. ſupplicat vt cuſtodiatur. A Ne
declinet ad imitationem eorum ⁊ eripe. ab
omni malo. I Ne confundar. neq̄ h
neq̄ in futuro. quia in te ſperaui ⁊ te īuoca/
ui. ℭ Ipſum enim elegit inuocare. qui
neſcit pie ſupplicātes abijcere. A Quia
igitur non in me ſed te ſperaui. non confun
dar. y ℭ Innocentes. paruulos dicit

ſacro baptiſmate regeneratos. Rectos ꝗ iā matura etate conuerſi ſunt a peccatiˡ. Ideo vero illos adheſiſſe dicit eccleſia ſibi. quoniam ſuſtinuit deuꝫ. patienter aduerſitates ſuſtinendo. z ℂ Libera deus iſrahel. i. deus de te videntium.

A Uel c deus libera iſrahel. i. populū queꝫ ad viſionē tuam ꝑparaſti. ℂ Quia ipſos gratos habet: quibus cōſpectū ſue cōtemplatōis indulget. Orō.

Libera nos ab omibus anguſtijs noſtris mitiſſime deus. qꝛ ad te aīas noſtras erigimꝰ: obliuiſcere qm̄s delicte iuuentutis ⁊ igᷓrantie prioris ⁊ ſi quid negligenter delinquimus. clementer ignoſce. Per dominum.

ℂ Totꝰ hic pſalmꝰ ad perfectum aptandꝰ eſt xp̄ianum. ſed tn̄ cuꝫ a tali hymnus dicit᷑. neceſſe eſt. vt ad xp̄m dominū intelligentie virtute referatur.

a ℂ Iudica me dn̄e poſtulat enim vir ſanctus iudicia. quia certus erat de eius miſericordia. In innocentia ingreditur. i. inter peccatores habitans non peccat. Non cōfidit etiam in ſuas vires ſed in deum. ideo non infirmabit᷑. b ℞ Probari ſe rogat eccl̄ia. vt ſe cognoſcat ⁊ ab alijs cognoſcat᷑. ℂ Due ſunt temptatiōes. vna dn̄i. qua bonos tēptat vt eos erudiat. altera diaboli. que ſemper ducit ad mortem. Ure renes. ℞ id eſt ſpiritumſanctum adhibe delectationibus. Et cor meum. id eſt cogitationibus meis ſpiritumſanctum adhibe.

c ℂ Quia domini miſericordiam ante oculos cordis propheta habebat. ideo pericula temptationum non timebat. Complacere eſt cum ſanctis eternam gratiam promereri. ℞ ℂ In veritate. i. in xp̄o qui eſt veritas. Gratia igitur illuſtratus. deo ſibiqꝫ complacuit in mente. d ℞ Non ſedi in conſilio. i. non ſum coniunctus hiſ. qui contra chriſtum meuꝫ vanum agunt concilium. Introitus hic initium ſignificat operatōis male. quod vir ſanctus a ſe profitetur alienum. Uani autem ſunt. ꝗ caducis inquiſitionibus occupantur. ⁊ in ſuperflua narratione tempꝰ cōſumunt. Impij autē qui queſtionibus perverſis ſcripturas diuinas deprauare contendunt vt heretici.

e ℂ Non ſatis eſt vitaſſe peruerſos ⁊ malos niſi ⁊ mente diſpliceant. ideo dicit. Odiui eccleſiam. ℞ id eſt iudeorum vel hereticoruꝫ. qui maligni dicuntur. Et cum impijs qui non ſolum mala cogitauerunt. ſed in opere perfecerunt. cuꝫ his placitum non habebo.

f ℂ Lauit manus ſuas quiſquis ꝓpria facta lachrymabili ſatiſfactōe diluerit. Altare aūt ab altitudine dictū quaſi alta ara. ℞ ⁊ ſignificat fidē. quam circumdare. eſt opibus bonis ornare ℂ Ut altare celeſte quo dn̄s introiuit ſacerdos pro nobis. A Uel altare. i. mentē g A Ut audiā vocem laudis. i. diſcam quō te laudē nō ex ip̄o bono de me p̄ſumēs. ℂ vocē autē laudis forte illud dicit qδ ī celeſti tēplo corā xp̄o ſp canit᷑. Sctūs ſctūs ſctūs dn̄s deꝰ ſabbaoth. Et ſe enarrare dic̄ mirabilia ꝗ q̄ti die btā cenit eccl̄a in celebratiōe miſſarum.

me: non erubeſcā qm̄ ſpe-
y raui in te. Innocentes ⁊ re
cti adheſerūt mihi: qꝛ ſuſti
z nui te. Libera deꝰ iſrl̄: ex oi
bus tribulationibus ſuis.
ℂ Ip̄i ÷ pſalmus :· dauid.
ℂ Totꝰ pſalmi huiꝰ tex-
tus ad perfectū. aptandus
eſt xp̄ianū. ꝗ de diuerſoruꝫ
laudem eritoꝝ in eccleſia ꝑ
ſeuerās: diuinis ſe benefi-
cijs conſolatur. Ps. xxv
a Iudica me domine q̄ni
aꝫ ego ī ĩnocētia mea
ingreſſus ſum: ⁊ in domio
b ſperās nō īfirmabor. Pro
ba me dn̄e ⁊ tēpta me: vre
renes meos. ⁊ cor meum.
c Quoniā miſcd̄ia tua ante
oculos meos ē: ⁊ cōplacui
d ī veritate tua. Nō ſedi ī cō
cilio vanitatis: ⁊ cū iniq̄ ge
e rētibꝰ non ītroibo. Odiui
eccl̄iaꝫ malignātiū: ⁊ cū im
f pijs n̄ ſedebo. Lauabo inf
innocētes manꝰ meas: et
circumdabo altare tuuꝫ do
g mine. Et audiaꝫ vocē lau-

i ℟ Dñe dilexi decorẽ domus.i.ſctõs ſa
cerdotes ⁊ alios ſctõs. C in q̃bus gloria
dei habitare cognoſcit᷑. locũ habitationis:
ſignificat archanũ hũani pectoris. Glie tue
q꞉ xp̃s glorioſum efficit quicquid inhabita-
re dignat᷑ .ijdem eñ ſũt
decor domus dei ⁊ lo-
cus habitationis eius
A Diligere igitur de
corem dom⁹ dei:eſt bo
bonos in eccleſia dili-
gere.qui decorant eccle
ſiam. k ℟ Ne per
des cum impijs ſcʒ iu-
deis qui per impietatẽ
mitẽ tradiderunt. A
vel impij omnes mali
ſunt. C Viri ſangui
num ſunt.qui carnali-
ter viuunt.vel qui chri
ſti ſanguinem fuderũt.
Tales pereunt de futu
ra hieruſalem.
l ℟ In quorũ ma
nibus.id eſt ĩ operib⁹
eorum.iniquitates ſũt
Repleta eſt dextera mu
neribus:quando pro-
ditor iudas pecuniam
pro xp̃o accepit. A
vel illorum ſi quid bo-
ni agunt:p muneribuſ
faciunt. ℟ A Nõ
eñ eis datum eſt ad ac
cipienda eterna. cõuer
tũt ad ſeculi dona. eſti
mantes queſtũ eſſe pie
tatem. m ℟ Ego
aũt in innocentia. Ec-
cleſia loquit᷑ pro parte
bonoꝝ. C ⁊ ꝑ ſtudi
um vite ſancte ingreſſa
in theſauros ſpiritua-
les.Redime me.i.ĩ ad-
uentu tui precioſo ſan-
guine.Miſerere ſcʒ in
hoc mundo.vbi ſuppli
cantibus parcis
n ℟ Pes meus. i.
ſenſus meus vel affe-
ctio mea ſtetit ĩ chriſto
qui eſt recta via. In ec
cleſijs. C in populiſ
chriſtianis.dicit ſe lau

dis:⁊ enarreʒ vniuerſa mi
i rabilia tua.Dñe dilexi de
corẽ dom⁹ tue:⁊ locũ habi
k tatõiſ glie tue. Ne ꝑdes cũ
impijs aiam meã:⁊ cũ vi-
ris ſanguinũ vitaʒ meam.
l In quoꝝ manib⁹ iniquita-
tes ſunt: dextera eoruʒ re-
m pleta eſt muneribus.Ego
aũt in innocẽtia mea igreſ-
ſus ſum:redime me ⁊ miſe
n rere mei. Pes me⁹ ſtetit i
directo:in eccleſijſ bñdicã
÷te:- domine.

C Pſalmus dauid÷priuſ-
q̃ liniret᷑:- C Vox ꝓ-
phete dicẽtiſ ſe deũ metue
re ⁊ nullũ aliũ formidare.
q꞉ inter aduerſa ſeculi ipſe
eſt ſuffugiũ ei⁹. ⁊ ſpũ ꝓphe
tie.ſpem ſibi future beati-
tudis pollicet᷑

Ps.xxvi.

a DOminus illu
minatio mea ⁊ ſal⁹
mea:quem timebo
b Dñs ꝓtector vite mee:a q̃
c trepidabo. Dũ appropiãt
ſup me nocentes:vt edẽt
d carnes meas. Qui tribu-
lant me inimici me:ipſi in-
firmati ſunt et ceciderunt.

daturũ dñm chriſtum. Orõ
Largire dñe miſericordiam tuam famu-
lis ſupplicibus.⁊ fac nos in tua verita-
te deuotos.vt actibus in innocentiã reſtitu
tis.liberari mereamur ab impijs.Per do.

℟ Vnct⁹ eſt dauid
ſemel ſub patre ieſſe ĩn
bethleeʒ.ſcdo in hebrõ
tertio quãdo regnauit
ſuper iſrahel. Sed de
his tribus vnctionib⁹
media ad iſtuʒ pſalmũ
pertinet dauid:figuraʒ
chriſti tenet.vnctus eſt
chriſtus in baptiſmo.
a ℟ Vox eccl'ie ad
xp̃m.dicit ſe non formi
dare vllis tenebris ob
tegi.quam dñs ſemper
illuminat ⁊ ſaluat .nec
poſſe vllum timere tali
defenſore protegente.
b ℟ Cõfitet᷑ ſe ha
bere ꝓtectorẽ ip̃m dñm
idcirco non metuit co-
ram inimico trepidare
id eſt diabolo vel here
tico ſeu perſecutore.
C Dum appropiant
ſuper me.Truculentiã
inimicorum . hic vota
oſtendit.qui non ſoluʒ
extinguere.ſed etiã aui
ditate furoris.ipſaſ hu
manas carnes cupiunt
crudeliter deuorare.
A Vel carnes: affe-
ctus carnis ſunt . q̃ ſũt
cibus nocentium inimi
corum ſpirituum ⁊ per
ſecutorum.vel etiã cor
pora ſanctorum . ipſis
ad perſequendum con
ceſſa:carnes ſunt qui-
bus veſci delectantur
ꝑſeq̃ndo d ℟ Qui
tribulant me.id eſt de-
mones vel perſecuto-
res.tunc infirmati ſunt
quando chriſtus ſuſce
pit noſtram humanita
tem. C Illi etẽm
corruũt:q̃ innocentẽ ſã
guinẽ deuorare feſtinãt

e ¶ Caſtra eni valida munitio eſt. quã expugnare facile nõ põt impetus irruentis. ſ hec oĩa dicit ſibi eſſe cõtemptibilia cũ vallentur auxiliatiõe diuina. f In Si exurgat aduerſum me pliuz. Prelium dicit eccleſia pugnas demonuz. τ ſe ſperare in auxilium et defenſionẽ xpi.

¶ In concitatis eni pliis gloria vincentis ſemper apparet. Non virtus pbatur latere q̃ nõ fuerit explorata certamine. g In Unã petij. quidã putãt vnã charitatẽ ſiue gratiam aut certe ipam petitiõz dicit. cũ in hebreo neutraliter vnum dicatur. id eſt dñm hanc. i. dñm requiram τc. Ut inhabitem in domo domini .i. in vita ppetua.

¶ Et hoc nõ ĩ paruo tpe ſed in oĩbus dieb⁹ vite mee. h In Ut videã voluntatẽ dñi. i. dilectõez dei. ¶ Uidet etiam voluntatem dñi. qui pcepta eius intelligit τ cuſtodit. Ille viſitat templuz eius: q eccĩaz xpi ſacris admonitõibus corroborat.

A Uel templũ: cõtẽplationem dicit glorie dñi. hz eñ alia lr̃a vt cõtempler delectatõz dñi i In Abſcõdit ergo eccĩam apud ſe xpc ne ſibi tẽtationũ obeſſent pcelle. vel vt ait apl's. Mortui. n. eſtis. τ vita veſtra abſcondita ẽ cũ xpo in deo. Non dicit malos dies eſſe. ſed in nr̃is opibus malis mali eſſe dicuntur. ¶ In abſcondito tabernaculi. i. in diuinitatis ſecreto potẽtie ſemp nos ptexit τ ptegit. In Uel in die malorũ quo mali vigent. ¶ Abſcondi ẽ querentiũ oculis non pberi. ptegi aũt ab omni metu piculoq; liberari. k In petra exaltauit. i. in xpo p fidem. Nunc exaltauit caput

¶ A Caput hic p mente ponitur. quo vegetante poſſumus contineri. Sup inimicos In Id ẽ motus carnales. ¶ Siue appetitus vicioſos. ſupra quos mens nr̃a erigitur. qñ diuino adiutorio pura ſeruatur.

e Si cõſiſtant aduerſum me caſtra: nõ timebit cor meũ
f Si exurgat aduerſuz me plium: in hoc ego ſperabo.
g Unam petij a dño hãc reqram: vt inhabitẽ i domo dñi oĩbus dieb⁹ vite mee.
h Ut videaz voluntatẽ dñi:
i τ viſitem templũ ei⁹. Qm̃ abſcõdit me in tabernaculo ſuo: in die maloꝝ ptexit me in abſcondito taberna-
k culi ſui. In petra exaltauit me: τ nunc exaltauit caput meuz ſup inimicos meos.
l Circuiui τ immolaui in tabernaculo eius hoſtiaz vociferatõis: cantabo τ pſal-
m mũ dicã dño. Exaudi dñe vocez meã qua clamaui ad te: miſerere mei et exaudi
n me. Tibi dixit cor meũ exquiſiuit te facies mea: faciẽ
o tuã dñe requirã. Ne auertas faciem tuaz a me: ne declines in ira a ſeruo tuo.

l ¶ Circuiui hoc eſt animo pſcrutat⁹ ſum q̃ potentia celũ fecit de⁹ τ omĩa ex nihilo creauit. A Dominẽ redemit τ munduz in eo credẽtẽ. τ inueni quid ĩmolem. ſ. laudem.

¶ Et immolaui in tabernaculo eius. i. obtuli in eius eccĩa ſacrificium laudis. Uociferationis dicit. ſ. pro magnitudine laudis.

In ¶ Cantabo. i. pdicabo. Pſalmũ dicã. .i. opere complebo.

¶ Cantare eſt eni ſola voce laudes dicere. ſed pſallere ope pdicare. m ¶ Nũcitex rogat eccĩa. vt exaudiat. clamauit eñ τ prius cũ dixit. vt inhabitẽ in domo dñi. ſ. q: diuinaruz rerum nulla ſatietas ẽ. ſed quanto guſtat de⁹ tanto ſuauius appetit plus. vel ideo iterat. q: ſpe habitat in et̃na gloria nondũ re.

n ¶ Itaq; vir fidel. cor hoc eſt deſiderium ſuum dixit ad dñm loq̃ qñ hoc videbat offerre qd̃ cogitabat.

A Facies mea. i. pñtia mea tuã. vel pulcritudo aĩe mee a te data tuã pulcritudinẽ.

¶ Querit do faciẽ dei. qui ſe ſancta puerſatõe cuſtodit. De qbus dictũ eſt. Beati mũdo corde qm̃ ipi deũ videbunt. Geminat q3 faciẽ tuã requirã. vna quidẽ res ſed frequẽtata oſtendit q ardẽti ſtudio xpm querebat o ¶ Sanctus eni vir rogat. ne a facie dei reddatur alienus. Iterũq; rogat. ne ab ipo declinet deus tunc qñ ſanctis vultũ ſue ma

teſtatis indulget. Iram: ponit iudicij tēpus cum diſcernit malos a bonis. A Uel nō in ira declinat, qſi cadere pmittit vt cautior ꝛ fortior ſurgat. p C Petit pphā ne deſerat a dño. ſcit. n. ſi ille reliquerit. nulla poteſtas ſe regere ꝑualebit. I Salutaris noſter: xp̄c eſt. ꝛ hoc rogat ꝓpheta: ne deſpiciatur ab illo. i. ne cōmittat vlla peccata ꝑ que a deo deſpiciat.
A Quaſi diceret fruſtra creaſti deus ꝛ redemiſti ſaluator ſi deſpicis me cōſeruare in bono qḋ dediſti qꝛ ſine te nihil eſt conatus meꝰ.
q C Patrem ſuuz. adam primū hoīem dicit. matrē eius vxorem euam. vnde generatio humana deſcendit. hi dereliquerūt me in iſta miſeria ad quā me expoſuerunt. Dñs autez carne accepta aſſūpſit me. I Loco. ſ. veri parentis ad hereditatem eternam.
r C Legez pone mihi. poſtulat ꝓpheta legem ſibi ſtatui. i. euangelij intellectum vēturis aperiri. In via tua .i. in chriſto. Propter inimicos. i. hereticos qui illaz ſemitā hoc eſt intelligentiam ſcripturarum. praua intentiōe ſubuertere nitebantur A Uel o dñe quia ad te tendo. ꝛ iam etiaz in via ad te ſum. pone legez in ea me dirigentē ne errem. ꝛ ne aberrantē diſciplina tua deſerat. ꝛ dirige me vlterius in rectitudine anguſtiaꝝ. ꝓpter inſidiantes ꝛc̄. s I Ne tradideris me. i. vt ſi ſatietur animus pueꝛſoꝝ de aduerſitatibus q̄ accidunt mihi. Inſurrexerunt ꝯ xp̄m teſtes iniqui dicentes. Hic dixit. deſtruite templū hoc, ꝛ in triduo reedificabo illud, Mentita eſt iniquitas ſibi. quia vniuſcuiuſqꝫ vicium in ſuum recurrit autorem. C Bene dixit autem ſibi. quia penas recipit ſui mendacij. qui falſum teſtimoniū ꝓferre contendit.
t I Uox eccleſie que ꝙuis tot periculis ſit expoſita. tamen credit ſe videre bona id ē accipe per fidem hereditatem regni celorum in qua ſancti cum chriſto regnant.

p Adiutor meus es tu ne de
relinquas me: neqꝫ deſpi-
cias me deꝰ ſalutaris meꝰ
q Qm̄ pater meus ꝛ mr̄ mea
dereliquerut me: dñſ aūt
r aſſumpſit me. Legem po-
ne mihi dñe in via tua: et
dirige me in ſemita recta ꝓ
s pter inimicos meos. Ne
tradideris me in aīas tri-
bulantiū me: qm̄ inſurrexe
runt in me teſtes iniqui: et
mentita eſt iniqtas ÷ ſibi:
t Credo videre bona dñi: in
v terra viuētiū. Expecta do-
minū viriliter age: ꝛ cōfor-
tetur cor tuū: ꝛ ſuſtie dñm.
C ÷ Ipſi Dauid C Orat
dñs xp̄c ꝑ id qḋ homo eſt.
vt eius audiat oratio. agit
qꝫ gratias qm̄ exauditus ē
rogans. vt ſicut ipe ſuſcita
tus ē ptāte diuinitatis ſue
ita ſaluus fiat ppl's eiꝰ no-
mini crediturus.

Pſalmus. xxvij.

Ad te dñe clamabo de
us meus. ne ſileas a

v C Expecta dominū. ſcz qui promittēdo non fallit. qui preſtando nō imputat. nec improperat. Uiriliter. nō ſolum viris ſed ꝛ feminis eſt mandatū agere Confortetur cor. ne tedio fatigante deſperet Suſtine dominū. id eſt ſuſtine quod pateris. non laſſeſcas neqꝫ diſcedas. ꝛ quod credis expecta.

Oratio.

Defende nos a caſtris ꝛ a prelijs inimici adiutor omnium deus. vt in domo tua perpetuitate durantes mereamur vultum tuū ſpiritali contemplatōe ſuſcipe. Per.
C Dauid ſicut diximus interpretatur manu fortis. et ſignificat ſaluatorem. qui fortis vtiqꝫ manu. quia ꝓſtrauit principem tenebrarum. Notanduz igitur hunc pſalmuz tercium eſſe hoꝝ. qui paſſionez ꝛ reſurrectōem dominicaz ſub breuitate cōmemorant.

a C Chriſtus dominus clamat ad patrez tempore paſſionis ne ab ipſo ſileat. hoc eſt ne petenti non annuat ſed magis reſpōdeat I Ac ſi dixiſſet. ſi ſilueris ero ſimilis pereuntibus. ſi taces non cognoſceris.
C Lacus autem ſignificat hoc ſeculum, la

eius enim dicitur ꝙ ſub ipa terra lateat. Ro/gat ergo humanitas verbi ne ſimilis eēt ce/teris hominibus. qꝛ etſi cōmunē conditiōez carnis aſſumpſit: excellentiaz tamen omniū creaturaruz promeruit. A Uel lacus in fernum ſignificat.

me: ✱ neqꝫ taceas a me: :
ꝛ aſſimilabor deſcendēti-
b bus in lacum. ÷ Ex: audi
✱ dñe: vocem depcatiōis
mee duz oro ad te: dum ex
tollo manus meas ad tem
c plum ſanctū tuū. Ne ÷ ſiḿ:
tradas me cum peccatori-
bus: ꝛ cum opantibus ini-
d qtatē ÷ ne pdes me: . Qui
loquūt pacē cū ꝓximo ſuo
mala aūt in cordibus eoꝝ.
e Da illꝭ ſcḿ opa ipoꝝ: ꝛ ſcḿ
nequitiā adinuētionū ipo-
f rū. ✱ Scdm opa manuum
eoꝝ: tribue illis: redde re-
g tributiōem eoꝝ ipis. Qm̄
non intellexerunt opa dñi:
ꝛ in opa manuum eius: de
ſtrues illos ꝛ non edifica-
h bis ÷ eos: . Benedictꝰ do
minus: qm̄ exaudiuit vocē
i depcatōis mee. Dñs ad-
iutor meus ꝛ ꝓtector meꝰ:
÷ ꝛ: i ipo ſperauit cor meū
k ꝛ adiutus ſuz. Et refloruit
caro mea: et ex voluntate
l mea cōfitebor ei. Dñs for
titudo plebis ſue: ꝛ prote-
ctor ſaluationū xpi ſui eſt.

b A Orauit Chriſtus i cruce ꝓ toto mūdo. Extulit manus. id eſt extendit eas in cruce. Ad templuz ſanctū hoc eſt vt templum patri prepararet. id ē corpus eccleſie. C Nō eſt etiam abſurdum. tē plum accipi celum qm̄ dñi ſedes eſſe diuina lectione monſtratur.

c A Peccatores: latrones inter quoſ pē debat dicit. C Cuz opantibus iniquitatez petit ne habēt aliquaz portionem.

d A Loquebantur iudei pacem cum chriſto dicentes. magiſter ſcimus quia verax es. Erat pax in eoꝝ labijs ſed in corde malicia. C Qui iuſte mali dicebantur. quia proximū malicioſe ꝑdere feſtinabant.

e A Petit illis dari ſcḿ opera ipſoꝝ. non optando ſed ꝓnunciādo. Et ſcḿ nequitiā ad inuentōnū. C Hoc eſt vt innoxio nocerēt. qui ad eos venerat ſaluandos. vt eum morti traderent.

f C Quattuor ſunt ſpecies retributionum quarum vna eſt cuz tribuuntur mala pro bonis ſicut iudei xpo. Altera cum bonum ꝓ bono. vt deꝰ electis. Tercia cum retribuitur malum pro malo. vt eſt illud. ite in ignem eternum. Quarta cum tribuitur quod hic dicit bonum pro malo vt qui perſecutores extiterant. fiant conuerſi poſtea laudatores chriſti. g C Non intellexerunt opa dei. ſcꝫ tunc quando docuit populum viam veritatis. Et in opera manuū eius vtiqꝫ non conſiderauerunt: ſi conſideraſſent: expauiſſent potiuſ ꝙ ſpreuiſſent. Sic ergo illos dicit deſtrui vt non iterum debeant edificari. qđ tū videtur dictū eſſe ꝓphetice potius ꝙ ad iracundie qlitatem referendū.

h C Benedictꝰ dñs Uox xpi ad prēm. qm̄ exaudiuit (qui eſt vtiqꝫ benedictus: ꝛ ſi nō exaudiat vocē depcationis) dicens clarificaui ꝛ iterum clarificabo. S ꝓprie benedictus dicitur cum gratias agimꝰ benedicendo: apte igitur dictus eſt benedictus qui exaudire dignatus eſt.

i C Adiutor. ad pericula vite pertinet. ꝗ patre adiuuante in paſſiōe ſupauit. protector quia eū ab inſidijs diabolicis ſua defenſione vallauit. In morte ſperauit humanitas in diuinitatē. Adiutus ſuz in tribulatōne vt reſurgerem.

k C Floruit ergo caro. qm̄ ex virgine ſine peccato emicuit. tanꝗ pulcrum floris decus. vt Eſaias: ꝛ flos de radice eius aſcendet. ſed refloruit: cum reſurrexit. ꝯfitebor. A Ut illō. Cōfitebor tibi dñe pr̄ celi ꝛ terre ꝛc. B

l C Merito dr̄ dñs fortitudo pleƀ ſue. qm̄ aduerſa cūcta ipo auxiliante ſupant. Protector: qm̄ eos tegit ꝛ liberat ab imminētibus malis. Saluationū. id eſt iuſtorum.

Iꝛ Addidit.xp̄i ſul. quicunqꝫ em̄ in xp̄o
baptiſatus eſt:⁊ ip̄e xp̄c.i. vnctus vocat᷑ ē.
m C Orat humanitas verbi ꝓ pplo xp̄ia
no(ꝓpter quē ⁊ ꝓbatur eē aſſumpta)vt ſatiſ
factōe fideli in hoc mundo ſaluus fiat. He/
reditatē xp̄i ecclam di/
cit quā ſuo ſancto ſan/
guine acquiſiuit.
A Que patris eſt et
ſua.qꝛ dixit omnia tua
mea ſt̄ ⁊ mea tua. huic
hereditati petit bene/
dici.vt virtutib⁹ ⁊ nu/
mero augeatur.
C Regere pplos de/
uotos petit ne carna/
lia concupiſcāt. Extol
lere vt intellectu ſcp̄tu
rarū ⁊ ope ſancto ꝓfici
ant.vt a terrenis vicijs
purgati: ad eterna pre
mia ꝑducant᷑.⁊ hoc pe
tijt debere fieri vſqꝫ ad
illud ſeculuꝫ eternum.
cui nullū aliud ſucce/
dit.

Oratio.

Fortitudo oīm for
tiſſime deuſ: ſalua
populū tuū a deſcendē
tibus in lacū: ⁊ ita noſ
in templo ſctō tuo vna
nimiter innecte:vt pa/
cem quā ꝓximis ore ꝓ/
ferimus cordib⁹ tenea
mus. Per.
C Conſummatio ta/
bernaculi:ꝑfectiōem ſi
gnificat eccle catholi/
ce.que ꝑ totum orbem
ꝓbatur eſſe conſtructa
Eſt em̄ totus iſte pſal/
mus. ſpūſſancti laude
pleniſſimus.
Iꝛ Vox xp̄i p̄dicatores admonet q̄ ꝑ gra/
tiam in adoptōem filiorꝫ vocati ſunt. Quid
admonet afferre:p̄dicatōem ⁊ exemplum.
a Iꝛ C Arietes apoſtoli ſunt accipiēdi.
C Aries em̄ dictus quaſi a fronte ruens.
id eſt diruēs. Iꝛ Qui duo cornua habet
in capite ſicut ſancti apoſtoli habuerūt duo
teſtamenta que p̄dicauerunt. Filij arietum.
ſucceſſores aplorꝫ ſunt. b Iꝛ Afferte do
mino gloriā,vt ꝑ opa veſtra glorificet᷑ eter/

m Saluum fac pplm tuū dn̄e
⁊ benedic hereditati tue:⁊
rege eos ⁊ extolle illos vſ
qꝫ ineternū.
C Pſalmus dauid ÷ in cō
ſummatōne tabernaculi:.
C Credentes ꝓpheta ge
neraliter admonet.vt dn̄o
ſacrificia deuota mēte per-
ſoluant ſeptenaria narra-
tione. ſanctiſpūs virtutes
enumerans. Ps.xxviij.
a ÷ Afferte dn̄o filij dei:.
afferte dn̄o filioſ arie
b tū. Afferte dn̄o gloriā ⁊ ho
norē:afferte dn̄o gloriā no
mini eius:adorate dn̄m in
c atrio ſancto ÷ eius:. Vox
dn̄i ſup aquas:deus maie
ſtatis intonuit : dn̄s ſuper
d aquaſ multas. Vox dn̄i in
virtute:vox dn̄i in magni-
e ficentia. Vox dn̄i confrin-
gētis cedros:⁊ confringet
dominus cedros libani.

nus deus. Afferte nomini eius.nomen p̄ris
filius eſt.gloria xp̄i:eccia ē.i.vt ꝑvos nomē
eius in cunctis gentibus innoteſcat. Ado/
rate in atrio ſancto. C Id eſt colite eum
in cōſcientia vr̄a mundiſſima.ip̄a eſt em̄ au/
la regalis et habitatio
ſpūſſancti.
c Iꝛ Vox dn̄i.id eſt
p̄dicatio dei ſcꝫ chriſti
ꝑ ſe ⁊ apoſtolos ſuos.
ſuper aquas.i.ſuꝑ po/
pulos.vt ē illud. aque
multe ppli multi. De⁹
maieſtatis.deus pote/
ſtatis. intonuit domi/
nus ſuper aquas.i. ter
ribiliter p̄dicauit de ta
bernaclo aſſumpti cor/
poris populis dicens:
penitentiā agite.
G Ecce primū donū
ſpūſſancti.ſcilꝫ Timor
quem p̄dicando chri/
ſtus cordibus hominū
dedit. Initiū.n.ſapiē/
tie et penitentie timor
domini eſt.
d Iꝛ Merito q̄ vox
dn̄i in virtute dicit᷑.qꝛ
in vnoquoqꝫ ſancto lo
quitur. C Et ei nul
lis obſtaculis obuiat᷑.
In magnificentia. q̄d
enim ſpūſancto magni
ficentius:qui illumia/
to corde ſentire facit.
vt appetāt᷑ bona:⁊ peſ
ſima queqꝫ fugiantur.
G In virtute.donuꝫ
pietatis. In magnificē
tia: donum ſcie notat᷑.
e Iꝛ Cedri: dicunt᷑
ſupbi vel ſublimes.
C Bene em̄ compat᷑
cedrus ſupbis. que nullos vtiles fruct⁹ ge/
nerat.ſic nec elatio deteſtabiliſ que peccatū
intulit mundo.Cedri que in libano naſcūt᷑:
altiores fiunt cedris que alicubi naſcunt᷑.⁊
ſignificat nobiles iſtius mundi ⁊ reges.qui
reliquos hoīes tanq̄ hūilia frutecta deſpi/
ciunt:quos dn̄s cōfringet qn̄ abiectis ſuꝑ/
bis hūiles eliget. G In cōfractōe cedro/
rū.donū fortitudis intelligit᷑ duꝫ fractos.i.
hūiliatos ⁊ ꝯuerſos q̄libet ꝓ xp̄o ſuſtinē fac᷑

f Et cõminuet eos tanq̃ vi
tulus libani: ⁊ dilect⁹ quẽ-
admodũ filius vnicorniũ.
g Uox dñi intercidentis fla
mã ignis: vox dñi cõcutiẽ
tis deſertũ: ÷ ⁊ cõmoue-
bit dñs deſertuȝ: cades.
h Uox dñi preparantis cer-
uos. ⁊ reuelabit cõdenſa:
⁊ in templo eius oĩes di-
i cent gloriaȝ. Dñs diluuiũ
inhabitare facit: ⁊ ſedebit
k dñs rex ineternũ. Dñs vir
tutẽ populo ſuo dabit: dñſ
benedicet pplo ſuo in pace

¶ Pſalmus cantici dedi-
catõis domus Dauid.

C Uox xpi ad patreȝ gra
tias agentis poſt eius glo
rioſiſſimã reſurrectõem.

Pſalmus. xxix.

a Exaltabo te dñe qm̃ ſu
ſcepiſti me: nec dele-
ctaſti inimicos meoſ ſuper
b me. Deus meus clamaui
ad te: ⁊ ſanaſti me.

f I Iſte vitulus ſignificat xpm. ſicut eñ confringit vitulus virgulta tenera cornib⁹ ita xpc confringet iudeos. Qui etiã dilect⁹ filius dei. dicit̃ p aſſumptõem corpis ⁊ fili⁹ vnicorniũ. i. iudeoꝝ. qꝛ ex ſtirpe iudeoꝝ ſcḋm carnem fuit. Iudei vni cornes dicuntur p vna lege quã habuerũt per quam in ſupbia ſe extu lerunt. Nos vtrunq; te ſtamentuȝ habem⁹ ipſi vet⁹ tm̃ recipiunt. nos duo cornua habemus. id eſt vtrunq; teſtm̃.

g I Uox dñi inter cidentis. i. auxiliũ illi⁹ inter pſecutores q̃ ſuis ſanctis ſubuenit. vt pſecutio furibundoꝝ fla ma ignis intelligatur. vel. Flamã dicit libidi nes quas p confeſſionẽ ⁊ gratiã facit ceſſare. Concutit deſertum vox dñi. i. p̃dicatio. ani mã que deſerta fuerat cõmouebit. quia aĩa q̃ vicijs occupata eſt. deſerta dicit̃. illis excuſſis habitabilis deo fit. C Deſertum appellati ſunt qui necdum ſi dei donũ pceperunt. I Quos cõmouebit dñs de infidelitate ad fidem. Cades inter p̃tatur cõmotio tinee. G Interciſio iſta fla me: donum conſilij innuit quo interrũpit̃ cõ ſenſus actuſq; peccati vel pſecutõis. in ɔcuſſione vo deſerti donuȝ intellectus notatur.

h I Ceruí: p̃dicatores ſignificat. quos p̃parauit. qñ illis ſpiritũſanctũ dedit ac illos p̃dicare miſit. Reuelauit condenſa. i. obſcura diuiãꝝ ſcripturarũ p ſpm̃ſanctũ illis patefecit. G Per ceruos igit̃ ſapientes intelligunt̃. qui cõtẽplatione. alta condeſcendẽtes. M Superant ⁊ repellunt venenoſas linguas hereticoꝝ. habes igit̃ ſeptimũ donũ ſpũſancti. ſ. ſapiãm. C Pro qua re. i. eccĩa eius: oẽs illi hec dona habentes referunt gloriam.

i C Dñs diluuiũ inhabitare facit. Hic ſignificat diluuiũ baptiſmũ ſiue aq̃s baptiſmi (p quas purgatur homo ſicut p diluuiuȝ purgatus eſt mũdus) et eas ſpũſanctus inhabitat. I Et ſedebit dñs in ſanctiſ (q̃ ſedes eius dicunt̃) in eternũ. i. in ſeculũ ſeculi. vl' ſedebit xpc ad dexteram patris.

k I Dñs virtutẽ. i. fidem ⁊ fortitudinẽ contra huius mundi pcellas pplo xpiano dabit. Et benedicet hic et in futuro: qñ dicturus erit. venite bñdicti patris mei. In pace. in ſemetipo. qꝛ ipſe eſt pax vera nr̃a.

Oratio.

Dona dñe virtutẽ populo tuo. ⁊ effice nos templũ ſpũſancti: vt tibi de corde puro: holocauſtũ acceptabile p̃paremus. Per.

C Domus ſignificat templũ dñici corporis. Dedicatio vo: reſurrectõem eiuſdeȝ dñi nr̃i. Tunc dedicauit: cuȝ a mortuis reſurrexit. tũc eñ corpus eius in eternam gloriã pductũ eſt. Dedicare. n. dicimus cũ nouitas domus alicuius in vſum celeberrimũ deputat̃. Domuſ aũt dauid: pp ſemẽ ei⁹ eſt poſita. vñ ſaluator carnis traxit originem.

a I Exaltabo te domine. Uox xpi ad p̃rem. vl' vox eccĩe ad chriſtũ. i. laudabo te. qm̃ ſuſcepiſti me. C Per diſpenſatõem qua reſurrexi a mortuis. Nec delectaſti. quia nõ potuerũt iudei xpm extinguere ſicut voluerunt. Delectaſti vo poſuit: p delectare feciſti. b I Oratio xpi ſiue eccĩe. ſanaſti me. i. reſurgere me feciſti. C Tunc eñ ſanatus ẽ xpc. qñ car

nem fragilitatis nr̄e. reſurgēdo in eterna vi
te gaudia collocauit ꝛ nos ſaluos fecit.
c C I Dñe eduxiſti. hoc expoſitōe non
eget. Manifeſtū eſt em̄ aniam xp̄i cum alijs
animabus ſanctoꝝ. de inferno reuocatam a

b C Dñe in voluntate tua. Vox xp̄i aſſe-
rit ſibi homini datam deſup virtutē a patre
virtutē. ſ. illam qua nō moueť a deo.
A Quo imunis ab om̄i peccato: oī gratia
rū plenitudine reſplendet. Similiter ꝛ deco

deo. C Deſcenden-
tes vo in lacum ſunt:
qui in iniquitate iſtius
ſeculi verſanť. ſaluatꝰ
eſt itaq a talibus. qꝛ a
cōione eoꝝ liberatus ē
cum reſurrexit a mor-
tuis. d I Pro-
pheta hortať ſanctos.
vt laudent illum a quo
ſaluati ſunt. Memorie
ſanctitatis eius dixit.
qꝛ memor noſtri eē di-
gnatus eſt. qui in vm-
bra mortis. i. peccatiꝯ
ſabanť. I Id eſt
memores ſitis iſtiꝰ be-
neficij quo vos libera-
uit. e C Indigna-
tio illius, mors ē pecca
toris. I Indigna
tio dei fuit: qñ adā pec
cauit. Ira: iuſta vindi-
cta. qñ eum de paradi-
ſo eiecit. Et vita in vo-
luntate eius. vt qui fe-
cerit voluntatē dei ma
neat in eterna vita. Et
ſicut i adam. ita in vno
quoq peccatore.
f I Veſperuz. tota
vita iſta pn̄s intelligiť
qꝛ p peccatū ade om̄es
vſq in finē ſeculi flent
vel gemūt. qñ recordā
tur bona padiſi que p-
diderunt in adam. Et
mane: leticia. qñ in re-
ſurrectōe ſimul in liber
tatem veniūt. vel alibi
Veſperū qñ flebat ma-
ria. leticia qñ xp̄c reſur

c Dñe deduxiſti ab inferno
aiam mea: ſaluaſti me a de
d ſcendētibus in lacū. Pſal
lite dño ſancti eius: ꝛ cōfi
temini memorie ſanctitatiſ
e eius. Qm̄ ira i indignatōe
eius: ꝛ vita in volūtate eiꝰ
f Ad veſperū demorabiť fle
tus: ꝛ ad matutinū leticia.
g Ego aūt dixi in abundan-
tia mea; non mouebor ine-
h ternuz. Dñe: in voluntate
tua pſtitiſti decori meo vir
i tutē. Auertiſti faciem tuaz
a me: ꝛ factus ſum cturba-
k tus. Ad te dñe clamabo: ꝛ
ad deum meum depcabor.
l Que vtilitas in ſanguine
meo; dum deſcendo in cor
m ruptōem. Nunquid confi-
tebiť tibi puluis: aut annū
n ciabit veritatē tuā. Audi-
uit dñs ꝛ miſertus eſt mei:
dñs ÷ factus :- eſt adiutor
o meus. Cōuertiſti planctuz
meū in gaudiū mihi: cōci-
diſti ſaccū meū: ꝛ circūde-

rem illū de quo ſcriptū
eſt. Specioſus forma
p̄ filijs hominum.
i I Tunc auertit
deus faciē ſuaz ab adā
qñ peccauit. Tūc tur-
batus eſt qñ ſub male-
dictione de paradiſo p
iectus eſt. A Vel a
xp̄o vertit faciem quā-
do paſſioni eum expo-
ſuit ꝛ cepit pauere ꝛ tur
bari ꝛ meſta eē hūani-
tas ꝛ carnis infirmitas
k I Ad te dñe cla-
mabo. xp̄c dñs hoc di-
cit. qui in cruce clama-
uit. cū p redempto po-
pulo patrem interpel-
lauit. l C Petit ꝗ
xp̄c nō vt nō moriatur.
ſed ne caro ipius cor-
ruptōe reſoluta macu-
leť. I Ac ſi dixiſ-
ſet humanitas. nulla ē
vtilitas ꝙ ſanguinē ef
fudi. niſi reſurrexero a
mortuis. A Si em̄
non reſurgam: nemini
annunciabo: nullū lu-
crabor. idō ſubdit. Nū
quid ꝛc̄. m I Nū
quid cōfitebiť tibi pul
uis. i. non poterit tur-
ba impioꝝ que adhuc
velut puluis oī vento
doctrine moueť iuſtifi
cari. ſi ego nō reſurgaz
Nec etiam annūciabit
veritatē tuam. hoc eſt
xp̄m tuū qui eſt veritas
n I Audiuit dñs.

rexit. A Dicit vo demorabiť. i. diu mora
biť. qꝛ a tp̄e peccati ade vſq in finē ſeculi.
g C Ego aūt dixi in abundantia. Abun-
dantia erat filio ſemp virginis marie. ꝙ ver
bum caro factū ē: ꝛ habitauit in nobis. Iu-
re dicebat ſe moueri nō poſſe ineternū a deo
ſcꝫ cui ſua maieſtas: ꝯfidentie dona pſtabat

. i. deus pater. Miſertus eſt. qꝛ reſurgere me
fecit a mortuis. factus eſt adiutor. qꝛ me fe-
cit primogenitū mortuoꝝ. o I Cōuer-
tiſti planctū meū cuz dicerē triſtis eſt anima
mea. In gaudiū cum dixi Ite nunciate fra-
tribus meis. C Cōciſus eſt ſaccus. i. cor
pus xp̄i. cū p nobis ip̄e mori dignatus eſt.

℞ Precinxit leticia. ſ. p reſurrectōem im
mortalitatis. p ¶ Cantare eñ diximus
ad mentis leticiaȝ ꝓprie ptinere. Gloria vo
xp̄i: maieſtas patris a quo audiuit. hic eſt fi
lius meus dilectus. ℟ Et cantat p̄ri glo
ria filij. qm̄ cauſa ē glo
ria filij: vt laudet p̄r et
ametur. ¶ Et qr cō
punctus eſt ſemel. id ē
crucifixus: nulli ſeulte
rius ſubiacere memo
rat paſſioni. Cōfitebor
.i. cū ſanctis eterna vo
ce te laudabo

nobis aūt vn⁹ de⁹. vna fides. vnū baptiſma.
Domus refugij ip̄e ē in qua p̄r habitat.
d ¶ Fortitudo. ptinet ad tolerāda q̄ paſ
ſus ē. refugiū ad finē maloꝝ: qm̄ iſtius ſecu
li iniquitates ſupauit fine glorioſe mortis.
Dux erat humanitate
dn̄i: qm̄ ſuū nomē p vni
uerſas gentes fecit co
gnoſci. Enutritū ſe di
cit. quouſqȝ ad pfectōȝ
catholica eccl̄ia ip̄i⁹ mu
nere perueniret. ℞ ℟
.i. paulatim ſctōs ag
gregando. corp⁹ ip̄ius
.i. eccl̄iam auget.
e ¶ Ergo laqueū ab
ſconderūt iudei xp̄o. q̄a
occultis euȝ machina
bant̄ pdere inſidijs. vn̄
ſe dicit educendū. i. re
ſurrectōnis bn̄ficio ad
ſupna velociter eleuā
dū. Protectoreȝ dn̄m
dicit. qr eoꝝ ptegēte nul
la p̄t aduerſitas p̄ualē
f ℞ In man⁹ tuas
.i. ptāti tue. ¶ Di
gnū ḡ fuit. vt tanto ſu
ſceptori talis ꝯmēda
ret̄ ſpūs. Addidit etiā
q̄s eēt iſte dn̄s qr ē de⁹
ꝟitatis. illoꝝ eñ deus
eſt ſpāliter q̄ ꝟitatē di
ligunt. nec in aliq̄ falſi
tate miſcent̄.
g ¶ Iuſte ergo veri
tas. oderat vanitatem.
qr vanitas in falſita
te verſat̄. ℞ Odi
re eñ deus d̄r id qđ re
probat. Addidit ſup
uacue. que nō ſolū va
cua vanitas d̄r ſ; etiaȝ
ſupuacua. ℟ Vani
tas ē h⁹ ſeculi falſa feli
citas. q̄ vacue obſuat̄
qr pdit̄ ꝛ ſupuacue ob
ſuat̄. qm̄ p ea habēda
ēē male agit̄.
h ¶ Speraui ī dn̄o
dicit. vbi ni ⁊il vanū ni
hil ſupuacuū eſt ſed totū fixum. Exultare: ē
cum magna alacritate animi gaudere. Leta
ri; temgatq mentis affectōe mulceri.

p diſti me leticia. Vt cantet
tibi gloria mea ꝛ nō cōpū
gar: dn̄e deus meus. in et
num confitebor tibi.

¶ In finē pſalmus Dauid
¶ Vox Xp̄i poſiti ī cruce
orantis patrē. vt d̄ malis
iminentibus liberet̄. agit
qȝ gratias p ſe et populo fi
deli. Ps. xxx.

a In te dn̄e ſperaui nō
cōfundar ineternū: in
b iuſticia tua libera me. In
clina ad me aurem tuā: ac
c celera ꝛ eruas me. Eſto mi
hi in deuȝ ptectorē ꝛ in do
mū refugij: vt ſaluū me fa
d cias. Qm̄ fortitudo mea ꝛ
refugiū meū es tu: ꝛ ꝓpter
nomen tuū deduces me et
e enutries me. Educes me
de laqueo hoc quē abſcon
derunt mihi: qm̄ tu es pte
f ctor me⁹. In manus tuas
cōmendo ſpm̄ meū: rede
miſti me dn̄e deus verita
g tis. Odiſti obſeruātes va
h nitates ſupuacue. Ego aūt
in dn̄o ſperaui: exultabo et
letabor ī miſericordia tua.

Oratio.

Aſceptor oīm cle
mentiſſime deus:
ne permittas delectari
inimicos nr̄os ſup nos
ſed ita nos in tua vir
tute corrobora. vt con
uerſo plāctu nr̄o ī gau
diū: memoriā ſanctita
tis tue iugiter excola
mus. Per.
¶ Verba que titulus
cōtinet ad xp̄m frequē
ter diximus referenda
cui totus hic pſalmus
aptandus eſt. qm̄ eius
paſſionē ꝛ reſurrectiōȝ
decātat. a ¶ Orat
xp̄c ad p̄rem ex natura
hūanitatis aſſūpta. ne
de ſua ſpe deiectus hu
mane inſultatōis patia
tur obprobria. addēs
ineternū vbi eius con
templatio fixa pmane
bat. In tua iuſticia q̄
ꝯſueuiſti ſubuenire ro
gantib⁹. Libera. ad pe
ricula huius mundi p
tinet amouenda.
b ¶ Inclina dixit.
ꝓpter mēbroꝝ ſuoꝝ hu
militatē. vt qm̄ nō po
terat humana cōditio
ad diuinitatē attinge
re. diuinitas inclinata
ta ad eaȝ deſcenderet.
Accelera. i. feſtia reſurrectōȝ dare celerrimā
c ℞ Vox eccl̄ie: in deū ptectorē. hoc ē in
deū defenſorē, qr multi ſunt dij nūcupatiui

i Quoniam reſpexiſti humilitatē
meā: ſaluaſti de neceſſitati
k bus aīam meā. Nec con/
cluſiſti me in manus inimi
ci: ſtatuiſti in loco ſpacio/
l ſo pedes meos. Miſerere
mei dñe qm̄ tribulor: ↄtur
batus ē in ira oculus meꝰ:
anima mea ⁊ venter meus
m Quoniam defecit in dolore vita
mea: ⁊ anni mei in gemiti/
n bus. Infirmata eſt in pau/
pertate virtus mea: ⁊ oſſa
o mea cōturbata ſunt. Sup
omnes inimicos meos fa/
ctus ſum obꝓbriū vici/
nis meis valde: ⁊ timor no/
p tis meis. Qui videbāt me
foras fugierunt a me: obli
uioni datus ſum tanq̄ mor
q tuus a corde. Factus ſum
tanq̄ vas ꝑditum: qm̄ au/
diui vitupatiōem multorū
cōmorantium in circuitu.

l ¶ Ideo erat in altiſſimo hūilitaſ. q2 illi hūanitas adherebat ab ipā conceptōe. Neceſſitas dicitur q2 in nece ſit poſita. id eſt in mortis anguſtijs conſtituta. Nam qñ peccatoꝝ laqueis innodamur. nec noſtra virtute poſſumus abſolui. neceſſitas appellatur. ¶ Neceſſitates igit̄ peccata ſunt. ex quibꝰ ſe hō ſoluere nequit. k ¶ Nec concluſiſti me dic̄. q2 liber effectꝰ ē a ptāte diaboli. Statuiſti dicit. hoc ē firmaſti in loco ſpacioſo. i. in patria virtutū in regione beatoꝝ. Pedes ſuos dicit. virtutes morales. p quas hūc mundū fixis greſſibus ambulauit. ¶ Locus ſpacioſus. charitas eſt pedes: affectus anime l N Miſerere mei dñe qm̄ tribulor. Vox eoꝝ eſt qui qualibȝ tribulatione tribulantur in quoꝝ pſona xp̄c loq̄tur hic. ſicut ſupius in pſona erutoꝝ de tribulatione dñ dixit. nec cō cluſiſti ⁊c̄. pōt dici ⁊ de xp̄o qñ ait. Triſtis eſt aīa mea vſq ad mortem. ¶ Iram poſuit: inimicoꝝ indignatōnē. Oculus. intellectū ſignat. quem ſemp conturbamus. qñ imminētia pericula formidamus. Ventrē dicit ſuā memoriā vbi habebat repoſita. que illi dñs d̄ ſua clarificatione pmiſerat. Animā: ſenſualitatem putat. m ¶ Deficere eñ. eſt. paulatim minus facere. ⁊ ad finē. p aliquas valitudinis minutias puenire. ⁊ ſignat hic illā conturbatōeȝ carnis xp̄i qua in paſſione eiꝰ vita carnis defecerat. Et anni mei in gemitibus. q2 non fuit leuis dolor: vbi cōtinuꝰ gemitus inſonabat. ¶ Anni chriſti omnes in gemitibus. qm̄ futuraȝ mortē ſemp vidit ⁊ in perſecutōibus completi ſunt.
n ¶ Virtus animi. in paupertate infirma

tur in membris xp̄i. quoniā oīibus bonis indiget humana fragilitas. Oſſa: fortitudinē corpis ſignificant. quia neq in animi robore. neq in ſpe carnis debet vlla eſſe pſumptio. N Virtus etiam corpis in egeſtate fuit ⁊ derelictiōe i paſſione.
o ¶ Inimicoſ. iudeos dicit. habebat inter eos obꝓbrium innocens xp̄c. qui ſe nephario ſcelere polluebant. Contra pbum dicim̄ improbum. i. inhoneſtum ⁊ indecorum. Obprobriū autem ſignificat valde abominabile facinus. Vicinos dicit qui ei in ciuitate fidei coniuncti. tamen perfecte non credebant. Notos apoſtolos ſignificat. qui in eius paſſione turbati ſunt. N ¶ Vel xp̄ianos malos dicit vicinos tales eſſe qui ſunt in malicia peiores oībꝰ alijs xp̄i inimicis.
p N Fugierūt apli in paſſione xp̄i eo relicto. Obliuioni datus eſt xp̄c infidelibus. qñ eum in carne mortuuȝ p nihilo cōputauerūt. ¶ Tanq̄ mortuus. nō eñ a fidelibus mortuus dicit̄ cuiꝰ diuinitas impaſſibilis veraciter eſtimatur ſ a mente infideliū mortuꝰ eſtimabatur. ¶ A corde morit̄. cuius memoria recedit a corde. ſicut obliuiſci ſolent homines mortuoꝝ. ¶ q Vas pdituȝ eſt qđ fractum eſt. ⁊ ad nullos vſus neceſſariū. qđ ſemp abijcitur. ita ⁊ xp̄c mortuus quaſi fractum vas abijciēdus putabat̄ pfidis iudeis. Audiui vitupatōem. i. circūhabitantiū pfidoꝝ iudeoꝝ. Merito tales circūhabitantes dicuntur qui legem dei non ſpiritaliter ſed carnaliter aduertere volunt. ¶ Sunt eñ vt cortex medullā circuiens. ſic lrām tenentes: ſpm̄ nō intrant ſcripturaꝝ ſed ſꝫ in cir/

r In eo dum cōuenirent ſil
aduerſum me:accipe aīam
s meam conſiliati ſunt. Ego
autē in te ſperaui dn̄e: dixi
deus meus es tu : in mani
t bus tuis ſortes mee. Eri-
pe me de manu inimicoꝝ
meoꝝ:ꝛ a ꝑſequentibꝰme.
v Illuſtra faciem tuaꝫ ſuper
ſeruū tuū:ſaluum me fac in
mia tua:dn̄e ne confundar
x qm̄ inuocaui te. Erubeſcāt
impij ꝛ deducantur in in-
fernū:muta fiant labia do-
y loſa. Que loquunṫ aduer-
ſus iuſtū iniquitatē: in ſup
z bia ꝛ abuſiōe. Quā magna
multitudo dulcedinis tue
÷domine:·: quā abſcondi
a ſti timentibus te. Perfeci
ſti eis qui ſperant in te : in
cōſpectu filioꝝ hominum.
b Aſcondes eos in abſcōdi
to faciei tue:a cōturbatiōe
c hoim. Proteges eos in ta
bernaculo tuo:a contradi-
d ctione linguarū. Benedi-
ctus dominus: quoniā mi

euitu moranṫ ꝛ cordice occidentis lr̄e.
r C In eo. conſiliatā ꝑtem maximā dicit iudeoꝝ. vt deum neci traderēt. H Oēs ſimul conſiliati ſunt. vt quererent aīam xp̄i. ſiue heretici:aīam eccl̄e. C Omne autē ſcelus grauius ē qḋ cō ſilio geritur plurimoꝝ
s C Sperauit in patrem filius. qꝛ ſciebat nullam eē ꝑtātē iudeorū contra ſe. ſ ip̄o creā te exiſtimus. ip̄o diſpo nēte vegetamur.
H In manibꝰ tuis ſortes mee. i. in gratia ſanctiſpūs.
A Que ſine merito quos vult eligit. Sortes itaqꝫ. i. dei gratuita electio eſt in manibus .i. ꝑtāte dei nō noſtra.
t C Ip̄m p̄rem rogat ſe eripe ḋ manu inimicoꝝ. i. iudeoꝝ. ꝛ a ꝑſequētibus hoc eſt paganis vel hereticis. q̄ eccl̄iam dei inſequunṫ fraudulentis machinatōnibus. A Maxime illi ꝑſequunṫ eccleſiam. qui cum ſint xp̄iani nolunt bene viuere ꝑ hos obprobriū habꝫ eccl̄a. iter quos gemēs iſte ait. Illuſtra ꝛc̄.
v C Illuſtra faciem tuam. i. fac videri. ꝙ ſupra me dignaris intendere. vt ſicut de morīē te deſperant. ita de reſurrectōe confidant.
H Ut nō ꝯfundar. ſed ſaluer ab his ꝑſecutōibus. x H Erubeſcant impij ſiue iniq̄ demones vel q̄cūqꝫ mali. cū viderint ſanctos coronatos. quos in deſpectione habuerūt. et ſe ꝯdemnatos. C Seqꝫ cū reſpexerint in graui periculo ꝯſtitutos: velociter obmuteſcunt. y C Loquiṫ em̄ falſitas cōtra veritatē. qn̄ arriani creaturā dn̄m creatorē dicunt. Addidit in ſuꝑbia ꝛ abuſione. i. in cō-
temptu. Nam cū audiuit iſta falſitas flagellis ceſuꝫ. ſtatim in blaſphema verba ꝓſiliuit
A Abuſio fuit qn̄ eū qui ꝓpter eos venit in carnē crucifixerunt abutentes dei beneficio
z H Multitudo dulcedinis eſt. multa p̄mia que p̄parauit eccleſie ſue vt eſſet ſine fine cū angelis ſuis regnatura. C Que hic ſentiṫ abſcondita. ſ in futuro iudicio oſtendiṫ māifeſta. A C Eſt etiam dulcedo hic dei multiplex. duꝫ corrigit bonos vel parcit ꝓnitētit vel emendat quos amat. quā tn̄ impiꝰ nō ſentit. qui palatuꝫ cordis ꝑdidit de febre iniq̄tatis. a C Perfecit illam dulcedineꝫ in illis qui conſtanti animo eam exquirunt. In cōſpectu filioꝝ. i. in illa reſurrectiōe qn̄ ſanctis ſuis p̄mia eterna reſtituet. H Perfeciſti ac ſi dicat perfecturus eris. vel in conſpectu eoꝝ q̄ hūana et nō celeſtia queſierunt.
b C Abſcōdes eos in abſcondito. i. in illa reſurrectōe. qn̄ iuſti cōtemplatōe dei ꝑfruūṫ. ꝛ premia eterna conſequētur. quā gloriā impij nō vident. Homīes ſ oēs ꝑſecutores ꝛ ſciſmaticos dicit. qui hic conſueuerunt cōturbare populū xp̄ianū.
c C Hic ꝓteguntṫ iuſti in tabernaculo. i. in eccl̄ia. ibi em̄ ꝓteguntṫ: vbi maloꝝ improbitas minime nocere illis ꝑmittiṫ qn̄ illeſe anime iuſtoꝝ. ſub qualibet afflictione corporea ſeruanṫ. d H Benedictus dn̄s. cui benedicit oīs creatura. ſ nō ideo quaſi egeat nr̄a bn̄dictōe a nobis bn̄dicitur. ſed vt nos ab ip̄o benedictōem accipe mereamur. Mirificauit miam in ciuitate.

rificauit miam ſuam mihi i
e ciuitate munita. Ego autē
dixi in exceſſu mentis mee
ꝓiectus ſum a facie oculo-
f rum tuoꝝ. Ideo exaudiſti
vocem orōnis mee: dū cla
g marē ad te. Diligite dñm
omnes ſancti eius ÷ qm̄ :·
veritatē requiret dñs: ꝛ re
tribuet abundanter facienti
h bus ſupbiā. Viriliter agi
te ꝛ confortet cor veſtrum:
oēs qui ſperatis in dño.

¶ Dauid intellectus.

¶ Vox penitentis et dñi verba reſpondentis ſe circūdare mia ſua in ſe ſperātes.

Pſalmus .xxxj.

a Beati quoꝝ remiſſe ſūt
iniquitates: ꝛ quoꝝ te
b cta ſunt peccata. Beatus
vir cui non imputauit dñs
peccatū: nec eſt in ſpū eius
c dolus. Qm̄ tacui inueterauerunt oſſa mea: dum cla-

I ¶ Id eſt in ir͞lm quā circūdant om̄es gentes. I Que eſt in medio mundi. q̄a ibi natus paſſus ꝛ reſurrexit. e I Tūc in exceſſu mentiſ eſt eccl͞ia: qn̄ cogitat que in paradiſo amiſit. ꝛ qualiter deus ꝑ angelum apud adam loquebat: ꝛ qūo oculis interioribus deum videbat. q̄ ꝓiectuſ eſt a facie dei qn̄ tranſgreſſus ē mandata dei. ꝛ oīs poſteritas eſt in illo ꝓiecta.

f ¶ Ideo exauditū ſe dicit xp̄c in mēbris ſuis. qꝛ non tardat gratia dei adiuuare illum. qui humiliter dñm rogat. Et exauditꝰ ē xp̄c: qn̄ audita eſt paterna vox dicens. hic ē filius meus dilectus. ꝛ quādo clamauit ad patrē. Deus deus meus quare me dereliquiſti.

g ¶ Diligite dicit. iam tanꝗ̄ ad amicos: non tanꝗ̄ ad ſeruos: ſeruoꝝ eſt eīm formidare. amicoꝝ diligere. Requirit dominus veritatem quam neſciunt heretici. falſis erroribus illigati. Hic ſupbiam. non vnum vicium dicit. ſed quicquid morū prauitate peccatur. Illis tribuit abundanter qui ꝓcepta dei deſpiciunt. h ¶ Viriliter agite. i. in bonis operibus conſtantiſſime perdurare: ne femīea mollicie deficiatis: qui corda veſtra domino conſtanter offertis. Sic enī roborantur corda fidelium: ſi ſpem ſuam dñi virtute cōfirment.

Oratio.

Immenſā multitudinē dulcedinis tue piiſſime domine ſuppliciter exoramus. vt dum veritatem tuam requirimus tumorē execrabilis ſupbie cōteramus. Per.

¶ Cur in hoc titulo dauid poſuit intellectus: cum omnes pſalmi ꝓpter intellectū corum habendū ſint ſcripti. Reſponſio. primo meminit dauid. ꝓpter dñm xp̄m. qm̄ ad ipm̄ reſpicit quicquid penitens iſte dicturus eſt Deinde addidit intellectus. vt cum nos intelligere diuinitas preſtiterit peccata noſtra: pro eis tunc diluendis ſupplicemus. in alio eſt pſalmo dictum eſt delicta quis intelligit. ō intellectu igitur peccatorum loquitur.

a I Beati quoꝝ remiſſe ſunt iniquitates. id eſt ꝑ confeſſionem a dño diluunt. Vel quorū tecta ſunt. id eſt per charitatem. que operit multitudinē peccatoꝝ vel velata per penitentiam ne in iudicio reuelentur. ¶ Iniquitates ſūt. que ante ſuſceptam fidem cōmittunt peccata que poſt fidei cognitōem vel gratiā baptiſmatis cōtrahūt

b I Illi nō imputatur peccatū qui in hoc ſeculo ſe per pniam ſufficienter expurgat vel ꝑ martiriū purgat. Q̄ tegitur: non videtur: quod non videtur non imputat. qō nō imputatur nec punietur. In illius ore dolus nō eſt qui ſe peccatorē ꝓfitet ¶ Quia dū noſmet ipos culpamus. verilo quium eſt. cum nos volumus laudare: mēdacium ē. ipe eīm dño placet qui ſibi diſplicet.

c I Tacui. vox malo͞ꝝ eſt. q̄ tacēt ſua peccata. ꝛ in confeſſiōe nolunt dicere. ideo omnis fortitudo mea. id ē virtutes in infirmitate conſenuit.

A ¶ More vulneris corporalis qō dum occultatur medico putreſcit. Dum clamarē I Clamant id eſt ſi aliquid boni habent per vanitatem demonſtrant. Tota die.

I A. Id eſt tota vita que breuis eſt tacēt peccata, clamant ꝛ iactant merita,

d ℟ Grauata eſt manus dei ſup peccatores.i.poteſtas vindicte in die iudicij.
℣ Die et nocte: cõtinuũ tempus ſignificat Erumnoſus dicitur valde ruinoſus. Ruina quippe appellata ẽ.quaſi ruens ĩ ima.Conuerſus eſt in erumna: qui ceciderat ď ſuperbia.vt qui ante erat ſuperbus nunc humilis factus eſt. Spina eſt q̃ corpus erigit atq; retinet.hec.p ſupbia merito poſita eſt. que cõfracta non deijcit ad interitũ. ſed erigit ad ſalutem. ℟ Erumna miſeria eſt. ℣ Uel configitur. ſpina cum pungitur conſcientia τ dolet. e ℣ Ille delictuz cognitũ facit. qui illud in cõfeſſionẽ veram pducit. Operire ẽ valde aliquid ſilentio tegere.aut cordis diſſimulatõe celare.hoc faciunt ſtulti.qui putant deum ignorare. quod agunt. Delictum q̃dã leue putant eſſe peccatũ quaſi negligentius derelictum. Iniuſticia autem eſt immane aliquid vel ſeuũ cõmiſſuz Sed τ ⁊ic puritas cõfitentis oſtendit. qr nõ vult celare qđ credebatur eẽ veniale.
f ℟ Dixi In corde vbi deus videt cõfitebor. ℣ Id eſt publice fatebor vt alios ad imitatõez trahat pia fidelisq; confeſſio. Impietas cordis fuit. qr tacere decreuerat. vt illi crederet eſſe aliquid celatum qui anteq̃ fiant omnia nouit.
g ℟ Pro hac orauit.i. p iniquitate hac vel remiſſiõe.quod ſupius dixit. Omnis ſanctus dicit.qr nemo eſt a peccatis immunis.
℣ In tempore oportuno id iſta.ſ. mundi vita. vbi conuerti fas eſt. Nam in inferno ſicut ſuperius dictum eſt:nemo proficue domino confitetur.
h ℣ Diluuium aquarum multarũ eſt error hominũ peſſimorꝫ.qui varijs prauitatibus fluctuantes multiplices ſibi doctrinas conſtituunt.τ hi ad dominũ nõ approximabunt. quoniam a vera religione diſcedunt.
i ℣ Refugium.ẽ ad quod cõfugitur.vt pericula declinentur.
℟ Exultatio mea. dicit eccleſia quia in te gaudeo. ℣ Erue me ab inimicis. ſiue a vicijs carnalibus ſeu ſpiritibus immũdis. qui nos pdere p̃cipiti velocitate feſtinant.

d mare; tota die. Qm̃ die ac nocte grauata eſt ſuper me manus tua: conuerſus ſuz in erumna ✱ mea:⁊ dum cõ figitur ſpina. ✱ Dyapſal:⁊
e Delictũ meũ cognitũ ✱ tibi:⁊ feci: τ iniuſticiã meam
f non abſcondi. Dixi confitebor aduerſum me iniuſticiam meã dño: τ tu remiſiſti impietatez peccati mei.
g Dyapſalma. Pro hac orabat ad te oĩs ſanctus: in tẽ
h pore oportuno. Uerũtñ in diluuio aquaꝝ multaꝝ ad eum non approximabunt.
i Tu es refugium meũ a tribulatõne que circumdedit me: exultatio mea erue me a circumdantibus me.
k Dyapſalma. Intellectum tibi dabo τ inſtruã te ĩ via hac qua gradieris: firmabo ſuper te oculos meos.
l Nolite fieri ſicut equus τ mulus: q̃b⁹ nõ ẽ intellect⁹.
m In chamo τ freno maxillaſ

k ℣ Intellectũ non habent peccatores: niſi quando conuerſus dominus propiciatus ei indulget. Intelligere eſt bñ agere τ ad mãdata dei vota conuertere. Et inſtruam te.q̃ſi neſcientem doceam. In via hac qua gradieris. ℟ ℣ Uiam cõfeſſionis dicit doceam te. vt nõ recedas ab ea. ℣ Firmabo ſuper te oculos.i.in te dirigam lumẽ intelligentie mee
l ℣ Equus ſine diſcretione: ſeſſoris arbitrio ſeruit. τ a quocunq; aſcenſus fuerit. excurrit. Mulus patienter onera portat. τ per hoc vtriq; intellectum non habent. quia nec equus eligit cui obediat. nec mulus quibus oneribus ingrauet' intelligit. ergo diabolicis fraudibus inſideri τ viciorum onere grauari homines prohibet propheta.
m ℣ Chamus ad mulũ ptinet. frenuz ad equũ reſpicit. Frenũ eñ a fero retinẽdo dictũ ẽ: ferũ: antiq̃ gaballũ dixerũt. Ergo iſta retinacula. hec duo aĩalia cohibẽt. vt ad arbitriũ iubẽtis incedãt.ne ſuis volũtatib⁹ fe

rantur. Maxille adminicula ſunt animaliū quibus eſca manditur. Ipſas ergo maxillas ꝑ figuram allegoricaꝫ dicit debere inobedien̄tibus conſtringi. i. victum ꝑtius dari eis vt ieiunijs macerati creatoris ſubdant̄ impio

b ¶ Cithara dicta ꝙ cita iteratione ꝑcutitur. Iñ Habens deorſum canamen ſuperius ſex cordas. ⁊ ſignificat ſex opera miſericordie. Et de illis cordis alie bene cantant alie murmurant ſic et ſancti alij ſic alij vo ſic. Pſalterium deſurſum habet cauamē ⁊ decē cordas. ⁊ ſignat decem precepta legis. que de ſupernis veniūnt in ſanctos.

n ¶ Multa flagella ſuſtinent peccatores contumaces nolentes ire per ſemitas rectas. vt quod nō faciūt ſpōte: plagis adhibitis cogantur implere. Sperantes aūt in dño. circūdabit mīa. vt non ſit locus relictus vñ poſſit diabolus ad eos introire.

o ¶ Omnis iuſtus letatur in domino. Nā qui in ſe gaudet fallaci ꝑſumptōe decipitur. q̄ vo in dño letatur ꝑpetua delectatiōe ꝑfruit̄. Letari eſt tacite mētis ſuauitate mulceri. Exultare vo eſt concitati animi feruore gaudere Et gloriamini q̄ recti corde eſtis ⁊ credit̄ ex ſeruitio dei eos ad eterne beatitudinis ꝑmia ꝑuenire.

Oratio.

Sancte domīe qui remiſſis delictis. beatitudinē te confeſſis attribuiſ: exaudi vota p̄ſentis familie. ⁊ cōfracto peccati aculeo: ſpiritali nos exultatōe ꝑfunde. Per.

eoꝝ conſtringe: qui nō ap-
n proximāt ad te. Multa fla
gella peccatoris: ſperantē
aūt in dño mīa circūdabit
o Letamini in dño ⁊ exulta
te iuſti: ⁊ gloriamini omēs
recti corde.

¶÷ Pſalmus dauid:·.

¶ Propheta in dño gaudere admonet iuſtos. beatoſq; appellat. qui ad eius meruerint ꝑtinere culturā.

Pſalmus. xxxij.

Exultate iuſti in dño:
rectos decet collau-
b datio. Confitemini dño in
cithara: in pſalterio decē
c cordaꝝ pſallite illi. Canta
te ei canticū nouū: bñ pſal-
d lite ei i vociferatiōe. Quia
rectum ē verbuꝫ dñi: ⁊ oia
e opera eius in fide. Diligit
miam ⁊ iudiciū: mīa domi
f ni plena eſt terra. Verbo
dñi celi firmati ſunt: ⁊ ſpū
oris eius oīs virtus eoꝝ.

c ¶ Nouum canticum dicit incarnatōem domini qua angeli domini cantabant dicentes. gloria in altiſſimis Iñ Ille bene pſallit qui implet opere quod docet. Vociferatio: iubilatio eſt. quia nec verbis nec ſyllabis nec literis nec in vocem pōt erumpere aut mens cōprehendere pōt quantum homo debet laudare deum quod eſt iubilus.

d ¶ Rectus eſt itaꝙ ſermo dñi ad dirigēdos. ſ. hoīes. veraciter eīm rectus dicit̄ qui rectos facit. Iñ Opera eius in fide ſanctorum q2 qđ ꝓmittit deus ſanctis: non mentitur.

e ¶ Diligit mīam i hoc mundo. vbi eā longe lateꝙ diſſemiat. Uidelicet vbi ſuſtinet peccatores. vbi blaſphemos patiēter expectat. Iudiciuꝫ: cuꝫ pios ſequeſtrat ab impijs. Et merita eoꝝ equalitatis lance diſcernit.

Iñ Plena eſt terra: totus mundus. vel eccleſia. q2 ſicut ille vbiꝙ eſt: ita miſericordia cum illo eſt vbiꝙ.

¶ Hic titulus dño notus eſt. ⁊ ideo lector in eo ſequat̄ expoſitōꝫ priorem.

a ¶ Cōmonet ꝓpheta xp̄ianos vt nō in terrenis delectatōibus exultent. ſed in dño vbi gaudia continua ſuauitate perfecta ſunt. Rectos decet collaudatio. non hereticos prauos decet. ſed rectos. Iñ Qui in regula veritatis ſua corda dirigunt. ¶ Collaudatio vero multoꝝ ore vna laudatio eſt, ꝓpter vnitatē eccleſie.

f Iñ ¶ Verbo dñi. hoc eſt a filio dei. celi firmati ſūt. i. apoſtoli. ¶ Spū oris. vtiꝙ q̄ñ ſpūſſanctus eoꝝ doctrinaꝫ declarauit ſignis ⁊ miraculis. Uirtus eīm. ⁊ ad miracula ꝑtinet, ⁊ ad p̄dicatōem eoꝝ.

g ℭ Uter eſt exutum pecoris tergus: qḋ
vſibus humanis deſeruit ad liquores aliqͣs
congregandos. ⁊ hic vter eccleſie compatur
quia ſicut iſte complectiẗ liquores: ita ⁊ illa
adunatōem credētis populi includit. Aque
maris: populum xp̄ia-
num ſignificat.
I ℭ Ponit in the
ſauris .i. in ſcripturis
diuinis: ꝓfunditatem
ſenſuum.
h ℭ Hic terra. durū
ſignificat ꝑ omnia pec
catorē. qui merito ter-
ra dicitur. q꞉ tm̄ terre-
na diligit. I Cō-
moueant omnes .i. de
infidelitate ad crudeli
tatē. Et aliter. in admi
ratione creatoris crea
ture ip̄iuſ cōmote ſunt
i I Qm̄ ip̄e dixit.
ideo ip̄m cuncta time-
ant quia ab ipſo facta
ſunt ⁊ creata.
k ℭ Dn̄s diſſipauit
conſilia gentium. quā-
do eas in idoloꝝ cultu
ra non dimiſit diutius
ꝑmanere. I Re-
probat cogitatōnes ſa
duceoꝝ ⁊ phariſeoꝝ. vl'
reliquaꝝ poteſtatū ge-
nera. Cōſilia principū
anne ⁊ caiphe. quoꝝ
oīm conſiliū ſp in ma-
lo fuit. qḋ dn̄s reſurgē
do deſtruxit.
l I Conſilium dn̄i
fuit vt reſurgēt a mor-
tuis ſicut ⁊ fecit.
ℭ Uel: Conſiliū aūt
dn̄i intelligimus incar
natōis archanū. quod
ad conſulendū hūano
generi conſtat eſſe con
ceſſum. hoc nulla etate
diſſoluiẗ. ſed manet in eternū. I ℭ Co-
gitatiōes cordis eius: ſignificant p̄deſtina-
tōem. in qua cuncta repoſita ſunt que ꝑma-
nent in eternū. Eterna igiẗ ſanctoꝝ p̄deſti-
natio: cogitationes cordis eius dicuntur.
m ℭ Ipſa vtiqꝫ gens beata eſt. a qua do
minus colitur. qui eaꝫ protegit ac gubernat

g Congregans ſicut in vtreꝫ
aq̄s maris: ponens in the-
h ſauris abiſſos. Timeat do
minū oīs terra: ab eo aūt cō
moueanẗ oēs inhabitātes
i orbem. Qm̄ ip̄e dixit ⁊ fcā
ſunt: ip̄e mandauit ⁊ crea-
k ta ſunt. Dominus diſſipat
ꝯſilia gentiū: reprobat aūt
cogitatōes pploꝝ: ÷ ⁊ re-
probat cōſilia principuꝫ :·
l Conſilium ÷ auteꝫ :· dn̄i in
eternū manet: cogitatiōes
cordis eius in generatōne
m ⁊ generatōem. Beata gēs
cuiꝰ eſt dn̄s deus eius: po
pulus quē elegit in heredi
n tateꝫ ſibi. De celo reſpexit
dn̄s: vidit oēſ filios hoīm
o De p̄pato habitaculo ſuo:
reſpexit ſuꝑ oēs qui habi-
p tant terram. Qui finxit ſin
gillatim corda eoꝝ: qui in-
q telligit oīa opa eorū. Non
ſaluatur rex ꝑ multam vir-
tutem: ⁊ gigas nō ſaluabiẗ
in mlt̄itudīe v̄tutis ÷ ſue :·

Populus chriſtianus hereditas chriſti eſt.
quia eum autor ſuus poſſidet. quem predi-
cationibus ſanctis ⁊ p̄cioſo ſanguine acqui
ſiuit. n ℭ De celo reſpexit dominꝰ quā-
do donauit aduentum proprij filij. Uidit. ſi
gnificat gratiam miſe-
rentis. Filioſ hominū
I Id eſt peccatorū
abſoluit. quia nūqꝫ re-
ſpectus eius ſine miſe
ricordia fuit.
ℭ Nota vero q̄ dum
deus dicitur in ſcriptu
ris reſpicere peccata:
punit. cum vero hominē
abſoluit.
o ℭ De preparato
habitaculo. id eſt de fu
turo domini corpore.
quod preparatum in p̄
deſtinatione fuerat: re
ſpexit ſuper omnes. id
eſt diſpoſuit. vt pericli
tanti mundo (quē diſ-
poſuerat facere) ſubue
niret.
p ℭ Finxit corda q̄
bus intelligētie ſue do
na largitus eſt. Singil
latim. id eſt diuiſim vel
diſtinctim. corda eorū.
ſcꝫ ſanctoꝝ ſub domi-
ni timore viuentiū. In-
telligit. quando actibꝰ
bonoꝝ: premia digna
reſtituit. Oīa opa .i.
cogitatōnes. dicta vel
facta.
q ℭ Regeꝫ dicit ho
minē cōtinentē. qui qͣ
uis rogat corpus ſuuꝫ
miſeratione diuīa: a vi
cijs tamen carnalibus
ſaluus fieri non poteſt
dum de ſua virtute pre
ſumpſerit. eundē etiaꝫ
gigantem vult intelli-
gi. qui virtutū magnitudiue roboratus con
tra immanitatē diaboli dimicat fortiter. Et
lꝫ ſic fortiter confligat ſi tn̄ ſubleuatus fue-
rit vicio ſupbie ſaluus eſſe non poterit. Gi-
gas vero interp̄taẗ terrigena. Et iuſte virtus
hūana a deo deſeriẗ. qn̄ datū bonū: nō largi
tori deo ſed ꝓprijs viribus applicaẗ.

r Fallax equus ad ſalutem:
in abundantia aũt virtutis
s ÷ſue:· non ſaluabit. Ecce
oculi dñi ſuper metuentes
eum:÷ ⁊ in eis:· qui ſperãt
t ſup mia eius. Ut eruat a
morte animas eoꝝ: ⁊ alat
v eos in fame. Anima nr̃a ſu
ſtinet dñm: qm̃ adiutor ⁊ ꝓ
x tector noſter eſt. Quia i eo
letabit cor nr̃m: ⁊ in nomi
ne ſancto eius ſperauim⁹.
y Fiat mia tua dñe ſup nos:
quẽadmoduz ſperauimus
in te.

Pſalmus dauid cũ mu
tauit vultũ ſuũ coram abi
melech ⁊ dimiſit eũ ⁊ abijt
Vox ꝓphete benedicẽ
tis deum. ⁊ admonẽtiſ mã
ſuetos. vt cuz ipo in ei⁹ lau
de pſeuerẽt. ⁊ vt a delitijs
ſe abſtineant. iuſtoſqꜫ dicit
in ſua iuſticia liberandos:
impios xpo perituros.

Pſalmus. xxxiij.

a Benedicam dñm in oi
tpe: ſemp laus eiuſ in
b ore meo. In dño laudabit
aĩa mea: audiãt manſueti
c ⁊ letẽt. Magnificate dñm
mecũ: ⁊ exaltemus nomen

r Equum ponit ꝑ felicitate hũana que homines ſic portat. ⁊ accipit ſicut equus fallax. Jlle enim dum appetit campos: ſolet incautos fallere in ſe p̃ſumentes. iõ dicit̃ fallax equus. s Ergo oculi dñi ſunt ſup timentes euz. q2 eos ꝓtegit: quoſ ſe timere cognoſcit. Qui ſunt eniz timentes deum expo nit. i. ſperantes in mia eius. t Eruit a morte animas iuſtorũ: cum eas tulit de poteſtate diabolica. Alimẽtũ dictum eſt. quaſi mẽtis nutrimentũ. Jn fame eñi poſiti ſunt: qui ſe celeſtiũ reruz deſiderio ſemp accendunt.

v Cum dicit aĩa noſtra ſuſtinet: patientiã ſignificat xpiani. H̃ confirmat omnes virtutes in homĩe. Adiutor eſt: dum ad eũ ipi⁹ gratia conamur accedere. Protector: dũ reſiſtimus aduerſario.

x Letabitur cor noſtrũ. i. anima noſtra de ſpe future remuneratõis. Nomen patris filius eſt. in quem ſemper ſperare debemus.

y Unuſqſqꜫ antequã cantet iſtuz verſuz debet cogitare vt fideliter dicat: quẽadmodum ſperauimus in te. ne alibi ſua mens vacet. ſ firma ſpes ſit vt vere dicat. fiat ⁊c̃. vt q̃ nos p baptiſmũ ablui ſti. ſpũſſancti infuſiõe confirmes. ſicut in actibus aploꝝ cernim⁹ factum cum baptiſati receperunt ſpũſanctũ.

Oratio.

Paſce domine plebem tuaz in fame verbi. ⁊ eripe animas noſtras de morte peccati. vt repleti mia tua aggregari iuſtoꝝ gaudijs impertiente te mereamur. Per dñm.

Cum ſaul perſequeretur dauid fugit ad achis regem. ibiqꜫ dum eſſet inuidia. euz occidere volebant: ille xpo de induſtria mutauit vultum. ita vt ſaliuis ora cõpleret. vt furibundus eſtimaretur ⁊ illeſus relinqueretur. Et cum fugit inde iſtũ pſalmũ cantauit.

a Cũ ſe dicit deum benedicere oĩ tempore: docet nos nec in aduerſis ſuccumbere. nec in pſperis extolli. Semp eſt laus dei in ore hominis: quando talia vl̃ cogitat aut loquit̃: vt nulla redargutiõe culpetur. Laus xpo a lauro dicta ẽ. que ſolebat coronare victores.

b Tunc enim glorificatur fideliſ ſeruus quando laudabilẽ dominũ habere cognoſcitur. Audiant manſueti Jd eſt ſancti. Qui charitate ꝓpria. omniũ rerum habere temꝑantiã conſueuerant.

c Uocat eccleſia fratres. hortatur populos obedientes. vt nomẽ domini glorioſa ſocietate magnificent. ne inter officia ſanctitatiſ deteſtabiliſ inuidia miſceatur. Exaltemus nomen eius in id ipſum. Jn id ipm̃ ſignificat cõpoſitos choros. quando pſalmodiã domini: alterna ſibi ſucceſſione reſpondent.

d ℭ Exquiſiui dñm non lõgo ſpacio terra rum ſed in corde meo ⁊ exaudiuit me. qm̃ in tellectus xp̃i vniuerſa complectitur. i. vbiqꝫ intelligit ſe queri ⁊ exaudit. Dicendo ex oĩ bus liberauit me: nihil relictum eſt. quod re manſiſſe ſuſpiceris ad uerſum. ℜ Qui er go non audiuntur: nõ dñm querunt. Non. n. dixit exquiſiui auruꝫ a dño ſed dñm.

omnia habet. hoc eſt deum.

i ℑ Timete dñm omnibus ſanctis im perat. ne accepta ſecuritate decipiantur. ℭ Solus ipẽ nihil indiget: qui timore dei ditatus eſt. Omne enim bonum habet. quia deum timendo amat.

d eius in id ipſuꝫ. Exquiſiui dñm et exaudiuit me: ⁊ ex oĩbus tribulatõibus meis e eripuit me. Accedite ad eũ ⁊ illuminamini: ⁊ facies ve f ſtre non confundent. Iſte paup̃ clamauit ⁊ dñs exau diuit ÷ eum :· : ⁊ de oĩb⁹ tri bulationib⁹ eius ſaluauit g eum. Immittet angel⁹ dñi in circuitu timentiũ eum: ⁊ h eripiet eos. Guſtate ⁊ vide te qm̃ ſuauis ÷ ē :· dñs: bea i tus vir qui ſperat in eo. Ti mete dñm ÷ oĩes :· ſancti eius: qm̃ non eſt inopia ti k mẽtibus eũ. Diuites egue runt ⁊ eſurierũt: inquiren tes aũt dñm non minuent oĩ bono ÷ Dyapſalma :· l Venite filij audite me: ti morem dñi docebo vos. m Quis eſt homo qui vult vi tam: diligit dies videre bo n nos. Prohibe linguam tu am a malo: et labia tua ne o loquantur dolum. Diuer te a malo. et fac bonum:

e ℑ Accedite ad eũ non loco ſed fide ⁊ ope re. ⁊ illuminamini. ſcꝫ mente ⁊ intellectu. q̃a niſi credideritis nõ in telligetis. Et facies ve ſtre non confundentur in iudicio quo impij cõ fundentur in cõdemna tõem.

f ℑ Iſte paup̃ cla mauit. i. xp̃c. qui p̃ no bis pauper factus eſt ĩ paſſiõe clamauit ad pa trẽ. ℭ Quando cla mauit: ſalutariter ẽ au ditus. ſed ex omnibus mundanis anguſtijs ẽ liberatus. ℑ Qñ eum reſuſcitauit a mor tuis. g ℑ Haud dubiũ eſt timentes do minũ ab angelis cuſto diri. Ideo alia lr̃a ha bet. Emittet ãgelũ do minus. ℭ Angelus em̃ miniſter eſt volun tatis diuine. quapropt̃ ſi vis angelum te fieri: fac quod p̃cipit. vt libe res periclitaantẽ. Eri pias innocentẽ. ſubue nias anxio ⁊c̃. que di uina iubet auctoritas.
h ℭ Guſtate. non p̃ tinet ad palatum: ſ ad anime ſuauiſſimũ ſen ſum. ℑ Qui perfe

k ℭ Tunc egent di uites. quando non ha bent rectaꝫ fidem. Eſu rient: quando minime a domini corpe ſatian tur. diuites ventre. eſu rientes ſemp̃ ſpũ. quid em̃ habeant. qui dñm non habent. Inquirẽ tes dñm non deficient vllo bono. quoniã ſpi rituali deſiderio p̃fruũ tur. Nam cuꝫ diligim⁹ dñm: in ipõ omnia re perimus.
l ℭ Vox paterna ſo nat ad illos qui prima rudimenta ſuſcipiunt. vt veniant ad fidẽ xp̃ia nam: duꝫ dicit docebo vos. admonet ne paue ſcamus q̃ audiuimus timorem. Non eſt eniꝫ iſte timor qui formide tur ſed qui diligat̃. Ti mor humanus amari tudinẽ habꝫ iſte dulce dinem.
m ℑ Propheta ꝟ interrogãdo loquitur. quis vitam eternaꝫ cu pit videre. vt cum ſan ctis iocundetur in re gno dei. qd̃ ſi vis. fac quod ſequitur ⁊ vide bis. i. habebiſ vitã eter nã ⁊ dies bonos ⁊ eter nos.
n ℭ Prohibe lin guam tuam a malo col loq̃o. addidit labia. q̃ lingue motum p̃tinus conſequuntur. Dolus

cto animo deum tymet ⁊ p̃cepta cuſtodit. et ita ſenti xp̃m: tunc intelligit q2 ſuauiſ eſt. q2 ipẽ eſt panis viuus q̃ de celo deſcẽdit. Bea tus dicitur qui in eum ſperat. ⁊ non incertũ diuitiaꝝ. Et ideo beatus. q2 illum habꝫ qui

autem eſt qñ fallimus audientẽ.
o ℑ Diuerte a malo ⁊ fac bonũ. i. deſtrue vicia. ⁊ edifica ꝟtutes. Inquire pacẽ. ℭ Nullus põt p̃uenire ad autorẽ pacis ni ſi hic diligentius p̃ pura op̃a inquirat.

p ¶ Cum dicit. oculi dñi ſup iuſtos: cõtinuam gratiã diuinitatis oſtendit. In Et aures eius. qꝫ quicquid ſancti rogant ꝯ bono exaudit de⁹. ¶ Que em̃ mora fiat ad audiendũ: cum in ipis habitet ipe deus qui exaudit. q ¶ Ne diceret peſſimi: iuſtos attendit. nos aũt non reſpicit. ſecuri faciamus qꝫ ab illo conſpici non meremur. iõ pnunciat vultũ dñi. i. intellectuꝫ vel cõſideratiõem eẽ ſuper malos. De t'ra vo dicit eos diſꝑdere. i. de futura patria. quã ſoli deo placidi poſſidebũt ¶ Peribit memoria eoꝝ qꝫ non erit iniquoꝝ inter iuſtos vlla cõmemoratio. In Vel vultũ hic furorẽ intelligimus q̇ minando iram: memoriã peccati a terra diſꝑdit. r ¶ Iuſtos clamaſſe ad deum dicit. ꝛ ſꝑ pfitet' auditos. martires etiaꝫ (q̇s de ſupplicijs tirannoꝝ minime liberauit de⁹) ſunt exauditi ꝛ liberati qñ ad celoꝝ regna ꝑducti: oĩbus tribulatõnibus pbant' exuti.

s In ¶ Iuxta ſignificat nõ loco ſꝫ auxilio. ¶ Qui tribulato ſũt corde. multi. n. tribulãtur ſed non ex corde. q̇ peccata nõ deflent. ſed mundana eos dãna cõtriſtant. In Humiles ſpiritu. i. mites. q̇s xp̃c ſaluabit. celeſtia regna tribuendo.

t ¶ Multe reuera ſt' tribulatiões iuſtoꝝ. q̇a eos diabolus validius inſequit'. Sꝫ in hoc qꝫ ſubditur liberauit eos dñs de oĩbus his. oñdit' potentia creatoris que liberat iuſtum ab oĩbus tribulatõibus. In Quia vo multe tribulatões iuſtoꝝ. iõ qui tribulatõem nõ patit' iuſtus non eſt.

v ¶ Oſſa dixit: fideliũ in virtutibus firmitatẽ. ipatientiã ꝛ manſuetudinẽ. que perire in ſanctis nequeunt. ne conteri a diabolo quia dño cuſtode ſeruant'. x ¶ Reuera peſſima mors peccatoꝝ. qꝫ eam eterna pena comitatur. Peſſima eſt dicta. quaſi peſſundata. ſ. penis eternis. Et qui oderant iuſtum. In Id eſt xp̃m: ſine cauſa delinquunt. id ẽ deũ derelinquunt odiẽdo bonuꝫ. ꝛ ita ad mortẽ eternã peccant. vl' iuſtum. i. vnũquẽq; ſctm̃

y In Redimet dñs. ſcꝫ ſanguine p̃cioſo. ¶ Quia qui in ipſo recte crediderit a peccatoꝝ debita captiuitate redimitur. Animas frequẽter ſcriptura diuina ponit p hoibus. Addidit ſuoꝝ ſuoꝝ. i. non iniqua libertate viuentiũ. ¶ Et nõ delinquẽt. ſ. tanq̃ paſtor bonus. In Neq; h' neq; in futuro. ¶ Qui ſperant in eũ non in ꝓꝓrijs virib⁹ p̃ſumentes.

Oratio.

Angeloruꝫ ꝛ totus creature diſpoſitor deus: emitte angelum tuũ in circuitu noſtro. cuius ambitõe muniti. mereamur a peccatoꝝ morte peſſima liberari. Per.

¶ David ſicut diximus duas ſignificationes amplectitur. manu fortis et deſiderabilis quod vtrunq; domino ſaluatori certũ eſt ꝯuenire. ¶ Clamat xp̃c ex humana infirmitate vt damnent' nocentes id eſt diabolus cũ miniſtris: malos em̃ iudicari dãnare eſt. Qui impugnat ſuꝑare cõtendit. Qui expugnat': iam oĩno victus eſt. Immundi ſpũs impugnatores dicuntur, qꝫ lꝫ ſanctos vincere ne

inquire pacẽ ꝛ pſequere eã
p Oculi dñi ſup iuſtos: ꝛ au
q res eius in p̃ces eoꝝ. Vultus ÷ aũt :· dñi ſup facientes mala: vt ꝑdat de terra
r memoriã eoꝝ. Clamauert ÷ iuſti :· ꝛ dominus exaudiuit ÷ eos :· : ꝛ ex oĩb⁹ tribulatõib⁹ eoꝝ liberauit eos.
s Iuxta eſt dñs his qui tribulato ſunt corde: ꝛ hũiles
t ſpũ ſaluabit. Multe tribulatiões iuſtoꝝ. ꝛ de oĩbus
v his liberauit eos dñs. Cuſtodit ÷ dñs :· oĩa oſſa eorũ vnum ex his non cõteret'.
x Mors peccatoꝝ peſſima: ꝛ qui oderunt iuſtũ delin-
y quent. Redimet dñs animas ſeruoꝝ ſuoꝝ: ꝛ nõ delinquent oĩes qui ſperãt in eo.

¶ ÷ Ipſi :· dauid. ¶ Xp̃c de ſua paſſione dicit ad patrem ꝑetens ſe ab inimicorũ pſecutõe liberari.

Pſalmus. xxxiiij.

a Iudica dñe nocentes me: expugna ipugnã-

queant ɔtendere tñ cum eis non deſiſtunt. b ℂ Arma ab arcendo dicta ſunt. ꝙ ꝑ ea hoſtes violẽtiſſimos arceamus. ꝑ arma. celeſtia adiutoria. ꝑ ſcutũ: diuina ꝓtectio deſigꝰ tur. Scutũ eñ dictũ eſt: q̃ſi ſculptũ. ꝙ in ipo antiq̃ fctã ſua ſignabãt Sola ꝟo volũtas dñi ẽ qua protegit ꝑclitantem ⁊ expugnat aduerſum.

.i. ſpũs malus nõ natura ſed ſua inuentione coartat eos. .i. inq̃ꝝtũ poteſt ꝑſequit̃ eos. .i. q̃ꝝtum ſibi ꝑmittit̃. habet enĩ diabolus voluntatẽ nocendi ſ̃ nõ habet ꝑtãtem faciendi. g ℂ Via. .i. oꝑa tenebroſa illis fiãt. vt horreant mala facere. Lubrica. vt in eiſdem ſtare diutius non poſſint et ſi decreuerint plus ĩmorari virtus dñi ꝑſequat̃ eos ita vt in ſceleribꝰ ſuis lõgiꝰ herere ñ ſinat. q̇ ad interitũ feſtinãt. h ℂ Abſcõderunt mihi gratis. .i. ſine cauſa ſcʒ iudei vt illi putabant. qui enĩ diuinitatis eius potentiaʒ ñ credebãt. illi putabant ſe abſcondiſſe interitũ. Benedictũ eſt interitum laquei ſui. q̄ꝛ ille laqueus nõ morientis erat dñi: ſ̃ peccãtis interitus. Supuacue .i. falſe. exprobrauerũt qñ chriſto dicta ſua veracia quaſi aliquod crimen imputabant.

ℜ et inutiliter egerũt. q̄ꝛ exprobratio iſta nullã habuit vtilitatẽ. i ℜ Excidiuʒ illud minat̃ ꝓpheta quod aduenit iudeis in tꝑibus veſpaſiani. Et captio. quã occultauerunt apprehendit eos. .i. mors repentina: quam domino noſtro moliebantur occulte. k ℂ Prima quippe ſancte anime beatitudo eſt: exultare in dño. Delectabitur ſuꝑ ſalutare eius. ℜ Salutar̃ noſter xp̃s eſt. q̄ꝛ in eo delectabit̃ eccl̃ia.

c ℜ Framea hic intelligit̃ aĩa xp̃i vel̃ cuiuſlibet ſancti. quia deus ꝑ aĩam chriſti fecit vindictam contra diabolũ ⁊ ꝑ animã cuiuſlibet ſãcti facit vindictam. ſicut ꝑ petꝝ fecit ananie ⁊ ſaphire. Et conclude petit eccleſia vt cõcludat aduerſarios ſuos. ne valeant ad nocẽdũ exire. Dic anĩe mee. vt te intelligat: quia tu ſalus eius es.

d ℣ Confũdi: ẽ facta ſua erubeſcere et in melius cõmutare Maʒ licʒ cõfuſi dicant̃. qui conuincunt̃ ad penaʒ tamẽ vt hic ad cõuerſionẽ intelligeres confuſionẽ petitam addidit reuereant̃. .i. emendati dati diligant: quem ꝑſequendũ eſſe putauerant. Querentes dominũ. in malam parteʒ dicit. qui ſcʒ ſic querũt vt eam a corꝑe ſegregare feſtinent.

e ℂ Auerti autez retrorſum: non dicit̃ niſi illis qui corrigendi iudicant̃. At petro redi retro me ſathanas. Qui cogitant ſiue de iudeis ſeu de hereticis ſiue paganis dixit. mala enĩ omẽs cogitant qui preter catholicam fidẽ aliqua praua intentione docere feſtinant f ℜ Puluis. leues infructuoſi homines dicti ſunt. quia ſicut puluis a vento: ſic peccatores a ſentẽtia diuina in die iudicij ꝓijciunt̃. Angelus dñi

b tes me. Apphende arma ⁊ ſcutũ: ⁊ exurge in adiutorium mihi.
c Effunde frameã ⁊ ɔclude aduerſus eos q̇ ꝑſequunt̃ me: dic aĩe mee ſa-
d lus tua ego ſum. Cõfundãtur ⁊ reuereant̃: querentes
e aĩaʒ meã. Auertant̃ retrorſum ⁊ cõfundant̃: cogitã-
f tes mihi mala. Fiãt tanq̃ꝝ puluis añ faciẽ vẽti. ÷ et: angelꝰ dñi coartãs ÷ eoſ:
g Fiat via illoꝝ tenebre ⁊ lubricũ: ⁊ ãgelus dñi ꝑſeq̄nſ
h eos. Qm̃ gratis abſconderũt mihi interitũ laquei ſui ſuꝑuacue exprobrauerunt
i aĩam meã. Veniat illi laq̃us quem ignorat: ⁊ captio quã abſcõdit apphẽdat eũ ⁎ ⁊: in laqueũ cadat ÷ ĩ ip-
k ſum:. Aĩa aũt mea exultabit in dño: ⁊ delectabit̃ ſuꝑ
l ſalutari ſuo. Oĩa oſſa mea dicẽt: dñe. q̇s ſimilis tui.
m Eripiens inopem de ma-

l ℂ Oſſa: fortitudinẽ aĩ ⁊ cõſtantiã mentis ꝟcant que merito oſſibus compant̃. q̄ꝛ ſicut illa corpus. ita ⁊ hec ſctãs voluntates corroborant. ℂ Quis negatiuũ eſt ſimilis tui. ℜ id eſt nullus quis poteſt ſimilis eſſe deo. m ℂ Eripuit xp̃s. pene to-

rum genus humanũ de illa ptãte diaboli q̃ tunc per mundũ regnabat. homo enĩ erat in ops. q: mortalis egenus q: in labore ꝛ ſudo re panem queſiuit. Paup q: de ſapientia et puritate deiectus a diripientibus ĩmundis ſpiritibus ſolam tenuẽ ꝛ vmbratilez ratiuncu lam poſſidebat.

n ℭ Nunc cõmento rat xp̃s de ꝓpria paſſio ne. Contra eũ enĩ teſteſ ſubito impetu conſur gebant reuera iniq̇ .q̇a erant cõtra equitatem locuturi. Addidit igno rabam. i. ipi narrabant illa que me dixiſſe omĩ modis neſciebam.

o ℭ Retribuebant mihi mala ꝓ bonis. q̇a cũ chriſtus vitaz credẽ tibus ꝯtulerit: illi mor tem ecõtra reddere ma luerũt. Sterilitas ani me fuit. qñ magiſter bo nus in ipſis fructum fi dei reperire nõ potuit.

p ℭ Ego dum mihi moleſti eſſent iudei. id dum iudei eſſent mole ſti ꝑ cõtumelias ꝛ inſi dias xp̃o: induit ſe cili cio. ℟ id eſt diuini tas carne. ꝛ de pctõ dã nauit pctm̃. ℭ indu it xp̃o ſe carne diuinitaſ .i. occultauit carnis ve lamẽ iſe tenebroſis mẽ tibus q ℭ Ieiuni um dictuz eſt enĩ quaſi mediũ. quod abſtinen tes diutius: ad inediã vſq̧ perducat. Ieiuna uit xp̃s in monte qua draginta dieb⁹. Et ora tio mea. i. dum fundebat a domino in cruce ꝛ eam miſeri iudei minime ſuſcipere mererẽ tur. remeabat in ſinũ eius. i. in ſecretum pe ctoris: vnde fuerat egreſſa.

r ℭ Mutatus eſt hic caſus nominũ. pro ablatiuis enĩ ſunt actĩ poſiti. Dicit enĩ qua ſi de proximo. quaſi de fratre noſtro: ita mi hi complacebam. i. de eoꝝ cõiunctõe gaude bam, qui me hoſtiliter inſequebant, Cõpla

nu fortiorum eius: egenuz
et paupem a diripientib⁹
n eũ. Surgentes teſtes iniq̇:
que ignorabaz interrogabãt
o me. Retribuebãt mihi ma
la pro bonis: ſterilitatẽ aie
p mee. Ego aũt cũ mihi mo
leſti eẽnt: induebar cilicio.
q Humiliabã in ieiunio ani
mã meã: ꝛ oratio mea in ſi
r nu meo cõuertet. Quaſi ꝓ
ximũ quaſi fratrẽ noſtrum
ſic cõplacebaz: quaſi lugẽſ
ꝛ contriſtatus ſic humilia
s bar. Et aduerſum me leta
ti ſunt ꝛ cõuenerũt: cõgre
gata ſunt ſup me flagella ꝛ
t ignoraui. Diſſipati ſũt nec
cõpuncti: temptauerũt me
ſubſannauerũt me ſubſan
natõne: frenduerũt ſup me
v dentibus ſuis. Domie qñ
reſpicies: reſtitue aiam me
am a malignitate eorũ: a le
onibus vnicam meam.

cebat enĩ in illis dño: quando eos docebat non delinquere. Lugens ꝛ cõtriſtatus et humiliatus xp̃s erat. q: in cũctis iudeis q̊s vt fratres ꝛ ꝓximos dilexit fidem inuenire non potuit. s ℟ Letati ſunt iudei. qñ do xp̃m comprehenderunt. Cõuenerũt vt euz crucifigerent nõ vt cre derent. Congregata ſc̃ flagella vt pylatus di xit emendatũ eum. id ẽ flagellatum dimittam. Et ignoraui. i. non ha bui conſcientiam pec cati ꝓpter quod flagel lari vel crucifigi debue rim.

t ℟ Diſſipati ſunt a vinculo caritatꝭ. nec cõpuncti. vt agerẽt pe nitentiam. Temptaue runt multis modis iu dei xp̃m. Subſannaue runt dicentes. Aue rex iudeoꝝ. Frenduerunt clamantes crucifigat. p̄r motus corporis oñ dit motus anime.

℟ ℭ Strident ſe ui hoies dentibus quã do ratione vincunt. nã cum eis ꝓ veritate ver ba defecerint. impatiẽ ter dentibus fremunt: ſuaſq̧ voluntates taci ta interminatione de nunciant

v ℭ Quando reſpi cies. pro conſuetudine infirmitatꝭ humane. di citur cui moroſum videt quodcunq̧ futuꝝ eſt. que mox vt cupit: feſtinat aliquid imple ri. Reſtitue quaſi ereptam animaz redde. A malignitate. quia iniuſte probat occiſus. A leonibus. ℟ id eſt a pſecutoribus. vni cam animã ſuam dicit. que vnica eſt ſine pec cato. ℭ vel vnica. q: de virgine nat⁹ vni cus eſt. i. ſolum vnus de virgine eſt natus. vel vnicam eccl'iam ſuam.

x Confitebor tibi in eccleſia
magna: in pplo graui lau-
y dabo te. Non ſupgaude-
ant mihi qui aduerſant mi
hi inique: qui oderunt me
gratis. & annuunt oculis.
z Qm mihi quidez pacifice
loqbant: & in iracũdia * ter
re:- loquentes dolos cogi
a tabant. Et dilatauerũt ſup
me os ſuũ: dixerũt euge eu
ge viderunt oculi noſtri.
b Vidiſti dñe ne ſileas: dñe
c ne diſcedas a me. Exurge
& intẽde iudiciũ meũ deus
meus: & dñs meus in cau-
d ſam meam. Judica me ſm
iuſticiã tuaz dñe deus me
us: & non ſupgaudeãt mi-
e hi. Nõ dicant in cordibus
ſuis euge euge aie noſtre:
ne dicãt deuorabimus eũ.
f Erubeſcant & reuereantur
ſimul: qui gratulantur ma-
lis meis.

x C. Duas eſſe diximus cõfeſſiones. vnã laudis. alterã penitentie. ſed hoc ad laudez pertinet. Magna vbo eccleſia ẽ populus criſtianus. recta fide firmus. In pplo graui. N. qz nõ eſt leuis ad peccandum ideo firmus in fide. A. Sic palea leuis vento tollitur. granũ manet quia graue. talis eſt bonus chriſtianus quia granum eſt.

y C. Non ſupgaudeant mihi. i. non inſultẽt heretici; quãdo aliquos de numero fidelium perdit ſancta eccleſia. qui heretici ſemper aduerſant xpo & eccleſie. Qui oderũt me gratis. hoc eſt inaniter. qbus nihil nocui.

C. Annuũt oclis. Annuit oculis qñ hõ tacite & doloſe vult aliqd declarare. N. Si fecerũt iudei. qz nihil boni in ope oſtenderunt. A. pnunciabant vultu: quod corde non geſtabant.

z N. C. Pacifice loquebantur dicentes Magiſter ſcimus. quia verax es. C. Et i iracundia vt illud. oportz vnũ p oibus mori. qſi inuidẽtes toti populo terre. poteſt eñi aliqs dolũ loqui. cũ non cogitat occidere. vt ſi qs pecuniã primo conat auferre. ppterea addidit in iracũdia terre. vt dolus eoꝝ exitialis fuiſſe declaretur. a C. Dilatauerũt os ſuũ poſtulantes aperta voce. crucifige. Euge ac ſi dicerent ſibi in cruce bene bñ videm᷒ de te quod deſiderauimus efficere. vt predicator plebis. in cruce cum latronibus penderes. N. vel euge euge. i. bene bñ vidim᷒ nũc qp virtutes quas prius feciſti nihil erant. qz teipm in cruce iuuare non potes. C. Euge: vox irriſoria & inſultoria eſt. Ac ſi dicerent. iam viderunt oculi noſtri facta & mirabilia tua. cur nõ deſcendis de cruce: ſed iam videmus qp non potes.

b C. Vidiſti. hoc eſt pbaſti: qꝫ crudelis extitit mihi pplus. Ne ſileas. ne differas dare ſententiã. quod vtiqꝫ tacendo non poteſt fieri. ſed loquendo.

c N. Exurge dñe. i. diſcerne inter me & iudeos. Intende iudiciũ meũ. qualiter iudicantes cõdemnauerũt me morti. Deus me᷒ i cauſam meã. C. Iſta eſt cauſa ſua. ſcz vt qui dare venerat ſalutem humano generi: ab inſanis pbaret occidi. Intende iudiciũ. A. id eſt quomodo in laboribus & doloribus cruciatus ſum. ſed qz & iſta mali paciunt addit intende i cauſam meaz p qua patior pena eñi ſimilis eſt ſcelerat᷒ & bonis ſed non cã. Martyrem itaqꝫ non facit pena ſed cauſa.

d C. Petit ſe iudicari xps ſm iuſticiã. i. ſm miſcdiam. qui peccata non fecit. vt nobis oñderet deprecatõnis exẽplum. At non ſupgaudeant. i. nõ dicerent iudei. potuimus fecimus egimus quod voluim᷒

e C. Non dicãt euge euge. i. bñ bñ iſta vba ſũt letãtiũ ſcelẽata mẽte N. Nec dicant deuorauimus eum. i. ne pateſiat vltra os eorũ ad me deuorandum. id eſt me ſimilẽ illis deputandum. Deuorat enim homo quod in os mittit. ita peccatores nitunt iuſtos in ſuas nequitias traijcere. vt eis ſimiles fiant. & vnũ cum eis corpus.

f N. Erubeſcant. id eſt iudei perſecutores & heretici qui gratulabant: quando me pſequebant. hoc eſt non ſolum perſequentes me erubeſcãt. ſz illis cõſentiẽtes q gratulant &c. ſic erubeſcãt vt pprios act᷒ ſponte damnẽt vt ſic cõuertant, & qz poteſt aliquis

erubeſcere ⁊ reuerentiam non habere: addi dit reuereant̃ ſimul. vt cõuerſionis eoꝝ in/ dicia declararet. Reuerẽtia eſt ei: dñi timor cũ amore ꝑmixtus.

g ꝟ Induant̃ confuſione. i. confuſione eterna. vnde dicit. Di/ ſcedite a me maledicti: vt qui me quaſi homi/ nẽ iudicauerũt: videãt vt deũ iudicantem.

h ꝟ Exultent. i. ſã cti qui volũt dei iuſtici am implere. ipi exultẽt ⁊ letent̃ de remunerati one vite eterne. Dicãt ſemꝑ ſcꝫ ſancti vt dñs pater magnificet̃. ipſe eſt pax noſtra ℭ Or aũt dixit ſerui eius. ad humilitatis formaꝫ re/ ſpicit. qui in aſſumpta carne: fm humilitateꝫ ſeruus patr̃ dicit̃ Qui ergo volunt pacem cri ſto. Illi ſcꝫ qui a vicijs reddunt̃ alieni.

i ꝟ Ligua mea. ſã cti ſunt. illi meditabũ/ tur mandata dei. Tota die: toto tꝑe ſcꝫ lauda/ re deũ certẽt. ℭ qꝛ ſemꝑ deum laudant: q̃ in omni voluntate ſua diuina iuſſa conſiderãt

Protectio Or. ſaluſq; aĩe noſtre: operi nos galea ſpei. ⁊ ſcuto inexpugnabilis munimenti: vt a te in cauſis noſtre neceſſita tis adiuti. mereamur cum te diligentibus: le ticia ⁊ exultatione per/ fundi. Per.

g Induant̃ cõfuſione ⁊ reue
rẽtia: qꝛ maligna loquunt̃
h ſuꝑ me. Exultẽt ⁊ letent̃ q̃
volũt iuſticiã meã: ⁊ dicãt
ſꝑ magnificet̃ dñs q̃ volũt
i pacẽ ſerui ei⁹ Et ligua mea
meditabit̃ iuſticiã tuã: tota
die laudem tuam.

ℭ In finẽ ſuo dñi pſ dd.

ℭ Propheta ꝯtẽptores
legis vehement̃ accuſat. ⁊
ſub laudẽ dñi collata btõꝝ
dona d̃ſcribit. Pſ. xxxv

a Dixit iniuſtus vt non
delinquat in ſemetip-
ſo: nõ ẽ timor dei ante ocu-
b los eius. Quoniã doloſe
egit in cõſpectu ei⁹: vt in-
ueniat̃ iniquitas ei⁹ ad odi
c um Verba oris eius iniq̃-
tas ⁊ dolus: noluit intelli-
d gere vt bene ageret. Iniq̃-
tatem meditatus eſt in cu-
bili ſuo: aſtitit omni vie nõ
bõe: maliciã ÷ ãt :- ñ odiuit

ℭ Nam ⁊ in finẽ do/ minum ſignificat. ⁊ ſeruo dñi de ipo dicitur qui formam ſerui accipiens factus eſt obe/ diens vſq; ad mortem. Pſalmus vo ⁊ da/ uid frequenti expoſitõne iam noti ſunt.

a ꝟ Dixit iniuſtus. i. decreuit peccare ſe debere. ℭ Et ita ideo cogita. vt ſibi ipſi licẽtiã tribuat peccandi. Non eſt timor dei. i. non putat curare deũ. vt homines debe/ ant eum formidare. A Vel iniuſtus quili bet dixit. i. deliberauit non in publico ſed ſe metipo: ibi ꝓpoſuit. vbi homo nõ videt. ⁊ li cet deus videat: hoc nõ curat. quia non ẽ ti mor dei ante oculos eius. homies timet ne publice profiteat̃ iniq̃/ tatem. deum vo non ti met. ⁊ ideo ĩ corde. vbi deus videt homo nõ vi det deliberauit vt deli quat. i. peccet.

b ℭ Doloſe egit in ꝯſpectu dei. i. in ſemet ipſo quia non eſt timor ⁊c̃. ꝟ Diabol⁹ vi/ delicet ⁊ iudei doloſe egerũt in cõſpectu dei. Vel ad iudam ꝓditorẽ ꝑtinet quorum iniqui/ tas ad odium inuenta eſt. A Simil̃r omni um malorũ inuenitur ĩ iquitas ad odiuꝫ. quia odit deus iniquitatem dum eam perpetuo pu nit. c ℭ Verba eo rum ſunt iniquitates ⁊ dolus. iniquitas perti net ad blaſphemiã. do lus ad proximũ decipi endum. Noluit intelli gere: illos ſignificat. q̃ ex aliqua parte. ignicu lum ſapientie ꝑceperũt ⁊ a vero intellectu de/ clinantes: ſuo vicio ꝑ/ uerſis erroribus ſe pol luerunt.

d ℭ Iniquitatem meditatus eſt ſcꝫ here ticus ⁊ errorem longa meditatione tractauit. libros faciendo per/ uerſos. ꝟ in cubili. in corde ſecreto vbi animus bonũ vel malum meditatur. Aſtitit omni vie non bone: ideo ad nullũ fructum iuſticie ꝑuenire potuit. Maliciam non odi/ uit: ſed dilexit A quod eſt ſumma mali/ cia qui enĩ penitus nõ poteſt carere malicia debet ſaltem mente odiſſe.

47

e ℞ Domine in celo.i.in ſanctis angelis.qui in celo firmati fuerũt.⁊ nõ ceciderũt Uel in celo.i.eccleſia. A Uel quolibet ſãcto.eſt miſericordia dei cauſa q celũ eſt⁊ nõ eſt iniuſtus ſcut ille de quo dictũ eſt. Et veritas tua vſq ad nubes C id eſt xpus in apoſtolis ⁊ in ꝓphetis habitat.qui doctrina euãgelica irrigant corda arentia.vt fructũ dent fidei:que ſteriles fuerant ariditate peccati. Xps enĩ veritas ẽ apoſtoli nubes.

f C Beatos apoſtolos montibus comparauit:qui capaces domini iuſticie deuotis ſenſibus extiterunt. i Abiſſus hic in bonum poſuit.Eſt enĩ ꝓfunditas aquaruꝫ abiſſus quã nec metiri nec intrinſecus ex toto videre valeamus. ſic diuinam iuſticiam nec mente complecti nec ratione aliqua diffinire poſſumus.

g ℞ Homĩes ⁊ iumenta ſaluabit dñs.i.ratõnales ⁊ irrõnales.ꝑſonas regit et ſaluat. C Malos ⁊ rrõnabiles.ſalutem temporalẽ ſicut iumentis: bonos ⁊ rõnales:tpalem ⁊ eternam tribuendo ſaluat deus.Uel bonos maloſq ſaluas.cum ꝓ oĩbus xpm pati volueris. ℞ Tunc multiplicata eſt miſcõia dñi.cuꝫ nos ꝓprio cruore redeĩt:ab initio q̃ppe:ꝓflua fuit miſcõia tua ſ tũc mľtiplicata. h C Filij aũt hoĩꝫ ſunt qui non ſunt iumenta ſed rõnaliter viuũt.qui gratiã baptiſmatis conſecuti.in nonam ꝓgeniẽ renaſcunť. ℞ C Ale xo dñi ſunt precepta noui ⁊ veteris teſtamenti C in quaꝝ ꝓtectõne omĩs iuſtus ſperare cognoſciť:dũ eis obedire oſtendiť.

i ℞ Inebriabunť.i.ipĩ filij dei a pinguedine grã ſpũſſctĩ.vt habeãt intellectum doꝫmatũ eccleſiaſticoꝝ.vt oblitis flagitijs virtutibus impleanť. C Torrentẽ dicimus eſſe fluuiũ velocẽ:cui bene compať ſapientia xpĩ.qꝫ ⁊ ſubita eſt⁊ ita rapida.vt ad fidẽ quem vult ſine vlla tarditate detrahat.

k ℞ Quoniã apudte eſt fons vite.id eſt tu es ⁊ apud te eſt origo omniũ bonorum Fons vite.doctrina dĩ que anime vita eſt. Lumen patris chriſtus eſt eſt. in quo videbimus lumen.id eſt ſpiritusſãcti illuminationẽ.

e Dñe in celo miſcõia tua:⁊ veritas tua vſq ad nubes
f Juſticia tua ſicut montes dei:iudicia tua abyſſus mľta.
g Hoĩes ⁊ iumẽta ſaluabis dñe: queadmodũ multiplicaſti miſcõiam tuã de⁹
h Filij aũt hoĩm:in tegmine alaruꝫ tuarum ſperabunt.
i Inebriabunť in vbertate domus tue.⁊ torrẽte voluptatis tue potabis.
k Quoniã apud te eſt fons vite:⁊ in lumine tuo videbim⁹ lumen.
l Pretende miſcõiam tuam ſcientibus te.⁊iuſticiã tuã his ÷ his :· qui recto ſunt corde.
m Non veniat mihi pes ſupbie:⁊ manus peccatoris nõ moueat me.
n Ibi ceciderũt q̃ opanť iniquitatẽ:expulſi ſunt nec potuerunt ſtare.

l C Pretende dixit.i.longe lateq diffũde tuã miſericordiã.vt poſſint ſciẽtes te ĩ iſto ſeculo firmius ambulare.Rogat his iuſticiaꝫ id eſt iuſtam vitam permanentem vel precepta ſua vt ea viuendo teneant.qui recto ſũt corde.id eſt qui ꝯ recta mẽte preſtante dño viuere meruerũt hoc eſt.q̃ corſuũ in oĩbus.ad voluntatem dei dirigunt.

m C Orat vt greſſu mentis a iuſto tramite nõ recedat.ne in ſuperbia erectus cadat. pes aũt pro affectu mẽtis eſt poſitus.Manus xo peccatoris.eſt operatio male ſuadentis. que tunc nos a firmitate fidei mouet.cuꝫ inĩqua ſuaſione nos ſollicitat. Ideo xo timeo pedem ſupbie.qꝫ ibi ⁊c.

n C Ibi.vbi ſuperius dixit.in pede ſeꝫ ſupbie ⁊ nequitia praue ſuaſionis ceciderũt ac ſi diceret.in profundam foueam corruerunt.demones qui adhuc opanť iniquitatẽ male ſuadendo in hoĩbus ⁊ ad ſuperbiam ſemper inducentes. ℞ Expulſi ſunt.id eſt a regno dei. C Nec poterunt ſtare.qꝫ non eis licebat dñi iuſſa differre. ſed ſtatim illic precipitanť.vbi para eſt ei flãma penaľ A Ibi q̃ꝫ adam cecidit ⁊ expulſus eſt a pa

radiſo: qui dr etiā adhuc operari iniquitatē dum in peccato ſuo omnes naſcimur: Nec diabolus nec adam potuerunt ſtare vi ſua.

Clarifica nos celeſti miſcdia Oratio. fons et origo lumis ſempiterni: vt vbertate domus tue repleti omnē iniquitatē et dolū cum ꝓcacitate ferocis ſupbie renuam⁹. Per.

℟ Pſalmus iſte: pſonam iuſti glorificat. iniuſti notat. mores inſtruit. bonitatē dei docet. prauitatem auellit.

a ℟ Multas habz emulatio interpretationes. tamen hic docet. noli particeps eſſe malignis. neqꝫ ad zelum. qꝛ zelus ira eſt. neqꝫ ad inuidiā: inuidia enī liuor eſt. Neqꝫ zelauerꝭ. id eſt imiteris eos. q̇ faciunt iniquitatem. qui per iniquas fraudes: diuitias cōgregant. honoreſqꝫ requirunt.

b ℭ Fenū pulcra ē res dum floret. ſed cuz aruerit mutato ꝓtinus colore marceſcit. Sic ſūt impij. qui quaſi florida leticia relucentes prematuro fine ſiccāť. Olera autez ab olla dicta ſunt vbi collecta decoquunť. Oſtenſum ē enī hic. cito impios cadere. per ſimilitudinez feni et olerum.

c ℭ Admonet hic ꝓpheta vt ſperem⁹ in dominū: hoc eſt introit⁹ fidei. hoc initium ſalutꝭ ℭ ℟ Fac bonitatē id eſt adimple mandatā. ℟ Inhabita terram. hoc eſt dn̄are carni. nō caro tibi. ℭ Et paſcerꝭ. ad ſaturitatem ptinet. et ad ſuauitatē pennem. In diuitijs. i. in cōtēplatione dn̄i xp̄i. ℟ A Uel in ſcripturis ſanctis. d ℭ Delectare cū dicit in domino, ſuauem vult eſſe tibi eius

ℭ ÷ Pſalmus :- dauid.
ℭ Uox eccleſie monentiſ nō imitandos malignāteſ et de penis malorꝫ ac p̄mijs btōrꝫ Pſ. xxxvj.

a Noli emulari in malignantibus: neqꝫ zelaueris facientes iniquitatē
b Quoniam tanq̄ꝫ fenū velociter areſcent: et quemadmodum olera herbarū ci-
c to decident. Spera in domino et fac bonitatem et inhabita terram: et paſceris
d in diuitijs eius. Delectare in domino: et dabit tibi
e petitiones cordis tui. Reuela domino viam tuam et ſpera in eum: et ipſe faciet.
f Et educet quaſi lumen iuſticiam tuam: et iudiciū tuum tanqꝫ meridiem: ſubditus eſto domio et ora eum.
g Noli emulari in eo qui ꝓſperať in via ſua: in homie
h faciente iniuſticias. Deſine ab ira et derelinque furorem: noli emulari vt ma

recordationem. vt ames quem times. Dabit tibi petionem cordis non carnis. Petitio cordis eſt. fides caritas. intellectus dei. et operatio bonorꝫ actuū. e ℭ Uelā qdā eſt denſitas peccatorꝫ. vnde via id ē vita nr̄a. tenebroſo amictu circūueſtita eſt: hāc reuelamus. quando delicta nr̄a promptiſſime cōfitemur. ℟ Spera in eum. vt poſſit dimittere delinquēti. Et ipſe faciet id quod ſequitur. f ℭ Educere enim. eſt aliquid de tenebris ad lumen proferre. hoc eſt de caligine huius ſeculi. ad illā claritatem futuri iudicij ꝑducere. vbi omnia palam fiant: et tunc iuſticia noſtra. humanis aſpectibus apparebit. ℟ Et iudiciū tuū q̇ ea que bona ſunt elegiſti. tanq̄ꝫ meridiem. in pleno ſplendore gratie ſue reuelabit coram angelis ſuis. Subditus eſto dn̄o. nō pctō. et ora eum. pro delictis tuis.

g ℟ Noli emulari in eo. i. nō te terreat impij felicitas breuis.
ℭ In homine facien te iniuſticias id eſt neqꝫ̇ctas. ſ. cui act⁹ turpis eſt negociat feculēta.

h ℭ Ira eſt em̄. que celeri motu animū ſuccendit. furor qui diuti⁹ ꝑſeuerat. Ergo vtraqꝫ nos iubet deſerere. ꝑ que ad culpam poſſumus ꝑueīre. Noli emulari vt maligneris.
℟ Ne ipē nequā efficiaris. prouocādo alios ad nequiciā. ℭ Neqciā vero veteres definierunt: voluntariam eſſe maliciam. in quam non caſu incidimus ſed delectatione verſamur. Nequam enim dictus eſt neqꝫ quā id eſt nullo tempore aptus.

48

i ¶ Extermĩari eſt foꝛas terminos pꝛoijci
id eſt ab illa dei ciuitate fraudari. Qui vero
cõtra ſuſtinet dñm. ipſi hereditate poſſide-
bunt terrã viuentiũ: qm̃ deſpiciũt impioꝛuz
felicitatẽ. dñi iudiciũ expectantes ⁊ paciẽt
interim aduerſa ſuſti-
nentes.

n I Non qꝛ dñs aliquem irrideat. ſ; qꝛ
ipſi digni ſũt vt irrideant in vindicta. Qm̃
pſpicit hoc eſt dñs ſcit. qñ veniet dies vlti-
onis ⁊ perditionis eius.

o ¶ Gladius peccatoꝛis. eſt q̄libet dolꝰ
alterius deſiderans le
ſionẽ: quẽ educti ille. q̄
praua ſuaſione deſide
rat decipere aĩas inno
centes. Arcum aũt ten
dere. ẽ opere fraudulẽ
to expectare tempꝰ. qñ
poſſint ſimplices inno
centeſq; decipere. A
Gladius. apertã perſe
cutionẽ. Arcus vero oc
cultã indicat: q̄ eñi gla
dio pugnat. cominꝰ. q̄
xo arcu. eminꝰ pugnat

i ligneris. Quoniam q̄ ma-
lignantur exterminabunt:
ſuſtinentes autẽ dominũ
ipſi hereditabunt terram.
k ÷Et:· adhuc puſilluz ⁊ nõ
erit peccatoꝛ: et queres lo-
cum eius et non inuenies.
l Manſueti autem heredita
bunt terram: ⁊ delectabun
tur in multitudine pacis.
m Obſeruabit peccator iu-
ſtum: et ſtridebit ſup eũ dẽ
n tibus ſuis. Dominus ÷ au
tem:· irridebit eum: ÷ quo
niã:· pꝛoſpicit ꝙ veniat di
o es eius. Gladiuz euagina
uerunt peccatoꝛes: intẽde
p runt arcum ſuum. Ut deci
piant pauperem et inopẽ:
vt trucident rectos coꝛde.
q Gladius eoꝛuz intret i coꝛ
da ipſoꝛum: ⁊ arcus eoꝛuz
r confringatur. Melius eſt
modicum iuſto: ſuper diui
tias peccatoꝛum multas.

k ¶ Puſillũ enim
a pugno dicitur. et exi-
guũ aliquid paruulum
q; ſignificat qđ ꝯtractꝭ
digitis manu poſſit in
cludi. Et hic ſignificat
tp̃s qđ reſtat vſq; in di
em iudicij. qđ cõpatio-
ne p̃teritoꝝ dieꝝ. oĩno
paruiſſimũ eſt. Et non
erit peccatoꝛ. nõ qꝛ ip̃e
qui peccauerit nõ erit.
ſed peccare iam deſinit
Locũ eius. iſtum mun
dũ ſignificat. qui pecca
toꝛibꝰ tantũ demulcet.
Aprieq; ipſis amicus ẽ
I Uel locus eiꝰ de
lectatio peccati.

l ¶ Manſuetos aũt
appellamꝰ manu ꝯſue
tos. i. patientes ⁊ mi-
tes. I Quos nul
lus turbo furoꝛis exa-
gitat. ¶ Ipſi poſſi
debunt futurã hierlm.
⁊ in ea pmanebũt in ſe
culũ ſeculi. In multitu
dine pacꝭ pax futuri ſe
culi eſt vbi nihil aduer
ſum nihil põt eſſe cõtra
rium. m ¶ Obſer
uabit peccatoꝛ iuſtum.
qñ illum viderit ſcele-
ratus bonis moꝛibꝰ in
ſudare. I Quia
p opera ſanctoꝛuz. ipſi
cruciant̃ ⁊ toꝛquentur in p̄ſenti vita. Stri-
debit malicie ⁊ inuidie dentibꝰ. quibꝰ eũ ni
titur deuoꝛare: p motũ eĩ iſtũ coꝛpoꝛis. oſtẽ-
dit motum anime. A ¶ Obſeruabit igi
tur quaſi de occultis inſidijs vt eum alliciat
Ideo vero occultis inſidijs obſeruat. qꝛ dũ
videt iuſtũ. credit ſe ab eo accuſari. conatur
igitur iuſtum ei ſimilem facere. Quod ſi nõ
poteſt, ſtridebit ⁊c.

p I Ut decipiant
paupem. non diuitem
mundi. ſed pauperem
xpi. ¶ Addidit re
ctos coꝛde. hoc de mar
tiribus poteſt intelligi
qui recti ſũt cordi. ſed
carne trucidant̃. Pau
per dicit̃. qui ſibi non
ſufficit. Inops q̄ nec
opez habz ab alio ſiue
alienam.

q ¶ Gladiꝰ eñi dici
tur. qui fit ad hoſtium
clades. I Et ſigni
ficat vindictã in aĩas
ip̃oꝝ. ¶ Et arcꝰ ip̃o
rũ. i. occulta malicia cõ
tra pios ꝯfringit̃. quia
nõ erit fidelibꝰ. in ani-
me pte nocitura.

A Se eĩ mali priꝰ in
coꝛde ⁊ anima ledunt
q̄ iuſtũ in coꝛpoꝛe ⁊ re
bus exterioꝛibꝰ. In coꝛ-
de enim iuſtum ledere
non poſſunt. Qꝛ ſi in rebus leſus iuſtus fu
erit. dicit Melius ⁊c.

r ¶ Modicum hic ſentiat̃ humilitas. in
qua dum ſe animꝰ noſter cuſtodit. mũdi p̃ct
oſa tranſcendit. Diuitie peccatoꝛuz. ſunt cõ
gregationes criminũ. Unde eſtimemꝰ. quã-
tum ſit melius illud modicũ iuſti pcipee. et
molem tantoꝛum ſcelerum non habere. ⁊ ve
re multo melius, qm̃ bꝛachia ⁊c.

s C Brachia pctoꝝ.ꝑuerſas actõnes ſig
nat,que conterent̃.i.aſſidua tritura minuũ-
tur. In Uel fortitudo illoꝝ̃ conteretur
in vindicta.ne innocẽtibus noceãt. Juſtos
aũt ꝯfirmat dñs in fide. In A Brachia
potentiã ⁊ fortitudinẽ
pctõꝝ ſignificat.

men ad elemoſinas faciendas inueniũt.
z C Illam qui benedicũt dñm.id eſt qui i
omnibus gratias referunt.⁊ eius mandata
cuſtodiunt.terram illam viuentiũ accipiunt
poſſidendam. Maledicentes.i. blaſphemi.
vel dei legibus inobe-
dientes ab illa patria
ſubmouent̃.

A Confirmat iuſtos
dñs:ꝑ ſpem in aduer-
ſis ⁊ exempla. maxime
crucis.Crux enĩ finita
eſt in pena ſ manet in
glia.A locis eĩ ſuppli
cioꝝ.traſijt ad frõtes i
peratoꝝ.Qui tãtũ ho-
norẽ dedit penis ſuis.
qd faciet fidelib⁹ ſuis.
t C Dñs aũt nouit
dies ĩmaculatoꝝ.i.vi-
as qui eas cõdidit. q̃s
humana ignorãtia nõ
põt intueri.Hereditas
eſt celeſtis hieruſalem
eterna pace ditiſſima.q̃
ineternuz erit.qm̃ ſine
fine preſtat̃.
v In C Malũ tẽ-
pus ſignificat diẽ iudi
cij. C qñ omĩs caro
ſollicita.actuũ ſuoꝝ re
tributionẽ cõpenſatõz
ꝗ formidat.in iſto tp̃e
nõ confundent̃ ĩmacu
lati.Dies famis .tp̃us
hui⁹mõi ſignificat. qñ
btĩ eſuriũt iuſticiã.⁊ ſa
turabunt̃ ꝑ ſcripturas
ſctãs ⁊ exempla dñica.
Pctõres pibũt.i.in il-
la iudicatõne dãnandi
ſũt. A Uel tp̃s ma
lũ.dicit tp̃s tribulatõis
hic.in q̃ boni ſpe ſatu-
rant̃ future pacis.peccatores xᵒ hic ſatura
ti.peribunt eterna fame cruciandi.
x In Inimici xᵒ dñi.id eſt impij.vt ho-
norificati fuerint in poteſtate terrena.⁊ exal
tati in vanam gl'iam.mox adueniente mor-
te.oĩs gl'ia eoꝝ tanq̃ fumus aut nebula ta-
beſcet.
y In C Mutuabit̃ peccator:quando dĩ
beneficia diuerſa ſuſcipit.⁊ non ſoluet. hoc
eſt.non dignas gratias agit deo. Juſtus ãt
miſeret̃.q̃uis hic pauca ſuſcipiat ꝓmpt⁹ ta

s Dñ̃ brachia peccatoꝝ cõ-
terent̃:confirmat autem iu
t ſtos dñs. Nouit dñs dieſ
ĩmaculatoꝛuz:⁊ hereditas
v eoꝝ ineternũ erit. Non cõ
fundent̃ in tẽpe malo: ⁊ in
diebus famis ſaturabunt̃:
quia peccatores peribunt.
x Inimici xᵒ dñi mox hono
rificati fuerit ⁊ exaltati:de-
ficiẽtes queadmodũ fum⁹
y deficiẽt. Mutuabit̃ pecca
tor ⁊ non ſoluet:iuſtus aũt
z miſeret̃ ⁊ tribuet. Quia be
nedicentes ei hereditabũt
terraz maledicentes aũt ei
a diſperibunt. Apud domi-
nũ greſſus hois dirigent̃:
b ⁊ viã eius volet. Cum ceci
derit non collidet̃ :qꝛ dñs
c ſupponit manũ ſuam. Ju-
nioꝛ fui eteni ſenui:⁊ nõ vi
di iuſtũ derelictum:nec ſe-
men eius querens panem

a In Apud dñz greſ
ſus.i.ſenſus vniuſcui⁹
ꝗ hois.a dño dirigẽt̃
Et viã eius ſcz dei vo-
let.vt ad ſe veniat qui
eſt via veritas et vita.
Greſſus dicit opa ⁊ af-
fectus.quos dirigit de
us. A Et per hoc ꝙ
dirigit̃ vult iuſtus viã
dei q̃uis dura ſit.Uia
xᵒ terre nõ eſt dura ſ
plena latronibus. Uia
aũt dñi tuta q̃uis du-
ra.vel viam iuſti hois
volet.in qua Cum ceci
derit ⁊c̃.

b In Cum ceciderit
ꝓpter infirmitatem car
nis.quia ſepties in die
cadit iuſtus ⁊ reſurgit.
non collidet̃ quia dñs
agenti penitentiã ſtatĩ
miſeret̃ .Sicut dauid ⁊
petrus. cognitum deli
ctum purgauerũt lacri
mis.⁊ a dño confirma-
ti ſunt.

c A C Junioꝛ fui
vox eccleſie. qñ initia
legis naturalis in ip̃o ꝓthoplaſto primicua
ſuſcepit.Senuit qñ ad honoꝛabilem ꝑuenit
etatez.cũ nouiſſimis tempoꝛibus ſuſcipere
meruit dñm ſaluatoꝛem. In A C Se-
men.opa hois diximus eſſe.que ſeminat et
metet. In C Ergo opa iuſti nõ querũt
panẽ hoc eſt verbũ dei.qꝛ verbo dei ſatiat⁹
eſt.⁊ quo int⁹ rẽuera viuit ⁊ paſcit̃ A Lo
quit̃ eñ hic eccleſia q̃ſi vnus hõ In Uel
dauid loquit̃ qui paruulus fuit ĩ malicia ſe-
nex in virtutibus.

 49

d ℟ Omni tēpe miſeret a dño. ⁊ cōmodat. qui alijs miniſtrat doctrinā ſuam. Et ſemen ei⁹. opa que geſſit. vel doctrina quā docuit. a dño benedicent.
e ℟ Declina a malo. i. a malo ope. et fac bonuz qḋ precepit deus. Inhabita in vnitate fidei. ℂ Seculuz ꝟo ſeculi. ſiḡt eternū regnū. quod nulla ſucceſſiōe mutabit.
f ℟ Quia domin⁹ amat iudiciū ſcz iuſtuz q̄ iuſtos impioſq̧ diſcernit. Et non derelinquet ſctōs qui in eū tota ſpe confidūt. q̄ cōſeruabunt in eternū. hoc eſt in ꝑpetua vita.
g ℟ Iniuſti punient tur in vindicta. Peribit ſemē. hoc eſt opa eorū cū ipis punient in tormentis ⁊ vanitas ⁊ delectatio in pctis que ſita euanet.
h ℟ Iuſti aūt poſſidebūt terrā viuentiū Et inhabitabūt illam. que ē ſine fine. de q̄ fugit dolor ⁊ gemitus.
i ℟ Os iuſti meditabit ſapientiā. i. xpm. ℂ ꝑ os ei cogitatōes debem⁹ hic accipe. qr ſicut cor meditabit ſapientiā ita ligua loquet ꝑ cūcta iuſticiā ⁊ iudiciū. ℟ hoc aūt fiet cū oia mēſurate. ⁊ non fraudulenter neq̧ cuz ira. ſ₃ iuſto iudicio q̄ de deo ſentit enarrat. qḋ erit in patria btōꝝ.
k ℂ Lex dei ei⁹. hoc enī ꝑnomē: grāz indicat dñi ſaluatoris. Mā cū ſit oīm deus ipi⁹ tñ ꝓprie dicit quē liberare dignat⁹ ē. In corde ipi⁹. vniuerſū btī ſēſuz tali bono ſiḡt cōpletuz eſſe ſcz in eo q̧ cor cōſonat lingue. vt lex dī nō ſolū in ore ſ₃ etiā ſit in corde ⁊ omi ſenſu

e Tota die miſeretur ⁊ commodat: ⁊ ſemen illius i be
e nedictione erit. Declina a malo et fac bonum: et ihabita in ſeculum ÷ ſeculi:.
f Quia dominus amat iudicium. ⁊ nō derelinquet ſanctos ſuos: ineternū conſer
g uabunt. ÷ Iniuſti punientur: :et ſemen impioꝝ per
h ibit. Iuſti aūt hereditabūt terram: ÷ ⁊: inhabitabūt i ſeculum ÷ ſeculi: ſuper eā
i Os iuſti meditabit ſapientiam: ⁊ lingua eius loquet
k iudicium. Lex dei eius in corde ipſius: :et: nō ſupplantabunt greſſus eius.
l Conſiderat peccator iuſtū et querit mortificare eum.
m Dominus ÷ autē: nō derelinquet eū in manib⁹ e⁹: nec damnabit eum cū iudi
n cabit illi. Expecta dominū ⁊ cuſtodi viam eius: ⁊ exaltabit te ÷ vt: hereditate capias terraz: cū perierint
o peccatores videbis. Vidi impiū ſuperexaltatū: et eleuatū ſicut cedros libani

Huius greſſus ſupplantare nll's preualebit Supplantare enī dicim⁹ plantis foueas pretendere. ne poſſit incidēs firmū reperire veſtigiū. hoc nullaten⁹ cōſtat eſſe faciēdū. vbi ſecura ⁊ eterna ſūt oia. qr A verbū dei in corde cuſtodit a laqueis. bon⁹ cuſtos. xps in corde.
l ℟ Cōſiderat pctōr iuſtū. intuebat eū ppl's iudeorū: iuſtū filiū dei ⁊ ſtridebat in euz ⁊ queſiuit ꝑdere eū. qr grauis erat doctrina ei⁹ ad audiendū eis. ⁊ ipe etiā ad videnduz. Sic ⁊ nūc inimicus cōſiderat vnumquēq̧ nrm vt perdat. ſ₃ ſi vigilāter reſiſtat: euenit qḋ ſequit.
m ℟ Sicut nō dereliquit iuſtū dñs in manibus iudeoꝝ. i. in ptāte eoꝝ. ita quēlibet iuſtū nō derelinquet i poteſtate pctōꝝ ſm aīam vt aīe noceant. i. vt malis in malo conſentiat. Nec damnabit eum. ℂ i. iuſtū cū iudicat impiū: ſ₃ diſcretōne meritoꝝ. iuſtū ſuſcipiet. ⁊ ꝑpium debita pena torquebit.
n ℟ Expecta dñm. i. pacient age ſiue i ꝓſperis ſeu in aduerſis. ℂ q̄ vias dñi cuſtodis hoc eſt ſacratiſſima ꝑcepta. ℟ Et exaltabit te vt hereditate capias terrā. illā btitudinis. in q̄ iuſti exaltabunt. ℂ Tunc iuſti videbūt pctōres perire qñ cōſpecta fuerit penalis aduerſitas. ⁊ illis peuntibus. ſe in ſūma btitudine videbūt collocatos.
o ℂ Vidiſſe impiuz ſe dicit. i. creuiſſe. non ad honorē: ſ₃ poti⁹ ad ruinaz. Et ne putares eū tm̄ ſupra humiles erectuz. addidit. ⁊ ele

natum ſicut cedros libani:cuius Cui⁹ ꝑfe-
ctus in honore ⁊ diuitijs ⁊ ptãte iõ tm̄ extol
lit̃. vt eius irremediabilis ruina monſtret̃.
Ꝛ Hoc de diabolo phas eſt intelligi. nec
nõ ⁊ iuda. Et ſi de iuda exponit̃ ſequẽs ver
ſiculus ſic exponit̃.

ſtoꝝ. quã ĩ hoc mũdo poſt obitũ derelinquũt
hoc mereri impij nullaten⁹ pñt. qm̄ ſupueni
ente interitu. falſa laus ⁊ fragilis vita diſſol
uit̃. A Reliquie q̃z eoꝝ. i. terrena interi-
bunt omnia. s Ꝛ Salus aũt a domino

p Ꝛ Et tranſiui. di
cat hoc aplicus cetus.
Tranſiui tpe paſſiõis:
iheſu et illo reſurgen-
te. nõ erat iudas. q̃ ab
ijt ⁊ laqueo ſe ſuſpen-
dit. Queſiui et nõ ẽ in
uentus. i. ipſi⁹ impij lo
cus aplicus q̃ tanta ve
locitate deficiebat. Sꝫ
dũ de iuda expõit̃ ꝑ ce
dros. apl̃i intelligunt̃
⁊ qñ de diabolo. per ce
dros angeli ſignant̃.
Dũ vero de diuitibus
impijs vel potentibus
expõit̃ (qui relicto deo
in diuitijs mundi cõfi-
dunt. q̃ quãlibet flore
ant. quãlibet extollan-
tur ⁊ eleuent̃. nõ inue-
nient̃ cũ ab hoc mũdo
migrauerint) tunc ꝑ ce
dros. mali intelligunt̃
in hoc mundo eleuati.
Sicut enĩ cedrus ſuꝑ
excelſos montes appa
ret exaltata. ⁊ impulſu
ventoꝝ ſepe dilabitur
ita et impi⁹. Locus im
pij impietas eſt.
q Ꝛ Cuſtodi ĩnocẽ
tiaꝫ. ſi nullũ noceas. ⁊
cũ nullo litigioſus eris
videbis xp̄m q̃ equitas
intelligit̃ ſicut via ⁊ ve
ritas ⁊ vita. C Reli
quie ſũt hoĩ pacifico.
qñ ſpes ei⁹ dñi remũe-
ratione pagit̃. i. imple

p Et tranſiui ⁊ ecce nõ erat:
queſiui eum et nõ eſt inuẽ-
q tus ÷ locus eius :· Cuſtodi
innocentiã ⁊ vide equitatẽ
quoniã ſunt reliquie homi
r pacifico. Iuſti aũt diſperi
bunt ſimul: reliquie impio
s rum interibunt. Salus aũt
iuſtorum a domino: ⁊ pro-
tector eorũ in tpe tribulati
t onis. Et adiuuabit eos do
min⁹ ÷ et liberabit eos :·:
⁊ eruet eos a peccatorib⁹:
÷ ⁊ ſaluabit eos: q̃ ſpera-
uerũt i eo. C Ps̃ dauid. in
cõmemoratõnẽ ÷ de ſabba
to. C Vox penitentis
miſcõiam benigni iudicis
depcãtis. q̃ ſe corꝑe ſaucia
tũ ⁊ aio: amicoꝝ exprobra
tio ne dicit eſſe ꝯfuſum.

Ps̃. xxxvij.

a Domine ne in furore
tuo arguas me: neq̃
in ira tua corripias me.
b Quoniam ſagitte tue infi-

venit. q̃ ipſe eſt ſalus
nr̃a. C Temp⁹ q̃dẽ
tribulatiõis eſt duplex
nã hic tribulatõ tpalis
eſt ſed in iudicio extre-
mo ẽ eterna: illa igitur
mala eſt q̃ eterna que
in die iudicij impijs ve
nit In hoc ergo tpe tri
bulatiõis. ꝑtector e cri
ſtus. q̃ ex ip̃a eripit iu
ſtos.
t C Et adiuuabit
eos. i. fideles famulos
in hoc mundo adiuuat
qñ cõtraria colluctatio
ne fatigant̃ liberat. dũ
fidẽ illorũ nõ ſinit pra
ua ſuaſiõe ꝑuerti. Eru-
et vtiq̃ dũ in mũdi iſti
us cõtrarietate. ſeruat
illeſos. Qm̄ ſperauerũt
in eum. i. ſpem ſuã ĩ do
mini pietate poſuerũt.

Oratio.

Beatitudo oĩm nõ
incerta iuſtoꝝ de⁹
(qui ſanctos tuos nõ
derelinq̃s in fame. nec
in ſtadio tribulationũ
ſuperari ꝑmittis) p̃ca-
mur. vt ea nos muniat
dextera. quã ill̃ ne cor-
ruant. velociter porri-
gis p̃paratam. Per.
C Dicẽdo ĩ cõmemo
ratiõe. h̃ titul⁹ ille ꝑnũ
ciat. vt q̃ pctm̄ effuge-
re nõ valeam⁹. certe ip
ſum delictũ in cõmemo
ratione ſꝑ habere debe

tur qd̃ ſperauit. Reliquie igit̃ ſũt q̃ poſt mor
tẽ relinquũt̃. A Relinquit xo iuſt⁹ poſt
mortẽ memoriã iuſticie ſue bonã. ⁊ deus ſi-
bi relinquit premia eterna. C Pacificus
vero dicit̃ qui inter diſcordantes pacẽ facit
r C Iuſti aũt ⁊c̃. Nã. ſic iuſti. p⁹ hãc vitã
ꝯgratulant̃. ita iniuſti finita iſta luce peribunt.
Reliquie vt dictũ eſt ſignificãt memoriã iu-

am⁹. vt nos a futuris culpis deo adiuuante
temperem⁹. Ꝛ Sabbatũ requies inter
p̃tat̃. i. qñ requieſcet eccĩa in ꝑadiſo. quẽ ꝑ-
didit adam. a Ꝛ Tot⁹ iſte pſalm⁹ ex
ꝑſona penitentis eſt. ſ; ⁊ ad xp̄m referri põt.
ſicut ⁊ ſexageſimuſoctau⁹. Furor. vindicta
irrõnabilis cũ fellis amaritudine. Ira vero
tm̄ cõmotio anime, iõ iſte penitens q̃ ſe pec-

catorē ſcit. nō in ira ſꝫ p miſcōiam. nec in furoꝛe. ſꝫ p patientiam ſe argui poſtulat.
b ℟ Sagitte. vba doctrine ſunt. q̄ vt iaculū vberant coꝛ penitentis. vt agat pniām Confirmaſti ⁊c̄. vt tanq̄ bon⁹ magiſter. verberib⁹ caſtigatū reddere emendatū.

quat. Per lūbos volūtatē copoꝛis deſignat titillātē. i. carnis appetitū b ℟ Afflict⁹ ſum ⁊ humiliat⁹ ad pniam nimis rugiebam petēs remiſſionē cū luctu. Aliō ē gemit⁹ coꝛpoꝛl. aliud coꝛdis. Gemit⁹ coꝛpis. ꝓpter res terrenas. Gemit⁹ coꝛdis ꝓpter ſua pctā ⁊ aliorū.

c ℟ Nō eſt ſanitas a facie ire in carne mea i. vidi faciē ire tue. ⁊ ī ipam irā. hoc ē. intellexi p ſcripturaſ ſcās. q̄ta minabaris pctōrib⁹. ⁊ extimui. petēs ne ipa ira ſup me deſcēderet. Nō eſt pax oſſib⁹ meis i. nullā quietē indulſi: vel oſſib⁹ vel membris meis. anteq̄. penitēdo mentē purgarē.
d ℟ Iniqtates nr̄e eleuāt ſe ſup caput noſtrū. qn̄ ampli⁹ cumulātur. q̄ ratio q̄ eſt caput mentis ſufferre valeat quā ſi iniquitas oppſſerit. illa ꝓtin⁹ victa ſuccūbit. ℟ Sic on⁹ graue. qꝛ ſi eſt leue on⁹ pcti. ſꝫ oībus dꝫ eſſe graue. qꝛ omnib⁹ graue iudicij onus imponit.
e ℟ Computreſcūt mihi ⁊ fetent vulne a pctōꝝ quouſq̄ ī pctis taceo: et nunc deſiderāter quero medicū p penitētiā. ℟ Cicatrix eſt dicta. qd in ſeuuln⁹ celatū oſtendat ſignificans occulta pctā.
℟ Q̄ꝫ ptingit hominē ꝓpt̄ ſuā inſipientiā telare.
f ℟ Miſer fact⁹ ſu̾ vſq̄ dū ꝯfitēdo purgarer. qꝛ ſine ꝯfuſione et meſticia. nō dimittunt̄ pctā. Cōtriſtat⁹. i. indignū me exiſtimans. vel

re ſunt mihi: et confirmaſti
c ſuper me manū tuā. Non
eſt ſanitas ī carne mea a fa
cie ire tue: non eſt pax oſſi
bus meis a facie pctōꝝ me
d oꝛum. Quoniā iniquitateſ
mee ſupergreſſe ſunt caput
meū: ſicut onus graue gra
e uate ſunt ſuper me. Putru
erunt ⁊ coꝛrupte ſunt cica-
trices mee. a facie inſipien
f tie mee. Miſer factus ſum
⁊ curuatus ſum vſq̄ in fi-
nem tota die contriſtatus
g ingrediebar. Quoniā lum
bi mei impleti ſunt illuſio-
nibus: ⁊ non eſt ſanitas in
h carne mea. Afflictus ſum ⁊
humiliat⁹ ſum nimis: rugi
ebam a gemitu coꝛdis mei
i * Dn̄e ante te omne deſi-
deriū meū: ⁊ gemit⁹ meus
k a te nō eſt abſcondit⁹. Coꝛ
meū ꝯturbatū ē: dereliquit
me vtus mea: ⁊ lumē oclo
rū meoꝝ ⁊ ipm nō ē mecuꝫ:
l Amici mei ⁊ ꝓximi mei ad
uerſū me appꝛopinq̄uerūt
⁊ ſteterunt.

℟ Rugire aūt ꝓp̄ie beluar̄ ē. leonū ſcꝫ. ℟ Vel afflictus ſum ⁊ humiliat⁹ nimis miſerijs ⁊ calamitatib⁹ ꝓpt̄ pctm̄ iō rugio
i ℟ Tale fuit deſideriū ei⁹. vt an̄ deū eē mereref. dn̄s em̄ q̄cq̄d nō aſpernat̄. amplectit̄. ille em̄ gemit⁹ nō ꝓbſcōdit̄ a deo. q̄ pi⁹ eſt. ⁊ p aīe liberatione pſoluit̄ dict⁹ eſt aūt gemit⁹ q̄ſi geminat⁹ luctus. qꝛ fit p exprimendo magno doloꝛe.
k ℟ Nūc venit ad grauiſſimos doloꝛes animi. decurſis coꝛpoꝛeis erumnis. Iō cōturbatū eſſe ſuū coꝛ dicit. q̄a virtus eū deſeruit. dic̄ ergo dereliquit me virtus mea ℟ Quā habui an̄ pctm̄. Cur vero vtus me dereliquit. qꝛ et lumē ⁊c̄. Lumē oculoꝝ ſuoꝝ ñ eē ſecū narrat. ℟ Quia p⁹ poſito vitatis lumie. ī tenebras ōciderat pctōꝝ
l ℟ Hacten⁹ ꝯfeſſuſ ē q̄ patit̄ a ſe int⁹. nūc dic̄ q foris patit̄ ab hiſ inter q̄s h̄itat

℟ Amici ſunt extranei ſanguine. ſed caritate coniūcti. Amicus enim dictus quaſi animi equus. id eſt ſimilis. Proximi ſunt au-

ad celū oculos leuarē. ſꝫ pect⁹ meū pcutiēs aiebā. deus ꝓpitius eſto mihi peccatoꝛi.
g ℟ Illuſionib⁹ illis cōfitet̄ ſe penitēs eſſe repletū atq̄ infirmatū. q̄b⁹ diabolus humanū gen⁹ quotidie illicit et ſuadet vt delectem qui nobis parentela ſociantur.
℟ Poteſt amic⁹ et pꝛoxim⁹ de diſcipul̄ accipi. q̄ in paſſione xp̄i territi ī tantū a dn̄o receſſerunt: vt ipſe petr⁹ negaret. Exponant alij deinceps de penitente, ego ab illo paſſu

vſq ad finē: video dñm meū ieſum xp̄m a iu
deis circūdari. m ¶ Steterunt delon
ge diſcipuli chriſti de quibus euāgeliſta ait.
Stabāt noti eius a lōge: ſed vim faciebāt iu
dei Ꝯ Uel diabol⁹ cū miniſtris. q̄ q̄ꝫto eū
videbāt in dei amore ꝑ
ſiſtere tāto ei mortē aīe
nitebant̄ inferre.
n ¶ Multos quidē
dolos meditati ſūt. cū
interrogarent ſi depre
hēſa mlier lapidari de
buiſſet. ⁊ ſi licꝫ dare cē
ſum ceſari ⁊ ſimilia fa
cerent. ſ tūc apte dolū
inierūt cū falſos teſtes
adducūt. Locuti ſūt va
na. in beelzebub eijcit
demoīa. o ¶ Sē
per quaſi ſurdus ſuſtu
lit xp̄s exprobrationeꝫ
iudeoꝝ. ⁊ tanq̄ꝫ mutus
dicēte pylato. mihi nō
reſpondes. Ꝯ Ni
hil poteſt eſſe forti⁹. ni
hil egregi⁹ quā audire
noxia: ⁊ nō reſpondere
contraria.
p ¶ Si tacuit xp̄s
accuſatus a iudeis q̄ſi
nō haberet. quid pro ſe
reſpondere deberet ex
emplū tribuens homi.
vt flagella ꝓ deo. pati
enter portare debeat.
ideo nō redarguit. ſe i
iuſte increpātes.
q Ꝯ Ideo petitōem
ſuā exaudiēdā dicit qꝛ
ſe in deū ſperaſſe ꝯfidit
talis ſanctoꝝ volūtas
tale fixa mēte ꝯſiliū. vt
nō emolimēto aliq̄ p̄n
tis tp̄is. ſ tm̄ dilectiōe
dei capiant̄.
r ¶ Inſultarēt ini
mici xp̄o gaudētes. ſi ī
paſſione humiliatus n̄
ſurrexiſſet. Pedes di
cuntur ꝯmoueri. i. apl̄i
de fide ad infidelitateꝫ
cōmoti. Magna locuti
ſunt iudei dicētes. ſi fi
liu s dei es: deſcēde de cruce.

s ¶ Paratus ē xp̄s ad flagella ſuſtinē
da crucē. lanceā. fel. acetū. ⁊ per hanc mortē
ſuo ſancto ſanguine. pereuntē pplm̄ libera
ret. Et dolor me⁹. q̄ſi dolere xp̄m dictū ē. do
nec eijcēt ſuā victoriā ī iudiciū ꝯtra iudeos

m Et qui iuxta me erant alō
ge ſteterūt: et vim faciebāt
qui querebant animā meā
n Et qui inquirebāt mala mi
hi locuti ſunt vanitates: ⁊
dolos tota die meditabā
o tur. Ego aūt tanq̄ꝫ ſurdus
non audiebam: ⁊ ſicut mu
tus non aperiens os ſuū.
p Et factus ſum ſicut homo
non audiens: ⁊ nō habens
in ore ſuo redargutiones.
q Quoniaꝫ in te domine ſpe
raui: tu exaudies me domi
r ne deus meus. Quia dixi
nequādo ſupgaudeāt ÷ mi
hi :· inimici mei: ⁊ dū com
mouent̄ pedes mei ſup me
s magna locuti ſunt. Quoni
am ego in flagella paratus
⁊ dolor meus in cōſpectu
t meo ſemper. Quoniā ini
quitatem meam annuncia
bo: ÷ ⁊ :· cogitabo pro pec
v cato meo. Inimici aūt mei
viuent ⁊ cōfirmati ſunt ſu
per me: ⁊ multiplicati ſunt
x qui oderunt me iniq̄. Qui
retribuūt mala ꝓ bonis de
trahebāt mihi: qm̄ ſeq̄bar
y boniatē Nō derelinq̄s me

t ¶ Qm̄ iniq̄tateꝫ
meā annūciabo. i. ſicut
maledictōni xp̄s ſubia
cuit. vt nos a maledito
erueret. ita ⁊ pctōreꝫ ſe
ꝓfitet̄. qui pctā noſtra
portaret. Et cogitabo.
Cogitabat eī vt clemē
ti cogitatu humani ge
neris delicta. que ſibi
cōputauit. in ſemetipo
purgaret.
v ¶ Uiuent inimi
ci ei⁹. qꝛ nō ſunt ſtatiꝫ
diu na vltione puniti.
Cōfirmati ſunt in leg̃
lr̃a. in ſpiritaliter nūci
atū nō intellexerūt.
Ꝯ Uel confirmati ſūt
in malicia. Multiplica
ti ſūt in amplitudine ſe
minis. q̄ oderūt xp̄m ī
iq̄ue. ¶ Et certe n̄
rōabiliter ſ inique ode
rūt q̄ in hac lr̃a ſemē ſu
um ceu aſtra celi multi
plicari credebāt.
x ¶ Retribuebāt
mala ꝓ boīs. qꝛ afferē
tē dulcedinē vite ec̄ne
aceto potauerūt ⁊ felle
Detrahebāt mihi dicē
tes alios ſaluos fec̄ ſei
pſū nō p̄t. Qm̄ ſeq̄bar
bonitatē. vt iplēs volū
tatē p̄ris ꝓ vita ppl̄i ſu
ſciperē mortē.
y ¶ Nō derelinq̄s
me inq̄t xp̄s cū penetra
uero ꝓfunda inferni.
Ꝯ Uel petit hoc peni
tēs. vt ſi ꝯuerſ⁹ r̄linq̄t
a d̄o iteꝝ peccare. Nec
etiā a me diſcedas. q̄a
neceſſe eſt. abſq̄ te recti
ſſima via: ſemp errare.
¶ Intēde ꝙ dicit
in adiutorium. Quia
graues ſunt pugne carnis, tu intende in ad

iutoriũ meũ. ⁊ esto nobis salus in tpe tribulationis. ℭ Ecce regula penitentis impleta eſt. ꝙ gr̃a dei ſe ſaluatũ exultat. Oõ.

Mitte ſalutare tuũ in infirmitatibꝰ noſtris vulnerũ cicatricũqꝫ mortaliũ potẽtiſſime medicator: vt omnẽ gemitũ dolorẽqꝫ noſtrũ corã te deplorãtes: valeamus euincere inſultatões aduerſantiũ viciorũ. Per e.

ℭ In finẽ quid ſig[illegible]ificet: iam notũ eſt Idithun hebreũ nomẽ eſt. quod latine dicit̃ tranſilitor. ſignãs eum qui mũdi iſtiꝰ varicata vicia: ſua puritate trãſcẽdit. Canticũ ꝯo humane vocis diuina laus: letãtis eſt. qñqꝫ ⁊ dolẽtis. nunqꝫ ꝯo penitẽt̃.

a ℭ Dixi. hoc ẽ apõ me. in corde meo deliberaui. cuſtodiam vias non dicit a criminibus qꝛ iam ſctũs erat ſꝫ a ſuꝑfluis ꝯbis ꝙ raro põt vitare vel continẽs. facilius enĩ culpa tacendo refugit̃: quã loquẽdo. ℞ Uias ꝯo dicit actões ⁊ verba.

b ℭ Dicit̃ os eſſe oſtiũ lingue. ⁊ bene illa clauſa ſaluabitur ſi eius ianua cuſtoditur. Dũ conſiſtit peccator. ℞ .i. diabolus. qui inſtigator eſt eoꝝ: qui fãctis iſidiant̃. ℳ Silui ꝯo a bonis ãnũciãdis: ꝓpter calumniatores verboꝝ meoꝝ.

c ℞ Obmutui. ne cum litigantibus mecũ litigarem. ℭ Humiliatũ aũt ſcat humiꝑſtratum contra eoꝝ improperia ſiluiſſe. Siluit a bonis. quia maloꝝ mos eſt. cꝫuis noua audiant. nullatenꝰ acquieſcant. Dolor eius renouatus eſt. id eſt dolor pietat̃. quo bona tacuit malis auditoribus. ℳ Dolor enĩ qui fuit in loq̃ndo a quo quieuit ſilendo. renouatus eſt ex ſilentio quo negauit conſeruis cibaria vite ⁊ verbũ dei.

d ℭ Concaluit dixit cor meũ id eſt ab omni parte ſucceñſum eſt. ℞ A recordatione delictorũ ꝓriorũ. ℭ Intra me in homine interiore. vbi ratio tacite loq̃tur. Et in meditatione mea. ℞ Quid meditar̃. Iſtud inqꝫ qualiter illũ ignem reperire poſſim. i. ſancti ſpiritus qui peccata conſumit ⁊ illuminat mentẽ ℳ Uel quia vidi ex omni ꝑte pericula. ⁊ loquendo tacenda ⁊ tacẽdo loquenda. cepit cor meũ inquietũ eſſe: ⁊ calore feruere diuino.

e ℭ Proclamauit ꝓpheta conſcientie lingua: veraci dño. qui ſiluerat priꝰ doloſis inimicis: petit ergo meditatione eternorum acceñſus. vt finem ſuum nouerit. i. ſaluatorem. Ipẽ eñi noſter finis ẽ. ad quẽ ꝑueniſſe: vita ẽ ℞ Nõ eniꝫ iſtiꝰ vite finẽ querit ſibi notũ fieri ꝓpha ſꝫ illũ. i ꝙ deſtructa morte xp̃o iũgat̃.

f ℭ Deinde deſiderat ꝓpheta ſcire numerum dierum. i. vt euidẽtius appareret. ſi chriſti conſpectum corporeis oculis mereretur aſpicere. Addidit vt ſciam quid deſit mihi Re uera deeſſe ſibi iudicabat ad vitam: ſi eiꝰ non meruiſſet videre preſẽtiã. ℞ Qꝛ aũt nõ de ſuis diebus hec loq̃tur ſequentia docent.

g ℞ Scd̃m veterẽ hominẽ: vſqꝫ nunc fuerunt dies menſurabiles. hoc eſt ſub iugo peccati. Nunc nouo deſiderio vnũ eternũ imenſurabilem diẽ appe

dñe: deus meus ne diſceſ-
3 ſeris a me. Intẽde in adiu
toriũ meũ: dñe deus ſalu-
tis mee

ℭ In finem pro idithun. canticum dauid.

ℭ Uox iuſti ꝯtra inimicos vtiliter tacẽtis. ⁊ petẽtis cognoſcere vite ſue finẽ. ſi forte incarnationem dñi intueri poſſit. petentiſqꝫ ſibi noxia delicta dimittit. Pſ̃. xxxviij.

a Dixi cuſtodiã
vias meas: vt non
delinquã in lingua
b mea. Poſui ori meo cuſto
diam: cum ꝯſiſteret pecca-
c tor aduerſum me. Obmu-
tui ⁊ humiliatus ſum ⁊ ſi-
lui a bonis: ⁊ dolor meꝰ re
d nouatꝰ eſt. Concaluit cor
meũ intra me: ⁊ in medita
tione mea exardeſcet igniſ
e Locutꝰ ſum in ligua mea:
notũ fac mihi dñe finẽ me-
f um. Et numeꝝ dieꝝ meoꝝ
q̃s eſt: vt ſciã q̃d deſit mi-
g hi. Ecce mẽſurabiles po-

to. quem abraam vidit ⁊ gauiſus eſt. in quo alibi hoꝛtamur letari. in quo deus dñs illuxit nobis. ¶ Merito ſubſtantiam ſuã dicit nihil eſſe ante deum. que adam peccante damnata eſt. cui niſi aliqd diuinitas contulerit. de ꝓpria ſubſtantia non habet quod pſumat. A ¶ Dicit x̃o ante te. i. in compatiõe ad tuã ſubſtantiam vel ante cognitionẽ tuã. et in cognitõne ⁊ illuminatõne tua. ante hoĩes enĩ aliquid videt. ſ ante te. tanq̃ nihil in cõparatione eternitatis.

memoꝛat. vbi nihil ẽ niſi pfectũ. A ¶ Dici x̃o ſubſtantiã nõ ab adã contractam. aut tempoꝛalium rerũ ſ bone cõſcientie poſſeſſionem: illa apud deũ eſt apud homines non eſt. quia ab eis nõ videt.

b ¶ Uanitas enĩ. ſicut ſepe diximus mutabilitatẽ ſignificat quã omĩs homo pꝛeter criſtũ ſuſtinet: q̃ hac carne veſtitus eſt. Intellige x̃o nõ mutatõnem coꝛpis quã etiã xp̃s ſuſtinuit ſed mentis iſtabilitatẽ. i ¶ Uerũ tamẽ in imagine ptranſit homo. Imago dei ẽ illa conditio quam homo ſuſcepit. qñ dictum eſt faciamus hoĩem ad imaginem noſtrã. Et bene dixit fruſtra conturbat. q2 puritatem mentis pdunt. qui deſiderijs tpalibus occupantur. hoc eſt enĩ conturbari a puritate mentis in actibus ſeculi deduci: ⁊ hoc fruſtra. q2 ſine vtilitate imo cum dãno anime.

ſuiſti dies meos: et ſubſtãtia mea tanq̃ nihilum ante te
b Uerũtamen vniuerſa vanitas: omnis homo viuẽs
i Dyapſalma. Uerũtamen in imagine ptrãſit homo: ſed ⁊ fruſtra cõturbat.
k Theſaurizat: ⁊ ignoꝛat cui
l congregabit ea. Et nunc q̃ eſt expectatio mea. nonne dominus: ⁊ ſubſtãtia mea
m apud te eſt. Ab omnibus iniq̃tatibus meis erue me opprobꝛium inſipienti de-
n diſti me. Obmutui ÷ et :· ñ aperui os meum quoniam tu feciſti: amoue a me pla-
o gas tuas. A foꝛtitudĩe manꝰ tue ego defeci: ĩ increpatiõibꝰ pꝛopt iniq̃tatẽ coꝛri-
p puiſti hominem. Et tabeſcere feciſti ſicut araneam animam eius: veruntamẽ vane ÷ conturbatur :· omĩſ

m ℟ Petit ſe erui ab iniq̃tatibus preteritis pñtibus ⁊ futuris. ¶ Sctũs enim vir opbꝛobriũ erat ſtultis. q2 ſibi diſſimilẽ reſpuebãt. Sola enĩ iſcelerati laudant. que vident habere cõmunia. A Q2 oĩa q̃ hic hoĩes cupiũt dico vana ⁊ ignoꝛare auaros cui cõgregent ⁊ theſauriſant derideoꝛ ab eis: ⁊ facis me opbꝛobriũ inſipienti auaro. Et q̃q̃ me ſic delirare dicẽt tamẽ obmutui.

n ¶ Obmutui ſcꝫ ĩ ſalubꝛi ſilentio. qđ celeſtis largitas conceſſit. Quoniã tu feciſti. iꝑe vtiq̃ fecit. qui patientie dona dedit. Plage ſunt coꝛreptões. q̃ bꝰ ꝓ noſtris pctĩs verberamur. iꝑas deſiderat ſctũs vir a ſe moueri. que culpis debebantur cõmiſſis.

o ¶ Foꝛtis enĩ manus grauiter flagellat. ⁊ neceſſe erat quẽlibet illũ deficere. quẽ manꝰ excelſa pcuteret.

℟ Incũbente etiã manu vindicte. virtus delicti deficit. vt Paulus ait apl̃s. Cum infirmoꝛ tunc potens ſum. Increpat omĩs homo ꝓpter iniquitatem quem pdere non vult diuina maieſtas.

k ℟ Sepe enĩ plerĩq̃ theſariſant ⁊ congregant multa que aut deſidia filioꝛum perdit. aut fiſcus occupat. aut diripiunt alieni. Btũs aũt eſt ille q̃ ibi theſauriſat. vbi audire mereat. q̃diu feciſtis vni ex minimis iſtẽ mihi feciſtis. vbi fures non furant nec effodiũt. l ¶ Et nũc que ẽ expectatio mea. nõne dñs. pnuncians ſibi eſſe expectatiões dñm xp̃m. nec in caducis deſiderijs altã habere ſe preſumptionẽ. niſi illũ ſolũ. Subſtãtia. in bonã partem dicit. que ante xp̃m eſſe

p ℟ Tabeſcit anima. cum caro luxurijs ⁊ cõcupiſcẽtijs refrenat. Eſt enĩ tabeſcere obſtupeſcere de anterioꝛibus delictis. Ille x̃o qui ea ꝺgit. que mũdane vanitatis ſũt telas texit aranee. hoc eſt die noctuq̃ in opꝫ vano vacat. ⁊ nõ vtilia ſed diſſolubilia ⁊ coꝛruptibilia opat. Sed q2 ꝓpheta animã eius

homo. Byapſalma.
q Exaudi orationem meam domine ⁊ deprecationem meam: auribus percipe la
r chrimas meas. Ne ſileas quoniam aduena ego ſum apud te: ⁊ peregrinus ſicut
s omēs patres mei. Remitte mihi vt refrigerer priuſq̄ȝ abeā: ⁊ ampli⁹ nō ero

¶ In finē pſalmus dauid.
¶ Vox eccleſie gratias agentis. q̄ꝛ de merore mūdi liberata eſt: ipſeq̄ȝ dominus ſanctam incarnationē ⁊ iuſticiam ſue predicationis exponens: patris auxilium deprecatur.

Pſalmus. xxxix.

a Expectans expectaui dominū: ⁊ intēdit mi-
b hi. Et exaudiuit preces meas: ⁊ eduxit me de lacu mi
c ſerie ⁊ de luto fecis. Et ſtatuit ſupra petrā pedes meos: ⁊ direxit greſſus meos

araneam tabeſcere dicit. hoc eſt intelligēdū vt ad tantam ſubtilitatē afflicti. aīa vigilijs ⁊ obſecratōibus ꝑ abſtinentiā decoquat̄. vt inſtar filoꝝ illoꝝ deducat̄. ſcʒ vt nihil craſſum durum ve pctī contineat. Qui in vanitatib⁹ viuit: vana ē ei ⁊ nō vtilis hec mūdana cōturbatio. Sʒ ⁊ q̄ in deo viuit vana ē ei ⁊ nō vtil' h̄ mūdana cōturbatio.

q ¶ Pri⁹ itaq̄ȝ oōnē dixit. poſt deprecationē. Oratio eſt oris ratio. quam proni referimus. vota noſtra pandentes. Deprecatio eſt frequens ⁊ aſſidua ſupplicatio. que ab imo pectoris ꝓferī archano. Addidit lacrimas. q̄ vi olente ſunt ſemper ī p̄cibus ⁊ ad clementiam medicinalem adducūt animū miſerantis.

r ¶ Ne ſileas dixit. id ē audiā te dicentem dimiſſa ſunt tibi peccata. Incola xp̄o dicit̄ qui terrā colit alienā ad tēpus: ſicut oēs ſancti in iſto ſeculo conſtituti. N q̄ꝛ ⁊ illi dū erāt in corpe ꝑegrinabantur a dn̄o. ¶ Omēs eniʒ a diuina ciuitate nos peccatū fecit extraneoſ ⁊ in iſta regione tenuit captiuos. Omis etiam qui recipit̄ in eternam beatitudinē. peregrinus dicit̄. q̄ꝛ īcipit eſſe vbi non erat. Peregrinus dicit̄ quaſi ꝑgens longi⁹. A Ul' peregrinus dicit̄ hic viuens. q̄ꝛ etiaʒ apud deum eſt in fide ⁊ charitate. ¶ Addit omēs. ne quis ab hac cōditōne putaret̄ exceptus.

s ¶ Merito ergo ſe refrigerari de ſecuritate regni celeſtis petebat: q̄ tanti deſiderij calore flagrabat. Addit priuſq̄ eam. id ē anteq̄ȝ de iſta luce diſcedam. Amplius non ero. ſcʒ in hoc mūdo. vel nō ero poſt mortē

ſi hic deſinas ſubuenire. quia non eſt eſſe. ī eternis afflictōnibus ꝑmanere. Merito ergo dicebat ſe non eſſe. ſi ſe non intellexiſſet non habere cū electis portionē. A q̄ꝛ illi ſoli ſunt: qui īmutabiliter in deo beati ſunt Qui igit̄ in inferno ſē in comparatione illius eſſe non ſunt. quia in eterna corruptōne ⁊ dolore nō finiendo. ſunt.

Cuſtodi dn̄e Oīo viā noſtram ne delinquamus in lingua. vt in meditatōnib⁹ noſtris ſpiritali igniculo. ardeſcēte: ea theſauriſemus in ſeculo. que te tribuente capiam⁹ exordio. Per.

¶ Sepe diximus ꝑ finem ⁊ dauid xp̄m dominum ſignificari. cui pſalmus iſte aptanduſ eſt.

a N Expectās vox eccleſie dicit ſe expectare dn̄m in ꝓmiſſionib⁹ ꝓphetaꝝ. quia prouidebat ꝓpheta ꝑ ſpm̄ſctm̄ xp̄m venturū in carne. N Et intendit mihi ꝑ ſplendorē euangelij. in quo me illuminauit b N Et exaudiuit p̄ces meas. q̄ꝛ ip̄e mihi in nouo teſtamento refulſit. Et eduxit me de lacu. in quo īmerſa erā cum ſimulachra muta adorarē. Et de luto fecis ¶ Nā ſicut lut⁹ laci fetid⁹ ē atq̄ȝ ꝯnis. ita ⁊ hoīm d̄licta limoſa ſūt ⁊ fetorib⁹ horreſcūt. N vn̄ de luto fecis. i. terrenis deſiderijs. Uel lacus. ꝓfundū infidelitatis lutū deſideria carnalia. c N Statuit ſup̄ pe petrā. i. ſuꝑ xp̄m. Pedes meos. ſēſus meos Et direxit greſſus meos. i. ſenſ⁹ bonoꝝ operū dirigit eccl'ie: q̄ꝛ vnuſq̄ſq̄ȝ ꝑ ſe tortuoſuſ ē niſi dirigat̄ a xp̄o. Direxit igit̄ greſſus meoſ ne ad eū veniēs. p⁹t gū r̄ſpicerē ad t̄rēa q̄ reliq̄ſſeȝ. Ul' pedes, affect⁹, greſſus, oꝑa ſunt,

d Et immiſit in os meũ can-
ticũ nouũ: carmē d̄ noſtro
e Uidebũt multi ⁊ timebũt
f ⁊ ſp erabũt in dño. Beat⁹
vir cui⁹ eſt nomē dñi ſpes
eius: ⁊ nõ reſpexit in vani-
g tates ⁊ īſanias falſas. Mľ
ta feciſti tu dñe deus me⁹
mirabilia tua: ⁊ cogitatõi-
bus tuis nõ ē q̄ ſimilis ſit
h tibi. Annũciaui ⁊ locutus
ſum: multiplicati ſunt ſup
i numeꝝ. Sacrificiũ ⁊ obla.
tionē noluiſti: aures aũt ꝑ
k feciſti mihi. Holocauſtum
⁊ ꝓ pctõ nõ poſtulaſti: tũc
l dixit ecce venio. In capite
libri ſcriptũ eſt de me vt fa
cerē voluntatē tuã: de⁹ me
us volui ⁊ legē tuã in me-
m dio cordis mei. Annũcia-
ui iuſticiã tuã in eccľia ma-

d Ir Et immiſit in os meũ canticũ nouũ
Laudē vtiqꝫ ſuã. qꝛ nouus hõ venit in mun
dũ. ⁊ nouã legē. dedit mundo: carmen. C
id eſt laudē carminũ lege compſitaꝫ. deo no
ſtro. Ir vt iam nõ ſonos turpes ⁊ thea-
trales concinã. ſed ī di
viuẽtis hymniſ ꝑ armo
niã noui teſtamẽti dele
cter e Ir Uidebũt
multi annũciatũ veniſ
ſe ⁊ multa mirabilia fe
ciſſe. ⁊ timebũt qꝛ ſe in
telligũt pctõres. Et ſpe
rabũt. vt eiſ pſtina deli
cta remittantur.
f Ir Btũs vir. felix
illa aĩa que habꝫ firmã
fidē. ⁊ ſpem directaꝫ in
xpo. C Spes em̃ di
cta eſt: q̄ſi ſtabilis pes.
Ille em̃ habet ſpē noĩſ
dei firmã. qui ſolũ do-
minũ auid⁹ cõcupiſcit
non tpalia. Uanitas ē
a ſancta religione: ſubi
ta varietate mutare. in
ſanie falſe. ſũt ſaxis de
um formaſſe: dicte inſa
nie: qꝛ mentē fallunt.
Ir Et oĩa ꝓ quibus
hoĩes inſaniũt vt pec-
cēt que nominat apľus
opa carnis: inſanie fal
ſe ſunt quia fallunt.
g Ir Multa feciſti.
narrat ꝓpheta diuiã mi
racula. i. oñdiſti patri-
bus noſtris mirabila
tua multa. Non eſt qui
ſimiľ ſit tibi. C Nũ
quid tale eſt. ignis facibus in theatro lude-
re. quale ſit in camino ignis tribus pueris
ambulaſſe? A Proſpicis in fune am-
bulantem quaſi mira facientem. Attende pe
trum noſtrum non funiambulum. ſed vt ita
dicam mariambulum. hec miracula fecit de⁹
ipſa intuere oculo fidei. nõ eſt qui ſimilis ſit
ei. h Ir Huc uſqꝫ credentium popu-
lus locutus eſt. hinc ipſe dominus ad patrē
ita exorſus eſt. Annunciaui dicens. peniten
tiam agite. C Locutus ſum. ſcilicet cũ
inter nos conuerſatus euangeliſauit. multi
plicati ſunt ſuper numerum. Ir Iudei
in malicia ſua foris numerum ſunt. quia nõ
ſunt digni numerari in numero iuſtorum.
Ir A C Uel peccatores quicunqꝫ dam
nandi etiam chriſtiani: dicti ſunt ſuper nu-
merum ſaluandorum id eſt extra.
i Ir Dicit noluiſſe patrem ſacrificium.
qꝛ veniẽte dño: ceſſa-
bant ſacrificia iudeorũ
Aures autem perfeci-
ſti mihi. id eſt ad obedi
enduꝫ patri. C Ad
ſanctam incarnationeꝫ
eius ſignificat. in qua
patri obediens fuit vſ
qꝫ ad mortem. ⁊ in qua
ſacrifi ciũ ⁊ oblationeꝫ
⁊ holocauſtum patri ac
ceptum pro peccatiſ om
nium obtulit
k Ir Holocauſtũ
aũt pro peccato non ti
bi placuit. niſi memet-
ipſum pro totius mun-
di delicto tibi ſacrifici-
um exhiberes. Tunc di
xi. ecce venio id eſt aſ-
ſumã carneꝫ in qua pa
tiar. l Ir A C in
capite libri ſcriptũ eſt d̄
me. In libro iſto pſal-
moꝝ. in capite de ſe di-
cit eſſe ſcriptum. cum
dicitur beatus vir qui
non abijt ⁊c̃. Ir vľ
in euangelio. In prin-
cipio erat verbum. vel
in capite libri veteris
teſtamenti vbi dicitur.
A In principio. id ē
filio creauit deus ⁊c̃.
Uoluntatem patris fe-
cit: quando deſcendit de celo. Uolui vt pro
vita omnium mortem ſuſtineam. C Lex
diuino in medio cordis ipſius fuit: dum in
lege domini meditabať die ac nocte.
m C Bene nunciauit iuſticiam dicens.
Non ſic impij non ſic In eccleſia magna id
eſt in toto mundo diffuſa. Non prohibuit
labia ſua. quia non deſtitit predicando ad-
monere populum perfidorum: in qua par-
te teſtem patrem inuocat: quia nulla peri-
cula timuit Ir Labia quoqꝫ chri-
ſti ſancti ſunt: non prohibet illos predica-
re. ſicut ſanctus paulus dicit verbum dei nõ
eſt alligatum.

n ❡ Justi voluntas est cū pōt ꝓdesse: nō abscondere veritatē: quod dn̄s saluator fecit qn̄ turbas increpabat: arguebat incredulos. ℣ Ueritatē tuā dixi. q͛ verax es. Et salutare. q͛ salus es om̄i. o ❡ Non abscōdit miam patris cū dixit ſi cū vos ſitis mali: noſtis bona data dare filijs vr̄is: quātomagis pater veſter celeſtis ℣ Ueritas ⁊ ſalutaris xp̄c eſt quē p̄dicant ſancti. ❡ In cōgregatione quoq₃ denſiſſima veritatē dixit xp̄c. qn̄ Eſaie libꝝ accipiēs ⁊ legens dixit. Hodie impleta eſt hec ſcriptura. p ❡ Narratis ſanctis opibus. ad paſſionis ſue gloriā redit. vbi merito patrē p̄cat ne lōge ab eo faciat miſericordias ſuas. Miſericordia ei fuit. vt humanā naturā vicio ſauciatā p̄uaricatiōis: ſua incarnatōne ſaluaret. veritas: vt reſurrectionis beneficio: ſederet ad dexterā patris. Suſceperunt me. ſ. ad glorificandū. q ❡ Dicit de membris ſuis quoꝝ ip̄e caput eſt ſe circūdediſſe mala. vt ſe pati p̄fiteretur id qd̄ turba fideliū ſuſtinebat: nec eē nūerū. ſ. apud hoīes. Addit cōp̄hēdere ſe iniq̄tates. dn̄s. n. ſaluator nec mala perpetrauit. nec iniquitatib⁹ patuit ſ; hoc a p̄te mēbroꝝ dixit. a q̄buſ talia ſuſtinētur. pietatis em̄ nr̄i capitis fuit. vt qui de ſe multa dixerat: de fidelibus faceret mētōem. ℣ Cōp̄rehēderūt hūanū genus iniq̄tates. i. originale peccatū ex quo pullularunt iniq̄tates. Et nō potui vt viderē. q2 lux veritatis fuit abſtracta. r ℣ Multiplicata ē ip̄a iniq̄tas ſup capillos. i. ſup gen⁹ hūanū. ❡ Cor nos ꝟo

n gna: ecce labia mea nō p̄hibebo dn̄e tu ſciſti. Juſticiam tua₃ non abſcondi in corde meo: veritatē tua₃ ⁊
o ſalutare tuū dixi. Non abſcondi miam tuā ⁊ veritatem tuā: a ɔcilio mlto. Tu
p ÷aūt:· dn̄e ne lōge facias miſeratōes tuas a me: miſericordia tua ⁊ ꝟitas tua
q ſemp̄ ſuſceperunt me. Qm̄ circūdederūt me mala quorum non eſt numerus. cōp̄henderunt me iniquitates mee: ⁊ non potui vt viderē
r Multiplicate ſī ſup capillos capitis mei: ⁊ cor meū
s dereliquit me. Cōplaceat tibi dn̄e vt eruas me: dn̄e ad adiuuandū me reſpice.
t Confundantur ⁊ reuereantur ſimul: qui querunt animā mea₃ vt auferant eam.
v Conuertantur retrorſum ⁊ reuereantur qui volunt mi
x hi mala. Ferant confeſtim confuſionē ſuam: qui dicūt

derelinquit. qn̄ petis hō eger p̄futura nō appetit. ℣ Uel qn̄ hō peccat. cor ſuū nō h₃ vn̄ dauid dixit: Inuenit ſeru⁹ tuus: cor ſuū. s ❡ Complaceat. i. cōiter placeat. cōcordia hic trinitatis oſtēdit. Nā qd̄ placet pr̄i hoc filio: h̄ ⁊ ſp̄uiſancto. Addit tibi vt ſcitā₃ trinitatē vnū deu₃ eſſe cog̃ſceres. Dn̄e ad adiuuandū me reſpice. vt intelligamus cōſpectū eius: nr̄m p̄ſidiū eē. aliter. n. liberari nō poſſumus: niſi nos diuinitas clementer reſpiciat. t ❡ Cōfundant dixit. i. mirabiliū cōſideratione turbent. Et reuereant. hoc eſt reſurrectōis gloria corrigātur. vt illum cōfiteant deū quē dudū putauerūt occiſum. Simul. i. quot p̄ſequebāt xp̄m. Qui querūt aīam: ad mortē. vt auferant ea₃. i. qui ɔtendunt a corpore meo ſegregare eā in mortē. v ❡ Uox xp̄i. Retrorſum hic in bonā partē dicit vt redeāt in bonū ℣ Qui malū curſū habuerit. Qui cogitāt mala mihi. ❡ Significat iudeoꝝ improbas voluntates. q̄ male nō erant dn̄o. ſed ſuis auctoribus. Cogitatio: dicta a coagitādo ſeu cogendo. ❡ Nō ſolū q̄ dicūt vel faciūt ſ; etiam qui volūt mihi mala: hūiles ſequant me qui ſugbe p̄ibant. x ❡ Ferant dixit. q̄i pondus imenſum: confeſtim vt peccare ceperint. ne longius p̄grediendo: peccatis piculoſius grauent. Cōfuſionē ſuam. i. cogitatōem prauā. veritate cōuictā. Qui dicūt mihi euge. h̄ falſos arguit laudatores. q̄ adulādo plus nitunt decipere q̄ poſſint vitupatōibus ſanciare. ℣ Duas q̄ppe hoſtes h₃ eccl̃ia. adulatio

nes ⁊ blaſphematões. A Duo eñi gene-
ra hoſtiũ maxime cauenda ſunt.ſ. qui bona
dicunt malo aĩo. de q̄bus dixit ſupra qui vo
lunt mihi mala. ⁊ qui mala dicũt: doloſe lau
dando. de quibus hic. y C Exultent.ſ.
iuſti. ⁊ letẽt in gaudio
eterno. Sup te.
I Id eſt in xp̄o.
C Qui diligunt.i. q̄
me ſpiritali charitate p
quirũt. I Magni
ficet dñs in membris.
magnificet ppl's ſctõꝝ
⁊ glorificat in eis de⁹
vñ dixit videant ope-
ra vr̃a bona ⁊ glorifi-
cent pr̃em in celis.
A Iſti igit̃ qui xp̄m
diligunt ſalutare nr̃m.
ſemp dicãt: non euge
euge vt mali me laudã
do. ſed te pr̃em magni
ficando in me.
z I Egenus dicit̃
qui aliquid habet ⁊ ali
quo indiget: paup q̄ ni
hil habet. Inops.i.ſi-
ne ope. C Pauper
factus dñs: de noſtro:
diues: de ſuo. qui ideo
indigentiã humanitatis
aſſumpſit. vt abundan
tie ſue nos faceret eſſe
pticipes. A Sz vi-
de pauperũ cõſolatõez
dñs ſollicitus ẽ p eis.
ſecuri ſunt.
⁊ C Adiutor ⁊ pte-
cto: cum dicit: oſtẽdit
patientiã diuerſaꝝ paſ
ſionũ. vñ ⁊ ip̄e pſal. fe
cit initiũ. qui ⁊ eodẽ fi
ne cõcludit. quapropẽ
totus virtuti patientie
merito deputat̃.

y mihi euge euge. Exultent
⁊ letent̃ ſup te oẽs queren
tes te: ⁊ dicant ſp magnifi
cet̃ dñs qui diligunt ſalu-
z tare tuũ. Ego aũt mendic⁹
ſum ⁊ paup: dñs ſollicit⁹ ẽ
⁊ mei. Adiutor meus ⁊ pte-
ctor meus tu es: deus me⁹
ne tardaueris.

C In finẽ pſalmus dauid.
C Vox pphete beatũ pdi
cantis elemoſine largitorẽ
⁊ de paſſiõe ac reſurrectõe
xp̄i. Pſ. xl.

a Beatus q̄ intelligit ſu-
per egenũ ÷ ⁊ paupe-
rẽ: ⁊ in die mala liberabit
b eũ dñs. Dñs cõſeruet eũ
⁊ viuificet eũ: ⁊ beatũ faci-
at eũ in terra: ⁊ non tradat
eũ in aĩam inimicoꝝ eius.
c Dñs opem ferat illi ſup le
ctũ doloris ei⁹: vniuerſuz
ſtratũ eius verſaſti in infir
d mitate eius. Ego dixi dñe
miſerere mei: ſana animaz
e meã quia peccaui tibi. Ini
mici mei dixerũt mala mi-

petenti tribuit bonum
opus efficit. q̄ vo tacẽ-
tẽ paupez intelligit be
atitudinẽ ſine dubita-
tõe cõquirit. Quẽ dñs
liberabit ĩ die malo.i.ĩ
die iudicij. q̄ mal⁹ dies
dr̃ malis. qꝛ pctõribus
tũc debita pẽa pſoluit̃
b C Cõſeruet dixit.
.i. inter mala ſeculi pi-
re nõ ſinit ſꝫ ad ſuã gra
tiã pducit. Viui ppe di
cunt̃ q̄ ſe a xp̄iana fide
nõ diuidũt. Et beatum
faciet. vtiq̧ in reſurre-
ctõe. cum eũ in dextera
collocabit. ⁊ in patriaz
beatoꝝ admittit.
I Et ñ tradat ĩ ma-
nus vel aĩam.i. in ptã-
tes diaboli. q̄ creduli-
tati nr̃e ſemp inimicus
exiſtit. A I Vel in
terra.i. eccl̃ia. vel etiaz
hic viuẽtẽ in ſpe.
c I Opẽ ferat illi.
hoc ẽ adiutoriũ pſtet il
li. in lecto doloris.i. in
infirmitate carnis. qui
in delectatõe ſua quaſi
quodã lectulo ſauciat̃
Stratũ eius. corp⁹ hic
p ſtratu accipit̃.
C Qð hic diuerſ ca
lamitatib⁹ verſaſti in-
quietaſti ⁊ afflixiſti. vt
et̃ne beatitudis req̄ez
pſequat̃. ſicut factũ ẽ
in Iob. d C Excla
mat ppha pie trepidus
vt ip̄e miam dñi pſeq̄t̃
ſana aĩam. Oẽ.n. pec-
catũ morb⁹ ẽ aĩaꝝ. quo

Oratio.

Expectatio tuoruz
vnica famuloꝝ de
us: quẽ venturũ ĩ mũ-
dum caput libri principalis edocuit: inſere
pcamur legẽ tuã ĩ medio cordis nr̃i. vt tuas
iuſticias nũciantes: ĩminentibus periculis
eruamur. Qui.

C Titulus iſte iam notiſſimus ẽ. ſꝫ magni
ficat hunc pſalmũ. q̄ in quadragenario nu-
mero noſcitur collocatus: q̄ calculus emun
dationi ⁊ purificatõi frequẽter aptat̃.
a A C Beat⁹ q̄ intelligit.i. vt etiã nõ pe
tentibus paupib⁹ offerat̃ elemoſina. Naz q̄

creſcente ſalute interioris hoĩs diſſipat̃.
I Vel hic ppheta ĩmutat ordinẽ ⁊ dein-
ceps in pſona xp̄i loquit̃. q̄ aĩam ppl'i ſui ſa
nari a pctõ petit. e C Inimici vo dixe
rũt mala in paſſione xp̄i: q̄ñ falſa locuti ſunt

neceſſe eīn erat vt impij mendacia cogitarēt qui diabolo auctoꝛe ſtemuerūt. Qñ morieť verba ſunt demētiū iudeoꝝ: vt cayphas ait expedit vt vnus moriať ꝑ pplo. Perijt nomen eius ſ ipis vtiq̄ q̄ ei credere noluerūt.

ciderēt nō reſurgeret. k Hoīem pacis dicit iudā. q̄ illi oſculū pacis dedit qñ eū tradidit. In q̄ ſperabā. i. in q̄ ſperare putabar. quē anteq̄ naſcereť cognoſcebā. Magnificauit qñ ignoꝛātibꝰ quis eēt eiſ eū ipe monſtrauit.

f Tps illō dñice paſſiōis exponit qñ iudas nō ad venerandū dñm ſ ad ꝑdendū: doloſus intrabat. Vana loquebať ppls iudeoruz qñ de illius moꝛte crudeliter tractauit. Ꝟ Congregauit coꝛ eius iniquitatē (dū rerum dñm. ſcelerata coboꝛs crucifigere decreuit) ſibi dicendo. ſanguis eius ſup nos.

g Egreſſa ē foꝛas ab archano recte fidei plebs iudaica. que intus ſtare nō poterat. qꝛ incredulitate fidei a fidelibꝰ diſcrepabat. Loquebať in id ipm. ſ. vanitatis. i. infidelitate quā introibat a veritatis ſinu exeūdo. loquebať vana ⁊ falſa. ⁊ ita loquebať in id ipm qđ ingreſſus fuit. ſ. doluz ⁊ falſuz. que ingreſſus fuit Malus ingreſſus. malus egreſſus.

h Suſurratio eſt oꝛis ꝑuiſſimus ſonus: ſineq̄ aliqua vocis diſtinctōe cōfuſus ſermo tractus ab apibus. q̄ꝛ vox ꝑlata: ſuſurrus eſt qđ inter illos euenit q̄ oꝛe inuicē i auribꝰ murmurabāt. Oēs inimici .i. ſupꝛadicti iudei qui ſemꝑ cogitabāt ꝯ dñm mala.

hi: qñ morieť ⁊ ꝑibit nomē
f eius. Et ſi ingrediebať vt
videret vana loquebať coꝛ
eius: cōgregauit iniquita-
g tē ſibi. Egrediebať foꝛas:
h ⁊ loquebať in id ipm. Ad-
uerſuz me ſuſurrabant oēs
inimici mei: aduerſum me
i cogitabāt mala mihi. Ver
bū iniquū cōſtituerunt ad-
uerſum me: nunquid q̄ doꝛ
mit nō adijciet vt reſurgat
k Etenim homo pacis mee i
quo ſperaui qui edebat pa
nes meos: magnificauit ſu
per me ſupplantationem.
l ÷ Tu aūt dñe miſerē mei: ÷
⁊ reſuſcita me: ⁊ retribuaz
m ei. In hoc cognoui qm̄ vo
luiſti me: qm̄ nō gaudebit
inimicus meus ſuper me.
n Me aūt ꝑpter innocentiā
ſuſcepiſti: ⁊ cōfirmaſti me i
o ꝯſpectu tuo in eternū. Be
nedictus dñs deus iſrahel
a ſeculo ⁊ i ſeculū: fiat fiat.

l Tu aūt dñe. humanitas rogat ibi hoc qđ alibi diuinitas polliceť dicēſ. Soluite tēplū hoc ⁊ in triduo ſuſcitabo illō. Reſuſcita me. Ꝟ ſcz a a moꝛte pr̄ filiū. Retribuā ei. qđ factū ē cū interitus debitꝰ occupauit iudaz. Anticipauit vltio iudā. cū eū interitus debitus ſugillauit Vel retribuā eis. ſcz. A iudeis qđ factum nūc cernimꝰ hz. n. vna lr̄a ei: alia eis.

m In hoc cognoui. dilectōem pr̄is oſtēdit ſe in hoc cognouiſſe. qꝛ glorioſa eſt reſurrectio ſecutura. Quoniā voluiſti. me ſubaudis glorificari ⁊ exaltari. Qm̄ ñ gaudebit inimicus. hoc erat qđ dixit. qm̄ voluiſti me. ſcz qm̄ inimicus ſupra eū gaudere nō ē ꝑmiſſus.

n Ꝟ Maria innocētia ē. cū iuſtꝰ ꝑ impijs morieť. Et nulla ſe ꝯtētōe defendit. Ꝟ Propter quā innocētiā deuicta moꝛte a pr̄e in celeſtibꝰ ſuſceptus ē: ⁊ ꝯfirmatꝰ ē in eternū. Cuiꝰ ptās celo terreq̄ ipat cui oē genu flectiť celeſtiuz, terreſtriū. ⁊ infernoꝝ.

mala. i Verbū iniquū. qñ clamabant pilato. ſi hūc dimittis nō es amicus ceſaris Cōſtituerūt. i. diffinierūt. Ꝟ Dicentes. Tu accipe eū ⁊ crucifige. Nūqd q̄ doꝛmit. Audiant iudei audiāt ⁊ heretici illuz q̄ doꝛmit. ipm ſibi adijcere ꝑimus vt reſurgat dicentē. Ptātē habeo ponēdi aīam meā. et iterū ſumēdi eā. Putabāt. n. iudei ſi eū ociderēt nō reſurgeret.

o Dñs aūt bñdictꝰ ē: ⁊ ſi oēs tacēt. q̄a ille oē bonū nō tanq̄ extraneū ſuſcepit. ſ ab ipo egrediť. A ſeculo: pn̄tē mūdū ſignat. et vſq̄ in ſeculū: futurū vult intelligi. vbi iam oīa eterna cōſiſtūt. Ꝟ Addidit fiat fiat. hoc ē qđ hebrei dicūt Amē amē. Oꝛo.

Noſtroꝝ precaminum mitis indultoꝛ. qui dignanter inſinuas, effugere diem

malum ſi mĩa ſubſequat̃ egenum: fer opem queſum⁹ dolorib⁹ nr̃is: vt dũ carnalia delicta clementer arguis: medicinã aĩe placabiliter largiaris. Per dñm.

℃ In finẽ intellectus filijs chore. H Vox fideliũ dominũ deſiderãtiũ. ℂ Animeq̃ ſue dicentiũ. ne deo adiutore in hoc ſeculo turbetur. Ps̃. xlj.

a Quemadmoduz deſiderat ceruus ad fontes aquaruz: ita deſiderat
b anima mea ad te deus. Sitiuit anima mea ÷ad:· deũ ⁎fortem:· viuũ: qñ veniaz et apparebo ante faciẽ dei
c Fuerũt mihi lachrime mee panes die ac nocte: duz dicitur mihi quotidie vbi eſt
d deus tuus. Hec recordatus ſum ⁊ effudi in me animã meã: qm̃ tranſibo in locum tabernaculi admirabi
e lis vſq̃ ad domuz dei. In voce exultatiõis ⁊ cõfeſſio
f nis: ſonus epulãtis. Quare triſtis es anima mea: et quare conturbas me.

℃ Filijs chore. Chore hebraice dĩ caluaria. Caluaria ỽo locus eſt vbi dñs crucifixus ẽ. quapropter filij Chore merito dicunt̃: q̃ glorioſum tropheũ celeſt̃ regis. i. ſignaculũ crucis ſuſcipe meruerũt. ⁊ id̃ pſalm⁹ hic hoĩ cõuenit xp̃iano: qui amore dñi ⁊ flama dñice charitatis accenditur. d q̃re hic primus pſalm⁹ ẽ quẽ octogeſimuſterci⁹ ⁊ centeſimuſtriceſimuſ tercius ſubſequitur.
a ℃ Quẽadmoduz deſiderat ceruus. Nõ ĩmerito hoc aĩal cõparatũ ẽ fidelib⁹. ẽ eñ prio innoxiũ. deinde velociſſimũ. tercio ſiticuloſum. R ℃ Serpẽtes narib⁹ trahit. quoſ vt vorauerit eſtuãte veneno ad fontẽ feſtinat ℃ Hoc noſ admonet vt qñ venena haurim⁹ antiq̃ ſerpẽtis: ad fontẽ diuie mĩe feſtinem⁹ Fons. n. ſp̃ irriguus ẽ xp̃c. vñ nõ dixit ad fluẽta qꝛ ſiccari pñt. fons aũt ſp̃ fluit. R Hõ ergo eccl̃e q̃ diu ĩ actu venenoſo degebat. cuz hũc gratia dei videns derelinquere cupit clamat quẽadmoduz ⁊c̃. vt pñia ablutuſ. gloriã dei videat. b R Sitiuit aĩa mea. non ad mortua ſimulachra ſed ad illũ qui dixit. Viuo ego dicit dñs. ℃ Qñ veniaz. quia tunc manifeſtus apparebit qñ nos in iudicio ſuo miſericorditer inſpexerit. R Vel qñ veniã qñ erit tp̃s vt cũ ſanctis in claritate tua te videã. ⁊ ita ante cõſpectũ diuitatis apparebo te vidẽs ſicuti es. qꝛ eccl̃a vult diſſolui a corpe ⁊ eẽ cũ xp̃o. c R Quõ poteſt de lachrimis panis fieri: põt. quia ſicut corpus ſatiatur pane. ita aĩa p lachrimas: quia exinde ſe hr̃e ſperat remiſſionẽ peccatoꝝ. ℃ Diem. pſperitatẽ: noctẽ ỽo debemus accipe triſticiã. p hec duo: oẽ tp̃s hui⁹ indicatur. Dum dicit̃ mihi quotidi: hoc eñ dicebat̃ aſſidue perſecutionis tempore xp̃ianis. nõ eſt qui vos vindicet. ſuſtinete que volumus. que iubemus. ⁊ videte an deuſ veſter vos liberet.
d ℃ Dum hec q̃ improperabant mihi. vel etiaz que mihi imputabant̃ delicta cogitarẽ. aĩam meã in lachrimaſ ſubita inundatione pfudi. Anima in ſe funditur: quotiens cõpũcta inſtinctu dei in ſemetipam reuertit̃. Sequitur cur ſe funderet qm̃ ingrediebatur ĩ locum tabernaculi. hoc ẽ in eccl̃iam pñtem. vbi amplius gemebat differri adhuc illam celeſtem ieruſalem. R In qua ſunt multi admirabiles: virtutibus ſacris pollentes. qui edificati ſupra fundamentũ apoſtolorum tãq̃ vna domus habẽtur in quã iſte mẽte ingrediens: effudit aĩaz.
e ℃ Quomodo illuc ire ſanctiſſimus ambiebat: In voce. ſ. exultationis ⁊ confeſſionis. Exultatio: ad pſalmodiam reſpicit. Confeſſio: ad peccata deploranda: que duo efficiunt xp̃ianum pfectum. Sonus epulantis. diffinitio breuis quid ſit exultatio ⁊ confeſſio. quia eſt ſonus epulantis. Nam ſonus iſte animã paſcit. ⁊ epulas ſuaui delectatione cõcedit. f ℃ Loquit̃ filius chore. id eſt filius crucis dicẽs ad animã ſuaz. Quare triſtis es. i. quare me tua afflictione conturbas: neceſſe eſt eñ vt te triſti ac meſti. infirmitas corpis mei turbetur. dicam tibi ſalutare remedium.

s Spera i deo qm̄ ✱ adhuc:·
cōfitebor illi: ſalutare vul-
b tus mei ⁊ deus meus. Ad
meipm̄ aĩa mea cōturbata
eſt: ꝓpterea memor ero tuí
de terra iordanis ⁊ hermo
i nim̄ a mōte modico. Abiſ
ſus abiſſum ÷ in:· uocat: in
voce catharactaꝝ tuarum.
k Oia excelſa tua ⁊ fluctus
l tui: ſupˀ me tranſierunt. In
die mandauit dñs miſeri-
cordiã ſuam: ⁊ nocte canti
m cū eiuſ. Apud me oõ deo
vite mee: dicam deo ſuſce-
n ptor meus es. Quare ob-
litus es mei: ⁊ quare cōtri
ſtatus incedo dum affligit
o me inimicus. Dū ꝯfringū-
tur oſſa mea: exprobrauerūt
mihi: qui tribulāt me ✱ ini
p mici mei:·. Dū dicūt mihi

s ¶ Spera in deo. qꝛ ſpes eius oĩa cōmu tat in melius. Ne forte autē dicat aĩa quō poſſum ſperare in eum. dū mihi mea infirmi tas obſiſtit. dicit filius crucis. i. hō carnem crucifigens cū vicijs ⁊ cōcupiſcētijs reſpondendo anime ſue cōfitebor illi. i. de peccatis meis pniam geram. vt tui deuotōne impediri nō poſſim. Sz cui cōfiteris: Illi qui ē ſalutare vultus mei. hoc eſt xp̄c. h Ꝛ Turbatam dicit aĩam ſuaz ob recordatiōem delictoꝝ prioꝝ. Propterea memor ero tui.

Ꝛ Memor fuit anime ſue iſte penitens in humilitate pnie. ⁊ non ſe eleuat magnū gloriādo. ſed efficit paruulū penitēdo. ¶ Dicit etiã vnde memor erit. id eſt ō terra iordanis qō interꝑtaꝭ deſcēſio. qꝛ ibi dñs deſcendit in fontē quē nobis conſecrauit. ⁊ ſignificat baptiſmū in quo peccata remiſſa ſunt. Memor ē igiꝭ dñi. de beneficio baptiſmi ⁊ renūciatiōe diaboli vnde addit. Et hermonim. Hermon ꝑuus eſt mons iuxta iordanē. ⁊ inꝑtaꝭ anathema: qō dicit hō diabolo. vt ſit ab eo anathema qñ ad deuz venerit vera pnia. A monte modico. qꝛ deus nō eleuit ſupbū ſed humilē. A monte igiꝭ modico qui eſt hermonim memor eſt dñi qui ſe non extollit. i ¶ Abiſſus ⁊ catharacte greca ſunt. K ¶ Duabus enim abiſſis duo teſtamenta ſignificanꭓ. i. nouū ⁊ vetus. que ſe mutua atteſtatione confirmāt. qñ vetus nouum ꝑdicit. Ꝛ Et ibi. ꝓphetā vobis ſuſcitabit dñs. Nouū ꝟo vetus cōmemorat. vt paulus. bibebāt aūt de petra. Petra erat xp̄c. ¶ Catharacte: ꝓphete ⁊ apl'i ſunt. qꝛ ſicut aquarū multitudo ꝑ catharactas euomiꭓ. ita de ore ipoꝝ dñi ꝑcepta manauerūt. k ¶ Excelſa ꝟo ⁊ fluctus: ſcripturas ſacras intelligamus. Hec ergo dicit iuſtus ſuper ſe tranſiſſe: qꝛ in eoꝝ noticia. auidus ꝑſcrutator ſe immerſerat. l Ꝛ In die mādauit dñs. i. in luce ſanctaꝝ ſcripturaꝝ ꝓmiſit ſuam miam. Et nocte canticū. i. in tribulatōe poſitis. ipam miſericordiã oſtendit.

K Uel in die. i. ꝓſperis ꝑcepit deus miam ſuaz intelligere ⁊ alijs facere ⁊ nocte precepit canticū. i. in aduerſ exultatōem. vñ apl's ĩ tribulatiōibus gaudētes ¶ Uel in die ꝓſperitatis docet eam. ſed nocte tribulatiōis eaz manifeſtat clarius.

m ¶ Apud me oõ. ac ſi diceret intra me ſacrificiū eſt qō offeram deo. qō eſt vtiqꝫ oratio quã deus non ſpreuit. Dicam deo ⁊c̄. i. cū me grã baptiſmatis ſuſceperis. ō tuis beneficijs te laudans ſemꝑ ſuſceptorem voco.

n ¶ Quare oblitus es mei: dicit vir ſanctiſſimus more hūano. ac ſi dicat. cur tamdiu diſfers vt me nō inducas in illam patriã quã ſanctis tuis pollicitus es Quare cōtriſtatus incedo. vtiqꝫ ꝯtriſtamur qñ flagella in hoc mūdo ſuſtinemus. dū affligit nos inimicus. i. diabolus cum fraudulentis ſurreptōibus ſuis nos tentat: qñ carnis vicia: inuito ac repugnante animo ſuſtinemus. o ¶ Frāgūtur oſſa: dum virtus patientie nr̄e affligitur hoc irrident vidētes inimici. ⁊ velut aliquē ꝓbroſum abominanꭓ. Ꝛ Uel oſſa fortiores in eccl'ia ſunt. qui dū ſcādalis ⁊ diuerſis ſupplicijs vrgenꭓ: ſimplices videntes cō triſtāꭓ. Ꝛ K Uñ ⁊ inimici eccl'e. bonis xp̄ianis exprobant in martyribꝰ vel cōfeſſoribus: dum a deo vel occidi vel tribulari ꝑmittunꭓ. p Ꝛ Dum diciꭓ mihi per ſingulos dies. ac ſi dicat ſanctus ad xp̄m. Cuz ego teꝑ pniam ⁊ afflictōem corpis animeqꝫ

xp̄e placare deſiderarē: inimici mei. quaſi incaſſum hec facere me dicebant aientes. Ubi eſt deus tuus: neſcientes illa occulta que p̄parauit deus diligētibus ſe. C Uel hoc dicunt in paſſione martires ꝙ ipis a pſecutoribus improperetur vbi ſit deus eoꝝ.

eis corrūpat. ⁊ pſit hec oīa ad futurū exponi iudiciū. I Nemo xo magis iniquus atq; doloſus. q̄ ille q̄ iniquitatis inuentor atq; emulator eſt ſenectitatis. i. diabolus.
b I Scio me infirmū ⁊ fragilē. nec ſentio me habere aliquā fortitudinē qua eruar: niſi tu me ſaluaueris. Tunc nos repellit xp̄c cū peccauerimus. Triſtis incedo ꝓpter peccata mea. Et iō affligor tentatiōibus varijs ab inimico diabolo. q̄ ſuperius hō iniquus dictus eſt. vñ q; me ꝯturbant tenebre peccatoꝝ ad te qui lux es mundi cōfugio ſupplex ⁊c̄.
c C Petit ꝓpheta. vt pater mittat filiū ad iudicandū. qui eſt lux ⁊ veritas. vt cū ille venerit: oīs meror confuſionis abſcedat a ſanctis eius. ⁊ eterne beatitudinis gloriā conſequant. I Ipa me deduxerunt: ab errore peccati. ⁊ adduxerīt in ecclīam per fidem.
C Tabernaculū etiā ipam ecclīam et mons xp̄m ſignificat.
I Uel eterna tabernacula in celis. ad que qui fuit in monte xp̄o p fidē veniet.
d C Altare ei dictū ē q̄ſi alte are. ac ſi dicat.
I Ibi introibo vbi iam nō vitulos ⁊ arietes exhibeā. ſ; me met ipm hoſtiā viuā deo offerā. Ad deū q̄ letificat iuuentutē meā.
C Iuuentutē hic p nouitate ponit vite. q; dñs oīa reparās de vetuſtate defecta: in nouitatē firme fidei iuuētutis reddidit validiſſimā firmitatē ꝯredētib⁹. e C In cithara xo ꝯfitet q̄ mūdi h⁹ aduerſitatē ſuſtinēs a laude dei nō recedit. I Uel q̄ carnem ſuā mortificat: in cithara laudat. Quare triſ

I Quare triſtis es q; meū deſideriū ꝓlongatur. Repetita cōfortatio: eſt cōtra tribulatiōes frequentes.
q I Spera in deo qm̄ adhuc cōfitebor illi. In ipſo nr̄a ſit ſpes ſemp attenta. ipe oēs fluct⁹ mitiget. ipe nos cōſeruet in tentatōib⁹ ipe ſitim nr̄am ſua contemplatōe ſaciet. noſq; vultus ſui ſalutari viuificet.

Oratio.

Vultus noſtri mirificū ſalutare. quē aīe fideliū ardenter ſitiunt ſeruuloꝝ: tribue. vt dum te (viſibili lacrimaꝝ imbre paſci) requirimus inuiſibiliter te intra pectoris nr̄i tabernaculū collocemus Per dñm.

C Pſalmus (ſicut ſepe dictū eſt) ſignat melos celeſtiū verborum. Dauid aūt fortiſſimū ac deſiderabilē nobis indicat ſaluatorem ad quē de perſona fideliſſimi xp̄iani pſalm⁹ iſte dirigitur. dū mēs ⁊ intentio eius. ad ipm deſideranter aptatur.
a C Iudica me de⁹ nō eīn petit ꝓpheta peccata ſua diſcuti. ſed ab iniquoꝝ conſortio liberari. eſſet eīn periculoſum dicere iudica me. niſi addiſſet: diſcerne cauſam meā. i. diuide ꝯmixtōem meā ab impijs. De gente nō ſancta. i. d̄ pūerſis. vel male viuētib⁹. Iniquus eſt: q̄ mala facit apte. Doloſus eſt: qui occulte machinat malū. Erue me: ne vita mea ab

per ſingulos dies vbi ē deus tu⁹: quare triſtis es aīa mea: ⁊ quare cōturbas me
q Spera i deo qm̄ * adhuc: ÷ cōfitebor illi: ſalutare vultus mei * ⁊: ÷ deus meus.

C ÷ In finem pſalmus dauid. C Uox eccle orantis vt in nouiſſimo examie ab infidelibus diuidat. ⁊ de ſuo introitu ad deum

Pſalmus. xlij.

a Iudica me deus ⁊ diſcerne cauſaȝ meā de gente nō ſancta: ab homie iniquo ⁊ doloſo erue me.
b Quia tu es deus fortitudo mea: quare me repuliſti quare triſtis incedo dū af-
c fligit me inimicus. Emitte lucem tuā ⁊ veritatē tuaȝ: ipa me deduxerūt ⁊ adduxerūt in montē ſanctū tuuȝ
d ⁊ in tabernacula tua. Et introibo ad altare dei: ad deum qui letificat iuuentutē
e meā. Cōfitebor tibi in cithara deus deus meus: q̄-

ſtis es. ¶ Frequēter admonet triſticiaꝫ fugiendā iſtius ſeculi. qm̄ bonis reb᷒ ſp ad-uerſa eſt. Per hāc em̄ robur patiē frāgit̄. caritatis lumen extinguit̄ ſpei deſideriū vir-tuſq; moleſcit ꝛ oīs vita ꝯfundit̄. Triſticia

bus ſunt plantati. Afflixit aūt pplos cū ca-nētib᷒ tubis ſacerdotū: muri hiericho corru-erūt. quos tūc de ciuitate ꝯſtat expulſos.
d ¶ Ne putarent hebrei ſe fuiſſe triūpha-tores ſuis virib᷒. idō dixit nō ei in gladio ſuo

re triſtis es aīa mea ꝛ qua
f re cõturbas me. Spera in
deo qm̄ *adhuc:· confite-
bor illi: ſalutare vult᷒ mei
*ꝛ:· deus meus.
¶ In finē filijs chore ÷ ad:·
intellectū. ¶ Verba mar
tyrū ſiue cōfeſſoꝝ. p̄cantiū
vt in futuro iudicio de ini-
micis vindicēt. Ps. xliij.
a DEus auribus nr̄is au
diuimus: patres nr̄i
b annūciauerūt nob. Opus
qđ operatus es in diebus
eoꝝ: ꝛ in diebus antiquis.
c Manus tua gētes diſpdi
dit ꝛ plantaſti eos: afflixi-
ſti pplos et expuliſti eos.
d Nec em̄ in gladio ſuo poſ-
ſederunt terrā: ꝛ brachiuz
e eoꝝ non ſaluauit eos. Sz
dextera tua et brachiū tuū
ꝛ illūīnatio vultus tui: qm̄
f complacuiſti in eis. Tu es
ipē rex meus ꝛ deus meus
qui mandas ſalutes iacob
g In te inimicos noſtros

vero e pctīs amplectē-da eſt. qm̄ ad ppetuam ſoſpitatē dirigit.
f I Spera in deo. ipm ꝯfitet̄. ab ipo peccata ſua poſtulat dimitti. ipmq; ſalutare vult᷒ ſui dicit. quē ꝛ nos cōfitentes expoſcimus. vt mereamur eius luce il-lūinari. via dirigi. veritate corrigi. vita locu-pletari. Orō.

QUe fontē luminis ꝑpetui oīpotēs de᷒ innocamus ꝛ qm̄s. vt emiſſam veritatē tuam cordib᷒ nr̄is: noue noſ lucis claritate ꝑfūdas Per dn̄m.

¶ Quid ſignificent filij chore. ſufficienter iam dictū ē. nūc aūt ad intellectū: hoc ē. vt in-telligam᷒ filiū q̄ initiuꝫ ſumpſit ſm carnē ex tē-pore. ante ſecula geni-tū. I A ¶ Ubi ei in titulis ponit̄ intel-lectus ſpūalē intelligē-tiā querēdā eſſe demō-ſtrat. a ¶ De᷒ au-ribus nr̄is audiuimus Verba hec accipienda ſūt dicta in pſona mar-tirū ſiue cōfeſſoꝝ. ac ſi dixiſſꝫ. I Per ſpiritalē ſenſum ſe cogno-uiſſe. iuxta illud. q̄ ha-bet aures audiēdi au-diat. Patres apoſto-los ꝛ ꝓphas vocauit q̄-rū annūciatōe renati ſumus ad vitam:
b A ¶ Opus qđ opat᷒ eſt dn̄s in diebus antiq̄s. hoc ē qn̄ iſraeliticū pplm illeſuꝫ per maris rubri fluenta trāſdꝰxit. c ¶ Per man᷒. ſicut ſepe dcm̄ ē ſignificat̄ ptās. Diſ-perſit ei ptās dei gētes: qn̄ cūtib᷒ amorreis ꝛ cetheis de ꝓprijs terris, hebrei in eoꝝ ſedi-

Brachiū ꝓ robore dici-mus. qm̄ ipo dimicāte pugnat̄ ſ eoꝝ brachiū nō ab inimicis ſuiſ eoſ liberauit q̄s ſpālit̄ vir-tus diuia ſaluabit.
e ¶ Dextera em̄ ſi-gnat ꝓſperā ptēꝫ. bra-chiū: fortitudinē illu-minatio: ꝯſiliū. q̄ dn̄s cōiter cōfert qn̄ p̄liāti-bus victoriā dignatur donare. Cōplacuit in il-lis qn̄ illa ſola gēs de toto mūdo electa ē. de q̄ ſaluator aduenit.
f ¶ Tu es ipē rex. i. tu ipē. nō alius es dn̄s ꝛ ſaluator: cui nomē re-gis māifeſtū ē ꝯuenire Addit vero ꝛ deus me᷒ ne dubitares dn̄m ihm xp̄m eē illū q̄ mādauit ſalutē iacob. qn̄ audi-uit ꝑ angelū. iā nō dice-ris iacob ſ iſrl̄. i. vir vi-dēs deū. A Uel ꝑ ia-cob ppl̄s iſraeliticᵒ in-telligit̄. cui de᷒ māda-uit ſalutes corpales q̄ ꝑ aliū. ſ. angelū nō ꝑ ſe A ¶ Mādare ei ē ꝑ aliquē aliū p̄cipe vel fa-cere. A Sic de᷒ an-tiq̄s pr̄ib᷒ nō ꝑ ſe ꝛ ſuā eēntiā viſus ē. ſ ꝑ ali-quā creaturā videri eū et ſaluabāt̄.
g ¶ Hoc ei ꝯvētilā-di ſunt inimici cornu. I id ē in xp̄o. eo ꝙ ¶ hoſtis ē antiquus ſpernēdus: ad iudiciū futurū ptinet. vbi tal̄ ē victoria. vt phenē ſubruiſſe oīa certamīa.
I A cornib᷒ aliquid ventilat̄ ſic Sedechias factiſ duob᷒ ferreis cornib᷒ aiebat. ſic ventilabo totā ſyriā. Cornu vero nr̄m xp̄c eſt: ideꝫ ꝛ nomē patris. in quo aduerſarij noſtri vel ventilātur vel ſpernunt̄.

h ¶ Arcus enim est pſidiū bellatoris in q̄ mens humana confidit: in gladiuz vero plus pſumit. ſagitta enim ſepe incaſſum mittit. enſis vero certius operatur mortis effectū. ſed nec in eo confidit multitudo ſanctorum ſed in ptectōem diuinā. Cuiꝰ rōnē ſubdit.

i ¶ Nō est dubium apud ſanctos ſe liberari in ſecundo aduentu dn̄i a pſecutōe ſpirituū peſſimorum q̄ eos hic multiplicibus inſidijs affligebant. Cōfundet etiam qui beatos oderūt qn̄ illi eterna pena dānant. iuſti regna celorū recipiunt.

M ¶ Saluaſti enim p ſaluabis dixit pter certitudinē futuri cognitōe, pphete.

¶ Uel cōfidentia fidei: futura p pteritis dicunt: qm̄ apud eos nō est dubiū: qd abſolute nolunt eē venturum

k ¶ Qui dicūt laudabimur: in futuro ſe pfitentur eē pdicādos Tota die. ppetuū tempus oñdit. qd nō habz noctē. Confitent in ſeculū: qui pconia dn̄i h iugiter pſonare cōtendūt. In In deo dicit. qz ipſe est laus & gloria noſtra. & ī noīe ſuo xpiani dicimur & in tali noie confitebimur.

l ¶ Dicēdo. n. martires. nunc aūt: ſignificant de futuris tpibus ſe ante dixiſſe. qz nūc pſens est tempus. Repuliſti. id est dilatōnem nobis feciſti de illa futura beatitudine quā nobis pmiſiſti. Confudiſti. illa glorioſa cōfuſione quā martyres ſubeunt: cuz diuerſis iniurijs affligunt. fuſtibꝰ verberant & velut criminibꝰ obnoxij: morti mancipant. Nunc etiā nō egrediet deus in virtutibꝰ martyrū: cuz eos tribulatōibus ſubdit & diuerſis paſſionibus ſubiacere cōcedit.

m ¶ Auerti enim est hoſtem fugere carnalem. In Debemus enim inimicos noſtros ante nos. i. oclos noſtros habere. vt ſciamꝰ quid cauere debeamus. Diripiebant ſibi.

¶ Hoc ſolet effugatis euenire. vt in direptōem cadant. qui hoſtibus ſuis minime pualebant reſiſtere.

In Diripiebant pſecutores martires. cum plagis & reliquis tormentis eos vexabant.

M Uel Nos. qz ſumꝰ retro qſi victi. Illi aūt pſecutores ante quaſi victores irrident & torquent nos.

n ¶ Eſca enim luporum est ouiū manſueta ſimplicitas: que martyribus merito compatur. qui occidi a pſecutoribus ſine cōcertatōe acquieſcunt. Et in gētibus traditi martyres: libertatē ſuam cum patrimonijs pdiderunt.

o In Aſqꝫhuc locuti ſunt martyres. nunc de iudeorum populo dicunt. quibus dictū est. In peccatis veſtris vēditi eſtis. Idō ſine pcio. qz nō ē effuſus ſanguis agni p eis.

In Non fuit multitudo in cōmutatōibus eorum. ¶ Cōmutatio est dare rei equalia cōſequi. In Sed hic vilior erat merces que fuit vendita q̄ pcium. ideo non est cōmutatō facta. Nam dominus populum quē emit nō auro. ſed compauit pprio ſanguine. i. humanū genus in peccatis iacens liberauit.

p ¶ Cum dicit poſuiſti oſtendit immobilē paſſionē. qua ſancti a vicinis. i. perſecutoribus patiūtur. Obprobrium contra probum poſitum est. Nam ſicut omnia proba decora ſunt. ſic indecentia obprobria ſunt. Deriſus vero: vox est confuſa leticie inſultatōem ſuam denuncians immoderata hilaritate. Qui ſunt ī circuitu noſtro. infideles & pſidos exponit ill' verbis.

ventilabimus cornu: & in noie tuo ſpernemus inſur-
h gentes in nobis. Nō enī in
arcu meo ſperabo: & gladi
us meus non ſaluabit me.
i Saluaſti enī nos de affli-
gentibus nos: & odientes
k nos cōfudiſti. In deo lau-
dabimur tota die: & in no-
mine tuo cōfitebimur in ſe
l culū. Dyapſalma. Nūc
aūt repuliſti & ꝯfudiſti noſ
& nō egredieris ÷ deus :· in
m virtutibus noſtris. Auer-
tiſti nos retrorſuz poſt ini-
micos noſtros: & qui ode-
runt nos diripiebant ſibi.
n Dediſti nos tanq̄ oues e-
ſcarū: & in gentibus diſpſi
o ſti nos. Uendidiſti ppl'm
tuū ſine pcio: & nō fuit mul
titudo in cōmutatōibꝰ eorum
p Poſuiſti nos opprobriuz
vicinis noſtris: ſubſanna-
tiōnem & deriſum his qui

q ¶ Martires enim poſiti ſunt in ſimili-
tudinē xp̄i. q̄n eos gentes paribus penis af
fligebant. Cōmotio capitis ⁊ martiribꝰ con-
tigit (que facta eſt in paſſione dn̄i) cum eos
iniqui blaſphemabant. N Cum irriſio-
ne. vl' capitis cōmotōe

hec via ducit ad ſoſpitatē deſiderabilē.
A Uel declinaſti. i. repuliſſe videris no-
ſtris pſecutoribus ſemitas noſtras bonas:
quas ambulamus in tribulationibus in eo
quod ſequit̃. x N Humiliati ſumus in

Sed et ſi quis nunc o
leſu in te pie viuere vo
luerit: ꝑtinꝰ iniq̄ blaſ-
phemant cuꝫ irriſione
vel capitis cōmotōne.
r N Dn̄s hec in aſ
ſumpta carne loquitur
q2 tota die verecundiā
ꝓ nobis patiebat̃ xp̄c
atq3 confuſionē etiam
vſq3 ad ip̄m patibuluꝫ
crucis. ¶ Solet ve
recundia ad momentū
venire ⁊ breui tempo-
re ſedata diſcedē. iſta
vero grauiſſima fuit q̄
iugiter ꝑmanebat.
s N A voce expro
brantis cū diceret̃ ei.
ſi filius dei es deſcēde
de cruce. A facie inimi
ci. i. iude. ⁊ pſequentis
populi iudei.
¶ Exprobrare eſt in
facieꝫ maledicere. Ob
loqui abſenti detrahe-
re ⁊ doloſe aliquē ſer-
mone mordere.
t N Hec om̄ia. vox
martyrū. oīa que tu do
mine pertuliſti: ⁊ nos
eadē ꝑtulimꝰ. Nec ob
liti ſumus. ſed te ſemꝑ
confeſſi ſumus. Et ini-
que non egimus. i. fi-
deliter ꝑ̄dicauimus te
ſtamentū tuum ⁊ fide-
liter viximus in teſtamento. Nec obliti.

q ſunt in circuitu noſtro. Po
ſuiſti nos in ſilitudinē gen
tibus: cōmotōem capitis i
r ppl'is. Tota die verecun-
dia mea cōtra me eſt: ⁊ cō-
fuſio faciei mee cooperuit
s me. A voce exprobrātis ⁊
obloquētis: a facie inimici
t ⁊ pſequētis. Hec oīa vene
rūt ſuꝑ noſ nec obliti ſumꝰ
te ⁊ iniq̄ nō egimꝰ in teſtō
v tuo. Et nō receſſit retro cor
nr̄m: ⁊ declinaſti ſemitas
x nr̄as à via tua. Q̄m hūilia
ſti nos in loco afflictōis. ⁊
cooperuit nos vmbra mor
y tis. Si obliti ſumus nomē
dei noſtri ÷ ⁊ :· ſi expādimꝰ
manꝰ nr̄as ad deū alienū.
z Nōne deus requiret iſta:
ip̄e ei nouit abſcōdita cor-
a dis. Q̄m ꝓpter te mortifi-
camur tota die: eſtimati ſu
mus ſicut oues occiſionis

loco afflictionis. id eſt
in corpore iſto in quo
verſamur ⁊ affligimur
propter xp̄m.
¶ Umbra mortis. vl
te iſtius tranſitū dicit.
qui ſanctis ⁊ peccato-
ribus ꝓbat̃ eſſe cōmu-
nis. Illa xo mors ve-
ra eſt qua impij eterna
damnatōe puniuntur.
N Et ſi em̄ ſancti h
affliguntur ⁊ morti de
ſtinantur viuunt tamē
deo. ideo hec mors vm
bra mortis nō mors ē.

y N Si obliti ſu-
mus nomen dei. i. xp̄m
Si expandimus manꝰ
ad deum alienum. id ē
ad idolum.

z ¶ Nōne: cuꝫ pon
dere ꝓnunciandu3 eſt.
q̄m grauiſſimū ē apud
deum ſi in eius religio
ne peccet̃. Requirere
autē ſolemus. quando
illa deſideramus agno
ſcere: que noſtram no-
uimus cōſcientiā non
tenere: hoc in deo ñ ē.
quia omnia nouit. ſed
dicitur requirere: dum
pro eis nos puniēs fa
cit eorum nos recorda
ri. Et quia agebatur d̄

¶ Nam qui illum mente retinent: eius te
ſtamentū neſciunt obliuiſci.
v ¶ Retro redit cor eoꝝ: qui de dn̄i boni
tate deſperant: q̄ꝺ iſti minime fecerunt. qui
ſpem in dn̄o habere ꝓbati ſūt. Uia em̄ a vio
lentia nuncupat̃. Semita hic in malo poſi-
ta eſt eo ꝙ dicit noſtras. Recte enim huma-
ne ſemite. i. voluptuoſi ⁊ vmbroſi calles q̄s
ambulat hūana fragilitas, a via ſuperna di-
uiſe dicuntur. quia ille ducunt ad mortem.

religionis affectu qui in corde magis q̄ꝫ cor
poris deuotione geritur addit ip̄e nouit cor
dis abſcōdita. A Et que ſint illa ſequit̃
a ¶ Morti xo affici eſt: ꝑ longas paſſio-
nes pſentis vite exitum, ꝓ xp̄o repire. Tota
die non per momentaneā mortem. ſed ꝑ vni
uerſum vite tempus: ꝓtractum nobis fide-
lium declarat exitū ꝓ xp̄o. Quis em̄ non ha
bet arma. nec dente cōtendit. ſed manibus
latronis patienter acquieſcit. ſic famuli xp̄i
ſicut ouis eſtimati ſunt mori. q̄m ſine cōten

tione aliqua videbanẗ occidi. b ¶ Nõ
aũt deo cõuenit exurgere: qui nunq̃ noſciẗ
poſſe dormire. ſ; hũano vſu dr̃ dormire. qñ
nr̃a expectatio diuina diſpẽſatõe elongatur
Repetiẗ exurge. vt q̃bus videt p̃icula creſce
re nõ tardet ſubuenire
Ne repellas in finẽ. i.
vbi ſunt p̃mia beatoꝝ
vbi de martirib⁹ coro-
ne p̃parãẗ. ℟ In
finẽ mortis eterne. ſcʒ.
c ℟ Auertit de⁹ fa
ciẽ ad tp̃s. vt p̃bet ele-
ctos ſuos. ¶ Obli
uiſceris inopie. hoc eſt
cui cõſueueras ſubue-
nire. quam ſic in alijs
gnias: vt te inopem di
cas. Addidit tribulati
onis nr̃e. Cuius tribu
latiõis clemens ſp̃ xp̃c
inſpector ẽ.
d ¶ Hũiliauerũt ſe
in puluere. qui cinere
ſup̃ ſe ſparſo aĩas ſuaſ
diſcruciant ad recorda
tõem peccatoꝝ.
℟ Cõglutinatus ẽ
in terra: cum caro infir
maẗ: ſ; ſenſus ẽ intẽr⁹
in celeſtibus.
e ¶ Exurge. non ad
dormitõem ſ; ad reſur-
rectõem ẽ potius appli
cãdũ. in qua deſtructa
agnoſciẗ hũana capti-
uitas. Illo. n. reſurgẽ
te adiuti ſumus. nõ p̃-
pter meritũ nr̃m ſ; pro
pter nomen ſuũ. Jdõ ſal
uator diciẗ. q: p̃ grãm
ſue pietatꝭ ſaluat infir
mos.

Oro

EXurge dñe in auxi
lium nr̃m. ⁊ crue
nos ab obprobrijs vi-
cioꝝ: ⁊ qui corã p̃rib⁹
nr̃is inimicaꝝ gentiuʒ
regna viciſti. a p̃ſequẽ
tibus inimicis vultus
tui illu[illegible]inatõe nos eripe. Per.

¶ In finẽ p̃fectõem ſignificat. hoc ẽ dñm
xp̃m. Filij chore. i. filij crucis. q̃ cõmutabũẗ
trãſiendo de triſticia hui⁹ mũdi ad gaudia

b Exurge q̃re obdormis do
mine: exurge ÷ ⁊ :· ne repel-
c las in finẽ. Quare faciẽ tu-
am auertis: obliuiſceris in
opie nr̃e ⁊ tribulatiõis nr̃e
d Qm̃ humiliata eſt in pul-
uere aĩa noſtra: cõglutina-
tus ẽ in terra venter noſter
e Exurge adiuua nos: ⁊ re-
dime nos p̃pter nomẽ tuũ

¶ In finẽ p̃ his qui cõmu-
tabunẗ. filijs chore ad in-
tellectũ ※ canticum p̃ dile-
cto :·. ¶ Propheta ſpiritu
ſancto repletus incarnatio
nẽ dñi xp̃i ſe eructare p̃mit
tit. ⁊ miſticis virtutib⁹ ſpõ
ſam xp̃i deſcribit eccleſiam

Pſalmus. xliiij.

ERuctauit cor meũ v̾-
bum bonuʒ: dico ego
b op̃a mea regi. Ligua mea
calamus ſcribe: velociter
c ÷ ſcribentis :·. Specioſus
forma pre filijs hoim: dif-
fuſa eſt gratia i labijs tuis
propterea benedixit te de⁹
d in eternũ. Accingere gla-
dio tuo: ſup̃ femur ÷ tuuʒ :·

eterna. Canticũ. textũ pſalmi ſignificat: pro
dilecto. i. dño xp̃o. de quo p̃r̃ dixit. hic ẽ dile
ctus fili⁹ me⁹. Iſtius nũc ſp̃uales nuptie re
ferũẗ. a ¶ Eructare dicim⁹. qñ ſatietas ci
boꝝ digeſtiones ſaluberrimas euaporat. vñ
iſte vir ſanctus celeſti
largitate ſatiat⁹ eructa
uit. vñ fidelis populuſ
abundantiſſime paſce
reẗ. Cor meũ ſinũ mẽ-
tis intellige. Verbum
bonũ filium dei vocat.
Opera vo: opuſculuʒ
ꝓ̃phe fuit. ⁊ pſalmi hu
ius decora cõtextio.
b ℟ Calamus ſcri
be. ſcriba ip̃e xp̃c ẽ. qui
ſcripſit fidẽ. ſpem. cha
ritatẽ. in cordibus ſan
ctoꝝ. Velociter hoc eſt
q̧ nõ tardanẗ q̃ dixe-
rat. ſed velociter adim
plenẗ. c ¶ Specio
ſus dictus p̃ oĩb⁹ hoĩ-
bus xp̃c ẽ. nõ ex forma
corp̃ali ſ; veraciter hũa
no generi pulcrior fuit
q: peccata nõ habuit.
Illud eñ recte ſpecio
ſum dicim⁹ qđ grã mũ-
diſſime puritatꝭ ornaẗ
℟ Diffuſa ẽ gratia.
q: lex p̃ moyſen data ẽ
grã ⁊ veritas p̃ Jeſum
xp̃m facta ẽ. ¶ Be-
nedictũ ẽ aũt. Benedi
xit te deus: a forma ſer
ui. que ⁊ paſſionẽ p̃tu-
lit. ⁊ ad regna celoꝝ p̃
uenit. Propterea. q̃a
diffuſa eſt grã in labijs
tuis. gratia. ſ. p̃dicatio
nis. ℟ Et etiã cu-
ratõis cũ morbida: ver
bo curas. mare q̃eſcere
facis. lazaꝝ vocas ⁊ ve
nit. ⁊ oĩa que loqueris
gratia labioꝝ tuoꝝ p̃ſi
ciũẗ. d ¶ Gladiũ.
hic ſermonẽ diuine p̃-
dicatõis debemus accipe: femur incarnatõʒ
℟ Accinctus xp̃c gladio. verbo p̃dicatio
nis: diuidit filiũ a patre ⁊c̃. Potentiſſime.
nõ ſegniter, neq̧ leuiter ſed viriliter.

e potentiſſime. Specie tua ꝛ
pulcritudine tua: intēde p
f ſpere pcede ꝛ regna. Pro/
pter veritatē ꝛ manſuetu/
dinē ꝛ iuſticiaꝫ: ꝛ deducet
te mirabiliter dextera tua.
g Sagitte tue acute: populi
ſub te cadent in corde ini/
h micoruꝫ regis. Sedes tua
deus i ſeculū ſeculi: virga
directiōis virga regni tui.
i Dilexiſti iuſticiaꝫ et odiſti
iniquitatē: ppterea vnxit te
deus deus tuus oleo leti/
cie pre conſortibus tuis.
k Mirra ꝛ gutta ꝛ caſia a ve
ſtimentis tuis: a domibus
eburneis ex q̄bus delecta
uerūt te filie reguꝫ in hono
l re tuo. Aſtitit regina a de/
xtris tuis in veſtitu deau/
rato: ÷ circūdata varietate
m Audi filia ꝛ vide ꝛ inclina
aurem tuam: ꝛ obliuiſcere
ppl'm tuū ꝛ domū pr̄is tui

e ℭ Specie tua. hoc ptinet ad hūanitatē xpi. pulcritudo ad deitatē. Intēde vt peuntē hoīem de celo miſeratus aſpicias. Proſpere. qm̄ erat hūano generi liberatōis bñficia pſtiturus. ℭ ℟ Procede vt ſpōſus de vtero virginali. Regna. i. icredulitati hominū: potētiā tue maieſtatis oſtende.

f ℭ Propter veritatē. illud ſignificat. q̄a veritas de terra orta ē: Manſuetudo mōſtrata ē qñ in cruce p pſequētib⁹ orauit. Iuſtīa vo qz pcepta ſalutaria pl⁹ doctor infudit. Deducet. i. p curſum vite h⁹ totius inoffenſa cōuerſatōe cuſtodit. Mirabiliter. qz die tercia reſurrexit. Dextera potentiā verbi ſignificat.

g ℭ Sagitte acute. ſunt vba dñi ſaluatoris ſalutarit̄ corda hominū infigētia. que iō vulnerāt vt ſanēt. Acute ptiēt ad trāſforatōis celeritateꝫ. Populi ſb te cadent. nō pedibus q̄bus corpa ſuſtinent̄. ſed corde cadēt in hūilitatē: q̄ pus in elatiōe erecti erant. Inimicos xp̄i dicit. q̄ a ſupna lege diſſentiūt p̄ria volūtate.

h ℭ Hic eī ſedes dei ad iudiciū ptinet futurū. in q̄ oīa veraciter examināt̄. Uirga: regulā ſignificat diuine eq̄tatis. iſta eī virga iuſtos regit. ipios pcutit: que veraciter recta dr̄. qz nulla prauitate curuat̄. Uel fortitudo inuicta ꝛ inflexibilis diſciplina. virga ē directiōis ꝛ clarius que ſit virga iſta: ſequēdo oñdit dicens.

i ℭ Nemo eī pfecte diligit iuſticiā. niſi qui ꝛ actus peſſimos execrat̄. Unctus ē xp̄c in regē ꝛ ſacerdotē. ℟ Oleo leticie. i. reſurrectōis ꝛ aſcēſionis. ℭ Repetitio iſta q̄ dicit deus deus. pconiū magne dilectōis oſtendit. Pre cōſortib⁹ dictū ē. qm̄ hāc bñdictōem ſupra oē hūanū genus xp̄c accepit. vt vnctus ſingularit̄ ceteros vngere debuiſſet.

k ℭ Sanctū dñi corpus: qđdā deitatis cognoſcit̄ fuiſſe veſtimentū. qz maieſtas verbi oculis infideliū. velamine carnis videbat̄ abſcōdi ab h veſtimēto. i. incarnatōnis archano cōgrue veniſſe dicit̄ mirra ꝛ gutta ꝛ caſia. Mirra mortē xp̄i ſignificat. Gutta que dr̄ ammoniaca: incarnatiōi dñi compat̄. Caſia q̄ a noſtris fiſtula dicit̄ creſcit in aquoſis locis. ſignificatqꝫ aq̄s baptiſmatis. Ebur ē os elephantis. q̄ temperanter ſue femine cōmiſcet̄. ꝛ ſecūda cōiuge nō vtit̄: hoc pudicic feminis aptū ē: que in domib⁹ eburneis manſiſſe noſcunt̄. dū p caſtitatē: pcepta dei ſecute ſūt: Filie regū dicūtur q̄ ſemetipos regūt ꝛ aīas ſuas. ℟ Ar filie regū. i. apl'os pdicatōe cuerſe anime. A Uel filie eccie ſūt ab apl'oꝝ pdicatōe fundate.

l ℟ Regina dr̄ eccl'a. ꝛ regina eſt q̄ ſua vicia regit vel pctā ℭ Que a dextris ſtetiſſe dicit̄. qz dextra ps ē honorabil'. Aurū ad charitatē debem⁹ aptare. Ornat̄ vo eccl'a etiam varietate. qz auro apl'oꝝ. argento pphetarū. gemmis virginum. cocco martirū. purpura penitentium.

m ℭ Dicit audi. ſ. prophetas qui incarnatōem domini cecinerunt Filia pphetarum eſt eccleſia dicta. quia eoꝝ predicationibus nata ē. ℟ Et vide. oculo cordis. ℭ Inclina aurem. id ē honorabiliter verba prophete percipe. Obliuiſcere. i. deſere cōuenticula paganoꝝ. Domū: babyloniam dicit id eſt mundum. Patrē diabolum. qui reuera illam domū confuſionis poſſidebat.

n ¶ Rex itaq; iſte. ſaluator eſt. q̄ cõcupiuit eccl̃iam: in ſorte diaboli cõſtitutã. ipe eſt dñs deus tuus. nõ ille quẽ patrẽ dicebas: q̄ te fecerat tenebroſam. ſed q̄ priſtinã ſubmouens feditatẽ: pulcritudinẽ tibi cõtulit nuptialẽ: quẽ omnes populi adorabant xp̃iani o ¶ Tyrus interp̃tat̃ anguſtia. N Et ſignificat aĩas in anguſtia poſitas. ille. n. muneribus cordis adorãt. Tunc v̾o in vultũ eccleſie. i. in xp̃iani ppl̃i faciẽ intendimus. q̄n maieſtatẽ xp̃i in anguſtijs poſiti pijs fletibꝰ exoramus. Oẽs diuites. nõ. n. ſola tyrus ſ͡ etiã totius mundi adunata diuerſitas. vt ſic vultus eccl̃e ſit vel fides vel diuinitatis maieſtas. p ¶ Gloria eſt ſiquidẽ eccl̃e. q̄n filie principũ ſiue iuſtoꝝ conuertunt̃ ad dñm. ⁊ ſecreta ſe cupiunt cordis deuotione offerre. Ab intus eñ eſt in ſecreto ſenſuũ ſe xp̃o offerre. Fimbrie ſunt finitima veſtiũ. ꝑ quas ſignificat̃ extrema vita hoĩm: que auree dicte ſunt. q2 in fine tota ꝑfectio ẽ. vbi charitas pleniſſima velut aurea reperit̃. Circũamicta varietate. ꝓpter varias v̾tutes fideliũ dicit. quas ſupius expoſuimꝰ. q ¶ Adducentur regi. virgines. deinde vidue. Et vide in iſtis noĩbus nõ minimam eſſe diſtantiã. Virgines eñ dixit adduci. q2 integritate corpis robuſte ſunt. viduas v̾o dixit afferri. q̄ plerũq; fracte diuerſis ſolicitudinibus: corporis imbecillitate fatigant̃ Afferentur igit̃ ꝓxime xp̃o: hoc eſt vidue caſte. que gradu inferiori iungunt̃. Nam cũ virginitas habeat centeſimũ fructũ. iſta ſexageſima vbertate gloriatur. r ¶ Merito ergo dictum eſt adducent̃ in leticia. q2 ille fragil' ſexus vicit grauiſſimas corpoꝝ paſſiões: que angeloꝝ ſunt miniſtre/rijs adducte. non ſolũ in conſpectũ ſed etiã in templũ. i. in penetralia regis. i. in ieruſalem futuram. vbi veniſſe beatum gaudiũ eſt ⁊ glorioſa ſecuritas. s ¶ Pro patribꝰ tuis. Nunc exponit quantũ hec ſponſa ꝓfecerit vt ꝓ antiquis patribus. i. idoloꝝ cultoribus nati ſint illi filij apl̃i: quos principes p̄dicatoꝝis in toto terrarũ orbe tranſmiſit. Sz quantũ ſunt iſta diſpa͡rata tantũ laudat eccl̃ia. Illi enim erãt ſeductores erroris. iſti magiſtri veritatis. Illi ſemĩnabant exitia. iſti hortabãtur ad vitam. t N Iõo memores erunt noĩs tui. q2 ſp te p̄dicabunt apl̃i ſiue edificabunt in generatoĩbus ſanctoꝝ. Siue ppl̃s xp̃ianus aploꝝ p̄dicatiõe cõuerſus memor erit nomis xp̃i: habet enim romana tranſlatio quã hieronimus hic ⁊ caſſiodorus ſeq̄tur memores. v N Ob eoꝝ p̄dicatõem confitebunt̃ chriſto ſemper populi delicta. Vel confitebunt̃ M ¶ . i. in cõfeſſione ſimboli. i. q̄n ſimbolũ in eccleſie facie publice cõfitentur. M Vt laudando ꝯfitebuntur in ſeculum ſeculi hic ⁊ poſt hanc vitam in eternũ. ¶ In ſeculũ ſeculi. futura ſignificat: q̄n omnis aduerſitas conquieſcit. ⁊ regnat ſola iuſticia. contrarietate diaboli deleta. tunc eñ confitebũtur gloriã dei enarrando plene. Orõ.

n Et cõcupiſcet rex decorẽ tuũ: q̄m ipe ÷ eſt :· dñs deꝰ tuus ⁎ ⁊ :· adorabunt eum
o ÷ Et :· filie tyri i muneribꝰ vultũ tuũ dep̃cabunt̃ oẽs
p diuites plebis. Omis gloria eius filie regiſ ab intus in fimbrijs aureis circum-
q amicta varietatibus. Adducent̃ regi virgines poſt eã: ꝓxime eius afferẽt̃ tibi
r Afferent̃ in leticia ⁊ exultatõe: adducent̃ in tẽplũ re-
s gis. Pro patribꝰ tuis nati ſunt tibi filij: ꝯſtitues eos principes ſup oẽm terram
t Memor ero noĩs tui: in oĩ generatõne ⁊ generatõne.
v Propterea ppl̃i cõfitebũt̃ tibi in eternũ: ⁊ in ſeculum ÷ ſeculi :·. ¶ In finẽ filijs chore ꝓ archa-

Omnipotens dñe. verbũ p̃ris (ꝑ quẽ cũcta creata ſũt ⁊ creant̃) cuſtodi q̄ſ eccl̃iã tuã varietate gẽtiũ ꝯgregatã. vt dũ te ex ipa credulitatis iuſticia corde puro diligĩmꝰ: p̃ncipatũ et̃ni ſecl̃i cũ p̃ribꝰ mereamur. Qui. ¶ In finẽ notãdũ ẽ quẽadmodũ ad xp̃m poſſit referri. filij chore: filij xp̃iani. ex q̄ꝝ pſona pſ̃. iſte canit̃. ꝓ archanis: aduẽtũ ſ͡cat ſaluatoris quẽ mirabili ſecreto ꝓ hoĩe diſpoſuit.

nis pſalmus. ❡ Vox fi-
deliũ in ꝯturbatõne ſeculi
deo ꝓtectoꝛe nihil timẽtiũ
Pſalmus.xlv.

a D Eus noſter refugiũ
⁊ virtus: adiutoꝛ i tri
bulatõnibus: que inuene-
b rũt nos nimiſ. Propterea
non timebimus duꝫ turba
bitur terra: ⁊ tranſferentur
c montes in coꝛ maris. So-
nuerũt ⁊ turbate ſunt aque
eoꝝ: conturbati ſunt mon-
tes in foꝛtitudine eius.
d Dyapſalma. Flumis im
petus letificat ciuitatẽ dei
ſanctificauit tabernaculuꝫ
e ſuum altiſſimus. Deus in
medio eius non cõmouebi
tur: adiuuabit eã deus ma
f ne diluculo. Conturbate ſt
gentes ⁊ inclinata ſunt re-
gna: dedit vocẽ ſuam mo-
g ta eſt terra. Dñs virtutum
nobiſcũ: ſuſceptoꝛ nr̃ deus
h iacob. Dyapſalma Ve
nite ⁊ videte opa dñi q̃ po
ſuit ꝓdigia ſup terram: au-
ferens bella vſqꝫ ad finem
i terre. Arcũ conteret ⁊ con

a ❡ Quãpulcra diffinitõ. q̃i interrogarẽtur xpiani filij choꝛe. Quid ẽ deꝰ nr̃. rñdeãt refugiũ ⁊ virtus ⁊ adiutoꝛ. Refugiũ fideliũ qñ eos de aĩe piculo liberat. Uirtus qñ eoꝝ mẽtes ſtabiliter ab iniq̊ erroꝛe cuſtodit. Adiutoꝛ in tribulatõibus cũ diuĩa mĩa nos in tribulatiõibus ſuſcipit et defendit. b ℟ Propterea nõ timebimus. qꝛ in xp̃m credimus. ℟ ❡ Dũ turbabit terra.i. generatio iudeoꝝ.q̃ terrena ſapiũt. et dũ transferent mõtes. .i. aplĩ relictis incredulis iudeis. In coꝛ maris.hoc ẽ ad p̃dicãduꝫ gentibꝰ tranſierint.

❡ Et inſpiciendũ. q̄ aride t̃re pfidia iudeorũ. Aq̃s xo ſalſis credulitatẽ gẽtiũ cõpauit vt illa coꝛda in maluꝫ durata.hec xo euãgelico ſale ꝯdita cognoſceres. c ❡ De aduẽtu dñi ſanaſſe dic apoſtolos p̃dicatõẽs ſuas quo tpe turbatas aſſerit. aquas.i. innũeras gentes q̃ de tali fuerũt annũciatõe ⁊ miraculorũ admiratõe ꝯterrite. Cõturbati ſunt mõtes .i. ſeculi ptãtes.qñ cõtra religionẽ dei leges ſacrilegas pagani inferebant. In foꝛtitudine eius.ſ.ſoni apoſtoloꝝ: Aplõꝝ ei grãdiſona p̃dicatõe totus mũdꝰ intremuit ⁊ ad dñi ſe credulitatẽ limpidato poſtea coꝛde reuocauit.

d ❡ Iſte eñ fluuiꝰ xp̃c ẽ. ⁊ bene dixit fluminis impetus. qꝛ nihil paluſtre. nihil moroſum curſus eiꝰ ſuſtinet. cũ ſe potẽtia diuinitatis eius infuderit. Tabernaculũ altiſſimi eſt eccĩa. ſine hũani coꝛpis glorioſa ſuſceptio. e ❡ Deus in medio eiꝰ.i.eccĩe,cõmoueri eñ non põt eccĩa: que in ſolidiſſima petra hoc eſt in xp̃o noſcit̃ eſſe fundata. Adiuuabit dixit.i. in ſeculi aduerſitate laboꝛãtem. ℟ Diluculo.i.inſpectõe ſctã.quaꝫ merebit̃ coꝛ munduꝫ.vel mane.i.boni opis principio.⁊ hoc diluculo.i.illũinatõe ſpũſſcti f ℟ Cõturbate ſũt gẽteſ.ſ.vicioꝝ ac criminũ. ❡ Inclinata ſt̃ regna.i. hũiliata ſt̃ ad adoꝛandũ. Dedit vocẽ ꝑ ſe p̃dicãdo ⁊ ꝑ aplõs ad quã neceſſe fuit tremefieri peccatoꝛes qui terreni nuncupant̃. vl̃ gẽtes idolatre ꝯturbate ſunt i ſubito ſono p̃dicatõis incognite religionis. g ❡ Dñs xtutũ. vtiqꝫ cui xtuteſ celeſtes ſeruiũt. Nobiſcũ. qñ aſſumpta carne habitauit in terris. Suſceptoꝛ: qñ carnẽ ꝓ infidelium ſalute ſuſcepit. dicit xo nr̃. nõ eniꝫ deus ſoliꝰ iacob ẽ oĩm q̃ ſimili fide deuoti ſũt h ❡ Venite cũ dicit hoꝛtat̃ eos vt fide dño ꝓximent̃: que nõ poterant videre longinquũ ℟ Opa dñi.i. xtutes dei. ❡ Prodigiũ dictũ ẽ.eo q̄ poꝛro dicat. qđ factũ ẽ in natiuitate dñi qñ xgo peperit.⁊ ſtella magis apparuit. Auferẽs bella. .i. qꝛ in natiuitate dñi regnãte auguſto: totuſ oꝛbis legit̃ eẽ pacatus ℟ Oĩa bella in aduentu dñi q̇euiſſe: multoꝝ narrat hiſtoꝛia. vl̃ pugnas vicioꝝ accipe.

i ℟ Arcum conteret.i. occultaſ inſidias ſpirituũ maloꝝ. Cõfringet arma.i. pñtes pugnas. Et ſcutũ cõburet igni.i. conſumit igne ſpiritali. fantaſias diabolice excuſationis. defenſionis peccatoꝝ.

vel ꝓtectionis. ℭ Uel de armis gentiuꝫ q̄bus fidē impugnabant ⁊ ſe defendebāt ac cipe. hec eñi oīa cōfringent dū veritate vin cunt. k ℭ Hunc verſiculū loquunt̄ filij chore ex pſona dn̄i. Merito illis dr̄. vacate

q2 iudicaturus ē mundū. ⁊ ne tn̄ putaret̄ eſſe iudeoꝝ rex dicit oīm t̄raꝝ. c ℭ Pe des hic ſignificat ſanctiſſimos p̄dicatores. q̄b᷒ ppl'i merito ⁊ gētes eē ſubiecti dicebāt d ℭ Elegit nobis ſubaudiēdū ē daret vt q̄

qui mūdanis illuſioni bus armabant̄ ⁊ dia bolo ſeruiebant. Qm̄ ego ſuꝫ deus. nō ille q̄ vos prius armabat ad malū. ſ q̄ exaltabor in gētibus ⁊ in terra. i. in gente iudea. qm̄ terre ſupra iudeos cōpauit. l ℭ Talē ſiq̄dē pfeſ ſionē iō ſcdo repetūt fi lij chore. vt p eā nobis declararēt liberatiōem pſtitā fuiſſe. Deus ia cob iō frequēter appo nit̄. vt victoria xpiani ppl'i declaret̄. q̄ licꝫ ſit tpe poſterior: primū tn̄ ppl'm fideli deuotione tranſcēdit. Orō.

P Erſpicuuꝫ in imi nētu tribulatōe re fugiū miſericors deus ſanctifica ipetu eterni fluminis habitaculum cordis nr̄i: vt te deo v̄ tutū nobiſcuꝫ opante. terrena ꝑlia ꝓfutem᷒. Per dn̄m.

ℭ Locūt̄ ⁊ in h̄ pſal mo filij chore. q̄s vexil lo crucis mater ſignat eccia. Cōmonēt itaq̄ prio gētes. vt dn̄o lau des debeāt ꝓſonare. ſe cūdo dn̄i aſcenſio ⁊ re gnū eius ſub breuitate deſcribit̄.

a ℭ Plaudūt vero manib᷒ q̄ elemoſinas faciūt. egrotis ſeruiūt. Iubilare v̄o gaudere ē

fringet arma: ⁊ ſcuta cōbu
k ret igni. Uacate ⁊ videte
qm̄ ego ſum deus: exalta
bor in gētibus ⁊ exaltabor
l in terra. Dn̄s virtutū nobi
ſcū: ſuſceptor noſter deus
iacob. ✱ Dyapſalma:·
ℭ In finem ꝓ filijs Chore
pſalmus. ℭ Uox eccleſie
deū laudantiſ. aſcēſionē q̄
eius p̄dicātis. Ps̄. xlvj.
a **O**Mnes gentes plau
dite manibus: iubila
te deo in voce exultatōis.
b Qm̄ dn̄s excelſus terribi
lis: rex magnus ſup omnē
c terraꝫ. Subiecit ppl'os no
bis: ⁊ gentes ſub pedibus
d nr̄is. Elegit nobis heredi
tatē ſuam: ſpēm iacob quā
dilexit. Dyapſalma.
e Aſcendit deus in iubilo:
f ⁊ dn̄s in voce tube. Pſalli
te deo ÷ nr̄o:· pſallite: pſal
g lite regi nr̄o pſallite. Qm̄
rex oīs terre deus: pſalite
h ſapienter. Regnabit deus

venerat ad ſaluādū iſ raeliticū ppl'm: hoc ma gis gētibus pia largi tate cōcederet. Speciē iacob. Iacob lenticule ⁊ puo cōmercio carna liū. ſpūalē honorē aſſe cutus ē. hec ipa eſt eñi ſpēs iacob quā dn̄s di lexit adeo vt ⁊ eadē fa cere velit fideles ſuos que ille miſtica ſignifi catōne ſequēda pmo nuit. i. deo offerēdo ter rena. ⁊ acquirēdo cele ſtia. ſic eñi vere xpiani dicimur. h Uel de pulcritudine iacob di lecti. id ē de ſtirpe ſua. apl'os elegit.

e ℭ Hō aſcēſio dn̄i ē iubilatiōe eē dr̄ q2 ſtu pētes apl'i tale miracu lū: ineffabili cordis le ticia replebāt̄. voce q̄ꝫ tube. v̄ba ſignificat an geloꝝ dicentiū. viri ga lilei. Uerba v̄o iſta ma gno ſtrepitu pcuſſi ae ris fragrore tonuerūt.

f ℭ Pſallere. eſt bo nis actib᷒ laudes deo canere. Regi nr̄o. id ē deo nr̄o ieſu xp̄o. ñ alie no cuiq̄ ſ deo nr̄o quē ſolū decet iſta laudatō

g ℭ Qm̄ rex oīs ter re. hoc pp illos dr̄ q̄ ſi bi p ſingula loca diuer ſa numina faciebāt. vt venerē: in pafo. martē in tracia. iouē in creta.

q̄ ſermo dictus ē a iuuādo. l. delectādo: qñ magnitudinē gaudij ñ articulatis ſermōib᷒ ſ cōfuſa voce pferim᷒. Uox exultatōis. pſal modiā ſignificat. que deo p nois ſui maieſta te pſoluit̄. b h Dn̄s excelſus dict᷒. q̄a ce los ex potētia ſua aſcēdit. ℭ Rex ma gnus. q2 rex regū ⁊ dn̄s dn̄antiū. Terribilis

⁊ alios p loca diuerſa. Pſallite ſapiēter. h̄ ē qd̄ intelligat que pſallit. Nemo eñi ſapiēter quicq̄ facit qd̄ nō intelligit. h Uel vt q̄ canitis p l'raꝫ: intelligatis ſpūaliter dicta. h h Regnauit dn̄s ſup gētes. quas i he reditate accepit a pr̄e. ℭ Sedet ſup ſedē ſanctā ſuā. dn̄m ſaluatorē ſignificat qui ſe

det ad dexterā pr̄is. regnās in ſecula ſeculorū. ℟ Uel in angelis ſedet. qui ꝓpter innocentiā ſuā ſedes dei dicūt. inde dixit celū mihi ſedes ē. i ℟ Principes pploꝝ.i. apl'i. cōgregati ſt̄ ad iudicādū. cū deo abraā

iacebat. Mons ſyon. ¶ Natio iudeorū. Latera aq̄lonis. populi gentiū. facta ē ciuitas regis. hoc ē eccīa catholica quā de vniuerſo mūdo cōſtat eē collectā. c ¶. Cognoſcit̄ dn̄s i domib⁹.i. in mēbris ſuis ſanctiſſimis, virtus ſua et potētia declarabit̄. qm̄ in eccl'ia beatos viros ip̄o largiente: illi offerre mōſtrabit̄.

.i. cū xp̄o q̄ ē de⁹ abrae Qm̄ dij. ¶ Hoc eſt iudei. qui fuerūt forteſ q꞉ tumuerūt ꝑ ſuꝑbiaꝫ facti ſunt extremi. q̄ potuerūt ꝑ hūilitatē eē ꝑ̄cipui. ℟ Uel dij: ſancti ſunt. qui hic ꝑ fidem ⁊ p̄dicatōem vehementer eleuati: in iudicio ampli⁹ ⁊ glorioſiuſ eleuabūt̄.i. apl'i ſic cōgregati i iudicio vehementer ſunt eleuati iudicantes.

Oīo.

Lex oīm ſeculoruꝫ deus (cuius regni ſuꝑ oēs ppl'os dilatatur) ſubijce qm̄s gentes vicioꝝ ſub pedib⁹ nr̄is: vt dū tibi ſapienter deo nr̄o pſallimus: tuo eos auxilio ſuꝑemus. Per.

¶ Uideam⁹ nunc q̄d ſignificet ſecūda ſabbati. Sabbatū ſynagogā.i. collectiōem debem⁹ accipe iudeoꝝ. que ſabbatū obſeruare videbatur. Scd̄a x̄o. ei⁹ eccleſia catholica eſt. Iō x̄ba pſalmi h⁹ ſacerdotibus tribuunt̄ ad xp̄ianū pplm̄ edocendū. q̄s ⁊ filios crucis h̄ri poſſe nō dubiū ē. ⁊ ſecundos eē tꝑe p⁹ ſynagogam manifeſtū eſt.

a ¶ Magnus dicit̄ dn̄s. q꞉ potēter oīa facit. Laudabilis. q꞉ pulcra ⁊ mira facit. Additur nimis qd̄ nō h꞉ terminū ſed ſua aſſiduitate ſꝑ auget̄. In ciuitate: hoc ē in eccīa. Mōs aūt ſanctus ē xp̄c

b ℟ Fundata ē terra exultatiōe. ab aſcēſione xp̄i. que ꝑ̄us maledicto ⁊ peccatis ſub

ſuꝑ gentes: deus ſedet ſu-
i per ſedem ſanctā ſuā. Principes populos cōgregati ſunt cum deo abraam: qm̄ dij fortes terre, vehemēter eleuati ſunt.

¶ Pſalmus cantici filijs chore ÷ ſecunda ſabbati.

¶ Uox ꝓphete laudātis deū q̄ eccl'iam ſuam dilataverit. Pſ̄. xlvij.

a Magnus dn̄s ⁊ laudabilis nimis: in ciuitate dei nr̄i in monte ſancto
b eius. Fundat̄ exultatione vniuerſe terre: mons ſyon latera aquilōis: ciuitas re-
c gis magni. Deus in domibus ei⁹ cognoſcet̄: cū ſuſci-
d piet eā. Qm̄ ecce reges cōgregati ſunt: cōuenerūt in
e vnū. Ipſi videntes ſic admirati ſunt: cōturbati ſunt cōmoti ſunt: tremor appre-
f hēdit eos. Ibi dolores vt parturientis: in ſpū vehementi cōteres naues thar-
g ſis. Sicut audiuimus ſic vidimus i ciuitate domini

d ¶ Reges terre h̄ loco ſignificant̄ principes iudeoꝝ quos herodes cōgregans in vnū q̄rens vbi xp̄c naſceret̄. ⁊ illi cōgregati dixerūt. in bethleem. Et cōuenerunt in vnū. q̄a oēs vnā ꝓtulere ſn̄iam

e ℟ Ipſi iudei.ſ. videntes gloriā redēptoris. admirati de tanta gloria. Conturbati: q̄a ſe nouerāt peccatores: cōmoti de infidelitate ad fidē. Tremor apprehendit eos: a cōſciētia delictoꝝ. vn̄ dictuꝫ eſt A timore tuo ꝯcepim⁹ ⁊ peperim⁹ ſpm̄ ſalutis

f ℟ Ibi dolores. cū corpa affligere ꝑ abſtinentiā ceperint. In ſpū vehemēti. hoc ē fortiſſimo.ſ. ſancto ſpū. cōteres naues. hūiliabis ſuꝑbiā gentiū. q꞉ tharſis a nauigatōe negocioꝝ ſuꝑba facta eſt: ſignificās eos q̄ h⁹ ſeculi negocijs circūferūt̄. ¶ Iſti igit̄ nūc ꝯtriti credētes dicunt. Sicut audiuimus.

A Dolores penitentis ſunt. vt dolores ꝑturientis.

g ℟ Sicut audiuimus ꝑ ꝓphetas ita videmus in euangelio. qd̄ eſt ciuitas virtutū. In ciuitate dei.i. in eccīa catholica. ¶ Deus fundauit eā. q꞉ ſola illa veraciter ciuitas dei nuncupatur.

b ¶ Illi enim miam dei ſuſcipiunt. qui nõ ſolũ p fidem ſunt vocati ſed etiã p occultam pdeſtinatõez ad eternã beatitudinẽ ſunt electi. In In medio templi in eccia. ¶ Mia (que xp̃c ẽ nõ ab oĩbus ſuſcipit) ſ ab hiſ catholicis qui ei⁹ pcepta ſunt ſecuti.

i ¶ Nomen enim dei in toto orbe terrarum: ſine dubio credit adorandũ. Plena eſt ergo dextera iuſticia eiuſ locum ſignificat. vbi iuſti ſunt collocandi. ad dexteram enim veniũt in iudicio. qz in illaz ptem dexteram recipiũt qui ei⁹ munere iuſti eẽ meruerunt. A Uel Scdm nomen tuũ ⁊c. id eſt quõ nominat⁹ es p vniuerſas t̃ras. ſic et laudaris p oẽs t̃ras. illi aũt laudãt qui bene viuũt: nec põt eẽ laus: niſi in ſanctis eius.

k ¶ Per montẽ ſyon. eccia3 ſignificat catholicam. In Exultent filie iude. i. anime confeſſoꝝ. qz iudas cõfeſſio interp̃tatur.

¶ Que ꝓpter iudicia dñi exultent quibus ſe ad beatitudinẽ eternã ſciant eſſe venturas.

l In Circũdate ſyõ. id eſt defendite ecciam in credulitate vr̃a. Cõplectimini eã in charitate. Narrate hoc eſt p̃dicate. in turri buſ. i. in principibuſ eccleſie. qz ſicut turris fortis eſt ⁊ vndiqz ſpeculatur. ſic ⁊ ſancti ⁊ fortes ⁊ predicatores debent eẽ in genere humano.

virtutũ. in ciuitate dei nr̃i: deuſ fundauit eã in eternũ
b Dyapſalma Suſcepim⁹
de⁹ miam tuam: in medio
i templi tui. Scdm nomen
tuũ deus ſic ⁊ laus tua in fines terre: iuſticia plena eſt
k dextera tua. Letet mons ſyon ✳ ⁊: exultent filie iude: ꝓter iudicia tua ÷ do-
l mine:. Circũdate ſyon et cõplectimini eam: narrate
m in turribus eius. Ponite corda veſtra in virtute ei⁹: ⁊ diſtribuite domus eius vt enarretis in ꝓgenie alte
n ra. Qm̃ hic eſt deus deus nr̃ i etnũ ⁊ i ſeculũ ÷ ſeclĩ:: ipſe reget nos in ſecula.

¶ In finẽ filijs chore pſalmus. ¶ Uox xp̃i xp̃i de meritis iuſtoꝝ. penis ĩpiorũ. ⁊ ne diuites in hoc ſeculo timeant. Ps. xlviij.

a Audite hec oẽs gẽtes auribuſ percipite oẽs
b qui habitatis orbẽ. Quiqz

bis qui credituri ſunt. ¶ Per alterã enim ꝓgeniem ſignat populum xp̃ianũ. qui ab hebreo quem primũ dñs elegit ſecundus eẽ dinoſcitur. In Ideo vos doctores ecciaꝝ diſtribuite eius ordinationũ gradus: canonice ⁊ ſancte. non premijs corrupti. ñ pſonarum acceptione p adulatõem elapſi. vt enarretis. Et quid enarrabimus: qm̃ hic ⁊c.

n In Exponit iſte xſiculus. quid eccleſiaſtici ſacerdotes narrare debent. Qm̃ hic eſt deus deus noſter.

¶ In eternum. cõtra illos dictuz qui ſibi tẽporales homineſ deos eſſe ſomniabãt. Regat vtiqz ille nos, qz ipẽ ẽ rex noſter. In Regat lubricos ⁊ tortuoſos greſſuſ nr̃os. Oõ

Laudabilis atz terribilis deus. q̃ in celeſti ieruſalem princeps magnificus inuenir is: dilata mentẽ noſtraz ſpiritali intelligẽtia vt miſericordia tua in noſtri pectoris templo ſuſcepta. digni narratiõe tui nominis habeamur. Per.

¶ Tituli huius verba contrahũt ad dñm ſaluatorẽ. Ipẽ enim ⁊ in finem ſignificat. ⁊ per filios crucis intelligit ⁊ per pſalmiſtã ſine dubio denunciatur. Et p totum pſalmũ verba ſẽ oĩpotentis filij.

a ¶ Admonet vniuerſalis eccia vt veniant ad audiendũ xp̃m. qz nõ vult xp̃c tm̃ paucis pdeſſe. ſed oĩb⁹ eũ puro corde querẽtib⁹

m In Ponite. hoc ẽ intelligite corda veſtra in virtute. hoc eſt ĩ charitate xp̃i.

¶ Qua virtute nihil põt eſſe pſtantius.

In O vos doctores ecciaſtici. diſtribuite domas. i. gradus ecciaſtici ordinis. vt enarretis. non ſolum his qui credunt: ſed etiam

Aurib⁹ pcipitꝫ. i. vt ĩ ſinibus ſue mẽorie reponãt. Habitatores orbis xp̃ianos. ⁊ iuſtos accipimus. qui ſic nouerunt habitare in orbe. vt in eius ſcelaritatis nõ implicent erroribus. b In Quiqz terrigene. p hoc in-

telligẽdũ ẽ. ꝙ oẽs habitatores terre. ad audiendũ verba dei vocent. ¶ Terrigene pctõres sũt. q̃ vicia terrena sectant. Filij hominũ iustos dicit. qm̃ ⁊ ipe xp̃s fili' hoĩs dictus. ℟ Per diuitẽ ⁊ paupem liber ⁊ seruus accipiunt.

℟ Qui cõfidũt in virtute sua. illi labunt in calcaneo. ¶ Et in mł'titudine diuitiaꝝ suaꝝ: necesse est em̃ vt tales timeant finez. q̃ deserere mundana nolunt. ⁊ pctõꝝ suoꝝ penas formidãt. Uirtutẽ vero dixit corporis vires. animi robur. lingue disertitudinem.

c ¶ Os xp̃i loquit sapiam. i. ad diuina misteria declaranda. q̃ occulta sunt ab hui' seculi sapientib'. Prudentia ptinet ad mores ꝓbabiles instituendos. sic oĩs diuin' ſmo. his duab' virtutib' plenissime ĩdicat. ℟ Semper ĩ corde meditabor. vt hoĩes relinquentes stultã vanitatẽ. xp̃i prudentiam sequerent.

d ¶ Aurem inclinaturũ se ꝓmisit xp̃us vt ꝯgnosceret si p̃dicationẽ eius ppl's deuotus impleret. In ꝑabolam. Siĺitudo em̃ rei. veri imitatio est ⁊ est sensus vt qd̃ nobis ad exẽplũ dãtũ est deuota emulatione prompte dño prestante faciamus. Aperire se dixit in psalterio ꝓpositionẽ id est declaraturũ p̃cepta diuinitatis ĩ sanctitate proprij corporis. vt ꝓbaret docere verbo ⁊ exemplo. psalteriũ em̃ sicut sepe diximus. corporis dñi decora similitudo est.

terrigene ⁊ filij hoĩm: ĩ vnũ
c diues et paup. Os meum
loquet sapientiã: ⁊ medita
tio cordis mei prudentiã.
d Inclinabo in parabolã au
rem meã: apiam in psalte-
e rio ꝓpositionẽ meã. Cur ti
mebo in die mala: iniq̃tas
calcanei mei circũdabit me
f Qui ꝯfidũt in virtute sua:
⁊ in multitudine diuitiarũ
g suaꝝ gloriant. Frater non
redemit. redimet homo: nõ
dabit deo placationẽ suã.
h Et precium redemptionis
aie sue: et laborauit ineter-
nũ ⁊ viuet *adhuc:- i finẽ.
i Nõ videbit interitũ cũ vi
derit sapientes morientes
sil' insipiens ⁊ stult' ꝑibũt
k Et relinquent alienis diui
tias suas: *et:- sepulchra

℟ Frater non redemit. i. adam. qꝛ mortuus ipse non surrexit. vł frater non redemit. id est moyses. redimet homo. id est christ' quos moyses nõ redemit. Ille nõ dabit deo placationẽ. qui non agit penitentiã ꝑ quaz placatur xp̃s. ¶ Uel sub admiratione legendũ est sic. Nõ redimet vel frater redemit. s. xp̃s. redimet. s. ne homo. s. adã. quasi diceret si xp̃s nõ redemit vł redimet. nemo redimet. vñ negatiue legendũ. Nõ dabit deo ⁊c. vllus homo.

℟ Et p̃cium redemptionis subaudit non dabit qꝛ nõ fecit elemosinã ꝑ quã peccata delẽtur. Laborauit ineternũ in tormentis ꝑpetuis positus. ⁊ viuet in finem. qꝛ non interficit sed sꝑ reparat ad penã.

℟ Non videbit interitum. hoc est non intelligit sibi ĩminere tormẽta. Cum viderit hominem in deo sapientem. ab hoc mundo migrare. dicit. quid huic ieiunia. quid castitas quid elemosine ꝓfuerunt. nonne ⁊ ipse mortuus est. Tale quiddã redemptori nostro iudei insultantes dicebant. Nunquid tu maior es patre nostro abraam. ¶ Insipiẽs est q̃ p̃dicatiõibus ꝓphetaꝝ adquiescere nõ vult. Stult' vero dict' q̃ nec ipm dñm venientẽ vult recipere. Hi ergo simul peribunt. qm̃ in futuro iudicio damnandi sunt.

¶ Cur timebo. Sub interrogatione ⁊ respõsione ꝓpria versus iste est ꝓnunciandus id ẽ q̃re formidulosa cogitatione ꝯfundar. ĩ die mala. in die. s. passionis. q̃ mala iudeis. bona fidelib' fuit. Ille em̃ dꝫ timere finẽ vite. q̃ pctõꝝ recordatione mordet. Xp̃us aũt mortem timere nõ poterat. quẽ nõ circũdabat iniquitas calcanei quẽadmodũ solet cõtingere peccatori in fine vite. vt tunc iniquitas scelerato fine vitam claudat. ¶ Uel quilibet homo sua peccata agnoscens dicit cur timebo in die mala. i. iudicij. Et rñdet idẽ qꝛ iniquitas calcanei mei circũdabit me.

℟ Id est pctm̃ actuale vel origenale.

k ℟ Qui in diuitijs ⁊ nõ in dño sperãt. ꝑdunt vtrunq;. ⁊ diuitias ⁊ dei adiutorium: Diuitias ideo perdũt. qꝛ ibi posuerũt vbi fures effodiunt: dei adiutorium qꝛ illum spre-

uerūt. Et diuitias quas magnope diligebāt non ſuis ſed quod grauı⁹ vret extraneis de relinquent. ꝓpter quas oīa peccata cōmiſe- rant. Et fabricant ſibi ſepulchra de marmo- re firma magna ꝛ pulchra q̄ſi domos in eter nū manſuras. Ecce eti am morientiū pompa

pſeuerant. ſic ſemper in illis ſine imminutio ne ſubſtantie. inuenit pena qō cruciet.

I Merito a morte depaſcunť. q̄ xp̄m no luerunt habere paſtorem.

p C Et dominabunť eorum. quod vtiq̄ in illa reſurrectione fe licium eſt vt malis pre mineaut boni. hic enī. iuſtos obtinent pecca- tores. In matutino. cū gloria reſurrectōnis il luxerit. Quoꝝ auxilia tanq̄ panni putrefacti veteraſcunt. q2 eoꝝ di- uitie nihil illis proſūt. A gloria ſua. quam in iſto ſeculo habuerunt. A id eſt in compara- tione ad gloriam eorū quam hic habuerunt. quanto enim amplius hic ſunt gloriati. tanto plus in inferno corru- ptionem patientur.

l I Hec erit illis ꝑ petua habitatio. q2 nō reſurgunt vt habeāt vi tā eternā. ſed vt damnē tur in penā. Uocauerť ſepe em̄ pagani ſup̄ de functorū epulanť ſe- pulchra ꝛ in in nomine mortuorum bibentes. inania quedā cū modu latione canunt. C Atq̄ inuocant nomia mortuoꝝ. et credunt h̄ illis prodeſſe. I Sed nihil prodeſt i in ferno damnatꝭ. ꝛ ita ꝑ terras. ſepulchra acci- piuntur. Et inuocaue- runt habet alia lr̄a. qō hic exponiť.

m I Homo cum in honore eſſet. nō intelle xit eſſe ſe ad imaginem dei formatum.

C Comparatuſ ē iu menеis. digna ſimilitu do datur vecordibus. vt qui ſe imaginem dei geſtare non intelligūt. congrue iumentis inſi pientibus compareнť Nam tolle homini dei ſcientiā. et oīno pecus inſipiens eſt. p̄ſumptō vana ꝛ caduca ſupbia.

coꝝ domus illoꝝ ineternū
l Tabernacula eoꝝ in proge
nie et progenie: vocauerūt
m nola ſua in terris ſuis. Et
homo cum in honore eſſet
nō intellexit: comparatus eſt
iumentis ÷ inſipientibuſ: ÷
n ꝛ ſilis factus eſt illis. Hec
via illoꝝ ſcandalū ipſis: et
poſtea i ore ſuo complace-
o bunt. Dyapſ. Sicut
oues in inferno poſiti ſūt:
p mors depaſcet eos. Et do
minabunť eoꝝ iuſti in ma-
tutino: ꝛ auxiliuꝫ eoꝝ vete-
raſcet i inferno a gloria eo-
q rū. Uerumtñ de⁹ redimet
aīam meā: de manu inferi
cū accepit me. Dyapſ.
r Ne timueris cū diues fa-
ctus fuerit homo. et cū mľ-
tiplicata fuerit glia dom⁹
s eius. Qm̄ cū interierit nō

q C Liberauit deus animas eorū. qui aduē tum eius cōſtanti aīo crediderunt. De manu inferni. de ptāte diabo li q̄ añ aduentū xp̄i anī mas tenebat obnoxias C Diues ei dic⁹ eſt a diuo. q̄ q̄ſi de⁹ creditur nihil indigere ꝑ quē h̄ impiū debem⁹ accipe. Cū eius glia mľtiplica ta fuerit. iūge ne timue ris. I Diues effe- ctus eſt iudas ꝑditor vēdēdo mgr̄m. ħ nihil p̄cij qō accepat ſecū cū moriebať deportauit.

n C Hec via. id eſt vita. in qua in hoc ſe- culo ambulamus. Sed hec via quid malis faciat non tacetur. Scandalū vtiq̄ actorib⁹ ſuis. id eſt ſtimulū atq̄ dolorē. Non enī ad ſecuritatem ſuam quidq̄ pctōr facit. cui de ſua ꝑuenit actione torqueri. Conſuetudo ē peccātium. vt poſtq̄ impleuerint votum. in peccato mox diuinitati gratiā agunt. in ore non i corde. vñ dicit poſtea in ore ſuo cōpla cebunt. deo gratias agētes q̄ proſpere pec- cauerint.

o C Sicut oues lane ſine amiſſione iugiť

ſi ħ nūc vnuſq̄ſq̄ oppſſo paupe diues efficiť noli timere. cito p̄terit ꝛ nihil ſecum de his q̄ rapuerat tollit. dño dicēte. Stulte hac no cte aīam tuā repetūt. q̄ aūt paraſti cui⁹ erūt.

s C Ecce reddiť rō quare timere nō de- beat mundi glorioſus. Cur ei timem⁹ diui- tem. q̄ moritur paup. nec aliō ſecū valet por tare. niſi vnde poſſit ardere ꝛ bene dī deſcē- dere in ꝑfundū ſtimā foueā ſed ſine gloria ſe culi. ſine turba ſatellitū. Et dom⁹ illa quam mirabaris remanet tota. ſed onera que non videbas trāſmittit ingentia ſecū in geennā.

t ¶ Iſta benedictio nō ad ſanctificatōnē ptinet. ſed ad fauorem. Bñdicit̄ eñ dictū ē ꝓpter linguā ſatellitū. iter ep̄las ſuos dños collaudātes. Cū ei benefeceris. cōfitebit̄. i. ꝶ tūc agit grās dō. q̄ñ aliq̄d lucri ꝯq̄rit.

b ¶ A ſolis ortu. p ſolis curſum: vniuerſum ſignificat mundū. q: oī terre orit̄ ⁊ occidit claritas eius. Ex ſyon ſpēs. irl'm. in qua mons iſte puris mētibus velut aurea maſſa reſplendet. De hac ei vrbe exeūtes ap̄li. ſpeciem decoris ei⁹ annūciauerunt in toto orbe terrarꝫ. ſicut Eſaias dicit. Ex ſyon exibit lex ⁊ verbū dñi de irl'm.

v ¶ Qui in iſto ſeculo p̄res peſſimos imitā tur. eorꝫ ſocietate dānādi ſunt. Uſqꝫ ineternū nō videbit lumen. i. lumen ſapientie hic ⁊ ineternū. Lumen qd̄ illūinat oēm hoīem qd̄ ſoli ſancti in deitate videbunt. Sicut eī pctā ſūt tenebroſa. ita pctōrib⁹ ſapientie lumen auferunt. ꝶ De quib⁹ dr̄. pjicite eū ī tenebras exteriores.

x ¶ Cōcluſit ꝓpheta pulcerrimū pſalmū parilitate v̄ſus. vt ſe peccator a malo ꝓpoſito remoueret. cū ſtulticiā ſuam iterata increpatiōe cognoſceret. Orō.

R Eple dñe os nr̄m ſapiā tua: vt memores te hoīeꝫ factū. noſqꝫ redemiſſe de tartaro. mereamur vult⁹ tui lumine decorari. Qui.

ꝶ Aſaph erat egregius muſicus. cui⁹ nomen interp̄tat̄ ꝯgregatio. pſalm⁹ iſte. diſcernit iuſtos ab impijs. celeſtes a terrenis. ſctōs a pctōribus: ꝓteſtat̄ ꝯ nō ſe locutū ꝓp̄ha. ſꝫ ipſum dñm. dicēs de⁹ ⁊c.

a ¶ De⁹ eī timor greca ligua dr̄. ꝶ Igitur de⁹ in trinitate pat̄ ⁊ filius ⁊ ſpirituſſctūs. Unus tñ de⁹ deorꝫ: dij eñ dicūt̄ boni hoīes. Locut⁹ eſt. ¶ Per ꝓp̄has. ⁊ ap̄los. Et vocauit terrā. i. genus humanū. ꝶ Credentes deos nuncupari voluit q: dedit eis ptātem filios dei fieri. ¶ Dicunt̄ itaqꝫ ſi- lij ſicut ⁊ dij q: vtrunqꝫ grā pſtat nō natura.

ſumet omnia: neqꝫ deſcen-
t det cuꝫ eo gl'ia eius. Quia
aīa eius in vita ipſius be-
nedicet: cōfitebit̄ tibi cum
v bñfeceris ei. Introibit vſ-
qꝫ in ꝓgenies patrū ſuorū:
vſqꝫ ineternū nō videbit lu-
x men. Homo cuꝫ in honore
eſſet nō intellexit: ꝯparat⁹
eſt iumētis ÷ inſipiētib⁹ :·
⁊ ſimilis factus eſt illis.

¶ Pſalm⁹ aſaph. Uox ſinagoge de primo ⁊ ſecundo aduentu x̄pi. ipiuſqꝫ admonitio vt ei ſacrificiū laudis fideles offerāt.

Pſalm⁹. xlix.

a D Eus deorꝫ dñs locu-
tus eſt: ⁊ vocauit ter-
b rā. A ſolis ortu vſqꝫ ad oc
caſum: ex ſyon ſpecies de-
c coris ei⁹. De⁹ maifeſte ve-
niet: de⁹ noſter ⁊ nō ſilebit
d Ignis in ꝯſpectu ei⁹ exar-
deſcet: ⁎ ⁊ :· in circuitu ei⁹
e tēpeſtas valida. Aduoca-
cauit celum deſurſum. et
terram diſcernere populū
f ſuum. Congregate illi ſan-

c ¶ Nūc de ſecūdo x̄pi aduentu propheta dicit manifeſte veniet. Manifeſte vero tūc veniet x̄ps. q̄ñ iā nō cruci affigendus. ſed iudicaturus eſt mundū. ſilet eī modo p patientiā cū peccamus. tūc aūt non ſilebit. cū ſceleratis dicturus erit. ite in ignē eternū. Manifeſte vo dr̄ q̄i a mane dies feſt⁹ dictū ſic a ſacrificijs q: tota die feſtiuitati vacaret.

d ꝶ Ignis hic duplicē hꝫ virtutē illūiat eñ ⁊ exurit. Gaudeant eī iuſti. q: illūīnant̄ ex eo. timeāt pctōres. q̄a exurendi ſt̄ ab eo. ¶ Hec tempeſtas nō ventis agit̄. nec ꝓcellis ſeuientibus excitat̄. ſꝫ ex diuina potentia vehemens ſpūs cōſurgit. vt area dñi. equitatis ei⁹ ſententia vētilet̄. Tūc frumenta ſeq̄ſtrat a paleis. Quod iudiciū merito tēpeſtas dr̄. q: impuſiuꝫ veniet. ⁊ nimia celeritate bonos diſcernet. e ꝶ Aduocauit celū. i. ap̄los vl' reliq̄s ſctōs. q̄ deſpect̄ terrenis. q̄ ſurſum ſunt ſapiūt. Diſcernit aūt terrenos. vt cū celeſtes ponunt̄ ad dexterā: hi ad ſiniſtrā collocentur.

f ¶ Nūc ſinagoga x̄pi verba facit ad angelos q̄ miniſterio ſuo in fine ſeculi cōgregabunt. omēs ſanctos de vniuerſo mundo.

In Qui ordinãt.i.q̇ ſancti predicant vel
implent teſtamentũ nouũ ſup vetus vt p te/
ſtamentũ nauã legẽ. p ſacrificia veterẽ intel
ligas. In ¶ Vel q̇ ordinant teſtimẽtuz
i.ordinabiliter dant ⁊ faciunt ſicut teſtatus
eſt xp̄s eis.q̇ opa miſe/
ricordie exercẽt regnũ
accepturi eternũ.in q̇/
rum miſerationibꝰ deꝰ
ſuper omnia ſacrificia
delectat̃.

g ¶ Celos.viros iu
ſtos dicit.quibus ver/
bi celeſtis diſpenſatio
cõdonat̃.Qm̃ deus iu
dex ē.ac ſi diceret.qui
neſcit falli.⁊ ſicut om/
nia maĩfeſte nouit.ita
ſine rep̄henſiõe diſcer/
nit. In Vł ſancti p̄
dicabunt iuſticiã.i.mã
data eius.⁊ p̄dicabunt
ꝙ ē index viuoꝝ ⁊ mor
tuoꝝ.iõ iuſticia ē timē
da. h ¶ Audi po/
pulus meus.hic ip̄a ve
ritas ex ꝓpria pſona lo
quit̃.Populus hic ſi/
gnificat plebem deuo/
tam.Cum dicit audi.i.
deuota mente ſuſcipe.
Loquar ſubaudi ꝑ fu
tura.Teſtificari.i.teſti
moniũ dicere. Tunc fi
delibus teſtimoniũ da
bit cũ dicturus eſt.Eſu
riui eĩ ⁊ dediſtis mihi
manducare.Eſt hic au
tem magnũ ſacramẽtũ
dũ dicit ſum.ſum eĩ ꝑ/
priũ eſt diuinitatis ver
bum.eo ꝙ ſꝑ adeſt ⁊ tē
pore nõ mutat̃ diuini/
tas.Eſt vero ibi ⁊ aliõ
ſacramẽtũ qꝛ.ſ.vna ſil
laba tribus lr̄is cõtine
tur. vt ſancta trinitas
vnus deus eſſe doceatur.
i ¶ Nõ in ſacrificijs tuis.ad ppl'm iudai
cũ loquit̃.nõ iã exq̄renda eē ſacrificia pecu
dũ.ſ; cor ꝯtritũ:holocauſta ãt eē accepta in
ꝯſpectu ſuo.ſ.qñ mens nr̄a diuĩo amore ſuc
cenſa.pctã ſua lamẽtatõne decoquit ⁊ tribu
latione.vt cruciatu corporeo oĩa vicia exu/

ctos eius:qui ordinant te/
ſtamentũ eiꝰ ſuꝑ ſacrificia
g Et annũciabunt celi iuſti/
ciã eius:qm̃ deꝰ iudex eſt.
h Dyapſalma: Audi ppl's
meus et loquar:iſrl' et teſti
ficabor tibi deꝰ:deꝰ tuus
i ego ſum. Non in ſacrifici
is tuis arguã te:holocau
ſta autem tua in cõſpectu
k meo ſunt ſemꝑ. Nõ accipi
am de domo tua vitulos:
neqꝫ de gregibus tuos hir
l cos.Qm̃ mee ſunt omnes
fere ſiluaꝝ:iumenta in mõ
m tibꝰ ⁊ boues.Cognoui om
nia volatilia celi:⁊ pulcri/
n tudo agri mecũ eſt. Si eſu
riero nõ dicam tibi:meus
eſt eñ orbis ÷ terre:⁊ ple
o nitudo eius. Nunq̇d man
ducabo carnes thauroꝵ:
aut ſanguinē hircoꝝ pota/
p bo. Immola deo ÷ ſacrifi/
cium:laudis:et redde al/
q tiſſimo vota tua. * Et: in/
uoca me in die tribulatio/

ſta.cõſumant̃. k ¶ Cũ hec duo reſpuit
vniuerſe primi tp̄is ſacrificia deſignat mõis
oĩbus excludenda. ſignificat̃ eĩ a pte totuz
l ¶ Fere ſiluaꝝ.gentes ſignificat. Iu/
menta in montibꝰ.ſimplices in catholica ec
cleſia.q̇ in cacumine ſ̄i
dei habitare noſcunt̃.
Boues.apl'os: ꝓp̄has
⁊ p̄dicatores: q̇ i agro
dñi aſſiduo labore ver
ſati ſunt.
m ¶ Quis eĩ oĩa vo
latilia celi p̄t cognoſce
re niſi ſola maieſtas.q̇
verſiculo:cũcta ꝯplexꝰ
eſt. In Pulchritu/
do agri cũ illo ē.qꝛ vbi
voluerit.copia oĩm re
rũ vel adminiſtrat̃ vel
negat̃.
n In Eſurire dei.eſt
nõ in eſcis carnalibꝰ.ſ;
vt faciat q̇s voluntatē
eius.q̇ tacet iſraheli ſu
am eſuriē. qꝛ expectat
pctõris cõuerſionē.Or
bis terre illius eſt.i. ſã
cta eccleſia. ac ſi dice/
ret.eã redimẽdã eē ſuo
ſancto ſanguine.
o ¶ Quõ grata erũt
deo.que nõ ſũt neceſſa
ria. In Vetera h̄ ſa
crificia euacuanda eſſe
declarat. Põ in moribꝰ
bonis.ſacrificiũ req̇rit
dicēs. Immola ⁊c̄.Sz
pñ h̄ repudiata nob̄ ꝓ
ficē.cũ acceperit a nob̄
iſta indigẽtes.cũ eſuri
ens paſcat̃ ſitiens po/
tet̃ ⁊ in paupibus acci
pit deꝰ.q ſibi ĩ ſacrifici
is offerri nõ pmittit.
p ¶ Ille Dio inmo
lat ſacrificiũ laudis. q̇
a terrenis vicijs fuerit
ſegregatꝰ.⁊ morit̃ mũdo.vt hoſtia fiat xp̄o
Vota q̇z reddit altiſſimo.q̇ ei talia ĩmolãda
p̄parauit.q̄lia ip̄e ꝓpitiꝰ p̄cepit. In hoc
eſt aũt ſacrificiũ acceptabile.h̄ ē holocauſtũ
pingue.vt laudet̃ deꝰ ab hoĩe quē creauit.
q ¶ Precepit eĩ inuoca me.ne q̇s ſpē ha
beret in terreno ſolatio.vbi ſũt caduca vni/

uerſa. In die qñ te affligit aduerſariꝰ. Eruā te. quaſi dicat. circūdatū a ſatellitibꝰ diabo li. ſūma celeritate liberabo. Magnificabis ſiue honorabis me. i. magnū me eē ineternū ꝓnuncies: romana ſiquidē trāſlatio magni ficabis hꝫ. gallicana ve ro honorificabiſ quod idē eſt.

pere. qꝛ et de ſpūali dicturꝰ eſt. Filiū matris ſobolē dicit eccleſie. Ponit ergo ſcandaluꝫ fratri ſuō. qui hereticas prauitateſ vel alias interceptōes excogitat quibus frater inno cēs capiat. Hec feciſti ⁊ tacui. I Quia

r ¶ Interdicit hic ſceleratis q̄ cōuerti no lunt. ne ſe p̄ſumant ſer monibus miſcere diui nis. qꝛ os dꝫ eſſe iuſtuꝫ qd̄ iuſticias dñi enarra re p̄ſumit. Teſtamentū vero vetus ⁊ nouū ſi gnificat. qꝛ dū vnū ſu ſpenſe dr̄. vtraqꝫ memo rant. I Audiant hec doctoreſ vel epiſco pi eccleſiarū qui pecca ta populoꝝ reſecant p̄ dicādo. q̄ quod p̄dicāt opere nō implent.

s ¶ Odit diſciplinā qꝛ ad correctōe iuſtas iniqua p̄ſumptione re murmurat. ⁊ non vult. deū in ſe vindicare qd̄ peccat. Proijcit etiam poſt ſe ſermōeꝫ dei. qui ſequi diuina iuſſa con temnit.

t ¶ Ita iſtū verſi culū debemꝰ accipere. vt in his duobꝰ ꝓhibi tis. omnia crimina ve tuiſſe videat. Ille cur rit cū fure. qui ei ad fa ciēdū ſcelꝰ ſocia volū tate iūgit. Ponit por tionē cum adultero. q̄ ei adiutoriū p̄bet. quo ſua vota ꝑficiat. Ibiqꝫ ſine dubio habere di noſcit portionem.

nis: ⁊ eruam te ⁊ honorifi cabis me. Dyapſ.

r Peccatori aūt dixit deꝰ. q̄ re tu enarras iuſticias me as: ⁊ aſſumis teſtamentuꝫ

s meuꝫ ꝑ os tuum. Tu vero odiſti diſciplinā. ⁊ proieci ſti ſermones meos retror

t ſum. Si videbas furē cur rebaſ cū eo: ⁊ cū adulteris portionē tuam ponebas.

v Os tuū abūdauit malicia ⁊ lingua tua ꝯcinnabat do

x los. Sedēs aduerſus fra trem tuū loquebaris: ⁊ ad uerſus filiū matris tue po nebas ſcandalū: hec feciſti

y ⁊ tacui. Exiſtimaſti inique q̄ ero tui ſilis. arguaꝫ te et ſtatuam contra faciē tuam

z Intelligite hec qui obliui ſcimini deū: nequādo rapi

⁊ at et nō ſit q̄ eripiat. Sacri ficiū laudis honorificabit me: ⁊ illic iter quo oſtendā illi ſalutare dei.

ea examinanda in futu rū reſeruaui iudiciū: ta cui eñi iam. qꝛ nō ſtatiꝫ vindicaui ſed ſuſtinui

y ¶ Exiſtimaſti iniq̄ hoc eſt qꝛ deus tacet et differt vindicare pctā. ideo credit a ſtultis il li placuiſſe ſcelera hūa na I Arguā vero te. cum in ſiniſtra par te ſedis fuerꝛ collocatꝰ ¶ Statuā. q̄d ſupiꝰ dixit pctōrē verba ſua: (q̄ ſꝑ ante oculos hr̄e debuiſſet vt ſcd̄m ea vi ueret) pꝰ tergū ⁊ retro ꝓieciſſe in iudicio. igi tur pctōr ante faciē ſuā videbit. qd̄ ſe putabat obliuionis beneficio p̄ teriſſe: formido ineſti mabilis. illa hoīes vi dere. ꝑ que ſe norūt ad eterna ſupplicia ꝑueni re.

z ¶ Intelligite i. obedite q̄ obliuiſci mini deū. Ille obliui ſcit dei. q̄ p̄cepta ipiuſ iniqua p̄ſumptione cō temnit Nequā rapiat. i. diabolꝰ. Quē ei ille ra pit nō ē qui eripiat ad ſalutē. niſi dñs ꝑ ſuam magnā miſericordiam I Vel alit. quē rapit xp̄s obliuiſcentes ſe. h̄ eſt p̄cipitat in mortem. ei nemo eripe p̄t. Quē ei diabolꝰ rapit hic. eſt q̄ eripiat ad ſalutē xp̄s

v ¶ Hic eñi os. cogitatōnē cordis debe mus accipe: tunc eñi habūdāt malicia cogi tatiōes. qñ ꝑ diuerſa genera peccatoꝝ iniq̄ voluntate graſſat. Qui eñi falſo laudat ali um. dolum in lingua facit.

x ¶ Sedere eñi morantis eſt. ⁊ ideo gra uius peccat. q̄ morat in detractōe fraterna. Fratrē hic oēm ꝓximū carnis debemꝰ acci

ſcꝫ. Cū vero dñs rapit ad vindictā. nō ē q̄ li berare poſſit addictū.

⁊ I Sacrificiū laudis. qꝛ de oī bono qd̄ ſcti faciūt deꝰ ho norat. Iter xp̄s eſt ꝑ opa ſctōꝝ. Salutaris dei pr̄is eſt filiꝰ. ¶ Aliter. btiſſimā piaī modiā appellat. qd̄ nō pedibꝰ ſed puris mē tibꝰ ambulat. ⁊ ducit ad xp̄m. I O glo rioſa ſemita q̄ ducit ad celi terreqꝫ creatorē.

DEox dñe te rogamus. vti nos Oro.
ſuſcipias in ſacrificio laudis. quo ſine
onere pctī tuas iuſticias enarrantes. iter il/
lud qđ ſalutare tuū oñdit gradiamur. Per.

¶ In finē pš dauid cū ve-
nit ad eū nathan ꝓpheta cū
intrauit ad berſabee. Vox
pniam agentis. Pš. l.

a MIſerere mei deus: ſe-
cūdū ÷ magnā :· miſe-
b ricordiā tuā ÷ Et :· ſcđʒ mł
titudinē miſeratōnū tuarū
c dele iniquitatē meā. Am-
plius laua me ab iniquita
te mea: ⁊ a pctō meo mun-
d da me Qm̄ iniquitatē meā
ego cognoſco: ⁊ pctm̄ me-
e um cōtra me ē ſemp. Tibi
ſoli peccaui ⁊ malū corā te
feci vt iuſtificeris in ſermo
nibus tuis ⁊ vincas cū iu
f dicaris. Ecce ÷ eni :· iniqui
tatibus ꝯceptus ſum: ⁊ in
peccatis cōcepit me mater
g mea. Ecce eni veritatē dile
xiſti: incerta ⁊ occulta ſapi
entie tue manifeſtaſti mihi
h Aſperges me dñe yſopo ⁊
mundabor: lauabis me et

R Iſte quinquageſimus pš vocem cōti/
net penitentis. oſtēdēſ
vt qui ceciderit in cri/
men aliqđ. mala ſua cō
fitendo redeat ad ſalu
tem.
a ¶ Cuʒ ſe audiſſet
rex potentiſſim⁹ nathā
ꝓpheta redargui. pctm̄
ſuū nō erubuit publice
cōfiteri dicendo iudici
Miſerere mei Vox iſta
nū diſcutit̄ ſed ſub trā
quillitate ſp audit̄. ſo/
laqꝫ res eſt ꝑ quā poſſu
mus rei apđ dn̄m ſine
aliqua difficultate de/
fendi. R Qui eni
ſe miſerū putat eſſe de
ſuis peccatis. cū illo fa
cit deus miam magnā
b R Scđm multi/
tudinē cōfugio. ad mi/
ſerationes tuas vt gra
uibus vulnerib⁹ thiri/
acā vel medicinam tue
miſerationis infundas
Miſerationū dicit. qa
multa ſūt peccata mea
⁊ miſeratōnes tue mul
te. ¶ Ille eni ſol⁹ in
libro vite conſcribitur
cuius oīa pctā delent̄.
c R Amplius laua
me ac ſi dicat. Tu po/
tes plus mihi remitte/
re qꝫ ego te intelligam
rogare ¶ Addit mū
da me qtūs in ea nihil
remanere poſſit immū/
dū. pt ei aliqs ſic lauari vt nō ſit oīno puriſ
ſimus. recte igit̄ addidit munda me.
d ¶ Pctā eni illa fortiora ſunt q̄ agnoſcē
tes cōmittimus. nō āt illa q̄ ꝑ ignorantiā ꝑ/
petram⁹. Cōtra ſe dicit ſtare delicta qꝛ iaʒ ħ
cōſtitut⁹. quaſi in venturo iudicio. delictoꝝ
ſuoꝝ aſpect⁹ teterrimos ꝑtimeſcit. ⁊ ꝯtra ſe
ſtare dicit delicta q̄ſi quādā imaginē figura
tā ⁊ hoc nō ſemel aut bis ſed ſemper.
e ¶ Si qs de pplo eī errauerit, ⁊ deo pec
cat ⁊ regi. Nā qn̄ rex delinqt. ſoli deo re⁹ eſt
Iſte igit̄ rex ſoli deo peccare ſe dicit. qꝛ ho/
minē nō hʒ. q̄ eius facta dijudicet. Et qꝛ illū
vbiqꝫ eē nouerat iure corā eo malū ſe feciſſe
deplorabat. Sermones aūt dñi merito iuſti
ficati dicunt̄. qm̄ ſine
dubio ſp eius dicta cō/
plent̄. Iſta aūt verba ⁊
vincas cū iudicaris q̄/
dā aptant ad dñi paſſi/
onē cū iudicatus vicit
⁊ mundū damnat⁹ ab/
ſoluit. ſed intelligi re/
cte pōt vincere de⁹ cuʒ
iudicat̄ ab hoībus. qa
in oī iudicio deus iu/
ſtus ꝓbat̄ f R Hic
verſicul⁹ toti⁹ huma/
ni generꝭ caſum expōit
Cōcipit̄ eī hō ⁊ naſcit̄
in originali pctō. qđ ex
adā trahit̄. ſed baptiſ/
mo ꝑ grāʒ dī purificat̄
g ¶ Nō eī delectat̄
deus penis nr̄is ſed cō
feſſionē verā querit er/
roris. dauid igit̄ pctm̄
nō negans. veritatē cō
feſſus eſt. quā de⁹ ſuꝑ
ſacrificia querit ⁊ dili/
git. Incerta ģ et occul
culta ſunt. que deus ꝑ
phete dauid in filij ſui
manifeſtatione reuela
uit. i. vt paſſionē ei⁹ fu
turā p̄diceret ⁊ reſucti
onis gloriā nunciaret.
⁊ inde dicit ſe nō debu
iſſe peccaſſe. cum talia
meruiſſet agnoſcē. In
certa ꝓprie ſunt q̄ oīno
diſcerni nō poſſunt ſed
aliqbus ambiguitati/
bus colligunt̄. Occul
ta vero ſt̄ q̄ nec ocul⁹ ꝯſpicit nec mēs hūana
dijudicat. h R Sicut eī yſopū. i. hūilis
herba curādis pulmonib⁹ aptū eſt. ita cele/
ſti qs reſperſus yſopo. i. hūilitate cordis. ab
oī ſupbie malignitate purgat̄. Lauabis me
hoc eſt ꝑ penitentiaʒ. ¶ Per yſopū igit̄
xp̄i ſanguinē intelligit. qui nō ſolū inqnamē
ta detergit. ſed etiā ſuꝑ niuē. puritatē relu/
centis aīe oñdit. qꝛ ſpiritalis aīa longe ſuꝑ
corpora mūdana (quoꝝ nullū niue albi⁹ eſt

reſplendet. i ℟ Auditui meo. id eſt cū iacēs in infirmitate pcti audire meruero. bō dimiſſa ſūt tibi peccata tua dabis gadiū auditui meo ⁊ leticiā. C Gaudiū ptinet ad abſolutionē pctōꝝ. Leticia vero ppetua premis poſſidenda. Oſſa vera ſignificant animi firmamenta. q̄ neceſſe fuerat humiliari. vſq̄ dū penitens potuiſſet abſolui. ℟ Oſſa. i. vtrtutes q̄ peccatis fuerant hūiliate: vel ſpei eternitas. eſt oſſa hūiliata.

k ℟ Auerte faciez tuā. i. ne videas peccata mea. ne recorderis illa: ⁊ oēs iniquitates pteritas ⁊ pñtes atq̄ futuras dele.

l C Cor mūdū petit ꝓpheta ſibi creari. i. reſtaurari qđ iam impellentib⁹ pctīs cōmoueri nullo mō ad culpam Et ſpm̄ rectū. Nā vt p adam veteres ſum⁹. ita xp̄i dñi beneficijs innouamur. ℟ Vel ſpm̄ rectū quo recte ꝯfitear vel rectū ad videnduz ⁊ diſcernēdū ſicut antea rectus fuit in me.

m ℟ Ne ꝓijcias me. vt ſicut cayn exul efficiar a pñtia tua. Et ne auferas ſpm̄ ſctm̄ tuum a me. ſed ab eo conſūptis delictis. tuo me ſtatuas cōſpectui. Vel ſpm̄ ſctm̄ hoc eſt ſpm̄ pphetie.

n ℟ Redde mihi leticiā. hoc ē illā exultationē xp̄i tui. quā in eo habui priuſq̄ peccarē. Spiritu principali dixit. i. vt ipſe in me. ⁊ nun vicia principentur Vel ſpū principali. prem. p ſpm̄ rectū. filiū. p ſpm̄ ſctm̄. ipm ſpm̄ ſctm̄ accipe.

o ℟ Docebo iniquos. hoc eſt puniā meipm. vt meū exemplū imitent. C Qm̄ ſi pphete parcat. maxima ſpes remiſſionis delinquentibus cōcedit. Docebo igit exemplo remiſſionis mee. ſperare pctōres. ⁊ vbo pdicabo mirabilia miſerationis tue.

p C Liberari ſe ꝓpheta petit de ſanguinibus qđ cōtra latinā regulā poſitū eſt. ſ laudand⁹ oīno tranſlator eſt q̄ elegit aliqđ contra artē ſecularium ponere q̄ a vitate poſita diſcrepare. Nā ſi diceret a ſanguine. forſitā vnū pctm̄ videret oſtendere. ſ cū pluralē numeꝝ ponit. multa eē ſine dubio delicta cōfitet. Deus ſalutis. ſignificat dominū xp̄m. p quē ſalus pie credentibus datur Exultauit. i. ſi me liberaueris de pctīs. laudē tuā lingua mea iuſte loquet. ꝓpter hoc q̄ in pterito pſalmo dictū eſt. pctōri aūt dixit de⁹ ⁊c. Abſolut⁹ eni recte loqui potuit illud. a quo pctōrem diuina lex ſuſpendit.

q ℟ Aperiri ſibi petit labia q̄ clauſa erant per peccatuz. Quia nō eſt pulchra laus ex ore peccatoris. C Os aūt dicit cordis archanum. vñ veraciter laus diuina cantat.

r ℟ Audiāt iudei ſacrificia ſua ceſſaſſe. Intelligant. C Etiam immolatōnes pecudum ⁊ ritus ſocioꝝ in aduētu domini reſpuendos.

s C Poſtq̄ dixit: que ſacrificia deus reſpuit. nunc dicit illa q̄ poſcit. Iſtud vero placituz ſacrificiū deo damus. cum ſpm̄ ſupbie humilitate cōfeſſionis mactam⁹. vnde non ſanguis egreditur. ſed lacrimaꝝ fluenta decurrunt. Cor contritum dicit laborib⁹ penitentie vehemēter afflictum. Humiliatū deo ſcz. nō eñ potuerat cor humiliari. niſi fuiſſz frequenti tribulatione cōtritum. Tales oblationes deus non ſpernit.

i ſup niuē dealbabor. Auditui meo dabis gaudiū ⁊ leticiā: ⁊ exultabūt oſſa hūiliata. Auerte faciē tuā a peccatis meis: ⁊ oēs iniquitates meas dele. Cor mūdū crea in me deus: ⁊ ſpm̄ rectū innoua in viſcerib⁹ meis. Ne ꝓijcias me a facie tua: ⁊ ſpm̄ ſanctū tuū ne auferas a me. Redde mihi leticiā ſalutaris tui. ⁊ ſpiritu principali cōfirma me. Docebo iniquos vias tuas: ⁊ impij ad te conuertent. Libera me de ſanguib⁹ deus deus ſalutis mee: ÷ ⁊ :· exultabit lingua mea iuſticiā tuā. Dñe labia mea aperies: ⁊ os meum annunciabit laudē tuā. Qm̄ ſi voluiſſes ſacrificiū dediſſē vtiq̄ holocauſtis nō delectaberis Sacrificiū deo ſpirit⁹ contribulatus cor cōtritū ⁊ humiliatū de⁹ nō deſpicies.

t ¶ Supplicat itaq; ꝓpheta. vt qm̄ ſinago
ga peccauit ſub lege poſita. ſuccedens ſyon
ꝑ gratiam xp̄i. hoc eſt catholica firmet̄ eccl̄ia
Et edificent̄ muri. ſi ſm̄ hiſtoriā velis ad-
uertere. ſignificat forte tp̄a theodoſij. qñ eu
doxia eius cōiunx femi
nar̄ religioſiſſima. am
pliori muroꝝ circl'o ie-
ruſalem coronauit.
v ¶ Tunc acceptab
ō pr̄ ſacrificiū. i. glīoſiſ
ſimā paſſionē filij tui.
qui ſacrificiū ſe ꝓ om̄i
bus obtulit. ⁊ eſt eius
paſſio ſacrificiū vera-
ciſſimū iuſticie. Obla-
tiones ⁊ holocauſta. ꝑ
tinent ad xp̄ianos qui
erant poſt aduentū dn̄i
credituri, ſignificās im
molanda corda hoīm.
viuentiū. nō pecudum
membra mortuoꝝ. Ui-
tulos q̄ppe poſuit. aut
pro innocentib⁹ aut ꝑ
p̄dicatorib⁹ quoꝝ imagi
nē in vituli figura euā
geliſta lucas ſuſcepit:
vel illos q̄ aīas ſuas ī
hoſtiam ſuauitatis ſa-
cris altaribus obtule-
rūt. Oratio.

Precibus: P Roſiue miſeratio-
nis ineffabile no-
men trinitatis de⁹. qui
humani pectoris antr̄
emundās vicijs. ſup cā
dorem efficis niuis. in
noua qm̄s in viſcerib⁹
nr̄is ſpm̄ ſctm̄. quo lau
dē tuā annūciare poſſi
mus: vt recto principa
liq; ſpiritu cōfirmati:
mereamur eternis ſedi
bus in irl'm celeſti com
poni. Per. eiuſd̄.
N Pſalm⁹ iſte cō-
tinet vocē ꝓphete exprobrātis petā iudaici
ppl'i. Ad ip̄m ei loquit̄ dicens. ¶ Tot⁹
hic titulus ad aduentū dn̄i ſcdm̄. ꝑ tp̄s anti
xp̄i iure referend⁹ eſt. qm̄ oīa ad xp̄i manife
ſtationē cōpetent̄ aptant̄. vt pſalmo ſuo nō
diſcrepare videnť. a ¶ Quid gloriaris
i malicia. Cū ſcriptura diuīa nec ī boniſ acti

bus dicat eſſe gloriādū. ſed p̄cipiat. q̄ gl'iat̄
in dn̄o glīet̄. nūc ꝓpheta ſceleratū virū re-
darguit. de ſola ſe malignitate iactantē. cur
velit de malis gloriari. vnde debuit ꝯfundi
b ¶ Tota die. tp̄s vite ſignificat. q2 ſine
aliqua intermiſſiōe ſp
mal⁹ malū ⁊ opat̄ ⁊ co
gitat. Iniuſticiā cogi-
tauit hic ei linguā dic̄
cogitaſſe. q2 peſſimorū
eſt cōſuetudo vt añ lo-
quant̄ lingua q̄ȝ cogi-
tent corde: .i. incōſulta
ꝓferre. Bñ āt cōpauit
mali hoīs doluȝ acute
nouacl'e q2 ſic̄ illa piloſ
radit. ⁊ hoīem nō ledit
ita nec dol⁹. anīe iuſti
nocē valebit qñ ei niti
tur auferre mundana.
Terrena ei bona pilis
ꝯparant̄ q2 pili ſupflui
tates quedā ſūt corꝑis
⁊ tp̄alia bona anime.
c ¶ Ille eni diligit
maliciā. q̄ cognoſcit̄ di
ligere ſp peccare. Sup
benignitatē. i. ſi anim
maliuoli benignitaſ tā
git. mox eā vt viciū de
teſtabile ꝓijcit. ⁊ magl'
diligit loqui iniquita-
tē q̄ȝ v̄ba eq̄tat̄ ꝓferre
d ¶ De antixp̄o ve
ro dr̄ q̄ ꝯfuſis morib⁹
diligit iniquitatē. cur-
rit ad oīa v̄ba p̄cipita
tionis. iubet q̄d nullū
iuuat ⁊ totū cū dolo lo
quit̄. a q̄ nulli ꝓfutura
cenſent̄. e N Om
nia hec iudaico popu-
lo impleta ſunt. q̄ a le-
gis l'ra deſtruct⁹ ⁊ euul
ſus de ciuitate emigra
tus eſt de tabernaculo
dei tp̄ib⁹ Titi ⁊ veſpa
ſiani. ¶ In finē aūt q̄ dēſtruet̄: eternis
ſupplicijs deputat̄. Et radicē tuā q2 ſicut ſa
cti ſctōꝝ. ita imitatores peccātiū. radices eo
rū appellant̄. Radices erant antixp̄i. cōſen
tanei. et iō radicē ipſius cū ip̄o dicit eē euel
lendā: q2 cū ſctīs dn̄i nec añxp̄us nec miſtri
ei⁹ habebūt aliquā portionē in regno btōꝝ.

t Benigne fac dn̄e in bona
volūtate tua ſyon: vt edifi
v cētur muri hieruſalē. Tūc
acceptabis ſacrificiū iuſti-
cie: oblationes ⁊ holocau
ſta tunc imponent ſup alta
re tuū vitulos.
¶ In finē intellect⁹ dauid.
cū venit doech ydomeus.
⁊ ānūciauit ſaul ⁊ dixit illi
ecce venit dauid in domū
abimelech. ¶ B. Uox ꝓ
phete de iuda vel antixp̄o.
Pſalmus. lj.
a Q Uid gloria-
ris i malicia: ÷ q̄:·
potens ÷ es:· iniq̄
b tate. Tota die iniuſticiam
cogitauit lingua tua: ſicut
nouacula acuta feciſti do-
c lū. Dilexiſti iniuſticiā ſup be
nignitatē: iniquitatē magl'
q̄ȝ loqui eq̄tatē. Dyapſ̄.
d Dilexiſti omnia verba pre
cipitatiōis: lingua doloſa
e Propterea de⁹ deſtruet te

65

f Videbũt iuſti hoc eſt intelligunt iam ma loꝝ futurã penã ⁊ timebũt ne talia appetãt in iſto ſeculo. Hic iuſti flent. ridebunt in futuro ℂ Sup eũ q̃ longã patiẽtiã dei. ſtulta voluntate cõtempſit. Ecce cum dr. extẽſa manu. pctõris nephanda ſors monſtrat

cat iam notum eſt. Amalech aũt gens fuit q̃ contra dei populũ pugnauit. Eius nois interp̃tatio talis eſt ꝑ pturiente ſiue dolente. ⁊ ſignificat eccleſiam. q̃ tanq̃ dolens atq̃ ꝑturiens. pplm admonet pſidoꝝ. vt a ſuis iniquitatib⁹ cõquieſcat.

g ℂ Diuitias vero hic vniuerſas pompas ſeculi debemus accipe qui in illas ſpem ſuam ponit ⁊ nõ in deum: ſemetipm fefellit. Ipſe ei ꝑualet i vanitate ſua qꝛ ſibi ꝑfutura nullatenus acquirit. vanũ enĩ dr qđ eſt inane. fragile vel caducũ ⁊ ab ipſa firmiſſima veritate diſcretum.

h ℞ Comparat ſe ꝓpheta oliue fructifere ꝓpter pinguedinẽ ſapientie. Speraui in miſericordia. qꝛ nõ eſt humane fragilitatiſ facultas. vt per ſe quis ſaluus fiat ſꝫ ꝑ miam dñi.

i ℂ Hic ei datũ ẽ cõfiteri nobis. vbi meremur abſolui. Quia feciſti ibi intelligendũ ẽ miam. Qm̃ bonũ. Nõ iure dr bonũ. vbi ⁊ ſpeſ ſalutis ⁊ toti⁹ vite palma ſuſcipit. Additum eſt quoq̃ ante ꝯſpectũ ſanctoꝝ tuoꝝ. i. qñ iaꝫ gaudiũ generale iuſtorum eſt ℞ Vel qꝛ feciſti. ſ. q̃ ſum oliua fructifera. q̃ ſperaui i miſericordia dei ineternũ ⁊ iõ expectabo nomen tuũ ⁊c. Oratio.

Oti⁹ mundane vanitatis deſtructor omps. fac nos i domo tua ſicut oliuã fructiferam florere. vt in tuam miſericordiã ſperanteſ ab iniquitatis maledicto ſaluemur. Per.

ℂ In fine qđ ſignifi

in finẽ: euellet te et emigrabit te de tabernacl'o tuo: et radicẽ tuã de terra viuẽtiũ
f Dyapſ. Videbũt iuſti ⁊ timebũt ⁊ ſup eũ ridebũt ÷ ⁊ dicẽt:· ecce hõ q̃ nõ poſu
g it deũ adiutorẽ ſuũ Sꝫ ſperauit i mltitudine diuitiaꝝ ſuaꝝ: ⁊ ꝑualuit in vanitate
h ſua. Ego ÷ aũt:· ſicut oliua fructifera i domo dei: ſperaui i miſcdia dei ineternũ
i ⁊ i ſeclm ÷ ſecli:· Cõfitebor tibi in ſeculũ qꝛ feciſti. ⁊ expectabo nomẽ tuũ qm̃ bonũ eſt i ꝯſpectu ſctõꝝ tuoꝝ

ℂ In finẽ ꝓ amalech. intellect⁹ ipi dauid. ℂ Eccleſia increpat eos q̃ corde vł ope corrũpũt. ⁊ fideleſ monet: vt equanimit ſecli moleſtias ſufferant.

Pſalmus. lij.

a Dixit inſipiẽs i corde ſuo: nõ ẽ de
b us. Corrupti ſũt et abominabiles facti ſunt in iniquitatib⁹: nõ eſt q̃ faciat
c bonũ. Deus de celo ꝓſpexit ſup filios hoim: vt videat ſi eſt intelligens ÷ aut:·
e requirẽs deũ. Omnes de-

a ℂ Propriũ ẽ lingue. verbũ dicere. non corde. ſed qꝛ cogitatões nr̃as potentia diuinitatis intelligit. recte dictũ eſt inſipienteſ corde dicere. qđ ad aures dñi potuit ꝑuenire nõ ad ignoſcendũ ſꝫ vindicandũ. ℞ Dicit aũt in corde. diabolus vel iude⁹. nõ eſt deus ac ſi dicat nõ ẽ xp̃s filius dei. ℞ Vel inſipiens eſt quilibet quí male viuit. ⁊ is ſi putat deos placere mala. dicit i corde ñ ẽ de⁹. vł q̃ dic deũ oibus ⁊ ſemp pcere: deus ei ſua iuſticia ⁊ bonitas eſt.

b ℂ Corrupti. Sũt oẽs heretici vno v̾bo notati. nã de recte nõ credidiſſe corruptio ẽ. Hos ſubſequit̃ pena iuſtiſſima. vt abominabiles in voluptatib⁹ ſuis fiant. Nõ ẽ q̃ faciat bonũ: hoc eſt qđ parturiebat eccleſia plena doloribus. vt in tanta multitudine ꝑditoꝝ. nõ ſit q̃ bonũ poſſit opari vel imitari. c ℂ Proſpexit dñs de celo. i. de vnoq̃q̃ ꝑdicatore ſuo ⁊ profexit ſuper filios hominum ſub magna pietate. vt non errantes perderet ſed penitentes ſaluaret. Et videat id eſt vt videre faciat ſanctos quis predicationem eorum intelligat. id eſt intus in ſeipſo legat aut requirat opere deum.

d C Illos.oẽs eĩ declinaſſe dicit. q̃ dura to corde in ſcelerato ꝓpoſito ꝑmanſert. Pri us eĩ fuit vt declinarent. ſecutũ eſt vt inuti les fierent ſibi. vſq; ad vnũ xo dũ dicit .om nes negantur. Nã ſi aliquẽ bonũ voluiſſet intelligi.nõ diceret vſ q; ad vnũ.ſed ꝑter vnũ N Oẽs hi inſipien tes qui nõ requirebant deũ. inutiles facti ſunt q; mãdata dei implere nolũt. ⁊ iõ ſibimetipſis inutiles ⁊ alijs. q; inu tilis eſt.q̃ nõ opat̃ ali quid boni.ideoq; ꝓij cit̃ in tenebras exterio res euangelio teſte.

e N. Cognoſcũt im pij ſe agere ꝑuerſe ⁊ nõ ſolũ ſe nõ emendãt. ſʒ etiã dei populũ deuo rãt dentib⁹ ſue malicie Sicut eſcã panis. q̃ ſp deſideranter in vſu eſt Nam quãuis ſingulis quibuſq; tꝑibus diuer ſitate eſcarũ ſatiemur. Iugiter tñ nobis panis eduliũ eſt.ita ſp deſide rant mali deuorare bo nos. A Vel nonne ſcient omnes mali ĩ fu turo iudicio deũ eſſe.q̃ tam ſcire nolunt.ſcient vtiq;.penaꝝ experimẽ to. f C Deũ nõ ĩuo cauerũt. Illa eĩ q̃ a pec catorib⁹ cõtra volũta tẽ fiunt dei velut fum⁹ fine celerrimo euane ſcũt. ⁊ trepidãt. ne ho norib⁹ vel diuitijs acq̃ ſitis in iſto ſeculo pri uẽt̃. Ubi nõ fuit timor (ſubaudiẽdũ ẽ videli cet) iuſtus. A Vel q; deũ nõ inuocauerũt cito perituri ſunt vel ideo illic trepidauerũt ⁊c̃. Sed ideo trepidarunt qm̃ deus ⁊c̃.

g C Deus eñ diſſipat oſſa maloꝝ.i. ob ſtinatões duriſſimas. N Vel ſpem eter nitatis eoꝝ.qui in eius contumeliã inſurge re auſi ſunt. Qm̃ hoĩbus placent ⁊ nõ deo. recte cõfuſi dicunt̃ .qm̃ eos de⁹ ſpreuit. De

clinauerunt.ſimul inutiles facti ſunt,nõ eſt q̃ faciat bo
e nũ.nõ eſt vſq; ad vnũ. Nõ ne ſcient÷omnes:⁊ q̃ ope rant̃ iniquitatẽ: q̃ deuorat plebem meã vt cibũ panis
f Deũ nõ inuocauerũt: illic trepidauerunt timore vbi
g nõ fuit timor. Qm̃ de⁹ diſ ſipauit oſſa eoꝝ: q̃ hoĩbus placent cõfuſi ſunt. qm̃ de
h us ſpreuit eos. Quis da bit ex ſyon ſalutare iſrahel cũ cõuerterit de⁹ captiuita tem plebis ſue exultabit ia cob ⁊ letabit̃ iſrahel.

C In finem in carminibus intellectus dauid.cũ veniſ ſent zyphei et dixiſſent ad ſaul.nonne ecce dauid ab ſcõdit⁹ eſt apud nos. Vox eccleſie de hereticis ad cri ſtum. Pſalmus. liij.

a DEus in noĩe tuo ſaluũ me fac÷⁊:⁊ in virtute
b tua libera me. Deus exau di orationẽ meã: aurib⁹ ꝑ

rito vero ſpernit̃ a deo. qui reliquerit deum ⁊ q; eum reliquit. digne tanq̃ ignot⁹ ab eo cõfundit̃ .dicente aplo. ignorãs ignorabit̃. b C Quis dabit. addendũ eſt niſi tu do mine: credentis eĩ verba ſunt nõ dubitãtis. Ex ſyon illã dicit ſpecu lationẽ felicẽ. in q̃ de⁹ aſpicit̃. Ipſe etiã ĩ hoc ſeculo dat ſalutare iſrl̃ ex ſyon. cũ labores ſctõ rum. ſuis beneficijs cõ ſolat̃. N Ipſe quo q; nos auerſa captiui tate viciorũ. erexit in li bertatẽ virtutũ. Exul tabit iacob.i. xp̃ianus popul⁹. dũ ſupplantat iudaicũ pplm bñdictio nẽq; eius accipit. Et le tabit̃ iſrl̃. dũ deũ ocu lis fidei ĩtuet̃. Orõ.

Eſpiciens de celo ſãcto tuo pijſſime deus. pone terminũ in ſipientie nr̃e. vt a terro ribus vanis eruti. tibi ſoli de puritate cordis ĩtegra placeam⁹ Per.

C In finẽ xp̃m ſigni ficat. Iſtud eĩ carmen: laudes xp̃i denunciat. Intellect⁹ dauid. dñm ſaluatorẽ indicat. quẽ ille ꝓſpicue ĩtellexit eue nire. Nã ziphei a vicu ſyrie in qua habitabat ziph dicti ſunt. qui ꝓ diderũt dauid apud ſe eſſe celatũ. N C Ziphei aũt interp̃tatũ ſignificat florentes q̃õ in iſto mundo pctõrib⁹ datũ eſt. C Dauid figurã xp̃i gerebat.

N Qui fuit abſcon dit⁹ in inferiore parte terre. ⁊ dñs in vtero ſã cte marie. ⁊ in vna gente iudeoꝝ. ⁊ diuinitas in carne xp̃i. a C Orat eĩ ꝓpheta vt ĩ no mine dñi a perſequẽtiũ malignitate liberet̃ ſperãs nõ aliunde ſoſpitatẽ. ſʒ q̃ a deo venit ⁊ iterũ rogat vt in iudicio futuro ei⁹ virtu te liberet̃. N In noĩe tuo.i. ĩ nomĩe illo hũilitatis qd̃ ẽ ſaluatio,i. ĩ noĩe ſaluatoris.

In nomīe ieſu. b ¶ Repetit iterū ꝓpheta nomē oīpotentis. vt cū frequenter de⁹ implorat̄. nō tardet ſibi auxiliū ferre. ℟ Aurib⁹ ꝑcipe. aures dn̄i dn̄r. qn̄ exaudire dignat̄. ¶ Uel auribus. i. mente.

nis aduerſitas iſtius mundi effugat̄.
g ¶ Ex oībus tribulatiōib⁹ ſe teſtat̄ ꝓpheta ereptū. qđ in iſto ſeculo nō p̄t euenire niſi eis q̄ in dn̄i dilectōne ꝑſiſtunt. Reſpexit oculus dn̄i ſup inimicos dauid. i. zipheos.

c ¶ Uerū h̄ alienigenos nō vult ꝑegrini generis viros intelligi ſed opibus a dn̄o fctōſ extraneos. Merito dū ziphei de tribu iuda fuerunt ab illis auxilium queſiuit. Apud ipſos tn̄ magis inſidias ꝓditōis inuenit. Fortes ei. ſaulem intellige cū miniſtris ſuis. Per diti iđ nō ꝓponūt deū an̄ oculos ſuos. qꝛ illū ignorare credunt. que ſcelerata mēte ꝯcipiūt
d ¶ Adiuuat dixit vtiq laborantē: vt potuiſſet ferre. q̄ ſup eū nitebant̄ impij cōgregare. Sequit̄ etiā qđ ſit iſtud adiutoriū. i. et dn̄s eſt ſuſceptor anime mee.
e ¶ Orat ergo ꝓpheta vt mala volūtas remoueat̄ ab inimicis eius. vn̄ eos cognouerat inſuādos. Mali ei cum ad veritatē veniūt. a p̄ſtina voluntate diſpereunt. et niſi a mala intentione diſcedāt. locū in bonis actib⁹ nō habebūt. Diſpereat ſaul ne ꝑſequat̄ inocēū. diſpereant ziphei ne prodant celatum.
f ¶ Uolūtarie đo ſacrificat. qui ꝓ inimicis ſuis exorat. Sacrifica re voluntarie. eſt đo puritatem bone voluntatis offerre. Confiteri quoq. hic laudare ſignificat. illum eīn velle laudare ineſtimabile bonū eſt. vn̄ ⁊ mens ſancta reficitur. ⁊ omnis aduerſitas...

c cipe verba oris mei. Qm̄ alieni inſurrexerunt aduerſum me: ⁊ fortes queſierūt aīam meā: ⁊ nō ꝓpoſuerūt deū ante conſpectū ſuum.
d Dyapš. Ecce eīn de⁹ adiuuat me: ⁊ dn̄s ſuſceptor
e eſt anime mee. Auerte mala inimicis meis: in verita
f te tua diſperde illos. Uoluntarie ſacrificabo tibi: et confitebor nomini tuo dn̄e
g qm̄ bonū eſt. Qm̄ ex omni tribulatione eripuiſti me ÷ ⁊ :· ſup īimicos meoſ deſpexit oculus meus.

¶ In finem in carminibus intellectus dauid ¶ xp̄s patrē petit. ne eius deſpiciatur oratio. quā ex infirmitate carnis ꝓbatur expetere: ⁊ quid obſtinatis iudeis in ſuis ſcelerib⁹ ꝑſiſtentibus debeat euenire oſtēdit. Pſalmus. liiij.

a Exaudi deus orōnem meā: ⁊ ne deſpexeris depcationem meā intende
b mihi ⁊ exaudi me. Cōtriſtatus ſū in exercitatiōe mea:
c ⁊ ꝯturbat⁹ ſū a voce inimici ⁊ a tribulatiōe peccatoꝝ

qn̄ eos nefarias voluntates minime ꝯplere ꝑmiſit. frequenter ei ꝓpicius deus. iniqua nō ꝑmittit efficere. vt cōpūcti debeam⁹ de noſtris erroribus ſupplicare.

Oratio.

Saluifica dn̄e eccleſiam tuā. tui noīs ꝓtectione cōfitentē. vt deſpectis inimicis. voluntaria te confeſſione magnificet. Per.

¶ Bene finis đr xp̄s qꝛ q̄cq̄d recte ac fideliter agim⁹. ad ip̄m conſtat ſine dubitatiōe referendū In carminib⁹ in laudib⁹ dicit. Intellectus iſte cert⁹ eſt. vt cū dauid patrē dicam⁹ dn̄i xp̄i (vt cec⁹ in euāgelio miſerere mei fili dauid) ſm̄ carnē intelligamus: ſm̄ diuinitatem vero. ſeruū fateamur eē ip̄m dauid xp̄i. ſicut ipſe ait. Dixit dominꝰ dn̄o meo.
a ¶ Pria parte petit ꝓpheta exaudiri orationē ſuā deinde poſtulat ne eius depcatio deſpiciat̄. ℟ Quaratōne intellige homo quia niſi pura conſciētia depceris deū. proꝛſus a deo non exaudieris.
b ¶ Pulcerrīe dn̄i curſus vite. vno ſermone exponit̄. Exercitatiōnē dicim⁹ que nullo ocio ꝯquieſcit. Exercitabat̄ miraculis ⁊ ſctitate doctrine. ⁊ ꝯtriſtabatur. ꝙ p̄dicationib⁹ ſaluberrimis, veſania

obſtinati populi nō credebat. A voce inimici. ℟ Dicentis ſamaritanus es ⁊ demoniū habes. cōturbatus ſum. ℭ Tribulatio erat pctōꝛis. qñ eū oꝛe conſpuebāt. cedebant alapis. ⁊ alia multa ingerebant.

g ℟ Ecce elongaui a iudeis. ſ. qꝛ longe eſt a pctōꝛibus ſalus. Et cū gentibꝰ incredulis manſi. quas in aduentu meo floꝛere feci de qbꝰ aliꝰ ait ꝓpheta. letet ⁊ floꝛeat deſertū

b ℭ Pꝛonunciat em̄ ſe pſidiū expectare patris. qui eū poterat a coꝛpoꝛea infirmitate ſaluare. ⁊ qꝛ ſupiꝰ dixit eſſe turbatum. iō nunc modici animi eē leſe teſtatur. Tempeſtates dicit ꝓcellas ſeditionuꝫ quas iudei cōmouebāt

c ℭ Declinauerūt ei in dñm iniqtatē. qꝛ nullā volentes recipere rationē. effuſionē ſanguinis innocentis expetebant. Audiāt inſipientes iudei tantā ſe dño feciſſe moleſtiā accenſa ira. vt ſibi ꝑpetuā ꝓpararent ruinā. ℟ In ira. Ira feſtuca. trabis. odiū. Ira ꝯturbat trabis. excecat. vt illō Turbatꝰ eſt p̄ ira oculus meus. Moleſtus. i. ſeuus. ℭ Uel moleſtia eſt. qñ ꝓcacitate ſu ꝑflua reddunur inqeti.

d ℟ Coꝛ meū ꝯturbatū eſt in me ſcd̄m hoīeꝫ ſ virtute diuina cōfoꝛtatū eſt. Et foꝛmido ⁊c̄. ℭ Sua ſuis apte reddunt̄. cōſequens enim erat vt cuiꝰ coꝛ cōturbatū fuerat. eum foꝛmido moꝛtis inuaderet. Reuera cecidit. qñ ſup eū venit. vlterius non valitura. q̄ prius potuit. qꝛ ꝑpetua moꝛs moꝛte xp̄i victa eſt.

e ℟ Hūano moꝛe loquit̄. quibus eſt timoꝛ aīe. ⁊ tremoꝛ coꝛpis. Tenebre dñr mali homines. qꝛ q̄ odit fratrē ſuū in tenebꝛis ē. Cōtexerunt quidē ſed qꝛ lux erā nō ꝯꝓhenderūt.

f ℭ Quis dabit mihi. ſ. niſi tu pr̄ q̄ hūanaꝫ naturā ad celoꝝ regna ꝑducis. Penne a pendendo dicte. Inſpice vero ꝙ pēnas nō aquile nō accipitris petijt. ſed colūbe. q̄ dcā eſt quaſi celle alūna. auis innocens manſueta. q̄ in nullū aīal fellita voluntate cōſurgit merito illius pennas xp̄s petijt. in cuiꝰ ſpecie ſup eū ſpirituſſctūs apparuit. Uolabo. i. celerrima me voluntate trāſponā. vt ab eoꝝ iniquitate quieſcā q̄ me pſequūt̄. ſ. iudeoꝝ.

c Quī declinauerūt i me iniqtates ⁊ in ira moleſti erāt
d mihi. Coꝛ meū cōturbatuꝫ eſt in me: et foꝛmido moꝛt
e cecidit ſuper me. Timoꝛ et tremoꝛ venerunt ſup me: ⁊
f cōtexerunt me tenebꝛe. Et dixi quis dabit mihi pennas ÷ ſicut :· columbe: ⁊ vo
g labo ⁊ requieſcā. Ecce elōgaui fugiens: ⁊ manſi in ſolitudine. Dyapſalma.
h Expectabā eum qui ſaluū me fecit: a puſillanimitate
i ſpiritꝰ ⁊ tempeſtate. Precipita dñe diuide linguas eoꝝ quoniā vidi iniquitatem ⁊ contradictionē in ci-
k uitate. Die ac nocte circūdabit eaꝫ ſuper muros eiꝰ iniquitas ⁊ laboꝛ in medio
l eius et iniuſticia. Et non defecit de plateis eiꝰ: vſura ⁊ dolus.

i ℭ Hic iudaico populo ſalutariter impcatur. vt diuiſiōe linguarū nō implerent voluntatē malicie ſue. ſicut i illa turri factū eſt quaꝫ metu recentis diluuij i altum hoīes extendere conati ſunt. Digne igit̄ illos diuidi poſtulabat. qs iniqs eē in ſacrilegis cōgregationibus pſciebat. iō ſubiūxit. qm̄ vidi iniqtatē in ciuitate. i. ℟ Congregatiōe. Iniquitatē cū nō crediderūt. Contradictōꝫ. cū exꝓbꝛāt Nōne h̄ eſt filiꝰ fabꝛi ⁊ alia mlta

k ℟ Dicit ei die ac nocte. i. oī tpe circūdare eā h̄ ē ieruſalē. Sup muros eiꝰ iniqtas. vt q̄tū muroꝝ machina in altū potuit creſcere. multo magꝰ illi de eoꝝ malicia ſe extenderit. Laboꝛ in medio eiꝰ laboꝛ. in oppſſione paupm. ⁊ iniuſticia. in iudicijs: ꝑ mediū (qꝛ i vꝛbis medio tanꝗ ho noꝛacili ſede moꝛari volunt pꝛimates) deſignans nobiliſſimos et pꝛimates eoꝝ. qs nō lex nō ratio. ſ laboꝛ ⁊ iniuſticia poſſidebat.

l ℭ Intende ꝙ nō dixit occulte ſꝫ in plateis talia fuiſſe cōmiſſa que lex diuina damnauit. ℟ Uſura eſt plus accipe ꝗ dare: Omnia em̄ q̄ in lege ꝓhibita ſunt. ad augēdū peccati cumulū excreuerunt. In lege em̄ vſure accipi ꝓhibent̄. vnde ꝓpheta nō feneraui neqꝫ feneraui mihi quiſqꝫ.

m Quoniã ſi inimicꝰ maledi
xiſſet mihi ſuſtinuiſſem vti
n q̃. Et ſi is q̃ oderat me ſup
me magna locutus fuiſſet:
abſcondiſſem me forſitan
o ab eo. Tu vero hõ vnani-
mis: dux meuſ τ notus me
p us. Q̃m ſimul mecum dul
ces capiebas cibos: in do
mo dei ambulauimꝰ cũ cõ
q ſenſu. Ueniat mors ſuper
illos: ÷ τ :· deſcẽdãt in in
r fernũ viuentes. Q̃m nequi
cie in habitaculis eorũ: in
s medio eorũ. Ego ÷ aũt :·
ad deũ clamaui: τ dominꝰ
t ſaluauit me. Ueſpe τ ma
ne τ meridie narrabo τ anũ
ciabo τ exaudiet vocẽ meã
v Redimet in pace animam
meam ab his q̃ appropin-
quant mihi: q̃m inter mul-
x tos erant mecũ. Exaudiet
deus τ humiliabit illos: q̃
eſt ante ſecula. Dyapſ.
y Non enim eſt illis cõmu-

m ¶ Hic monſtratur magne patientie exẽ-
plũ. vt inimicis cõtraria nobis loquẽtibꝰ. nõ in
cõtentionẽ erumpere vel verbis reſiſtere. ſꝫ
locum inſanis loqueris dare ſtudeamus.
n ¶ In iſto verſiculo τ p̃cedẽti ac ſequẽti
iudas pfidus increpatur
qui caueri potuiſſet. ſi
publicus fuiſſet inimi-
cus humano mõ loquẽ
do. quẽ tamen xp̃us ſi
voluiſſet. occultũ nõ ſi
bi ſꝫ alijs. cauere potu-
iſſet. ℟ Nõ hic tan
tũ de paſſione dñs que
ritur ſed τ de diſcipulo p
ditore. A quo ſe nõ ab
ſcondit. lꝫ a iudeis vt ĩ
euãgelio legimꝰ ſe ab-
ſconderit ſꝫ etiam cõui
uio ſancto aſciuit.
o ¶ Unanimis di-
ctus eſt iudas. q2 inter
ap̃los fuit numeratus
Dux q2 ad vicos τ ca-
ſtella p̃miſſus eſt. vt p̃-
dicatiõne verbi imbue
ret rudes aĩos. Notꝰ
q2 eiꝰ p̃ditio nota erat
xp̃o. ℟ Uel q2 cũ
alijs ad p̃dicandũ miſ
ſus fuit notus eius dr̃.
p ℟ Qui ſimul me
cũ dulces capiebas ci-
bos. i. corpus τ ſangui
nem xp̃i qđ ip̃e accepit
ab eo indignus. Sepe
etiã cũ ip̃o dño ĩ tẽplo
ſalomonis cũ cõſenſu
p̃dicatiõis abijt. ¶
Iſti (vt ſupiori) verſui
iungẽdũ eſt. cur me tra
dis. vt tu hõ vnanimis
dux meꝰ τc̃. cur me tra
dis. τ qui mecũ cibos
ſumpſiſti τc̃. cur me tra
dis q ℟ Ueiat mors
τ deuorabit eos terra viuos: hoc factũ fuit
dathan τ abiron. venit ſubito ignis τ mor-
tui ſunt. ¶ Morꝫ eĩ ſuo emendationẽ ma
gis q̃ cõſumptionem poſtulat p̃phã venire
inimicis. Mors eñ: vite dr̃ finis: τ q̃ in me
liorem p̃tem conuertit finem. prioris cõuer
ſationis reperiſſe iudicat. In infernũ deſcẽ
dunt viuẽtes. q̃n cogitatiões ſuas peſſimas

expaueſcunt. τ ad meliora vota ferũt. Tũc
eñ quaſi viuentes ad inferna deſcendimꝰ.
q̃n malorũ noſtrorum recordatiõe terremur
r ℟ Q̃m nequicie ĩ habitaculis iudeorũ
etenĩ tã ope q̃ cogitatiõe illi neq̃cia pleni ſũt
s ¶ Clamauit igitur
ex forma ſerui xp̃s iugi
ter ad deũ pro populo
xp̃iano. τ conſequens
erat illũ exaudiri q2 nõ
poterat a ſua maieſta-
te ſeggregari.
t ¶ Ueſpere. ſignifi
cat tempꝰ traditionis
q̃n eum iudas cohorti
tradidit: mane. cuꝫ ad
pontiuꝫ pilatũ ductꝰ ẽ
Meridie. q̃n hora ſex-
ta ſuſpenſus eſt. Meri
dies dictus q̃ĩ medius
dies. His ſequẽtia ver
ba reddunt. nam, nar-
rabo p̃tinet ad veſpm.
q̃n omnia predixit. que
iudas peſſimus facere
diſpoſuit. Annũciabo
ad me. q2 mane annũci
auit rñdendo pilato in
h natꝰ ſum τc̃. Exaudi
et vocẽ. ad meridiẽ p̃ti
net cũ dixit. cõſũmatuꝫ
eſt. et emiſit ſpiritum.
v ℟ Redimet in pa
ce. narrat videlicꝫ q̃ eũ
velociter exaudiuit. cũ
eũ de tribulatiõibꝰ mor
tis eripuit in reſurre-
ctione. In pace hoc eſt
in ſemetip̃o. Ab his q̃
appropĩquãt corpe nõ
vita τ merito. Inter mul
tos credẽtes erant me
cũ. τ tñ nõ credebãt: vl'
inter iſtos q̃ ſunt multi. i.
inter malos τ nõ inter
paucos. i. inter bonos
qui ſunt pauci. vel in multis id eſt in baptiſ
mo τ fide ficta. in pacis non ſunt. id eſt in fi
de firma. ſpe vera et caritate.
x ℟ Exaudiet deus me benedicentẽ. nõ
illos maledicentes. Et humiliabit eos. hoc
eſt ſupbos. Qui eſt ante ſecula. pater vtiqꝫ
quẽ in me manentem non cognouerunt.
y ℟ Non eſt illis cõmutatio de malo in

bonū. Et nō timuerūt deū. ⁊ ea cā. ad vltio/
nē deſcendit. deus ſicut ſequit̄. extendit ma
nū in retribuendo. q̄ꝛ cū eis ad auxiliū por/
recta fuiſſet. nō eā receperūt. In retribuen/
do. ꝙ dicit. i. in vindicta in die iudicij. h̄ ē. q̄ꝛ
noluerūt cōuerti ⁊ reci
pere a manu miſericoꝛ
die gratiā. extendit ma
nū in eos vīdicte. vt ꝗ
noluerunt recipere tri/
buēdo. accipiēt ī retri/
buendo.
3 ¶ Ille ei teſtamē
tū dei contaminat quā
tum ad ſe ꝑtinet. ꝗ mi/
nime ipſis imperijs ob
edit. Diuidunt̄ etiā ꝑ
fidi a populo fideli ī iu
dicio. ⁊ ſegregant̄ tan
ꝙ̄ arſure palee a ḡnis:
ira enī hic ꝓ vindicta
ponit̄. quā impij ſuſti/
nebunt. Et appropinq̄
uit coꝛ illius in iudicō
q̄ñ coꝛ dñi (hoc eſt vo/
luntas ei⁹ in ꝓphetis ⁊
ap̄lis p̄dicata) oīb⁹ in
noteſcit. N Uel cō
taminauerūt iudei te/
ſtamentū. q̄ꝛ nō intelle
xerunt dñm ihesū in le
ge ꝓmiſſum. ⁊ qđ intel
ligunt de ſcripturis in
malū vertunt. q̄ꝛ trini/
tatem nō credunt. ⁊ iđ
diuiſi ſunt a ſpirituali
intelligētia. A Et
ex eoꝝ diuiſione ⁊ cōta
minatiōe. appꝛopiauit
volūtas dei credētib⁹
ita. vt et in ſcripturis dei volūtatē ꝗ latebat
intelligāt. a ¶ Molliti ſunt ſermones
ꝑfidoꝝ iudeoꝝ dicentiū. Magiſter ſcimus
q̄ꝛ a deo veniſti. Super oleum. ne tanto ſce
leri par potuiſſet aliquod inueniri. q̄ꝛ nil le/
uius eſt oleo. Ipſi etiam fuerunt iacula. q̄ñ
dixerunt. reus eſt mortis. N Uel reuer/
titur ſermo ad iudam cuius ſermo aue Rab
bi ſuper oleum erat ⁊ oſculo tradidit. Tale
oleum refugientes boni: in tribulatōne deū
inuocant ideo ſequit̄ iacta ⁊c̄.
b ¶ Quando cogitatō iactat̄ in dominū
nō ſolum nos non conſumit. quemadmodū
cogitatio iſtius ſeculi. ſed etiam nutrit: ine/

tatio et non timuerunt deū
extendit manum ſuam ī re-
3 tribuendo. Contaminaue-
runt teſtamentū eius: diui
ſi ſunt ab ira vultus ei⁹: et
appꝛopinquauit coꝛ illius
a Molliti ſunt ſermōes ei⁹
ſuꝑ oleū: ⁊ ipſi ſunt iacula.
b Iacta ſuꝑ dñm curā tuā et
ipſe te enutriet: nō dabit in
eternuꝫ fluctuationē iuſto.
c Tu vero de⁹: deduces eos
d in puteū iteritus. Uiri ſan
guinū ⁊ doloſi nō dimidia-
bunt dies ſuos: ego auteꝫ
ſperabo in te domine.
¶ In fineꝫ pꝛo ppl̄o ꝗ a ſan
ctis longe factus ē. dauid
in tituli inſcriptiōe cum te-
nuerūt eū allophili ī geth.
¶ Uox eccleſie in perſe
cutione poſite.

ternū ei ſicut hic dicit neminē iuſtiſſimū per
mittit deus fluctuare. q̄ñ cum ipſo in eterni
tate cognoſcitur regnare.
c ¶ Prius itaq̄ꝫ dixit de iuſtis. nunc de
impijs ꝗ in geenne profunditate mergendi
ſunt. Puteus dicit̄ hi
atus terre patens. ſ̄ ne
hunc vitalem puteum
ītelligeres. addidit īte
ritus id eſt fouea moꝛ/
talis. O pietas inaudi
ta iudicantis: totuꝫ ho
minibus p̄dicit̄. vt cul
pa plectibilis vitet̄. ex
putei enim ſimilitudīe
geenne tormenta nos
admonet formidare.
d ¶ Uiri ſanguinū
ꝓprie nō dicūt̄ ꝗ inno/
center humanū fundūt
cruoꝛem. q̄ñ ⁊ iuſti iu/
dices iuſte fundūt. pro
pterea addidit ⁊ dolo/
ſi. vt ſolum illi notent̄
qui per iniquiſſimū do
lum. querunt alienum
exitium. Hos tales nō
dicit dimidiare dies ſu
os quando cū ſibi lon
gam vitam ꝓmittunt.
exitum celerrime moꝛ/
tis inueniūt. Ideo aūt
additꝰ eſt ſuos. vt vo
luntarios intelligeres
dies ſibi computatos.
id eſt illos quos ſe vi/
cturos putabāt aut vo
lebant non a dño cōſti
tutos.

Oratio.

IEſu dñe qui ante ſecula manens. cōdi/
tionēq̄ꝫ humanā ſuſcipiens. ab vnani/
mo diſcipulo ꝓditus. moꝛtē ſubiſti ꝓſꝑdit⁊.
exaudi oꝛationē ſupplicū ⁊ p̄ra. vt te veſper
mane meridieq̄ꝫ laudātes: mereamur ab h⁹
ſecl̄i tempeſtatib⁹ defenſari. Qui.
¶ In finē iā notū ē. pꝛo populo dicit qui
a ſanctis longe factus eſt. q̄ꝛ iudaicus ppl̄s
poſtulabat a pilato ne inſcriptionē tituli ſic
ꝓphetatā fuit ſcriberet. nolēs xp̄m ſuū regē
dici. Illa volūtas eos lōge fecit a ſanctis ꝗ
ſcti xp̄m ſuū regē dici gl̄iant̄. Geth ſignifi/
cat toꝛcular. i. p̄ſſurā. quā oīs patit̄ xp̄ianus
ab alophilis. i. ab alienis. Philiſtini ei qui

dn̄e paleſtini dn̄r alio noīe alophili dicebāt
a ¶ Uirgo mr̄ eccleſia celeſtē ſponſū pijs
lacrimis rogat ne ſe patiat̄ ab inimicis opp̄
mi. ℟ Jn hoīe cōculcāte atqꝫ impūgnā
te. diabolū vel reliquaꝝ nequiciaꝝ ſpiritali/
um oſtēdit perſecutiōꝫ

ſcrimina ꝯuenire ſaltem in extremis.
g ℟ Suſtinuerūt aīam xp̄i iudei. vt ca/
ptū in verbis accuſarent principib⁹. Saluā
tur ei ꝓ nihilo. dū nō cōmutant̄ ad gl'iam.
ad ſupplicia transferūt̄. Jn ira populos cō
fringes. qꝛ impacti ſūt
in petram offenſionis.
et lapidem ſcandali.

Pſalmus. lv.

a Miſerere mei deus qm̄
cōculcauit me hō: to/
ta die ipugnans tribulauit
b me. Cōculcauerūt me inimi
ci mei tota die: qm̄ m̄lti bel
c lātes aduerſum me. Ab al
titudine diei timebo. ego
d vero in te ſperabo. Jn deo
laudabo ſermones meos:
in deo ſperaui non timebo
e q̄d faciat mihi caro. Tota
die verba mea execrabant̄
aduerſū me om̄s cogitatio
f nes eoꝝ in malū. Jnhabi/
tabūt ⁊ abſcondēt: ipi cal/
g caneū meū obſeruabūt. Si
cut ſuſtinuerūt aīam meā
ꝓ nihilo ſaluos facies illos
in ira populos confringes
h De⁹ vitā meā anūciaui ti
bi poſuiſti lacrimas meas
i in cōſpectu tuo. Sicut ⁊ in
ꝓmiſſiōe tua: tūc cōuertēt̄
k inimici mei retrorſū. Jn q̄/
cūqꝫ die iuocauero te: ecce
cognoui qm̄ de⁹ me⁹ es.

b ¶ Uinū ei nō pro
fuit. niſi pedibus vua
cōculcet̄. Sic eccleſiā
in membris ſuis cōcul
cat inimicus. vt ſctōꝝ
merita gl'ioſa inde na/
ſcant̄. Tota die. omni
tp̄e cōtra eā rebellāt in
imici. ſ de his. qꝛ allo/
qui ꝯuertunt̄. nō dicit
omnes ſ multi.
c ¶ Ab altitudīe di
ei. iſtū mundū ſignifi/
cat vbi tumet altitudo
ſupbie. Nā ſicut xp̄us
hūilitatē ꝑcipit. ita dia
bolus altitudinis cul/
mina pſuadet. Sꝫ vn/
de timere nō debeat ec
cleſia ne cadat ſubdit.
Ego in te ſperabo. qui
nunqꝫ in te decipis cō/
fidentes.
d ¶ Jn deo laudat
ſmones ſuos. q̄ oē qđ
loquit̄ bene. deo appli
care nō ſibi cōtendit.
Nō timebo licet ſeuiat
carnificū manus. om̄ia
tm̄ tormenta deſpicit ec
cleſia in membris ſuis
q̄ expectat munera dn̄i
ſaluatoris.
e ℟ Tota die exe/
crabant̄ verba xp̄i iu/
dei dicentes. Nō eſt ꝓ
pheta ſed ſeducit tur/
bā. Cogitatiōes iudeo
rū verſe ſunt in maluꝫ
cōtra xp̄m. ⁊ ſctōꝝ cō/
tra ſanctos.
f ¶ Jnhabitare vident̄ ſubdoli xp̄iani ec
cleſiā. ſed malū ſue ꝑuerſitatis abſcondunt
nec palā auſi ſunt ꝓdere. qđ ſciūt apl'icā do
ctrinā nō hr̄e. Jpi calcaneū obſeruabūt. mo
re diabolico. vt eoꝝ q̄ miniſtri ipſius ſunt. q̄
vltima noſtra inſidioſa calliditate reſpiciūt
cupientes nos a fide euertere, ⁊ ad reat⁹ di

h ¶ Uel q̄uis illi
ſuſtineāt in malū. ⁊ ab
hoc indignos ſe faciāt
ſaluatione. tu tm̄ miſe/
ricordia oīa peccata ſu
perans. pro nihilo id ē
gratis nullis eoꝝ meri
tis ꝓcedentib⁹ ſaluos
facis ita. vt quaſi irat⁹
multis tribulationib⁹
populos fatigatos. re
currere ad te cogas. ira
ſceris ⁊ deducis. ſeuis
⁊ ſaluas. terres ⁊ vo/
cas. ira videt̄: ſ p̄na.
h ¶ Uitam ſuā an/
nunciat deo. qui pecca
ta ꝓpria cōfiteri nō eru
beſcit. Lacrime que in
cōſpectu dn̄i ponunt̄:
iocunde ſunt. qꝛ nō cru
ciant. ſ a cruciatib⁹ li/
berant. i ¶ Pro/
miſſio q̄ppe dei eſt. vt
pias lacrimas nō refu/
tet. ℟ Optādo di
cit eccleſia cōuerti ini/
micos retrorſū. i. vt q̄
currunt ad infernū: cō
uertantur ad deum.
k ¶ Hic clemētiam
dn̄i ꝓnūciat mirabilē/
qꝫ pietatē ꝓpheta. vt ī
quacūqꝫ die inuocat⁹
fuerit xp̄s. ſꝑ ſe miſera
tus īdulgeat. Quacū
qꝫ die. ſignificat diuer/
ſi tp̄is ſatiſfactionem.
Ali⁹ enī toto tp̄e vite
dn̄s ſupplicat. alt̄ media etate ꝯuertit̄. Ali⁹
in fine vite ſaluat̄. Ecce ꝯgnoui. ℟ Alij
cogſcūt deū ꝑ creaturā celi ⁊ terre. ſic paul⁹
dicit. Per ea q̄ facta ſt̄ intellecta cōſpiciūt̄.
Alij ꝑ inſpiratōꝫ diuinā. Alij ꝑ ſigna vt tho
me dixit. Infer digitū tuū huc. Alij ꝑ indul
gentiā. clementiā ⁊ auxiliū, vt penitentes.

I Laudat iterũ ꝓpheta verbũ iſtud ſi ue ſermonē q̄ erat in principio apud p̄rem: ⁊ ſperans in eũ. non metuit minas aduerſarij dicēs. in me ſunt de⁹ vota tua. C Uel ſermonē. i. euangeliũ ab ore xp̄i prolatum.

a C Clamat xp̄s ad p̄rem ex eo ꝙ futurā ſciuit paſſionē. Repetitio iſta: ꝑiculum future mortis oſtendit. Orauit aũt. vt regulā nobis ſancte oratiõis oñderet: paſſus xp̄c nos vt nullus ꝓ ipſo pati velle refugiat.

m I Hec ſunt vota ꝓphete: vt laudē dominicā ſedule celebret ⁊ cur hec faciat adiecit qm̄ eripuiſti.

n C Qm̄ eripuiſti aīam meā. i. ppl'os fideles de morte ꝑpetua. ⁊ hñ ſuā aīam ſctā nr̄ dicit ereptā. q̄ in liberatione filiorũ gaudebat. Dic̄ do pedes ereptos a lapſu. qđ nō fit hic: ſ₃ in futuro ſeculo p̄ſtabitur. Dũ eī ambulabũt iuſti in hoc mũdo. in lapſu ſunt ſ₃ miſc̄dia diuina ꝯtinent. Sic legit̄ ſepties cadet iuſtus et reſurget. I Lumē viuentiũ xp̄us ē. q̄ ſibi placētes illũinat. C Uel manifeſtatio ſanctorũ ē lumen viuentiũ

Oratio.

Cellorũ inuiſibiliũ optīe ꝓpugnator q̄ ī te fidentes ab inimicis obrui nō ꝑmittis. exterge p̄camur ab oculis nr̄is pctī lacrimā vt dũ carnalia bella cōprimun⁹. placere tibi ī lumine viuentiũ mereamur. Per.

C Ne diſꝑdas dauid ꝓhibet̄ dauid a ſaulo diſꝑdi. In tituli inſcriptōne. hoc nō dauid: ſ₃ in paſſione xp̄o euenit. ne a pilato ſcriptus titul⁹ mutaret̄. Cum fugeret ⁊c̄. act⁹ iſte ⁊ dauid ⁊ dño cōuenit. Nā ſicut fugit dauid a facie ſaul in ſpeluncā. ſic deitas abſcondita fuit ꝑfidis iudeis in corꝑe chriſti.

l In deo laudabo verbũ: in domino laudabo ſermonē in deo ſperaui non timebo
m q̄d faciat mihi hō. In me ſunt deus vota ✱ tua:÷: ÷ q̄ :÷ reddā laudatōnes tibi
n Qm̄ eripuiſti aīa₃ meā de morte ⁊ pedes meos de lapſu: vt placeā corā deo in lumine viuentiũ.

C In finē ne diſperdes dauid i tituli inſcriptiōe cũ fugeret a facie ſaul in ſpeluncā. C Chriſtus ſcd̄m humanitatē qua paſſuſ ē orat ⁊ reſurrectionis ſue gloriā cōmemorat patriq₃ laudes decantat. Pſ. lvj.

a Miſerere mei de⁹ miſereri mei: qm̄ in te cōfi
b dit aīa mea. ÷ Et :÷ in vmbra alarũ tuarum ſperabo donec tranſeat iniquitas.
c Clamabo ad deum altiſſimum: deum qui bene fecit
d mihi. Miſit de celo ⁊ liberauit me: dedit i opprobrime cōculcantes me. Diapſ.
e Miſit deus miſc̄dia₃ ſuā ⁊ veritatē ſuā: ÷ ⁊ :÷ eripuit aīa₃ meā de medio catuloꝝ leonũ; dormiui ꝯtur

b I Umbra eīn ſignificat ꝓtectōnē diuinitatis. A calore eīn ſolis. vmbra querit̄. ſ₃ ꝑ calorē. ꝑſecutio vel tribulatō intelligit̄. Due ale duo teſtamenta. vl̄ duo p̄cepta caritatis q̄bus ꝓtegi ſe petit ꝓpheta donec tranſeat iniq̄tas. i. diabolus cũ ſuis ſatellitibus.

c C Clamat ille ab humanitate ſuſcepta. a quo ſupne creature. nō deſinũt opē poſtulare. Qui bene fecit mihi ſ₃ ſignificat archanũ incarnationis dñi. quod humano generi diuina gratia collatũ eſt.

d C Miſit de celo. ſ₃ angelũ. nō aliquā creaturā. ſed intellige auxiliũ ſupne potentie ſue. Opprobriũ ꝑſequentibus fuit. qm̄ illũ quē ſe credebant extinguere viderũt reſurgere ⁊ fideles ppl'os de ipſius reſurrectione gaudere

e I Miſc̄dia et veritas. xp̄us eſt. quē pater de celo miſit in mũdũ. nec vna ſine altera eſſe potuit. ſi ſola miſericordia fuiſſet. licētia eēt peccādi. ⁊ ſi ſola veritas. penam non potuiſſet homo ſuſtinere.

C Catuli leonũ ſignificat plebem iudeorum quā principes ⁊ ſacerdotes qui ſunt leones. ferali voluntate genuerunt. Dormiuit altiſſima quiete in cruce. conturbatus a fremitu iudeorum.

f ¶ Filij hoim ſunt. qui in nece dñi im‑pia voluntate ſeuiebant. Quoꝝ dẽtes fue‑runt arma ꝛ ſagitte. i. cõſilia peſſima. ꝛ vba volantia ad opatõem mortis. Acuto gladio cõpantur voces ille que dicebant: crucifige crucifige. qm̃ ſicut acu‑tus enſis: celerrimum mortis opat effectum. ita ꝛ illa verba citatam exicij cõpleuere ſenten‑tiam.

g ¶ Exaltare: vt pẽ‑dens in cruce ſemp in tua maieſtate cogno‑ſcaris regnare. Super celos dixit. quia domi‑nus: ſupnas virtutes noſcitur habere ſubie‑ctas. ꝛ qm̃ aſcẽdẽs ſu‑per celos ſedenſq; ad patris dexteram glori‑ficatus eſt. Glorifica‑tus quoq; eſt ſup terrã qm̃ totũ mundũ replet eccl̃ia. in q̃ laudes deo iugiter cõcinnunt.

h ℟ Laqueũ para‑uerunt: cum interroga‑tiones xp̃o inferebant doloſas. Sic quoq; vo‑luerunt xp̃m incurua‑re. vt non nominaret nomen eius.

i ¶ Bene fouea di‑citur ſententia mortis que mittit ad foueam. Dixeruut em̃. Reus ẽ mortis. ꝛ iõ dicti ſunt foueam fodere. qꝛ viſi ſunt eum neci tradidiſ‑ſe. Et ipi inciderũt oĩs enim iniuſta vox: ſuos damnat autores. ꝛ an‑teq; alteri noceat ſe p̃‑us ip̃a cõdemnat.

℟ Inciderunt. cuꝫ poſt reſurrectiõem dñi inimicis traditi. capti. interfecti ꝛ diſpſi ſunt

k ¶ Agit filius gra‑tias patri. p id p quod ꝛ reſurrexit a mortuis. Paratũ ſe dicit ad agendas gratias. qꝛ ſibi ſciebat venturam gloriã reſurrectõis. Can‑tare diximus. gratias vocibus referre pſal‑mũ dicere. p̃dicabili actiõe illum laudare.

l ¶ Exurge dicit quaſi ſurge. ad miracu‑lũ faciendũ: exurge pſalteriũ ꝛ cithara. pſal‑teriũ fuit: qñ opabat diuina mandata. Ci‑thara vero: glorioſam paſſionem ſignificat. q̃ tenſis neruis et oſſib⁹ dinumeratis virtutem patiẽ pſonabat. Surre‑xit diluculo. qđ ẽ inter tenebras noctis ꝛ cla‑ritatẽ diei.

m ℟ Confitebor ti‑bi. hoc eſt. poſtq̃ reſur‑rexero te in pplis xp̃ia‑nis laudabo.

¶ Pſalmũ dicã. q̃a qꝛ p oẽs gẽtes: liguis varijs pſalmodia dño deuota mente pſoluit

n ℟ Magnificata eſt mĩa. qꝛ dñi reſurre‑ctione pacificata ſunt oĩa patri que in celo et que in terra ſunt.

¶ Nubes ſignificãt ꝓphetas. quos irrigua veritas ſpũſſancti. ve‑lut coploſus imber im‑pleuit: ꝛ celeſti fonte ſatiati: ſup ſteriles pec‑catores ſpũalis cople dona fuderunt.

o ℟ Exaltare. pro‑pheta hec dicit. de glo‑rioſa Xp̃i aſcenſione. Erit gloria ſup terraꝫ. cum effuderit donũ ſpi‑ritusſancti ſup omnem carnẽ. Orõ.

Tanſfer dñe iniq‑tatẽ familie humi‑lis: ſub tuaꝝ alarũ vm‑bra ſperantis. vt miſſa de celo mĩa tua a neqſ‑ſimis inſidiarũ foueis eruamur. Per.

¶ Cõmonet itaq; põ‑tius pilatus ne diſper‑dat ſcriptũ titulũ q̃ re‑gem dñm declarabat. Regem em̃ illum quis poterit abolere: quẽ conſtat eſſe celi terreq; creatorem.

f batus. Filij hoim dentes eoꝝ arma ꝛ ſagitte: ꝛ ligua

g eoꝝ gladius acutus. Exal‑tare ſup celos deus ÷ ꝛ ∻ in

h oẽm terram gloria tua. La‑queũ parauerunt pedibus meis: ꝛ incuruauerũt aĩam

i meã. Foderũt ante faciem meã foueã: ꝛ inciderunt in

k eã. Dyapſalma. Para‑tum cor meũ deus paratũ cor meũ: cantabo ꝛ pſalmũ

l dicam. Exurge gloria mea exurge pſalteriũ ꝛ cithara:

m exurgam diluculo. Cõfite‑bor tibi i pplis dñe: ꝛ pſal‑mũ dicam tibi in gentibus

n Qm̃ magnificata ẽ vſq; ad celos mĩa tua. ꝛ vſq; ad nu‑

o bes veritas tua. Exaltare ſup celos deus: ꝛ ſup oẽm terram gloria tua.

¶ In finẽ ne diſpdas. Da‑uid in tituli inſcriptõne.

¶ Xp̃c exprobrat neq̃tiaꝫ iudeoꝝ ꝛ eoꝝ retributiões declarat. ac de leticia iuſto‑rũ cum vltõeꝫ viderint pec‑catoꝝ.

Pſalmus. lvij.

a Iverevtiq̃ iuſticiā lo
quimini : recte iudica
b te filij hoim. Etem̄ in cor/
de iniquitates opamini in
terra :iniuſticias manꝰ ve/
c ſtre ꝯcinnāt. Alienati ſunt
peccatores a vulua : erra/
uerūt ab vtero:locuti ſunt
d falſa. Furor illis ſm̄ ſimi/
litudinem ſerpentis : ſicut
aſpidis ſurde et obturan/
e tis aures ſuas. Que non
exaudiet vocē incantantiū
⁊ venefici incantātis ſapiē
f ter. Deꝰ cōteret dentes eo
rū i ore ipoꝝ: molas leonū
g cōfringet dn̄s. Ad nihilū
deuenient tāq̃ aqua decur
rens :intendit arcū ſuū do/
h nec infirment. Sicut cera
que fluit auferent : ſupceci
dit ignis ⁊ nō viderūt ſolē
i Priuſq̃ intelligerēt ſpine
vr̄e ramnū: ſicut viuentes
ſicut in ira abſorbet eos.

a ¶ Loquunt̄ em̄ iudei falſo iuſticiā legis. q̄ nō ſunt recta iudicaturi. vere em̄ iuſta loquunt̄ :qui iuſta facturi ſunt. Sermo em̄ rectus: vite debet eē conſimilis. Hic arguit ꝓpheta voces illoꝝ qn̄ doloſe dicebant Mgr̄ ſcimus q2 a deo veniſti. Nō recte iudicabant qn̄ pilato dicebāt: crucifige crucifige b ¶ Etem̄ in corde. ac ſi diceret. quō potuiſtis de me iudicare qui in corde vr̄o iniq̄tates opamini. vbi ꝑfectū ē crimen anteq̃ fiat ꝑpetratū. In terra dicit. in archāo pectoris. Per manus ſignificat res actuales malas. que cōcinnant̄ mente: qn̄ ex multis ꝑtibus ſibi cōuenit ꝑuerſitas adunata. c ¶ Merito ergo ꝓiectos dicit peccatores tanq̃ abortiuos a vulua eccl̄e. qui nulla doctrina cōfirmatōe ꝑfecte imbuti ſunt. ſed tāq̃ teneri pecudis fatuata mollicies. nō ad lucē vitalē ſed i ꝑfidie tenebras ꝓbant̄ abiecti. Et recte eccl̄a vterū habere dicit̄: que nos ſacro baptiſmate genuit in ꝑpetuā lucē. Errauerūt ab vtero qui cōtraria matri dogmata ſecuti ſunt. Ipi ⁊ falſa locuti ſunt: qui ab eiꝰ ſanctis doctrinis errauerunt. d ¶ Obſtinatoꝝ iudeoꝝ furor irreuocabilis eſt ſicut ſ̄pentis. quibꝰ etiā mala conſuetudo aſpidis cōpat̄. que ne exaudiat verba incantantis ⁊ ſuas latebras derelinquat: vnā aurē dicit̄ ſue caude obturare inflexione. alterā in terram deprimere: ſic obturatis auribꝰ cordis iudei noluerūt audire ſaluberrimā iuſſionē xp̄i. ſiue ſancte ſcripture intelligibilē v̄itatē e ¶ Dicit. n. de aſpide q̄ nō exaudiet vocem incantantiū. nec paſſa ē audire vocem: que illam trahere potuiſſet ad lucē. Sic em̄ iudeus vl̄ quiuis obſtinatus maliuolus nō contrahit̄ a docente ad lumen veritatis. f ¶ Contriuit deus dētes iudeoꝝ: qn̄ doloſa verba eoꝝ deducebant̄ ad nihilū. Leones fuerūt qn̄ cruento ore clamabant: crucifige crucifige. Cōfringebant̄ mole i ore ipoꝝ qn̄ nō poterāt dictis veriſſimis reſpondere g ¶ O inaudita ſeuicia iudeoꝝ: cōpant̄ illis tot mala ingentia a q̄bus nouimus īmania venire ꝑicula. Aq̄ v̄o decurrēs ē torrens cito deficiēs. Deꝰ etiā ꝯ malos arcū ſuū intēdit. i. cōminatōꝫ ſue poteſtatis. ⁊ tādiu terret donec infirmati cedāt. ⁊ ad cōfeſſionis ſalutē ſe cōuertant. h ¶ Sic cera igne diſſoluit̄. ita ⁊ iſti qui in ſua obſtinatōe ꝑdurāt. futuri iudicij igne ꝑdunt̄. ¶ Auferēt̄ dicit a ꝯſpectu dei. ¶ Supcecidit ignis. i. iudiciū mortis. Et n̄ viderūt ſolē. ¶ id ē dn̄m ſaluatorē. Illū em̄ cōſpicere nequeūt. niſi q̄ eū mūdis mētibꝰ intuet̄. M ¶ Vl̄ ignis ꝯcupiſc̄e male cecidit ſ ſup mētes maloꝝ. ⁊ iō iuſtū ⁊ bonū ⁊ ſanctū videre nō pn̄t. i. bn̄ agere ⁊ bn̄ diſcernere agēda. i ¶ Hic loq̄t̄ ad ppl'm peccātē. Ramnus ſpinaꝝ genus eſt aculeis aſperrimū ⁊ flore gratiſſimū. ⁊ ſignificat ꝑ flores retributōꝫ bonoꝝ. ꝑ aculeos penaꝫ maloꝝ: iuſtis floret ad ornatū. peccatoribꝰ p̄bet ſpinas ad cōſtringēdū. ¶ Dicit v̄o ſicut viuētes. q2 viuere credunt̄ ⁊ mortui ſunt. Omnis em̄ peccator in peccatis degens veritati moritur. Sicut in ira: illud ſignificat. q2 dn̄s nō iratus ē tanq̃ iratus videt̄ peccatores p̄cellere. Q aūt addit̄ abſorbet eos. hoc ſignificat ſubitū interitū eoꝝ cum iuſta vindicta.

k R Letabit᷑ iuſtus. q᷑ qñ impij dānāt᷑ in penis: iuſti letificant᷑ in p̄mijs. ¶ Cū eñi ſanguis peccatoris effundit᷑, tūc man⁹ .i. actus iuſti hoīs corrigunt᷑. ipio eñi peunte: cōmonet᷑ iuſtus ſe cautius diligentiuſqꜫ cuſtodire. l ¶ Vult hic eñi hoc intelligi. q᷑ nec mali in hoc ſeculo oīno a pena ſunt liberi qꜫuis florere videant᷑. q᷑ q̄ nō crediderit iam iudicatus eſt. Nec etiā boni a bñficio ſequeſtrati lʒ mūdanis oneribus opprimant᷑.

R Tūc erit fructus iuſto: cū ei dñs celorū regna donauerit. Illi ante iudiciū in hac terra iudicant᷑: de q̄b⁹ dictum eſt. Qui nō crediderit iam iudicatus ē.

Oratio.

IUſtiſſime dñe ꝯcede pp̄lo tuo ſeq̄ iuſticiā. diligere recta: ne a veritate tua audituʒ auertēs: a venefici ſerpentis morſibus sauciet᷑. Per.

In finē iam dictū eſt ſine fine. Ne diſp̄das: Dauid in tituli inſcriptōe. Et hoc quoqꜫ frequenter ponit᷑. vt paſſio dñi p̄ hec indicia declaret᷑. Domus dauid indicat monumentum vbi triduana morte requieuit. qđ ad cuſtodiendū miſerūt iudei mala mente: qđ tñ inuitis eis factū eſt ad gloriā noīs eius. ne p̄ fraudē diceret᷑ reſurgere.

a ¶ Petit humanitas verbi ex hūanitate ſine macula peccatoꝝ: diabolū vel miniſtros eius iudeos auerti a ſe. Nos autē ſic petimus obnoxij ab imūdis ſpiritib⁹ diuina mīa liberari. R Inimici xp̄i fuerūt iudei: cū ei inuidebāt occulte. Inſurrexerūt cū p̄ceptis ei⁹ obuiauerūt. b ¶ Duo genera inimicoꝝ poſuit. ſ. inimicos q̄ aīm tñ habuerūt nocēdi. ⁊ qui iam inſurgebāt nocere. nūc vō terciū genus ponit eoꝝ. q̄ iam op̄ant᷑ malum.

R Quia op̄arij iniq̄tatis effecti ſunt. cuʒ manus armauerūt ad eius interfectōeʒ. Viri ſanguinū fuerūt. cū ſanguinē iuſti ſup̄ ſe ſuoſqꜫ filios vētuꝝ eē optauerūt. c ¶ Aīa hic dicit᷑ vita corp̄alis: ceterū aīam xp̄i nulla potuit aduerſitas occupare. ſ᷒ p̄ aīam captā tp̄us oſtendit᷑ paſſiōis. Fortes: diabolū ſignificat hic cum miniſtris iudeis.

d ¶ Iniq̄tas hic p̄ malicia vel maliuolentia accipiēda eſt. pctm̄ vō p̄ op̄atōe ſceleris q̄ oīno a dño fuiſſe p̄bāt᷑ extranea. Xp̄c eñi mundanā vitā recto tramite cucurrit: nec illi vllo mō potuit obuiare iniquitas: q̄ actus ſp̄ hūanitatis intorquet. hoc eñi ei erat dirigi. vnde venerat vt rediret.

e R Ad patreʒ hic loquitur a quo ſe ī euāgelio clarificari poſtulabat. ⁊ vide. hoc ē fac videri. vt credant me equalē tibi. Deus virtutum. id eſt angelorū ⁊ hominū. Deuſ iſrael hoc eſt animarū deum videntium.

f ¶ Intende nūc ad viſitandas omnes gētes vt tibi ex gentibus copia creſcat. quia ſterilitatem fidei in iudaico populo comperiſti. Omnes gentes dicit. qm̄ de vniuerſis gētib⁹ dño adiuuante erāt credituri. Non miſerearis. oſtēdit illis eſſe miſerenduʒ: qui puro ſtudio ſupplicabunt.

k Letabit᷑ iuſtus cuʒ viderit vindictā: man⁹ ſuas lauabit in ſanguine peccatoris

l Et dicet hō ſi vtiqꜫ eſt fructus iuſto: vtiqꜫ ē deus iudicans eos in terra.

¶ In finē ne diſp̄das. Dauid. in tituli inſcriptiōe qñ miſit ſaul ⁊ cuſtodiuit domū eius vt interficeret eū. ¶ Xp̄c orat ne ei inimici nocere preualeant. dicitqꜫ quēadmodū ī fine ſeculi cōuertēdi ſint iudei. p̄ q̄bus ⁊ orō mirabili pietate depromit᷑. Ps. lviij.

ERipe me de inimicis meis de⁹ meus: et ab inſurgentibuſ in me libera

b me. Eripe me d̄ op̄antib⁹ iniquitatē: ⁊ de viris ſan-

c guinū ſalua me. Quia ecce ceperūt animā meā: irrue-

d rūt in me fortes. Neqꜫ iniq̄tas mea neqꜫ pctm̄ meuʒ dñe: ſine iniq̄tate cucurri ⁊

e direxi. Exurge in occurſuʒ meum ⁊ vide: ⁊ tu domine deus virtutuʒ deus iſrael.

f Intende ad viſitādas oēs

Licet oēs opant̄ iniquitatē. illis tñ pcendū est. qui ad xp̄m deuota mente cōfugiunt. g ℭ Declarat̄ hic futura cōuersio iudaici ppl̄i. ⁊ ex eis in fine mundi innumeros eē credituros: ⁊ q̄uis sera tñ aliqñ salutifera cōuersione saluentur.

℟ Et vſq̄ ad exitū vite sue famē verbi dei patiunt̄. ℭ Canis dictus a canendo. naʒ illius cōſuetudo est. illa loca defendere: vbi ſe nouit alimoniā repire: ita iudei iam cōuerſi defendent ciuitatem .i. eccl̄iaʒ quā correctis pdicatorib⁹ circuibūt. h ℭ Loquent̄ certe tunc in ore suo: qd̄ nūc hr̄e nō merent̄ in corde. ℟ℭ Erit vtiq̄ in labijs eoꝝ gladi⁹ celestis verbi dei. qui legit̄ bis acutus. ex vtroq̄ testō feriens. ℭ Quis eñ cū pondere pferendū est quaſi nullus gentilis pene. qua oīno rariſſimus. q̄ eoꝝ pdicatōem audiet. ſ. iudeoꝝ. qñ qñ cōuertēt̄ iudei: pene Xp̄iani ex gentibus antixp̄o adherebunt. vt rariſſim⁹ ſit tunc xp̄ianus. ex gētibus natus. l ℭ De gentibus q̄ in antixp̄i scelerata religione pmanserint. irridendos eos pnūciat q̄ pdicatōes rectas audire noluerint. Gentes. ⁊ in bono ⁊ in malo poni notiſſimuʒ est. Ipsas eñ p nihilo habet dn̄s: qui eū creaturarū oīm nō venerant̄ autorē. Mos ē ſcripture ſicut hic dicere p parte totū. vt oēs gentes nō oēs ſ oēs incredulas accipias. k ℭ Fortitudinē hūanitatis ſue dicit xp̄c pr̄is beneficijs applicandā. Ad te custodiā mutata ſillaba ſignificat per te. Custodiā fortitudinē meā: merito illi fortitudinē ſuam pnunciat deputandā: quē etiam susceptorē suū eē noſcebat. ℟ Preuenit illum mīa pr̄is, cum prius centurio eū ↄfeſſus est q̄ ab inferis reſurrexiſſe deū videret. Sʒ ⁊ multi pcutientes pectora ſua reuertebant̄ dicentes. vere filius dei erat iſte.

gentes: nō miſerearis oibus qui opant̄ iniquitatē.
g Dyapſalma. Cōuentent̄ ad veſpam ⁊ famē patient̄ vt canes: ⁊ circuibunt ciui
h tateʒ. Ecce loquent̄ in ore ſuo: ⁊ gladius in labijs eo
i ꝝ: qm̄ quis audiuit. Et tu dn̄e deridebis eos: ad nihilū deduces oēs gētes
k Fortitudinē meā ad te cuſtodiaʒ: q2 deus ſuſceptor meus: deuſ meus: mīa ei⁹
l pueniet me. Deus oſtēdit mihi ſup inimicos meos: ne occidas eos neqñ obli
m uiſcant̄ ppl̄i mei. Diſpge illos in virtute tua: ⁊ depone eos ptector meus dn̄e.
n Delictū oris eoꝝ ſermonē labioꝝ ipſoꝝ: ⁊ cōprehēdā
o tur in ſupbia ſua. Et de execratōe ⁊ mendacio annūciabunt̄ in cōſumatōe: i ira
p cōſumatiōis ⁊ nō erūt. Et ſcient q2 de⁹ dn̄abit̄ iacob ÷⁊:· finiū terre. Dyapſ̄.

l ℭ Deus ōndit mihi. Secundū iam dicit munus beneficij. vt etiam inter inimicos virtus ipi⁹ maieſtatis poſſit oſtendi. vt de blaſphemis fiant religioſi. Ne occidas eos. precatur ergo ne gēs iudeorū funditus pereat. ſed magis erraſſe ſe ſatiſfactiōe digna cognoſcat m ℟ Diſpge illos hoc dictū eſt de iudeis vt in toto orbe diſpſi. ſic emendati nō ſuperbiant. vel in hac diſpſione ſcelus ſuū penitēdo deplorent. n ℭ Delictū oris eorū. i. cogitationū inſanie fuerūt. qñ cōſiliū fecerūt. vt neci traderēt dn̄m. Sermo quoq̄ labioꝝ deteſtabilis fuit. qñ dicebāt Reus ē mortis. Captos eos cōſtat in ſupbia ſua. qñ viderunt reſurgentē quem ſpuerūt miracula facientem. o ℟ Execrabant̄ dn̄m. cū eū filiuʒ ioſeph fabri dixerant. Innectebant etiā mēdacium: cum eum demoniū dicebant habere. Et nō erunt. i. vt nō poſſint pſeuerare i malicia ſua ſed in ea cōſument̄. ℭ Cōſumatōem eñ illā dicit quā vnuſq̄ſq̄ patit̄: qñ memor peccatoꝝ ſe cruciat. Nō erunt igit̄ vtiq̄ ſupbi. ſed penitendo hūiliati. p ℭ Et ſcient. iudei cū fuerint pfecta religiōe inſtituti: xp̄m eē dn̄m iacob pr̄iarche. qd̄ primitus non credebant. ⁊ dn̄m eſſe finium terre. i. catholice eccl̄ie toto orbe diffuſe. qd̄ nō durato corde nō ſapiūt.

q Conuertenť ad vesperā et
famē patiēť vt canes: ⁊ cir
r cuibunt ciuitatē. Ipi diſp-
genť ad manducādū: ſi vo
nō fuerint ſaturati ⁊ mur-
s murabūt. Ego aūt cātabo
fortitudinē tuā: ⁊ exultabo
t mane miam tuā. Quia fa-
ctus es ſusceptor meus: et
refugiū meū in die tribula
v tōis mee. Adiutor meꝰ ti-
bi pſallā: qꝛ deꝰ ſusceptor
meus es: deꝰ ÷ meꝰ :· mi-
ſericordia mea.

In finē ꝓ his ꝙ īmutabū
tur in tituli inſcriptiōe Da
uid in doctrinā cū ſuccēdit
meſopotamiā ſirie et ſyriā
ſobal. ⁊ cōuertit ioab ⁊ ꝑ-
cuſſit edom in valle ſalina-
rū duodeci milia. Po
pulus conuerſus ad xp̄m
orat. vt poſt tribulatōnes
q̄s ꝑtulit deducať ad ip̄m.

Pſalmus. lix.

a Deus repuliſti nos et
deſtruxiſti ÷ nos :· iratꝰ es

q Poſt interiectōem ſecundi dyapſal-
matis: venit ad terciū ingreſſum. vbi cōuer
ſio iudeoꝝ ⁊ reſurrectio dñi oſtenditur. Ca-
nes hic ſignificat ꝑdicatores ex iudeis con
uerſos. vt paulū ⁊ alios. Ciuitas vo ħ irl'm
ſignificat terreſtrē quā
paulus circuiuit predi
cando glorioſe. et alij
iudei multi credentes
In ſuꝑiore. n. diuiſiōe
veſpam diximus finē
ſeculi ſignificare. ħ hic
initiū ſexte etatis oſtē
dit. qn̄ dn̄s venit. ⁊ pꝰ
eius reſurrectōem mul
titudo credidit iudeo-
rū. r Ipi vo qui
verā meruerūt hāc do-
ctrinā diſꝑgenť ad mā
ducandū cibū vicȝ ſpi
ritalē. vt cōuertanť gē
tes ad fidē. ſicut petro
dictū eſt in viſiōe. Ma
cta ⁊ manduca. Satu-
ranť doctores: qn̄ ꝑdi
catōnes ſuas viderint
ꝑplos deſideranter aſ-
ſumere. Contra ieiuni
murmurant ſi vba ſua
fructificare nō cogno-
uerint in mētibꝰ ꝑſido
rū. s M Cantabat
xp̄c. i. ꝑdicabat fortitu
dinē pr̄is. quō cū ipſo
vicerit diabolū.
Mane exultabit.
cū nox obſcura iſtiꝰ ſe-
culi tranſierit. qn̄ iam
mīa dñi in remunera-
tōne ſanctoꝝ eluceſcit.
Ibi. n. ip̄e exultaturꝰ ē
tāq̄ rex ⁊ dn̄s. vbi ſuū
ꝑplm in ſe gaudere cō-
ſpexerit. pōt etiā canta
tio et exultatio iſta ad
mēbra magis ꝓprie re-
ferri. Cantauit eñ xp̄c
fortitudinē in petro. alijſq̄ aplis ⁊ martiri-
bus. t Ip̄e xp̄c ſuſcipiť qn̄ eccia cun-
cta ſaluať. Tūc etiā eternū refugiū efficitur
xp̄c. qn̄ iſta deſiderātiſſima vox audiť. Veni
te benedicti pr̄is mei. ħ ⁊ iā gratū ē refugiū
xp̄c. qn̄ tp̄e tribulatōis cōdonať.
v Repetit frequēter bñficia, vt nobis
quemadmodū gratias agere debeamus oſt̄
dat. Suſceptor: humanitatis noſtre vbum
eſt. ꝙ eam in marie virginis vtero ſibi ſocia
re dignatus eſt. Deus meus. i. mīa mea. ibi
eñ omnia ſunt beneficia. ibi vniuerſa mune
ra deſignata.

Oratio.

Omnipotens dn̄e.
cuius virtutē atq̄
mīam matutino lauda
mus in tp̄e: que fortitu
dinē te nr̄am oramus
⁊ q̄m̄s. vt ab oī obſcu
ritate tenebraꝝ eruti:
matutino lumine decō
remur. Per.

Cōmutabunť aūt
in finē. qui veteris ho-
minis errore depoſito
dn̄o ſaluatori pura mē
te famulanť. Tituli in
ſcriptio xp̄m ſignificat
regem. In doctrinā. i.
xp̄ianā. Bella iſta que
ſequunť. hiſtoria regū
comꝓhendit. ⁊ ſignifi-
cant victorias dn̄i ſal-
uatoris: quas in toto
mūdo de paganis agit
⁊ perfidis. quoꝝ verba
iſte pſalmus dicturus
eſt. xp̄c manu fortis et
deſiderabilis. non fer-
ro ſed cōuerſionis ſtu-
dio. non ꝑ ignem viſi-
bilem ſed per charita-
tis ardorem (quo mo-
do diuinitas debellare
ac vincere inuiſibiliter
cōſueuit) mundū rebel
lem ſubegit.
a Pplꝰs iſte qui
erat priſcis erroribꝰ il-
ligatus: repulſum ſe ⁊
deſtructum ſub grarū-
actōe cōmemorat. Cū
dicit repuliſti. oſtendit
ſe fuiſſe gratia dei reuocatū ne in prauis do
gmatibus vita finiretur. Iſta deſtructio ſic
euertit. vt cōſtruat. ſic deponit. vt erigat. iō
merito ad gratiarūactionē venit iſta deſtru-
ctio. Iratus eſt quando ſuꝑſtitiōes eoꝝ ſub
uertit. Miſertus cum eos ad cultum vere re
ligionis adduxit.

b ꝛ miſertus es nobis. Cō/
mouiſti terrā ꝛ cōturbaſti
eā: ſana cōtritōes eius q̄a
c cōmota eſt. Oſtendiſti po
pulo tuo dura: potaſti noſ
d vino cōpunctōis. Dediſti
metuentib⁹ te ſignificatiōꝫ
vt fugiant a facie arcus.
e Dyapſalma. Ut liberēt
dilecti tui: ſaluū fac dexte/
f ra tua ꝛ exaudi me. Deus
locutus ē in ſancto ſuo: le/
taboꝛ ꝛ partiboꝛ ſicimā: et
cōuallē tabernaculoꝝ me
g tiboꝛ. Meus eſt galaad ꝛ
me⁹ eſt manaſſeſ: ꝛ effraim
h foꝛtitudo capitis mei. Ju/
da rex me⁹: moab olla ſpei
i mee. Jn idumeā extendaꝫ
calciamētū meū: mihi alie
k nigene ſubditi ſunt. Quis
deducet me in ciuitatē mu
nitā: quis deducet me vſq̄

b ꝙ Terra: vniuerſum cetū peccantiū ſi/
gnificat. qui in aduentu dn̄i cōmoti ſūt. q̄n
culturas ſuas cognouerūt deo eē abomina
biles. Cōturbati ſt̄. q̄n inter doctrinas ſuas
alias audierunt. Apphendite diſciplinā ne
quando iraſcat̄ dn̄s ꝛ
pereatis de via iuſta.
Sana cōtritōes ꝛc̄. Ce
leſti medico ꝓduntur
vulnera. vt cōtritis me
dicina ſuccurrat. Jſta
eſt ꝯtritio que nos effi
cit foꝛtioꝛes. q2 cōmo/
ta eſt. i. a prioꝛe erroꝛe
tranſlata eſt. vt tibi do
mino obediat q̄ an̄ ido
lis ſeruiebat.
c ꝙ Oſtendit ei du/
ra fidelib⁹ iuſtis ī iſto
mūdo. vt reddat in et̄/
nitate p̄cioſa. Uino cō
parata ē virtus. in qua
nō eſt vicioꝝ copia ſed
cōpunctōis vbertas. q̄
in bono ꝓpoſito ſtudiū
nr̄e voluntatis īmuta/
te efficit recta ſape duꝫ
ea implentur.
d ꝙ Dedit timenti
bus ſignificatiōem. q̄n
p ſcripturas edocuit ī
hoc mūdo fideles mul
tiplices paſſiones ſu/
ſtinere: facies arcus.
diem iudicij deſignat.
vbi noui ꝛ veteris teſti
quaſi duobus inflexis
lugis oīs ppl̄s iudica
tur. ſ3 ille ab iſto arcu
ſagittā. i. ſniam nō ſu/
ſcipit. qui ſe in hūilita
te cōfeſſionis deuote ꝓſtrauerit. e ꝙ De
p̄catur iſte ppl̄s fidelis. vt iam a tribulatōi/
bus liberatus dei virtus tribulatōnes eius
in alacritatē gaudij cōuertat. Et itē p̄cat̄ vt
saluus fiat dextera. q2 in ipſa pte ſtatuendi
ſunt qui ppetua felicitate gaudebunt.
f ꝙ Locutus eſt p2 in filio. ſ. euangelicā
veritatē. p quā venit redēptio fideliū. Leta
boꝛ. Juſte letabat̄ ppl̄s cui ꝓſpera locutus
eſt dn̄s. ꝰ Sicimā ſamariaꝫ ſignificat.
diuidit xp̄c ſicimā. cū aliā ptē ad beatitudi/
nē aliā cū infidelibus ponit. ꝙ Cōuallē
tabernaculoꝝ metiebat̄. i. de iudaica colle/
ctione habet nō minimā poꝛtōem in fide ca/
tholica. Cōuallis dicta. q̄i cauata vallis.
g ꝙ Galaad interp̄tat̄ aceruus teſtionij.
Teſtes em̄ grece martires dicūt̄. Aceruus
iſte teſtimonij: magnā eē ſignificat martiruꝫ
cōgregatōem. Manaſ/
ſes interp̄tat̄ oblitus.
merito ergo fidelis po
pulus dicit illā obliuio
nē ſuā eſſe que erat de
abolitōe ſcelerū ventu
ra. Effraim fructifica/
tio dicit̄ que eſt foꝛtitu
do capitis mei. i. domi
nus ſaluatoꝛ. qui no/
bis cōtulit copioſiſſi/
mū fructū: in paſſiōe ꝛ
reſurrectōe: q2 niſi gra
nū frumēti ꝛc̄. vſq̄ mul
tū fructū affert.
ꝰ Uniuerſa hec de
gentiū vocatōe dicun/
tur. quaꝝ diuerſe v̄tu/
tes: ſub ſingl'oꝝ noīm
interp̄tatōe intelligen
de ſunt. h ꝙ Juda
xp̄m ſignificat: ꝛ cū ex
ultatiōe dicendū eſt. iu
da rex meus. q̄m hec ē
fideliū glorioſa ꝯfeſſio
Moab p gentib⁹ poni
tur. vn̄ cōgregandā p̄/
dicebat eccl'iam. Per
ollam ſpei tribulatio ſi
gnificat̄: quā in hoc ſe
culo ſancti ſuſtinent. q̄
ad ſpem vite eterne do
mino preſtāte porrigi/
tur. vt paulus ait. ſpes
aūt nō cōfundit. Olla
v̄o hic in malam ptem
ponit̄ eo q2 in ſenſu prauo velut vnda deco
ctionis exeſtuat. ſ3 decoctis peccatis ꝛ exu/
ſtis cōuertetur nigredo olle. i ꝰ Jdu/
mea interp̄tat̄ ſanguinea vel terrena. ac ſi di
cat. in iſtos tales extendā calciamētū. i. p̄di
catōem euangelij. Mihi alienigene ſubditi
ſunt. ſ. xp̄o ꝛ eccl'ie. k ꝙ Exclamat ppl̄s
fidelis ad dn̄m. quis deducet me in ciuitatē
munitā. i. futurā il'm: niſi tu ſolus de⁹: que
ſic munita eſt vt nulla vlterius pſecutiōe q̄/
ciatur: qui eam te duce ingredit̄. Quis de/
ducet: ipe. ſ. deus. Deſiderat em̄ eccl'a illos
ppl'os ſibi applicari, q̄ adhuc nō meruerunt

eſſe pfecti. vt cõpleto numero pdeſtinatorũ ſimul ad eterna gaudia terreni cũ ſanctis p uenirent. l ¶ Dicẽdo nõne tu deus: oñ dit d quo ſupius dicebat. ſolũ eẽ eũ q̃ dedu ceret: ⁊ illũ ſolũ creatorẽ debere nobis eẽ p pitiũ.

laudẽ decantat ppl's xpianus. a ¶ Dep̃catio: aſſidua ẽ cõiſcꝫ deo ⁊ hoĩ ſupplicatõ Oratio xo ẽ quã ſancte trinitati iure pſolnimus. illã poſtulauit: intẽdi. i. pſpicit a dño atꝫ miſereri. b ¶ Clamat cõgregatõ ſcã a finibus terre.

Dicit aũt. qui repuliſti nos. i. a malo p hibuiſti ne in nr̃a volũtate verſaremur erronei. Nõ egredieř deus in virtutibus noſtris. i. cum ita nos intus ĩ pñti ſec'lo defendas ab aduerſarijs nr̃is. vt tñ foris nos diuerſis afflictõibus ad pbatõem nr̃am affligamur. eſtimãt inimici q nõ egre diaris in virtutib⁹ noſtris. q̃uis in mẽte noſ virtuoſe ptegas.
m ¶ Orat eccĩa vt d tribulatiõe iſtius mũdi quã iugiter ſuſtinebat dñi ſibi pueiret auxiliũ. ſciens tanto illic amplius vnũquẽcꝫ cõſolandũ: quanto hic p eius noĩe fuerit vehementer afflictus. Et vana ſalus hoĩs. ſalutem pſtare non põt hoĩ niſi ſolus deus. ideocꝫ ſperare nõ debet hõ in hominẽ. n ¶ Ipe in deo faciet virtutẽ. q̃ in mandatis eius iugiter pſeuerans. diabolicas tentatões xp̃o miſerante calcauerit. Ad nihilũ quippe perducit inimicos fideliũ. qñ delet eos de libro viuentiũ. vbi ſibi videbanť ſcripti elati.

l in idumeã. Nõne tu deus
qui repuliſti noſ: ⁊ nõ egre
dieris deus in virtutibus
m nr̃is. Da nobis auxiliũ de
tribulatõe: ⁊ vana ſaluſ ho
n minis. In deo faciem⁹ vir
tutẽ: ⁊ ipe ad nihilũ dedu
cet tribulantes nos.

¶ In finẽ in himnis dauid
¶ Vox ecc'ie petentis vt
ſub alarũ xp̃i velamine pte
gať. Pſalmus. lx.

a Exaudi deus depcatõ
nẽ meã: intẽde orõni
b mee. A finibus terrẽ ad te
clamaui dum anxiareť cor
meũ: in petra exaltaſti me.
c Deduxiſti me q: factus es
ſpes mea: turris fortitudi
d nis a facie inimici. ÷ In:·
habitabo ĩ tabernac'lo tuo
in ſecula: ptegar ĩ velamẽ
to alaꝝ tuaꝝ. Dyapſal.
e Qm̃ tu deus meus exau
diſti orõnẽ meã: dediſti hẽ
ditatẽ timẽtib⁹ nomẽ tuũ.
f Dieſ ſup dieſ reg'la dijcies

N id ẽ q̃tuor ptibuſ mũdi. ¶ In q̃bus oĩpotẽtis dei eccĩa cõſtituta ẽ. In anxietate cordis. qñ enixius oratur ⁊ clamať ad dñm. ſcꝫ cũ piclitãte aĩa: aĩe neceſſaria remedia poſtulanť. Petra ſignificat xp̃m. ĩ hac petra ſe exaltatũ eẽ pnunciat: ĩ qua oĩs edificatus eſt xp̃ianus. c ¶ Deduxiſti me. in illã. ſ. futurã requiẽ quã beat⁹ ſuis dñs pollicef. Cã etiã reddiť q̃re ſit ductus ad pmiũ. q: poſuit ſibi ſpem dñm. Turris etiã dñm ſignificat turris eñ ciuitatiſ muros defendit. ⁊ irruentes hoſtes ex alto vulnerat. Sic xtus dñi: pplm ſuũ defendit: pugnat xo verbo nõ prelio. ⁊ turris illa virtutibus plena ẽ nõ gladijſ
d N Inhabitabo vticꝫ in illo tabernaculo in q̃ ſine fine manſuri deũ iugiter cõtẽplemus. ¶ Merito g̃ ptectio dñi alis cõpata ẽ. q̃ nec ſubiectos onerant ⁊ leſionẽ oĩs ꝯtrietatis emendãt.
e ¶ Cur in velamẽto alaꝝ dñi leteť oſtendit. ſ. qm̃ eius exaudita eſt orõ. Hereditatẽ

Oratio.

Clementiſſime dñe: ſalua ſupplicẽ ppl'm auxilio dextere tue ⁊ dum ad fructũ boni opis in tribulatõnib⁹ exercitatur. tua ſemp grã cõſoleť. Per.

¶ In finẽ. xp̃m ſignificari iam notum eſt. In himnis grecũ vocabulũ eſt. interptať cꝫ in laudibus. q: totus pſalm⁹ xp̃i pconia pſonat. Dauid aũt ipm xp̃m ſignificat. cuius

dediſti. ſignificat futuri ſeculi regnũ. hec nõ hꝫ finẽ. ſ cũ ſemel ſuſcepta fuerit nũcꝫ a nobis mutatõe aliqua diſcedit.

f ¶ Dies eternitatẽ ſignificat ſaluatoris qui vere rex noſter diciť. qm̃ ab ipo regimur N Adijcientur etiam anni regis huius ⁊ dies inter iſtas generatõnes vſcꝫ dum con

gregatis electis. ⁊ ſupplātatis inimicis. tradiderit regnū deo pr̄i: ſimul cū ip̄o regnans ⁊ cum ſanctis. C Uſq̄ ergo in diē generatōis ⁊ generatōis. i. vſq̄ ad eternū vnum diem in gloria dei. qui eſt dies. ad quez oīs generatio hominū or/dinate facta eſt.

g Iꝛ Permanebit ineternū. ſ. ppl̄s ſanctꝰ in beatitudīe. nullo iā in eo mortis dominio dominānte. C Miſericordiā quis requiret ibi mīa non requiritur vbi nullus ē miſer. ibi nec veritas: vbi cuncti deū videbūt. Nullꝰ ſiquidē eoꝝ indignꝰ erit bonoꝝ taliū. cū ineternū poſſideāt regna celoꝝ. Negatiue igit̄ legēdū ē q̄s requiret. q. d. nullꝰ. b C Sic ſignificat ita. quēadmodū in ſubſequentibus declarat. Pſallere eñi ſemp̄ dicit ppl̄os beatoꝝ. ſupno noī ñ breui tp̄e ſed in ſeculū ſeculi Uota etiam ſua ſe dño reddē pmittit. vt ei eternas gratias ſp̄ exoluat De die in diem: ſignificat ſemp̄. vt ⁊ hic vota nr̄a reddamꝰ. ⁊ ibi laudes cantemus dño p̄petua hilaritate.

Oratio.

Anxietatū nr̄arum miſericordiſſime cōſolator deus. ꝓtege familiā tuaz a facie inimici vt a te turre fortitudīs ꝯmunita: īhabitare tabernacula mereat̄ eterna. Per.

annos eius vſq̄ in diē generatōnis ⁊ generatōnis.

g Permanet ineternū in cōſpectu dei: miam ⁊ veritatē eiꝰ quis requiret ÷ ei :·.

b Sic pſalmū dicam noī tuo in ſeculū ÷ ſeculi :·: vt reddā vota mea de die in diē.

C In finē ꝑ idithun pſ̄. dauid C Uox cōuerſi dicentis aīam ſuā deo eē ſubiectam. monētiſq̄ errantes: vt magiſ in dño q̄ in caduca huiꝰ mundi felicitate cōfidant. Pſ̄. lxj.

a Nonne deo ſbiecta erit aīa mea: ab ip̄o eñi

b ſalutare meū. Nā ⁊ ip̄e deus meus ⁊ ſalutaris meus ſuſceptor meus nō moue-

c bor amplius. Quouſq̄ irruitis in hoīem: interficitiſ vniuerſi vos: tanq̄ parieti incliato ⁊ macerie depul

d ſe. Uerūtamē p̄ciū meū cogitauerūt repellere: cucur-

C Idithun interp̄tat̄ trāſiliēs eos. i. amatores ſeculi hꝰ. quos miles xp̄i ꝯtēpta mundi voluptate trāſcēdit. ⁊ in dño ſpe firmiſſima ꝑmanebit. talis eñi ꝑmittit finez. i. dñm xp̄m. ſequit̄ quoq̄ pſalmus hoc ē ꝓbabilis vita que regulis dūi obſecūdat. i. obedit.

a C Nōne: vertendū ē vt planius fiat. dicamus eñi. nōne deo ſubdita erit, Subditꝰ ē deo. q̄ ſp̄ hūiliter illud agit q̄d ad eiꝰ mandata cōgnerit ꝑtinere ac p̄ter eū nihil aliud mens beata cōcupiſcit. Ab ip̄o eñi ſalutare meū. i. vnigenitus filius. q̄ recte credētibus ſalutaris dī̄ ⁊ exiſtit. b C Nā ⁊ ip̄e deꝰ meus. nunc deū inuocat quē ſup̄ius nomīauit ſalutare. Ne crederes aūt minorē eē filiū patri dicit ip̄e eſt deus meus. Repetit ſalutaris meus. ſalus ei xp̄c eſt hūani generis. que in adam perierat.

Iꝛ Addidit ſuſceptor meus in eternitate. ſ. iō nō mouebor amplius q̄ poſtq̄ felici viſione fruar cadere non timebo. Nec hz q̄ currat amplius: niſi vſq̄ ad deū. c C Loq̄t eñi ppl̄s dei ad ꝑſecutores xp̄ianoꝝ. q̄diu agmīe fctō ſupra hoīeſ innocētes irruitis.

Iꝛ Addidit interficitis vniuerſi vos. q̄ q̄ volūtatē hz occidendi hoīem. etiā ſi nō ꝑcuſſerit: occidit. C Aptiſſima cōꝑatio. paries inclinatꝰ q̄uis nō moueat̄: tñ occūbit: q̄ in caſum vergit q̄cq̄d a ſoliditate ſua fuerit inclinatū. ⁊ macerie depulſe. q̄ facile in ruinā cadit: ſi fuerit aliq̄ īpulſione quaſſata. Iꝛ Ita homicide cum recte ſitis creati. ad ruinā ꝓni ferimini. naturaliſq̄ in vobis ſenſus verſus ē. C Eſt aūt maceria: ſicca ſaxoꝝ cōſtructio. q̄ ſine aliquo ligamīe īpēſo in altū ducta ꝯponit̄. d C Iſte verſus reſpicit ad iudeos ⁊ ad fictos xp̄ianos. Cogitabant infideles repellere xp̄m. q̄ ē caput ⁊ p̄ciū eccleſie. q̄ſi ne puro corde coleretur ſacrilegis dogmatibꝰ obuiabāt. Tūc ſanctꝰ vir curſuz vite ſue in ſiti ſterilitatis ꝑagebat. q̄ inuenire nō poterat: quē ſacra doctrīa potaſſz. Se

quit ſitis cā. Bn̄dicebāt ore q̄ legem fallaci emendatōe ptranſeūt. ⁊ nō hoc opib⁹. demō ſtrāt qđ ore pnūciāt. Corde. n. maledicebāt: qui ſcripturas ſanctas. vicioſe intelligebāt

e ¶ Nunc repetit ꝓpheta. qđ ſupius dixit

tatis ſſlatōe decipiūt. Ut decipiāt. poterant eīm nō decipe ſi eoꝝ nequitia poſſit dephēdi In id ipm. ſ. in eqtate. quā falſo hr̄e eſtimā tur cū iuſti eē credunt. k ¶ Docet eī vi ciatos ne ſperare debeāt vbi fruct⁹ boni de

aīam ſuā deo eē ſubiectam⁹. vt ipſa repetitio menti nr̄e credulitatez infigeret. Patiā quippe nr̄a xp̄c ē. ꝓpter quē ⁊ aduerſa libēter patimur. ⁊ ſuſcepte regule obſeruatōe gaudem⁹.

f ¶ Supius xp̄m patientia noiauit. nūc iterū dicit deus meus. et ſalutaris meus. q2 reuera aīe ſue ſalutē. iaz tunc p incarnandū verbuz pūenire noſcebat. Nō emigrabo. ſ. ō hac credulitate quā teneo: vel ſuaſu malo v̄ro vel pſecutōe.

g ¶ Cōgeminat in deo ſalutez eē. nō vt gentiū diis ppetuā mortē. Et gloria mea. vt nō ſolū ſalus ſ etiā illic reddidiſſe ſit gloria. De⁹ auxilij mei ne ſibi aliquid deputaret hūana infirmitas. Dixit poſtremo: ſpes mea in deo eſt. vt ⁊ illa pterita que pcepat domino deputaret ⁊ futurā ſuā beatitudinē ipſi applicaret.

h ¶ Sperate in eo. i. in illū. ſ. quem ſibi ⁊ deū pfeſſus fuerat ⁊ ſalutē oīs ꝯuētuſ plebis Effundit ante dn̄m cor ſuū. q̄ pctā ſua vberrimis lacrimis cōfitetur Cor aliter effundi non pōt: niſi creberrimo imbre lachrimaꝝ.

ri in ſiti: ore ſuo bn̄dicebāt ⁊ corde ſuo maledicebant.

e Dyapſalma. Uerūtamē deo ſubiecta eſto aīa mea: qm̄ ab ipſo patientia mea.

f ÷ Quia :· ipe ÷ deus me⁹ :· ⁊ ſaluator me⁹: adiutor meus non emigrabo. In deo ſalutare meū ⁊ gloria mea: de⁹ auxilij mei ⁊ ſpes mea

g in deo ÷ eſt :·. Sperate i eo oīs cōgregatio ppl̄i: effundite corā illo corda v̄ra: q2 deus adiutor nr̄ ÷ ineťnū :· Dyapſalma. Uerūtamē vani filij hoim: mendaces filij hoim in ſtateris: vt decipiant ipi de vanitate i id

k ipm. Nolite ſperare in iniq̄tate: ⁊ rapinas nolite cōcupiſcere: diuitie ſi affluāt

l nolite cor apponere. Semel locutus eſt deus. duo hec audiui: q2 poteſtaſ dei ⁊ tibi dn̄e mīa: quia tu reddes vnicuiq3 iuxta opa ſua

¶ Ps. dauid cū eēt in deſerto idumee. ¶ Eccleſia

ſiderij nō pōt inueniri. Dicit etiā ad paupes. q̄ neceſſitate vict⁹ furtiuū aliqđ cōcupiſcūt. ⁊ rapinas nolite cōcupiſcere. nō eīm pōt crimen rapine indigentia tollere. nec q̄ vindicte ſubiacet culpā excuſare. Nunc redit ad diuites dicēs. Diuitie ſi affluant. Merito ergo pcepit diuitib⁹ cor nō apponere ⁊ q̄ poſſidēt nō amare. cū paul⁹ dicat. nō ſpare in incerto diuitiaꝝ ſ in deo viuo.

l ¶ Locut⁹ eſt freqnter pr̄ibuſ nr̄is deus. ſ ſel locut⁹ ē filio ſuo dicēs. Filius me⁹ es tu: ego hodie genui te. ſ eīm nulli alteri patrem fuiſſe locutū manifeſtū eſt. Duo hec audiui in euangelio. Ptātē hēo ponēdi aīaz meā. ⁊ iterū ſumēdi eā. Sequit illud ſecūdū ⁊ tibi dn̄e mīa. ſubaudiendū placet vtrunq3 deitatis ē. vt. ſ. miſericordie poſſit ⁊ potēter miſereat. Et vt hoc de xp̄o dictm̄ planius intell gas. ſetur tp̄s iudicij. Quia tu reddis. pr̄ nō iudicat quēq3: ſ oē iudiciū dedit filio. Oſtendit ſ ex iſtis trib⁹ xp̄o attributis. ſ. locutōe ſingulari ⁊ ptāte ⁊ mīa ſilit iudicio: eū vnū eſſe verum cum patre deum.

i ¶ Uerūtm̄ dicit vani filij hoim. vt viciū ſuū cognoſcēs hūanitas: ad autorē ſalutis celeri ſupplicatōe feſtinet. Uani etem̄ hoieſ dicūť ad cōpatōem ſupne veritatis. Mēdaces illos tangit. q̄ ſtateris iniqs emētū decipiunt ſimplicitatē: vel illos notat q̄ ſancti

Oratio.

Abde tibi dn̄e gr̄as nr̄as: qm̄ tu es patientia vera. vt renuētes incerta diuitiarū: te ſolū cōtempta oī mūdana vanitate ſequamur. Per dn̄m.

¶ Idumea eīm locus ē vbi dauid fugiēs

ꝑſecutõez ſaulis ſibi latuiſſe cognoſcit. Idu
mea interꝑtat terrena. ⁊ ſignificat terrenos
actus. q̇ bonis ſpūalibus oīno nudati ſunt.
a ℂ Deus deus meus. In iſta repetitiõe
venerandi noīs: affectū pie deꝑcatōis oſtē-
dit. Ad ipm vigilatur:
quotēs ĩmūdi ambitio
ne dormit. Addit dilu
culo: qñ dñice reſurre-
ctōis tps eluxit. vt tūc
laudes caneret qñ ge-
nus hūanū exēplo ſue
reſurrectōis animauit
b ℂ Sitit ergo aīa
fideliū deū. qñ manda
ta eius ⁊ virtutes exi-
mias cōcupiſcit. ⁊ ipm
deſiderat videre a quo
bonoꝝ oīm fluenta cō
ſtat emanare.
N Ideo multiplici
ter caro deū querit. q̇a
multis afficit iniurijs
c ℂ In terra deſer-
ta ſicut titulus dixit. i.
indigentia huius mū-
di ⁊ ſterilitate ieiuna:
In inuia. qꝛ mūdus in
ſe nō habet viā niſi do
minū ſaluatorez. q̇ iter
eſt cecoꝝ. Et inaquoſa
. i. arida atq; infertili.
vt merito eius aīa ni
mia ſiccitate dureſcat.
Vñ ꝑ hec tria noīa mū
di iſtius neceſſitas in-
dicat. Tūc ſe appuiſſe
dicit ſancta eccīa ī ſan
cto fideliq; ꝓpoſito: qñ
xp̄m verꝫ deū eē cogno
uit. Dicit ꝟo apparui
tibi. vt viderē virtutez
⁊ gloriā tuaz. qꝛ nemo
veritatē videt niſi deo
prius apparere potue-
rit. Naz ſi ſol iſte videre nos facit qñ nobis
fulſerit. quantomagis virtus diuina (ſine q̄
nec accipe nec tenere aliq̇d boni poſſum⁹)
videre ſe facit ſi ante nos illuminãs ſibi ap
parere faciat. d ℂ Miam dicit. ꝓmiā dñi
q̄ ſctīs ſuis ꝓmittit larga pietate q̄ lōge me-
lior ē vita ꝑñti. Labia mea laudabunt te. p⁹
beneficia q̄ ꝓmiſit: deuote laudis obſequiū
pollicet. qd̄ deo nouerat eſſe grauiſſimū.

deſiderans dñi videre ꝟ-
tutē. agit grãs qꝛ ſub ꝓte-
ctione dñi: ꝓcellas mundi
euaſit. Pſalmus. lxij.

a D Deus deuſ meus: ad
b te de luce vigilo. Si-
tiuit in te aīa mea: q̄ꝫ multi
c pliciter tibi caro mea. In
⁎terra: ÷ deſerta: inuia ⁊
inaquoſa ſic in ſancto ap-
parui tibi: vt viderē virtu
d tē tuā ⁊ gloriā tuā. Qm̄ me
lior ē mia tua ſup vitas: la
e bia mea laudabūt te. Sic
benedicam te in vita mea:
÷ ⁊: i noīe tuo leuabo ma-
f nus meas. Sicut adipe et
pinguedine repleat anima
mea: ⁊ labijs exultatōnis
g laudabit os meū. Sic me-
mor fui tui ſup ſtratū meuꝫ
in matutinis meditabor in
te: qꝛ fuiſti adiutor meus.
h Et in velamēto alarū tuaꝝ
exultabo: adheſit aīa mea
p⁹ te: me ſuſcepit dextera

N Mia tua: vitā ꝑſtat eternā. vita pñs
ſepe mortē opat. G Vel melior ē miſeri-
cordia tua q̄ꝫ vite. i. modi viuēdi quantūcū-
q; ſancti. qꝛ null⁹ ſua ſanctitate ſaluari poſ-
ſet ſi mia deeſſet dei. e ℂ Benedicit eñ
in vita ſua ꝑfecte deuꝫ
q̇ bonis opibus ī hac
luce verſat: Leuat ma
nus ſuas in noīe dñi.
q̇ opibus ſanctis inſi-
ſtendo. tenſis manib⁹
orat dñm. vt ipa oratō
deſignet effigiem ſan-
cte cruc. f ℂ Adi
pes ſunt viſcerū craſſa
velamina que interna
iecoris operiūt. Pin-
guedo ꝟo eſt ſaginati
pecudis nutrita cibis
obeſitas. iſta fuerūt apta
ſacrificijs olim. ſꝫ Pin
guedo aīe diuinaꝝ re-
rū ſcīa eſt. ⁊ recta fides
ac inconcuſſa patiā ⁊c̄.
vñ ſeculi iſtius macies
ſupat. Et labia exulta
tōis. Sicca labia aridi
tate peccati. deū lauda
re nō pñt. ſꝫ cū pingue-
dinē diuine mie aīa ꝑ-
ceperit. labijs exultatō
nis laudabit.
N Hic orōnis. in pa
tria exultatōnes ⁊ leti
cia ſempiterna ſunt.
g ℂ Nã cū dic eccīa
ſic memor fui tui oſtē-
dit ſe recordatōem dñi
ſemꝑ habuiſſe. nec ob-
litam fuiſſe in rebus ꝓ
ſperis qñ ſolēt hūana
corda collata bñficia ī
memoria nō hr̄e. Per
ſtratū ſignificat q̇etem
vbi ſolem⁹ corpa nr̄a ī
ſomnos remittere. In matutinis etiaꝫ fide
lis vigilat. qm̄ nec ī ꝓſperis ſuis poterit ob
liuiſci lucis auctorē. In ꝑiculis fuit adiutor
qñ fuit in inuio deſerto. h N Et in ve-
lamento. i. in ꝓtectōe celeſtis auxilij ſe dicit
eccīa exultare. ℂ Et ſe adheſiſſe dño di-
cit. vt nunq̄ꝫ recedat a bono ꝓpoſito. Dexte
ra pr̄is: xp̄c eſt dñs. q̇ ſuſcepit eccīam: alarū
ſuaꝝ velamento ꝓtegendā.

i N C Ipſi xo. hoc eſt inimici. in vano
queſierūt aīam xp̄i: qn̄ falſiſ criminibus ſan
guinē ſe effundere decreuerūt. C Sequi
tur. Quia nō ad celos euecti ſunt ſꝫ deorſuꝫ
eos viſcera terre abſorbuerūt. Tradita ē in

deſſe ſentit. A timore inimici. i. iudei.
N Uel diaboli ſuos fideles eripi poſtula
bat. b C Protectus ē plane a cōuentu
iudeoꝝ. qꝛ dum illi eū crederēt cōiter mori.
eius reſurrectōis gloria ꝓbant̄ ſeſſe confuſi.

manus gladij gens iu
dea. qn̄ eam principes
romanoꝝ veſpaſianus
⁊ titus cede incendio-
ꝗ vaſtabant. Judei qꝫ
celeſtia credere nolen-
tes ptes vulpiuꝫ facti
ſunt: dum ſe doloſis et
fraudulentis ꝓua volū
tate cōiunxerūt aut in
taliū ptātē redacti. Si
ue cū in hieroſolimita
na vaſtatiōe cadauera
eoꝝ eſce fuerūt vulpiū
ferarūꝗ reliquarū.
k C Regē. dicit ſal-
uatorē. ip̄e eīn rex inet
nū. qui letabit̄ in dn̄o
deo p̄re. Adiecit lauda
bunt oēs: cū laudant
xp̄m ſancti dei: ip̄i ſūt
ſine dubitatōne lauda
biles. qꝛ nō p̄ſūt laudeſ
eius digne narrare. ni
ſi qui ad palmā indul-
gentie meruerūt ꝑueni
re. Illi iurant in eo: q̄
ei mētis obſequiū in-
uiolabile ꝓmittūt.
N Obſtructuꝫ ē os
iudeoꝝ ⁊ p̄ncipū ſacer
dotū reſurgente dn̄o ⁊
⁊ creſcente teſtionio ve
ritat̄. C Et os oīm
iniquoꝝ obſtruet̄ i iu
dicio. nō in illo ſeculo
Oratio.
AD te diluculo vi-
gilantib⁹ lumē lar
gire ꝑpetuuꝫ auctor lucis eterne. vt te labia
nr̄a laudēt. te vita bn̄dicat. te meditatio ma
tutina: glorificet. Per.
C Tituli hui⁹ verba (ſicut ſepe dictū eſt)
referunt̄ ad dn̄m xp̄m. q̄ ꝑ totuꝫ pſalmū lo-
cuturus ē. qui ſextus eē cognoſcit̄ hoꝝ qui
paſſionē reſurrectiōemꝗ dn̄icā breui reuela
tione cōtingunt. a C Parte hūanitatis
aſſumpta poſtulabat dn̄s xp̄c. vt eius exau-
diatur oratio. qn̄ totis viribus petit̄, qd̄ ꝓ-

i tua. Ipſi xo in uanū queſie
rūt aīam meā: introibūt in
inferiora terre: tradētur in
manus gladij ptes vulpiū
k erunt. Rex xo letabitur in
deo: laudabunt oēs q̄ iu-
rant in eo: ÷ qꝛ obſtructū ē
os loquentiū iniqua. :-.

C In finē pſalmus dauid.
C Xp̄c ꝑ totū hūc pſalmū
de ſua paſſione loquitur.
Pſalmus. lxiij.

a EXaudi deus orōnem
meā cum depcor: a timore
inimici eripe aīam meam.
b Protexiſti me a conuentu
malignantiū: a multitudīe
c opantiū iniquitatē. Quia
exacuerūt vt gladiū liguas
ſuas: intenderūt arcū rem
amarā: vt ſagittēt in occul
d tis imaculatū. Subito ſa-
gittabūt eū ⁊ nō timebunt
firmauerūt ſibi ſmonē neq̄
e Narrauerūt vt abſconde-

Protect⁹ ē itaꝗ qꝛ ma
lignoꝝ inſidias potē-
tie ſue ꝟtute ſupauit.
A multitudīe dixit. vt
actū exprimeret paſſio
nis. ſupi⁹. n. dixit a cō
uentu malignantiū qd̄
ad cōſilia pōt referri. h
aūt ad actū eoꝝ: idō di-
xit: opantiū iniq̄tatem
c C Iam reddit cā
cur ꝓtect⁹ ſit ab opan-
tib⁹ iniq̄tatē. nā quātū
illi linguas ſuas velut
mortiferū gladiū exa-
cuerant tātū eoꝝ iniq̄-
tas frāgebat̄ ⁊ eis ma
gis nocebāt ꝗ chriſto.
etenī mos ē peccātiuꝫ.
vt primū ſibi noceāt q̄
alterū grauare feſtināt
Linguaſ exacuerūt qn̄
voce vna dixerūt. Cru
cifige. Intenderūt arcū
. i. inſidias occultas. O
res amara ⁊ oī felle de
deterior. Cōuiuā ad ꝓ
ditōeꝫ. diſcipulū ad ne
cē. ꝯſeruatorē pecunie
ꝓmie pecūie fuiſſe cor
ruptū. In occultis ſic
accipiēdum ē vt iudei
putarūt: ceterū. act⁹ eo
rū occultus eē xp̄o nō
potuit. q̄ frequēter añ
ꝓdictuſ ē ꝗ fieret. ima
culati dicunt̄ etiā qui
abluti a pctīs dei ſunt
mīa. ſꝫ vere imaculat⁹
ſolus xp̄c ē. q̄ nullā maculā cōtraxit.
d N Subito q̄i inuiſi vel ex improuiſo.
C Ut iudei demētiſſimi putauerūt. Qd̄ xo
dixit. ſagittabūt ⁊ nō timebūt: oñdit maligne
voluntatis velocem effectū. Firmauerūt ſi-
bi qn̄ dixerunt. reus eſt mortiſ. ſiue ſanguis
eius ſup nos ⁊ ſup filios noſtros.
e C Cōſuetudo peccantiū eſt. vt q̄ doluꝫ
parat: hoīem ſe putet fallere poſſe. ſic iudei
confuſi xp̄m tantūmodo hoīem putātes ma

lignitatē ſuā nō credebant agnoſci ab illo.
cui cuncta patent. f ¶ Scrutati ſunt iu
dei iniq̄tates quas vtiqꝫ ꝑtermittere debuiſ
ſent. dū nullū ibi fructū ſue ſalutis poterāt
inuenire. Dixerūt eñ. Si dimittimus eū ſic
veniēt romani ⁊c̄. De/
fecerunt: q2 ſp̄ in cogi/
tatōe deficiūt q̄ ad res
peſſimas ꝑuenire ꝯtē/
dunt. g ¶ Cor eñ
altū eſt tunc. qñ homo
celeſtia cogitat ⁊ terre
na deuitat. Iſte nō de/
ficit ſicut ille q̄ ſcruta/
batꝰ ſcrutinio. ſed ma/
gis magiſqꝫ creſcit. q̄a
in eius corde exaltabi
tur deus. nō in ſe: deꝰ
eñ in eo grandeſcit: q̄
ſanctitate creſcit.
h ¶ Paruuloꝝ ſa/
gitte: inania tela ſunt.
q̄ ſtudio ludendi fragi
les cannas iacere con
ſueuerūt ī modū ſagit
taꝝ. Sic iudeoꝝ vota
inefficaci malignitate
ſeuiſſima: nō intulerūt
flendā mortē ſꝫ glorio/
ſiſſimā paſſionē.
Ꝛ Infirmate ſūt lin
gue. q2 nullā cepit ſta/
bilitatē elocutio eoꝝ.
ſꝫ dolus eoꝝ reddidit
eos infirmos.
i ¶ Conturbati ſūt
ex illis quidā credētes
qñ venerūt ⁊ dixerunt
ad apl'os. Quid facie/
mus viri fratres. Et ti
muit oīs hō. Dicit to/
tū ꝓ ꝑte. vt oīs intelli/
gatꝰ qui iudiciū dñi fu
turū formidabat: timu
it. q2 iudiciū futurū ſi/
bi iminere formidabat
k ¶ Annūciauerūt.
ſcȝ gloriā reſurrectōis
⁊ priora miracula q̄ fe/
cit. Et facta eiꝰ intelle
xerūt. ſ. eē diuina. q2 talia implere nō poterat
hūana fragilitas. Ꝛ Cōpūcti eñ corde
intellexerūt ⁊ intellecta alijs nūciarūt q̄ deū
religioſe timuerūt. l Ꝛ Letabitꝰ iuſtus

rent laqueos: dixerunt q̄s
f videbit eoſ. Scrutati ſunt
iniq̄tates: defecerūt ſcrutā
g tes ſcrutinio. Accedet hō
ad cor altū: ⁊ exaltabitꝰ de
h us. Sagitte ꝑuuloꝝ facte
ſunt plage eoꝝ: ⁊ infirmita
te ſunt cōtra eos lingue eo
i rū. Conturbati ſunt oēs q̄
videbāt eos: ⁊ timuit oīs
k hō. Et annūciauerunt opa
dei: ⁊ facta eius intellexe/
l rūt. Letabitꝰ iuſtus in dño
⁊ ſperabit in eo: ⁊ laudabū
tur oēs recti corde.

¶ In finē pſ̄. dauid * can/
ticū :· ÷ hieremie ⁊ ezechie
lis de ppl'i tranſmigratōe.
cū inciperent ꝓficiſci :·.

¶ Populus a pctō libe/
ratus orōnē ſuaȝ poſtulat
exaudiri. diuerſas laudes
dñi potentiāqꝫ enūcians.

Pſalmus. lxiiij.

a Te decet himnus deꝰ
in ſyon: ⁊ tibi reddetꝰ
b votum ÷ in hieruſalē :·. Ex
audi orōnem meam: ad te
omnis caro veniet.

Sicut eñ impius ꝓpter infidelitatē ſuā for/
midat. ita iuſtus ꝓpter ſpem eternitatis ſue
exultat in dño. ¶ Recti corde ſunt qui ꝑ
ſemitas dñi gradiuntꝰ. q̄ ⁊ dñm laudāt. ⁊ ab
ipa veritate laudantꝰ quid laudabiliꝰ: q̄ȝ ab
ipo audire. Venite be/
nedicti ⁊c̄. Orō.
Tutela oīm credē/
tiuȝ deus. cuſtodi
eccia tuā a ꝯuentu ma
lignātiū. q̄ eā occultis
iaculis īpugnare nitū
tur. vt te ſalubri recto/
rqꝫ retinēs intellectum
iuſtoꝝ meritis ꝑpetua
liter colleteꝰ. Per.
¶ In finē pſ̄. dauid
verba iā nota ſunt. Cā
ticū ſignificat ꝓphetiā
hieremie ⁊ ezechielis.
q̄ ꝓphetabant de ppl'o
tranſmigratōiſ babylo
nie. eos poſt. lxx. ānos
in patriā eē redituros
Significat ppl's rediēſ
a babūlonia: eos q̄ mū
di hꝰ ꝯfuſione dānata
ad celeſteȝ irl'm venire
ꝯtēdūt. a ¶ Seuer
ſa plebs ad dñm de ca
ptiuitate pcti. ī magnā
exultatōȝ ꝓrupit dicēs
Decere himnū ſolū de
um. nō demonū turbaſ
nec alibi: niſi in ſyon.
Ꝛ id ē. in eccia.
¶ Et reddere optere
votū in irl'm. nō ſicꝰ ab
īfidelibꝰ vota reddūtꝰ.
marti ⁊ veneri. ceteriſ/
qꝫ demōibꝰ. ſꝫ deo ſoli
in irl'm. i. in viſiōe pacı
ī q̄ manet ſp̄ fixa felici/
tas. b ¶ Ipē ppl's
q̄ ꝑus dixerat. te decet
himnꝰ: nūc ad dñm hū
nica ſupplicatōe ꝓcla/
mat dicēs. exaudi orō/
nē meā. rogatqꝫ ſꝫ vt ei
pcēt. ne ī futuro ſe dā/
naret. Ꝛ Oīs caro. ac ſi diceret ad te cō
uertetꝰ oīs hō. ¶ Vel oīs hō ad te in iu/
diciū veniet. recipiēs ꝓut geſſit. iō rogo vt ſꝫ
parcas exaudiens orōem meam.

e ¶ Preualuerūt verba iniquoꝝ: qn̄ pagani parentes ꝑſuaſerūt filijs ſuis. vt antiquos ritus ⁊ ſacrilegia colerent. Sȝ his erroribus pietas diuina ſubuenit. qn̄ ſalutem mundo aduentu dn̄i indulſit. ⁊ euȝ in cruce hoſtiaȝ fecit: ꝑ quā mūdū ſibi recōciliauit.
d ¶ Beatꝰ ē quē dominus elegit. nec eam electiōem ſuis meritis tribuit. Aſſumi xᷣo eſt: in eterna requie collocari. In Ergo q̄ ſe dignū xp̄i electōe ꝓbuerit inhabitat cuȝ apl'is ſanctis in tabernacul' ſempiternis.
e ¶ Replebimur. q̄ ad mēſurā noſtrā quātū poſſumus cape: potabimur. vt paulꝰ. vnicuiq₃ data eſt grā ſm̄ meſurā donatōis xp̄i.
In Sanctū templuȝ eſt hō ille quē inhabitat plenitudo diuinitatis. ¶ Qd̄ dixit mirabile ad ꝑdictū viruȝ reſpicit qui in equitate iudicaturus eſt mūdū.
In Vel q₂ mirabilit̄ veritatē incredulis iudeis aperuit.
¶ Pōt etiam eccl'ia intelligi ꝑ dn̄i templuȝ que ē mirabil' i ſanctis qui eq̄tatis virtutibus inſcrutabiliter ſunt ꝑditi. f ¶ Salutaris nr̄ dicit̄ deus q̄ hūano generi ſua pietate ſalutē cōtulit: ſpes em̄ dn̄i nō eſt localis. nec vniꝰ gentis ſ₃ oīm finiū terre. Et in mari longe ſiue ad inſulas reſpicit quas finibus ꝑdictis videbat̄ nō incluſiſſe ſiue ad totius ſeculi habitatiōem. que mare longū vel magnū recte dr̄. q₂ mūdus iſte falſitatibꝰ diabolicis ⁊ fluctibus ꝑturbationū amarus ē. g ¶ Preparās mōtes. i. apoſtolos. q̄ ad verbū ꝑdicatōis electi ſunt: hos ꝓparauit in xᷣtute ſua dn̄s. q₂ ꝑ eos fecit magna miracula. Accinctus. i. indutus. potentia. i. maieſtate ſua. Turbauit ꝑ ꝑdicatiōem

c Verba iniquoꝝ ꝑualuerūt ſuꝑ nos: ⁊ impietatibꝰ no-
d ſtris tu ꝓpiciaberis. Beatus quem elegiſti ⁊ aſſumpſiſti: inhabitabit in atrijs
e tuis. Replebimur i bonis domus tue: ſanctū eſt templū tuū mirabile in eq̄tate
f Exaudi nos deus ſalutaris nr̄: ſpes oīm finiū terre
g ⁊ in mari lōge. Preparās montes in virtute tua accinctus potentia: qui conturbas ꝓfundū maris ſonum
h fluctuū eius. Turbabunt gentes ⁊ timebunt qui habitāt termios a ſigniſ tuis exitus matutini ⁊ veſpe de
i lectabis. Viſitaſti terrā ⁊ inebriaſti eam: multiplica
k ſti locupletare eā. Flumen dei repletū eſt aquis: paraſti cibum illoꝝ qm̄ ita eſt ꝑ
l paratio eius. Riuos eius inebria: multiplica genimi

aplōꝝ ꝓfundū maris. i. gentiliū corda. q̄ ſeculi huiꝰ (qd̄ mare dr̄) ꝓfunditas fuerūt. q₂ ꝓfundius in errores dimerſi fuerūt. Merito corde turbati ſunt. qn̄ deos ſuos cōticuiſſe cernerent. Sonꝰ eorum. i. dicta crudelia ꝑſecutoꝝ q̄ fuerūt ſonuſ fluctuū. i. ꝑſecutionuȝ maris. i. mūdi.
In Vel ꝓfundū maris ē ꝓfunda ſeculi iactantia. h ¶ Turbate ſunt gētes. qn̄ fideliſſimos videbant ⁊ viuos virtutes facere. ⁊ mortuos ſupplicātiū vota complere. Timebūt oēs a ſignis tuis.
In Id ē a xᷣtute crucis q̄ incredulis ſtulticia erat. ¶ Siue a ſignis. i. miracul' aplōrū que ꝓus nunq̄ vl' viderunt vel audierunt. Exitus matutini ē. qn̄ quis ex felicitate mundi ad deū ꝯuertit̄: veſpere ſignificat merentiū triſticiā. quā vertit in gaudiū deus.
In Per mane: leticia. ꝑ veſperaȝ triſticia intelligit̄. R Delectat igit̄. i. delectabiles facit mane ⁊ veſpaȝ dū ⁊ ex ꝓſperitate ⁊ aduerſitate ſanctos acq̄rit. i In Viſitauit terrā aſſumēdo corpis materiā ⁊ inebriauit eā nō vino luxurie ſ₃ infuſione ſanctiſpūs: locupletauit eā opibus diuerſarū gratiarū. ¶ Locuples dr̄ loca plura tenēs. k In Nos q̄ credimꝰ: iā dei flumen ſumus. replebimur aq̄s. i. mīa dei. que aquis ꝯpat̄. vel ſpū ſancto. vel cū baptiſmo abluimur. ⁊ locupletamur ab eodeȝ ſpirital' infuſionis imbre: cū donis ſpiritalibꝰ irrigamur. Cibꝰ iſte ē panis vite. ¶ Talē cibū nobis dn̄s ꝑꝑauit quē ſuminiꝰ cū de xp̄i ſanguine bibimus ⁊ de eiꝰ corpe ſaginamur.
l ¶ Riuos hic dicit aplōs vel alios fideles q̄ inebriati ſunt ſpū ſancto. Multiplica

genimina.i.generatões.eius.i.illius riui ꝙ de flumine ſancto ꝓfluxit. vt ꝑ generatões ſuccedentes beata p̄dicatio nõ deficiat: ſed multiplicet in ſequacibꝰ aploꝝ. Stillicidia ſunt gutte ꝙ de tectis cadũt nõ põdere ſ; aſſiduitate penetrãtes ⁊ ſignificant inchoantes: ⁊ in quos nõ põt introire larga doctrina. de ꝙbus paulꝰ ait. Lacvobis potũ dedi nõ eſcã.
n Tũc letabit germinans terra.i.eccl'ia: cũ ex ea hic ſpirital' fructus exoritur.
m ℭ Corona anni. totus hic mũdꝰ ꝑ quẽ catholica hic dilatatur eccl'ia accipit. cui bene dicit dñs. Cãpos dicit fideles hoïes atq; iuſtos qui ꝑ ſua equitate campi vocant. q2 campi equales ſunt. Et replent vbertate. q2 fructũ tricenariũ. ſexagenariũ ⁊ cẽtenariũ dño largiente p̄ſtabunt.

n ℭ Pingueſcent ſpecioſa.i.eccl'ia. p̄dicatõne aploꝝ que p̄us in icredulitatis macie deſerta torrebat.
Colles vero copioſos martires debemꝰ accipere. q2 ipĩ ſunt pꝰ apoſtolos celſiores.
n Qui immenſis a deo p̄miis eleuati: ꝑpetuis gaudiis accingent. o ℭ Arietes ſunt apl'i dicti ꝙ duces fuerũt bono ppl'o xp̄iano in doctrina. ⁊ induti illa veſte nuptiali. n id ẽ imortalitate ꝑpetua. ℭ Valles: ſignificãt ppl'os humiles. Iſti ergo abũdãt frumẽto. n id ẽ fructu eterne vite alunt. Dicẽt himnũ: oẽs vtiq; electi ꝑ diuerſoꝝ munerũ donis deo ꝑpetuã ꝯcinnunt laudẽ. ℭ Quia ꝟo dixit clamabũt. ne clamorẽ tm̃ crederes ꝯfuſum eẽ. addidit ⁊ himnũ dicẽt.i. laudẽ ꝙ rõnabilibꝰ creaturis noſcit cõuenire. Oratio.

na eiꝰ: i ſtillicidiis eius le-
m tabit germinãs. Bñdicẽs
corone ãni benignitat' tue
⁊ campi tui replebũt vber
n tate. Pingueſcẽt ſpecioſa
deſerti: ⁊ exultatiõe colles
o accingẽt. Induti ſunt arie
tes ouiũ: ⁊ valles abunda
bunt frumento: clamabunt
etenĩ himnũ dicent.

ℭ In finẽ pſ̃. dauid. canti-
cum ÷ reſurrectõis :-.
ℭ Vox eccl'ie vniuerſitatẽ
hortantis. vt de dñi reſur-
rectõe ꝯgaudeat. Pſ̃. lxv
a Iubilate deo oĩs ter-
ra: pſalmu; dicite noĩ
eius: date gl'iam laudi eiꝰ.
b Dicite deo ꝙ̃ terribilia ſũt
opa tua ÷ dñe :- in multitu
dine virtutis tue mentiet
c tibi inimici tui. Oĩs terra
adoret te ⁊ pſallat tibi pſal
mũ dicat noĩ tuo. Dyapſ̃.
d Venite ⁊ videte opa dei:
terribilis in cõſiliis ſup fi-

Spes oĩm finiũ terre: exaudi orõnẽ ſupplicẽ familie tue: vt dũ te plauſu ꝯſono himno modulãte pſultat. infuſiõe paclit[i] decorata: multiplici fructu pingueſcat. Per.
ℭ Canticũ iſtud ſctã cãtauit eccl'ia. ꝓmittens in illo ſpem reſurrectõis. nõ ſolũ fidelibus ex iudeis habiturã: ſed vniuerſis gẽtibus. a ℭ Sctã dicit eccl'ia. eẽ oĩ t're gaudẽdũ: ꝙ erat in xp̄o creditura. Iubilatõ dĩ exultatio cordis. ꝙ imẽſitate ſua nõ põt verbis explicari. Oĩs terra: oẽs fideles ſignificat. n Pſalmũ dicat.i. ope ipleat. ℭ Dat gloriã laudi. ꝙ frequẽtata exultatõe: p̄ conia xp̄i concelebrat.
b n Dicite deo.i. p̄dicate de eo. vt ñ creaturã colent. ſ; creatoris virtutẽ intelligãt. i his ꝙ cõtẽplant: q2 terribilia ſunt hoc ẽ timẽda. In multitudĩe ꝟtutis mentiti ſunt ei. q2 vidẽtes ſigna in egypto dixerũt oĩa ꝗcũq; p̄ceperis faciemꝰ. ⁊ nõ faciebãt. Vñ dixit: mẽtita ẽ ini.ſi. ⁊ inimici dñi mẽtiti ſũt ei. ℭ Vel qñ in virtute multa curabat infirmos: mẽtiẽtes dixerũt in beelzebub facit: ⁊ cũ reſurrexit i multitudine ꝟtutis dicebant cuſtodibꝰ data pecunia dicite diſcipli eũ furati ſunt nocte.
c n Te adorat. tibi cõcinnat nõ creature. quã vſibꝰ eiꝰ ſubieciſti hinc inꝑponit dyapſalma. vt ad nos verba cõuertat dicens. venite ⁊c̃. ℭ Pſallat.i. pſalmodia; dicat ⁊ pſalmũ dicat.i. opa ſctã pſalmodie ꝯſona oñdat. d ℭ Eccl'ia inuitat gẽtes. vt miracul' veteris teſt̃ ꝓſpectis: veniãt ad fidẽ. Proprie ꝟo dcm̃ ẽ. venite ꝗ adhuc lõge poſitis. Videte. hoc ẽ lumĩe cordis agnoſcite opa dei, nõ iſta ꝙ oẽs parit vi

e lios hoim̃. ÷ Qui :· cõuertit mare in aridã: in flumie ptrãsibũt pede: ibi letabimur in ipo.
f Qui dn̄at i virtute sua ✱ in eternũ :· : oculi eius sup gẽtes respiciũt: q̃ exasperãt nõ exaltent in ſemetipis. Dyapſalma.
g Bñdicite gẽtes deũ nr̃m: ꝛ auditã facite vocẽ laudis
h ei⁹. Qui posuit aĩam meã ad vitã: ꝛ nõ dedit in ꝯmo
i tõem pedes meos. Qm̃ ꝓbasti nos deus: igne nos examinasti ſicut examinat
k argentũ. Induxiſti nos in laqueũ: posuiſti tribulationes in dorſo nr̃o: impoſuiſti hoĩes ſup capita noſtra
l Trãſiuimuſ ꝑ ignẽ ꝛ aquã ꝛ eduxiſti noſ in refrigeriũ
m Introibo in domuz tuã in holocauſtis: reddã tibi vota mea que diſtinxerũt la
n bia mea. Et locutũ eſt os meuz: in tribulatõne mea.

dent. celuz terra. mare ꝛc̃. ſ; illa q̃ fideliſſimi ſpiritaliter agnouerit. ꝟ Terribilis. cũ vn⁹ reprobat ꝛ alter eligit: reprobãt iudei ꝛ eligũt gentes. ℭ Uel filios hoim̃ fecit terribiles atq; metuẽdos: cũ ꝑ eos miracula magna mõſtrauit.

e ℭ Nũc oñdit que ſint opa dei q̃ videre debeãt. Cõuertit mare in aridã qñ hebreũ pplm ꝑ medios fluctus eduxit. Flumina ptrãſibũt pede cũ iordane dextera. leuaq; diuiſo in t̃rã pmiſſionis iudaicũ deduxit exercitum. ꝟ S; q: ptrãſibunt dicit dicit nõ ptrãſibãt melius intellr̃ de p̃dicatoribus ꝛ aplis q̃ dñi flumine baptizãtes ꝛ ꝑ flumen pſecutõis trãſeũtes amaros pſecutores ꝯuerterũt in aridã ꝛ ſitientẽ dei grãm terram. Ibi letabimur. vbi eſt gaudiũ nr̃i fons ꝛ origo ꝓparata eterne ſalutis hoc eſt in xp̃o.

f ℭ In illo certe letabimur q̃ dn̄at ꝛc̃. dominari. n. pñt ꝛ principes terrarum ſ; nõ in ꝟtute ſua neq; in eternũ. tõ hec duo addita ſunt vt oĩpotẽtiſ regis ꝟt⁹ poſſit oñdi. Oculi ei⁹ ſup gẽtes. ꝟ Ut reprobent iudei. ꝛ eligãt gẽtes. ℭ Hos ꝓhibet in ſeipis exaltari: quoſ optz hũiles inueniri: fideles ei nõ in ſe ſed in xp̃o exaltari optet. vbi altitudo firma ẽ. ꝛ nũq̃ ruiturus aſcẽſus. g ℭ Admonet gentes vt deũ verũ cõſona voce ꝛ p̃dicatiõe glorificẽt. Audite. i. fideli crudelitate ſuſcipite. Uocẽ laudis. i. que p̄r̄ dicit de filio. Dicit eĩ de eo hic ẽ fili⁹ me⁹ dilectus. h ℭ Duo ſunt ſacra liberatõis nr̃e. primũ q; nos ꝑ baptiſmũ ducit ad vitã. deinde ne nos exinde pmittat expelli q̃ grauibus vicijs ꝓbamur onerari. Ipe pedes ꝛ greſſus nr̃os non ſinit ꝯmoueri: q̃ petro manũ ne mergeret extẽdit

i ℭ Probari nos facit deus qñ ꝑ diuerſa genera paſſionũ tolerãtiã indulget. Igne aũt aliq̃s examinat qñ amore xp̃i tm̃ charitas ſuccendit vt ꝟentiũ flamarũ tormenta vincant. Dat aũt exẽplũ argenti. qḋ iõ igne decoquit vt puri⁹ reddat: ita ſancti tribulatõibus a ſcoria oĩs peccati purgant.

k ℭ Induxiſti nos. i. intrare feciſti martires in cathenas cuſtodie qui corpus q̃dẽ neceterẽt ſ; aĩe vincula diſſoluerent. Tribulatio ꝟo i dorſo poſita ſignificat corporeos dolores quos de illatis verberib⁹ ſuſtinebãt. Homines ſignificat peccatores. q̃ capitales ſententias dederãt i martires. l ℭ Trãſiert ꝑ ignẽ martires qñ alios ignis aſſumpſit. alios aqua deuorauit. ſ; induxit eos in refrigeriũ. i. in loca ſecuritatis eterni regni. Eſt eñ refrigeriũ p⁹ ꝟentes curas: delectabil' ꝛ amena ſecuritas.

m ℭ Introibo in illã futurã irlm. vbi non holocauſta pecudũ: ſ; puritas querit aĩarũ. Reddit vota. hoc ẽ laudes in ꝑpetuitate decãtat. Diſtinguunt labia illa vota. qñ ſcti dñm laudãt ꝛ ſemetipos accuſant in afflictõe poſiti. i. reputãt ſe meruiſſe peccatis ſuis afflictões quas ſuſtinent. ꝛ in eis gratias agunt. laudantes deum ꝛ eius iuſticiam ꝛ miſericordiã p̃dicantes.

n ℭ Uide beatã tolerãtie ſanctitatẽ. multi in tribulatõibus peccant carnis imbecillitate ꝛ laudes dei tacent. ſ; nouerũt ſancti in tribulatõibus poſiti pura mẽte dñm laudare: ſicut ſanctus Job fecit. Uñ locutũ eſt os in tribulatõe intellige laudes dñi.

o Holocauſta medullata of-
ferā tibi cuꝫ incenſo arie
tum: offerā tibi boues cuꝫ
hircis. Dyapſalma. Ue
nite audite ꝛ narrabo oēs
qui timetis deum quāta fe
q ta fecit aīe mee ÷ Ad:· ipm
ore meo clamaui: ꝛ exalta-
r ui ſub lingua mea. Iniqͣta
tem ſi aſpexi in corde meo:
s nō exaudiet dñs. Propte
rea exaudiuit deus: ꝛ attē
dit voci depcatōnis mee.
t Benedictus deus: qui nō
amouit oratōem meā ꝛ mi
ſericordiā ſuam a me.

¶ In finē in himnis pſal
mus cantici. ¶ Prophe-
ta ſupplicat vt cuꝫ fidelibꝰ
mereatꝰ benedici. illiqꝫ con
fitendū dicit. qui pplos iu
dicat in eqtate. Ps. lxvj.
a Deus miſereatꝰ noſtri:
ꝛ benedicat nobis: il-
luminat vultū ſuū ſup nos
÷ ꝛ miſereatur noſtri:·.
b Dyapſalma. Ut cogno
ſcamus in terra viā tuā: in
oibus gētibꝰ ſalutare tuū.

o ¶ Holocauſta medullata ſūt ſacrificia que puro atꝫ intimo corde deo offerimꝰ que habere debent medullam. i. fidem rectam. Arietes ſignificat apl'os. addidit ẟo incenſum arietibus. non dixit cū incenſo ſolum ſ addidit arietū. qꝛ ipm incenſum ſuauiſſimuꝫ eſt dño. qd apl'oꝝ traditōibus ꝓbatur adiūctum. Boues: intelligunt pdicatores. Hircus dictus quaſi hirſutus ſignificat diabolo ſeruiētes. qui vicijs veſtiunt hiſpidis eos offert eccla cum bobus: qñ cōuerſi peccatores xpo cōfitent.

p ℞ Uenite. vos q̄ timetis dñm. ꝛ cōſiderate qualiter aīe beatorū beatitudine ſunt cōſtitute ſempiterna.

¶ Nunc eccla nō rudes vt prius. ſ fideles ꝛ deuotos vocat. ꝛ noſ audiamus ꝛ diſcamus petere: que mri noſtre cognouimus dñm cōtuliſſe.

q ¶ His duabus rebus in iſto verſiculo expreſſis diligēter impletis pfectus efficit xpianus. Ergo ore ſuo clamat. qui recta cōſciētia nō volūtate pverſa pure ſupplicat dño. Sub lingua ẟo dicit. i. in cōſcientia. qꝛ cor noſtruꝫ ſub lingua nr̄a eſt. Et nobiſ exaltare illum vt videmur ſub ligua qñ tacita cogitatōe illū laudamus. qui ſp ꝓbatur altiſſimus.

r ¶ Sic ergo verba orantis accipiuntur: ſi nullis cogitationū ſordibus polluāt. dicit eī ſi hoc feci: nō exaudiet deus. oſtēdēs qm̄ ſi taliter orant: inanibus viſionibꝰ illudunt.

s ¶ Propterea exauditū ſe dicit. qꝛ non cōſpexerat iniquitatē in corde ſuo. Iō intēdit voci. qꝛ ille clamor aſcēdit ad dñm: qui pollutōem rerū non habet humanaꝝ.

t ℞ Nam ſp pie aures xpi pcibus iuſtorū patent. ſ nos ſuppliciter deprecemur. vt aperiat aures ſuas ad preces noſtras. ꝛ ipe nos data remiſſiōe peccatoꝝ: de pn̄tibus erūnis eripiat. ¶ Duo ẟo iſta cōnexa ſunt. qa qñ deuſ orōnē nō amonet: ſine dubitatōe miſericordiā cōcedit. ꝛ cū orō ſuſpendit ꝛ mia ꝓtelat.

Oratio.

Inſinua dñe menti nr̄e gloriam laudis tue: vt dum huiꝰ ſeculi incēdia deuitamꝰ in eterna refrigeria teꝑſule transferamur. p.

¶ Iſte himnus quē nunc ꝓpheta canit idō ꝑmiſit in fineꝫ. qꝛ tota orō ad dñm ſine dubitatōe dirigit. Pſalmꝰ ẟo cantici ē. q̄ ſola modulatōe humane vocis canebat. pſ. ẟo qñ ſolus ponit ſignificat organis ꝛ timpanis fuiſſe ꝓlatus. himnū vero carmen eſſe metricum diximus cuius lege eſt cōpoſitus: aliud eſt ergo himnus. aliud pſalmus. aliud pſalmꝰ cantici. a ℞ Prima depcatio. vt miam ſuā nobis pbeat deus. deinde benedictōem ſuā.

¶ Hec aūt eſt petitio benedictōis. vt illuminet vultū ſuū ſup nos. illuꝫ eīm humanꝰ videre nō pōt ſenſus: niſi q̄ ſplendoris ipius fuerit claritate perfuſus.

b ¶ Petit prophe-ta vt in hoc mundo cognoſcamus illam viam veritatis. i. dñm ſaluatorē. qui nos ducit ad viā in qua nemo errare poterit: niſi qui ab eius reguliſ deuiare ꝑſumit. cuiꝰ ſalutare. i. xpc in oēs gētes di-

uulgat̃. ℭ Confiteant̃ tibi populi.ſ.peccata ſua: ⁊ iterū glīam dñi p̄dicare non deſinãt. Deniqꝫ verbū ip̄m in vno verſu geminatū.docet.vt a fideli ppl'o totū ꝯgnoſceres faciendū ee.ſ.vt pctã p̄mo cõfiteant̃.deinde laudes dñi pſonent.

dictū eſt) qui humana tñi ſolet voce cantari a ℭ Petit ꝓpheta reſurrectionē xp̄i.in q̄ diſſiparent̃ aduerſarij.ſ.iudei. Sequit̃ ineſtimabilis pena maledictionis.vt ab eiꝰ facie fugiant.cuiꝰ vbiqꝫ conſtat eſſe p̄ntiam.

d ℟ Letent̃ gẽtes qm̄ de captiuitate diaboli liberate ſunt. qm̄ ppl'os iudicas in equitate.q꞉ nõ accipis pſonã vniꝰ gentis.ſed omniū deꝰ es: ⁊ gentes dirigis.vt ambulent viã rectã.que ante nõ rctõ pede gradiebant̃.

e ℭ Dedit etiã terra fructū ſuū.qm̄ dñm ſaluatorē.diuerſarū gentiū turba ſuſcepit: ⁊ vitalē fructū intulit. cuꝫ iuſſionibꝰ dñi obediuit ⁊ ſpinas diaboli tribuloſqꝫ deſeruit.

f ℟ Bñdicat nos deꝰ.i.deus pater.deus noſter.i.deꝰ filiꝰ.q̄ deus eſt oīm ꝑ naturam: noſter factꝰ eſt ꝓprie deus per gratiã.tercio dicit benedicat nos deꝰ. id eſt ſpūſſctūs. Et metuãt eū. ℭ Hoc ē incipiẽtiū vt et credere īcipiant. ⁊ credita cauta ſollicitudīe cuſtodiant. ℟ Timere. incipientiū eſt. diligere ꝑfector̄. Oratio.

Illumina dñe vultū tuū ſup nos: et miſericordiã nob̄ vberē.bñdictionẽqꝫ largire. Per.

ℭ Cum iſtiꝰ noīe.ſ.ī fine hinc debemꝰ aduertere.q꞉ dñ finis dicat̃.inicio ſꝑ apponit̃. Significat eñ rerū caput ⁊ eternale p̄cipiū ſicut ip̄e dixit in euãgelio. Ego principium.

c Confiteant̃ tibi ppl̃i deus cõfiteant̃ tibi ppl̃i omnes.
d Letent̃ ⁊ exultant gentes qm̄ iudicas ppl'os in equitate: ⁊ gentes in terra dirigis. Dyapſ̃. Confiteã
e tur tibi ppl̃i deus: confiteant̃ tibi ppl̃i oẽs: terra de-
f dit fructū ſuū. Benedicat nos deus: deꝰ nr̃.benedicat nos deꝰ: ⁊ metuant eū omnes fines terre.

ℭ In finē pſ̃ cantici dauid.

ℭ Propheta xp̄i aduentū annunciat. inimicorūqꝫ eius ſupbiã cõprimendam ⁊ de eius aſſumptiõe in celos. Pſalmus.lxvij.

a Exurgat deꝰ ⁊ diſſipētur inimici eiꝰ: ⁊ fugiant q̄ oderūt eū a facie eiꝰ.
b Sicut deficit fumꝰ deficiant: ſicut fluit cera a facie ignis ſic pereant pctõres a
c facie dei. Et iuſti epulẽt̃ et exultent in cõſpectu dei: et
d delectent̃ ī leticia. Cãtate deo pſalmuꝫ dicite noī eiꝰ iter facite ei q̄ aſcendit ſuꝑ occaſum: dñs nomen illi.

Qui oderūt eſt.eos ſignificat q̄ in ſua pertinacia conſtiterant.

b ℭ Fumꝰ eſt ex flãma ſurgens corruptibili.tenebroſa ꝯglobatõ q̄ q̃tum plus extollit̃. tantū ꝑ inane tenuat̃. ſic pctõres ꝓducūt fumiferas actiones. que licet ad altiora ſupbia faciente ꝯſurgant. neceſſe eſt vt in ſua elatione deficiãt. Sic etiã in iudicio depereūt pctõres a facie eiꝰ.quēadmodū cera a facie ignis ꝯſumit̃. Nõ dicit autē eos cõſumi poſſe penitus.q̄ ꝑpetuo igne torquēdi ſūt.ſ꞉ a facie dei tollendos ℟ Cera eī licet ab igne ſoluat̃ naturã nõ ꝑdit.ita peccatores molleſcãt a peccati duricia ⁊ penitentia fluant. vt ſaluentur

c ℟ Epulent̃ iuſti q̄ ꝑmanent in ſua iuſticia. ⁊ q̄ vicia non hñt. Delectent̃ in dño. Exultent in conſpectu dei ℭ Ut illū quē ſ꞉ iuſte metuūt.ip̄ius munē liberati.ſ꞉ eiꝰ p̄ntia gaudeãt. In leticia q꞉ duꝫ leticiã ſuã ſciūt nll'o fine claudēdã.ſuauiꝰ in ea delectant̃.

d ℭ Cãtat ei dño.q̄ eiꝰ cõtemplationē puro ſꝑ ⁊ fideli aīo cõtuetur. Pſalmū dicit.qui opa facit q̄ ille p̄cepit. Iter facite ei.ſ.corda vr̃a purificata p̄pate q̄ dignet̃ deꝰ introire. q̄

℟ Pſ̃.opera: canticū. intelligentiã mentis ſignificat. ℭ Pſ̃ aūt cantici ē (vt iã

aſcēdit ſuꝑ occaſū. remeauit ex inferis.

℟ ſcꝫ mort̃. ⁊ victor ℭ Dicit dñs nomen

illi. vt nemo dubitaret dn̄m. eē ſaluatorē et deū. quē iudei vt cōem hoīem occidēdū putabant. e ¶ Exultate nō in huiꝰ ſeculi caduca leticia. ſed in cōſpectu eiꝰ vbi eſt iugiſ vera leticia. Turbati ſūt ꝛ nimiū formidantes. a facie dei expellū tur (ꝗ orphanos ꝛ viduas. ſeu cupiditate dilacerāt) cū audierīt. ite ī ignē eternū. Quiſ aūt ſit iſte. a cuiꝰ facie expellūſ exponit. i. patris orphanoꝝ ꝛ iudicis viduaꝝ. de quo et alibi legiſ pupillo ꝛ vidue tu eris adiutor.

f ¶ Deꝰ in loco ſancto ſuo. ſubaudiēdū eſt. ꝗ īmutabilē ſeruat ſententiā vt ſanctꝰ firmus dicaſ. ꝗ mutat tēpora nō mutat cōſilia. N Vel deꝰ ī loco ſācto ſuo. i. aīa fideli vbicūqꝫ ei ſanctitaſ eſt. ibi habitaculū dei ē. Qui inhabitare facit in eccleſia. in qua fideliter cōſiſtentibꝰ. ſpm̄ caritatis infundit. ꝗ vnius moris ſunt. ꝛ nō mutātur. Siquidē iuſtꝰ non mutaſ. qꝛ ſemel iudicauit in iuſticia ſua ꝑmanere. In hebreo ꝓ hī dn̄s inhītare facit monachos (. i. ſolitarios: ꝗ. ſ. ſoli ſegregati ſunt a vicijs ꝛ in quibꝰ non habitat pctm̄) ī domo ſolitarius eī̄. monachus interꝑtaſ. vt ſit ſolus ꝛ ab oī peccato diuiſus.

g ¶ Eduxit vinctos. qꝛ alligato diabolo vinctos ab īferno liberauit ꝛ ad gaudia eterni regni eleuauit. Siĺr eos ꝗ exaſperant. id eſt in irā ꝓuocāt dn̄m blaſphemia. Ipſi ſūt ꝗ habitant in ſepulchris. i. ꝗ in fetida ꝛ carnali actione ſepulti ſunt. N Vĺ vinctos in peccatis ligatos accipe. h ¶ Egreditur ei corā pplo. qn̄ reſuſcitāſ ꝗ in ſepulchris habitant. Ipm̄ eī̄ cōtueſ fidelis. qn̄ in opibus magnis. eius pietatē cognoſcit. Tranſgreſſus ē in deſertū. qn̄ ad gentes venit. que velut heremus deſolate a verbo dei reddebanſ aliene. ꝛ tunc (ſupplendū eſt) qn̄ hec feceris. cognoſceris.

c ✱ Exultate in cōſpectu
eiꝰ ÷ turbabūſ a facie eiꝰ :·
patris orphanoꝝ ꝛ iudicis
f viduarū. Deus in loco ſā
cto ſuo deus inhabitare fa
cit vnius moris in domo
g ÷ Qui :· educit vinctos ī for
titudine: ſiĺr eos ꝗ exaſpe
rant ꝗ habitāt ī ſepulchris
h Deꝰ cū egredieris in ꝯſpe
ctu ppl̄i tui : cū ꝑtranſieris
in deſerto. Dyapſ̄.
i Terra mota ē: ÷ etem̄ :· celi
diſtillauerūt a facie dei ſy
k nai a facie dei iſrael. Plu
uiā voluntariā ſegregabis
deꝰ hereditati tue ÷ ꝛ :· īfir
mata eſt: tu ÷ vero :· perfeci
l ſti ÷ eam :· Aīalia tua ha
bitabūt in ea paraſti in dul
cedine tua pauperi deus.
m Dominus dabit verbum
euāgeliſātibꝰ ꝟtutes mul-

i ¶ Terra mota eſt. i. terreni hoīes vidēdo tam magna miracula crediderūt. Celi diſtillauerīt N ſcꝫ māna. Synai. interpretaſ tēptatio. ¶ Qui firmauit. qn̄ ibi moyſes ī duabus tabulis legem accepit. N Et ille ꝗ tunc iudaicū pplm̄ ꝑceſſit in deſerto. hodie in euāgelio deſerta gētiū viſitauit. ꝛ qui tunc manna. ille hodie corporis ſanguiſqꝫ manna dedit.

k ¶ Exponit illō qō iam dixit. Celi diſtillauerunt. Pluuia volūtaria. iſta fuit manna ū iſta ꝗ generaliter vbiqꝫ diffundiſ. qō ſegregauit. qꝛ non hoc alijs gentibus dedit. Hereditas ipſius fuit. populus hebreorū. ꝗ ad tēpus infirmata eſt. dn̄o minime credendo. quā ꝑfecit. qn̄ gentes reliquas. in ſupplementū credulitatis admiſit.

l ¶ Oſtendit nūc vn̄ ꝑfecerit īfirmatā hereditatē. qꝛ de gētibus. Aīalia fuerūt gētes vera religione vacuate. hec hītabūt in ea. h̄ eſt in eccl̄ia. cū cultū religionis ꝑceperūt. Paraſti. ſignificat ꝑdeſtinatos. In dulcedīe tua. i. in illa ſuauitate. in ꝗ paupes dei reges ditiſſimos āncellūt. nō in ſeculi huiꝰ dulcedine. vbi ſctī magis amara patiunſ. m ¶ Dn̄s dabit verbū euangeliſantibꝰ. i. apl̄is. ꝗ verbū eius venerāda cōfeſſione ꝑdicabant. virtutes multas. qn̄ eis cōceſſum eſt turbas languentiū ſanare. Maꝫ ipm̄ quoqꝫ euangeliū multarū cōſtat eſſe virtutū. quid eī̄ fortiꝰ ꝙ aīam ſaluare. A Dabit etiā dn̄s. verbū euāgeliſare mĺta miraculoꝝ virtute. vel multa fortitudīe ſm̄ aliam tranſlationē ꝗ hꝫ dn̄s dabit euāgeliſanti

 78

bus. verbum fortitudinis vl' virtutis multe n ¶ Rex paꝛ virtutū. h' est angeloꝝ. ℟ Uel sctōꝝ ipius dilecti filij. vt est fili⁹ meus dilect⁹. ¶ Et speciei dom⁹. i. pulcritudinis dom⁹ diuine. i. eccl'ie eē cognoscit autoꝛ fili⁹. qn̄ spolia diaboli i. hoies sceleratos ī ecclesiam adduxit ad fidē. ℟ Uel qn̄ apli in eccl'ia spolia. i. hoies diuidebāt. que accepe-runt de idolis. vn⁹ enī achaiā. ali⁹ capadociā in soꝛtē accepit ex spolijs ꝛc̄. Duplicat vero spūssanctus dilecti ꝓpt' amoꝛē quē hꝫ in filiuꝫ q̄ eū̄ aliquē diligit sꝑ eū̄ in oꝛe habet.

c ¶ Si doꝛmiat'. i. si q̄escat' in ꝓcept' dei inter duo testamenta. ℟ ¶ Cleri dn̄r duo testamenta. ℟ Et singuli libꝛi veteris et noui testamenti. ¶ Penne significant virtutū celeritatē. q̄ nos ī illā ꝑriā ducūt. si hic in lege dei quiescē mereamur. Colūbe deargentate. eccl'iam vult ītelligi. q꞉ innocentiam hꝫ columbe. ꝛ diuinis eloquijs. argenteo candoꝛe resplēdet. quā in illa futura resurrectiōe auri specie dicit eē adoꝛnādam. Si itaq꞉ sic doꝛmiatis. posterioꝛa doꝛsi in palloꝛe auri (subaudiendū est) suscipient vos. vn̄ eccl'ia in h' mūdo. argento cōparat'. in resurrectione v̄o vltima. auro posterioꝛa q̄ eccl'ie nouissima sūt eccl'ie mūera.

p ¶ Rex a regendo dict' ē. vn̄ reges significat aplos. ℟ Quos discernit dn̄s celestis. cū paulū in gentes. petrū ī circūcisiōnē separauit. q̄ sup niuē dealbabunt'. ¶ Hoc est sup candoꝛē niuis elucescunt. q̄ ecclesiā regē noscunt' fidelit'. Selmon vmbꝛa interꝑtat'. q̄ hic congrue diuina virt⁹ intelligit' ipa ab estu viciozꝝ nos defendit. Mōs dei mons pinguis. xp̄s eē intelligit'. ex quo ꝑpetua ꝛ suauia fluenta descendunt.

n tas. Rex virtutū dilecti ✱ dilecti꞉ ꝛ speciei dom⁹ di-
o uidere spolia. Si doꝛmiatis inter medios cleros pēne columbe deargentate꞉ ꝛ posterioꝛa doꝛsi e⁹ in palloꝛe auri. Diapsā.
p Dum discernit celestis reges sup eam꞉niue dealbabunt in selmon꞉ mons dei
q mons pinguis. Mons coagulat⁹ mons pinguis꞉ vt quid suspicamini montes
r coagulatos. Mons in quo bn̄placitū est deo habitare in eo꞉et ei dn̄s habitabit ÷
s in finē꞉ Curr⁹ dei decē milibus multiplex꞉ milia letātium꞉dn̄s in eis in syna in
t in sctō. Ascendisti in altuꝫ cepisti captiuitatē꞉accepisti dona in hominibus.

q ¶ Mons d꞉ xp̄s coagulat⁹ ꝓpter puulos enutriēdos. q̄ nō esca. sed coagulato lacte potādi sunt. Pinguis. q꞉ fertilitate sua vberrimus est. Dixit supius montē intelligi saluatoꝛē. nūc dicit. vt q̄d suspicamini coagulatos montes. h' est cur montē istū apl'os ītelligere voluistis. Nō sunt ei ipi iste mons coagulatus q̄uis ꝛ ipos ꝑ dei gratiā doctos eē cognoscatis. Repꝛhendit q̄ ꝓpheta in hoc illū intellectū quo aliq̄s ꝑ montē. apl'os intelligere voluisset. oñdens hic ꝑ montē. solū xp̄m intelligendū. q̄uis etiam apl'i mōtes dicant' coagulati. iō subdit.

r ¶ Mons. s. iste est in quo deo bn̄placitū ē xp̄s eni est solus mons q̄ patri cōplacuit. vt in eodē habitaret. Etenī dn̄s habitabit etiā ī finē. s. ī apl'is. de illis eī nūc loquit' q꞉ in eis sit habitaturus vsq꞉ ad ꝑfectissimū terminū maiestatis sue. qui est finis sine fine.

s ¶ Currus dei. est boīm caritate iūcta copulatio. Sctōꝝ q̄ vnanimitas. currus dei est quē ille velut auriga īsidet ꝛ salutari lege ad sue voluntatis misterium moderat' vt v̄o istū currū nō equis ꝗ hūanis cogitatiōib⁹ attributū oñderet. ait. decēmilib⁹ multiplex. qd̄ ad innumeros ꝑpl'os nō ad equos noscit' ꝑtinere. Milia letantiū꞉qd̄ vtiq꞉ de fidelib⁹ dꝫ intelligi. Dn̄s in illis. h' est ī sanctis suis In syna in sancto. Syna interꝑtat' mandatū. ibi requiescit. vbi eius mandata ꝑficiūt'.

t ¶ Ascendisti in altū. Ascendit xp̄s vtiq꞉ q̄ ꝓpter nos descendit eruendos. In altū scꝫ sup celos celoꝝ. ℟ Captiuasti nos. q̄ captiui tenebamur a diabolo. ¶ Dona aūt dn̄i fuerūt. sup apl'os spūsctī cōcessa magnalia. Siue vt apl's ait. Unicuiq꞉ nr̄m data est gratia ꝯm mensurā donationis xp̄i.

v ¶ Etenim nō credētes .ꝛc. hic ſubaudiēdū ē eos cōuertit. nā ꝗ nō credūt inhabitare. i. ꝗ ad dn̄i penetralia negligūt puenire. vt in do mo eius cū fidelib⁹ habitare ꝓualeāt. domi nus eos cōuertit. ꝗ fidē ſuā humano generi miſerat⁹ indulget. ipa eſt enī gratia que gra-tis daꝛ.

x ¶ Benedict⁹ dn̄s id ē cunctis dieb⁹. om niqꝫ tpe benedicēd⁹ eſt. Iter quippe. curſum vi te ſignificat. qui iam ꝓ ſper effect⁹ eſt. qm̄ re-demptorē ſuū mund⁹ agnouit. ℞ Bene dicit ſalutariū pluralr̄. a quo tot ſalutes habe mus. quot pctā cōmiſi mus. ab ipo enī ſalua-mur Secur⁹ eſto pctōꝛ noli dubitare ꝙ quoti die poſſis deū bn̄dice-re opibus. qm̄ ꝓſperū iter tuū faciet deus ſa-lutariū qui ei quotidie ꝓficit. pōt quotidie de um bn̄dicere. Nil vero ꝓdeſt heri bn̄dixiſſe de um: ꝛ hodie non.

y ¶ De⁹ nr̄. ſubau-diamus. hic hꝫ ptātem ſaluos faciēdi nos. Ex itus mortis. eſt dn̄i. h̄ eſt reſurrectio votiua fi delū. Reuera exit⁹ illi ſingularis fuit. qꝛ ipſe ab inferis egreſſus eſt ꝛ inde nos pſtauit exi-re.

z ¶ Capita ini micorū. ſunt iudei. qui primo pſecuti ſūt eccle ſiam. vel Capita inimi corum ſunt hereticoꝝ doctores. ꝗ in ipa eti-am (ſi dici phas eſt) deitate deſeuiūt. Ver-tex ſignificat ꝛ capilli verſutias inaniū que ſtionū eorū qui vtilia deſerunt. ꝛ nō neceſſa ria deteſtabili diſputatiōe pquirunt in deli-ctis ſuis pdurantes vt manichei ꝛ ceteri he retici. tales eī calūniarū minucias q̄runt. vt ipſos quoqꝫ vertices capillorū pambulare ꝛ pſcrutari poſſe videanꝛ.

a ¶ Dixit dn̄s q̄ramus q̄d dixerit. qꝛ neſcio ꝙ magnū ē qd̄ pmiſit. Baſan interp̄taꝛ ſiccitas. que huma nū genus poſſederat ariditate pctī. ſed eam dn̄s cōuertit ad viriditatē ſuā. dū illi fluuios ſalutis infudit. ℞ Et itē cōuertit pp̄los de ꝓfundis vicijs peccatiſqꝫ maris. i. ſeculi. A Cōuertā igiꝛ. ſ. me vel meā mīam in ꝓ-fundū maris. i. ſeculi vel pctōꝝ. vt liberē ex inde hoīes. Et ita con uertā vt ītingaꝛ pes ꝛc̄.

b ¶ Intingaꝛ pes tuus. i. actio boni ꝓpo ſiti. vſqꝫ ad ſanguinē glōſi matirij pueniat. Iſti enī canes ꝓ dn̄o latrare nō deſinūt. qui canes dn̄r ex inimicis: qꝛ prius inimici fuerūt qui poſtea clamoroſis latratib⁹ ecclām dei de fendebant. Ab ipo vtiqꝫ deo ꝗ amaruꝫ vertit in dulcedinē. ab ipo et nullo alio. lingua illa canū ex inimicis facta eſt ſalubris.

c ¶ Viderūt ingreſ ſus tuos ſiue aſſumpti corporis formā: ſiue ve ſtigia p̄dicatiōis. qui-bus in hoc mūdo ſctis greſſib⁹ ābulauit. Dei mei reg. qꝛ ipſe eſt rex ꝗ in titulo ſcriptus eſt rex iudeoꝝ. Dicit vero ſcōo ingreſſus qꝛ ipē ī hoc mundo ſpecialiter eſt ingreſſus. ℞ Vel ingreſſus in celū viderunt ī ſancto. ſ. in hoīe. i. xp̄o ſancto vide runt aſcenſum in celū.

d ¶ Preuenerͤt p̄n cipes. i. ap̄li oīs p̄ue-nerūt in ſanctitate doctrine. cōiunctamqꝫ di cit illis eſſe multitudinē pſallentiū ꝗ iā lau des dn̄i nō voce tm̄ ſed bonis opibus pſona rēt. Addit iuuenculaꝝ. i. prima etate floren-tiū. ꝗ timpana ſua. h̄ eſt corpa ad dn̄i laudeſ xterūt. macerantes ſe ieiunijs. carniſqꝫ affli ctione gaudentes. tenſiones etiā corpis ad laudes dn̄i vertentes. martirio cōſūmauerͤt.

e ¶ Ad fideles ait ī eccleſijs bn̄dicite de um. nō in puerſis cōuenticulis paganorū vl̄ hereticoꝝ. ſed in eccleſia catholica. vbi rctā

v Etenim nō credentes. iha
x bitare dn̄m deū. Benedi-
ctus dn̄s die quotidie: ꝓ-
ſperū iter faciet nobis de⁹
ſalutariū nrōꝝ Dyapſ̄.
y Deus noſter ſaluos ÷ faci
ciendi: ꝛ: et dn̄i ⁕ dn̄i: ꝛ exi-
z tus mortis. Veruntmē de
us cōfringet capita inimi-
coꝝ ſuoꝝ. verticē capilli ꝑ-
ambulantiū in delictis ſu-
a is. Dixit dn̄s ex baſan cō-
uertā: cōuertā in ꝓfunduꝫ
b maris. Vt intingatur pes
tuus in ſanguine: lingua ca
nū tuoꝝ ex inimicis ab ipo
c Viderūt greſſus tuos de⁹
igreſſus dei mei: regis mei
d ÷ ꝗ eſt: ꝛ in ſancto. Preue-
nerūt pꝛicipes cōiūcti pſal-
lentibus: in medio iuuēcu
larū tympaniſtriaꝝ. Dya
e pſalma. In eccleſijs be-
nedicite deo: domino de

fides eſt ⁊ vera confeſſio. De fontib⁹. de do
ctrina. ſ. xpiana quã gentib⁹ apl'i infuderũt
fons quippe a foueuendo dict⁹ eſt. eo ꝙ no
ſtra corpa labore feſſa refoueat. Siue a fun
dendo qꝛ effundit aq̃s. fons eĩ ꝓprie ē q̃ ma
nat. f In ¶ Ibi
beniamin paul⁹ aplus
q̃ de tribu beniamĩ de
ſcendit. ¶ Adole⸗
ſcentul⁹ extitit in mẽ
tis exceſſu. qñ dñi voce
corruit. q̃ et miſeratus
intonuit. Saule ſaule.
adoleſcens dr̃ ab ado⸗
lendo. i. creſcendo.
In Dictus etiã ado
leſcens qꝛ nouiſſimus
oĩm apl'oꝝ cõuerſus in
exceſſu quẽ ꝑtulit dum
iret in damaſcũ.
g ¶ Principes iu⸗
da. dñm ĩdicat q̃ de tri
bu iuda deſcendit.
In Apl'i eñ ſunt pri⸗
cipes iuda. i. dñi ſalua
toris vt iuda ſit geniti
ui caſus Sicut dixit ia
cob iuda te laudabunt
fratres tui. ¶ Du⸗
ces eoꝝ. i. ppl'oꝝ q̃ erãt
in eccĩa cõſtituti. zabu
lon ⁊ neptalim trib⁹ fu
erunt. vñ apl'i traxerũt
originẽ. Iuda. cõfeſſio
dr̃. zabulon. habitacu⸗
lũ fortitudis. Nepta⸗
lim. dilatio mea. q ca⸗
tholice eccĩe cõpetent̃
aptabis ſi diligenter inſpicis.
b ¶ Virtus eĩ pr̃is xp̃s eſt. q̃d aũt mãde
tur edicit. Confirma h̃ de⁹ ⁊c̃. Magna peti⸗
tio certe vt cõfirmet de⁹ in nobis fidẽ ſuam
quã donare dignat⁹ eſt. Opus dñi eĩ fuit vt
ceca gentilitas lũie veritatis afflata. verum
dñm ſaluatorẽ ꝯgnoſcere poſſet. In Cõ
firma donũ baptiſmi. ſpũſſcti infuſione ⁊ au
xiliũ p̃be. vt in virtutibus incedere ⁊ ꝑmane
re poſſimus. i ¶ A templo irl'm offerũt
reges munera q̃ in eccĩa dei recte viuentes.
ſui cordis offerũt puritatẽ. In Munera
xp̃i. virtutes ſunt ſanctorũ ⁊ q̃ ſemetip̃os re
gunt. reges ſunt. Tẽplũ igiť corp⁹ eſt cuiuſ
libet ſancti. qd̃ bene viuendo. ſanctũ fit. ab
illo offerunt. ſancta opera. k ¶ Increpa

f fontib⁹ iſrahel. Ibi benia
min adoleſcentul⁹: in men
g tis exceſſu. Principes iu⸗
da duces eoꝝ: pricipes za
bulon principes neptalim
h Manda deus virtuti tue:
cõfirma deus hoc qd̃ opa⸗
i tus es in nobiſ. A templo
tuo in hieruſalẽ: tibi offerẽt
k reges munera. Increpa fe
ras harundinis: congre⸗
gatio thauroꝝ ĩ vaccis po
puloꝝ ÷ vt :· excludant eos
qui probati ſunt argento.
l Diſſipa gentes q̃ bella vo
lunt: veniant legati ex egi⸗
pto: ethiopia p̃ueniet ma⸗
m nus ei⁹ deo. Regna terre
cantate deo: pſallite dño.
n Dyapſ̃. ÷ Pſallite do :·
qui aſcendit ſup celum celi

feras. i. argue ſupbos ⁊ feroces. q̃ in praua
voluntate cõſiſtunt. ⁊ vacillãt velut harũdo
Cõciliũ thauroꝝ. i. hereticorũ indomitoꝝ q̃
erecta ceruice ſeducunt animas innocentes
In Vacce ſignificant ſtultas aĩas ppl'i ſe
quentes thauros. Iõ
vero dicit eos arguen
dos. vt nõ excludãt a
regno dei q̃ ꝓbati iuẽ⸗
ti ſũt iuſti. verũ iſta expo
ſitio hieronimi innitiť
tranſlationi romane q̃
hꝫ vt nõ excludanť. ſi⸗
miliť caſſiodori expoſi
tio. Sed Aug⁹. expo⸗
nens nr̃am tranſlatiõꝫ
ait vt excludãt. i. appa
rere faciant eos q̃ late
bant. q̃ ꝓbati ſunt ar⸗
gento. i. dei eloquio oꝫ
eñ vt ait apl's hereſes
eſſe vt ꝓbati manifeſti
fiant inter nos.
l ¶ Diſſipa gentes.
hoc eſt hereticos q̃ vo⸗
lunt bella. i. cõtentões
cõtra eccl'iam. Cõmo⸗
net etiã ꝓpheta gentiũ
ppl'os. vt offerant lega
ti (. i. ab errore ꝯuerſi)
munera. hoc ē aĩas ſu⸗
aſ a mũdana ſorde pur
gatas Sic ethiopia cõ
moneť. ne ſe tardet do
tradere. ſic ſe victi ꝓie
ctis armis victorib⁹
manus tradũt. vt ꝑicu
lũ mortis euadãt. Egi
ptus vero ⁊ ethiopia. mũdũ ſignificãt. vin⸗
culis q̃uib⁹ ⁊ tenebris pctõꝝ plenum. Ido⸗
latre q̃ p̃uenient in deos. dare man⁹ deo.
n ¶ Regna terre. Omne gen⁹ humanũ ſi
gnificare voluit. cantate. ad aĩe reſpicit pu⸗
ritatẽ. pſallite. ad opa q̃ dño ꝓbant accepta
n ¶ Naꝫ cui deo pſalli debeat oſtendit. ſ.
ei q̃ ſup celũ aſcendit. dñs eĩ ieſus. q̃ pri⁹ de
ſcendit de celo ad liberandũ infirmitatẽ nr̃e
naturam. ip̃e etiã aſcendit q̃ ſedet ad dexte⸗
rã pr̃is. Ad orientẽ. hieroſolimã euidenť oñ
dit. q̃ eſt in oriẽtali pte collacata. Vñ dñs vi
dentib⁹ apl'is aſcendit ad celos. In Vel
ad orientẽ. ſ. qꝛ ipſe oriens eſt. ſiue qꝛ ꝑ eum
oĩs ad vitã orianť. ferť etiã mons oliueti.
vñ dñs aſcendit eſſe ad orientẽ ipſi irl'm.

o N ¶ Dabit etiã voci ſue vocẽ virtut'
qñ in nouiſſimo die vt reſurgat hũanũ gen⁹
edixerit. quid forti⁹ q̃ȝ reuocare fauillas ad
corp⁹. Date gloriã deo. nã q̃ deo dat gloriã
ſe facit eẽ laudabilẽ. N Sup iſrael. i. ma
gis honorate deum q̃ȝ
carnalis iſrahel hono
rat. q; ille labijs. vos
corde ¶ Magnificẽ
tia. q; ſp magna facit.
Uirtus q; impio ei⁹ fa
mulat' opus iuue effe-
ctus. Nubes. apl'i ⁊ ꝓ
phete.
p ¶ Mirabilis ſiue
in angelis. ſeu ĩ hoĩb⁹
ſanctis. Dabit dñs fi-
delib⁹ ſuis virtutẽ pa-
tientie. ⁊ fidei fortitu-
dinẽ. vt poſſit ad eter-
na premia ꝑuenire Be
nedict⁹ de⁹. ille p̃t pa-
re q̃ ſupius dixit. i. qui
oĩm ore ſp ꝓ bñficijs
dȝ bñdici vt ſicut ſp be
neficia p̃ſtat. ita bñdi-
ctiones ſemp accipiat.
fit aũt bñdictio iſta mi'
tipliciter. Nã ⁊ q̃ ſcri-
pturas ſctãs meditat'
bñdicit deũ. ⁊ q̃ ei⁹ iuſ
ſa cõpleuerit. bñdicit.
⁊ q̃ ei cõfitet' benedicit
deũ. Oratio.
HOminator dñe. q̃
iuſt' ſpiritale epu
lũ tribuens. facis eos
in leticia delectari. con
cede gregi tuo. morteȝ
tuã intelligere. teq; tri
umphatorẽ mortis ſe-
dentẽ ad patris dexte-
rã cõfiteri. Qui cũ eo-
dem patre.
¶ Pro his q̃ cõmu-
tabũt'. Iſta igit' cõmu
tatio ſignificat pp'los
xp̃ianos. qui veter' ho
minis prauitate depo-
ſita. in noue regenerationis ſunt munere cõ
mutati. Q; aũt d̃r ꝓ his cõ ſidit. ꝓ his. i. cun
ctis fidelibus xp̃i paſſionẽ factã. Dauid q̃ȝ
ſubiunctum eſt vt finis ⁊ initium tituli dño
xp̃o cõgrueret q̃ eſt a ⁊ o. i. principiũ ⁊ finis,

In fine enĩ vt ſepiſſime dictũ eſt chriſtũ ſi-
gnificat ⁊ dauid eundẽ xp̃m denotat.
a ¶ Poſtulat humanitaſ a patre auxiliũ
reſurrectionis. Aquas ꝓ ſeditionib⁹ plebis
motuq; populoꝝ debere ſuſcipi. ſepius diui
na teſtat' ſcriptura. vt
ibi forſitan aque abſor
buiſſet nos. vñ et h̃ iu-
deoꝝ populus intraſſe
vſq; ad aĩam ſaluatoꝝ
dicit'. qñ eũ crucifige-
re ſcelerata mẽte ꝑſum
pſit.
b ¶ Facti ſũt homĩ
hõies limũ ꝓfundi. qñ
⁊ originali ⁊ quotidia
nis pctĩs tenẽt' obno-
xij Per hunc limũ in-
fixus eſt xp̃s. qñ demẽ
tiũ turba clamabat cru
cifige. Lim⁹. dictus eſt
quaſi ligans humũ.
N Nõ eſt ſubſtãtia
euadẽdi. niſi tu ſalues
p̃r. q; infixus ſum ĩ ve
teribus pctĩs hui⁹ ppl'ĩ
ſcelerata calliditate ſe
uientis. c ¶ Hic al
titudo matris. copioſa
ppl'i inſania. Eadẽ tem
peſtas eſt cõcitata de-
mentiũ ſeditio Ip̃a de
merſit dñm. qñ eũ vẽnĩ
re fecit ad crucem
d ¶ Laborabat er
go clamãs. qñ dicebat
Ue vobis ſcribe ⁊ pha
riſei. Dicit etiaȝ eẽ rau
cas fauces ſuas. q; di-
cta eius nequaq̃ȝ ſacri
legus pp'lus audiebat
Oculos iſtos. carna-
les intelligamus q̃ in
morte paſſionis clauſi
ſunt. Sperauit in eum
id eſt in patrem. Nota
vero recte dici labora-
ui. quod inauditum ſi-
gnificat clamorem. la-
borare enim illum dicimus. qui votum cla-
moris non eſt aſſecutus. id eſt vbi audiri re
cuſatur.
e ¶ Ergo vt oſtenderet plus eſſe nume-
rum infidelium. quã deuotorum, dicit mul-

o ad orientẽ. Ecce dabit vo
ci ſue vocẽ virtut': date glo
riã deo ſup iſrael: magnifi-
centia eius et virtus ei⁹ in
p nubib⁹. Mirabilis de⁹ in
ſanctis ſuis: de⁹ iſrael ipſe
dabit virtutẽ ⁊ fortitudinẽ
plebis ÷ſue:· bñdict⁹ de⁹.
¶ In finẽ ꝓ his qui cõmu-
tabunt dauid. ¶ Chriſt⁹
depcat' vt ſaluus fiat a pr̃e
qm̃ grat' eſt a iudeis odio
habitus: poſtulatq; ne de-
cipiat' ſpes fideliũ in ei⁹ re
ſurrectione confiſa: petenſ
q; ſe a luto hui⁹ ſeculi libe-
berari ꝓnunciat que inimi
cis cõtingere nouerat.

Pſalmus. lxviij.

a SAluum me
÷fac:· deus: qm̃ in
trauerũt aque vſq;
b ad aiaȝ meã. Infixus ſum
in limo ꝓfundi ⁊ nõ eſt ſub
c ſtantia. Ueni in altitudinẽ
maris: ⁊ tẽpeſtas dimerſit
d me. Laboraui clamãs. rau
ce facte ſũt fauces mee: de

fecerũt oculi mei dũ ſpero
e in deũ meuz. Multiplicati
ſũt ſup̃ capillos capit˜ mei
f q̃ oderũt me grat˜. Confor
tati ſũt q̃ p̃ſecuti ſũt me ini
mici mei iniuſte: que nõ ra
g pui tũc exoluebã. Deus tu
ſcis inſipientiã meã: ⁊ deli
cta mea a te nõ ſũt abſcõdi
h ta. Nõ erubeſcãt in me qui
expectãt te dñe: dñe virtu
i tũ. Nõ cõfundant ſup̃ me:
qui querũt te deus iſrahel
k Qm̃ p̃p̃ te ſuſtinui oppro
briũ: operuit cõfuſio faciez
l meã. Extrane⁹ fact⁹ ſũ fra
trib⁹ meis: ⁊ peregrin⁹ fi
m lijs m̃ris mee. Qm̃ zel⁹ do
mus tue comedit me: ⁊ op
probria exprobrantiũ tibi
n ceciderũt ſup̃ me. Et ope
rui in ieiunio aĩam meã: et
factũ eſt in opprobriũ mihi
o Et poſui veſtimẽtũ meũ cili
ciũ ⁊ fact⁹ ſũ illis i p̃abolã

tiplicatos perfidos iudeos ſuper numeruz
capillo⁊. id eſt credentiũ. Gratis enim odiſ
ſe dicimur. quãdo quępiã ſine aliquib⁹ offẽ
ſionibus execramur. ſicut iudei xp̃o fecerũt.
f ¶ Confortati ſunt iudei. qñ id quod co
nabant̃ efficere imple-
bant. Iniuſte. reuera
iniuſtũ fuit. vt qui ve-
nerat ad iudaicos po-
pulos ſaluandos. eos
potius inueniſſet ini-
micos. Xp̃s peccata nõ
rapuit. qui delicta nr̃a
abluit. tamen crucem
excepit. ⁊ ſoluit pro no
bis. quod pro ſe iuſte
nõ pertulit.
g ¶ Dũ dicit de⁹ tu
ſcis inſipientiam meã.
loquit̃ p̃ parte mẽbro
rum. inſipiẽs enim nõ
poteſt eſſe xp̃s cum dei
ſapientia eſſe dinoſcit̃
conuerſi igit̃ ad fidem
ante erant inſipientes
nunc in xp̃o ſapientes
iſti enim ſunt de quib⁹
dixit titulus. q̄ cõmu-
tabunt̃. ſ. de inſipien-
tia infidelitatis vl̃ pec
catorum ad ſapientiaz
xp̃i. Idem dicendũ eſt
de delictis que nõ ſunt
capit˜ ſed mẽbro⁊ xp̃i.
h ¶ Precatur ergo
xp̃us ne de ſeipſo eru-
beſcãt. qui reſurrectio
nem eius magno deſi-
derio expectabant. Cũ
dicit dñe domine virtu
tuz oſtendit nihil im-
poſſibile eſſe omnipo-
tentie ipſius.
i ¶ Non cõfundã
tur. id eſt ne euacuet̃ ſpes credentiũ de paſ-
ſione mea ſed cognoſcant. quia voluntatez
tuam veni facere. ¶ Vel non humanas
inſultationes diutius de mea dormitiõe ſu-
ſtineant. qui querunt te deus iſrahel.
k ¶ Suſtinuit enim xp̃us opprobriũ cũ
dicebatur a iudeis in beelzebub eijcit demo
nia. ¶ Operuit cõfuſio faciẽ meã. quã-
do negauerunt apoſtoli.
l ¶ Extraneus xp̃s factus eſt iudeis, qñ
ei credere noluerũt. quos hic fratres appel
lat. Filios matris. ipos dicit quos ſuperi⁹
fratres noĩauit. Sed ſi filij veri fuiſſent ma
tris ſinagoge. non vt peregrinũ. ſed vt fra-
trem cariſſimũ xp̃m ſuſcepiſſent.
m ¶ Comedit euz
zelus dom⁹ dei qñ eos
de templo eiecit. q̄r do
mũ eã fecerũt ſpeluncã
latronũ. ¶ Expro-
bratũ eſt p̃ri ab eis. qñ
dicebant. Hi ſũt dij tui
q̃ eduxerũt te. ¶
Qui vero exprobrant
patri. exprobrant filio
¶ Ceciderũt ſup̃ me
dixit. vt effectũ mortis
oſtenderet quẽ crucis
dignatiõe ſuſcepit. Ex
probrabãt etiã p̃ri cum
xp̃m dicerẽt ioſeph fa-
bri eſſe filiũ. ⁊ demoni
um habes. opprobriũ
eñ filio dictũ. redit in
patrem.
n ¶ Operuit ieiu-
nio aĩam. quia hoĩm fi
dem. quam valde eſu-
riebat. minime poterat
inuenire. ⁊ ideo q̄ſi ali
quo pallio triſticie cir-
cumdedit aĩam ſuã ie-
iunio tali afflictã. Sẽ-
per boni malis oppro-
brium ſunt. q̄r minime
eorum ſceleribus ad-
quieſcũt. ⁊ illis ſtudio
ſe detrahunt. quibus
nulla ſocietate iungun
tur.
o ¶ Per ciliciũ. tri-
ſticia ſignificat̃ ⁊ lacri
me. qñ dñs humani ge
neris imbecillitate per
motus. ſuſcitatur⁹ lazarũ fleuit. dicentibus
iudeis. Ecce quõ amabat eũ. Fact⁹ eſt quo
q̄ iudeis in parabolam. qñ per ſiĩitudĩes q̄ſ
dam. carnalem populũ docere videbat̃: ſi-
cut in euangelio legit̃ dixit ieſus parabolã
ad turbã. Eſt aũt parabola natura diſcrepã-
tiũ rerum. ſub aliqua ſimilitudine facta cõ-
p̃ratio. Ideo vero ſic loquebatur. vt qui ce
leſtia capere non poterant. per terrenas ſiĩi
tudines intelligerent.

p Aduerſum me loq̄bant̄ ꝗ
ſedebāt ī porta:⁊÷in me:⁘
pſallebant ꝗ bibebāt vinū
q Ego vero oratōnē meā ad
te dn̄e:tempꝰ bn̄placiti de
r us. In multitudine miſeri/
cordie tue:exaudi me ī ve/
s ritate ſalutiſ tue. Eripe me
de luto vt nō infigar:libe/
ra me ab his ꝗ oderūt me:
t ⁊ de ꝓfundis aquaꝝ. Nō
me demergat tēpeſtas aq̄:
neqꝫ abſorbeat me ꝓfundū
neqꝫ vrgeat ſup me puteus
v os ſuū. Exaudi me domie
qm̄ benigna eſt miſericor/
dia tua: ſcd̄m multitudinē
miſerationū tuaruꝫ reſpice
x in me. Et ne auertas faciē
tuā a puero tuo:qm̄ tribu/
y lor velocit̄ exaudi me. In
tende aīe mee ⁊ libera eam
ꝓpter inimicos meos eri/
z pe me. Tu ſcis improperi/
um meū ⁊ cōfuſionē meā:⁊
a reuerentiā meā. In cōſpe.

p ⁌ Porta quippe dicta eſt eo ꝙ ī nō portant̄ oīa. In porta aūt ſedent. ꝗ cōuentibꝰ boīm ſedula curioſitate miſcent̄. ꝗ dicit paſſionē ſuā. genti iudaice fuiſſe fabulā. In deum pſallūt ſi in bonū accipit̄. ꝗ actōe ꝓbabili diriguut̄. Vinū ſilr: nō ebrietatis ſed ſpiritale. Ipſi ei pſallebāt ꝗ p intelligentiā ſupnā ſalutari doctrina potabant̄. Et ita caſſiodorus pſallere de fidelibus ⁊ bonis exponit ⁊ ſequentia. Sꝫ ſm̄ hieronimū ſcribe ⁊ phariſei in porta. i. iudicōꝝ ſedebāt qui clauē ſcientie habentes nec intro ibant nec alios introire ſinebāt. Illi repleti vino iniquitatis. qualit̄ eū interficerent cōcinebāt ꝛ Vl' ebrij erant vino. qn̄ velātes faciē eius dicebāt prophetiſa nobis xp̄e ꝗs ē qui te ꝑcuſſit.

q ⁌ Illud tp̄s ē bn̄placiti. qn̄ incarnatōis ſue bn̄ficio ꝑiclitantē mundū. ab īminēte exitio liberauit. ꝛ Vl' tempꝰ beneplaciti. tp̄s eſt paſſionis. quo tēpe iudeis crucifigentibuſ xp̄us orauit ne ſtatuas illis pr̄ hoc pctm̄ ⁊c. ſū me ei pr̄i placuit. hominū redemptio.

r ⁌ Nā ſi multitudines miſericordie nō fuiſſent. nequaqꝫ redimi poteramꝰ obnoxij. Nō ei ꝑua miſericordia fuit que tā ingentia pctā ſuperauit. Exaudi me. rogat pr̄em. nō natura deitatis. qua ei equalis ē. ſ ex infirmitate hūana ī q̄ minor ē pr̄e.

s ⁌ Expoſcit xp̄s a pte mēbroꝝ. vt anīa eiꝰ a deſiderijs luteis. i. huius mūdi cupiditatibꝰ reddat̄ aliena. Libera me ab his qui me oderūt. i. a iudeis. De ꝓfundo aquaruꝫ ad illū ppl'm ptinet. ꝗ ⁊ ꝓfundus erat conſilio malignitatis ⁊ ſeditionibꝰ turbulent͛.

t ꝛ Nō me demergat. i. hec paſſionis tēpeſtas nō eū in ꝓfunditate abiſſi retineat infernalis. ⁌ Profundū itaqꝫ ē pctōꝝ. qḋ deglutit aīas impioꝝ ita vt ad penitudineꝫ redire nequeant. Vrgere dicimꝰ concludere ꝛ Petit ergo vt aditus infernalis. nō cōcludat os ſuū ſup eum ſiue diabolꝰ ⁌ Puteus aūt excauata terre ꝓfunditas eſt. qui ⁊ in bono ⁊ malo in ſcriptura ponit̄. hic vero ī malo accipit̄.

v ꝛ Hec ſm̄ humanā fragilitatē poſtulat dicēs. ꝗ alios mea paſſione redimis. me quoqꝫ ꝑcurrente miſericordia contemplare.

x ⁌ Puer eī frequēter legit̄ dn̄s ab innocentie puritate cū ſimplex etas hoc bn̄ficiuꝫ largiat̄. vt vicia mundi nō diligat. Velocit̄ exaudi me. ꝛ Vt reſumā ſpm̄. quē tuis manibus cōmendaui.

y ⁌ Intēde aīe mee vt reuera libera fiat cū eaꝫ diuinitas ꝓpiciata reſpexerit. Propt̄ inimicos etiā petebat. celerrimū reſurrectionis auxiliū. vt qui cōtempſerāt crucifixū. tercia die reſurgētē crederēt

z ⁌ Improperiū. cōfuſionē ⁊ reuerentiā ꝓ hūano genere ſic ſuſcepit ſaluator libens vt morteꝫ. nō eī iſta ꝓ ſuo reatu ſuſtinuit. ſ oīa ꝓ nobis ptulit. vt nos bonus magiſter in talibus rebus poſitos. exēplo ſue patientie miſeratꝰ inſtrueret.

a ꝛ Tu vides pr̄. q̄les mihi tribulationes inferāt. ⁊ illuſiones oſtendant. ⁌ Improperium expectauit cor cius. qn̄ iniquitates iudeorū ⁊ diuerſa ꝗ paſſus eſt ꝓ ſua voluntate ſuſtinuit ⁊ paſſione benignus excepit ꝛ Vel improperiū paſſionis ⁊ miſeriam. i. contumeliā crucis.

b ℟ Et ſuſtinui. non fuit vllus de tanta multitudine iniquorū aut cōpaſſus dolori/bus eius aut qui extitit cōſolator. ℭ Nō em̄ de fidelibus ſed infidelibus loquit' ꝑſecutoribus. fideles em̄ auditores. doctorem cōſolant' dū in eis verba ꝑdicationū ꝓficiūt iudeorū igit' ꝑtinacia xp̄m nō conſolabat'. qꝛ eius verba nō ſuſcepit

c ℭ Oblatū eſt illi fel cum aceto mixtū. vt reuera facta iudeoruꝫ amaritudo potionis indicaret. Ipſe ei dixit ſitio. qꝛ fidē in ip̄is deſiderauit inuenire. illi obtulert amariſſimos mores ſuos. qui nulla cō/punctione cōuerſi ſunt

d ℭ Nō maledicendi voto ſ; ꝑſcientis more ſequentia ꝓnunt'. Menſa dn̄i. eſt vtriuſq; legis intellectual' epu/latio quā primo habuerūt iudei. qn̄ mandata dei cuſtodierūt. poſtq̄ꝫ vero a fide ieiunare ceperunt. corā ipſis. gentibus tradita eſt vt ḡuius colerēt videntibus ipſis adempta felicitate. In laqueū. ſ. vt ꝺ litera in qua alios aſtri/gere conabant'. ip̄i ī ea potius caderent obli/gati. Retributio malorū fuit ꝙ ſubtracta illa menſa. fuit ꝛ gentibus tradita ſcandalū. qꝛ deferentes pacis autoreꝫ ſibi cōcitabāt rixā ꝛ ꝑ/ua ſtudia.

e ℭ Prenūciat' digna pena. ne videant ī ſcriptura ſua veriſſimū iuſticie ſolem. ꝛ ħ il/lis euenit. qui etiā nimio pondere delictoꝝ ꝑgrauati. ceruicem ſuā in terram cernui ſemper incuruant. nec eis ad celū reſpiciēdi poſſibilitas dat'. Dorſum dictū. q̄ſi deſcēdens deorſum. ℟ Vel incurua vt romāis ſer/uiant ſꝑ. vel ſub onere legis maneant. quaꝫ ſcd̄m lr̄am ferre nemo poterat.

f ℭ Dū ꝺ effunde, magnitudo ire ſignificat' que in more fluminis copioſa deſcendit Apprehendit eos furor. quaſi damnatos et ꝑterritos. vt non liceat effugere. qꝺ dat' pro ſcelerib⁹ ſuſtinere.

ctu tuo ſunt omnes qui tri/bulant me: improperiū ex/pectauit cor meū et miſeriā
b Et ſuſtinui qui ſil' cōtriſta/ret et nō fuit: qui ↄſolaret ꝛ
c nō inueni. Et dederunt in eſcam meā fel: ꝛ in ſiti mea
d potauerunt me aceto. Fiat menſa eoꝝ coram ipſis i la/queū: ꝛ in retributiones et
e in ſcandalū. Obſcurentur oculi eoꝝ ne videant: ꝛ dor
f ſum eoꝝ ſemꝑ incurua. Ef/funde ſuꝑ eos irā tuā: ꝛ furore ire tue ↄprehēdat eos
g Fiat habitatio eoꝝ deſerta ÷ ꝛ:· in tabernaculis eoꝝ ñ
h ſit qui inhabitet. Quoniaꝫ quē tu ꝑcuſſiſti ꝑſecuti ſūt: et ſuꝑ dolorē vulnerū eorū
i addiderūt. Appone iniquitatē ſuꝑ iniquitatē eoꝝ: ꝛ ñ
k intrēt i iuſticiā tuā. Deleā/tur de libro viuētiū: ꝛ cū iu
l ſtis nō ſcribant. Ego ſum

g ℭ Fiat haditatio eoꝝ deſerta. ꝛ in ta/bernaculis ꝛc̄. hoc eſt vtrunq; iudeis cōtigiſſe manifeſtū eſt. cū ciuitas hirl'm frequenti captiuitate deleta eſt Tabernacula dei templuꝫ vel regis palaciū. ſine cultore remanſerunt. Et nota ꝙ priuatis domibus poſuit habitationē ſed dei templo in/habitationē. qꝛ ibi habitam⁹ corpore. hic āt inhabitam⁹. vbi deuote mentis affectu locū frequentamus.

h ℟ De ſe hec xp̄s ad p̄rem loquit' de ſua paſſione. dicens ſcri/ptū eſt. ꝑcutiā paſtoreꝫ ꝛ in alio ꝓpheta ex ꝑſona patris loquentis. ꝓpter pctā ppl'i mei ꝑcuſſi eum ꝺ. ℭ Quia ꝑcuſſum. i. cōceſſum ꝑ/ſecuti ſunt ſibiq; traditum deteſtabili ferita/te negauerunt.

℟ Addiderūt ſuper dolorem cum vel eccleſiam vel ap'los perſe/cuti ſunt.

i ℭ Iniquitas p̄ria fuit iudeis vt ꝓphetas extinguerent. Appoſita eſt iniquitas ſuꝑ iniq̄tatē eoꝝ. qn̄ ip̄m do/minū crucifigere maluerūt. Addit' pena pec/cati. ne intrent in iuſticiam dei. i. ne ꝑticipeſ xp̄o fiant. in illo regno iuſticie.

k ℭ Dicit ꝫ iudeis. deleant' de libro vi/uentiū. non qꝛ ſcripti erant. ſ; qꝛ ſcriptos eē ſe iudicabant. Ibi em̄ qꝺ ſcribit'. deleri non poteſt. qꝛ totū in ꝑdeſtinatione ſolidatū eſt. Et cū iuſtis nō ſcribāt'. hoc eis accidere negat. qui nō ſunt (vt titulus ait) pijs ſatiſfa/ctionib⁹ immutati.

l ℭ Ego ſum pauꝑ. hanc ꝓprietatē ſibi vendicauit. qꝛ nemo alit'

hanc paupꝑtatē. ⁊ hūc dolorē. ꝓ totius mūdi culpa ſuſtinuit. Suſcepit itaqꝫ hūanitatē ſa lus. i. forma filij in q̄ equalis eſt pr̄i qñ recō ciliauit mūdū pr̄i. ℟ Vel paup ⁊ dolēs fuit in paſſione. ſal⁹ āt eū ĩ reſurrectione ſu ſcepit. m ¶ Laudat eū caput nr̄m nomen dei cū cantico. qñ in eccleſia hymnidica exultatione. fideliū fit adunatio. ipſe enim in nobis laudet ⁊ magnificat. qđ nos veraciter laudare cognoſcit.

n ¶ Multo ei eſt acceptior effuſa laus puro corde deo. q̄ꝫ pōt pecudū placere veterꝫ legis mactatio. ℟ Vel placebit deo patri ſupvitulū nouellū id ē xp̄m. cornua ꝓducentē i. fortitudinē ecclīe dā tem. ⁊ vngulas quib⁹ ſacrilegia cōculcet gentiū ac diuellat. vitulus nouellus dicat̄ xp̄s. q̄ ſeip̄m pr̄i obtulit. Nec ſup denotat copationē ſed materiā notat oblatā. vt ſit ſenſus. đo erit cōplacentia de tali vitulo nouo nō carnali ſ; miſtico nō veteri figuranti ſ; nouo figurato.

o ¶ Videāt pauperes. q2 de⁹ reſpuit oblationē pecudum ⁊ mundiſſimū cor requirit. iđ letent̄ q2 in mentis affectu poſita eſt oblatio vbi ⁊ pauper poteſt eſſe ditiſſimus. Querite dñm admonet paupes vt eſcam mentis querāt vnde anima ſaginetur illđ quoqꝫ ꝓprie viuere dicim⁹. qđ in beatitudīs iocūditate cōſiſtit. p ¶ Pauperes ſunt xp̄iani. q̄ deſpiciunt voluptates ⁊ diuitias mundi iſti⁹. ⁊ eligunt. humanarum rerū indigentiam. vt epulis ſpiritalibus impleantur. Vinctos ſuos liberat a laqueis carnalibus. quos ſuis regulis connexos cognouerit.

paup ⁊ dolens: ſal⁹ tua de
m us ſuſcepit me. Laudabo
nomē dei cū cantico: ⁊ ma
n gnificabo eū in laude. Et
placebit deo ſupvitulū no
uellū: cornua ꝓducentem ⁊
o vngulas. Videāt paupes
⁊ letent̄: querite deū ⁊ vi-
p uet aīa veſtra. Qm̄ exaudi
uit paupes dñs: ⁊ vinctos
q ſuos nō deſpexit. Laudēt
illū celi ⁊ terra: mare ⁊ oīa
r reptilia in eis. Qm̄ de⁹ ſal
uā faciet ſyon ⁊ edificabūt̄
s ciuitates iude. Et inhabi-
tabūt ibi: ⁊ hereditate ad-
t quirēt eā. Et ſemen ſeruo-
rū ei⁹ poſſidebit eā: ⁊ q̄ di
ligūt nomē ei⁹ habitabunt
in ea.

¶ In finē dauid ĩ rememo ratiōe ÷ eo ꝙ ſaluū eū fecit dñs: Vox martirū ⁊ cōfeſſoꝝ depcātiū vt a ꝑſeq̄ntiū piculiſ liberēt̄. Ps. lxix.

a DEus ĩ adiutoriū meū
÷ intēde: ∻ ✱ dñe: ∻ ad

q ¶ In celi cōmemoratiōe dat̄ intelligi. vt omnia debeant celeſtia laudare. Terre. q̄ qꝫ cōmemoratione intellige terreſtre Marꝫ. vniuerſa natantia. ⁊ ita ad dñi laudes inuitat̄ q̄cq̄d creaturarū eſſe cognoſcitur.

r ¶ Syon ei paru⁹ collicul⁹ eſt q̄ coheret hieroſolomitano templo. ſed nōis qualitate grandeſcēs. ſignificat eū eccleſiā. ℟ Ciuitates iude. anīe ſunt ſanctoꝝ. que ꝑ confeſſionem. in templū ſctū tanq̄ꝫ viui lapides deferuntur.

s ¶ Hanc ei ecclīaꝫ hic habitāt xp̄iani. hereditate đo adquirent eam. quando ad hieroſolimā illā eternaꝫ dei miſeratōe peruenerint

t ¶ Semen enī hic opus ꝑfectū. nō carnis progeniē debem⁹ accipere. qđ futurā terram poſſidebit. q̄ nullo iam fine mutanda eſt. ſ; in ea habitabūt. qui diligunt nomen eius. ⁊ ꝑpetua felicitate potiēt̄

Oratio.

BEnigniſſime dñe. exaudi nos in veritate ſalutꝫ tue. vt eruti a ſqualore pctī. mereamur in libro vite digno celeſti ꝯſcribi. per.

¶ Finis ⁊ dauid xp̄m ſignificat. in rememoratiōe. ſpem ſignificat liberatiōis et certitudinem futuri premij. que ſuis ſanctꝫ pollicit⁹ eſt

a ¶ Tunc eū adiutoriū poſcimus. quādo periculis ſubiacemus. vt tali remedio ſubleuati. calamitates diuerſarū paſſionū vincere poſſim⁹. Intende. i. ꝓpitius reſpice. q2 oīa deus agnoſcit. etiam cum non rogatur. Feſtina ſic dicit̄. q̄ſi miſericordia diuina tardaret. ſed tardum videt̄ ei auxiliū. qui de huius ſeculi clade liberari feſtinat.

b ℂ Cõfundant᷑. vox martir expoſtulãs emendatione inimicoꝝ ſuoꝝ. Cõfundi ẽ. qñ homo turbat᷑ de factis ſue ꝑuerſitat. Reuereri eſt. qñ cognoſcimus nr̃a operatione iuſticiã leſam. ⁊ ꝓ his operibus. penas incurrere formidamus. Querebant inimici aĩam fideliũ non in bono. ſed vt eã a corpe ſegregarẽt

c ℂ Auertãt retrorſum. qz a praua cogitatione deſcendens. iuſſa dñi ſubſequit᷑. Qui volunt mihi mala. hãc retributionẽ ſuſcipiãt. ne in ſua iniquitate pſiſtant. O pia ſanctorum etiã ipa q putat᷑ aduerſitas. meli⁹ optabãt inimicis ꝙ inimici ſibi ipſis in pſperis cõſtituti.

d ℂ Auertant᷑ petit vt a ſuo ꝓpoſito erubeſcẽtes. velociter ſe cõuertant. Qui dicũt euge euge Euge ſmo laudantis ẽ. ſ; hic yronia eſt. Seu illos increpat qui afflictiões martirũ pennaſq; collaudant. ⁊ nõ ad autoris glĩam referunt. qđ eis larga pietate eſt conceſſum

e ℟ Poſt pſequẽtiã iniquitatem et conuerſionẽ. ad glĩam cõuertit᷑ btõꝝ. vt exultẽt qui per lacrimas penitẽtie. dñm querũt. ℂ Magnificat᷑ aũt dñs ĩ nobis. qui in ſe nõ habet vñ creſcat. cũ laudes deo pura mente ꝑſoluim⁹. nr̃aq; cõſcientia ſꝑ auget᷑. cũ xp̃m digne laudam⁹. Illud q ꝙ verbũ magnificet᷑. ab hũana cõſuetudie mutuatũ eſt. magnificat᷑ eñ ille. qui laudibus creſcit q̃ bona opinione grandeſcit.

f ℂ Egenos ⁊ pauperes eos noiat. q̃ ſemper acquirere gratiã dei exoptant. Deus adiuua me id eſt in tribulatione mũdana. vbi cum viciorũ pugnamus aduerſitate,

b adiuuãdũ me feſtina. Confundant᷑ ⁊ reuereant᷑: q̃ que

c runt aĩam meam. Auertant᷑ retrorſum ⁊ erubeſcant: q̃

d volunt mihi mala. Auertãtur ſtatim erubeſcentes: q̃

e dicunt mihi euge euge. Exultẽt ⁊ letentur in te om̃es q̃ querũt te: ⁊ dicãt ſꝑ magnificet᷑ dñs qui diligunt

f ſalutare tuum. Ego ꝟo egenus ⁊ paupꝫ ÷ſum:· de⁹ ad

g iuua me. Adiutor meus ⁊ liberator me⁹ es tu dñe: ne moreris.

ℭ ÷ Pſalm⁹ dđ filioꝝ ionadab ⁊ priorũ captiuorum ℂ Uox deuotoꝝ q̃ ab humanis iniquitatibus ſe petunt liberari vt dño gr̃as liberi⁹ referre poſſint.

I Pſalm⁹. lxx.

a In te dñe ſpaui n̄ ꝯfũdar in eternũ: i iuſtitcia tua

b libera me ⁊ eripe me. Inclina ad me aurẽ tuã: et ſalua

c me. Eſto mihi in deũ ꝓte-

g ℂ Adiutor me⁹ in neceſſitatib⁹. ⁊ de ſeculi clade liberator. Ne tardaueris. Nos ẽ periclitãtiũ. iudicare tardũ auxiliũ. ꝙuis celerrime pſtet᷑. Xp̃s eñ mẽſurate facit om̃ia. ſed nos tardũ putamus. qđ magno deſiderio reqrim⁹. Oĩo. Nexhauſti adiutorij deus eterne. ad adiuuãdũ familie ſupplici feſtin⁹ occurre. vt euictis macl̃oꝝ opprobrijs. tuis ſꝑ auxilijs muniamur. Per.

ℂ Ionadab interp̃tatur ſpontane⁹ dei. q̃ fuit dei ſacerdos ⁊ p̃cepit filijs ſuis in dei tẽplo degẽ. ac ſobrie ſeruire. qđ eos cõſtat feciſſe. q̃ nũc ꝓ fidelibus ponũt᷑. Et priorũ captiuoꝝ q̃ frequenter admoniti ſe emẽdare noluerunt. ſ; cõtumaces effecti. deo prime ſecũde ⁊ tercie captiuitati ſubiacebãt. Monemur ergo hoc titulo vt habeam⁹ voluntatẽ et deuotionem filiorũ ionadab. nõ cõtumaciã iudeorũ. qui captiui eſſe meruerũt.

a ℟ Orat ꝗ mediator noſter. vt hec cõfuſio mortis nõ ſit vt ceteroꝝ hoĩm diuturna. Iuſticia dei eſt. q̃ fecerit voluntatẽ ei⁹ tranſeat de morte ad vitã. ꝑ quã hic xp̃s eripi p̃cat᷑ ℂ Uel mẽbrorũ xp̃i vox eſt petentiũ ⁊ ſi h̃ tpa liter ⁊ vtiliter confundant᷑ nõ tñ ĩeternũ cõfundi. Et ꝙ dicit in tua iuſticia. oñdit ſuã iuſticiã non ſufficere ſ; neceſſariũ eſſe ſibi miſericordiã. Iuſticia dei eſt parcere penitenti

b ℟ Aures dñi dicunt᷑. qñ exaudire dignat᷑ humilẽ poſtulãtẽ veniã ꝓ delict ſuis

c ℟ Eſto mihi in deũ ꝓtectorẽ. qz abſq; eo neq; refugiũ neq; munitio neq; ꝓtectio a quoq; pſtari poteſt. Nec ideo đr loc⁹ muni-

mus vt ſit localis. qꝛ vbiqꝫ dñs eſt. ℭ Sꝫ locus iſte diuina ꝓtectio eſt.

d ℭ Firmamẽtũ in hoc ſeculo dñs dicitᷣ. vbi ⁊ pacientia queritᷣ. Refugiũ in illa beatitudine. vbi iã aliqđ ꝑiculum nõ timetᷣ.

iſti triſticiã. Ne aũt honoꝝ ſemitã ire nimis difficile eſtimetᷣ addit ⁊ tu adiutoꝛ fortis.

i ℭ Nã ſi xp̃s nõ repleat os nr̃m. nec lingua mouetᷣ: nec deſideria honeſta inflamantᷣ nr̃a. Cũ vero ponit tota die. ſignificat oẽ temp⁹. ⁊ nũqꝫ a laudib⁹ dñi ceſſandũ. Cã igitᷣ cur petat os repleri eſt. vt cãtet dei gloriam. ſine c⁹ gr̃a. oẽs laudes indigne ſunt.

e ℭ Cõtra legẽ agit q̃ accepta lege. facit cõtra regulas mandatoꝝ vt ſũt iudei. Iniqui vero ſunt pagani. q̃ nulla lege dñi refrenantᷣ ſed moꝛe ferarũ faciũt qđcunqꝫ libuerit. ſic oẽm pctõꝛem. duab⁹ his ꝑtibus cõplectitᷣ.

f ℭ Prius eĩ eſt vt cũ dei gratia ꝓbemur ꝑ patientiã. ⁊ tũc illam fructuoſaꝫ ſpeꝫ ip̃o donante habere merebimur. de qua ait aplˀus. tribulatio. patientiam operatᷣ. patientia. ꝓbationẽ. pꝛobatio. ſpem. A iuuentute ſignificat ex quo cepit homo cõtra diabolũ pugnare. qꝛ etas illa ad certamẽ dirigitᷣ. naꝫ quocunqꝫ tp̃e ad ip̃m veniatᷣ merito iuuent⁹ đꝛ. qꝛ tũc ĩ ip̃o pleniſſimo roboꝛe ſolidamur.

g ℭ Tũc enĩ confirmatio noſtra eſt deus. qñ ad eũ fidei munere venim⁹ Protectoꝛ. q̃niaꝫ aduerſus diaboli nequicias ip̃e nos ꝓtegit ac defendit. hic vterũ ſctẽ mr̃is eccl'ie debemus accipere. vbi ꝑ̃mũ ꝑ rudimẽta fidei cõcipimur. deinde ex aq̃ ⁊ ſpũſancto regeneramur. h ℭ Significat enĩ cãtatio ſp̃ ꝑñs ſeculũ ⁊ futurũ. hic enĩ illi ꝓ liberatiõe cantam⁹. ibi ãt gr̃as ꝓ eterna remuneratõe pagim⁹. Prodigiũ ĩ hoc ſeculo erit fidelis. qñ alia ſectatᷣ qꝫ amare ꝑ̃t multitudo peccãtiũ. querũt peccãtes. diuitias. fideles pauperiẽ. querũt pctõꝛes epulas. iuſti ieiunia. querũt deniqꝫ illi gaudia.

ctoꝛẽ ⁊ in locuꝫ munitũ: vt
d ſaluũ me faciaſ. Qm̃ firma
mentũ meũ: ⁊ refugium me
e um es tu. Deus me⁹ eripe
me de manu pctõꝛis: ⁊ de
manu cõtra legẽ agentis ⁊
f iniqui. Qm̃ tu es paciẽtia
mea dñe: dñe ſpeſ mea a iu
g uentute mea. In te ꝯfirma
tus ſum ex vtero: de ventre
matris mee tu es ꝓte-
h ctoꝛ meus. In te cantatio
mea ſemper: tanqꝫ ꝓdigiũ
factus ſum multis ⁊ tu ad
i iutoꝛ fortiſ. Repleatur os
meũ laude ÷ vt cantẽ gloꝛi
am tuã :· tota die magnitu-
k dinẽ tuam. Ne ꝓijcias me
in tp̃e ſenectutis: cum defi
ciet virtus mea ne derelin
l quas me. Quia dixerũt in
imici mei mihi: ⁊ qui cuſto
diebãt aĩam meã cõſiliũ fe
m cerũt in vnũ. Dicentes de
us dereliq̃t eum: ꝑſequimi
ni ⁊ ꝯp̃hendite eũ qꝛ nõ eſt
n qui eripiat. Deus ne elon-
geris a me: de⁹ meus ĩ au-

k ℭ Supplicat fidelˀ ne ꝓijciatᷣ in tp̃e ſenectutˀ ſue a đo. qñ feſſa virt⁹ coꝛpis ſui pl⁹ ĩdiget adiuuari. tũc q̃ꝫ ſe petit nõ debere derelĩqui cũ defecerit virtus patientie vel molleſcit ſub onere tribulatiõis. hũ tribulationib⁹ crebris atqꝫ martirijs robur aĩe cõſeneſcit. qꝛ cũ xp̃o totũ poterit ſuſtinẽ. ſine ip̃o xp̃o nihil

l ℭ Redditᷣ cã cur ad ſubueniẽdũ pietas dei debeat ꝓuocari. q̃niã debilitate captata. feruoꝛ inſidiantiũ accẽſus eſt. dũ credũt facile decipi. a quo nõ ꝑ̃t viribus defectis obuiari. Truculentioꝛ eſt inimicoꝝ ſꝑ adunata collectio. ⁊ qđ nõ diuiditᷣ. q̃uius vno faſce poꝛtatᷣ Innuit ergo nõ leues eẽ inimicos. Cuiuſmodi xp̃o cõſiliũ inierint. ſequenter aperit.

m ℭ Hoſtes enĩ carnales. cũ viderit hoĩeꝫ crebra calamitate fatigatũ. credũt eũ a đo derelictũ. q̃ diuinã gr̃am putãt in ſolˀ coꝛpis viribus cõſtitutã dicẽtes. dereliquit eũ deus. ꝑſequimĩ. qꝛ fugẽ ñ valꝫ ⁊ ꝯp̃hendite. qꝛ nob̃ reluctari nõ poterit violentiſſimis. n ℭ Humana putat infirmitas elongare ſe deũ. qñ ei venire tardat auxiliũ. iõ petit. ne gr̃a ei⁹ ab ip̃a diſcedat. ⁊ oꝛat vt ꝑ adiutoꝛiũ dei, ei digna patiẽtia tribuatᷣ

o ¶ Cōfundant̄ et ī dicit. cū tua viderit diſpoſita nō mutari deficiant detrahētes. i. obloquētes inaniter. Operiant̄ dixit. quaſi q̄dam velo. ſeu verecundia obtegant̄ eoꝝ facies. qđ ſolet euenire his. q̄ actiōes p̄ſtinas melioꝛe vita cōdemnāt. Mala querunt. q̄ prauis blandimētis occulto vulnere mentes vident̄ impetere. dū carnis ſalutē ſuadent ad īteritū anime.

p ¶ Decurſa emendatione peccantiū. ad ſuā delectationē bonū qꝫ cōuertit̄. vt ſicut illi de diuina potentia deſperabāt. ita ppl'ſ fidelis ſperare ſe ſꝑ dicit ī deo. Adiciā laudē. Nā cū q̄s dicit. verbū pr̄is feciſſe celū ⁊ terrā. pſecta deuotione deū laudat. ſed cū adiunxerit incarnatū eſſe ꝓ ſalute cunctoꝝ. adiecit cumulū laudibꝰ plenum. ita laus ſuꝑ laudē adijcit̄

q ¶ Juſticia patris ſaluatoꝛ eſt. et ſalutare dr̄. qꝛ inde ſalus mundi ꝑ gl'ioſam incarnationē ꝓuenit. Tota die. cōtinuū tp̄us oſtendit. Oſtendit igit̄ ſe ꝓnunciaturū gentibꝰ ſaluatoꝛē. ℞ Vel in pſona xp̄i capitis q̄ in apoſtolis ſe annunciauit.

r ¶ Nō cognoui literaturā. i. ſcientiā ſecularē. ⁊ eloquentiā vanā malis actibus inq̄natā. Ideo introibo in potentiā dei. hoc eſt in tr'lm celeſtē. Tunc memoꝛaboꝛ. cū ſequeſtrat agnos ab hedis ⁊ impios a fidelibus.

s ¶ Docuiſti aūt. ſiue ad libꝛos ꝑtinet diuinos. ſiue ad infuſam celitus fidē. Juuentus incipit ex quo cepit hō ad diuinā gratiā ꝑuenire. Vtiqꝫ mirabilia fuerunt. vt doceretur indoctus. ⁊ ex ꝑfido fieret deuotus. ⁊ ex peccatoꝛe iuſtiſſimus.

o xilium meum reſpice. Con
fundant̄ ⁊ deficiant detra-
hentes anīe mee: operiant̄
cōfuſione et pudoꝛe. q̄ que
p runt mala mihi. Ego autē
ſemꝑ ſperabo: et adijciam
q ſuꝑ omnē laudē tuam. Os
meū annunciabit iuſticiā
tuam: tota die ſalutare tuū
r Quoniam nō cognoui lite
raturā: introibo in potenti
am dñi dñe memoꝛaboꝛ iu
s ſticie tue ſolius. Deus do
cuiſti me ex iuuentute mea
et vſqꝫ nunc: ꝓnūciabo mi
t rabilia tua. Et vſqꝫ in ſene
ctā et ſenium: deus ne de-
v relinquas me. Donec an-
nunciem brachiū tuū: gene
nerationi omī q̄ ventura ē.
x Potētiā tuā et iuſticiā tuā
deꝰ vſqꝫ ī altiſſima q̄ feciſti
magnalia: deꝰ q̄s ſimilis tibi
y Quantas oñdiſti mihi tri-
bulatōes multas ⁊ malas:
⁊ ꝯuerſus viuificaſti me: et
de abiſſis terre iterū reduxi

t ¶ Apud grecos duo nomīa iſta diuerſa ſunt. ſenectā. grauitatē vocāt. ſeniū. etatē finitimā. Latine vō quaſi ſimili noīe nuncupant̄. Petit itaqꝫ ppl'ſ fidelis vt neqꝫ ī matura. neqꝫ in ſenili etate deſerat̄ a dño. cum enī a iuuentute ſe docuerit ⁊ cuſtodierit. petit id cōtinuari in ſenectute.

v ¶ Brachiū pr̄is. ſaluatoꝛ dñs eſt. Et ne putares illis tm̄ denūciandū fuiſſe xp̄m. q̄ eo tp̄e fuerūt cū ille ꝓ nobis incarnari dignatꝰ eſt. addidit q̄ ventura ē. vt hanc ꝑdicationē vſqꝫ ad finē ſeculi cognoſceres eſſe faciendā. petit ꝙ eccleſia ſe nō derelinq̄ vſqꝫ ad finē ſeculi

x ¶ Potentiā tuā hic quoqꝫ reddēdū eſt donec annunciē potentiam ⁊c̄. Nā potentia ad gratiā incarnatiōis reſpicit. Juſticia ad iudiciū in quo adam iudicatus eſt. i. moꝛte punitus cum poſteritate ſua. Vſqꝫ in altiſſima. qꝛ deus hō ſedet ad dexterā pr̄is r̄gnās cū eo ꝑ infinita ſecula. Magnalia. a magnitudine vocant̄ qm̄ ad vindicandū foꝛtis eſt deꝰ. ſicut in adam. ⁊ ad liberandū. nullus ei ſil'is īuenit̄. ſicut in latrone. deus quoqꝫ in opibus ſuis cognoſcit̄ eſſe ſingularis iō ſubdit q̄s ſimilis tibi qđ cū admiratione legendū eſt.

y ¶ Quātas ſub admiratione legendū eſt. q̄ſi innumerabiles paſſiōes. qꝛ fidelibꝰ ad p̄ſens. duras tribulatiōes oſtendit. Multas ꝙ. q̄titatē. malas. indicat q̄litatē. Cōuerſus i. cōuerti me feciſti. qꝛ diſtoꝛtꝰ fuerā lege peccati. Sciēdū vtiqꝫ eſt iō iterū dictū. vt medicina xp̄i. frequētioꝛ indicet̄. q̄ nos de abiſſo i. de ꝓfunditate pctōꝝ ꝑ multas remiſſiōes

eduxit a ¶ Multiplicat magnificentiã quã nos p diuerſas cãs afflictionũ ſubuenire dignat'. Cõuerſus cõſolatus es me. h' eſt. mentẽ ſanas diuerſis languorib' ſauciatã ſanas vero mentẽ reuelando ꝛ diuinaꝝ ſcripturaꝝ alloq̃o ꝯſolãdo b ¶ Hic iã iuſtus illetus veritatẽ ſe pſallere cõfitet' in vaſis. H Hoc infidelib' eccleſie. ꝛ in cythara.

¶ Id eſt actione digna. per pſalmũ. recta fides. p citharã. recta opatio deſignat'. qꝛ pſ de ſupioribus. de inferiorib' cithara. melos ad ſupna trãſmittit. vl' vaſa pſalmi. pſalmos dicit quaſi ſpũalia dolia. vinũ dñi incorrupto ſapore ſeruantia. H Vel illos ſignificat. q̃ de vino euangelice aplice q3 doctrine nouo repleti. i pſalmis xpm intelligũt pconatũ. c ¶ Labia. os interioris hoĩs dicit. habet eñi ꝛ mens vocẽ ſuã. q̃ tacite clamat ad dñm ſuũ. Gaudet ergo aĩa ſua. que ſe redẽptã eẽ cognoſcit. vt eñi de labijs aĩe intelligeres. adiecit ꝛ aĩa mea ꝛc. d ¶ Meditabit' tũc lĩgua. laudes dñi p oẽ temp'. qñ regnũ ei' in illa reſurrectione pcẽperit. Quob' mõis cõfundant' et reuereant' inimici qñ aut hic penitentiã gerũt. t ut certe in aduentu dei. dum illa ſuis oculis manifeſta vident. q̃ fieri nõ credebant. Tũc g. ſecure exultatiõis tps eſt ſctis. qñ tñ locũ dñatiõis. impij nõ habebũt

a ſti me. Multiplicaſti magnificẽtiã tuã: ꝛ cõuerſus
b cõſolat' es me. Nã ꝛ ego confitebor tibi i vaſis pſalmi veritatẽ tuã deus: pſallam tibi in cithara ſctũs iſ-
c rael. Exultabũt labia mea cũ cãtauero tibi: ꝛ aĩa mea
d quã redemiſti. Sed ꝛ lingua mea tota die meditabit' iuſticiã tuã: cũ cõfuſi et reueriti fuerint. qui q̃runt mala mihi.

¶ In ſalomonem pſ. ¶ Propheta xpi aduentũ p̃cinens: ab oibus regib' eũ dicit adorandũ. qꝛ hũanũ gen' a diaboli ptãte redemit. Pſalmus. lxxj.

a Deus iudiciũ tuũ regi da: ꝛ iuſticiã tuã filio
b regis. Iudicare pplm tuũ in iuſticia: ꝛ pauperes tuos
c in iudicio. Suſcipiant mõtes pacẽ pplo: ꝛ colles iu-
d ſticiã. Iudicabit pauperes ppli. ꝛ ſaluos faciet filios

¶ Salomon interp̃tat' pacificus. ꝛ ſignificat xpm. de quo apls ait. ip̃e eſt pax noſtra q̃ fecit vtraq3 vnũ. Ipſius verba teſtant' euz eſſe pacificũ. qui dixit. pacem meã do vobis a ¶ Propheta deſiderio inflãmat' petit a patre iudiciũ dari filio. qõ ſciebat eẽ venturũ. Iudiciũ eñi dcm̃ eſt. quaſi iuris dictũ. i. q in eo ius dicatur vel qſi iuris indiciũ: q in eo ius indicetur. Et vt veraciſſima pbaret' eẽ petitio. eadẽ iterũ ingeminauit. hoc eſt eñi qõ dicit ꝛ iuſticiã tuã filio regis. qõ ſupius dixit: iudiciũ tuum regi da. ꝛ hoc ſm humanã naturã q̃ patre minor eſt. b ¶ Exponit cãm q̃ ſe petierit filio iudiciũ dari. ſ. vt iudicet orbẽ terrarũ p iuſticiã pris. Pauperes dei ſunt. qui mundane ſupbia derelicta. ſe humilitati per oĩa ſubdidere. Nã ꝛ ſi paup ſupbiat nõ eſt dei paup. ꝛ ſi locuples hũilitatẽ diligat. nõ ẽ ſeculi diues. voluntates ẽ taliũ inſpiciende ſunt. non nomina.

c ¶ Per montes ſignificant' apli ꝛ pphete. qui pacem. i. xpm ſuſcipiunt fideli pplo p̃dicandum. Colles dicit ceteros btõs. qui recte vident' domini predicare mandata. Et criſtus iuſticia dicit'. qm̃ diabolũ p iuſticiã vicit magis q̃ p potentiã et orbẽ iudicat in iuſticia. b ¶ Pauperes ppli. i. humiles ſpiritu ſunt apli. Filij vo pauperũ filij ſunt eccl'ie p aplorũ p̃dicatõnẽ in xpo regenerati. Calũniator. diabol' xpi potentia humiliat'. Calumniator q̃ppe dr̃ et eſt. q̃ innocentiam alienam: in reatũ nitit' exquiſita machinatione pducere. qõ diabolum ab initio ſeculi vſq3 in finem conſtat facere.

Excelſi ſolij regnator immẽſe. Dio q̃ ſperantes in te. damnari eterna cõfuſione nõ pateris. reple q̃ms labia noſtra laude tua. ꝛ in his nos ſemp meditatiõib' bonoꝝ inſinuator exerce. Per.

84

e ℭ Sol quippe legit verbũ p̄ris. q̄ deus ⁊ hō vn⁹ ex duab⁹ naturis distinctis atq̄ ꝑfectis ꝑmanet xp̄s. hũanitas ei cũ sole. i. diuinitate sp̄ vnita ꝑmanet. Permanet añ lunã. i. añ cōspectũ ecclesie. quē cordis lũibus sp̄ contuet̄. Eccl'ia eñ a xp̄o lumen sicut luna a sole recipit.

f ℭ Exponit misterium gloriose natiuitatꝭ. Nã dñs virtutũ añ cuius faciem terra tremefacta cōcutit̄. voluit leniter in vterum virginalē sine aliquo strepitu tanq̄ pluuia in vellus aq̄e descendere. ℞ Arida ei erat terra humani corporis cũ aduenit. nec vllũ fructũ exhibē poterat sanctitatis. ſ; ipe eã stillicidijs p̄dicatōis sue fecundatã eternis fructibus impleuit.

g ℭ Orieť. ex tp̄e sãcte incarnationis. quãdo erat partu virginis nascitura. Justicia eñ verbũ est p̄ris. Abundancia vero pacis est. dũ religio xp̄ianoꝝ toto orbe dilatatur. Donec auferať. i. extollať luna. i. q̄diu ꝓtendať ⁊ augeať eccl'a. vł quousq̄ p̄destiatoꝝ numerus compleať.

h ℞ Dñabiť. totũ hunc mundũ adquisitũ sua passione atq̄ sb iectũ xp̄o dño ꝓpha testať. ℭ A flumie. s. iordane. vñ p totũ orbem terrarũ saluberrima regula baptismatiſ emanauit pulcra quidē breuitas. ſ; ingētia nobis sacra ꝓfudit. i ℭ Ethiopes. debemus pctōres aduertē. q̄ añ illũ ꝓcidunt. qñ se pnīe hũilitate ꝓsternũt. Inimici iudei. q̄ terrã lingent. i. terrã sapiunt. ⁊ xp̄m nō credũt. ſ; ei sapit vnusq̄sq̄ qd̄ lingit. Jllos aũt iudeos intelligit q̄ i sua ptinacia ꝑmanebũt

k ℭ Reges ꝗ tharsis. i. dñatores viciorũ dona offerunt deo. qñ ei ꝓbanť aīo seruire deuoto. Insule vero sunt. qui circumfluentia mundicia. a suis corporibus excluserť Reges arabũ sunt. qui blandimenta corporũ subijciũt rigide discipline. Saba (vñ sabei) dicti sunt oēs. qui dona virtutũ offerunt deo suauiora. q̄ q̄ in illa terra sunt aromata redoleant.

l ℭ Per oñs reges cũctas voluit natiōes intelligere. Oñs gentes. s. que ꝑ vniuersuꝫ mundũ ⁊ linguis diuidunť ⁊ ꝑtibus. Nulla gens est q̄ i parte ppłi sui. ꝓpriũ nō adoret auctorē. Et vide. q̄ɀ reges dicit adoraturos. q̄ putabanť adorandi.

m ℭ Liberauit pauperem. i. fidelē ppłm a potente diabolo ⁊ pauperem cui nō erat adiutor. q̄ɀ humanũ genus ad idoloɀũ culturaꝫ se ꝓtulerat. ⁊ quid ab eis adiuuari poterant. qui vel sensum pecudũ nō habebãt.

n ℭ Cũ dicit parcet generaliter oēs hoīes peccatores ostendit. illis eñ parciť qui in aliquo reatu detinentur Ipsi autem salui fiunt qui regnum dei possidebunt.

o ℭ Usura ab vsu nomen accepit que credite pecunie. ꝓcurant semper augmentuꝫ. sic in peccatis viuentib⁹ vsura crescit maloɀum quando quod in temporali cōuersatione delinquũt. in eterna calamitate recipiunt. Ab istis ergo vsuris liberanť fideles aīe. qñ per pnīam redduntur absolute. Quoꝝ nomen honorabile. reuera preclarum nomen vt xp̄iani dicanť ⁊ a suo rege resplendeant vocabuli dignitate. Addidit etiam coram illo. i. coram deo. quoniam ante ip̄m ⁊ in ipsius regno victuri sunt.

pauperũ: ⁊ hũiliabit calũ-
e niatorē. Et ꝑmanebit cum
sole ⁊ añ lunã: in ḡnatione
f ḡnationũ. Descendit sicut
pluuia in vell⁹: ⁊ sicut stilli
cidia stillantia sup̱ terram.
g Orieť in dieb⁹ ei⁹ iusticia
⁊ abundãtia pacis: donec
h auferať luna. Et dñabiť a
mari vsq̄ ad mare: ⁊ a flu-
mine vsq̄ ad terminos ÷ or
i bis: ⸫ terraꝝ. Corã illo ꝓci-
dēt ethiopes: ⁊ inimici ei⁹
k terrã lingent. Reges thar
sis ⁊ insule munera offerēt
reges arabum ⁊ saba dona
l adducēt. Et adorabũt euꝫ
oēs reges: oñs gentes ser
m uiēt ei. Quia liberauit pau
perē a potēte: ⁊ pauperem
n cui non erat adiutor. Par
cet pauperi ⁊ inopi. ⁊ aīas
o pauperũ saluas faciet. Ex
vsuris ⁊ iniq̄tate redimet
animas eorum: ⁊ honora-
bile nomen eoꝝ coram illo

p ¶ Nã cũ dicit᷑ viuet. oſtendit eternitatẽ xp̄i qua nõ vita creata. ſed beatitudine ſãcta trinitas viuit. Aurũ arabie. p̄ ceteris terris fert᷑ eſſe puriſſimũ. qđ ad ſapientiã bene refert᷑. In Offerunt᷑ eĩ ei mẽtes puritate ſancta. tanq̃ aurum arabicũ ſplendore pulcerrimo rutilantes. Et adorabũt de ipſo. hoc ad humanitatẽ ipſius conſtat referri. qñ ore ꝓprio queadmodũ orare᷑ inſtituit. Tota die toti⁹ vite nr̃e tp̄s oſtendit. q ¶ Firmamẽtum montiũ xp̄us eſt. Sũma montiũ. excellẽtiã ſignificat ꝓphetaꝝ. In Superextollet᷑. ſcꝫ gratia baptiſmi ſup omnes altitudines ſeculi. ꝑ quã peccata tollunt᷑. ¶ Florebũt ergo de ciuitate iuſti. i. de eccleſia dei ſicut fenũ: cui⁹ etas nõ cõpara᷑ ſanctis. ꝧ decorã viriditas. Et inſpice qđ dicit. de ciuitate florebunt. nõ in ciuitate. q̇a de iſta ciuitate hui⁹ ſeculi laborando. in illa florebunt beatitudine ſẽpitenrna coronando r ¶ Sit nomen ei⁹. ac ſi diceret. ineternuꝫ glorifice᷑ de⁹. qm̃ eternã glĩaꝫ p̄ſtatur⁹ eẽ cogſcit᷑. Ante oẽꝫ creaturã nomẽ eius ꝑmanẽ. ꝓfeſſus eſt. (ſicut dicit᷑ ĩ euãgelio. in principio arat verbũ.) ne ſanctũ dei filiũ tp̄aleꝫ aliquis blaſphema cogitatiõe ſentiret. Nomẽ aũt dictũ eſt. ꝗ notã rem faciat. Et hic ſolem. pro oĩbus creatur᷑ ponit. qm̃ cõſpectibus nr̃is gratior illuceſcit. vbi ⁊ ſugillant᷑ p̄hi qui ſolem ponebant eternum. s ¶ Et bñdicet᷑ in ip̄o. dño videlicẽt ihe ſu xp̄o. Cũ dicit magnificabũt. laudabũt vtiq̃ ſignificat. Aliter eĩ magnificari nõ poteſt cui omnes ſummitates deſeruiunt. t ¶ Deus iſrael. i. deus vniuerſe terre benedicend⁹ ſemꝑ eſt. q̇ facit mirabilia ſolus. q̄ nullo indiget adiutorio. Nã licet angeli ⁊ multi iuſti faciant mirabilia. nõ ſoli tñ ſed adiuuante dño ꝑficiũt In Debet vero bis poni deus. q̄ et trinitas in verſu oſtendit᷑. v ¶ Benedictũ nomen ẽ. ſ. q̄ de xp̄o xp̄iani ſunt dicti. qđ vocabulũ totũ orbẽ ſacra veneratione compleuit. Terrã eĩ hic ſanctos dicit. q̄ ipſius claritate replendi ſunt. Optãtis eſt dicere fiat ſed nimiũ deſiderantis. ip̄m repetere ⁊ dicere fiat fiat.

p Et viuet ⁊ dabit᷑ ei de auro arabie: et adorabunt de ipſo ſemꝑ: tota die benedi
q cent ei. Erit firmamẽtuꝫ in terra in ſummis montiũ: ſuperextollet᷑ ſuꝑ libanũ ⁎ fructus eius :- :et florebũt de ciuitate ſicut fenum terre.
r Sit nomẽ e⁹ ÷ benedictũ :- in ſecula: ante ſolẽ ꝑmanet
s nomen eius. Et benedicẽtur in ipſo ÷ omnes tribus terre :- :omnes gentes ma
t gnificabũt eũ. Benedict⁹ dñs de⁹ de⁹ iſrl᷑: q̇ facit mirabilia ſolus. Et benedcm̃ nomẽ maieſtatis ineternũ: ⁊ replebit᷑ maieſtate e⁹ omnis terra: fiat fiat.

¶ Defecerũt laudeſ dauid filij ieſſe: Pſalm⁹ aſaph.

¶ Vox ꝓp̄he admirãtis cur inimicis dei ⁊ paganis ꝓſꝑitas tãta eueniat.

Pſalmus. lxxij.

a Quam bon⁹ iſrl᷑ deus: his q̇ recto ſũt corde.
b Mei aũt pene moti ſt᷑ pe-

Oratio.

Nomen tuũ op̄s deus. ante cuncta ſecula benedictũ. inuocãtes oram⁹. vt hũiliato calumniatore. pacẽ populo iuſticiãq̃ largiri digneris. Per.

In Defecerit laudes dauid filij yeſſe. ad finẽ ſeptuageſimi primi pſalmi ꝑtinet. Id vero qđ ſequit᷑ pš aſaph initium ſit ſequẽtis ¶ Aſaph vero ſinagoga interp̄tat᷑. q̇ ex tipo ſinagoge ꝑ totũ loquit᷑ pſalmũ. Defecerũt ꝟo laudes dauid. i. defecerũt ĩmolatões pecudũ ⁊ ĩmolatões nũc corporis ⁊ ſanguinis xp̄i. ſancta pagit eccleſia. a ¶ Bon⁹ eĩ deus. his q̇ recto ſt᷑ corde. i. q̇ opa ei⁹ ſtudio pietatis intelligunt. In Et eũ viſuri ſunt ſicut ait dñs. Beati mundo corde qm̃ ip̄i deũ videbũt. b ¶ Pes. ſignificat arbitriũ mentis. hũc dicit pene fuiſſe cõmotũ. qñ a vero intellectu ei⁹ anim⁹ diſcrepabat. Greſſus ſignificat act⁹ humanos q̇ ꝓpe effuſi ſũt. cũ a vera cogitatõne diſcre-

pare ceperūt. c ¶ Secuta ē cā:cur greſ/ſus eius viderent̄ effundi. q₂ peccatoribus incōgruū zelū adhibuit. vt eos putaret feli/ces. quos certū eſt eterna dānatōne puniri. ¶Pacem inquit peccatoꝝ. que putāt̄ ꝫ reue/ra nō eſt pax. Nā cum

dis. i. errauerūt. qn̄ inſenſatis idolis ſeruie bant. ℞ Uel in affectuz. i. cōcupiām. vt ſuā nō dei facerent voluntatē. h ¶ Du plex maluz eſt nequiciā cogitare. eāqꝫ tanqꝫ bonū aliqḋ palā ꝓferre. Iniqtatē in excelſo

peccatores vident̄ lo/cupletes. ꝛ nihil eē in mundo qḋ timeant. pu tant̄ habere pacez. ſed pax iſta cum conſcīa ſp litigat ꝛ intrinſecus ri xatur ſecūqꝫ decertat. d ¶ Adhuc dicit ō ꝓſperitatib⁹ ipſoꝝ. qa nō eſt reſpectus mort .i. q₂ mortē ſuā nō ꝓui det: ad emendandū ſe nō cōuertunt. Et firma mentū ſubaudiendum non eſt. q₂ ſi contingit eos ꝯſtringi aliqua ad uerſitate: nō in eis vi/deo' diutina ꝑmanere triſticia. ꝛ iō nō ſtatim ad medicū verū recur/runt. e ¶ Hoīes. hic ſanctos viros intel ligamus. qui ꝛ labores in hoc ſeculo ſuſtinent et diuerſa flagella pa/tiuntur. vt correcti ad dn̄m redeant: hoc pec/catorib⁹ nō ꝓuenit. qḋ ad ſalutē datur deuo/tis. q₂ in hoc mūdo cō gruas nō recipiunt vl/tiōes. f ¶ Tenuit aūt dixit. i. quaſi q̄buſ/dā apphendit manib⁹ eos ſupbia vt euadere nequeāt. Dixit quoqꝫ ſm aliam tranſlatiōem ſupbia eoꝝ. q₂ reuera

des: pene effuſi ſūt greſſus
c mei. Quia zelaui ſuper ini
quos: pacem peccatoꝝ vi/
d dēs. Quia nō ē reſpectus
morti eoꝝ: ꝛ firmamentum
e i plaga eoꝝ. In labore ho/
minū nō ſunt: ꝛ cū hoīb⁹
f nō flagellabunt̄. Jō tenuit
eos ſupbia: opti ſunt iniq̄/
g tate ꝛ impietate ſua. Pro/
dijt quaſi ex adipe iniq̄tas
eoꝝ: tranſierūt in affectum
h cordis. Cogitauerūt ꝛ lo/
cuti ſunt nequiciā: iniq̄tatē
i in excelſo locuti ſunt. Po/
ſuerunt in celum os ſuū: ꝛ
lingua eoꝝ tranſiuit in tra
k Ideo cōuertet̄ ppl's meus
hic: ꝛ dies pleni inuenient̄
l in eis. Et dixerūt quō ſcit
deus: ꝛ ſi eſt ſcientia in ex/
m celſo. Ecce ipi peccatores
ꝛ abūdantes in ſeculo: ob
n tinuerunt diuitias. ÷ Et: ·
dixi ergo ſine cā iuſtificaui

locuti ſunt. hoc eſt qḋ mens ꝑfida ꝑturiebat. vt cōtra auctorē ſuum blaſphema vba loq̄ret̄ i ¶ Ponit ī celum os ſuū. qui iouē mercu riū ceteraqꝫ portenta ꝛ: deo putat eſſe filia. Et lingua eoꝝ trāſiuit in terra: qui vltra qꝫ decet loquunt̄. ꝛ dū ſunt ipi fragiles: tenere ſe imor tales eſtimāt dignita/tes: vel qui deū pctā n̄ punire putant. ℞ Aut q̄ ꝑ ſupbiaꝫ ſcīe locuti ſunt ꝯ habi tatorē celi: illi poſuerūt in celū os ſuū. ꝫ hūtlia tū ē iniquū eloquiū eo rū vſqꝫ in terrā. ꝛ per/tranſijt. q₂ firmā ſtatio nē non habuit. k ¶ Cōgruū ē illos pplos hic aduertere. q̄ aliq̄n in accepta dei le ge māſerunt ꝫ ꝑ varia deſideria diſꝑſi. iteruꝫ dō correcti. ad dei pce pta redierūt. Dies ple ni ſunt: qn̄ xp̄c dn̄s in plenitudine tp̄is adue nire dignatus eſt. ℞ Uel de q̄buſlibet bonis loquit̄. qui vi/ſis his que dicta ſunt: plus ad deū cōuertūt̄. l ℞ Ignorant eīn pctōres: deū oīa poſſe

diaboli eſt hoc facinus ꝑpetrare. Opti ſunt iniquitate. Non dixit amicti ſunt ſed operti vt eos intelligam⁹ totos eſſe demerſos. Ad didit impietate. que maloꝝ oīm ꝓbat̄ extre/ma: iniquitas eīn mediocris eſſe poteſt. g ¶ Ex adipe ꝓcedit iniq̄tas. qn̄ hi qui af fluentia pn̄tis ſeculi ꝓſtante deo repleti ſūt in diuina detractiōe peccant. Pingue eīn ē peccatū: qḋ magis arbitrio qꝫ neceſſitate cō mittit̄. Peccatores trāſierūt in affectū cor/

cognoſcere. neſciētes miſeri. q₂ nihil ab ei⁹ oculis abſcōdit̄. m ℞ Ecce ipi pctōres abūdantes diuitijs ſeculi ꝑdiderūt dona pa radiſi. ¶ Putabant inſipientes deū ne ſcire qḋ agebant mali. ex eo q₂ pctōres diui/tias poſſidebant. ꝛ iuſti nō. quaſi iuſtis ꝛ fi/delibus talia ſit pollicitus. ꝛ nō magis pau peres in mūdo eſſe voluerit: q̄bus celoꝝ re/gna ꝓmiſit. n ¶ Uox anīe fluctuantis ꝛ anxie de ꝓſperitate pctoꝝ. ꝛ affluentia eoꝝ.

coꝛ meū: ⁊ laui inter inno-
o centes man⁹ meas. Et fui
flagellatus tota die: ⁊ caſti
p gatio mea ī matutinis. Si
dicebā narrabo ſic: ecce na
tōem filioꝝ tuoꝝ reproba-
q ui. ~~Et~~ exiſtimabā vt cogno
ſcerē: hoc laboꝛ ē ante me.
r Donec intrem in ſanctua-
riū dei: ÷ ⁊ :· intelligā in no
uiſſimis eoꝝ. Dyapſal.
s Uerūtñ ꝓpter dolos po-
ſuiſti eis: deieciſti eos duȝ
t alleuarēt. Quō facti ſunt ī
deſolatōem: ſubito defece
rūt: ꝑierūt ꝓpter iniq̄tateȝ
v ſuā. Uelut ſomniū ſurgen
tiū: dn̄e in ciuitate tua ima
ginē ipoꝝ ad nihilum redi
x ges. Quia inflāmatū ē coꝛ
meū: ⁊ reneſ mei cōmutati
ſunt: ⁊ ego ad nihilū reda-
y ctus ſū ⁊ neſciui. Ut iumē
tū factus ſuȝ apud te ⁊ ego
z ſp̄ tecū. Tenuiſti manū de

Juſtificatio ē cordis: cogitatōes mūde. Ablutio manuū: opa rectitudinis. Cā aūt a caſu dicta ē ꝙ ſepe bona ſit ſepe mala. qđ genus cauſe anceps dicit̄. qm̄ dubius eſt animus q̄d ſequat̄. o ¶ Aīa eſtuans adhuc de tribulatōne ſua loquit̄ quaȝ in p̄ſenti ſeculo velut tota die ſuſtinuit. q̄ſi irrite ſuſtinuerit: dū diuitias ſeculi (ꝓpter bona opera ⁊ tribulatōes) nō obtinuerit. p Jn̄ Senſus iſte eſt. ac ſi dicat aīa dū me accuſo ī oīo nibus matutinis. ſi voluero taliter dicere. et ſic dei occulta rimari: incipio a filijs tuiſ alienus fieri. qui ꝑ meā p̄dicatiōem tui filij facti ſunt. A Uel reprobaui natōeȝ filioꝝ tuorū. i. oīm patriarcharū ꝓphetarū ⁊ ſanctoꝝ. q̄ dixerunt ⁊ ſcripſerunt te hūana curare ⁊ iuſtū eē in p̄mijs.

q Jn̄ Hic ꝓpheta loquit̄ exiſtimabā. i. perſcrutatus ſum cūcta. et q̄uis laborioſe exiſtimaui tñ cū ap̄lo ꝙ non ſunt cōdigne paſſiōes h⁹ tp̄is ad futurā glīaȝ ¶ Uel prius exiſtiaui me intelligere cum ſtulte cogitarē. ſ; nunc illuminat⁹ video eē laborē magnuȝ ſcrutari: cur deus iſta ꝑmittat. r ¶ Sāctuariū dei: eſt lex. qđ cōtinet̄: vt intelligēt nouiſſima peccatoꝝ. qm̄ in futuro iudicio felicitas hūana dānabit̄ q̄ hic ad tp̄us florere monſtrat̄. Ex iſtis nouiſſimis qđ ſoluta ē: cur malos florere hic deus ꝑmittat. ⁊ iuſtos vexari in paucis. in nouiſſimo ꝟo optime diſponi p̄mio. s A Uerūtñ ꝓpter dolos. hoc ē qꝛ dolū faciūt: dolū patiant̄. vt decepti terrena eligāt ⁊ relinquāt eterna. Qđ cōtingit cū tradunt̄ reprobi in deſideria cordiſ. vt faciāt q̄ nō cōueniunt. ¶ Quoꝝ eleuatio. delectio ē: q̄ eñ celſius ruinoſa ꝯſcēdūt: eo ip̄o ꝑiculoſi⁹ ruūt. ſic eñ efferri: iā cadere ē. t ¶ Quō admirātis ē vox vt ſubito deſolat⁹ appareat q̄ tāta felicitate pollebat. Expōit etiā modū deſolatōis. qꝛ ſubito defecerūt qđ ſignificat repētine mortis aduētū. Perierūt: qꝛ mali ſic in hoc ſeculo deficiunt. vt iteꝝ ꝑpetua clade moriant̄. v ¶ Pulcra cōpatiōe taleȝ dicit eē felicitatē malorū q̄le ſomniū euigilātiū. Sic eī iā mortui diuitias poſſidere ñ pn̄t. ſic euigilātes ſua gaudia ꝑdiderunt. Petijt q̄ȝ imago pctōꝝ. qñ ſe eis ip̄a veritas alienata ſubtraxerit in celeſti ir̄lm: ibi eñ eoꝝ effigies nō videbit̄. q̄ in gehēne ſequeſtratōȝ mittēdi ſūt. x Jn̄ Xp̄c dn̄s nūc loq̄t̄. qꝛ inflamatū ⁊c̄. Jnflamatū ē eī coꝛ xp̄i. vt facit volūtatē p̄ris. Reneſ cōmutati ſt̄. ne nihi p̄ualeret vlla inq̄natio cogitatōis hūane. hūiliatū q̄ȝ ſe dicit vt mōſtraret ſe eē veꝝ hoīem. Jgnorāter ꝟo ſe dicit. qꝛ peccatores ⁊ pctā ignorat q̄ nulla ignoratōe fallitur. ¶ Uel loq̄t̄ idē zelatoꝛ q̄ doluit ſup tēporali abūdātia malorū. ponēs cām cur imago eoꝝ ad nihil redigatur qꝛ inflamatuȝ ē coꝛ meū noxia inuidētia ꝑ eos. i. ip̄i bonos faciūt peccare vt qñq; dubitēt de diuīa ꝓuidētia ⁊ renes. i. mētis cōſtātia bonoꝝ mouet̄ ad q̄rēdū tp̄alia ꝓ ſuis laborib⁹ q̄bus debēt eterna. ⁊ ita ad nihil. i. pctm̄ redactus ſum ⁊c̄. y Jn̄ Ut iumētū fact⁹ ſum dicit xp̄c. portās in carne pctā ꝑp̄li: ⁊ ego ſp̄ tecuȝ. vt ē illud. ego in te ⁊ tu in me. ¶ Uel ille loq̄t̄ cui⁹ pene moti ſūt pedes. Qui iure iumētū ſe dicit. qm̄ carnal' emulatio eū q̄ſi aīal irrōnabile inſidebat ſup ꝓſperitate maloꝝ. ⁊ tñ adhuc tecū ſuȝ in fide l; pctōꝛ. z Jn̄ Tenuit dexterā p̄r filio, eo deſcēdēte in infernū

q: ſiniſtra diaboli aduerſabatur ei in terris. Deduxit in volūtatē reſurgentē. ſuſcepit in gloria ad celos redeuntē. ¶ Uel ꝑ manū dexterā remiſſio pctōꝝ accipiť ꝛ fidei virt⁹ ꝛ celeſtiū deſideriū: ꝛ gratuita voluntate non

adducitur.

Oratio.

Hac nos dn̄e tibi iugiter adherere. in te tetā ꝟtutez ſpei nr̄e defigere: vt merea mur laudeſ tuas: ī portꝭ eť nalib⁹ nūciare. ꝑ.

¶ Intellectus ſignificat ſpeculatōꝫ diui nā quā pſalm⁹ iſte de nūciat. Aſaph interꝑ tať cōgregatio. q̄ nūc vocať eccīa.

meis meritiſ deduxiſti me. ꝛ naturā meā īcar natiōe tua glorioſe ſu ſcepiſti ad dextrā pr̄is. a ꝟ Quid em̄ mi hi ē. i. ad cōꝑatōꝫ cele ſtis gr̄e. quam electis tuis ꝑparaſti: q̄ꝫ vilia ꝛ caduca ſunt q̄ a te vo luit hūana menſ ſuper terrā. Aliter neq̄ꝫ in ce lo neq̄ꝫ in terra aliū ꝑ ter te queſiui: a te īple ta eſt voluntas mea vt mihi flectant oīa genu celeſtiū terreſtriū ꝛ in fernoꝝ. b ꝟ Uoꝝ eccīe. ¶ Defecit coꝛ vtiq̄ꝫ a mala cogitatōe Deus cordis: bonū in tellectū ſignificat: cuꝫ ſe erraſſe ſentiebat. Il lius hoīs ꝑs deus eſt. q̄ ſe maieſtati ipī⁹ cre dulitate ꝯſotiat: Inet nū ſeiꝑi adherere ꝓmi ſit. qđ ē ꝑfectoꝝ. c ¶ Ipi em̄ ſe elon gauerunt ab eo. q̄ idoľ ſeruiebāt. Fornicari ē a deo. qn̄ adulterinis cogitatōibus ab ei⁹ ca ſto amoꝛe deuiamus: ꝛ quicq̄d ꝯtra catholicā fidem crediť: pollutis ſenſibus fornicať. d ¶ Is ei diuinita ti adheret q̄ ſe illi vera fide atq̄ꝫ operū ꝓbita te cōiūgit. ꝛ ponit ſpeꝫ ſuaꝫ ſꝑ in deo: q̄a nihil pōt eē beati⁹ q̄ꝫ illi oīa cōmittere. q̄ nouit ſuis cultoꝛibus ꝓ futura ꝑ ſtare. e ¶ Syon: ſpeculatio interꝑtať. Iſtius ꝙ cōtēplatōnis filiā catholicā cōſtat eſſe eccīam. vbi reuera laudes dn̄i reddit: q̄ pura mente crediderit. In portis: ipm̄ ingreſſum xp̄ianitatis dicit Qn̄ ad fidē verā ppl̄s noue regeneratōis ad

xterā meā: ÷ ꝛ: · in volūta-
te tua deduxiſti me: ꝛ cum
a glīa ſuſcepiſti me. Quid ei
mihi eſt in celo: ꝛ a te quid
b volui ſuꝑ terrā. Defecit ca
ro mea ꝛ coꝛ meū de⁹ coꝛ-
dꝭ mei ꝛ ꝑs mea de⁹ inet-
c nū. Quia ecce q̄ elongāt ſe
a te peribūt: ꝑdidiſti oēm
d qui fornicāt abs te. Mihi
aūt adherere deo bonū eſt
ponere ī dn̄o deo ſpez meā
e Ut annūciē oēs ꝑdicatōes
tuas: in portis filie ſyon.

¶ Intellectus aſaph. ¶ Synagoga deploꝛat cur ſui traditi fuerint gētibus

Pſalmus .lxxiij.

Ut qđ deus repuliſti ī
finē: iratuſ ē furoꝛ tu⁹
b ſuꝑ oues paſcue tue. Me-
moꝛ eſto cōgregatōis tue:
quam poſſediſti ab initio.
c Redemiſti virgā heredita
tis tue: mons ſyon in quo
d habitaſti ÷ ī eo: ·. Leua ma
nus tuas in ſuꝑbias eoꝝ
in finē: quanta malignat⁹ ē
e inimicus in ſancto.

a ¶ Iſraelitaꝝ po pulus ꝑ totū loquitur pſalmū. q̄ querebat ter ritus cur ſāctuariū dn̄i paſſurū eēt nephandiſ ſimā vaſtitatē. Repuli ſti. i. abieciſti. q̄ſi alie nos a tua defenſiōe fe ciſti. In finē: captiui tatē ſignificat q̄ fuerat ſub tꝑe veſpaſiani ꝛ ti ti. Oues dicit pplm iu deoꝝ. b ¶ Cōgre gatio iudeoꝝ vehemē ter ꝑualuit: cū eos ſub egypti pplo creſcere fa ciebat. Ab initio dicit ſi dei. ſ. culture tradite quā ꝑ moyſen accepit ppl̄s hebreus. c ¶ Heēditas fuit dei ppl̄s iudeoꝝ. q̄ꝫdiu ei puro aīo ſuiebat. hāc hereditatē appellauit ꝛ virgaꝫ ꝓpter moyſen famulū ei⁹. q̄ ꝑ virgaꝫ ꝓ pplo magnalia fecit Per montē ſyon: hie roſolimā ſignificat ci uitatē. in q̄ iſraeliticuſ ppl̄s habitabat. d ¶ Eleuata ē ergo in ipis populis poten tia dei: qn̄ ſuꝑbiam eo rum gratia humilitatiſ ꝯmutauit: ꝑducēs eos in finem. i. in dominuꝫ ſaluatoꝛē. Inimicus: ſignificat pplm roma noꝝ. qui in illo tempe in ſignis idoloꝝ cultoꝛ habebať. q̄ maligna tus ē in locis ſanctis irl̄m. qn̄ ſacerdotes to taq̄ꝫ miniſteria tēpli in ꝑdaꝫ miſſa patuerūt cūctaq̄ꝫ gens iudeoꝝ: aut gladio ſubiacuit: aut captiuitati ſubiugata fuit.

e Et gloriati ſunt q̇ oderunt
te: in medio ſolēnitatiſ tue
f Poſuerunt ſigna ſua ÷ ſi-
gna :· : ⁊ nō cognouerūt: ſi-
cut in exitu ſuper ſummū :
g Quaſi in ſilua lignoꝝ ſecu
ribus exciderūt ianuas eiꝰ i
idipm̄: in ſecuri ⁊ aſcia de-
h iecerūt ÷ eam :· . Incende-
rūt igni ſanctuariū tuū: in
terra polluerūt tabernacu
i lū noīs tui. Dixerūt in cor
de ſuo cognatio eoꝝ ſimul
÷ quieſcere :· faciamnſ oēs
k dies feſtos dei a terra. Si
gna nr̄a non vidimus: iam
nō eſt ꝓpheta: ⁊ nos nō co
l gnoſcet ampliꝰ. Uſqꝫ quo
deus improperabit inimicꝰ
irritat aduerſarius nomen
m tuū in finē. Ut quid auertꝭ
manū tuā: ⁊ dexterā tuam
de medio ſinu tuo in finē.
n Deus aūt rex noſter aū ſe
cula: operatuſ ÷ eſt :· ſalutē

e Ꝗ Gloriant̄ pctōres. cū inſtinctu dia-
boli ex dei odio. ſanctos martyres penis af
fligūnt. ℭ Uel gloriati ſunt romani. dū
etiā in templo dei in irl'm ſacrilegiū cōmitte
rent. f ℭ Poſuit romanus exercitus ſi
gna. ſ. aquilas draco-
nes ceteraqꝫ q̇buſ in ꝑ
lio vti ſolebat. Addit
ſigna. vt ip̄a repetitio
cōmoueret iudicem ad
vindictā celerē. Et nō
cognouerūt. ꝙ ſi cogno
uiſſent. tibi vtiqꝫ ſacri-
ficarēt et nō elegiſſent
ad demonū redire cul-
turas. Et ſigna ſua ſu-
per ſummū in tuo tem
plo ſancto poſuiſſe me
morant̄. quēadmodū
ſolent principū ſtatue:
in plateis ꝑ loca edita
collocari. vt memoria
viātiū inſtruatur viſis
talibus. g ℭ Ia-
nua eī a iano dicta ē.
ꝙ ꝑ ip̄m annuit puta-
bāt idolatre ꝓberet in
greſſus. Ergo vt ciuita
tem illā in modū ſilua
rū oñderet funditꝰ eſſe
vaſtatā. ꝑ hec inſtrum̄
ta fabrilia dicit eē deie
ctā. Eius vo: tēpli in-
tellige. h ℭ Cre-
ſcit dolor: vbi calami-
tas euerſionis auget̄.
Sanctuariū illud: tem
plū fuit qd̄ ſalomō mi-
rabili edificatiōe ꝯſtru
xit. iſtud. n. templū qd̄
viſitabat virtus cele-
ſtis: manus polluit va
ſtatoris. ⁊ vſqꝫ ad ter-
ram culmina deduxit:
que ad laudē dñi ꝓbabant̄ eē cōſtructa. Cre
ſcit aūt hic atrocitas facti in narratōe ꝓphe
vt tā inmaniter excidētibꝰ ⁊ vaſtātibꝰ debeat
ab oīpotenti iudice obuiari. i ℭ Hic vbꝫ
ba referunt̄ iraſcentiū iudeoꝝ. qm̄ viderunt
ſanctā ciuitatē ⁊ dei ſanctuaria diruta. furio
ſe ⁊ inſipienter dixerūt. abijciamus legē dei
⁊ ne pauci viderent̄ eſſe. dixit cognatio eoꝝ
ſimul. Et mala ſuperius enumerata potuiſ-
ſent dñi miſericordiā cōmouere, niſi adhuc
in iudeis fuiſſet obſtinata ſupbia. Idō ⁊ im-
penitenti corde merito nō fuit calamitas ab
ſtracta. qm̄ a blaſphemijs eoꝝ animꝰ nō re-
ceſſit etiā in penis. k ℭ Adhuc iſta ver
ba ſunt deſperantiū iudeoꝝ dicentiū. ſigna
que p̄ribus eoꝝ fuerūt
collata ſemetip̄os non
vidiſſe in illis calami-
tatibus ac ꝓphetas de
q̇bus inſtruerent̄ non
habuiſſe. ⁊ idō ſe a deo
fuiſſe derelictos.
l Ꝗ Facta ſunt hec
que iam narrata ſunt
ſm̄ hiſtoriā. cū nabu-
chodonoſor abduxit
iudeos in babylonem
vel cum titus ⁊ veſpa-
ſianus ſuccenſa ciuita
te multos ꝑimerunt.
ℭ Irritat a canibus
tractū eſt. quoꝝ latrati
bus r lr̄a plurimū ſo-
nat. De iudeiſ itaqꝫ ex
impatientia ꝯ dñm lo-
quentibꝰ querit. q̄diu
ita eos improperare ſi
nis q̄diu inimicū ⁊ ad
uerſariū illū tibi ppl'm
non cōuertis ad cōfeſ-
ſionē verā laudis tue.
In finem. ſ. mundi qn̄
gens illa conuertetur.
m Sp̄ūaliter hic eccl'a
deū p̄rem dep̄cat̄ d vni
genito filio qui in ſinu
p̄ris eſt, qui ⁊ dextera
appellat̄ et manus ne
tardat eū trāſmittere
in t̄ris. Ꝗ ℭ Tūc
aūt auertere manū dī:
cū nos peccare ſinit.
ℭ Tūc vo conuertit
manū. cū peccata h cor
rigit. Ꝗ Sinus aūt dei: ſanctuariū eiꝰ
eſt templū eius vel eiꝰ cuſtodia. ℭ Ul'ad
lr̄am cur a ſinu. i. iudeis auertꝭ manū. i. xp̄m
vſqꝫ ad finē ſeculi qn̄ iterum ad ſinū tuū cō-
uertis manū. i. iudeos cōuertes ad xp̄m.
n ℭ Secula aūt dicta ſᷓ ꝙ in ſe reuoluāt
tp̄a. ne crederet quis tp̄alē dñm idō dicit eum
eſſe regē ante ſecl'a. In medio terre. i. hoīm
q̇ terre noīe ſignificant̄ cunctis. ſ. cernētibꝰ
ppl'is op̄atus ē ſalutē hūani generis,

N Uel in iudea q̄ mediū terre dicit̄.
o C Oſtendit nūc eundē ſaluatorē eē eū q̄ quondā fecit mirabilia. Cōfirmauit eñ liquidas rubri maris abiſſos qñ in duob⁹ la/terib⁹ ita ē defixū. vt mare nauigerū: iter fa/ceret eē terrenū. Capi/ta draconū: ſupbia de monioꝝ. que pducunt̄ ad nihilū. qñ aīas q̄s illi inq̄nabāt: fons ſa/lutaris emūdat baptiſmi. In hoc eñ verſu miſteriū iā dcī miraculi exponit: ſignificabat eñ tranſitus maris rubri: baptiſmū ꝛ diabo/li victoriā. vñ in aquis ſcȝ baptiſmi intellige.
p C Cōfractū eſt caput draconis. i. ſathan qñ ſupbia eius de celo deiecta ē. ꝛ qñ vicia in baptiſmo ſūt extincta. Ethiopes: peccatores aduertimus. q̄ ad dñm ꝯuerſi eſcā ceperūt habere diabolū. qꝛ a xp̄ianis detractionū morſibus comedit̄. N Siue vt ab his cōmu/nueret̄ p ſignū crucis. quos prius deuorauerat in ſuaſionib⁹ vaniſ
q C Fontes dixit peccatores quoꝝ ma/la iugiter influunt: torrentes. q̄ ſubito ſuſci/tati: rapide peccādo irruūt in bonos. hos diſrupit deus cū a famu/latōne diaboli diuiſit. Etham fortis interp̄tatur. ꝛ ſignificat diabo/lū: cui⁹ flumina. i. eius doctrinā exiccauit de⁹ ꝛ ad nihilū redegit.

o in medio terre. Tu ꝯfirma
ſti in ꝟtute tua mare: cōtri
bulaſti capita draconuȝ in
p aquis. Tu cōfregiſti capi-
ta draconiſ: dediſti eū eſcā
q pplīs ethiopū. Tu dirupi-
ſti fontes ꝛ torrentes: *tu
ſiccaſti fluuios Etham:
r Tuus ē dies ꝛ tua eſt nox:
tu fabricatus es aurorā et
s ſolē. Tu feciſti oēs termi-
nos terre: eſtatem ꝛ ver tu
t plaſmaſti ea. Memor eſto
hui⁹: inimic⁹ iproprauit do
mino: ꝛ pplīs inſipiēs inci-
v tauit nomē tuū. Ne tradaſ
beſtijs aīam cōfitētē tibi:
ꝛ aīas paupeꝝ tuoꝝ ne ob-
x liuiſcaris in finē. Reſpice
in teſtm̄ tuū: qꝛ repleti ſunt
q̄ obſcurati ſūt terre domi-
y bus iniq̄tatū. Ne auertat
hūilis factus ꝯfuſus: pau-
per ꝛ inops laudabūt no-
z men tuū. Exurge deus iu-
dica cām tuaȝ: memor eſto

ris ſui pceplūt. C vl̄ ver ꝯfeſſores q̄ eq̄bili deuotōe ꝛ māſuetudine tpati dñō ſeruiunt. Eſtas ꝟo eos martirij calore feruēt.
t N Memor eſto. i. martiruȝ q̄ ab amore noīs tui talia patiunt̄. Inimicus diabolus Ppl̄s inſipiēs. i. gētil̄ vel heretici q̄ icitāt ſp nomen dñi. C Uel inimicus intelligit̄ iudeoꝝ ppl̄s. q̄ ꝛ inſipiēſ recte dr̄. dū dies feſtos ꝛ legē dei ſui a t̄ra q̄e/ſcere volebāt facere. ꝛ talia dicerēt q̄b⁹ deum incitarēt.
v C Supplicat eñ vir ſanctus. qđ ſciebat ð iudeis deuotis eē venturū. vt ñ tradat aīas fidedeliū. ne diabolus ad ſua vota pueniat. Beſtias poſuit diabolū cum miniſtris. Paupes ſunt q̄ ſe ad hūilitatē ſanctiſ/ſimā hic cōtulerunt. vt illic diuites fiant.
x C Reſpice dixit. vt digneris implere: q̄ cognoſceris añ pmiſiſſe. qꝛ repleti ſunt. ſ. peccatoreſ. q̄ ignorātie obſcuritate dimerſi ſunt. qm̄ lumen ſapiētie pdiderūt. Repleti ſūt aūt terre domoꝝ iniq̄tatū. ſiue terre domib⁹ iniq̄tatū. A .i. terrenis deſiderijs de domo iniq̄tatū. i. cōſcia iniqua. domus eñ iniq̄tatū. i. cōſcie male obſcure ſc̄. terrenis deſiderijſ ꝛ replete malicia.
y C Rogat ꝓpheta nō debere cōfundi humiles q̄ deū iugit̄ lau/dāt. paup dei dr̄ hic. ꝛ diues ſeculi nūcupat̄ iſte ē regis eterni. ille tpis fugitiui. Iſte dei paup. ꝛ cū videt̄ ſilere deū laudat. ille diues ſeculi ſupbus mutus ē q̄uis pſallat.

r N Tuus eſt dies. i. claritas euangelij. ꝛ nox. i. obſcuritas legis. qꝛ te vtraq; ꝓnunciāt. Aurorā. i. illū hoīem p quē ſedentes in tenebris lucē viderūt. Lunā ꝟo ecciam dicit. que in obſcuritatib⁹ ſeculi lucet.
s C Terminos terre. apl̄os ꝛ ꝓphetas dicim⁹. N Uer ſignificat iuſtos: q̄ in h̄ ſeculo bonis opib⁹ florēt: p eſtatē fructū labo

z N Exurge deus iudica cām. p his īproperijs. q̄ vel tu ſuſtinuiſti. p nobis. vel nunc eccia ſuſtinet. Memor eſto. vt in iudicio cō/fundant̄. q̄ tibi vel tuis ſp improperabant.

¶ Uel deus iudicat cām ſuā duz errantes cõuertēs: facit errorē ſuū cognoſcere. ⁊ illō ꝑdicare: qō prius abnuebant. Et ad lrām illoꝝ improperioꝝ ſupradictoꝝ. Jam nō ē ꝓphetā ⁊c. que ab inſipiente poplo dicta ſunt memor eſto.

ꝛ ¶ Ne obliuiſcarꝭ ſcꝫ in dānatõe ꝑpetua. voces obſtīatoꝝ. ℟ Uel qui in pñtibꝰ ꝑſſuris te inuocāt cõſolēt ꝓpter voces pſequētiū. ¶ Supbia ē ei: quā dñs ſpāliter odit. per quā ⁊ angelus corruit ⁊ primi hoīs beatitudo diſceſſit. Et hoc cõgrue de romanis accipimuſqui ſupbia elati ſup templū dei vexilla erigebant ⁊ ipm incenderunt.

Oratio.

Q Reator omniū elementoꝝ dñe. añ ſecula rex eterne. memēto gregis tui: quē effuſione cruoris ꝓprij redemiſti: atqꝫ ꝑim te q̄rentiū voces: ꝓpiciatꝰ exaudi. Qui.

¶ Aſaph ſinagoga interp̄tat̄. i. cõgregatō que ex iudeis credidit non que obſtinata permanſit. Jſte aſaph hic admonet pplm iudeorū ne fidē ſuā corrūpat in finē. i. in xp̄m. pſalmū vo cantici dixrimus eē cū res actuales ſpirituali cõtēplatõne diſcernimꝰ. a ¶ Erupit ppl's iudaicus ī vocē cõfeſſionis. Seqtur iterū: cõfitebimur. iſta repetitio ſoliditatē ꝓmiſſionis teſtat̄. deo em̄ frequētata ꝯfeſſio: nō ꝑturit periculū ſed ſalutez. Quis terreno iudici vel ſemel cõfiteri crimīa. plerūqꝫ mortē generet. Eſt aūt cõfiteri multoꝝ cõfeſſiōe aliquid ꝓfiteri. b ¶ Introducta ē vox fideliū qui pura mēte deo merent̄ ſeruire. mutatio ꝑſone deinde ē. loquit̄ em̄ deꝰ. cū accepero tp̄s. ſ. ꝑ id qō factus ē hō ſe iuſticiā iudicaturū. vt cõpuncta corda mortalia: añ tēpus iudicij ſe ꝑcarent̄ abſolui. ne in futuro durā ſniam iudicis ſuſtinerēt. ℟ Nunc nō eſt iudex ſed erit. Si em̄ eſſet nunc iudex pctõres nō erigerent ⁊ in ſeculo nō obtinerēt diuitias. c ¶ Dñs dicit ante aduentū ſuū eſſe terrā. i. genus hūanū. ab illa ſoliditate veritatis in pctõꝝ labem reſolutū eſſe nefandis idolis ſeruiendo. Colūnas ap'los dicit q̄ cõfirmati ſunt in reſurrectõe xp̄i. qm̄ in paſſiõe eius nutauerunt.

d ¶ Dixit em̄ ꝑ prophetas ⁊ ap'los monita veritatis. ne ſcelerati male agerent. Delinquētes ſunt. qui de ꝓpria iuſticia ꝑſumētes ⁊ exaltantes ſe in ſupbia. collū ſuū ſubmittē iugo xp̄i cõtemnūt. vel cornu exaltant. qui ſe in pctīs excuſant. modo diabolū arguentes mō aliū icuſantes ſuaſorē. e ¶ Jlle q̄ꝫ ī altū erigit cornu. q̄ cõtra deū (cõcepta iniq̄tate) remurmurat. Loquit̄ aūt ꝯ deū iniq̄tatē. qn̄ aliquis ſe ſic eſtimat cõſtitutū a deo. vt peccata minime decliare potuiſſet dicēs. Nō culpa ſua ſed neceſſitate ad aliqō ſe flagitiuz ꝑueniſſe qō ꝓpria volūtāte peccauit.

f ¶ Neqꝫ ab oriēte ⁊c. addendū dñs deeſt vt te non poſſit cognoſcere. Orientē dicit: hoīes diuina claritate cõſpicuos: occidentē: pctõres q̄bus adhuc lumen veritatis abſcondit̄. deſertos mõtes falſos ꝑdicatores. i. hereticos. Ergo cū his oībus: deus pñs eē ⁊ cognitor ⁊ iudex iuſtꝰ monſtrat̄. ne quiſq̄ ꝑſumat facere qō eum poſſit in futuro iudicio damnare.

improperioꝝ tuoꝝ eoꝝ q̄ ab
ꝛ inſipiente ſūt tota die. Ne
obliuiſcaris voces inimicoꝝ tuoꝝ: ſupbia eoꝝ q̄ te
oderunt aſcendit ſemꝑ.

¶ In finē ne corrūpas pſ. aſaph cantici. ¶ Uox fideliū iudeoꝝ q̄ xp̄i mirabilia narrare ſe ꝓfitēt̄. ⁊ d̄ xp̄i futuro iudicio. Pſ. lxxiiij

a C Onfitebimur tibi deus cõfitebimur: ⁊ iuo
b cabimus nomen tuū. Nar
rabimus mirabilia tua: cū
accepero tp̄s ego iuſticias
c iudicabo. Liquefacta ē ter
ra ⁊ oēs q̄ habitāt i ea: ego
ꝯfirmaui columnas eius.
d Dyapſ. Dixi iniq̄s nolite
iniq̄ agere: ⁊ delinquētibꝰ
e nolite exaltare cornu. No
lite extollere in altū cornu
vrm: ÷ nolite: ⁘ loq̄ aduer
f ſus deuz iniquitatē. Quia
neqꝫ ab oriente neqꝫ ab oc
cidente neqꝫ a deſertis mõ
tibus: qm̄ deus iudex eſt.

g ¶ Humiliat vtiq̧ ſupbū. exaltat hūilē: q2 ille in ſe: iſte in deū cōfidit. M ¶ Calix xp̄o retributio eſt: plenus vini meri. i. verita te. qm̄ in die iudicij vnicuiq̧ ꝓpinabit quod meret: mixtus eſt aūt mīa ꝛ iudicio.

deū interp̄tat: ꝛ ad illos loquit. q̄ xp̄o lumi ne radiati: a pfidoꝝ iniq̄tate diſcreti ſunt. et nomē dn̄i puro corde cōfitent. nō ad eos q̄ in pfidia manent: ſolo noīe iudeos ꝛ iſrael. b ¶ Ille em̄ pacē hīe, pbat cū dn̄o: q̄ ſe quit iuſſa dn̄antis. pax em̄ vera eſt. ꝯcordiam hīe cū morib9 ꝓpriis ꝛ litigari cū vicijs. Syō ſpeculatio interp̄tat p quā deuſ fideliū corde pſpicit. Nā ꝛ ipe mōs fit ſyon: q̄ eū meruerit ſincera mente cōſpice re. c ¶ Ibi in illa ſcȝ pace vbi dn̄s pacis habitare dignat. iſtic iſta frangūt. Potētia arcuū: ſignificat mali ciā ſupboꝝ. Scutū hic ſignificat cōcertatiōes diabolica fraude pſū ptas. Gladius: mani feſta vulnera: Bellum monſtrat eē paci ꝯriū. hec oīa fracta erūt: ve niente autore pacis.
d ¶ Illuminare di xit dn̄m p eternos mō tes. q2 ipſe p ꝓphetas atq̧ ap̄los: dedit xp̄ia nū ppl'm eoꝝ p̄dicatōe illuminari: dicunt aūt illi mōtes eterni. q2 p petua et incōmutabili ſublimitate cōſiſtunt. Turbatos dicit inſipi entes. qm̄ recedentes a vero lumine tenebro ſa mūdi deſideria ſecu ti ſunt. ꝛ vn̄ iuſti ſunt illuminati: inde iſti ſūt turbati. e ¶ Dor mierūt nanq̧ vigilan tes: habentes ſomniū in bonis actibus. Ni hilq̧ in manib9 ſuis in ueniūt habuiſſe in fu turo: q̄ diuitias ſuas d relinquunt. quas ero gare p ſe debuerunt.

h ¶ Hic duoſ ppl'oſ ſignificet iudeoꝝ ꝛ gē tiū: qm̄ tulit ex ore nō credentiū iudeoꝝ: qd̄ potandū inclinauit. cō uerſis ppl'is gentiū. fe ces em̄ hic nō ſordes: ſed vltimā fidem debe mus accipere qñ iudei cū alijs pctōrib9 crede re meruerint: multi xp̄o pctōres in ſua obſtina tōe manſuri ſunt.
i ¶ Vox eccie de fu turo iudicio ī deū glo riantes. Cantat deo ia cob: dū pſalmodiā di cit eccia. k ¶ Cor nua pctōꝝ ſūt regna ſu pboꝝ ꝛ oīs eoꝝ ptās ꝛ iactantia in futuro iu dicio ꝯterēda. Cornua xp̄o iuſti munera ſūt fu turi iudicij. q̄ fuera fir miter erigunt: qm̄ in eterna pulcritudine p manebūt.

Oratio.

Paſtor bone. qui p pter mortaliū oui um redēptōne hauſiſti calice paſſionis: nomē tuū ſupplices inuoca mus. vt nos ſup colū nas ſapientie: ſtabilit ſeptiformis ſpūs ſctifi catōe cōfirmes. Qui.
¶ Nota ſunt verba iſti9 tituli. ſ de aſſirijs dicemuſ q̄ interp̄tātur dirigētes. q̄ deſignant iudeos fideles. q̄ iam docti regulis fidei. re ctis ſemitis ambulare ꝯtendūt: hoſ alloquit aſaph. laudē dei mira biliter decantans.

g Hunc humiliat ꝛ hūc exal tat: q2 calix in manu dn̄i vi
h ni meri plenus mixto. Et inclinauit ex hoc ÷ in hoc:· verūtñ fex eius nō ē exina ta: bibent oēs pctōres ter
h re. Ego aūt annūciabo ī ſe culū: cantabo deo iacob.
k Et oīa cornua peccatoꝝ cō fringā: ꝛ exaltabūt cornua iuſti.

¶ In finē in laudi bus pſ. aſaph canticū ÷ ad aſſirios:·. ¶ Vox eccleſie hortantis vt deo potenti: fidelis aīa munera offerat.

Pſalmus. lxxv.

a Notus in iudea deus: in iſrael magnū nomē
b eius. Et factus eſt in pace locus eiuſ: ꝛ habitatio ei9
c in ſyon. Ibi cōfregit potē tias arcuū: ſcutū ꝛ gladiū
d ꝛ bellū. Dyapſal. Illu minās tu mirabiliter a mō tibus eternis: turbati ſunt ÷ oēs :· inſipientes corde.
e Dormierūt ſomniū ſuū: et nihil inuenerūt oēs viri di uitiarum in manibus ſuis
f Ab increpatōne tua deus

a ¶ Iudea em̄ cōfi tens interp̄tat credēs in illū regē q̄ p mariā virginē ex tribu venit iuda. Iſrl'. vir vidēs

f ¶ Dormitaſſe dicit icredulos q̄ ſancta monita dn̄i (q̄ eſt deus iacob) audire ꝯtem pſerūt. Ipi aſcēderūt eq̄s, q2 in ſupbia ele

uati:ꝑ illecebras iſtius mūdi vagant̄ quaſi equis currentibus inſiderēt. g ¶ Terribilē dicit eſſe xp̄m in illo iudicio: qn̄ in ſede ſue maieſtatis apparebit. vbi ne ꝑt reprobo rū reſiſtere. vbi cognoſcunt dn̄m oīa ſcelera dānare. Extūc dicit. i. tpe iudicij q̄ etiā dies ire dicit̄. q2 nihil vlterius ꝑ patiam diſſimulabit̄. qn̄ iā in impios vindicat̄. h De celo deus pr̄ iudiciū auditū fecit. qn̄ filiū ſuū ꝓpter redemptōem hūani generis in mundū miſit. Terra tremuit. q2 pctōres ī aduentu ei⁹ ꝑteriti ꝓ pctīs ſuis pnīaz egerunt ⁊ de futuro a prauis opibus q̄uerēt ¶ Uel in extremo iudicio de celo xp̄c veniens auditū fecit. i. faciet iudiciū.

i ¶ Exurgere tractū ē a iudicib⁹ mūdi. q̄ qn̄ aliq̄d cū ſeueritate cenſuerint: dicunt̄ exurgere. q2 cōmoti vident̄ cōmiſſa crimīa vindicare Manſueti terre ſunt. q̄ nullis vicijs iſti⁹ mūdi inflamāt̄. k ¶ Cogitatio nr̄a cōfitet̄ dn̄o qn̄ peccata p̄terita ſatiſfactōne dānauerit. Reliquie cogitationū ſunt. poſt effuſas lacrimas p̄teritoꝝ criminū recordata pnicies ⁊ lamentatio. hec agit diē feſtū deo: qn̄ ſe ab illo interitu pctōꝝ ſentit eē liberatū. l ¶ Sūt quedā que niſi voueamus: implere nulla lege cōſtringimur. vt virginitatē ſeruare heremū petere. q̄ti die ieiunare. ſ3 cū ꝑmiſſa fuerint: iubet eſſe reddēda deo. In circuitu quippe res agitur. cū munera fideliū ſacris altarib⁹ offerunt̄ hoc eſt circueundo altare offerunt̄. m ¶ Terribilis dicit̄ de⁹ nō reprobis, nā ſi deū metue

iacob: dormitauerūt q̄ aſcē-
g derūt equos. Tu terribilis
es ⁊ q̄s reſiſtet tibi: extunc
h ira tua. De celo auditū fe-
ciſti iudiciū: t̄ra tremuit ⁊
i quieuit. Cū exurgeret in iu
diciū deus: vt ſaluos face
ret omēs māſuetos terre.
k ÷ Dyapſal:·. Qm̄ cogita
tio hoīs cōfitebit̄ tibi: ⁊ re
liq̄e cogitatōis diē feſtum
l agent tibi. Uouete ⁊ red-
dite dn̄o deo vr̄o: oēs qui
in circuitu eius ſunt offerēt
m munera. Terribili ⁊ ei qui
aufert ſpm̄ principū: terri-
bili apud reges terre.

¶ In finē ꝓ idithun ÷ ps̄. aſaph:·. ¶ Pſalmus hic fideliū cōgregatōez ꝑtinet que vicia h⁹ ſeculi trāſiliēs ad illū finē peruenit cui nihil ꝑt ſ̄ile repiri. Ps̄. lxxvj

a Uoce mea ad dn̄m cla
maui: voce mea ad de
b um ⁊ intēdit mihi. In die
tribulatōis mee deū exqui
ſiui manib⁹ meis nocte cō

rent vitā emendarēt. ſ3 deuotis ē terribilis ⁊ ſuauis. Qui aufert ſpm̄. ſ. ſupbie vel tumoris vtiq̄ ab illis regib⁹ q̄ corpus ſuū regere ac moderari dei munere meruerūt. i. illi vouete ⁊ reddite. q̄ principū ſpm̄ auferens. ſcz ſupbie. dat illis principibus elatis hūilē ſpiritū. vt deinceps cōtremiſcāt ad ſermōes dei ⁊ ſint vere reges terre. i. corpis ſui ⁊ alioꝝ. vl' etiā reprobis terribilis in iudicio qn̄ pijs dulcis erit. Oro.

Cogitatōib⁹ te cōfitentib⁹ effectum largire terribilis deus vt a montib⁹ eternis illumīati. dū reſurrectionis tue gloriā ſuſcipimus: futuri iudicij ignominia caream⁹. Qui. ¶ Totus hic titulus a fideli cōgregatōe dr̄. que vicia h⁹ ſeculi glorioſis paſſib⁹ trāſiliuit ⁊ ad illū finez ꝑuenit: cui nihil pōt ſ̄ile repiri a ¶ Ille ei tm̄ clamat ad deū. q̄ talia eū petit qualia ſe fidelib⁹ daturū pollicet̄. Nā q̄ eum ꝓ rebus trāſitorijs rogat. nō ad deū clamare cognoſcit̄: q̄uis ipſuz petere videat̄. Et intēdit mihi. illi⁹ q̄ppe intēdere. liberare ē. ⁊ taz magna cōferre qualia nō ꝑualet auidus p̄cator expetere.

b ¶ Iſta ſnīa talis ē ac ſi diceret: filiū ꝑdidi. paup fact⁹ ſuz. Incenſa ē dom⁹ mea. non quero illud q̄d ꝑdidi. ſed dn̄m quero: ſi illuz inuenio: in ipſo oīa habeo. ¶ Manibus. opib⁹ dicit bonis. Nocte: mūdi h⁹ ſignificat vitā. Ille reuera n̄ decipit̄ cui ꝑmiſſa dei cōplent̄. ¶ Uel nō ſum deceptus ab inſidijs diaboli. Et vide. iſte in tribulatōe deuz manib⁹ q̄rit. nos qn̄ tribulamur nihil aliud

niſi de tribulatõe cogitamus ⁊ cõquerimur
c ¶ Cõſolari noluit in pñti de reb⁹ trãſi/
torijs ⁊ caducis vt eternã cõſolatiõem acci/
peret in futuro. Delectatus ſum. Nã cũ dei
memores ſumus: totius ſuauitatis munere
replemur: qd̃ his eue/
nit: qui trãſitorijs no/
lunt cõſolari. Exercita
tũ ſe dicit in illa contẽ
platõe diuĩa. cũ tracta
ret quali ſapiã de⁹ cun
cta diſponat. Defecit.
ſpũs in ipã ɔſideratõe
tali taꝫ innumerabilia
opa dei tam ingẽtia cõ
ꝓhendere nõ valẽs.
d ℟ Anticipauerũt
.i. anteq̃ꝫ aliquis vigi/
laret ego vigilabã. Er
go monachus q̃ nõ vi/
gilat huncverſum non
põt dicere. Turbatus
ſum q̃i hõ. Nõ ſum lo/
cutus vt xp̃ianũ decet.
Iracũdiã in corde ha/
bui ꝫ eã in v̄bo nõ ꝓtu
li. ¶ Vel turbatus
ſum: recordatõe peccã
tiũ ꝑ q̃bus crutior cõ/
dolens. Et tõ cãm tur/
batõis ſubiungit.
e ¶ Cogitaui dies
antiquos. .i. de vicꝫ. q̃/
bus hũanũ gen⁹ pctĩs
tenebatur obnoxiũ. Et
ãnos eternos. qꝛ ſicut
iſti dies antiq̃ in q̃bus
ſumus momẽto peunt
ſic futuri dies ⁊ anni ĩ
celo penni longeuitate
cõſiſtũt. In iſtis mors
dñaẽ: in illis: vita re/
gnat ꝑpetua.
f ¶ Meditaẽ etiaꝫ
cũ corde ſuo q̃ aĩam fa
cit ſuã aliq̃d cum rõne
tractare. Exercemur v̄o: qñ ꝑ cogitatões in
numeras eſtuamus. ℟ Scrobebã ſpm̃.
hoc eſt fodiebã quaſi agrũ vt ibi mitterẽ ſe/
men doctrine dei. Et ita dicit etiã in epl'a ad
Sunniã ⁊ fretulã hieronimus dicendũ eſſe
⁊ ſcribendũ eẽ. .ſ. ſcrobebã. .i. ſcrutabar ⁊ fo/
diebaꝫ q̃i q̃ in agro herbas q̃rit. g ¶ Nũ
q̃d ꝑiiciet. .i. gen⁹ hũanũ. vt nõ aduẽt⁹ ſui mi

ſeratõe ipm̃ adiuuet. Iſtud nũq̃d nõ ẽ negã
tis ꝫ affirmãtis: apponet em̃. .i. ꝑſtabit. vt ei
bñplacitũ ſit hũanũ gen⁹. Adhuc expectan
tis ẽ nõ dolẽtis. ℟ Hec erat tota cogita
tio mea. deus hoĩem fecit ⁊ vitam ꝓmiſit ei
eternã: quõ ꝗ de ꝑadi/
ſo eſt eiectus. ⁊ nõ ad/
iiciat vt ei placeat ad/
huc. h ¶ Mĩa dei
ẽ ꝙ de maria v̄gine na
ſci dignatus ẽ. hãc dñs
nõ abſcidit a generatõ
ne iudaica vicꝫ in ge/
neratõem gentiũ. ℟
.i. nec a iudeis nec a gẽ
tib⁹ abſcidit. ¶ In
finẽ x̄po ſignificat ple/
nitudinẽ tpis. de q̃ io/
hãnes ait. Filioli no/
uiſſima hora ẽ.
i ¶ Hinc ꝓnũciabat
miſereri deũ. qꝛ ei⁹ ꝓui
debat aduentũ. Nõ ẽt
in ira cõtinebit de⁹ mi
ſericordiã ſuã: ꝫ ĩ mĩa
ſua ab ira ſe poti⁹ abſti
nebit. k ¶ Dicit ẽt
nũc cepi. .ſ. ſape vel in/
telligere. ⁊ q̃d ſit illud
qd̃ nunc cepit exponit
qꝛ hoc cepi intelligere
ꝙ ſanctã cõmutatiõem
dextera dñi. .i. xp̃c con/
ſueuit in nobis opari.
vt de cõditiõe ſeculi cõ
mutari mereamur ei⁹ fi
lij nũcupari. ℟ vl'
hec mutatio ꝙ iuſte ꝑ/
dito pie miſereẽ
l ℟ Memor fui ope
rũ dei q̃ fecerat moyſi:
vel alijs ſanctis. ¶
Memor ero ab initio:
qd̃ fecit adã ad imagi/
nẽ ſuã. deinde ꝙ obla/
tõeꝫ abel iuſti ſuſcepat
⁊ ꝙ in archa noe diuerſi generis aĩalia: in
miſterio eccl'e ſaluauit ꝙ tipũ aduẽtus ſui ĩ
yſaac oblatõe celeſti pietate mõſtrauit: ⁊ ſil'ia
q̃ ab initio mirabilia fuerũt. in q̃bus tñ oĩb⁹
dei mĩa hoĩ oñdiẽ. m ℟ Tota mea co
cogitatio de virtutibus tuis eſt. ⁊ exercebor
¶ .i. in ꝑceptis tuis ſalutarib⁹ hũili deuo
tõe verſabor. vel meditabor in oĩb⁹ opibus

tra eũ: ⁊ nõ ſum deceptus
c Renuit cõſolari aĩa mea:
memor fui dei ⁊ delectatuſ
ſum: ⁊ exercitatus ſuꝫ ⁊ de
fecit ſpũs me⁹. Dyapſ̃.
d Anticipauerũt vigilias ocu
li mei: turbatus ſum ⁊ non
e ſum locut⁹. Cogitaui dies
antiquos: ⁊ ãnos eternos
f ÷in mẽte habui:· Et medi
tatus ſum nocte cuꝫ corde
meo÷⁊:· exercitabar ⁊ ſcro
g bebã ſpm̃ meũ. Nunq̃d in
eternũ ꝓiiciet deus:÷⁊:· ñ
apponet vt cõplacitior ſit
h adhuc. Aut in fineꝫ mĩam
ſuã abſcidet: a generatõe ĩ
i generatõeꝫ. Aut obliuiſce
tur miſereri deus: aut cõti
nebit in ira ſua mĩas ſuas.
k Dyapſal'. Et dixi nũc ce
pi: hec mutatio dextere ex
l celſi. Memor fui opeꝝ dñi
qꝛ memor ero ab initio mi
m rabilium tuoꝝ. Et medita
bor in oĩbus opibus tuis:

⁊ adinuentōibuſ tuis exer
n cebor. Deus in ſancto via
tua: q̇s deꝰ magnꝰ ſicut de
us ÷ nr̄ :· : tu es deus q̇ fa-
o cis mirabilia. Notā feciſti
in pp̄lis ꝟtutē tuā: redemi
ſti in brachio ÷ tuo :· pp̄lm
tuū: filios iacob ⁊ ioſeph.
p Dyapſalma. Viderūt te
aque deus viderūt te aque
⁊ timuerūt: ⁊ turbate ſunt
q abiſſi. Multitudo ſonitus
aquarū: vocē dederūt nu-
r bes. Etenī ſagitte tue trā-
ſcunt: vox tonitrui tui i ro-
s ta. Illuxerunt choruſcati-
ones tue orbi terre: cōmo-
t ta eſt ⁊ cōtremuit terra. In
mari via tua ⁊ ſemite tue i
aq̄s multis: ⁊ veſtigia tua
v nō cognoſcent. Deduxiſti
ſicut oues pp̄lm tuū: in ma
nu moyſi ⁊ aaron.

¶ Intellectus aſaph.

C Vox ꝓphete ad iudeoſ
enumerātis quāta munera
deus eis tribuerit vel mi-
rabilia oñderit q̄liſq̄ i eis

.i. ſcripturis diuinis. n C Sctūs xp̄c eſt
dn̄s. idē ipē eſt via: qui iuſte dicit̄ via p̄ris.
q2 p ipm quēadmodū trinitas colit̄ accipi-
mus. Dicit em̄. ite baptizate oēs gentes in
noīe patris ⁊ filij ⁊ ſpū ſſancti. N Dij di
cunt̄ ſancti ſm gratiā
tu ꝟo naturaliter deuſ
es. ⁊ tu etiaz ex natura
ſolus facis mirabilia
quotidie. Deuſ fac̄ mi
rabilia. vt in latrone:
heri latro: hodie xp̄ia-
nus. Alius heri forni-
cator: hodie cōtinens.
heri rapiebas aliena:
hodie tua porrigis.
o C Notā feciſti. ſ.
cū in hunc mūdū miſi-
ſti dn̄m ſaluatorē q̇ dei
virtus ⁊ dei ſapīa ē: et
notus tm̄ corpe infide
libus pp̄lis. fidelibꝰ āt
⁊ diuinitate. vt ē beati
mūdo corde. N C
Redemit in brachio. i.
in filio. Filios iacob.
iudaicā plebem. ⁊ Io-
ſeph: gentilez pp̄lm. q̇
ei credere puro corde
maluerunt. Ioſeph ei
augmētū interp̄tat̄. iu
dei ergo preceſſerūt. ⁊
nos adiuncti fidelibꝰ
ſumus. p Viderunt.
te aque. i. pp̄li gentiū:
credendo timuerūt: cō
turbate ſunt abiſſi. C
hoc eſt hūana corda te
nebroſa que iſta ſalu-
bri turbatōe cōuerſa ſē
N Vel aque: mētes
⁊ aīe pure ſunt ⁊ timue
rūt ſed timor nō fuit d̄
odio ſed fide.
q C Multitudo eſt
ſonitus aq̄rū: qn̄ pſal-
modia dulcis effert̄ do
mino. qn̄ gemitibus et
lacrimis: culpa diluit̄. Nubes ſignificat p̄-
dicatores q̇ vocē dederūt cū p̄cepta dei vul-
gauerūt p totū mundū. ex qua vulgatōe ſo-
nitus iſte aquarū ꝓuenit. r C Sagittas
hic euangeliſtas dicit. q̇ p̄dicatōnibus ſuis
deuotos vſq̄ ad cordis intima medicinalit̄

transfoderūt. nō inflicto vulnere ſed ſalute.
Per rotā orbem terrarū dicit. q̇ in ſpeciē ro
te rotunditate cōcludit̄. vbi vox p̄dicatiōis
cōſpergit̄. Sed ille nubes illa tonitrua q̇d
fecerint ſubdit̄. s C Illuxerīt choruſca
tōes. i. diuina p̄cepta:
veritatis lumine radiā
tia. Cōmotos ⁊ treme-
factos illos dicit q̇ ver
bū dei fideliter audiē-
tes ad emendatōis ſtu
diū xp̄i munere ꝓuene
runt. t C In mari
.i. in cogitatōibꝰ hoīm
q̇ velut mare fluctuāt:
vbi xp̄c hz vias qn̄ eos
gratia ſua ſibi ſubdide
rit. Aque multe: cōuer
ſaꝝ turba gentiuz. vbi
ſunt ſemite dei. duz ad
eos venire dignat̄. q̇
dicit veſtigia tua nō co
gnoſcent̄: ſignificat p̄-
ſentiā corpalē quā po-
pulus iudaicus agno-
ſcere noluit.
v C Deducti ſunt
em̄ pp̄li hebreoꝝ i ma-
nu moyſi ⁊ aaron. id ē
opatiōe. quā diuerſorū
miraculoꝝ nouitate fa
ciebant. Et bn̄ dixit ſic̄
oues ⁊ n̄ abſolute oueſ
ſ ſic̄ oues q̇ n̄ credēdo
facti ſunt hedi. Moy-
ſes interp̄tat̄ aſſumptꝰ
Aaron fortitudīſ mōs
que noīa ipoꝝ virtutes
quas fecerant exp̄mūt

Oratio.

Mirabiliū oīm opa
tor imēſe. q̇ quon
dam aquas in aſpectu
tuo ſiſtentes: deinceps
in vina mutaſti: te hūi
liter imploramꝰ. vt ſu-
ſcepta voce clamoris
noſtri. miam nobis (quam nunq̄ obliuiſce-
ris) largiaris. Qui.

C Aſaph vt dictū ē hebrea lingua ſinago
gā latine: collectōem ſignificat. ſed quia in-
tellectū p̄miſit: fidelē hic ſinagogā loq̇ poſ-
ſe declarauit.

a ℂ In hoc principio loquit̃ deus. qui ꝑ moysen legẽ dedit hebreis. Attendit autem audita q̃ res dictas deuota mẽte ꝑsperit. Ppl's meus: illos dicit q̃ eius mãdatiſ obediebãt. Inclinare cognoſcit̃ aurẽ ſuã q̃ toto corde vult audita ꝑcipe. vnd̃ ſicut ꝑ hoc q̃ dixit attendite intellectũ iubet apponere. ita ꝑ hoc q̃ dicit. inclinate aurẽ. affectũ audiendi p̃cipit hic. ℟ Uel iſta ⁊ ſequentis verſus verba ſunt xp̃i.

liticũ pplm ꝓtim fidei firmitate ꝯſtare ꝓtim a ſua ſalute diſcedere. Poſuit legẽ in iſrael vt eos deuotos eẽ ſuo dño ꝯmoneret. hoc ẽ qd̃ ſupius dicit. aperiã in ꝑabolis ⁊ loquar ꝓpoſitões. q̃ꝛ iſte verſus figurate loquitur.

vindicta ꝓuenerit.

Pſalmus. lxxvij.

a Attẽdite popule me⁹ legẽ meã: inclinate aurẽ viam in verba oris mei
b Aperiam in parabolis os meũ: loq̃r ꝓpoſitões ab ini
c tio. Quãta audiuim⁹ ⁊ cognouim⁹ ÷ ea: ⁊ p̃res nr̃i
d narrauerũt nobis. Nõ ſũt occultata a filijſ eoꝝ i gene
e ratõe altera. Narrãteſ laudes dñi ⁊ virtutes eius: et
f mirabilia ei⁹ que fecit. Et ſuſcitauit teſtioniũ i iacob
g ⁊ legẽ poſuit in iſrl'. Quãta mandauit p̃ribus nr̃is nota facere ea filijſ ſuis: vt cog̃ſcat generatio altera.
h Filij qui naſcent̃ ⁊ exurgẽt
i ⁊ narrabũt filijs ſuis. Ut ponãt in deo ſpem ſuaz: ⁊ nõ obliuiſcant̃ operũ dei: ⁊ mandata eius exquirant
k Ne fiãt ſicut p̃res eoꝝ: generatio praua ⁊ exaſperãs
l Generatio que non direxit coꝛ ſuum. ⁊ nõ eſt creditus cum deo ſpiritus eius
m Filij effrem intendentes: ⁊

b ℂ Parabola enĩ greco vocabulo dr̃ ſilitudo. qñ illud qd̃ intelligi volum⁹ ꝑ aliquas cõparatões indicamus. Propoſitões obſcuras ⁊ abditas ſignificat q̃ões. q̃ adhibita diſputatõe ſoluẽde ſũt Qꝛ xp̃o dicit ab initio. vicz veteris teſtamenti ĩtellige. c ℟ Quãta audiuimus. hoc ꝑtinet ad ap̃los. ⁊ cognouimus ea a patriarchiſ ⁊ ꝓphetis. ℂ P̃res ſuos. moyſen ⁊ alios ꝓphetas. qui de dñi aduentu multa docuti ſũt dicit. d ℂ Nõ ſunt occultata. ſ. a ſpiritalibus filijs q̃ eoꝝ imitatores fuerũt. Altera generatio non hebreoꝝ ſ; gentiũ ſignificat ꝯgregatõem. e ℂ Narrare quippe opa domini laudaſſe ẽ. Cui⁹ fctã dñ narrant̃ gloria ſemꝑ auget̃. Uirtutes liberatões dicit. quas fecit in ppl'o cum eos de pharaone liberauit. mirabilia xp̃o q̃ eos ĩ deſerto mãna pauit ⁊ modica ⁊ leuiſſima cõcertatõe gẽtes potentiſſimas ſubiecit. f ℂ Suſcitatũ ẽ teſtioniũ in iacob dicit. qñ cũ angelo colluctãſ tactus vno femore claudicauit, qd̃ ſignificat iſrae/

g ℂ Uerſus iſte ſignificat. ꝑ generatões hominũ fuiſſe mãdata vel trãmiſſa ne q̃s putaret vni datũ qd̃ oĩbus eſt cõceſſum. Altera h̃ generatio extraneoſ ſignificat nõ ꝓpinquoſ. ⁊ gẽtes nõ iudeos.

h ℂ Filij xp̃iani ſũt qui p̃dicatões ſanctas ad aĩarũ ſalutẽ ꝯferendã ſuis poſteris tradiderũt. i ℂ Admonet hic. vt poſteri ſpem ſuã nõ ponant in legẽ que punit. ſ; in grãz cõceſſam q̃ liberat. ⁊ ñ obliuiſcant̃ operũ dei. ℟ .i. cõtẽnant. ſicut fecerũt ꝑfidi iudei. ſed mãdata ei⁹ exq̃rant vt xp̃iani. k ℟ Hic notat̃ ꝑfidia iudeorũ. q̃ murmurabant ſꝑ in deſerto ꝯtra dñm. ℂ Praua dicta. q̃ꝛ veritatẽ recipe noluerunt. ℟ Exaſperãtes. q̃a ꝯ dñm blaſphemabant irritãtes ad vindictam

l ℟ Uſq; hodie peruerſus ẽ iſrl'. ⁊ nõ ẽ directus cũ deo ſpũs ei⁹ ⁊ q̃m nõ recepit filium ꝓpterea nõ recipit ſpm̃ ſanctũ. ℂ Ille dirigit coꝛ ſuũ q̃ ad diuiãs ſe coꝛrigit iuſſiones. ℟ Illi⁹ xp̃o ſpũs creditus ẽ cũ deo q̃ ĩ deuz credit.
m ℂ Effrem vel effraim interpretat̃ frugifer h̃ fuit fili⁹ ioſeph iunioꝛ quẽ auus ſu⁹ primario loco bñdixit. eius xp̃o filij p̃ma bñdictione creſcẽtes, de fructu fidei coꝛruerũt

Intenderũt arcũ. cũ admonente moyſe dixerunt. quecũq; locutus ē deus faciemus. Cõuerſi ꝯo ſunt: qñ aaron dixerũt. Fac nobis deos quos adorem⁹. n ¶ Nõ cuſtodierũt teſtamẽtũ dei: iõ cõuerſi ſunt in die belli

multa ꝓfluxit. t ¶ ¶ Petra hꝯ ſignificat xp̄m. in ligno crucis lancea ꝑcuſſũ. de c⁹ latē ſacrm̄ baptiſmatis ꝓfluxit. v ¶ Appoſuerũt. i. adiecerũt. vt int̄ tãta miracula ñ crederẽt. Peccare dixit ñ credere qꝺ nimis

o ¶ Obliti ſunt īn dei bñficiorꝫ dei ꝛ oīm ſignorꝫ eius.
p ¶ Narrat enĩ fcã miracula coraꝫ pr̄ibus eorꝫ. i. Moyſe aaron et alijs ſeniorib⁹ vt ꝛ manifeſtis rebus cõſtãti⁹ credere debuiſſent. et iõ etiã ꝓuīciã dixit ꝛ locũ: vbi hec fcã ſunt. Campus thanis ſignificat hũile mandatuꝫ. qꝺ ī terris poſitus xp̄c docuit dicẽs. diſcite a me qꝫ mitis ſum ꝛ hũil'

q ¶ Ruptũ ē mare: qñ in geminũ latus ꝑmanſit. vt nõ tam pelagus q̄ꝫ exciſa rupes putaret̃. Perduxit eos ad ꝓmiſſam. ſ. terrã. ſtatuit aquas. i. vt ſic ſtaret vnda īmobilis: tan q̄ꝫ fuiſſet incluſa in vaſis. r ¶ Nubeſ diei miſtice ſignificat dñm xp̄m. qꝫ ꝛ ip̄e eſt verus dies. tñ ꝑfidis celatus eſt nube carnis ſue. Et tota nocte. hic ſignificat xp̄ianos. quos cuſtodit in nocte ſeculi. claritate ſui luminis.
s ¶ Tũc iterrupta eſt petra ī heremo. qñ ꝑcuſſit ꝛ fluxerũt aque iõ hoc. vt oñderet vniuerſas creaturas eius iuſſionib⁹ obedire. pri⁹ aquas. hic petram. Adaquauit dixit. vt iumenta magis videret̃ ſignificare quã hoīes. q̃ tantis bñficijs grãs agere noluerĩt. In abiſſo multa copiã largiſſime vñ declarauit. q̃ velut de abiſſo pelagi. ita

mittentes arcũ: cõuerſi ſũt
n in die belli. Nõ cuſtodierũt teſtamẽtũ dei: ꝛ in lege eius noluerunt ambulare.
o Et obliti ſunt benefactorũ eius: ꝛ mirabiliũ ei⁹ q̃ oſtẽ
p dit eis. Coraꝫ pr̄ibus eorꝫ fecit mirabilia in terra egy
q pti: in cãpo thaneos. Interrupit mare ꝛ ꝑduxit eoſ ꝛ ſtatuit aquas q̄ſi in vtreꝫ
r Et deduxit eoſ ī nube diei ꝛ tota nocte in illumiatõne
s ignis. Interrupit petrã in heremo: ꝛ adaq̃uit eos ve
t lut in abyſſo mlta. Et eduxit aquã de petra: ꝛ dedu
v xit tanq̄ꝫ flumina aq̃s. Et appoſuerũt adhuc peccare ei: in ira cõcitauerũt excel
x ſum in inaquoſo. Et tentauerũt deũ in cordib⁹ ſuis: vt peterẽt eſcas aīab⁹ ſuis
y Et male locuti ſunt ꝺ deo: dixerũt nunq̃d poterit de⁹ parare menſam in deſerto
z Qm̄ ꝑcuſſit petrã ꝛ fluxerũt aq̃: ꝛ torrẽtes inũdaue
a rũt. Nunq̃d ꝛ panẽ poterit dare: aut pare mẽſaꝫ ppl'o
b ſuo. Iõ audiuit dñs ꝛ diſtulit: ꝛ ignis accẽſus ē ī ia

īprobũ ꝯſtat eē delictũ eis q̃ ꝺ ꝑceptis grãs ñ retulerũt. In ira cõcitauerũt excelſuꝫ. q̃ tot miraculis irrigati. ꝑfidie ſue ſterilitate in eũ credere nolebãt. vt ſic in inaquoſo vel ſicco: nõ tam locũ vbi fctã ſt̃ miracl'a q̄ꝫ mẽtẽ eorꝫ ſignificet. x ¶ Tentauerũt. tẽtare enĩ dicimuſ aliq̃d ſmonib⁹ doloſis poſtulare. vt videat̃ in ꝟbis ſimplicitas. cũ ſit in corde malicia. Iſti ḡ aīab⁹ ſuis ñ ſpiritales ſ carnales eſcas ſubdole popoſcerũt. y ¶ Vtiq; male locuti ſunt. qꝫ falſa. nõ credẽtes poſſe parare mẽſaꝫ in deſto: qui dat eſcã oī carni. ſ mẽſa iſta ſignificat paſſionẽ. in q̃ reficimur eſuriẽtes. z ¶ Aque miſtice ſignificãt donũ ſp̄ũſſcti ꝛ fluẽta diuīe ꝑdicatiõis a petra. hꝯ ē a xp̄o ꝑlata: vel aq̃ apl'oſ torrẽtes ꝟo reliq̃s eccleſie doctores. ex q̃rũ ꝑdicatõe ſitim ꝟbi dei reſtringimus. vel xp̄o q̃ ē petra ꝑcuſſo ꝓpter ꝑctã nr̄a fluxerĩt aq̃ baptiſmi ꝛ martirij.
a ¶ Diffidẽtia ppl'i iudeorꝫ addit. nũq̃d et panẽ ꝛc̃. ſ ꝛ paneꝫ celi poſſe ſibi dari negãtes q̃ ē xp̄c. ita inq̃ũt. qũo pt hꝯ nob dare ſuã carnẽ ad mãducãdũ.
b ¶ De⁹. n. cogitatões murmurationũ ẽt lĩgua tacẽte cognſcit. ſ ꝛ vĩdictã. ſ. diſtulit. iõ ne ſi vindicaret ad pre

cob: ⁊ ira aſcendit in iſrael
c Quia nõ crediderũt ÷ in :·
deo: nec ſperauerũt in ſalu
d tare eius. Et mandauit nu
bibus deſup: ⁊ ianuas celi
e aperuit. Et pluit illis man
na ad manducandũ: ⁊ pa/
f nem celi dedit eis. Panez
angelorũ mãducauit ÷ ho/
mo :· : cibaria miſit eis in
g abundãtiã. Tranſtulit au/
ſtrũ de celo: ⁊ induxit i vir
h tute ſua affricũ. Et pluit ſu
per eos ſicut puluerẽ car/
nes: ⁊ ſicut arenam maris
i volatilia pennata. Et ceci
derũt i medio caſtrorũ eo/
rũ: circa tabernacula eorũ
k Et manducauerũt ⁊ ſatura
ti ſunt nimis: ⁊ deſideriuz
eorũ attulit eis: nõ ſũt frau/
l dati a deſiderio ſuo. Ad
huc eſce eoruz erant in ore
ipſorũ: ⁊ ira dei aſcẽdit ſup
m eos. Et occidit pigues eo
rũ: ⁊ electos iſrael ipediuit
n In oĩbus his peccauerũt
adhuc: ⁊ nõ circũdederunt

ſens: nõ crederet potuiſſe murmurantes ſa
tiare. Iterũ diſtulit vindictã. vt oñderet pa
tiam. Et ignis accenſus eſt in iacob. Jacob
qui interp̃tatur ſupplantator: ſignificat gẽtes
que ſupplantabant iudeos. qz illis intranti
bus. illi expulſi ſunt: i
quibus accenſus ẽ ignis
caritatis. in iſrael vero
.i. pplo iudeorum aſcẽdit
ira formidabilis.
c ¶ Dicit enĩ nõ cre
didiſſe eos in deo ſuo.
vt oſtenderet eos ptĩ/
naces fuiſſe. Nec ſpe/
rauerũt in ſalutare ei⁹
.i. in ſaluatorẽ dñm.
d ¶ Hoc qḋ ſequitur
etſi p hiſtoriaz videat
factũ. optet tñ ad xp̃m
referri. Mandatũ ẽ igi
tur nubib⁹ .i. p̃dicato/
ribus. vt p ianuas celi
hoc ẽ ſcripturas ſacras
p̃dicatio glorioſa ad/
uẽtũ ſaluatoris nũcia/
ret. e ¶ Mãna in/
terp̃tatur qd eſt hoc: qḋ
ſancte cõioni corporis
xp̃i decenter aptamus
qz dũ admirando cib⁹
aſſumitur iſte. declarãt
munera dñici corporis
xp̃i. Panis celi xp̃c ẽ.
vñ celeſtia eſcã ſpirita
lẽ capiunt ⁊ delectatõe
ineſtimabili pfruunt.
f ¶ Panis ergo an
gelorum bene dicit xp̃c.
qz vicz ipſius laude pa
ſcuntur. verũ hic panis:
in celo replet angelos
nos paſcit in terris.
¶ Cibaria miſit. vt
iam nõ lr̃e ordeo. ſ ſpi
ritalis tritici dogmate
ſatientur. g ¶ Au/
ſtrũ enĩ ⁊ affricũ vẽtos
ſcimus eẽ meridianos
quibus flantib⁹ pigrũ frigus expellitur ⁊ aeris
tpamẽta p̃ſtant. ſic ⁊ vba dñi caritatis igne
flagrantia mũdo ſalutarẽ p̃ſtiterũt tpantiã.
h ¶ Et pluit ſup eos carnes .i. pabula do
ctrine. vñ fideliũ aĩe ſatiarẽt. Puluis h ſi/
gnificat ſubtilitatẽ intelligẽtie. Arena vero
innumerabilẽ prudentiã ſignificat ſalſi ma/
ris ſapore cõditã. Sz pẽnata volatilia: cele
ſtia deſideria. quibus aĩa velut carnib⁹ reple/
ta pingueſcat. arenã quoqz maris dixit. que
ſalſum saporẽ habet. nam eſt ⁊ fluuiorum are/
na q huc ſaporẽ nõ hz.
Uide itaqz oĩa iſta ad
lr̃am nota: in pabol' di
cta dũ ad xp̃m referũt
i ¶ Caſtra ei a caſti
tate dicta ſunt. eo qḋ ex
ercitus bellis occupa/
tus fedo luxui nõ vaca
ret. Nobis aũt ſignifi/
cat qḋ intra ſepta eccle
oĩa ſupna munera poſ
ſumus accipe. ſi exple/
ri bõa deſideria nr̃a di
uino mũere poſtulem⁹
k ¶ Expleuerũt de/
ſideria carnis. rõne ie/
iuni. ventre pleni. ſed
mente vacuati. Fraus
enĩ dicitur quaſi fracta fi
des. Satiati ſunt ergo
ad ſuã ruinã. nõ vt in/
de viuerent ſed potius
interirent.
l ¶ Adhuc eſce erãt
in ore. ſ. dũ mãna ⁊ cõ/
turnicũ carnib⁹ veſce/
rẽtur. Eſca aũt ab eden/
do dicta eſt. Tunc ira dei
aſcẽdit qñ dñs iratus
moyſi dixit: grauiter pec
cauit ppl's iſte vituluz
cõflando ⁊ adorando.
nam eũ colendo: mugi
turi erant in pena. naz
ſequitur. m ¶ Occi
dit pingues eorum .i. for/
tes iudeorum. ꝓpter pec/
catũ vituli quem fecit
aaron. occiſi leguntur
vigintitria milia eorũ
vna die. Sicqz qz fcm̃
eſt. vt electos iſrl'. pra/
uitas peccantiũ impe/
diret. ne venirent in terrã ꝓmiſſionis. ſ. ipm
moyſen ⁊ aaron. n ¶ Peccauit adhuc
ille ppl's. q ꝯ famulũ dei moyſen murmura/
bat. peccant q̃tidie iniq. q ſacerdotibus dei
obedire cõtemnũt: ⁊ tãdiu peccant quouſqz
deficiant. ⁊ cũ feſtinatõe deficiant.

o C Dies eoꝝ defeciſſe dicit. quaſi tabe
languida cõſumptos dies eĩ peccatoꝝ cuz
feſtinatõe tranſeunt. ſicut legit᷑. viri ſangui
nũ ⁊ doloſi: nõ dimidiabũt dies ſuos.
p C Nõ ipi inquiſiert deũ: quos dicit oc
ciſos. ẞ exemplo taliũ
ppl's reliquus ſuppli
cauit. Judaicus itaqꝫ
ppl's tunc timuit. ⁊ ex
qſiuit deũ qñ ſuos ſoci
os cernebat extingui:⁊
veniebãt diluculo.
I Flagellati i pec
catis reuertebant᷑ ⁊ ex
cuſſo infidelitatis ſom
no. veniebant mane vt
audirent verbũ dei.
q C Mẽorati ſunt.
qñ iraſcente dño extre
ma caſtroꝝ diuio igne
cõſumpta ſunt. quo fa
cto rogauerũt moyſen
vt ꝓ eis dñm ſupplica
ret. I Intellexert
nullũ aliũ poſſe in tali
ꝑiculo adiutoriũ ferre
niſi illũ qui eos de ſer
uitute egypti liberauit
r C Sic illis ↄtingit
que ſe putãt ꝓ ſolũ tio
rez credẽ. Nã niſi dñs
metuat᷑ mixto amore:
toto corde nõ queritur
hoc eĩ peccatũ ẽ maxi
mũ. vt ſe dicat illi cõfi
teri lingua. duz cordis
ĩma diſſentiant. qſi ille
oĩa non cognoſcat que
agunt᷑ in tenebris qui
ſcrutator ẽ renũ ⁊ cor
diũ. I Dilexerũt
ãt ore qñ dicebãt moy
ſi: quecũqꝫ ꝓcepit dñs
faciemus. s C Nã
⁊ dñs de ipis ꝑ eſaiam
dicit: ppl'us hic labijs
me honorat. cor autez
ipoꝝ longe ẽ a me. Fi
delis eſt in teſtõ dei: q̃
eũ veracit᷑ diligit: fides
aũt dicta ẽ ab eo q᷑ fiãt
dicta. t I Ipe ãt
ẽ miſericors. dñ eĩ ex
pectat pñiaz: nõ ſtatim
punit delinquentẽ. qm̃ pctõ:is nõ vult mor
tẽ ẞ cõuerſionẽ. v C Abũdauit: qñ ora
uit ꝓ iudeis in cruce poſitus. pr̃ ignoſce il
lis: ſic iſtius ſupplicatõe actũ ẽ. vt ira dei in
eis placaret᷑: ꝓpitius eĩ pctis eoꝝ factus ẽ
cũ ad ipius ſatiſfactio
nẽ in cruce. nõ quidem
oẽs ſed multi ex his re
dire meruerũt.
x I Scit eĩ deus
q̃a caro ſꝑ reſiſtit legi
dei. C Caro aũt di
cta ẽ q᷑ cara ſit aĩe ſue.
ſpũs vadens ⁊ non re
diens (ſubaudiẽdũ ẽ)
in hoc mundo. qm̃ ad
ſuũ eũ corpus in reſur
rectõe cõſtat eẽ reditu
rũ. vñ mirabili breuita
te hic hoĩs mors tẽpal'
definit᷑. i. ſpũs vadẽs:
⁊ nõ rediens.
y I Incredulitate
vtiqꝫ atꝫ ariditate cor
dis ſui exacerbauerũt
in deſto. z I Cõ
uerſi ſunt. ſ. retrorſum
⁊ exacerbabant ſanctũ
iſrael. i. moyſen. q̃ deũ
videbat mẽte ⁊ oculis
ẞ ⁊ nũc eũ exacerbant
cũ audierũt q᷑ xp̃m do
minũ in carne naſcitu
rũ annũciat.
a C Recordari eniz
deũ ẽ. reuocare ad cor
Manus ei⁹. i. bñficio
rũ dñi. I q̃ eos li
berauit de manu pha
raonis. q̃ figuralit᷑ dia
bolũ ſignificat.
b C Thaneos ei ci
uitas ẽ egypti. vbi ſũt
facta ꝓdigia q̃ legunt᷑
Prodigia xo dicta q̃i
porro dicentia. i. que ꝑ
figurabãt eẽ aliqua vẽ
turatoẽs eĩ plage ille
aliq̃d ſignificabãt. C
c Hinc pˀma plaga in
choat egyptioꝝ: nã ſi
cut aqua in vinũ ↄuer
ſa legit᷑ q̃ ſignificat ꝑ
mutatõẽ ppl'oꝝ in meli

o in mirabilibus ei⁹. Et de
fecerũt in vanitate dies eo
rũ: ⁊ ãni eoꝝ cũ feſtinatõe
p Cum occideret eos quere
bant eũ ⁊ reuertebant᷑: ⁊ di
luculo veniebãt ad deum.
q Et rememorati ſunt q᷑ de
us adiutor ÷ eſt:· eorum: ⁊
deus excelſus redẽptor eo
r rũ ÷ eſt:·. Et dilexerũt eum
in ore ſuo: ⁊ lingua ſua mẽ
s titi ſunt ei. Cor ãt ipoꝝ nõ
erat rectũ cũ eo: nec fideles
t habiti ſunt i teſtõ ei⁹. Ipe
aũt ÷ eſt:· miſericors ⁊ pro
picius fiet peccatis eoꝝ: et
v nõ diſꝑdet ÷ eos:· Et abũ
dauit vt auerteret irã ſuaz:
x ⁊ nõ accẽdit oẽz irã ſuã. Et
recordatus ẽ q᷑ caro ſunt:
ſpũs vadens ⁊ nõ rediẽs.
y Quotiẽs exacerbauert eũ
in deſerto: in ira cõcitaue
z rũt eũ in inaquoſo. Et con
uerſi ſunt ⁊ tentauert deũz
⁊ ſanctũ iſrael exacerbaue
a rũt. Nõ ſunt recordati ma
nus eius: die qua redemit
eos ÷ de manu:· tribulãtis
b Sicut poſuit in egypto ſi
gna ſua: ⁊ ꝓdigia ſua in cã
c po thaneos. Et ↄuertit in

us. ita hic cõuerſa in ſanguinē ſignificat po
pulũ iudaicũ in deterius ꝓmutatũ. Imbrem
dicit celeſtē ꝑdicatoꝝ quã ſilr ait in ſanguīe
verſam. vt eos q̄ ſpũaliter ītelligere deberēt
intelligere carnaliter oñderet: quō ei ſpirita
liter intelligerēt q̄ erāt
carnalibꝰ ſenſibꝰ occu-
pati. d ℟ In cino
mia cinicoꝝ ſectã indi
cauit. q̄ libidinē atꝫ lu
xuriã ſumũ ꝑdicatꝫ bo-
nũ. ¶ Rana ē loq̄-
ciſſima vanitas hereti
coꝝ q̄ ꝯmorata cenoſiſ
ſenſibꝰ īprobis clamo-
ribꝰ garrire nō deſinit
e ¶ Erugo. ē amor
turpis honeſtatē cõſu-
mēs ī ininutōe occulta
Locuſta ē maliuola de
tractio. actus alienos
inuida oblocutiōe cor-
rodens. f ¶ Gran
do eſt cõminatio dei. q̄
verberat contumaces.
Pruina: ꝑcurrens an
ticipanſq; malicia q̄ la
bores alienos ꝓuenire
ad fructũ nō ꝑmittit.
g ℟ In gradine.
caſtigatio diuina mon
ſtratꝰ. ¶ Morte pe-
cudũ: ſtultoꝝ ſignifica
tur occaſus. ℟ Ab
hac aũt grandīe ꝛ hec
iumēta occidũtꝰ. vt eo-
rũ inſipiētia arguatur.
q̄ diuinũ nomē beſtijs
indiderīt. ¶ Ignis
quoq; īmittitꝰ. vt illu-
minentꝰ corda credētiũ
ꝛ vicia depaſcantꝰ. Sicˉ
ait dñs. Ignē veni mit
tere in terrã ꝛ q̄d volo
niſi vt ardeat.
h ¶ Ordo vindicte
viſſima deſcriptōe nar
ratꝰ. Prius em̄ dñs pctis hoīm iraſcitꝰ: qñ
nulla cõpũctōe cõuertũtꝰ. ac deinde maliciã
hoīs in ſua indignatōe ꝛ ira ꝛ tribulatōe de
relinq̄t. ꝛ poſtremo nudati defenſiōe diuina
in ꝑdã cadũt diaboli. Cõſtat .i. cũcta q̄ crea
ta ſunt creatoris ꝑmiſſioni aut ipſo ſubiace
re. Dicit xͦo īmiſſionē illam maloꝝ factaꝫ ꝑ
angelos malos. ſ. indignatōe. i. tumore ſuꝑ

bie. ira audacie. tribulatoꝫ deſperatōis.
℟ Ut q̄ diuinis plagis nō arguebãtꝰ. dia
bolicis inſidijs tunderentꝰ. i ℟ Uiã hꝫ
diuiſa ira. cũ in pctī vltōem q̄s traditꝰ: nō li
berat aīam ſuã a ſupplicio gehenne: vel cuꝫ
inſipientia (que iumē-
tis ē ſilis) ī morte ſem
piterna cõcluditꝰ. ¶
Cũ igitꝰ dicit viã feciſ-
ſe dñm q̄ poſſit ad vin-
dictã īfideliũ ꝓuenire:
oñdit nō poſſe ad eos
venire vīdictã. niſi fue
rint dñi defenſione pri
uati. ꝑ mortē xͦo aīarũ
hoīm ītellige interitũ.
q̄ in illa clade occiſi ſētꝰ

k ℟ Sicut hꝫ geſta
in egypto referũtꝰ. ita
ꝛ dñs ꝑncipatꝰ ꝛ ptã-
tes demonioꝝ ſiue vi-
cioꝝ in hoc mõo: dele-
uit ſuo ſctõ aduentu. ꝛ
triũphauit ī ligno ſctē
crucis. ꝛ ab eoꝝ corde
depulit: qui calliditati
diabolice dediti erant
q̄ꝛ cham calliditas intꝰ
ꝑtatꝰ. ¶ Per ꝑmi-
tias xͦo oē ꝑmogenitũ
intellige. primitie q̄ꝓ-
pe laboꝝ: ad totũ ꝑti-
net q̄cq̄d hũana poſſi-
bilitas hr̄e potuerat.
l ¶ Nã cũ dixit oues
ꝛ gregē. ſignificat po-
puluꝫ xp̄ianũ. q̄ in hoc
ſeculo tanq̄ꝫ in deſerto
paſcitꝰ ſi mũdanaꝝ reꝝ
deſideria nō ſequatur.
Q̄uis ad lr̄aꝫ iudeos ī
terrã ꝓmiſſionis indu-
ctos. oues accipe poſ-
ſis. tñ q̄ꝛ in ꝑabolis ſe
locuturũ dixit. xp̄ianũ
populuꝫ his ſignatum
magis q̄ꝫ ſignum intellectu amplecti debes
nam ſequitur. Et eduxit ꝛc̄. m ¶ Edu-
cti em̄ nos ſumus in ſpe a terra egypti. i. a te
nebris peccatoꝝ, qui fidei lumen accepimꝰ.
Et inimicos oꝑuit mare cũ nos abluebamur
ī baptiſmo. diabolus mergebatꝰ in abiſſo cũ
miniſtris ſuis. Sic illis in figura oīa fcã ſētꝰ.
vt ait apl̄s, q̄ nr̄e ſalutis indicia nũciabant

ſanguinē flumina eorũ: ꝛ im
d bres eoꝝ ne biberent. Mi
ſit in eos cinomiã ꝛ come-
dit eos: ꝛ ranã ꝛ diſperdi-
e dit eos. Et dedit erugini
fructus eorũ: ꝛ labores eo
f rũ locuſte. Et occidit ī grã
dine vineas eoꝝ: ꝛ moros
g eoꝝ in pruina. Et tradidit
grandini iumenta eoruꝫ: ꝛ
h poſſeſſionē eoꝝ igni. Mi-
ſit in eos iraꝫ indignatōis
ſue: indignatōem ꝛ iram et
tribulatōem: imiſſionē per
i angelos malos. Uiam fe-
cit ſemite ire ſue: nō peper
cit a morte aīaꝝ eoꝝ: ꝛ iu-
menta eoꝝ in morte ꝯclu-
k ſit. Et ꝑcuſſit oē primoge-
nitũ in terra egypti: primi-
tias oīs laboris eoꝝ in ta-
l bernaculis cham. Et abſtu
lit ſicut oues ppl̄m ſuuꝫ: ꝛ
ꝑduxit eos tanq̄ꝫ gregē in
m deſerto. Et eduxit eos in
ſpe ꝛ non timuerunt: ꝛ ini-
micos eorũ operuit mare.

n ¶ Mons ſanctificatõnis: ſancta eccl'a in latitudine fidei ſublimata. Siue ſupna illa celeſtis ir'l'm. in quã ppl'm dei ſua gr'a ſaluatoꝛ introduxit. Ad litterã ꝟo mons ſyon vbi circa quẽ templũ fuit edificatũ: ẽ mons ſanctificatõis.

ficat. q̇bus ſemp dñs inueniẽ aduerſus. Ad emulatõem quoq; eũ ꝓuocabant: dũ ſuũ honorem idolis impendebant. I Relicto eñi deo ſeruierũt idolis. adorãtes etiam in montibus. t I Illos ꝟo ſpreuit. q̃ tm̃ nomine ꝛ non viſione iſrahel erant.

o ¶ Ejecit a facie noſtra gentes: qñ a nobiſ barbarici ꝛ imites fugant errores: diuidit terrã. cũ ꝑ ſua gr'a vnicuiq; beatam dederit poꝛtõem regni dei: funiculus aũt diſtributõnis ſic dictus eſt ab illis: qui terrã tenſo fune diuidebant.
p ¶ Miſtice. tribubus iſrael. i. videntib⁹ deũ: dabit inhabitare tabernacula. que ante ruinã ſupbie adhuc innocentes angeli poſſidebunt. q ¶ Nũc dicit cõtumaciã iudeorũ. qui dñm tentauert ꝛ monita eius non cuſtodierunt. ꝛ quid eis irato dño cõtigerit. vt talia inobediẽtes debeant exẽpla metuere.
r I Auerterunt ſe quos nec virt⁹ nec beneficia mollierũt diuina: ſ; ſicut patres occiderunt ꝓphetas. ita et iſti ip̃m deũ pſequunẽ ¶ Arcus prauus]: ẽ malicia peccatoꝝ. que nõ eminus vulnera iaculat ſed in ſe magis ſpicula directa conuertit. q2 doluſus dũ nititur ingerere plagas in ſe cõuertere potius ſuas ꝓbatur inſidias.
I Prauus eñi arcus dicit qui iacula intendentẽ ſe mittit ꝛ dũ cõtra inimicos ſagittã putat iacere: ſauciet tenentẽ. s ¶ Colles ſupbas ꝛ tumidas hominũ cogitatões ſignificat.

n Et induxit eoſ in mõtẽ ſan
ctificatõis ſue: montẽ quẽ
o acquiſiuit dextera eiuſ. Et
eiecit a facie eoꝝ gentes: ꝛ
ſoꝛte diuiſit eis ÷ terrã :· in
p funiculo diſtributiõis. Et
habitare fecit i tabernacul'
q eoꝝ: tribus iſrael. Et ten-
tauerunt ꝛ exacerbauerunt
deũ excelſum: ꝛ teſtimonia
r ei⁹ nõ cuſtodierũt. Et auer
terunt ſe ꝛ nõ ſeruauerunt
pactũ: quẽadmodũ patres
eoꝝ cõuerſi ſunt in arcum
s prauũ. In ira ꝯcitauerunt
eũ in collib⁹ ſuis: ꝛ in ſcul-
ptilibus ſuis ad emulatõz
t ÷ eũ :· ꝓuocauerũt. Audi-
uit deus ꝛ ſpreuit: ꝛ ad ni-
hilũ redegit valde iſrahel.
v Et repulit tabernaculũ ſy-
lo: tabernaculũ ſuũ vbi ha
x bitauit in hoĩbus. Et tra-
didit in captiuitatẽ virtutẽ
eoꝝ: ꝛ pulcritudinẽ eoꝝ in
y manus inimici. Et cõclu-
ſit in gladio ppl'm ſuũ: ꝛ he
z reditatẽ ſuã ſpreuit. Iuue-
nes eoꝝ comedit ignis: et
virgines eoꝝ nõ ſũt lamẽ-
a tate. Sacerdoteſ eoꝝ i gla
dio ceciderũt: ꝛ vidue eoꝝ

v ¶ Sylo ciuitas erat. vbi archa dei fuiſſe legitur ꝯſtituta. Sylo auulſio vel dimiſſio eius interp̃tatur. ꝛ ſignificat ſacerdotiũ iudeoꝝ a deo reprobatũ.
x ¶ Traditi ſunt iudei in captiuitatẽ. quãdo ab allophilis. i. philiſteiſ capta archa ſunt victi. Uirtutẽ ꝛ foꝛtitudinẽ. dicit archaz teſtamenti p quã inter gentes videbanẽ inuicti. ꝛ ſumma decoris leude eſſe p̃cipui.
y ¶ Cõſequẽs fuit vt ppl's gladio coꝛrueret in ruinã. cui arche dignitas fuit ablata. Spreuit ſuam hereditatẽ. qñ ꝑ ſcelerũ ſuoꝝ immanitate ꝓiecit populũ quẽ elegerat.
z ¶ Ignẽ hic. iram bellantiũ debemus aduertere. Lamẽtare. vacantis eſt: nam cũ oẽs iminentia p̄icula foꝛmidarẽt. nulli licuit alterius funeri iuſta perſoluere. Lamenta eniz dicta ſunt. intra lares monumẽta. ſicut antiquis mos erat ſepelire
a ¶ In ip̃a igiẽ captiuitate filij heli ſacerdotis ab allophilis leguñ gladio extincti q̃rũ vnius vxoꝛ vidua facta. p⁹ ſubitũ ꝑtũ moꝛte p̄uenta eſt. ꝛ ita cõtigit vt minime ploꝛaret dũ vniuerſos: interit⁹ cõis occuparet: l; ꝛ id alijſ multis accidiſſe nõ

dubitet̃ b ❡ Excitat̃ eī dñs ad vindictā
nr̄is malis actib⁹ ꝓuocat⁹. cui⁹ patiā dor-
mitaſſe credebat̃. Reſurgens aũt dñs a mor
tuis. tanq̄ȝ vino paſſionis crapulat⁹. ad lite
rā aũt. crapulati ꝛ ebrij vino iraſci cōſueue-
runt dū excitant̃ ꝛ for-
tes ſe exhibere. ita p ſi
militudinē de deo dcm̄
eſt. c ❡ Percuſſit
allophilos in poſterio
ra. vt etiā viui. a ſorici
b⁹ execrabili ſorde ro-
derent̃ qd̄ opprobriuȝ
pmanet eiſ ſempiternū
Sic pctōres in poſteri
ora pcutit. qn̄ eis ſua
debita nō relinquit. et
quaſi a ſoricib⁹ ꝯſumū
tur. dū eos diaboli co-
hors īimica vallauerit
d ℟ ❡ Hic repro-
batio iudeoꝝ atq̄ȝ here
ticoꝝ. ꝛ electio narrat̃
ſancte eccleſie. ❡
Joſeph interp̄tat̃ au-
gmētū. qd̄ hic in cōtra
riū accipiēdū eſt. qꝛ cō
ſtat eſſe repudiatū. Ef-
frē frugifer ſeu vbertaſ
e ❡ Juda interp̄tat̃
cōfitēs. ſiue glorificās
Jllā tribū merito dili-
git. q̄ et cōfeſſione fuit
hūilis. ꝛ cōuerſiōe lau
dabil̃. ℟ ❡ Mōs
ſignificat ſanctā eccīaȝ
f ℟ Unicornus ſin
gularis potentia dicit̃
℟ ❡ Et vnicā xp̄i
eccleſiā quā fundauit ī
ſecula ſignificat.
g ℟ ❡ Dd̄ (interp̄
tat̃ manu fort̃. ſiue de
ſiderabil̃) ſignificat cri
ſtū ex pplo iudeoꝝ ve-
lut de gregib⁹ ouiū de
ſumptū atq̄ȝ tranſlatuȝ
ad pplm paſcendū ec-
cleſie. ℟ Uel q̄ de
grege mortaliū elect⁹ ꝛ
ſubleuat⁹ eſt. ❡ Et
accept⁹ de p⁹ fetātes. i.
de loco q̄ ē poſt fetāteſ
id ē fecūdas ꝛ ſetoſas

b nō plorabāt̃. Et excitat⁹ ē
tanq̄ȝ dormiēs dñs: tanq̄ȝ
c potēs crapulat⁹ a vino. Et
pcuſſit inimicoſ ſuos in po
ſteriora: opprobriū ſempi-
d ternuȝ dedit ill̃. Et repulit
tabernaculū ioſeph: ꝛ tri-
e bū effrem nō elegit. Sȝ ele
git tribū iuda: monſtē ſyon
f quē dilexit. Et edificauit ſi
cut vnicorniū ſanctificiū ſu
um: ī terra quā fundauit in
g ſecula. Et elegit dauid ſer-
uū ſuū: ꝛ ſuſtulit eū de gre-
gib⁹ ouiū: de poſtfetantes
h accepit eū. Paſcere iacob
ſeruū ſuū: ꝛ iſrahel heredi
i tatē ſuā. Et pauit eos in in
nocentia cordis ſui: ꝛ in in
tellectib⁹ manuū ſuaꝝ de-
duxit eos.

❡ Pſ̄ dauid. ❡ Uox iu-
deoꝝ dicentiū q̄ſta in pſe-
cutiōe anthiochi vel genti
um ptulerint. deiq̄ȝ poten-
tia ſupplicātiū correctiōis
voto vindicari. H que tn̄
pſecutio ad aīam q̄ ſepe ci-
uitas ſcribit̃ referenda eſt.

a DEus ve Pſ̄. lxxviij.
nerūt gentes ī heredi
tatē tuā: polluer̄t tēplū ſan

oues. qꝛ xp̄s paſtor ē ouiū fecūdaꝝ. ſpūaliq̄ȝ
grā. multos filios generantiū in ſctā fide et
eccīa. paſtor q̄ppe ſequit̃ oues. iō dr̄ poſt fe
tantes. nō ante. h ❡ Poſſum⁹ p iacob
intelligere pplm xp̄ianū. q̄ hic degit ī terris
℟ Et ſupplantat vi
cia ꝛ carnalia deſideria
❡ Hereditatem vero
iſrl̃. futurā ꝯgregatio-
nē. q̄ dñi cōtemplatiōe
paſcenda eſt.
i ❡ Pauit enī p̄ce-
ptor egregius q̄s doce
re dignatus ē. ſicut ip̄e
dixit. nō in ſolo pane vi
uit hō. Jntellect⁹ vero
manuū. actualē ſignifi
cat ſanctitatē. ad quaȝ
fideles ſuos (ꝓut ipſe
tribuit) glorioſa īmita
tione pduxit. Orō.
DEfice nos manne
ſpiritalis alimen-
to opulentiſſime largi
tor oīps. vt in ſenſū ma
nuū tuaꝝ directi. mere
amur in monte. tua ac-
quiſitū dextera gloria-
ri. Per.
❡ Aſaph: ſignificat
ſinagogā. eſt ꝙ tot⁹ iſte
pſ̄ in lamentatiōe poſi
tus. q̄ futura tpa velut
preterita deplorat. De
plorat vero antiochi p
ſecutionē. tpe macha-
beoꝝ faciā tunc futurā
ſed in ſpiritu ꝓphetico
q̄ſi p̄teritā. ꝓpter certi-
tudinē euentus.
a ℟ Propheta de
pſecutione gentiliū ad
uerſus eccīam dei (q̄ ē
hereditas ei⁹) ſiue hie
ruſalē dicit. Deus ꝛc̄.
❡ Gens eī dicta ē q̄
vno ſit genere ꝓcreata
Polluer̄t. cū impie gē
tes in ſanctiſſimis hie
ruſalē ꝛ tēpli locis ſi-
mulachra nephāda po
ſuerūt. ℟ Sicut eī
poma cū matureſcē ce-
perit. diligēti⁹ cuſtodi

unt. maturaqꝫ facill⁹ deuorant. ita aduerſa
rius cõſcientẽ ſibi aĩam cuſtodit. donec ad
plenũ eũ valeat deuorare. Eſt eĩ dei heredi-
tas aĩa ſancta. in cui⁹ figurã. terrene irl'm ca
ptiuitatẽ deplorat ꝓpheta. b ¶ Dicen-
do ꝓpha poſuerũt mor
ticinia. martires ſigni
ficat. qui in illa captiui
tate copioſa pſecutiõe
floruerũt. ꝛ elegerũt ma
gis mori. ꝙ cibiſ a dño
vetitis coinq̃nari. Se
pelire q꞉ officiũ eſt pie
tatis. volatilib⁹ ac be-
ſtijs abijcẽ. magne cru
delitatis cõſtat exẽplũ
c ¶ Scdm lr̃am de
pplo dicit iudeorũ. q̃ a
gentib⁹ ñ ſolũ intra vr
bẽ verũ etiã circa mu-
ros ciuitatis eſt interẽ
ptus. quatin⁹ officiuꝫ
ſepulture null⁹ ĩplere
voluiſſet dũ par cõditõ
oẽs tã circa muros ꝙ ĩ
corde ciuitatis inuol-
ueret. R Hec q̃dẽ
añ xp̃i aduentũ in irl'm
acta ſunt. ſed paſſionẽ
infantiũ figurarũt. vbi
ꝛ carnes eoꝝ beſtijs et
volucrib⁹ expoſite ſũt. i
pſecutorib⁹. ꝛ tanta ſã
guinis multitudo effu
ſa eſt. vt vix oĩm poſſẽt
corpuſcula ſepeliri.
d. ¶ Dicit eĩ hebre-
os fuiſſe in opprobriũ
ꝛ in deriſũ. q̃ pri⁹ fue-
rãt dñi deuotõe reuerẽ
di. R Opprobriũ
etiã fiunt ſancti his. q̃
pri⁹ fratres fuerũt. qui
meliores fctõs. odij ſti
mulo pſequunt.
e ¶ Rogat eĩ piũ iu
dicẽ. ne vſqꝫ finẽ iraſca
tur genti iudaice. ſed vt incẽderet zel⁹ illi⁹
in eis. ſicut in mathathia. q̃ zelo pñe tradi
tionis incenſus. quẽdã iudeũ idolis ĩmolã
tẽ ſupra ipſas aras occidit f ¶ Effunde
irã ſup aduerſarios iudeoꝝ indignationem
tuã abundanter emitte vt ſicut illi nos ꝯpri
muñt. ita tuis virib⁹ opprimant. Nec vacat

ctũ tuũ: poſuerũt hierl'm in
b pomoꝝ cuſtodiã. Poſuerũt
morticina ſuoꝝ tuoꝝ eſcaſ
volatilibus celi: carnes ſã
c ctoꝝ tuoꝝ beſtijs terre. Ef
fuderũt ſanguinẽ ipoꝝ tan
ꝙ aquã in circuitu irl'm: et
d nõ erat q̃ ſepeliret. Factiſu
m⁹ obprobriũ vicinis no-
ſtris: ſubſannatio ꝛ illuſio
his qui in circuitu nr̃o ſũt.
e Uſqꝫquo dñe iraſceris in
finẽ: accendet velut ignis
f zelus tuus. Effunde irã tu
am in gentes q̃ te nõ noue
rũt: et in regna q̃ nomẽ tuũ
g nõ inuocauerũt. Quia come
derũt iacob: et locũ ei⁹ deſo
h lauerũt. Ne memineris ini-
q̃tatũ nr̃aꝝ antiq̃ꝝ: cito an
ticipẽt nos miſcdie tue: q꞉
i paupes fci ſum⁹ nimiſ. Ad
iuua nos de⁹ ſalutaris nr̃:
et ꝑpter gl'iaꝫ nois tui dñe
libera nos: ꝛ ꝓpicius eſto
pctis nr̃is ꝑpter nomẽ tuũ
k Ne forte dicãt in gentibuſ

q̃d añ dixit in gentes. poſtea in regna. prius
ei ppl's imp̃cat⁹ eſt. deinde ipis regnis: q̃ ta
lia fieri imperabãt. g ¶ Dicẽdo eni co
mederũt. ſeuiciã impie gentis oñdit. Come
derũt vero ſignificat. comedi fecerũt. dũ ca
dauera mortuorũ. fera
rũ morſibus expoſuerũt
Locũ deſolauerũt. cuꝫ
pulcerrimã ciuitatẽ. ci
uiũ ſuoꝝ habitatõe nu
dauerũt.
h R Preueniat noſ
qm̃s dñe miſcdia tua.
q̃ eſt vnigenitus tuus:
vt veniẽs ꝓijciet ini-
quitatib⁹ nr̃is. ꝛ eruat
nos a peccatiſ. paupes
eĩ facti ſumus in mun-
do ꝓpter illũ ¶ Cõ
feſſione itaqꝫ delictoꝝ.
ꝓpiciũ ſibi reddit iudi
cẽ. ꝛ q̃ timet iudiciũ do
mini anticipari ſe eius
miſcdia recte cõſiderat
paupeſqꝫ factos dicit
nimis. pauptas eſt eñi
nobis bonoꝝ. ꝛ nñ ha-
bem⁹ q̃d offerre iuſticie
ſi nos icipiat vigor eq̃
tatis inquirere.
i ¶ Bene q̃ infirmi-
tatẽ ſuã intellexit. qui
ſaluatorẽ medicũ. totiſ
virib⁹ inuocauit. et vti
liter ſubdit ꝑpter glo-
riã dei. nõ ꝓpter aliq̃d
ſuũ ꝓpriũ meritũ. Jdo
eĩ ſaluator dicit. q꞉ in
ſe ſperantes ſaluat. et
imminẽtes penas pec-
catorũ. cõmutat in pre
mia.
k R Gentes ſpũa-
liter. poteſtates aduer
ſe ſunt. q̃ inualeſcũt ad
uerſum nos dicentes.
vbi eſt deus veſter. ſi-
cut pagani martiribus ſepe dixerunt.
¶ Et innoteſcat. ſubaudiendum eſt vin-
dicta quam ſolet dominus de perfidis face-
re. quando eos cogit praua deſideria dam-
nare. Cum vero dicit coram oculis. celerita
tem poſtulat vltionis. vt videat fieri. q̃d alt
q̃ñ nouit poſſe cõcedi.

l ¶ Judiciū hic inuocat. q̄ sanguis mar
tirū exquirat̄ a dn̄o. Cōpeditos ap̄los acci-
pe q̄ ꝓpter xp̄m colligati in carcere ſūt ⁊ ī ex
ilio ſunt damnati ¶ Vel illos dicit. q̄s ꝓ
noīe dn̄i vinxerat irreligioſa gentilitas. Nō
aūt amari cordis vindi
ctā. intelligas petitam
ſed eā que ad cōuerſio
nē reſpicit inimici. Eſt
aūt vindicatio ꝑ quam
ius ⁊ iniuria. iuſta re-
butione defendit̄

uſq̄ zelus ire deſeuiat. vt adiuti patrocini-
is beatoꝝ. quoꝝ ꝓp̄t te sanguis effuſus eſt.
ꝓpiciatōꝫ tuā cū pctōꝝ venia cōſequamur. ꝑ.
¶ Finis legis xp̄s eſt. Aſaph interp̄tatur
colligens et ſignificat xp̄m ⁊ eccl̄iam. a q̄ oēs
in fidē collecti īmutāt̄
i. de peioribus ad meli
ora. de vetuſtate ad no
uitatē vite.

m ¶ Filij mortifi-
catorū. ſp̄ualit̄ ſc̄ fide-
les ppl̄i. ꝑ ap̄loꝝ p̄dica
tionē ī xp̄o regenerati.
¶ Al̄ filij eoꝝ. q̄ ꝓ ei⁹
religione morte puniti
ſunt. ꝓ q̄b⁹ orat ꝓp̄ha
vt parentū virtute ꝓfi-
ciāt ⁊ ita eos dn̄s poſſi
deat. ne dyaboli v̄tute
ſeducant̄. n ¶ Nō
cōtra illos. ſed ꝓ illis
rogat eccleſia. Nā affli
ctio corpm̄. ſalutē tri-
buit aīaꝝ. Septuplū ꝑ
fectionē ſignificat cele
ſtis doni. q̄ꝺ accipim⁹
qn̄ ſp̄ūſc̄ti illūiatōe cō
plemur. improperiū. vt
q̄r iniurias fecerūt. di-
cāt laudes nūc. fuerūt
increduli. ſint deuoti.
extiterūt ſup̄bi. fiāt hu
miles. In ſinu v̄o eoꝝ
in aīas eoꝝ ⁊ aīaꝝ ſe
creta intellige. vbi ſem
per fit gl̄ioſa cōuerſio.
o ¶ Propter inno
centiā aūt oues vocāt̄
fideles. vel q̄r xp̄m pa-
ſtorē hn̄t. ¶ Recte
vocant̄ oues. q̄ ei⁹ glo
riā cōfitētes. in fidei fir
mitate ꝑmanſerunt.
p ¶ In generatōe
i. in ꝓphetis ⁊ genera-
tione. hoc ē in euāgeli
is. ſꝑ annūciabūt̄ lau-
des xp̄i. ¶ Vel ī ge
neratiōe iſta hic eccl̄ie

vbi eſt de⁹ eoꝝ: ⁊ inoteſcat
in natiōibus corā ocl̄is no
l ſtris. Ultio sanguis ſeruo
rū tuoꝝ qui effuſus eſt: in-
troeat in ꝯſpectu tuo gemi
m tus cōpeditoꝝ. Scd̄m ma
gnitudinē brachij tui: poſ-
ſide filios mortificatorum
n Et redde vicinis nr̄is ſep-
tuplū in ſinu eoꝝ: imprope
riū ipoꝝ q̄ꝺ exprobrauer̄t
o tibi dn̄e. Nos aūt ppl̄s tu
us ⁊ oues paſcue tue: cōfi-
p tebimur tibi in ſeculū. In
generatiōe ⁊ generatione:
annūciabim⁹ laudē tuā.

¶ In finē ꝓ his qui ꝯmuta
bunt̄ teſtimoniū aſaph pſ̄.
¶ Vox ꝓphete de aduē
tu xp̄i. ⁊ de vinee. i. eccleſie
dilatatōe. Pſ̄. lxxix.
a Qui regis iſrl̄ intēde: q̄
deducis velut ouē ioſeph.
b Qui ſedes ſuꝑ cherubi ma
nifeſtare: corā effraim ben
c iamin ⁊ manaſſe. Excita do
mine potētiā tuā ⁊ veni: vt
d ſaluos facias nos. Deus
cōuerte nos: ⁊ oſ̄nde facieꝫ
tuam ⁊ ſalui erimus.

a ¶ Recte igr̄ dr̄. re
gē celi regē iſrl̄. q̄r ipoſ
ꝓpici⁹ regit. q̄ eū puro
corde reſpiciūt. Inten
de ac ſi diceret. ſuꝑ noſ
lumen tue pietatis in-
funde. Joſeph. fideleꝫ
ppl̄m dicit. q̄ ſic ī caulā
dei deducit̄. q̄ſi oues
ad paſcua cogregent̄.
b ¶ Cherubin ple-
nitudo ſciētie īterp̄tat̄
in q̄ xp̄m ſedere mani-
feſtū eſt. Rogat dn̄ dic̄
manifeſtare. vt bn̄ficio
ſancte incarnatiōis ap
pareat. Effrem vero in
terp̄tat̄ fructificatio.
Beniamī fili⁹ dextere.
Manaſſes. oblit⁹. has
virtutes conſtat ineſſe
ſaluatori. fructificauit
nob̄ qn̄ ſurrexit fili⁹ de
xtre. i. oīpotētis p̄ris.
oblit⁹ dr̄. qn̄ iniuriarū
ſuaꝝ in cruce poſit⁹ ob
lit⁹ ē ꝓ ꝑſeq̄ntib⁹ orās
c ¶ Dep̄cat̄ tāto ſtu
dioſi⁹ q̄ꝫto nouit maxi-
mā vtilitatē nob̄ dn̄i in
carnatiōe futurā vt ex-
citet potētiā. i. vt veni-
at ad pctā hūani gene-
ris ablueñda. q̄ ei p̄ces.
vel q̄vota ſufficiāt illō
expetē. q̄ mūdū poſſit
a ſua īpietate ſaluare.
d ¶ Poſtulat ei ſe
magnopꝑe cōuerti. q̄r ſe
nouerat eſſe diſtortū.
Oſ̄ndit faciē p̄r manife
ſtatiōne filij cū ait. ip̄m
audite. in q̄ ⁊ ſaluati ſu

⁊ generatione celeſti in patria cū oīb⁹ bea
tis. eternaliter laudabūn⁹ te.
Anticipa nos dn̄e miſcd̄ia tua. ꝑ. Oro

mus. ideo dicit ⁊ ſalui erimus. vel oſtendit.
cum incarnauit. Nemini vero oſtendit de⁹
faciem. niſi conuerſo.

e ¶ Juſte deū virtutū vocauit. q̄ ſol⁹ p̄ualet de morte incredulitatis liberare ℟ Nō iraſcit᷑ de⁹. ſi iuſticiā petam⁹. ſed putat cōſcientia delicti. ob orationē nr̄am deū iraſci. ¶ Et iratū ꝓpheta credebat. qm̄ hūano generi ſubueīre tardabat. ex quo innōteſcit pietas ꝛ magnū deſideriū ꝓphete.

f ¶ Panis ei lacrimarū. vita ē plena dolorib⁹: ſ; tn̄ in ea miſeratiōe dei cibamur. qm̄ cladib⁹ ꝛ erūnis nō extinguimur ſ; poti⁹ erudimur. Nullū itaq; tēpus a lacrimis oſtēdit poſſe eſſe vacuū. quib⁹ et ip̄a refectio erat ploratio. Jn mēſura vero. in diſtributo modulo dicit. oñdere volens illud apl̄i. ꝙ de⁹ ſupra vires nr̄as temptari nos ꝛ vexari nō ꝑmittit.

g ¶ Cōtradictio illa gētilis erat. q̄ aduerſum p̄dicatores xp̄i. p̄uis cōciōib⁹ erigebat᷑. ℟ Subſannabāt inimici. i. heretici. doctores xp̄i. ſilr iudei ꝛ infideles oīs. q̄ in circuitu eccl̄ie obſtrepūt. nosq; impugnant.

h ¶ Repetit verſu; q; deſiderantis mos ē ea repetere q̄ deſiderat magnope aduenire. Jpſa eſt ſ; facies. i. p̄ñtia xp̄i. ꝑ quā laqueoſ mortis euaſim⁹ ip̄a deniq; q̄ dignis ꝛ cōfitentib⁹ celoꝝ regna largit᷑.

i ¶ Vineā dicit hebreoꝝ gentē quā poſitā in typo cōſtat eccl̄ie. Vinea aūt. a vitibus dicta eſt. hāc ex egipto deduxit magnis miraculis: ꝛ expulſis gentib⁹. hoc eſt amorreis ceteriſq; finitimis eoꝝ tanq̄ mirabil' agricola eā plantauit. ꝑ hāc aūt. eccl̄ia vt dixi intelligit᷑. q̄ h̄ in ſctīs optimos fruct⁹ affert q̄ tribulatōib⁹ p̄ſſi. ſaporē dulcē emanāt. ꝛ paſſionū ſarclo foſſi ꝛ putati ſicut vites ml'tiplicāt᷑. Sola ei h̄ ꝓpriū h; eccl̄ia. vt ꝑſecutōib⁹

e Dn̄e deus virtutū: quouſq; iraſcer̄ ſuꝑ orationē ſer

f ui tui. Cibabis nos pane lacrimaꝝ: ꝛ potū dabis nobis in lacrimis i menſura.

g Poſuiſti nos in cōtradictionē vicinis nr̄is: ꝛ inimici noſtri ſubſannauerūt nos.

h De⁹ virtutū conuerte nos ꝛ oſtende faciē tuā ꝛ ſalui

i erimus. Vineā de egipto tranſtuliſti: eieciſti gentes

k ꝛ plantaſti eā. Dux itiner̄ fuiſti in cōſpectu ei⁹. ꝛ plātaſti radices eius ꝛ imple-

l uit terrā. Operuit montes vmbra ei⁹: ꝛ arbuſta ei⁹ ce

m dros dei Extēdit palmites ſuos vſq; ad mare: ꝛ vſq; ad flumen ꝓpagines eius

n Vt quid deſtruxiſti maceriā ei⁹: ꝛ vindemiāt eā omnes qui p̄tergrediunt᷑ viā.

o Extermiauit eā aper de ſilua: ꝛ ſingular̄ ferus depa

creſcat. k ¶ Dux ē xp̄us ſctē eccl̄ie dei. Radices ei⁹ ſūt ꝓph̄e celeſtis regis opatōe plātati. ex q̄bus illa felices palmites tēdēs vniuerſū mūdū q̄ amenis fidei vmbraculis occupauit. Hoc eſt ꝙ titul⁹ dicit de cōmutatis iudeis. vt vineā iudaicā. cōmutatā intelligas i xp̄ianā. ꝛ q̄ de iudaica hic dn̄r. impleta intelligas in vinea xp̄iana. l ℟ Hos eccleſia ꝑtegit q̄ in eius eſſe gremio cōprobant᷑ i. p̄riarchas ꝛ diuerſos doctores ꝛ apl̄os.

¶ Jſtos ei opit. q̄s nutrit. qm̄ eius vmbra fructificat. ꝛ ampli⁹ facit creſcere. q̄s magis tegit. vñ cedros dei. i. martires q̄ in eccl̄ia inter altiſſima cacumina cōſtituti ſūt ip̄a quoq; ꝑtegit eccl̄ia.

m ¶ Palmites ſignificāt diſcipulos dn̄i. q̄bus ip̄e dixit. ego vitis vos palmites. Mare oīm gētiū ſctīſſimā credulitatē. Extēdit vero dicit. qm̄ ab hieroſolimis hec p̄dicatio. in cūctas ptes mundi extenſa eſt. ꝓpagines. filios regenerationis dicit. q̄ a flumine iordane manauerūt. vbi dn̄s baptiſari dignat⁹ eſt. in exēplū nr̄e ſalutis.

n ¶ Nūc de vinea p̄ma. i. iudee gētis miratur cur eā de⁹ dereliq̄rit. ꝛ ei⁹ munitio euerſa fuerit. i. dei defenſio ablata. ℟ Tūc ei mūitio ſinagoge depoſita ē. cū ei cecitas cōtigit. donec plenitudo gentiū ſubintraret. ¶ Vindemiāt eā. i. diripiūt. qui p̄tergrediunt᷑. i. gentes. q̄ viā. i. xp̄m ptrāſeūtes. i idoloꝝ ſacrificijs iugit᷑ ꝑmāebāt. Qḋ etiā Eſaias p̄dixit dicēs deſtruam maceriā ei⁹ ꝛ erit in direptionē ꝛc̄.

o ¶ Apꝝ hūc veſpaſianū pricipē romanorū nōnulli intelligūt. Aper dict⁹ ē ab eo. ꝙ i locis aſper̄ cōmoret᷑. Singularē āt ferū. ti-

I ¶ Spiritualiter aũt aprũ ſingularem dic diabolũ. q̃ de ſilua gentiliũ egreſſus. plebẽ iudaicã extermĩauit ꝓpter incredulitatẽ
p ¶ Petit hic aſaph. vt ſupplices iudeos ſuos. oṗs agricola ſeren⁹ aſpiceret ⁊ pi/clitantib⁹ ſubueniret.
Viſita. aduentũ ſancte incarnatiõis expoſtu/lat. vt pñte cultore. vi/nea plantata ꝑficiat.
I Dicit igiť dñe de⁹ virtutũ. cõuertẽ ab ira tua. ⁊ cõuerte ſina/gogã ad eccľiam.
q I Et ꝑfice eã. ſ. ecclesiã. i. quã plantauit dextera vel virt⁹ hoc ẽ filius tuus in reſurre/ctiõe ſua fundauit. Et ſup filiũ homĩs. i. filiũ virginis quẽ tibi cõfirmaſti ac deuicta morte in tua dextera colloca/ſti. A Perfice ğ eã in vera fide ſup te ⁊ fi/liũ tuũ dñm nrm ieſuz xp̃m fũdatã vineã. quẽ cõfirmaſti tibi.
r ¶ Incendiť igne aliq̃s cupiditatis. quãdo crimẽ nefandũ ꝯmiſerit. Effoſſa vero ma/nu ſunt. cũ ꝑ opationẽ ſceleratã alĳs ꝑpara/mus inſidias. ⁊ decipe volum⁹ neſciẽtes. duz nos magis in ip̃am foueã corruam⁹. Hec er/go pctã pibũt ab increpatiõe vult⁹ dei. dũ di/cit. ite in ignẽ eternũ.
I Vel incenſa ⁊ ſuf/foſſa ſinagoga ẽ nõ credẽs s ¶ Fiat man⁹ tua. i. opatõ ſcã ad effectũ ꝓmiſſa ꝑducat. Fili⁹ hoĩs. ip̃e xp̃s ẽ. q ẽt dextera pr̃is eſt. ⁊ ꝯfir/mat⁹ apud hoĩes. ſicut dicit in euãgelio h eſt fili⁹ me⁹ dilect⁹. Operationem itaq; ſancte incarnatiõis expoſcit
t I Nõ diſcedim⁹. i. ſi tibi fide adheſe/rim⁹. tũc pane illo quẽ de celo miſiſti refici/mur. ¶ Et ip̃m nomẽ inuocabim⁹ in oĩo ne dñica I . i. eũ cui dediſti nomẽ ſuper oẽ nomẽ. ¶ Vel ſi miſerĩ filiũ tuũ icarnãdũ. nõ diſcedim⁹ a te. q tãto deſiderio eũ petiuim⁹. ⁊ dũ nõ diſcedim⁹. viuificab nos ⁊c̃.
v ¶ In iſto ꝟſu regulã toti⁹ religiõis exponit. vbi pͥmũ eſt vt nos dñs ꝯuertat. deinde vt oſtẽdat faciẽ ſuã terciovt ſaluos efficiat Per iſtũ q̃z verſũ ſub breuitate petim⁹ q̃cq̃ nob expedire mõſtrať.

p ſtus eſt eã. De⁹ virtutũ cõ
uertere: reſpice de celo ⁊ vi
q de ⁊ viſita vineã iſtã. Et ꝑ
fice eã quã plãtauit dexte-
ra tua: ⁊ ſup filiũ quẽ cõfir
r maſti tibi. Incenſa igni et
ſuffoſſa: ab increpatõe vul
s tus tui peribũt Fiat man⁹
tua ſup virũ dextere tue: ⁊
ſup filiũ hoĩs quẽ cõfirma
t ſti tibi. Et nõ diſcedim⁹ a
te: viuificabis noſ ⁊ nomẽ
v tuũ inuocabim⁹. Dñe de⁹
virtutũ ꝯuerte noſ: ⁊ oſtde
faciẽ tuã ⁊ ſalui erimus.

¶ In finez ꝓ torcularibus aſaph ÷ quiti ſabbati :÷ ¶ Propheta: fideles admonet: vt mltimodis vocib⁹: deũ magnificent. ⁊ ne q̃ſq̃ idola ſed ſolũ deũ adoret.

Pſalm⁹. lxxx.

a Exultate deo
adiutori noſtro iu
bilate deo iacob.
b Sumite pſalmũ et date ti-
panũ pſalteriũ iocundũ cũ
c cithara. Buccinate in neo

Oratio.

Viſita dñe vineam tuã quã de egipto tribulationũ potẽti dextera liberaſti. vt reſpectu vult⁹ tui viuificata bonoꝝ vite fructuum vbertate leteť. Per.

¶ Intẽtio tituli eſt. vt ĩ finẽ. xp̃m deſignet ꝓ torcularib⁹ ecclĩam. Aſaph. ꝯgregatõꝫ fideliũ. quinta ſabbati baptiſatos. nã q̃nta die. ex aq̃s de⁹ aĩantia fec. ⁊ ĩ baptiſmo. nou⁹ hõ generať a ¶ Aſaph iſte quẽ ſepe dixim⁹ ſinagogã. pplos cõmonet fideles. vt nõ deſi/nãt cũ ſũma leticia deo laudes dicere. q̃ eos a ſeuis ꝑiculis dignat⁹ eſt eripe. Deo adiuto/ri nr̃o. ꝯtra ficticios deos gẽtiliũ dicit. q̃ iuuare nec ſe pñt. Iubilare a iuuãdo. i. delectando dictũ ẽ. Iacob pplm ſignificat xp̃ianũ.
b ¶ Pſalm⁹ enĩ ad diuina ꝟba ꝑtinet intimãda. Et date tĩpanuz i. opatões bonas. Ad/dit pſalteriũ iocunduz date. i. ꝑdicatõꝫ ſctãm cum cithara. i. carnis mortificatiõe vel opatiõe. Nã pſalteriũ idẽ qȯ pſalm⁹ ſignificat ⁊ cithara idẽ qȯ tĩpanũ
c I Canebãt iudei tuba paſcha. penthecoſte ⁊ ſcenophegia. nos ꝑcipue ĩ inchoatõe euãgelice ꝑdicatiõis atq; inicio fidei cũ re/

ſurgim⁹ in xp̄o. cū remiſſionē accipim⁹. ⁊ in
dedicatōe dom⁹ pectoris nr̄i cū innouata fu
erit poſt ruinā. d ¶ Iſrahel. ppl's elect⁹
fide vidēs deū. iſdē ⁊ iacob ꝓpter vtrāq͡ꝫ ple
bē ex circūciſione venientē ⁊ ꝑpucio. Xp̄s eū
vtrunq͡ꝫ fecit. ⁊ legē de
dit ⁊ iudiciū futuꝝ ſue
poteſtatis innotuit.
e ¶ Ioſeph interp̄ta
tur augmentatio. cui⁹
nomīs interp̄tatō teſti
moniū eſt hebrei ppl̄i.
q̄ de terra egipti. mlti
plicat⁹ exiuit. Et ſicut
ille p mar' rubri vndas
eiect⁹ eſt. ſic nos a ter
ra egipti. i. a vicijs car
nalibus abſoluti. rege
nerāte ſctā vnda. rena
ſcimur. Et ſic illud ma
re fuit rubrū ita aq̄ ba
ptiſmi (q̄ cū ſanguie d̄
latere xp̄i ꝓfluxit.) ru
bra pōt nuncupari. Au
diuit linguā. ℟ ¶
id eſt p̄cepta euāgelica
q̄ prius non nouit.
f ¶ Euertit de⁹ a dorſo xp̄ianoꝝ onera pctō
rū. qn̄ felici hūilitate ꝓ
ſternūt. Cophinos di
cim⁹. p q̄s ſordiū pur
gamenta abijcim⁹. ma
nus in eis tenēt. q̄ pec
catoꝝ īmundicijs occu
pant. Ab hac ſeruitu
te liberamur. qn̄ ſcele
rū nr̄oꝝ ſordib⁹ expia
mur. g ℟ ¶ Nūc
introducit̄ pſona d̄i lo
quēs ad ppl̄m. ¶
Ipſe eī nos de tribula
tiōe liberat. ipe in ab
ſcondita anguſtia nr̄e
tempeſtatis exaudit. ꝓ
ꝓbat nos. in ꝯtradictō
nib⁹ hereticoꝝ. q̄ reſi
ſtentes. ⁊ voluntatē electoꝝ mutare conan
tes velut venti flantes mentem concitant
h ¶ Ipe eſt ppl's dei. q̄ neſcit cū malis ali
qua mixtiōe moꝝ cōfundi. Teſtificat̄ autē
de⁹. qū in futuro iudicio vnicuiq͡ꝫ dederit ꝓ
factoꝝ ſuoꝝ q̄litate ſnīam. Dixit quoq͡ꝫ. nō
erit in te deus recens. ne verbū pr̄is q̄ſq͡ꝫ pu

menia tuba in īſigni die ſo
d lennitatis nr̄e. Quia p̄ce
ptū in iſrl' eſt ⁊ iudiciū deo
e iacob. Teſtimonium in io
ſeph poſuit ÷ illud :· cū exi
ret de t̄ra egipti: liguā quā
f nō nouerat audiuit. Diuer
tit ab onerib⁹ dorſum ei⁹:
man⁹ ei⁹ in cophino ſuiert
g In tribulatiōe iuocaſti me
⁊ liberaui te: exaudiui te i
abſcondito tēpeſtatis: ꝓ
baui te apud aquā cōtradi
h ctionis. Dyapſ̄. Audi
di ppl's me⁹ ⁊ ꝯteſtabor te
iſrl' ſi me audieris. nō erit i
te de⁹ recēs: neq͡ꝫ adorabiſ
i deū alienū. Ego ÷ eīn :· ſuꝫ
dn̄s de⁹ tuus q̄ eduxi te de
terra egipti: dilata os tuuꝫ
k ⁊ implebo illd̄. Et non au
diuit ppl's me⁹ vocē meaꝫ
⁊ iſrahel nō intendit mihi.
l Et dimiſi eos ſcdm deſide
ria cordis eoꝝ: ibūt in ad
m inuētionib⁹ ſuis. Si ppl's
me⁹ audiſſet me: iſrl' ſi i vi

taret eē ſub tp̄e. qm̄ ipe eſt q̄ añ oē p̄ncipiuꝫ
genitus de pr̄is ſubſtātia. equali cū eo coe
ternitate cōſiſtit. Nec adorabis. oñdit vt pe
ne par ſit zelus. recentē deū putare. ⁊ neſan
dis idolis ſeruire. i ¶ Ego ipe q̄ duduꝫ
eduxi te de terra egipti
nūc adueni p pn̄tiā car
nis. et educo de terra
egipti. qn̄ p regenerati
onis gr̄am. a peccat' te
t̄rimis liberabo te. Di
lata os. i. diuulga ⁊ diſ
ſemina cōfitēdo vel ad
monendo. q̄ dig̃ ſūt au
ditu. ℟ Vis come
dere dn̄m deū tuū. dila
ta os tuū. ipe hortatur
nos vt eū comedamus
q̄ztū igit̄ dilataueri' tā
tū accipies. Si volue
ris totū accipies. ſi no
lueris ſaltē accipe ptē.
Totū accipit q̄ oīa ꝓpt̄
eū relinquēs ſequit̄ eū
k ¶ Nō audiuit po
pul⁹ iudeoꝝ q̄ xp̄o filio
dei credē noluit. ℟
Ego ſto ad oſtiū ⁊ pul
ſo. volo vt aperias ⁊ in
grediar ⁊ aperire ſi vis
l ¶ Sequit̄ vltio di
gna pctōr'. nō eī dimit
tit̄ ipunit⁹. q̄ a dn̄i de
fenſione deſerit̄ q: ma
loꝝ oīm retributio eſt.
tāta bonitate fraudari
Putat eī pctōr genus
eſſe beneficij. ſi ſuis vo
luptatibus pmittit̄ ex
pleri. cū in penā eoꝝ di
cat ap̄l'us. tradidit il
los de⁹ in cōcupiſcēti
as cordis eoꝝ. ℟
Infelix q̄ a deo nō cor
ripit̄ ſi q̄s peccans nō
pcutit̄. iſte miſer eſt. iō
et illos dimiſi. q: ſepe
pcuſſi ⁊ diſciplinā nō receperunt.
m ¶ Ideo ſuum dixit ppl'm. q: ei legē de
dit ⁊ miracula magna monſtrauit. vt culpa
creſceret. cū in eūm plebs electa peccaſſet.
Ille aūt ābulat in vijs eius. q̄ mandat' ei⁹
nō repit̄ aduerſus. n ¶ Vide ergo q̄ ſi
deo male agentes reſiſtimus. ille nr̄is nō cō

tradicit inimicis.i.demonibus.vel vicijs.ſ
tũ ⁊ iuſtos q̃nq̧ temptari ſinit.ſ iuſtos ſic tẽ
ptari patiť.vt nõ deſerat.impios aũt tribu/
lari pmittit.vt ſe ab eis reddat alienũ.
o ¶ Mentiunť ei q̃ ſe bonis ꝓmiſſiõib⁹

rũ nõ per alios ſed p ſemetipm diſcernit ac
iudicat. ¶ Uel apl'os ⁊ iuſtos dicit deos
q̃s de⁹ dijudicat.i.diſcernit ab alijs. Põt ⁊
angeli dij dici. b ℞ Uſq̧quo iudica/
tis,ſcribaꝝ ⁊ phariſeoꝝ.ſiue quorundã re/

obligãtes.in peſſimos
iteꝝ relabunť errores
Addidit ineternũ erit
tp̃s eoꝝ.ſ.punitionis.
q.i illis dr ite in ignem
eternũ. ℞ Inimi/
ci iſti iudei ſunt q̃ men
titi ſunt.i. negauerunt
dñm ⁊ erit tp̃s ꝯuerſio
nis eoꝝ in ſecula.i. fi/
nẽ ſeculi. q̃n oĩs iſrael
ſaluabiť p ¶ Adepſ
frumenti.ſacramentuꝫ
eſt corpis xp̃i Quid eĩ
adeps in frumẽto ſig̃t
niſi diuinitatẽ in carne
Petra.xp̃s.mel.dulce
do ip̃ius.a q̃ om̃es cre
dentes.p̃dicatione ſan
cta ſatianť.ſed pfidi ie
iuni fuerũt.qui aurib⁹
aggrauatis.xp̃o obau
dire noluerunt. Ad lit
terã.cibauit eos mãna

Oratio.

Ilata dñe ſuppli/
cũ ora.ad annũci/
andũ gl'iam tuã.vt egi
ptijs opibus retrorſuꝫ
relictis.noĩs tui ꝯfeſſi
one letemur. Per.

¶ Aſaph (quẽ ꝓ ſi/
gnificatiõe ſui noĩs in
titulo cõſtat appoſitũ)
cõtra iudeos de xp̃i ad
uentu per totũ loquiť
pſalmũ.monens vt in/
telligãt ip̃m eſſe xp̃m q̃
aſſumptõe carnis. pau
per eſſe videbať.

a ¶ De corꝑali ſitu
hũanitatis xp̃i loquiť
Nam nõ p̃t dici a natu
ra deitatis ſtare vel ſe/
dere.q̃ nulla loci deter

n is meis ãbulaſſet. Pro ni
hilo forſitã inimicos eorũ
humiliaſſem: ⁊ ſup tribulã/
tes eos miſiſſẽ manũ meã
o Inimici dñi mẽtiti ſunt ei:
p ⁊ erit tp̃s eoꝝ in ſecula. Et
cibauit illos ex adipe fru/
menti: ⁊ de petra melle ſa/
turauit eos.

¶ Ps̃ aſaph. ¶ Prophe
ta cõtra iudeos de xp̃i ad/
uẽtu loquiť: monẽs vt ĩtel
ligãt ip̃m eẽ xp̃m: q̃ in aſſũ
ptiõe carnis paup eẽ vide
bať. Pſalm⁹.lxxxj.

a DEus ſtetit ĩ ſinagoga
deoꝝ: i medio ÷ aũt:-
b deos dijudicat. Uſq̧quo iu
dicatis iniquitatẽ ⁊ facies
pctõꝝ ſumitis. Dyaps̃.
c Iudicate egeno ⁊ pupillo
hũilẽ ⁊ paupem iuſtificate
d Eripite paupem ⁊ egenuꝫ
de manu pctõris liberate.
e Neſcierũt neq̧ intellexerũt
in tenebris ambulant. mo
uebunť oĩa fundamẽta ter
f re. Ego dixi dij eſtis: et fi/
lij excelſi omnes.

dargiuit ep̃oꝝ prauita/
tẽ.q̃ pſonas accipien/
tes. ſm faciẽ.⁊ nõ ſm
deũ iudicãt. Ac ſi dicat
Si venerit paup habẽſ
iuſtũ negociũ.⁊ iteruꝫ
diues habens ꝯuerſuꝫ
vos pſonã aſpicitis nõ
negociũ.iudiciũ vo nõ
cõſideratiſ. nõ cãm ſed
pſonas eoꝝ q̃ cãs hñt.
c ¶ Admonet ob/
nixius iudeos .vt de/
buiſſent intelligere cri
ſtum.quẽ videbant ege
nũ ꝓpter nos factum ⁊
pauperẽ. cui⁹ ſunt oĩa
in celo ⁊ in terra. Pu
pillũ. cui pater carnal'
ſolacia nõ p̃bebat.
d ¶ Cõmonenť hic
ergo q̃ manus ſuas in
nece dñi minime pollu
erũt.ne deſinãt iniuſte
tradituꝫ. ſceleratis cri
pe.q̃ pauptatẽ ⁊ indigẽ
tiam cũ humanitate ſu
ſcepit.⁹ ideõ recte pau
per diciť ⁊ egenus.
e ¶ Uera ſnĩa eſt.q̃
illos dicit nõ intellexiſ
ſe autorẽ luminis.q̃ in
tenebris ambulabant.
q̃ ſi cognouiſſent.nũ
q̧ dñm glorie crucifi/
xiſſent. Mouebuntur
fundamẽta ſignum di/
cit.quod in crucifixio/
ne dñi conſtat euenis/
ſe.terra mota eſt. petre
ſciſſe ſunt. Siue q̃ illo
tempore multi peccato
res .i. terreni viſo tali
miraculo crediderunt.
vt centurio.

minatione ꝯcludiť. Addit etiã deoꝝ. vt eui
denti⁹ de hoĩbus dictũ aduerteres.inter q̃s
corꝑal'r habitaſſe cognoſciť xp̃s. ℞ De
os appellat oẽs p̃ſides eccl'iaꝝ.q̃s de⁹ deo/

f ℞ ¶ Uidete qualis ſit dignitas fideli
bus.dij vocari ⁊ filij. ¶ Om̃s aũt eius fi
lij vocanť.q̃ ſuis iuſſiõibus acq̃eſcunt. Iſte
ergo verſus ſolos iuſtos reſpicit.

g ℭ Increpat etiã incredulos q̃ mori potius p̃ ſupbiã voluerũt q̃ p̃ obediẽtiã viuere dicẽdo aũt. Sicut hoies. ſignificat pctõres q̃ nullo p̃cio ſunt redempti nec de pctĩs liberi ꝓpter pfidiã. Un⁹ de p̃ncipib⁹. ſignificat dyabolũ q̃ de celo ꝓiect⁹ corruit ⁊ penã ſue p̃uerſitatis inuenit.
b ℭ Surge. d̓r illi. q̃ in ſepulchro triduan⁹ ſomno dormiuit. Et iudica eos q̃ terrena ſapiẽdo. merito terre cõparãt. Hereditabis illã terrã. ſ. quã btĩ poſſi debũt. ℟ Uel hereditabis p̃ fidẽ in oĩb⁹ gentibus. qꝛ in omnez terrã exiuit ſon⁹ apl̓oꝝ ⁊ ex oĩb⁹ gentib⁹. hereditatẽ recipiẽt ĩ regno celoꝝ. Oratio.
Da nobiſ dñe ſm̃ p̃ceptũ tuũ. ab iniqtatis iudicio declinare pauperũq; neceſſitatibus ſubuenire vt mereamur filioꝝ tuoꝝ nũero copulari. Per.
a ℭ Quiſ ei ſilis erit ei. q̃ celũ terrãq;. vl̓ cũcta q̃ in eis ſunt. ſũma celeritate p̃fecit. quez vir iſte cõtuebat̃ talẽ ⁊ tantũ. ⁊ iõ. merito nullũ ei ſil̓em eẽ p̃fitetur. Ne taceas ĩ illo futuro aduentu. Cõpeſcuit etiã virtutẽ ſuã. qñ paſſus eſt q̃ſi reũ ſe teneri ⁊ pontio pilato tradi. Iſta in futuro iudicio ceſſabũt vbi potẽtia diuinitatis eluceſcet.
b ℭ Iſte verſiculus ad tpa antixp̃i aptat̃. qñ inimici dei tumultuoſis ſeditiõib⁹ inſonabũt. Sonuerũt xo dixit ⁊ nõ ait locuti ſunt. vt eis negarẽt̃ verba hoim̃. q̃ voces rõnabiles nõ habebãt. Dicit extulerũt caput. dũ capita potuiſſet dici. ſed oĩbus inſanis vnũ eſt caput. antixp̃s.
c Populus dei eſt q̃ p̃cepta veritatis toto niſu ĩplere ſatagit. ℭ Addidit aduerſus ſanctos. vt nõ ſolũ medioerib⁹. verũ etiam ĩpis celeſtib⁹ viris ĩferre conarẽt̃ exitiũ.
d ℭ Talẽ intẽtionẽ habebit antixp̃s. vt xp̃ianũ nomẽ de orbe terrarũ fundit⁹ deleatur. neſciens miſer. qꝛ dũ ſeruoſ xp̃i necare cupit. ſctoꝝ nũeꝝ aſſidua p̃ſecutiõe cõplebit. De gente. ſignificat ppl̓m xp̃ianũ. q̃ q̃uis ex pluribus gentib⁹ ſit collect⁹. vnus tñ. qꝛ de vno fonte baptiſmatis noſcit̃ ꝓcreat⁹.

g Uos aũt ſicut hoies moriemini: ⁊ ſicut vn⁹ de princi
b pib⁹ cadetis. Surge deus iudica terrã: qm̃ tu hereditabis in oibus gentibus
¶ Canticum pſalmi aſaph ℭ Uox fideliũ dep̃cantium ne a ſatellitib⁹ antixp̃i diutius eccleſia torqueat̃. ſed cito eoꝝ cõtumacia opprimatur. Ps̃. lxxxij.

Deus ÷ q̃s ſilis erit tibi:- ne taceas neq; cõ
b peſcaris de⁹. Qm̃ ecce inimici tui ſonuerũt: ⁊ q̃ ode
c rũt te extulerũt caput. Super ppl̓m tuũ malignauer̃t cõſiliũ: ⁊ cogitauerunt ad
d uerſus ſanctos tuos. Dixerũt. venite ⁊ diſp̃damus eos de gente: ⁊ nõ memo
e ret̃ nomen iſrl̓ vltra. Qm̃ cogitauerũt vnanimiter ſimul: aduerſũ te teſtam̃tum diſpoſuer̃t tabernacl̓a ydu
f meoꝝ ⁊ iſmahelite. Moab ⁊ agareni: gebal ⁊ amon ⁊ amalech: alienigene cũ ha

e ℟ O ĩfelicitas. ſi põt ppl̓s dei tm̃ ĩ bono habere ɔcordiã. quãtũ mali hñt in malo. Uidete g̃. q̃d pugnet aduerſus ſanctos Tabernacula idumeoꝝ (q̃ terreni interp̃tat̃) ⁊ iſmahelite. q̃ obedientes ſibi dicunt̃. hoc ẽ. q̃õcũq; cor habuerit ⁊ mala cogitatio ſtatim faciũt ℭ Teſtamentũ ĩ ſcripturis diuinis nõ illõ ſolũ d̓r q̃õ nõ valet niſi teſtatorib⁹ mortuis. ſ; oẽ pactũ ⁊ placitũ. teſtamentũ vocat̃ etiam inter viuos.
f ℟ Moab. ex p̃re interp̃tat̃ hoc ẽ diabolo: agareni. i. aduene. ſc; ppl̓o dei alieni. gebal. vallis vana. He d̓r vallis: bal. vana q̃õ eſt p̃ns mũd⁹. in q̃ vanitaſ regnat. Amon. ppl̓us turbid⁹. i. heretici. ℭ Amalech. ppl̓s lingens. i. fallaciter blãdiens ℟ Alienigene id eſt philiſtini. qui dicunt̃ cadẽtes potione. hoc eſt qui inebriati ſunt de calice diaboli. Tirus d̓r ſoꝛ hebrea lingua q̃õ interpretat̃ anguſtia anĩe. qui oppugnant ppl̓m dei hi ſũt. Sed videam⁹ quẽ habeant principem. Sequit̃ eñ.

g Jn Aſſur. ꝓ ipſo diabolo poſit⁹ eſt C
qui reuera ſimul cū eis venit ad oppugnati
onē fideliū. Jn Loth declinās īterptat̄.
filij loth. immūdi. C Vn̄ merito tale no-
men in fine poſitū eſt qd̄ declinationē ſigni
ficaret ac ſi diceret om
nis hec turba ꝑditorū
ſimul declinauit in ma
lū. nō ē q̄ faciat bonū.
h C Madian. de-
clinans iudiciū ſiſara.
gaudij excluſio. Jabin
ſapiens mundi. Ciſon
duricia eoꝝ. q̄ om̄s in
torrente ciſon ⁊ in en-
dor perierūt.
i Jn Endor. i. fons
generationis. ſ. carna-
lis nō baptiſmatis. C
Facti ſunt vt ſterc⁹ ter
re. dū cadauera eorum
corꝑali putredine ſol-
uerēt̄. k Jn Oreb
foramen interꝑtat̄. in
qd̄ coluber ingreditur
zeb lupus. C zebee
victima Jn ſiue ho
ſtia. ſ. diaboli. Salma
na. ꝑfect⁹ in malicia.
C Hec oīa exercitui
optat antixp̄i. q̄ nulla
cōuerſione ſaluandi ſc̄
l C Jſti ſupius noīa
ti dixerūt. poſſideam⁹
ſanctuariū dei. i. pplm̄
xp̄ianū. Jn ſed non
ꝑfecerūt. q² dn̄s pugna
bat ꝓ pplo ſuo.
m C Impij ei dū ma
la cogitatiōe voluunt̄
rotis fiunt ſil'es. Jn
nō hn̄tes vlla fundam̄
ta ī mal' actib⁹. Sicut
ſtipulā C vt leuitas
peccatiū. qi vento mo-
bili tranſferat̄. Facieſ
aūt vēti. pn̄tiā ei⁹ ſigni
ficat n C Jgnē q3
⁊ flāmā. poſuit tp̄s iu-
dicij. qn̄ ſilue dēſiſſime
pctōꝝ. ⁊ mōtes ſupbie
cōcremant̄. Jn Vel
ſiluā dixit ſteriles ho-
mines q̄ frugib⁹ carēt

g bitantib⁹ tyrū. Eteni aſſur
venit cū illis facti ſūt in ad
iutoriū filijs loth. Dyapſ̄.
h Fac illis ſicut madian ⁊ ſi
ſare: ſicut iabin ī torrēte ci-
i ſon. Diſperierūt in endor
facti ſunt vt ſtercus terre.
k Pone principes eoꝝ ſicut
oreb ⁊ zeb: ⁊ zebee ⁊ ſalma
l na. Om̄es principes eoꝝ:
q̄ dixerūt ÷ hereditate :- poſ-
ſideam⁹ ſanctuarium dei.
m De⁹ me⁹ pone illos vt ro-
tā: ⁊ ſicut ſtipulā ante faciē
n vēti. Sicut ignis q̄ ꝯburit
ſiluā: ⁊ ſicut flāma ꝯburēs
o montes. Jta ꝑſequeris il-
los in tēpeſtate tua ⁊ in ira
p tua turbabis eos. Jmple
facies eoꝝ ignominia ÷ ⁊ q̄
q rent nomē tuū dn̄e. Erube
ſcant ⁊ cōturbent̄ in ſecu-
lū ÷ ſeculi :- ⁊ confundant̄ ⁊
r pereant. Et cognoſcant q²
nomē tibi dn̄s: tu ſol⁹ altiſ
ſimus ſup omnem terram.
¶ Jn finē ꝓ torcularib⁹ fi-
lijs chore. pſ̄. C Vox ec
cleſie deum vehementer
deſiderantis. beatum eſſe
profitentis: cui dominus
preſtat auxilium.

ſterilitas igit̄ pereat ī eis. ⁊ ſupbia. que mō
tiū noīe ſignificat̄. o C Jta ꝑſeqris eos
hoc reſpicit ad illa. q̄ ſupius dixit. vt ſic de-
beant exterminari. quēadmodū cōparationē
qn̄ faciē venti cōmemorat. Jn tēpeſtate hoc
eſt iudicij tp̄e. qd̄ tēpe-
ſtati merito cōpat̄. pri
mū. q² improuiſū ē. de
inde. ꝙ ſubito fragore
cōturbat. Sepe dixim⁹
irā diuinitati nō poſſe
cōgruere. ſ3 ab hoībus
tractū eſt. q̄ qn̄ ſcelera
tos iudicāt. irato aīo
mouent̄ p C Nūc
cōuertit̄ ad illos q̄ ſūt
dn̄o credituri. nā illoꝝ
facies implet̄ ignomi-
nia. q̄ pctōꝝ ſuoꝝ non
inuenerūt laudatores
⁊ ſtatim querūt inuoca
re nomen dn̄i.
q Jn Pereāt ſ3 hoc
ꝙ mali ſunt. ⁊ ſaluet̄ ī
his qd̄ bonū ē. Perdi
tio e ī hec nō abolitio-
nē ſonat. ſ3 ſalutē.
r C Om̄s eīm cogno
ſcēt. ſiue ad mortē de-
ſtinati ſeu ad vitā. oī-
pōtētiā dei. ⁊ q² ipſe ſo
lus ē altiſſim⁹. dū ipm̄
cognouerint. ⁊ cōuer-
ſis parcere. ⁊ obdura-
tos. eterna vltione dā
nare. Oratio.
Diſcute a nobis do
mine oēm ſupflui
tatis errorē. vt relictis
gentib⁹ viciorū ꝑte ſolū
(q̄ ſup oēm terrā altiſ-
ſimus inhabitas) me-
tuam⁹. Per.
C Tres ſunt pſalmi.
q̄ ꝓ torcularib⁹ deſcri-
bunt̄. i. octau⁹ ⁊ octua
geſim⁹ atq3 octuageſi-
muſterci⁹. ⁊ ſignificat
ad ſācta3 trinitatē hoc
miſteriū eccl'ie ꝑtinere
qd̄ trini numeri repeti
tione ſacratū eſt. Cho-
re caluū interꝑtari di-
xim⁹. cui⁹ nois interp̄

Pſ. lxxxiij.

a Quam dilecta taberna
cula tua dñe virtutũ:
ꝯcupiſcit ⁊ deficit aĩa mea
b in atria dñi. Coꝛ meũ ⁊ ca
ro mea: exultauerũt in deũ
c viuũ. Eteñ paſſer inuenit
÷ſibi:· domũ: ⁊ turtur ni
dũ ſibi vbi reponat pullos
d ſuos. Altaria tua dñe vir
tutũ: rex meꝰ ⁊ deꝰ meus.
e Beati q̃ habitant ĩ domo
tua ĩ ſecl'a ſecl'oꝝ laudabũt
f te. Dyapſ̃. Beatꝰ vir
cuiꝰ eſt auxiliũ ab te: aſcen
ſiões ĩ coꝛde ſuo diſpoſuit
ĩ valle lacrimaꝝ: ĩ loco quẽ
g poſuit. Eteñ benedictio
nes dabit legiſlatoꝛ: ibunt
de virtute in virtutẽ: vide
h bit deꝰ deoꝝ in ſyon. Do
mine deꝰ virtutum exaudi
orõnẽ meam: auribꝰ ꝑcipe
deꝰ iacob. Dyapſalma
i Protectoꝛ nr̃ aſpice deus
⁊ reſpice in faciẽ xp̃i tui.

ratio. denũciat locũ. vbi xp̃s crucifixus eſt. ⁊ ideo filij choꝛe. xp̃iani vocant̃. ex quoꝝ ꝑſona. pſ̃ iſte cantat. a R Multi deſiderant poſſeſſiones. alij ſeculi diuitias. alij apparere in eccleſijs ⁊ gloꝛiã habere. mihi ſolũ hoc deſideriũ eſt. videre eterna tabernacula. Dilecta vtiq; ſũt vbi cõgregatio virtutũ eſt nõ vicioꝝ. Cõcupiſcit aĩa. hic ẽ solꝰ amoꝛ meꝰ, ac deſideriũ vt videam atria tua. ¶ Deficit vero mens neceſſario in illud. q̃ directa. ad p̃ſens nõ valz ꝑuenire. Cõſiderabat eĩ ille celeſtia gaudia ſed ad ea eueſtigio nõ poterat ꝑuenire.

b ¶ Hic aduertẽdũ eſt. q̃ta vir iſte ſanctitate fuerit ꝑclarus. vt nõ ſolũ eius anima. veruz etiã caro (q̃ plus p̃uaricationis vicio ꝓbatur obnoxia) in exultatiõe dei felici ſoꝛte pꝛoꝛuperit. p̃uidens bona futuri ſeculi. q̃ cõfidebat ſe gratia xp̃i adipiſci.

c ¶ Paſſer ẽ nimia velocitate celerrimus. habitans in foraminibus parietũ. q̃ dũ habitationẽ inuenerit. valde letꝰ exultat. ſic aĩa dñi in regno celoꝝ mãſionẽ ſuã ſenſerit eẽ p̃paratã. gaudz. Turtur vero caſtiſſima auis ẽ. q̃ vna tm̃ eſt copulatione cõtẽtus filijſq; ſuis nidificare cognoſcit̃ ⁊ ſignificat eccl'iam. q̃ p̃ter xp̃i dñi. alterius neſcit habere ꝯſoꝛtiũ d ¶ Altaria tua. vbi iungendũ eſt. qđ in p̃io verſu dictũ eſt. quã amabilia ſunt ⁊ dilecta ſunt. vbi ſatietas ſp̃ magis incitat. nec beata eſuries. aliq̃ñ diſcedit. Rex a regendo dr̃. deus vero a creando ꝯſuis ⁊ timoꝛem nomen illud indicet.

e ¶ Qualis ergo illius ſeculi ventura leticia eſt, vbi dat̃ copioſe gaudere. ⁊ nũq̃ ab ea poſſe diſcedere. ⁊ ſine fine deũ laudare.

f ¶ Prodit hic laboꝛes colluctatiõeſq; difficiles. cũ dicit auxiliũ abs te. Et q2 ꝑ liberũ volũtatis arbitriũ dei gr̃a adiutũ aſcẽſio iſta diſponit̃. adiecit. aſcenſus in coꝛde eius. q2 cũ vicerit quis auxilio dei libidinẽ aſcẽdit pꝛimũ gradũ. cũ dñatꝰ fuerit ſupbie. ſubit alterũ. dũ ſupauerit auariciã. ſubit terciũ. ⁊ tot gradibꝰ euegit̃. q̃t vicijs fuerit abſolutꝰ. Uallis lacrimaꝝ. hũilitas eſt penitentis. locꝰ quẽ poſuit. regnuz dei ſignificat futurũ. quez locũ deꝰ poſuit vt mandata eiꝰ cuſtodien tes illic collocemur eternaliter. g R Legiſlatoꝛ xp̃s eſt q̃ dat bñdictionẽ hic bñ pugnãtibus. Et ibũt de virtute in virtutẽ. q̃ hic foꝛtes apparuerint. ibi robuſtioꝛes fiunt. ¶ Deꝰ deoꝝ dr̃. ſicut rex regũ ⁊ dñs dñantium. R Quãta leticia ẽ. ire de virtute in virtutẽ. ⁊ hoc ip̃m habere p̃miũ. vt xp̃m videre mereamur. deũ quippe videre infinita coꝛona ẽ. Nõ dicit aũt. ibunt de imbecillitate in virtutem. ſ; de virtute in virtutẽ. q2 niſi hic habuerimus virtutẽ. ibi maioꝛẽ habere ñ poſſumꝰ vis ibi coꝛonari. h pugna. h ¶ Deꝰ virtutũ ⁊ deꝰ iacob. ip̃e ẽ xp̃s ih̃s. q̃ inimicoꝝ ſuoꝝ ẽẽ clemẽtiſſimꝰ ſupplantatoꝛ cognoſcit̃. qñ eoꝝ nequicias. ad virtutũ ſemitas facit ꝑuenire directas. dr̃ vero deꝰ virtutũ. qñ ab ip̃o habemꝰ vt eamus de virtute in virtutẽ. ⁊ ab ip̃o ſc̃ ſolo oẽs virtutes. i R Reſpicit ei pr̃ in faciẽ filij. qñ ĩ nos ꝑ ſuã gr̃am reſpicere dignat̃. q2 criſtus caput. nos mẽbꝛa ipſiꝰ ſumꝰ. ⁊ xp̃us in nobis eſt, vñ ip̃e ait, qui vos recipit me reci

98

pit. Et ap'ls. an experimentū q̄ritis ei⁹ q̄ in me loquit̄ xp̄s. q̄ itaq̄ xp̄us in nobis eſt in xp̄i faciē d̄r p̄i reſpicere. cū ī nos reſpicit. q̄ ꝓpter eū nos reſpicit k ¶ Dies iſta eter na eſt nec initiū h̄z nec fine cōcludit̄. R

cula. mereamur ſine lapſu pcti trāſcēdē. p. ¶ Quid ſignificat chore ſepe iā diximus⁹. ſ tn̄ h̄ cōmonere ſufficiat. hunc pſalmū dici de illis q̄ iā dn̄o ſaluatori ſincera mēte credide rūt. a ¶ Bn̄dixiſti errā. videlz illā ī tuo

Una dies ē ppetua. q̄ nō h̄z noctem nec tene bras. ¶ Sup milia mundū iſtū ſignificat. vbi milia dieꝝ ſuſtinet in finē. ⁊ ab vno illo vi cit̄ quicquid in iſtorū multiplicatōib⁹ aggre gat̄. l ¶ Abiect⁹ ei ille ē. q̄ humana eſti matio ne habet̄ extre mus. ſed apud deū ho norabilis iudicat̄. q̄ ꝓ pter nomē ipſius intra hoīes videt̄ eē deſpe ctus. Tabernacl'a pec catoꝝ. vita p̄ſis eſſe di noſcit̄. vel glia ſeculi ⁊ pompa. R Uolui itaq̄ ⁊ elegi eſſe mini mus ī regno celoꝝ. q̄ in iſto ſeculo primus. m ¶ Miſcdia dei ē. q̄ ex peccatorib⁹ effi cit iuſtos: veritas. q̄ n̄ negauit iuſtis p̄miū. Promiſſā primo grāz dat. cū peccator cōuer tit̄ ad vitā. gratia ei di cta quaſi gratis data. Dabit vero ⁊ gliam. cū diuino munere iuſtifi cati. in futuro erim⁹ cō ſortes angeloꝝ. n ¶ Ille ei ē inno cens q̄ nulli nocet. Ta lis ē nō p̄t p̄uari mune rib⁹ xp̄i. dn̄e virtutum ſub admiratiōe legen dū eſt. i. q̄ tāta facit. q̄ ta hoīes enarrare non p̄nt. btūs ē quoq̄ q̄ ſpē ſuā in eterna felicitate poſuerit R Et q̄ ſe ſcit nō offēdiſſe deū ſu um. Oratio.

Tabernacl'oꝝ cele ſtiū fundator eter ne de⁹. diſpōe q̄ms a ſcenſus ī cordib⁹ nr̄is. q̄b⁹ ad tua taberna

k Q̄m melior ē dies ÷ vna :· in atrijs tuis: ſuper milia.

l Elegi abiect⁹ eē in domo dei mei magiſ: q̄ habitare in tabernaculis peccatoꝝ.

m Quia miam ⁊ veritatē ÷ di ligit de⁹ :· gratiā ⁊ gliaz da

n bit dn̄s. Nō priuabit bo nis eos q̄ ambulāt in inno cētia: dn̄e virtutū btūs ho mo qui ſperat in te.

¶ In finem filijs chore pſ dauid. ¶ Deo propheta grās agit. q̄m de illa antiq tate iudaice natiōis. ꝑue nit pp'ls ad culturā dn̄i ſal uatoris expetitq̄ aduentū xp̄i ī q̄ hūana cecitas: fidei lumen accepit.

Pſ. lxxxiij.

a Benedixiſti domie ter ram tuam auertiſti ca

b ptiuitatē iacob. Remiſiſti iniquitatē plebis tue: ope ruiſti oīa peccata eorum.

c Dyapſ. Mitigaſti oēm irā tuā: auertiſti ab ira indi

d gnationis tue. Conuerte nos deus ſalutaris noſter et auerte iram tuam a no

e bis. Nunquid ineternum iraſceris nobis : ÷ aut :·

aduentu q̄ ī adā multa ta eſt. i. carnē quā dig tus ē aſſumē. vl' hoīem Per iacob ppl'm fide lē intellige q̄ liberat⁹ ē a captiuitate diaboli. q̄n meruit di grā ſalua ri. R Ul' terrā. i. be atā virginē. vl' pctōrez hoīem. dū ꝯfitet̄ pctā ſua. q̄ an̄ ſpinas ⁊ tri bulos germīauit. poſt ea bn̄dictōe cōtritōnis accepta fruct⁹ affert pe nitētie b ¶ Remit tere eſt debitū relaxare nō aliūde ſed ex pieta te. i. nō cauſe alic⁹ inē uentu ſ mera pietate. Operuit vo pctā nr̄a. q̄n ad vindictā videre nō voluit. ſ indulſit.

R Ul' v̄tutib⁹ ope ruit c ¶ Narrat cul pas q̄s in dn̄m iudeoꝝ ꝑuerſitas exercuit. Ab ira ſeuertit. q̄n iudeoꝝ interritū auertit. q̄n ad egrotos. medic⁹ ⁊ au tor ſalut̄. ad peſtilētie plen⁹ adueīt. q̄ō n̄ ſolū ad vnā gētē. ſ ad bn̄fi ciū toti⁹ orbis aptādū eſt. R Ul' h̄ oīa ſup dicta feciſti dū filiū mi ſiſti īcarnādū. d ¶ Pri⁹ ꝓpha grās egit. ꝓ p̄terit̄ pctis dimiſſis nūc rogat ꝓ futur̄. q̄ eos p̄uidebat. ī paſſiōe xp̄i maḡ ſcelera eē fctū ros. h̄ dic̄ ꝯuerte. vt de pſecutorib⁹ defēſores fiāt. de blaſphemis p̄di catores. de ꝯtradictori bus diſcipuli. e ¶ Duas generati ones ponit. prima ē vt

quibuſdā placet. ab adam vſq̄ ad xp̄m. Se

extendēs irā tuā a genera-
f tiōe in generatiōꝫ. Deꝰ tu
cōuerſus viuificabis nos
⁊ plebs tua letabitur in te.
g Oſtēde nobiſ dn̄e miāꝫ tu
am: ⁊ ſalutare tuū da no-
h bis. Audiā q̄d loquat͛ ÷ in
me:· dn̄s deꝰ: q̄m loq̄t͛ pa-
i cē in plebē ſuā. Et ſup ſan-
ctos ſuos: ⁊ in eos q̄ ꝯuer
k tunt͛ ad cor. Verūtn̄ ꝓpe ti
mentes eū ſalutare ipſius
vt inhabitet gl̄ia i terra no
l ſtra. Miſericordia ⁊ veri-
tas obuiauerūt ſibi. iuſti-
m cia ⁊ pax oſculate ſūt. Ve
ritas de terra orta eſt: ⁊ iu
n ſticia d̄ celo proſpexit. Et
eñ dn̄s dabit benignitatē
et terra noſtra dabit fructū
o ſuū. Juſticia an̄ eū ambula
bit: ⁊ ponet ī via greſſꝰ ſuoſ
¶ Oratio ÷ ipi:· dauid.
Oratio xp̄i ad patrē ꝓ ſe:
ſuiſq̄ mēbris quorū ipe ca
put eſt. Ps̄. lxxxv.
a Inclina dn̄e aurē tuā
÷ ⁊:· exaudi me q̄m iops ⁊

cunda a xp̄o. vſq̄ ad finē ſeculi. Petit ꝰ vt qꝛ priori generationi ꝓ ſua culpa iuſte iraſcit͛ dn̄s. ne ſecunde generatiōi itē velit iraſci ⁊ ꝑpetua eā damnatiōe ꝑcellere.
f ¶ Jdeo viuificabis nos. qꝛ ꝑmittis cōuerſiōis votū. vt ad introitū vite ꝑuenire poſſimus. qd̄ cū donauer͛ tunc plebs illa ꝓ ſpe letabit͛ in te. q̄ infelicit͛ gaudebat in ſe.
g ¶ Miſericordia p̄ris. ſaluator eſt. queꝫ ſibi illuſtratiōe ſacre fidei btā cohors poſcebat oſtendi. Addit da nobis ita. ſ. vt in mente nr̄a celeſti dono ita recipiat͛. vt null͛ tēptationibꝰ auferat͛.
h ¶ Jntꝰ ei loquit͛ dn̄s. i. ſp̄ūſcūs. vt pſalmiſta foris fari poſſe videat͛. intrīſecus audit vt extrinſecus audiat͛. Pax dei. xp̄s eſt. queꝫ locutuꝝ dicit plebi ſue i. ſanctis. q̄ deo ꝓbabili cōuerſatiōe placuer͛t
i ¶ Cōuertit͛ ad cor q̄ relictis pctīs ad penitētiā ſe erigit. ⁊ feliciā elegit xp̄i ſubire ſeruicia. mundi peſtifera libertate derelicta.
N Cōuertit͛ etiā ad cor. q̄ legē nō corꝑalit͛: ſ ſp̄ūal͛r intellige conatur. k ¶ Judei q̄uis ſoli (accepta lege) vero deo viderent͛ deuoti. tn̄ carnal͛r oīa facientes diuerſis eū culpis irritabāt. iō nō x̄e dicti ſunt time. ſed ꝓpe timere. q̄ legē ipſiꝰ carnaliter nō ſp̄ūaliter acceperunt ⁊ q̄uis tales fuiſſent. tn̄ dn̄s ſaluator. de ipoꝝ elegit carnaliter gēte ꝓcreari. ⁊ verſabat͛ gloria in terra illoꝝ. i. xp̄s micaculis coruſcans. l ¶ Criſto ei p̄ſtāte. duo teſtamenta in vniꝰ copulatiōis ſertē adducta ſūt. Jn nouo eī miſericordia eſt. in q̄ liberamur. in veteri veritas. vbi ꝓphetaꝝ annūciatio vera cōtinet͛. q̄ ſibi obuiauerūt ad grām ꝓmiſſam ꝑfectionis implendā. Oſculate ſūt. pax ⁊ iuſticia. q̄ idē ſignificāt. qd̄ miſericordia ⁊ veritas oſculate ſeſe ſūt. i. ī vnā venerūt amabilis ſententie cōcordiā. q̄ amoris amplexꝰ fieri ſolet. q̄n cā dilectiōis hoīes ſe poſt lōgū tp̄s videntes oſculant͛.
m ¶ Veritas de terra orta eſt. q̄n ex maria virgine verbū caro factū eſt Juſticia ꝓſpexit q̄n humano generi piclitanti filiꝰ dei ſubuenit. N Juſtū enim erat. vt ſaluator miſeret͛ ꝑplo ſuo.
n ¶ Jſte x̄ſiculꝰ. cōuenient͛ aptat͛ ad hūilitatē penitētis. dat ei ſua benignitate deꝰ. affectū ⁊ amorē cōfeſſionis. i. imbrē lacrimarū vt caro nr̄a pijs fletibꝰ irrigata. fructuꝫ poſſit afferre penitentie.
N Al͛ maria q̄ d̄r terra nr̄a qꝛ caro nr̄a. dedit fructū ſuū ⁊ iuſtuꝫ fructū dedit. iō ait. Juſticia an̄ eū ambulabit
o ¶ Juſticia ei ambulauit an̄ eos. q̄n maloꝝ ſuoꝝ veritate recognita. remitti ſibi hūilit͛ petūt. qd̄ peccādo ꝑpetrauerūt. tūc vere ponūt ī via. i. in xp̄o greſſus ſuos. q̄ an̄ errauerūt in ſemitis deteſtabilibꝰ. Oratio.
Remitte dn̄e iniq̄tatē plebis tue. et oñde nobis miām tuā. q̄ nos ī viā pac͛. iuſticia p̄cedēte. ꝑducat. p.
¶ Oīo d̄r q̄ſi oris rō. ꝑ totū iſtum pſalmū orat xp̄s ad p̄rem ꝓ ſe ſuiſq̄ mēbris. q̄ꝝ ipe caput ē. a N Juxta fragilitatē corpis aſſumpti ad p̄rem fūdit orōnē. ¶ Aurē nō iſtā corpeā ſ auditū illū ſpiritalē dic q̄ petē

b paup ſum ÷ego:· Cuſtodi
aīam meā qm̄ ſanct⁹ ſū: ſal
uū fac ſeruū tuū de⁹ meus
c ſperantē in te. Miſerē mei
dn̄e qm̄ ad te clamaui tota
die: letifica aīam ſerui tui:
qm̄ ad te÷dn̄e:·aīam meā
d leuaui. Qm̄ tu dn̄e ſuauis
ꝛ mitis: ꝛ multe miſericor-
die om̄ib⁹ inuocātibus te.
e Aurib⁹ pcipe dn̄e orōnez
meā: ꝛ intende voci depca
f tionis mee. In die tribula
tionis mee clamaui ad te:
g q̄ꝛ exaudiſti me. Nō eſt ſi-
milis tui in dijs ÷dn̄e:· et
h nō eſt ſm̄ opa tua. Omneſ
gentes quaſ÷cūqꜫ:· feciſti
venient ꝛ adorabūt coram
te dn̄e ꝛ glorificabūt nomē
i tuū. Qm̄ magn⁹÷es tu:·ꝛ
faciens mirabilia: tu÷es:·
k de⁹ ſolus. Deduc me dn̄e
in via tua: ꝛ ingrediar i ve
ritate tua: leteť cor meū vt
l timeat nomē tuū. Confite-
bor tibi dn̄e de⁹ me⁹ in to
to corde meo: et glificabo
m nomē tuū in eternuз. Quia
mīa tua magna÷ē:·ſup me

tiū vota cognoſcit. Dicēdo x̄o egenū eſſe ꝛ pauperē. cōditionē quā ſuſceperat hūanitatis oñdit. Egen⁹ etiā ꝛ paup ē. q̄ſq̄s mereꝛrit mūdi iſtius pˀuerſitate vacuari. qualis veraciter fuit xp̄s. b ¶ Sanct⁹ ei dictus veraciter xp̄s (q̄ꝛ mundi iſti⁹ illecebras ꝯuerſatiōe celeſtis vite calcauit) petit ſe ſaluū fieri a diuinitate. vt nos inſtrueret. ſalutē nō eē cōſtitutā in humanis viribus. c ¶ Un⁹ atqꜫ idē de⁹ hō xp̄s ihūs petit mīam q̄ donat illā. docens nos ſp ſupplicare deū q̄ frequēti culpa delinquim⁹. Cū dꝛ tota die. toti⁹ vite tp̄s oñdiť. Letificari petit aīam fons hilaritatis ex illa parte. q̄ ſeru⁹ eſt ſeru⁹ x̄o dici vult. qm̄ ex virgine Maria nat⁹ eſt q̄ ancillā dei ſe eē fatebať angelo nunciāti vn̄ ꝛ in alio pſalmo dicit. Ego ſeruus tuus ꝛ fili⁹ ancille tue.
d ¶ Oñdit ei quid ſit de⁹. q̄ꝛ eſt ſuauis p⁹ amaritudinē h⁹ ſeculi ad ſe reuertentib⁹. mitis. q̄ꝛ ſuſtinet pctōres mīte miſcđie. q̄ꝛ lꝫ ſint nr̄a innumeroſa pctā. multo abundantior eſt pietas. q̄ tot relaxat offenſas. ꝛ nulli negat ſe inuocanti p̄ſidiū.
e ¶ Percipe cū dicit. vult nō tranſitorie audiri ſ3 vt in ill' finib⁹ maieſtatꝭ ei⁹ orō recōdať ſic p aures ab hoīe memorie pbať infigi. Additūqꜫ eſt. Intēde voci. vt intent⁹ aīmus aperiret auditum.
f ℞ In die tribulatiōis. h̄ eſt in die paſſiōis clamaui. ſ. de cruce: exaudiſti vt cōmendatū tibi ſpm̄ meū reſtitueres. g ¶ Nō eſt in dijs ſilis tui dicendo. idola ſignificat paganoꝝ. q̄ adhuc in mundo nefanda deuotione colebanť. ꝛ nō eſt ſm̄ opa tua. ſ. tibi ſilis. q̄ feciſti celū ꝛ t'rā
h ¶ Cū em̄ tūc ſola eſſet iudaica gens q̄ vnū deū colere videbať. p̄dicat oēs gentes q̄ idolis tenebanť obnoxie ad culturā ei⁹ eē venturas. ℞ Per paſſiōeз ei meā. ꝯgſcēt magnitudīez v̄tutꝭ tue
i ¶ Magn⁹ vero ſ̄ nō pōt dici niſi de⁹ ſolus. cuius ptāti nullaten⁹ p̄t aliq̄d cōparari. Solus etiā dict⁹ eſt. q̄ꝛ ſācta trinitas vn⁹ de⁹ eſt tm̄ pſonis diſtincta nō nature diſcretōe ſeparata. k ℞ ¶ Hinc pˀpheta loquiť vel xp̄s in pſona mēbroꝝ. Uia dn̄i. xp̄s. ipe eſt et veritas. in qua via ꝛ veritate eccl'ia vt ambulare poſſit deū depcať. ſine cui⁹ auxilio hoc implere nō valet. Sic leteť cor vt ſub timore leteť ꝛ ſb̄ ſpe timeat. In hoc ſeculo qui iudiceз formidauerit re⁹ ē deū q̄ timuerit ſanct⁹ eſt.
l ℞ Cū a merore facinoꝝ eruditus fuero. tunc in te leticia ſp̄uali gaudebo. ¶ Illa ē vera cōfeſſio. que toto exprimiť mentis archano. ꝛ ille ꝯfiteť ex toto corde. q̄ totā ſpē ſuam ponit in deū. In eternū. illud ſignificat q̄ꝛ inter ſanctos ei⁹ laudes dn̄o iugiť pſonabit. dū in illa beatitudine. pmiſſa receperit.
m ℞ Agit pp̄l's fidelis grās deo. qm̄ magna e miſericordia ei⁹. ſuāqꜫ aīam dicit eſſe liberatā. ab inferno inferiori. i. a pena in q̄ peccatores dannanť. Superior infernus. peccatū eſt. inferior. eterna pena. n ¶ Uel

ꝛ eruiſti aīam meā ex infer
n no inferiori. Deꝰ iniqui in
ſurrexerūt ſuꝑ me ꝛ ſinago
ga potētiū qſierūt aīaʒ meā
ꝛ nō ꝓpoſuerūt te in cōſpe
o ctu ſuo. Et tu dn̄e deꝰ mi-
ſerator ꝛ miſericors: pati-
ens ꝛ mlte miſericordie et
p verax. Reſpice in me ꝛ mi
ſerere mei: da imperiū tuū
puero tuo: ꝛ ſaluū fac filiū
q ancille tue Fac mecū ſignū
in bono vt videāt qui ode
rūt me ꝛ cōfundant͛ qm̄ tu
dn̄e adiuuiſti me ꝛ conſola
tus es me.

¶ Filijs chore pſ cantici.
¶ Vox ꝓphete de celeſti
hierlm̄. i. eccia xp̄i.

Pſalmꝰ. lxxxvj.

a Fundamēta eiꝰ i mōti
bus ſctis. diligit dn̄s
portas ſyon ſuꝑ oīa taber-
b nacula iacob. Glioſa dicta
ſūt d͛ te ciuitas dī Dyapſ.

Inferior infernꝰ pena damnatoꝝ. Supior limbꝰ patrū. in quo inferiori diues poſitus inferno. lazarū vidit poſitū in ſupiori.

n ¶ Iterū xp̄s ſm̄ humanitatē ſuā loqͣ͛. Cū dicit iniquos. ſignificat iudeos q̄ inſurrexerūt ſuꝑ eū. ſ. vt reū dicerent innocētē. ſuū ꝙ regē plebs inſana crucidaret. Sinagoga potētiū. ſupboꝝ eſt cōgregatio. q̄ beluino fremitu. aīam xp̄i adimere volebāt. Addit vo Et non ꝓpoſuerūt ꝛc. Quicūqꝫ ei facinꝰ ꝑpetrat. deū an̄ ꝯſpectū ſuum oīmodis nō ꝓpōit. qm̄ ſi illū haberet p̄ntē ꝓtinꝰ a cogitato facinore reuocaret͛.

o ¶ Miſerator em̄ deꝰ eſt. qꝛ ſingulis rebus mīam facit. miſericors. qꝛ ſꝑ pia ē ip̄a natura deitatis. patiens. qꝛ petōres ſuſtinet. mlt̄ū miſericors. qꝛ plus nobis remittit ꝙ imbecillitas noſtra ꝓmeret͛. Verax. qꝛ neſcit ꝓmiſſa ſua. aliq̄ ībecillitate ſubducere. i. ſubtrahere vl̄ negare.

p ¶ Vox xp̄i ſm̄ humanitatē ad p̄rem. ip̄e eſt eī puer dn̄i de q̄ eſaias ait. Ecce puer meus ſuſcipiā eū. Puer ē criſtus in ſcriptur̄ dictus ꝓpter innocētiā ment̄ dicit͛ etiā filiꝰ ancille. que angelo r̄ndit ſe ancillā dei eē dicens. ecce ancilla dn̄i. Imperiuʒ vero intellige p̄tātē iudicij. qꝛ eo teſte. p̄r nō iudicat quēqꝫ. ſꝫ oīne iudiciū filio dedit. q ¶ Signū dr̄ ab eo ꝙ ventura ſignificet. fac p̄r ſignū. in reſurrectione. ſ. in bono. i. in bonū credentiū ꝛ ī cōfuſionē negantiū vel in bonū. vt videāt iudei ꝛ cōfundant͛ de malo ſuo ꝛ ita reuertāt͛ ꝛ credant. Adiuuiſti. ꝑtinet ad cōtradictionē iudeoꝝ altricātiū ꝛ ad iniuſta certamina in quibus illi ſꝑ veritatis teſtimonio ſupabant͛. Conſolatus es. ad ꝑſecutiōes inſanorū (q̄s ille velut tempeſtatis īpetū patiētiſſime ſuſtinebat) reſpicit.

Oratio.

Letifica dn̄e vultum familie tue. ꝛ erue aīas nr̄as ex inferno īferiori. vt tui vultus cōtemplatione ꝑfecti. deſideria carniſ. ſpiritali dn̄atōe calcēꝰ. ꝑ.

¶ Filij chore. ſignificant xp̄ianos. pſ aūt de ſupioribꝰ ſonās. cōmonet nos celeſtia cogitare. ꝛ in eis. himnica exultatiōe gaudere

a ¶ Fundamētū eccleſie. xp̄s eſt. q̄ ſic eaʒ cōtinet vt nulla poſſit quaſſatione titubare. In mōtibꝰ ſctis. ſignificat apl̄os ꝛ ꝓphas. q̄ excellētia ſctitatis mōtes vocāt͛. Syon irl̄m celeſtē ſignificat. cuiuſ porte ſūt fides caritas baptiſma penitentia. ꝛ q̄cq̄d in illā ciuitatem acq̄ſitū ppl̄m ītromittit. Siue vt quidā volūt. xij. apl̄os ſignificāt Tabernacl̄a iacob. eccleſiā catholicā ſignificāt q̄ ſemꝑ hic affligit͛ Merito ſupra iſtā. illa ſpiritalis ꝛ celeſtis diligi dr̄. in q̄ iā nihil ꝑturbatiōis eē declarat͛

b ¶ Ciuitas dei. eſt ſancta eccl̄ia. de qua in omni ſerie ſcripturarū glioſa dicta ſunt ꝛ ī oībus ꝓphetis Eſaias eī dixit. Surge hierl̄m de q̄ ꝛ ſaluator. Nō pōt iniquit ciuitas ſuꝑ montem poſita abſcondi. c ¶ Raab interꝑtat͛ ſupbia vel latitudo. Vn̄ ꝑ raab. latitudo imperij eccl̄e deſignat͛. ſiue latitudo pc̄ti Babilon. confuſio. vtraqꝫ aūt ſignificat plebem gentiū. q̄ an̄ aduentū xp̄i ī ſpacioſis hꝰ ſeculi vijs ꝑ ſupbiā gradiētes. cōfuſioni idoloꝝ ꝛ peccatorū tradite fuerāt. ſed ꝑ mīaʒ illuminate ſūt. Dicit vero ſcientiū me. Nō eī cuiuſlibet raab ꝛ babilonis memor erit in iu

dicto dñs. ſ tñ ſcientiũ ſe ꝑ fidẽ ꝛ caritatẽ. Trãſlatio tñ hebrea ꝛ rõana ſciẽtib⁹ me hꝫ.
d ¶ Alienigene. ſunt a iudaico pplo extranei. ꝛ illis nõ credentib⁹. iſti ſunt recepti
Iñ Et nos ſumus iſti alienigene ꝛ tirus ꝛ ppls ethiopũ ¶ Tirus. ſignificat anguſtiam penitentiũ. q̃ ex cõtritione ſup peccatis ꝓcreatꝰ pplo ethiopũ. q̃ pctõꝝ fuerat obſcuritate teterrim⁹ ſed in dei ciuitatẽ collect⁹ eſt.
e Iñ Nũqd ſyon. i. q̃s hoĩm poterit dicere ipi ſyon. quõ naſcetꝰ hõ in ea. ꝛ tñ naſcetꝰ talis hõ in ea. q̃ eſt altiſſimus. ſ. de⁹. ꝛ fundauit eã. ſ. ſyon. Et hõ natus eſt in ea. ¶ Aſſumpta carne de⁹ eſt homo factus. ꝛ fundauit ipſe ſinagogã vt de⁹ qui tñ putabatꝰ homo
f ¶ Narrauit dominus frequenter in euangelio. ꝙ de ipõ ꝓdixerat moyſes. Ipi ſũt eĩ principes. moyſes ꝛ ꝓphete. q̃ fuerũt in ea. i. in ſinagoga. Iñ Ꝟł in ſyon. i. in eccliã narrauit in ſcripturꝭ aplorũ. q̃ fuerũt in carne viuentes principes in ea
g ¶ Sicut letantiũ de illa incõphenſibili leticia dicit. vbi eterna habitatio eſt fidelium.
Iñ Uel potius de eccleſia hic dr̃. vbi nõ vere ꝛ plene letantiũ. ſed ſicut letãtiũ ẽ habitatõ

Oratio.

Fundamentũ fidei nr̃e de⁹. q̃ in mentibus ſctis. tanq̃ in excelſis montib⁹. eterni tatꝭ portaſ. iuſticia muniente cõponis. cõcede nobis in te glorioſe credere. atq̃ ad redẽptionẽ nr̃am hoĩem factũ. ꝓdicabilitꝰ cõfiteri. Dñm nr̃m ihm̃ xpm̃.

¶ Malech. interptatꝰ chor⁹. diuina verba decanta ns. Eman. fratꝰ eius. q̃ vocabulo xp̃s eos appellat q̃ eius ꝓceptis obediunt. Iſrahelite. deũ vidẽtes. q̃ ꝑ obedientiã. dei luce radiant. Hieronim⁹ in cõmentario origenis Melech ꝛ Auguſtin⁹ ꝛ Caſſiodorus hñt. verũ in tranſlatiõe hieronimi ex hebreo ĩ latinũ nec amelech nec melech ſ ꝑ chorũ habetur qḋ hebraice dr̃ mahalat. nec iſraelite ſed eſraite. Caſſiodor⁹ tñ Auguſtinũ ſequẽs melech expoſuit ꝛ iſraelite vbi in cõmẽtario hieronimi ieſraelite ſcriptũ inuenitꝰ ſ ĩ hebreo eſraite.
a ¶ Orat xp̃s ad patrẽ. ꝑ id qḋ de virgine maria natus eſt. deſignans hũilitatẽ. imbecillitatis hũane quã ẽ dignat⁹ aſſumere. In die. leticiã ſignificat. ꝛ nocte. aduerſitatẽ declarat. vtroq̃ eĩ tpe. deum eſſe depcandũ demonſtrat.
b ¶ Inclinat autẽ aurẽ ſuã dñs. cum miſericors dignatꝰ audire. mirabili operatione ſue virtutis. non aure corporis.
c ¶ Malis dicit cõpletã eſſe aĩam ſuã. malis vtiq̃ non ſuis. qui peccata nõ habuit. ſed delictis mundi. quib⁹ laborabat hũanitas. ꝛ vita mea ĩferno appropinquauit. hoc pertinet ad paſſionẽ xp̃i. vt in euangelio. triſtis eſt anima mea vſq̃ ad mortem.
d ¶ Eſtimatus ſum culpat eos. q̃ putabãt eũ mortuũ fuiſſe cõmuniter. vt moriũtꝰ ceteri. Lacũ dixit. vel locũ ſepulcri. vł inferni altiſſimã ꝓfunditatẽ. Factus ſum apḋ eos. ſ. q̃ deitatẽ eius inſanis mentibus non credebant, Sol⁹ etiã inter mortuos liber fuit. q̃

c Memor ero raab ꝛ babilo
d nis: ſcientiũ me. Ecce alienigene ꝛ tyr⁹. ꝛ ppls ethio
e pũ: hi fuerũt illic. Nũqd ſyon dicet hõ: ꝛ hõ nat⁹ eſt in ea: ꝛ ipe fundauit eã altiſſi
f mus. Dñs narrauit in ſcripturꝭ pploꝝ ꝛ principũ: horũ q̃ fuerũt in ea. Dyapſ.
g Sicut letãtiũ oĩũ hitatõ ẽ i te
Cãticũ pſalmi filijs chore i finẽ ꝓ melech ad reſpõdendũ. intellect⁹ eman iſrahelite. ¶ Chriſt⁹ a patre petẽs auxiliũ. cõtẽptũ ſuũ refert quẽ a iudeis erat perpeſſur⁹ aſſeritq̃ mortuos ñ eẽ ſuſcitãdos: vt poſſint dño cõfiteri. reſurrectionẽ ſibi celerrimã venire depoſcens. Pſalm⁹. lxxxvij.

a Domine de⁹ ſalutꝭ mee in die clamaui ꝛ nocte
b corã te Intret i ꝯſpctũ tuo orõ mea iclina aurẽ tuã ad
c ꝓcẽ meã Quia r̃pleta ẽ malꝭ aĩa mea ꝛ vita mea inferno appropiquit. Eſtiat⁹ ſũ cũ

ipſa quoq; mortis clauſtra cõfregit. ipi⁹ eñ tñ mors libera fuit. q̃ pctm̃ nõ fecit ⁊ mors quoq; eius voluntaria fuit. ⁊ licet liber eſſz inter mortuos. tñ a dementib⁹ eſtimat⁹ eſt ſicut vulnerati ⁊c. e ¶ Adhuc eñ de il lis vaniſſimis dicit. q̃ putabãt deũ lãcea vul neratũ occiſuz. pariť ⁊ ſepultũ. q̃ſi vnũ ex hoĩ b⁹ ſceleratis. q̃x nõ eſt memor. ĩ. de quib⁹ non habes curam. qm̃ pec catis faciẽtib⁹. a te red debanť alieni. Curam igiť intellige q̃ ad ſalu tez eox. Et ipſi repulſi ſunt. hoc eſt ipi a ma nu dei. pbanť expulſi. dũ a gubernatione ei⁹ reddebanť alieni

f ¶ Lacus p infer no poniť. ⁊ p ſepultu ra foueali. ⁊ p mundi iſtius pfundiſſima ca lamitate. qd̃ h̃ voluit ĩ telligi. In tenebris. i. ſub obliuiõis cecitate. Umbra mortis. pctõr̃ ĩdicat locũ. dũ eis gau diũ nõ relucet. q̃ ĩ ppe tua ſue triſticie obſcu ritate manebunt.

g ¶ Putabãt inde t p furorẽ dei. ibm xpm ad picula paſſionis p uenisse. ſicut dicebãt. li beret eũ ſi vult. h Per fluctus. irã furo ris vult intelligi. quez pz effuſurus fuiſſet ſu per oẽs gentes. ſuper me induxiſti. q̃ pctã eo rum ſuſcepi. ſicut alibi ait. pter pctã ppli mei pcuſſi eum.

h ¶ Notoſ eĩ aplos appellat. ille eĩ oẽs no tos habuit ex diuinita te. ipe ãt ſciebat a pau cis. iſti q̃ noti ſpecialr. longe facti ſunt. vt eſt ſcriptũ pcutiã paſtorẽ ⁊ diſpergenť oues gregis. In abominatiõz vero poſitus eſt tunc. qñ crucifixo dicebant vach qui deſtruit templũ dei. ⁊ ſilia.

deſcendentib⁹ in lacũ: fa
ctus ſum ſicut hõ ſine ad
iutorio: inť mortuos liber
e Sicut vulnerati dormien
tes in ſepulchris quox nõ
eſt memor ampli⁹: ⁊ ipi de
f manu tua repulſi ſũt. Po
ſuerunt me in lacu inferiori
in tenebroſis ⁊ vmbra mor
g tis. Sup me cõfirmat⁹ eſt
furor tuus: et oẽs fluct⁹ tu
os iduxiſti ſup me. Dya
h pſalma. Longe feciſti no
tos meos a me: poſuerunt
i me abominatõz ſibi. Tra
ditus ſum ⁊ nõ egrediebar
oculi mei languerũt pre in
k opia. Clamaui ad te domi
ne tota die: expandi ad te
l man⁹ meas. Nũquid mor
tuis facies mirabilia: aut
medici ſuſcitabũt ⁊ cõfite
m bunť tibi. Dyapſ. Nũ
quid narrabit aliqs in ſe
pulchro miſericordiã tuã:
⁊ veritatẽ tuã in pditione.
n Nũquid cognoſcenť in te
nebris mirabilia tua: ⁊ iu
ſticia tua ĩ terra obliuiõis

i ¶ Traditus eſt a iuda. cohortib⁹ inſa nox. verũtñ nõ eſt egreſſus. qñ minime qd̃ p ualeret oſtẽdit. i. qñ deitatẽ occultabat. Si ue de cuſtodia nõ eſt egreſſus. Languerunt oculi. i. apli. Pre inopia. qz necdũ acceperť ſpm̃ſcm̃. inopia dz ecõ trario. vbi nll'a ẽ copia

k ¶ Clamaui ad te dñe tota die. hic diſtin ctio eſt ponẽda. vt iſta cõtinuatio totius diei ad orõnẽ ⁊ bonox actu um opus debeat ptine re. Expandi man⁹. per manus. opa bona vult intelligi. qs bonis acti bus ſp tetendit ad deũ Nã ſi hec cruci iunxeri mus. ſequẽtia diſcrepa bũt. l ¶ Nequaq; fecit mirabilia mortuiſ i. nõ credẽtib⁹. Illis ſo lis mirabilia fiunt. qui magnalia dei ſub cre dulitate cõſpiciũt. Aut medici ſuſcitabũt. Hoc dz negatiue. qz medici dũ corpib⁹ pbent curã aĩas tñ pctis mortuas reſuſcitare nõ valent. vt pfeſſiõe veriſſima vi uificenť. q̃ infidelitatẽ ſue vulnera ptulerunt. verũ nec medici corpo rũ. ſine dei mũere egriſ ſalutem dare poſſunt

m ¶ Sepulcrũ eĩ ſi gnificat infideliũ men tes. ⁊ merito ſepulcrũ dz. vbi aĩa pctis mor tua cõtineť. aut verita tẽ tuã narrat q̃ ẽ in pdi tione pctĩ. qz viui ⁊ fi deles in actib⁹. mĩam narrare cõſueuerũt. et veritatẽ ille dz enarra re. q̃ eã ĩueniť ĩ actib⁹ cuſtodire. Illos q̃ no tat q̃ ñ ſe vere crediturĩ q̃rũ guttur ẽ ſepulcruz patens. n ¶ Nũq̃d cognoſcẽť. qz oĩs q̃ facit pctm̃ odit lucẽ ¶ Nec iuſticia dĩ pt cogñci ab oppſſis ĩ terena obliuiõe. i. craſſiſſi ma cordis cecitate ⁊ viciox deſiſſima caligĩe

o ¶ Dicendo aũt. ⁊ ego. ſignificat cũ mẽ
bris ſuis ſe clamaſſe. quoꝝ ipſe caput ẽ. Ma
ne quoqꝫ dixit ꝑueniſſe orõnẽ ſuam. cũ ante
multa ſecula petebat eccl'ia que adhuc expe/
ctamus eſſe ventura. nõ xͦo ſic intelligamus
ꝙ oĩo graꝫ dei ꝑueni/
at. q̃r ⁊ ꝙ oranꝰ ex gra
tia eſt. p ¶ Repel/
li putamus orõnẽ nr̃aꝫ
⁊ auertere deũ facieꝫ a
nobis qñ vota nr̃a di/
ſtulerit. ⁊ q̃uis ille vti/
lia faciat: nos tñ dilata
grauiter cõtriſtant. qð
ex ꝑſona martyrũ dcm̃
nõ incõuenienter acci/
pit̃ qui talibus deſide
rijs in hoc mũdo fati/
gant̃. q ¶ Pauꝑ
ſum ego. hoc merito di
cit eccl'ia que in pauꝑta
te mundi ⁊ laboribus:
a ſua iuuentute fatiga
tur. Exaltatus qñ quiſ
qꝫ fideliũ res humanas
tumido corde cogitat.
humiliatus cũ ad ꝯfeſ
ſionẽ ꝑuenit: cõfuſus:
cum mala que geſſit in
pñia dampnauit.
r ¶ Pulcre dictũ ẽ
tranſierũt. q̃r nõ man/
ſere. Naꝫ qñ fidelis ſe
affligit iram dñi caſti/
gatus euadit. Terro/
res xͦo dicit venturi iu
dicij quos oĩs caro pec
catrix formidabit in iu
dicio: ſed etiã boni in
hac vita ꝑhorreſcunt.
s ¶ Circũdederunt
me. vtiqꝫ delicta que le
gis ⁊ euangelij diſtri/
ctione damnant̃: meri
to quoqꝫ aquis cõpata
ſunt que nos copioſiſ/
ſima inundatõe cõclu/
dunt. t ¶ Amicos
dicit: q̃ honeſtꝭ ſtudijs
moꝝ in ciuitate cõiuncti ſunt. ꝓximos xͦo q̃
nobis parentele ordine ſociant̃. Notos qui
nec amici nec ꝓximi ſunt ſed ſola viſiõe vel
opinione nos didicerunt. que genera hoĩm
frequenter lõge fecit a fidelibus formidata

o Et ego ad te dñe clamaui:
et mane oratio mea ꝑueni/
p ⁊ te. Ut quid dñe repellis
orationẽ meã: auertis faci
q em tuã ÷ a me :·. Pauꝑ ſuꝫ
ego ⁊ in laboribꝰ a iuuẽtu/
te ÷ mea :·: exaltatus auteꝫ
hũiliatus ſum ⁊ cõturbatꝰ
r In me tranſierũt ire tue: ⁊
terrores tui cõturbauerũt
s me. Circũdederũt me ſicut
aqua tota die: circũdede/
t runt me ſimul. Elongaſti a
me amicũ ⁊ ꝓximũ: ⁊ notos
meos a miſeria.

¶ Intellectus ethan iſraeli
te. Uox fideliuꝫ m̃ias dñi
potentiamqꝫ laudantium.

Pſalmus. lxxxviij.

a Miſericordias dñi: in
b eternũ cãtabo. In ge
neratõe ⁊ generatõe: annũ
ciabo veritatẽ tuam in ore
c meo. Qm̃ dixiſti. in eternũ
mia edificabit̃: in celis pre
parabit̃ xitas tua ✳ i eis :·
d Diſpoſui teſtamẽtũ electis
e meis: iuraui dauid ſeruo

paſſio vel calamitas. Oratio.
Redemptor oĩm. ineffabiliſqꝫ ſalutis no
ſtre deus. qui ꝓ nobis inferna penetrãs
factus es inter mortuos liber: exaudi matu
tinã familie tue ꝓcem. ⁊ erue nos ab inimi/
ci inſidiãtis peſſima ſ/
uitute. Qui.
¶ Ethan interꝑtat̃
robuſtus. Iſraelita vi/
dens deũ. ⁊ q̃r pſalmꝰ
iſte erat laudes ⁊ pro/
miſſiones dei narratu/
rus. iõ illi tale nomen
eſt appoſitũ. vt fideliũ
verboꝝ indicaret imu/
tabilẽ firmitatem.
a ℟ Illas eñ miſe
ricordias. q̃bus hoĩeꝫ
pctõ mortuũ viſitare di
gnatus es ꝑ filiũ ſemꝑ
cantabo. b ¶ In
generatõe ⁊ generatõe
duos ſignificat ꝑplos:
iudaicũ. ſ. ⁊ gentilẽ. q̃/
bus ſe veritatẽ ꝓnũcia
turũ eẽ teſtat̃. Et bñdi
ctũ eſt in ore meo. quia
qð ore ꝓgredit̃ cito de
labit̃. qð xͦo in ore ver
ſat̃ diutina celebratur
deuotõe. ℟ Veri/
tas illa xp̃s eſt: ſiue ꝓ/
miſſiones dei.
c ℟ Qm̃ dixiſti. ſꝑ
eñ miſeratio tua ſubli
matur. ⁊ nunq̃ deſtrue
tur. ℟ M ¶ In ce
lis ꝑpabit̃. i. i apl'is ꝑ/
dicabitur veritas tua.
hinc vox patris diſpo/
ſui ⁊c̃. d ℟ Diſpo
ſui teſtamentũ. electis
. i. doctoribus eccl'iarũ.
vt adquiſitũ ꝑ graꝫ po
pulũ doceant vel infor
ment. ¶ Iurat xͦo
iuſtiſſime deus. cũ ſuo
iure ꝓmittit oĩa. iura
uit eñ dicimꝰ iure ora
uit. i. iuſte locutus eſt. Iurat quoqꝫ ⁊ idõ iu/
ſte deus. q̃r qð iurat ſꝑ põt implere. hõ xͦo
iuſte ꝓhibet̃ iurare vel iuramento ꝓmittere
q̃r nõ eſt in ptãte ſua qð pollicetur efficere.
Preparatus quoqꝫ ẽ xp̃c. q̃ ex ſemine Dauid

origine carnis deſcendit vſqꝫ ineternuꝫ rex regū ⁊ dn̄s dn̄antiū. qđ ſm hūanitatē intel/ligi oꝫtꝫ. ℟ Uel ſemen nō ſolū xp̄c ē ca/put ſꝫ ⁊ membra ſua. ſ. credētes in eum.
e ℂ Et edificabo. iſta pollicitatō ad xp̄m ptinet. ſedeſ em̄ eius ē oīs ſanctus quē quaſi ſplendidiſſimū thronū ſua grā inſidet. ℟ Uel thronꝰ eiꝰ eccia ē. in qua xp̄c ſedet ineternū. ⁊ eadeꝫ ſnīa ē cum priore lꝫ ſint alia v̄ba.
f ℂ Cōfitebunt celi. q̄ ſunt veri p̄dicatores: quantis miraculiſ dn̄s mūdū adminiſtret Et veritatē eiꝰ. qꝛ verbū caro factū ē. ⁊ hitauit in nobis ꝯfitēt. nō vbiqꝫ ſic mirabilia ſua ſꝫ in eccia ſanctoꝝ vbi creditur veritas impleta ⁊ verbū caro factū. ℟ Uel apl'i p̄dicant mirabilia in xp̄i incarnatōe ⁊ paſſione oſtēſa ⁊ que p eum facta ſunt in ꝯgregatōe ſctōꝝ.
g ℂ Nubes ꝓphete apl'i ⁊ p̄dicatores ſunt q̄ p ſpm̄ſctm̄ pp'los cōpluebant. ſꝫ tn̄ erāt obnoxij in lege pcti. Nec inter filios dei. i. ſctōs potuit hře equalē. qm̄ ille p naturā ē filiꝰ dei. ſancti v̄o p grām. iſte ſine aliquo pctō. iſti per ip̄m a pctō ꝓbant exuti.
h ℟ ℂ Ip̄e ei dn̄s q̄ p̄dicat a ſanctis magnus dicit ꝙ deus eſt. terribilis: a poteſtate mirabili: q̄ in circuitu eius ſunt. ſancti. ſ. q̄ dono ip̄ius eiꝰ grē ꝓximant vite innōcētia et ſanctitate.
i ℂ Quis ſilis tibi. qꝛ virtutū ⁊ ptātū dn̄s es. ſancti em̄ ditant v̄tutibꝰ nō dn̄ant. tu aūt illis rebus impas q̄bꝰ te p̄ſtante alij p̄clari ſunt. Tu ex te potēs es. illi p te. Illi in veritate tua illuminati ſunt. tibi aūt veritas tua ſp ineſt.
k ℟ Tu dn̄a/ris ptāti maris. i. huiꝰ ſeculi ptātibus. Motū autē ⁊c. qn̄ feroces motus pſecutionū in martires ⁊ ſanctos ꝓ vtilitate ſanctoꝝ conuertis. ac mitigas tentatōes quas cōmouēt ſeruis tuis pſecutores. ℂ Dicit v̄o mitigas vt tollerare poſſint nō dicit tolliſ. qm̄ ſi eū motū pſecutionū fūditus tolleret coronam martires nō haberent.
l ℟ Tu hūiliaſti ſicut vulneratū ſupbum. i. diaboluꝫ clauis tue crucis ſauciatū ⁊ hūiliatum ſuis ſpolijs abſtractis. ℂ Inimicos: infideles iudeos dicit. q̄ p innūeras gentes diſpſi p brachiū. i. p virtutē dn̄i xp̄i.
m ℂ Senſus iſtius verſiculi talis ē cur voluerunt ſtulti in te ſeuire in hoc mūdo. cuiꝰ tu fūdator es xp̄e. Orbis terraꝝ. ptinet ad totiꝰ mōi ſpaciū: plenitudo eius: ad oēs creaturas q̄ in eo ſunt. Per aq̄lonē diabolū intellige. q̄ dixit. ponā ſedē meam ad aq̄lonē. ℟ Uel antixp̄m. de q̄ ait dn̄s ad hieremiā. Ab aq̄lone pandet oē malum. ℂ Mare. ſeculi huiꝰ elatas ⁊ iniquas hoīm ptātes. Creatura em̄ nō dꝫ ſupbire creatori qꝛ ab eo creata ē.
n ℂ A Thabor int̄ptatū dr̄ veniēs lumē. qđ ſpāliter ptiet ad aduentū dei. Hermon v̄o anathema eius. i. diaboli. qđ veniēte dn̄o ſuſcepit a xp̄ianis. dignū em̄ fuit. vt p̄ſente lumine. tenebroſus diabolus anathema eēt. vn̄ exultabūt in noīe dei ſctī. Brachiū cū potētia xp̄c ē. q̄ facit q̄ vult in celo ⁊ in terra. Illuminati igit̄ a te ⁊ diabolū abomīantes. exultabunt in noīe tuo. tibi gloriā dantes.
o ℟ Firmet manus. i. opa q̄ facis in ſ

meo vſqꝫ in eternū ꝑpara-
e bo ſemē tuū. Et edificabo
in generatōe ⁊ generatōꝫ:
ſedē tuā. Dyapſalma.
f Cōfitebunt celi mirabilia
tua dn̄e: etem̄ veritatē tuā
g in eccia ſanctoꝝ. Qm̄ quiſ
in nubibus equabit dn̄o:
ſilis erit dn̄o in filijs dei.
h Deus qui glorificat in cō-
ſilio ſanctoꝝ: magnꝰ ⁊ ter-
ribilis ſup oēs q̄ in circui-
i tu eius ſunt. Dn̄e deꝰ vir-
tutū quis ſilis tibi: potens
es dn̄e: ⁊ veritas tua in cir
k cuitu tuo. Tu dominaris
ptāti maris: motū aūt flu-
l ctuuꝫ eius tu mitigas. Tu
hūiliaſti ſicut vulneratum
ſupbum: in brachio virtutiſ
tue diſpſiſti inimicoſ tuos
m Tui ſunt celi ⁊ tua eſt terra
orbem ÷ terre :· ⁊ plenitudi
nē eius tu fundaſti: aquilo/
n nem ⁊ mare tu creaſti. Tha
bor ⁊ hermon ÷ in :· nomie
tuo exultabūt: tuū brachiū
o cum potentia. Firmet ma-

mũdo. ¶ Exalteť dextera.i.clarificeť nu
mẽrus p̃destinatoꝝ q̇ est ad dexterã collocã
dus. Sedes quidẽ dei ſempiterna eſt ⁊ ſem
per p̃parata. ſed tunc nobis apparebit p̃pa/
rata: qñ ip̃m cernim⁹ iudicare iuſticiã. ℟

ret pater phibuit teſtimoniũ potenti.i.filio:
dicẽs. clarificaui ⁊ iterũ clarificabo. Electũ
dicit ieſum xp̃m. de plebe. de gente iudeorũ
vel potens corpus eccĩe diciť. ſup quẽ xp̃m
poſuit regere. Vel vt alia trãſlatio habet. in

Vel ſancti: ſedes dei ſc̃
⁊ niſi q̃s prim⁹ in ſe iu
ſticiã ⁊ iudiciũ fecerit:
nõ põt dei fieri ſedes.
p ¶ Mĩa eſt: qua p
cit ꝯuerſis veritas q̃ p
miſſa reſtituit. Beatus
pp̃ls eſt q̇ intelligit vel
ſcit iubilatõem. i. q̇ im/
menſam leticiã ſuã. nõ
in ꝓprijs viribus. ſed ĩ
dei cognoſciť poſuiſſe
virtute. Jubilatio ẽ co
pioſa mentis exultatio
q̃ verbis explicari non
põt. q ¶ Nũc po/
nit p̃miũ eoꝝ q̇ ſciũt iu
bilatiõem. Ambulat in
lumine vultus ei⁹ pp̃ls
xp̃ianus: cũ in cõtẽpla
tõe ſancte trinitatis iu
giter pſeuerat: cum xp̃o
dicit in nomine tuo. ve
tat in ꝓpria p̃ſumptõne
gaudere. Tota die. to/
tius vite tempus oſtẽ/
dit. Exultabunť in iu/
ſticia dei qñ ĩ illa reſur
rectiõe ad dexterã fue/
rint collati.
r ℟ Sicut eñ eis
beneplacita fuerũt tua
p̃cepta. ita tibi bñplaci
tũ ẽ ĩ eis. vt ĩ te exalte/
tur cornu. i. virtus eoꝝ
s ¶ Noſtra eñ aſſũ
ptio: dñi eſt incarnatio
que a ſancto iſrael pro
batur ĩpleta. in q̃ ſpem
hñtes de pfundo pctõ/
rũ erigimur ſurſum: dñ
ip̃ius mĩa ſubleuãte in
eterna collocamur gau
dia. t ¶ Nunc ite/
rũ ꝓpheta ad p̃rem loq̇
tur. Locutus eſt de⁹ p

nus tua et exalteť dextera
tua: iuſticia ⁊ iudiciũ p̃pa/
p ratio ſedis tue. Mĩa ⁊ ve/
ritas p̃cedẽt faciẽ tuã: bea
tus pp̃ls qui ſcit iubilatõꝫ
q Deus in lumĩe vultus tui
ambulabũt: ⁊ ĩ noĩe tuo ex
ultabunt tota die: ⁊ in iuſti
r cia tua exaltabunť. Quia
gloria virtutis eoꝝ tu es: ⁊
in beneplacito tuo exulta/
s biť cornu nr̃m. Quia dñi ẽ
aſſumptio ✳ nr̃a: ⁊ ſancti
t iſrael regis noſtri. Tũc lo/
cutus es in viſione ſanctis
tuis: ⁊ dixiſti poſui adiuto
riũ in potente: ⁊ exalta/
v ui electũ de plebe mea. Jn
ueni dauid ſuũ meũ: oleo
x ſancto meo vnxi eũ. Ma/
nus eñ mea auxiliabiť ei:
⁊ brachiũ meũ cõfirmabit
y eũ. Nihil p̃ficiet inimicus
in eo: ⁊ filius iniq̇tatis nõ
z apponet nocere eĩ. Et cõ/
cidã a facie ei⁹ inimicos e⁹
⁊ odientes eũ in fugã ꝯuer
a taꝫ. Et veritas mea ⁊ mĩa
mea cũ ip̃ſo: ⁊ in noĩe meo
exaltabitur cornu eius.

vel ſup potentẽ. ℟
id eſt diabolũ vt cõtra
vel ſup diabolũ poſit⁹
opprimeret ſupbiã ei⁹
v ¶ Cũ dicit. inue/
ni dd: Jeſum xp̃m eui/
denter inſinuat quẽ ſu
perius potentẽ appel/
lauit. ⁊ de quo alibi dꝫ
vnxit te deus oleo leti
cie. x ¶ Man⁹ bra
chiũq; hic p fortitudi/
ne dei poſita ẽ. que fir/
mauit hũanitatẽ xp̃i in
paſſione.
y ¶ Nihil p̃ficiet ini
micus. i. diabolus. qui
eſt ꝑpetuus inimic⁹ hu
manitatis. Filius ini/
q̇tatis fuit iudas tradi
tor. q̇ filius diaboli me
rito nuncupať q̇ eſt au
tor oĩs iniquitatis: q̇
intentioni xp̃i in nullo
nocuerunt.
z ¶ Facies eñ xp̃i
cũ peccatores dignata
fuerit ĩtueri a ſuis pra
uitatibus cõcidũtur.
Cõuertunť quoq; ĩ fu
gam. qñ impia vita de/
relicta ad xp̃i ceperint
feſtinare remedia. pctĩ
eñ memores ſua facta
refugiunt. ⁊ ad dñi be
neficia cõuertunť.

a ¶ Veritas patris
eſt filius. ptinet hoc ad
iudiciuꝫ. miſericordia
xp̃o ad pietatẽ. q̇ pec/
cata dimittit. Cornu ſi
gnificať inuictiſſimam
poteſtatẽ. de qua dicit
data ẽ mihi oĩs p̃tãs.
℟ Vel veritas xp̃c.

phetis reliquiſq; ſanctis in viſione. dũ eos
fecit aſpicere que dicebant. vñ vidẽtes ap/
pellati ſunt. Poſuit adiutoriũ. i. ac ſi dice/

q̇ a p̃re audiuit locutus eſt: mĩa q̇ ſanat in/
firmos mente ⁊ corpe. Cornu: fortitudo ec/
cleſie, eius ſanguine redempte diciť.

b ¶ Mare ſignificat vniuerſas gẽtes. in quibus ſaluator noſter gloriã dominatõnis accepit. In Et in fluminib⁹.i. ſup princi patus ⁊ ptãtes ipſius mundi ptãtẽ eius. Ul mare: mundũ ſignificat: manus opatõem.

¶ Uel flumina aq̃s baptiſmi oſtendunt.

c In Sepius eũ in uocaſſe prẽm in euan/ gelio legimus. vt ẽ. cla rifica me pr̃ apõ temet ipm. ⁊ ibi. pater in ma nus tuas cõmendo ſpi ritũ meũ. d ¶ Eſt ergo primogenitus vt in euangelio. ego ſum alpha ⁊ o. Et dicit po/ nã.i. conſtituã. In Excelſum p̃ regib⁹ ter/ re. hoc ẽ regna mũdi ei cuncta ſubijcio. Uel p̃/ mogenitus ex mortuis dicit̃: primogenitus q̃ ꝙ p̃ris eterni ⁊ mr̃is v̾ ginis. e ¶ Et hoc dicit̃ a forma ſerui. q̃a miam p̃ris eterno ho/ nore ſuſcepit. cui data eſt ptãs in celo ⁊ in ter ra. Teſtamentũ fidele eſt. q꞉ quecunꝙ ꝓphe/ te de ipſo p̃dixerũt oĩa cõpleta ſunt.

f ¶ Seculuʒ ſeculi. ſignificat eternitatẽ. ſe men dauid xp̃c ẽ. thro/ nus eius ptãs ẽ futuri iudicij: ĩ qua fulgebũt iuſti celeſti claritate.

g ¶ Hos duos ver/ ſus dicit de pp̃lo xp̃ia/ no. Filij ei dicũt̃ xp̃ia/ ni. qm̃ eccl̃a mr̃e. ex aq̃ ⁊ ſpũſancto regenerãt

h ¶ Si iuſticias xp̃i .i. mãdata ei⁹ nõ cuſto/ dierint ſupra noĩati fi/ lij. in ſubſequẽtibus eiſ digna ꝓmittit̃ euenire vindicta. i ¶ Uiſi/ tat in v̾ga. qñ diſtricte iudicat. vt apl̃s ait. q̃d vultus: in virga veniã ad vos: viſitat q̃ʒ in v̾ beribus. qñ in nobis leuius vindicat̃ qđ de linquimus. Uel virga ꝑcutit. flagella v̾o v̾/ berant. k ¶ Supiora de mẽbris dixit. nunc v̾o ne capite loquit̃. Dicit. n. pr̃: miãʒ ſuã nõ ſe a xp̃o diſꝑgere ſ₃ tota plenitudine cõdonare. Neꝙ noce/ bo. nã ⁊ ſi inimici ꝑmiſ ſi ſunt nocere: in verita te tñ p̃ris nõ eſt fili⁹ Ie/ ſus cui⁹ totũ mundũ re demit ſanguĩe. ⁊ quia oĩa veritatis ordine cõ ſtat ĩpleta in xp̃o. q̃ pr̃ ꝑ ꝓphetas dixit. vnđ et addit. Nõ ꝓfanabo ⁊c̃.

l ¶ Nõ ꝓfanauit pr̃ teſtm̃ ſuũ.i. ſcripturam ſanctã mentiẽdo. ſ₃ re/ rũ fide honorabile fe/ cit. dũ que ꝓgreſſa ſunt de labijs eius.i. ꝑ ſcõs ꝓphetas: nulla falſita/ te deſtructa ſunt.

m ¶ Hoĩm cõſuetu do eſt frequẽter iurare vt eiſ aliquid poſſit cre di. de⁹ aũt ſemel iurat: q̃ nulla varietate tp̃is ĩmutat̃. Iuramentũ ãt eius diximus vẽtura ꝓ mittere. Si dauid mẽ/ tiar.i. nõ mentiar. ſi eĩ eſt negatiue poſitũ. qđ etiã vſus cõis h₃ a tuo ſemen xp̃i ſunt oẽs ſan cti ⁊ vere xp̃iani: q̃ in ſcã cõuerſatõe vſꝙ in fi nẽ ꝑmanebũt h⁹ vite ⁊ poſt ineternũ.

n ¶ Thron⁹ dei aĩa fidelis eſt ĩ qua reuera xp̃c inſidet. atʒ lucet ſi cut ſol: ⁊ ſic̃ luna.i. cõ/ pago corpis nr̃i poſt re ſurrectiõʒ clarificata.

In Et teſtis fidelis: xp̃c ẽ q̃ teſtimoniũ ꝑhi buit de veritate. q̃ ẽ ipe ⁊ de ope p̃ris in mũdo Dicit v̾o eũ in celo eẽ. q꞉ ibi poſt aſcẽſionem ſuã ẽ. ¶ Uel in celo .i. celeſti hoĩe ⁊ ſctõ. in illo ipa caro glorifica/

b Et ponã in mari manũ ei⁹
⁊ in fluminib⁹ dexterã ei⁹.
c Ipe inuocabit me pr̃ meus
es tu: de⁹ me⁹ ⁊ ſuſceptor
d ſalutis mee. Et ego primo
genitũ ponã illũ: excelſum
e ÷pre:· regib⁹ terre. In eter/
nũ ſeruabo illi miam meã:
⁊ teſtamẽtũ meũ fidele ipi.
f Et ponã i ſeculũ ÷ſeculi :·
ſemẽ eius: ⁊ thronũ eius ſi
g cut dies celi. Si* aũt:· de
reliquerit filij ei⁹ legẽ meã
⁊ in iudicijs meis nõ am/
h bulauerit. Si iuſticias me
as ꝓfanauerint: ⁊ mãdata
i mea nõ cuſtodierint. Uiſi
tabo in virga iniq̃tates eo
rũ: ⁊ in verberib⁹ peccata
k eoꝝ. Miam autẽ meã non
diſꝑgam ab eo: neꝙ noce/
l bo ĩ veritate mea. Neꝙ ꝓ
fanabo teſtamẽtũ meũ: ⁊ q̃
ꝓcedũt de labijs meis nõ
m faciaʒ irrita. Semel iuraui
in ſancto meo ſi dauid mẽ/
tiar: ſemẽ ei⁹ ineternũ ma/
n nebit. Et thronus ei⁹ ſicut
ſol in conſpectu meo: ÷⁊:·
ſicut luna perfecta in eter/
num: ⁊ teſtis in celo fide/
lis. Dyapſalma.

ta.teſtis eſt fidelis hꝰ ꝓmiſſionis iplere. nō
ĩ dānato hoīe. o Hec depulſio ⁊ deſpectio
de regno ſalomōis facta ē in poſteris eius.
ꝙ aūt ait diſtuliſti.non de ſalomone. nec dō
dictū eē manifeſtū ē ſꝫ de xp̄o. n Quez a
pplo iudeoꝝ pꝛ diſtulit
nō abſtulit. qꝛ reliquie
ſalue fient in fine.
p Auetiſti teſtam̄
tū.i.in aliā ptē trāſtu-
liſti. vt qd̄ iudeis fue-
rat ꝓmiſſum.ad gentiū
vtilitatē ꝑueniret. non
em̄ eis remanſit tēplū
ſacerdotiū. oblatio vel
regnū. ſꝫ xp̄iani oīa ple
niſſime ſunt ꝯſecuti. te
ſtamētū. hoc ē ꝓmiſſio
natiuitatis dei. Pro-
phanū.dictum ē irreli-
gioſum:qꝛ veniēte xp̄o
imolatio pecudū ⁊ ob-
ſeruatio ſabbatoꝝ ſub
mota ſunt in terra.hoc
eſt in toto orbe vbi ē ec
cleſia xp̄i. q D De
ſtruxit ſepeſ.i. verba le
gis. Firmamētū
iudeoꝝ: defenſio ē dei
⁊ xp̄i. quā ĩ formidinē
poſuiſti vt culpis faciē
tibꝰ:ipm̄ dn̄m formida
rēt cuiꝰ ſolebant muni
tōi vallari.
r D Diripuerūt
ciuitatē irl'm oēs trāſ-
euntes viā. hoc ē gen-
tes. Merito qꝫ
ppl's iudaicus factꝰ eſt
obprobriū vicinis.qm̄
xp̄o credere noluit.
s Exaltauit dexte
rā deprimentiū. qn̄ iu-
dei hoſtibꝰ ſuis traditi
vaſtiſſimas cedes ptu-
lerunt. tūc em̄ letus ef
ficit̃ inimicus qn̄ corā
eo hūiliat̃ aduerſariꝰ.
t Auertit adiuto
riū gladij eius. cuz ille
ppl's armatus ſicut inermis factꝰ ē:vt cū pri
us pauci plures vincerent.plures pꝰ paucis
reſiſtere nō valerent. v D Deſtruxiſti
eū.i.remouiſti eos q̄ obſtinatiōe mētis xp̄m

o Tu vo repuliſti ⁊ deſpexi-
ſti:diſtuliſti chriſtū tuum.
p Auertiſti teſtamentū ſerui
tui ꝓphanaſti in terra ſan-
q ctuariū eiꝰ. Deſtruxiſti oēſ
ſepes eius:poſuiſti firma-
r mentū eius formidinē. Di
ripuerūt euz oēs trāſeūtes
viam:factus ē obprobriuz
s vicinis ſuis. Exaltaſti de-
xterā deprimentiū eū: leti-
ficaſti oēs inimicos eius.
t Auertiſti adiutoriū gladij
eius:⁊ nō es auxiliatus ei
v in bello. Deſtruxiſti eū ab
emundatōe:⁊ ſedē eius in
x terra colliſiſti. Minoraſti
dies tpis eius: ꝑfudiſti eū
cōfuſione. Dyapſalma.
y Uſqꝫquo dn̄e auertis in fi
nem:exardeſcet ſicut ignis
z ira tua. Memorare q̄ mea
ſubſtantia:nūquid em̄ va-
ne cōſtituiſti ÷ oēs :· filios
a hoim. Quis ē hō qui vi-
uet ⁊ n̄ videbit mortē:eruet
aiam ſuam de manu inferi.
b Dyapſal. Ubi ſt̃ mīe tue
antiq̄ dn̄e : ſicut iuraſti dd̄

ſpernere maluerūt. eos.n.ab emūdatōe.i.fi
de q̄ emūdat corda deſtruit. quos etiā dāna
re decreuit. Sedes etiā hic ꝓ regno poſita ē
q̄ merito dꝛ in terra colliſa. qn̄ diuiſus ppl's
in toto orbe ē diſꝑſus: vlterius regē ⁊ re-
gnū nō habiturus.
x Minorati ſt̃ dieſ
regni iudaici. qꝛ polli-
citatōez abrae ꝓmiſſaꝫ
de regni eternitate ha-
bere nō meruit. cōfuſi
ſunt etiā.ſ. ſorde incre
dulitatis ſue.dū gētes
ad ſuū dn̄m cōuerti vi-
dent quē ipi occiderūt
y Petit nunc ꝓ-
pheta dn̄m. vt iudaico
pplo miſeratus indul-
geat. In finē ſeculi ter
minū ſignificat qn̄ iu-
dei cōuertent̃. Exarde
ſcimus ira:cū vindica-
re diſponimus. iraſci-
mur vo mediocrit̃. qn̄
aliquē ſermone corri-
pimus.adiecit itaqꝫ ſi-
cut ignis. q̄ obiecta cō
ſumit z Rogat ꝓ
pheta vt iſtā carnē.pec
catis obnoxiā aduentꝰ
ſui gloria liberare di-
gnet̃. qꝛ nō eſt ad hoc
creata. vt eā ꝑmitteret
q̄ſi vanū aliquid interi-
re. a Quis ē hō.
interrogatiue legēdū ē
vbi ſubaudiendū nul-
lus. oēs em̄ hoies ſiue
iuſti ſiue pctōres mor-
tē videbūt. q̄ prio hoī
inflicta eſt lege peccati
eruet aiam. hic ſimilit̃
ſubaudiendūz nullus
De manu.i.d ptāte in
feri. que a nullo de iſta
ptāte pōt eripi:niſi per
illū. q̄ moriēdo ꝓſtra-
uit mortē. b Ubi
ſunt mīe. nō ſub dolo-
re dꝛ. ſed quaſi tardās
dn̄s poſtulat̃ vt cito ꝓſter: qd̄ eū nouerat eē
facturū. Antiquas dicit. quas abrae feciſſe
ſciebat.antiquas em̄ nō diceret:niſi ante da
uitica tp̄a factas eſſe cognoſceret

c ¶ Obprobriū cōtigit ſeruis dei:qñ gē-
tes amore idoloꝝ ꝑſequebant xp̄ianos.hoc
erat in ſinu xp̄ianoꝝ.i.in ſecreto mentis af-
fectu. qꝛ palā timebant loqui vſ̄ ꝓbabāt ex
tingui. d ℟ Exprobrauerūt.iudei vicꝫ
dī.qꝛ nō hꝫ p̄teritū nec futurū. ſic em̄ moyſi
dixit.ego ſum q̄ ſuꝫ. c ¶ Ne auertas ho
minē in hūilitatē.i.ne in mūdi iſti⁹ cōcupiā
ambitōemq̄ꝫ ꝓijcias:merito ergo petit ne de
ſerant hoīes in lubricis lapſibus q̄bus di-

ꝛ pharisei. ¶ Ipa ē
cōmutatio xp̄i. qua ob
ſtinatos deſeruit. ꝛ fi-
deles ad dona ſue pie-
tatis aſciuit.
e ¶ Benedict⁹ dñs
ꝯ maledictōnes genti-
liū poſitū ē. qm̄ que di
cunt illi caduca ſunt.
Laus aūt dñi ꝑmanet
in eternū. Sequit fiat
fiat.vt de tantis ꝓmiſ-
ſionibus nemo dubita
ret vbi cōfirmatio ite-
rata ſuccederet.

Oratio.

Erue dñe aīas no-
ſtras de manu in-
feri q̄ ꝓ nobis inferna
fortiter ꝯfregiſti. vt tu
as mias decantantes:
ꝛ a cōfuſione criminuꝫ
ꝛ a morte ꝑpetua libe-
remur.Qui.
a ¶ Moyſes ille ve
nerabilis in typo ſan-
cte eccīe.quā p̄figura-
tōe geſtabat. dño fuſa
orōne grās agit: q̄ fa-
ctus ē illi refugiū: cuꝫ
ab vniuerſis periculis
noſcit eē liberatus.ve
rū vt hoc nō tm̄ de vno
hoīe.ſed de vniuerſali
eccīa aduerteres:nobiſ
poſuit nō mihi. A ge-
neratōe dicit illud tp̄s
exquo ceptū eſt genus
hūanū.ꝓgenie:vſq̄ꝫ in
finē ſecli ſignificat. ac
ſi diceret ſemꝑ.
b ¶ Montes.h̄ po-
namus ꝑtātes celoruꝫ
eximias. ac ſi dicat. tu
es anteq̄ꝫ celeſtia terre
naq̄ꝫ formares. A ſecu
lo ꝛ vſq̄ꝫ in ſeculū eter
nitatē debem⁹ aduertē
Tu es competēter deo

c i vitate tua Memor eſto dñe
obprobrij ſeruoꝝ tuoꝝ:qđ
cōtinui in ſinu meo multa-
d rū gentiū. Qđ exprobraue
runt inimici tui dñe: qđ ex
probrauerūt cōmutatōem
e xp̄i tui. Benedictus dñs i
eternū:fiat fiat.

¶ Oratio moyſi hoīs dei.
¶ Oratio fideliū ꝑploꝝ ꝓ
eccīa ad deū. Pſ̄.lxxxix.

a Domine refugiū * tu:
factus es nobis: a ge
b neratōe ꝛ generatōe. Pri-
uſq̄ꝫ montes fierēt aut for-
marent terra ꝛ orbis. a ſecu
lo ꝛ vſq̄ꝫ in ſeculū tu es de
c us. Ne auertas hoīeꝫ i hu
militatē:ꝛ dixiſti.cōuerti-
d mini filij hoīm. Qm̄ mille
anni ante oculos tuos:tan
q̄ꝫ dies heſterna q̄ p̄terijt.
e Et cuſtodia in nocte:q̄ pro
nihilo habēt eoꝝ āni erūt.
f Mane ſicut herba trāſeat:
mane floreat ꝛ tranſeat ve
ſpere decidat iduret ꝛ are-
g ſcat. Quia defecim⁹ in ira
tua:ꝛ in furore tuo turbati
h ſumuſ. Poſuiſti iniq̄tates
noſtras in cōſpectu tuo:ſe
culum noſtrum in illumina
tione vultus tui.

ctū eſt:cōuertimini.
d ¶ Mille em̄ anni
nō ſolū pauci ſunt an-
te oculos dei.ſed oīno
tanq̄ꝫ heſterna dies ha
bent p̄teriti. Finitum
quoq̄ꝫ ꝓ infinito poſu-
it.i.mille ꝓ oībus.
e ¶ Pulcre aūt hu
manā vitaꝫ nocturnis
cōꝑauit excubijs. vbi
totū ſub obſcuritate et
trepidatōe geritur: qñ
mens hoīm vicijs car-
nalibus circūdata pul
ſatur. Cuſtodia vō no
cturna tribus horis ex
plet. Quatuor em̄ cu-
ſtodie noctē cōplent.
f ℟ ¶ Mane:infā
tia ꝛ puericia ſiue ado
leſcentia nūcupat. ve-
ſperū vō ſenectutē ho
minis appellat. ℟
Mane nr̄m nō ſtat ſed
tranſit.i.iuuētus nr̄a ꝑ
perit a ſenectute. nec
ip̄m veſperū manet ſed
decidit. g ¶ Defe
cimus em̄ dictū ē.i.hu
mana ſumus infirmita
te fatigati. Conturbati
ſumus. cogitata mor-
tis formidine quā om-
nes timemus. ℟
Nōgētis ꝛ ampli⁹ an-
nis viuebamus. ꝛ ecce
in breuē vitā. nr̄a vita
cōtracta ē.qꝛ defecim⁹
ī ira tua. h ℟ Po
ſuiſti ꝛc̄. hoc ē te latet
nihil de pc̄tis nr̄iſ. Se
culū nr̄m in illūinatiōe
¶ Quia ſtatim vt de
linquimus: vindictaꝫ
expectamus. ℟
Quicq̄d etiā in ſecre-
to noſ facere putamus
illuminatōne tua et in

oculis tuis ptꝫ: hꝫ eīm hebrea veritas. vita nr̄a illuminatōe vultus tui. i ¶ Breuitatē hūane vite. dicit ꝓpter irā dn̄i puenisse. nā qꝫ dicit oēs dies nr̄i defecerūt. ad annos ptinet innumerabiles. qꝫ aūt sequit͛. τ in ira tua defecim⁹. ad tribulatiōes erūnasqꝫ respicit quas in ipa vita p̄ximā sustinemus.
k ¶ Aranea ē anīal debile ac tenuissimum qd̄ trāseuntib⁹ muscis ad escā sibi pparandaꝫ quedā retia dolosa cōtexit: sic anni eoꝝ q̄ sceleratis opib⁹ dediti sc̄ inanib⁹ τ subdolis machinatōibus occupāt͛. Aranea dicta qꝫ sit arida. nimisqꝫ subtil͛. Meditabant͛ vō non opabant͛ dixit. qm̄ sub nullo fructu opeꝝ ſ inani meditatōe vixerūt.
l ¶ Licꝫ hoc ſm historiā de breuitate hūane vite nō incōgrue accipi debeat. tn̄ vtqꝫ numerus a spiritali sacro nō vacat. ¶ ¶ Septuagesim⁹ deniqꝫ numerus legem: octuagesimus euangelium significat. ¶ Quisq̄s eīm hic legis p̄cepta et euāgelice institutōnis excedit: labori in p̄nti: τ dolori in futuro iplicat͛. m ¶ Supuenit aūt mansuetudo. i. iesus xp̄c. nosqꝫ corripit τ emēdat. si testamētū ei⁹ iplere nō satagimus. n ¶ Nā sic̄ p̄nua dei plenissime nequeūt intelligi. ita nec mensura vindicte p̄ualet apphendi. Bn̄ vero addidit p̄ timore. sicut τ alius ꝓpha ait. cōsideraui opa tua τ expaui. o ¶ Dexteraꝫ eīm dicit dn̄m saluatorē. petens vt ipe ill͛ notus fiat: p quē oīa pfutura discim⁹. τ eruditos τc̄. i. intellectuꝫ habentes in dn̄m xp̄m. Eruditus dr̄ q̄ ex oī rure elicitus. ipse eīm ē dei virtus τ sapia p̄ris. quē hic postulat. nō corporeis oculis sed eruditos corde cognoscere. p ¶ Postulat ꝓpheta dn̄m. vt iusticiā suaꝫ aliqua lenitate retemperet. q̄tinus exorari possit a pctōribus. qbus iuste noscebat͛ iratus. ¶ Usqꝫquo tu queꝫ ꝓphe dixerunt venturū tardaueris dn̄e.
q ¶ Repletuꝫ se dicit a mīa mane. i. lucida cōtēplatiōe dei. qm̄ vir sanctus dn̄i p̄uidebat aduētū: necesse fuit vt cor e⁹ exultaret in laude. τ delectaret͛ oībus diebus vite sue.
r ¶ Narrat ꝓpheta se esse letum in illis tribulatōibus. p quas humiliādū pplm salutariter sentiebat. Sciebat eīm fidelibus viris noxiam esse supbiā. τ ido letat͛ in tribulatōibus p quas hūilitas custodit͛. s ¶ Cōsidera hic. quib⁹ verbis: pietatē boni iudicis inuitauit. vt primo diceret respice in seruos tuos deinde in opa tua. q̄tenus τ si factis suis veniā n̄ mererent͛ accipe eā p opa creatoris ipetraret. Qd̄ argumētuꝫ apud rhetores dr̄ a laude iudicis.
t ¶ Splēdor dn̄i super nos est. qm̄ crucis eius impssione decoramur. Opa nr̄a dirigit sup nos qm̄ donat nobis veniā pctōꝝ. vt cuꝫ fuerimus peruersi efficiamur eius correctiōe rectissimi. ¶ vl͛ opa manuū nostrarum diriguntur sup nos. qm̄ ea non pro terrenarū rerum mercede facimus. Et opus manuū nostrarum. id est charitatem dirige super nos. vt omnia opera nostra sint vnum opus charitatis. qꝫ ipa est finis p̄cepti τ oīm operum nostroꝝ.

i Q̄m oēs dieſ nr̄i defecer̄t
÷ τ:· in ira tua defecimus.
k Anni nr̄i ſicut aranea meditabunt: dies annoꝝ nrorū in ipis ſeptuagita anni.
l Si aūt in potentatib⁹ octoginta anni: τ amplius eoꝝ
m labor τ dolor. Q̄m ſupuenit māſuetudo: τ corripie-
n mur. Quis nouit ptātē ire tue: τ p̄ timore tuo irā tuaꝫ
o dinumerare. Dexterā tuā ſic notā fac: τ eruditos cor
p de in ſapia. Cōuertere dn̄e vſqꝫquo: τ depcabilis esto
q ſup ſeruos tuos. Repleti ſumus mane mīa tua. τ exultauim⁹ τ delectati ſum⁹
r in oībus diebus nr̄is. Letati ſumus p diebuſ qbus nos hūiliaſti: annis qbus
s vidimus mala. Reſpice i ſeruos tuos τ in opa tua: τ
t dirige filioſ eoꝝ. Et ſit ſplēdor dn̄i dei nr̄i ſup nos: et opa manuū nr̄arum dirige ſup nos: * τ opus manuū noſtrarū dirige:·.

Oratio.

Veri tui ſideris ſator oīpotēs deus. qui nouā mundo lucem, fugata nocte reſtitues. ſatia nos q̄s remittente mīa tua. vt oēs peccatoꝝ obſcuritates, te illuminante ꝓpellamus. Per dnm̄.

¶ Laus cantici ē diuina laudatio. Dauid enī hic ipm̄ ꝓphetā dicit. q̄ primā ptē h⁹ pſalmi ſuaui relatiōe dicturus eſt. Et hūc hīmnū demonib⁹ pia cōfidentia ſp̄ opponimus. vt a nobis potius inde vincant. vn̄ ꝯ creatorē aliquid doloſe dicere tentauerunt.

a ¶ Qui habitat: habitare enī ē ꝑmanētis nō diſcedētis: q̄ tātam igit ſpem nō in ꝓprijs virib⁹ ponit ſ; ī altiſſimi volūtate conſtituit. talis vir ꝓtegitur a dño celi. dicit enī qui hic habitat: illic cōmorabit. hoc ē. q̄ in iſto ſeculo ab ipo nō diſcedit in illo ſp̄ manſurus eſt

b ¶ Hoc dicet ille. q̄ ſibi ſolū credit vtile. qđ dignat ſupna pietas ꝓſtari. Cū dicit Xo ſuſceptor me⁹: totuz ſe cōfirmat in ei⁹ bñficia ꝓieciſſe. Refugiū cū dicit. nullū ſibi aliud eſſe ꝓfitet auxiliuz. ſed qñ h⁹ ſeculi tēpeſtatibus quatit. ad portū diuīe mīe ſe ꝯfugere velle teſtat.

c ¶ Sperabo in eū: cām dicit cur ī eū ſperare debeat. q2 ipſe nos ab inimicorū ſiue ſpūaliū. ſiue carnaliuz pōt liberare verſutijs: qui laqueos ponūt. vt venatores q̄bus poſſint ignorātes doloſis inſidijs irretire. Verbū aſperū ē. oē verbum qđ ꝯ regulas diuinas dictū eſt.

d ¶ Scapule dei: ſūt opatōes mirabiliū. ꝑ quas velut q̄buſdā hūeris Xtus diuiq mō

¶ Laus cantici dauid:
¶ Propheta ꝑdicit oēm
fidelē dei adiutorio circū-
dari: laudē q̄ xp̄i denūciat
Pſalmus. xc.
a Qui habitat in adiuto
rio altiſſimi: ī ꝓtectōe
b dei celi: cōmorabit. Di-
cet domio ſuſceptor meus
es tu: ⁊ refugiū meū de-
us meus: ſperabo in eum.
c Qm̄ ipe liberabit me de la
queo venantiuz: ⁊ a verbo
d aſpero. * In: ſcapul' ſuis
obumbrabit tibi: ⁊ ſub pē
e nis eius ſperabis. Scuto
circūdabit te veritas eius
non timebis a timore no-
f cturno. A ſagitta volante
in die: a negocio ꝑambulā
te in tenebris: ab incurſu ⁊
g demonio meridiano. Ca-
dēt a latere tuo mille: ⁊ de-
cē milia a dextris tuis: ad
te aūt nō appropinquabit
h Verūtñ oculis tuis ꝯſide-
rabis: ⁊ retributōz pctōꝝ
i videbis. Qm̄ tu es domie

ſtrat. Pēne ſunt monita ꝓphetaꝝ. q̄ ſi recipiant pura mente: fideles aīas ad celos vſq3 ꝑducūt. Et ſi q̄ras q̄d iſta obūbratio preſtet. dico. vt ꝑ diez ſol nō vrat te neq3 luna ꝑ noctē.

e ¶ Circūdat nos veritas ſcuto .i. xp̄c ſua ꝓtectōne. ne ardētibus ſagittis diaboli ꝑcutiamur. Nō timebimus a timore nocturno. i. diabolū q̄ ſp̄ in tenebris eſt vt ꝑcutiat. Siue hoc dicit l3 ī errore fueris q̄ nox eſt. tñ nō timebis ſub ſcuto veritatis. q2 ꝓteget te illō.

¶ f Sagitta volās ꝑ diē: manifeſta ē ꝑſecutio tyrannorū. Negocium in tenebris prauū ſtudiū eoꝝ ītellige. Demoniū meridianū periculū maximū ē: feruore ꝑſecutionis accenſum: vbi ruina plerūq3 metuit: qñ infirmitas hūana ſupatur. Ruina aūt certe dicta ē quaſi repetēs ima

g ¶ Mille a latere eius: dicit caſuros. i. ab illa ſc3 ſūmitate iudicatōis q̄ iudicabunt ſcti cū xp̄o vt aſſeſſores: illi enī inde cadunt qui falſa ꝑſumptōe illud ſibi ꝓmittūt. S3 quoniā pauci hoc faciūt. iō ſubdit. A dextris decē milia: q2 multi putant ſe ad dexterā collocādos falſa opinatōe. cū hoc ī ſuis meritis nō habeāt Ad te nō appropīquabit. ſ. quilibet q̄ ſibi regnū dei fallaciter pollicebat. ⁊ ad remediuz pnīe non currebat. ponit Xo ꝑ infinito nūero nūerū finitū.

h ¶ Ocul' tuis dixit diuinū illū ꝯſpectū q̄ hoīm merita iudicāt. Illa eī ꝯſideratio retributio erit meritoꝝ. Videb. i. videri facies. illa ꝗ merituꝝ ī iudicio dei diſcretio ocloꝝ dei ꝯſideratio dr̄.

i ¶ Qm̄

105

spes mea. altiſſimū poſui-
k ſti refugium tuuꝫ. Nō acce
det ad te malū: ꝛ flagelluꝫ
nō appropinquabit taber-
l naculo tuo. Qm̄ angelis
÷ſuis:· mandauit de te: vt
cuſtodiant te in oibuſ vijs
m tuis. In manib⁹ portabūt
te: ne forte offendas ad la-
n pidē pedē tuū. Sup aſpi-
dē ꝛ baſiliſcū ambulabis:
÷ꝛ:· cōculcabis leonem et
o draconē. Qm̄ in me ſpera
uit liberabo eū: ꝓtegā euꝫ
qm̄ cognouit nomē meum
p Clamauit ad me ꝛ exaudiā
eū: cū ipo ſuꝫ in tribulatōe
q Eripiam euꝫ ꝛ glorificabo
÷eū:· :longitudiue dieruꝫ
plebo eū: ꝛ oſtendā illi ſa-
lutare meum.

¶ Pſ̄. cantici in die ſabba
ti. Vox eccłie de exaltatiōe
iuſtoꝝ ꝛ ꝑditōe impioꝝ.

Pſalmus. xcj.

a BOnū ē cōfiteri in dño
ꝛ pſallere noī tuo al-
b tiſſime. Ad annūciandum
mane miam tuā: ꝛ veritatē
c tuā ꝑ noctē. In decacordo

tu es dñe ſpes mea. qꝛ reſurgente dño: ſpem retributōis reliqua mēbra ꝑceperunt. Verū etiā dñs ſaluator ꝑ id qđ mortu⁹ ē: refugiū ſuuꝫ no ſcit᷑ in altiſſimo poſuiſſe. vñ merito eccłia ſequit᷑ eius exemplū eū ſibi refugium ponēs quē ille habuit

k ¶ Licet xp̄c a iudeis conuicia ꝑtuliſſet tñ nihil mali corpi ſuo ſuo appropinquare valuit. hic em̄ flagellū poſitū eſt qđ delicta caſtigat. tale xp̄o nō appropinquauit. qꝛ nihil caſtigandū ꝛ flagellāduꝫ habuit. vñ ypalage eſt. qꝛ ipe malo aut flagello nō appropinquauit que ſnīa in lr̄a pſalmi vertit᷑. Flagellū ꝗꝫ ꝓ ope flagello digne ponit᷑. l ¶ Nā ꝙ legitur angelis eē mādatū vt eā debeāt cuſtodire hūane infirmitatis eſt. Vñ ꝛ dī in euāgelio apparuit illi angelus de celo cōfortans eū. ꝛ vt ipam hūanitatis naturā ꝑfectiſſimā declararet adiecit. ne forte offendas. m ¶ Ne offendas. i. ne in legē q̄ i lapideis tabulis ſcp̄ta videbat᷑ incurreret: q̄ venerat gētes legem ꝛ euangelicā doctrinam edocere. i. ne ſoluat legē ſ; impleat.

n ¶ Nā iſta nomia diabolo aptāt᷑. Aſpis eſt em̄ dū occulte ꝑcutit. baſiliſcus cū palaꝫ venena diſſemiat. Leo dū pſequit᷑ innocētes. Draco cū negligentes impia voracitate deglutit. verū hec oia. glorioſo aduētu dñi pedibuſ ipius ꝓſtrata iacuerūt o ¶ Hūc ģ beatū virū q̄ hitat in adiutorio altiſſimi liberatū dicit. qm̄ ſpem ſuā in ipius virtute repoſuit. et iō etiā ꝓtectū ab oībus inſidijs diaboli. Cognoſcit nomē p̄ris q̄ filiū nō putat eē miorē p̄re. p ¶ Exaudit᷑ q̄ clamat ad dñm. dū ei ꝑmia ꝓ futura ꝯcedit. Dicit cū ipe ſum. i. dū. ſ. mens in anguſtijs deuota feruēti⁹ tribulat᷑. Ereptus vtiq; ex hoc mūdo. glorificandus ē iuſtus. qñ in illa btītudīe collocat᷑: vbi iā tribulatio locuꝫ ñ habebit. q ¶ Lōgitudo em̄ dierū vita ē eterna quā nullus terminat finis. Oſtēdā illi ſalutare. hoc ē ei qđ fidelib⁹ in ſūma remuneratōe ꝓmittit᷑. qꝛ ſalutare xp̄m dñm ꝯtuēt᷑ vbi totū deſideriū ſpeꝫ q; beatoꝝ iplet. Oīo

PReſta nobis dñe: ꝑ inuocatiōꝫ noīs tui: aſpidis ꝛ baſiliſci letalia venena calcare: vt oñſum nobis ſalutare tuū. aduerſus inſidias inimici: ſpiritał clipei vmbraculo muniamur. Per.

¶ Pſ̄. cantici admonet nos vt in vniuerſis actibuſ nr̄is diuinitati grās referre debeam⁹. Dies ſabbati: req̄eſ interp̄tat᷑ ꝑ quā cōmonemur ab oī praua actiōe ceſſare. a ¶ Bonū ē ꝯfiteri. hoc ē. ꝑmū age pniam ꝛ dele pctā. deinde pſalle altiſſimo b ¶ Mirabiliter vita nr̄a duob⁹ ꝯcluſa eſt ſermonib⁹: mane ſignificat gaudiū. ꝛ tc̄ miā ſ; ipi⁹ annūciare debem⁹ Nox indicat triſticiā ꝛ ſil'r tunc in tribulatiōibus ꝟitatē ipi⁹ p̄cipimur ānūciare. qꝛ iuſte ꝛ merito patimur. Sic em̄ in ꝓſperis mia oſtēdit᷑ q̄ dat indignis. et malis bonus eſt. ita in aduerſis veritas mōſtrat᷑ qua dixit pctōres puniēdos. c ¶ Decacordū pſalteriū. decem p̄cepta legis ſunt. Canticū ꝛ cithara ē

gaudiũ boni opis.i.elemoſinarũ iocũda lar
gitio.Cithara xpo cantat. q̇ opa bona pficit
ſine aſperitate triſticie. d ℭ Delectatã
ſe dicit mater eccia in factura dñi.qm̃ q̇cq̇d
boni accepit. nõ ſuis meritis ſ ſuo dño ap/
plicauit. Et exultare ſe
in dei opibus nõ xpo in
ſua felicitate: ſ in ipi⁹
volũtate pfitet. vt ait
apl's. ipius em̃ figmen
tũ ſumus. e ℭ Ob
ſtupeſcit pp̄heta vehe/
mẽti⁹ ipa opa ⁊ dñi ma
gnificẽtiã. Nimis pfũ/
de ſunt facte cogitatio
nes eius. vt ſicut dya/
bolus p ſupbiã corruit
ita hũanũ genus bñfi/
cio hũilitatis poſſit ab
ſolui.q̇s hoc ⁊ ſi'lia p/
fundabit. f ℭ Eſt
vir inſipiẽſ: q̇ celeſti ſa
piẽtia euacuat⁹ ⁊ hũa/
nis verſutijs pbat eſſe
pleniſſim⁹:iſte nõ cog/
ſcit opa dei. q2 caſuale
credit qd̃ geri'r. Sic q̇
dã phi dixerũt. Stult⁹
aũt vtiq3 eſt q̇ nec diui
nare cogſcit nec ipſos
ſeculi actus intelligit.
quos vulgo brutos vo
cam⁹. g ℭ Dicit ei
h florere pctõres ſicut
fenu3. ſ in illo iudicio
eos aſſerit celeriter in/
terire.⁊ ibi cũ ad iudi/
ciũ venerint hũanis cõ
ſpectib⁹ apparebũt cor
da eo⁊ alijſ q̇ hic appa
rere nõ potuerũt.
h ℭ Sequit cã cur
appareãt.non vtiq3 ad
gloriã ſed vt intereãt.
Pulcre.n.expoſita eſt
pena dãnato⁊. ñ.n.ſic
pereũt vt eẽ iã deſinãt
ſ in ſeculũ ſeculi defi/
ciũt. q̇ nũq3 a ſuis affli
ctõibus exuunt.tu aũt
altiſſimus:ſubaudiẽdũ ẽ pmanebis. N
Et nihil ẽ bonũ niſi qd̃ eternũ ẽ.qd̃cũq3 bo/
nũ finẽ h3 nec inter bõa numerãdũ ẽ.Quid
em̃ pdeſt ſi ante diẽ rex fui:hodie in carcere
morior:oẽ qd̃ eſt pteritũ ⁊ finẽ h3 nihil eſt.

pſalterio: cũ cantico in ci/
d thara. Quia delectaſti me
dñe in factura tua: ⁊ in opi
bus manuũ tuarũ exulta/
e bo. Quã magnificata ſunt
opa tua dñe: nimiſ pfunde
f ſunt cogitatões tue. Vir
inſipiens nõ cognoſcet: et
ſtultus non intelliget hec.
g Cũ exorti fuerit pctões ſi
cut fenũ: ⁊ apparuerit oẽs
h q̇ opant iniq̇tatẽ. Vt inte/
reant in ſeculũ ÷ ſeculi:· : tu
aũt altiſſimus in etnũ dñe
i ÷ Qm̃:· ecce inimici tui do
mie ✳ qm̃ ecce inimici tui:·
pibunt: ⁊ diſpgent oẽs q̇
k opant iniq̇tatẽ. Et exalta/
bit ſicut vnicornis cornu
meũ: ⁊ ſenectus mea i mia
l vberi. Et deſperit oculus
meus inimicos meos: ⁊ in
ſurgentib⁹ in me. malignã
m tib⁹ audiet auris mea. Iu
ſtus vt palma florebit: vt
cedrus libani mltiplicabit
n Plantati in domo dñi: in
atrijs domus dei nr̃i flore
o bũt. Adhuc multiplicabũ

i ℭ Inimici dei ſunt demonũ cultores.⁊
q̇cũq3 pceptis eius obuiare ſatagũt. Illi eñ
diſpgent qñ a grege dñi fuerint ſegregati.
k ℭ Hic em̃ vnicornis exaltatõem ſigni/
ficat vnitatis. Illa em̃ vnitas fortitudo ſub
limis ẽ. vbi ſctõ⁊ glia
decorat eccĩam. Sene/
ctus candidũ caput h3
que ſilitudo dat recte
eccie. qm̃ omĩa merita
ſcto⁊ tãq3 cani capitis
puriſſima luceſ fulge/
bunt.cuius ſenectus:
ad vitã ducit ppetua3.
l ℭ Inimici.ſunt.ſ.
eccie oparij iniq̇tatis.
quos tũc deſpicit deus
qñ in ſiniſtra pte ſegre
gatos ſe eſſe cogſcunt.
Inſurgẽtes ſunt mali
gnantes.diuiteſ. q̇ hic
paupertatẽ deſpiciũt.
Hos audient aureſ ho
minũ fideliu3: quando
dicũt. q̇d nobis pfuit
ſupbia nr̃a.
m ℭ Iuſt⁹ recte cõ/
pat palme.hec em̃ ſup
terras hiſpida ẽ. ſ vbi
ad ſupna pceſſerit. dul
ciſſimo⁊ fructuũ ſuaui
tate cõpletur. Et dicta
ẽ palma: q̄i pacis alũ/
na: ſic vita iuſto⁊ duriſ
eſt in hoc mũdo labori
bus plena. ſ in ſupnis
ẽ pulcerrima. Cedrus
lignum bene olens. ad
pondera portanda ap/
tiſſimũ ⁊ fortiſſimu3. et
multũ palma celſi⁹ cre
ſcens (qd̃ maxime in li
bano celſius inuenit)
iuſtos ſignificat reple/
tos bonis opibus.
n ℭ Plantatio. hic
pdeſtinatio dei intelli/
git. q2 niſi q̇s in ea plã
tatus fuerit: cremẽtu3
feliciſſimũ nõ habebit
Atriũ em̃ initiũ d3 mãſionis: ibi florebit iu/
ſtus: qñ in illo initio reſurrectõis audita fe
licitate gaudebit.i. qñ dicere audiet venite
benedicti ⁊c. o ℭ Senecta hoĩm: arida
eſt: eccĩa xpo tũc magis incipit eẽ vberrima:

q̄ñ ad finē ſeculi fuerit dño miſerāte ꝑducta
Bene patiētes erunt. q̄ꝛ paſſiones beatoꝝ
celoꝝ regna conquirunt. Et tūc annūcient:
q̄m iuſtus eſt dñs. ꝛ q̄m rectus eſt ꝛc.
p Q̄m rectus dñs. q̄ ſeruis ſuis ꝓmiſ
ſa cōpleuit: ꝛ nō ē ī eo
iniq̄tas. vt in hoc mū/
do permiſiſſet ꝓclitari
martirio: quos ibi non
coronaſſet p̄mio.

Exultatio et̄na ſan
ctoꝝ deus. qui iu/
ſtos diuerſis bonoꝝ
refectos impēdijs. flo/
rere palmiferis atrijs ī
marceſſibiliter facis: q̄
ſumus. vt remiſſis mo
libus delictoꝝ. eoꝝ no
bis ſocietatē dignāter
imptias. Per.
Canticū ad laudē
ꝑtinet diuinitatis. Ipi
dauid. xp̄o aptat̄. In
die ante ſabbatū. ſexta
feria eſt q̄ ſabbatū p̄ce
dit. Terra: hic hoīem
ſignificat cui dr̄: terra
es ꝛ in terrā ibis. queꝫ
inter inicia reruꝫ ſexto
die creatoꝛ cōdidit.
a Cōſiderans ꝓ/
pheta q̄ ventura erant
regnaturū eē dñm: cuꝫ
magna exultatōe cōce/
lebrat. Decorē induit
.i. pulcritudinē ſue ma
ieſtatis oñdit q̄ñ trāſ/
figuratus ē in mōte co
rā diſcipulis. Indut⁹ ē
dñs fortitudinē. q̄ꝛ dia
bolū opp̄ſſit. ℟ Et
p̄cinxit ſe: cuꝫ multitu/
dine angelica circūda/
tus remeauit ad p̄rem.
b Firmauit orbē
terre. i. ecc̄iaꝫ. vt ī euā/
gelio. tu es petrus ꝛ ſu
per hanc petrā edifica
bo ecc̄iam meā: q̄ nō cō
mouebit̄ vllatenus. q̄̄
uis ꝑſecutōe frequēter
vexet̄. c Parata ē ſedes. i. mēs fide/
liū. ſicut eſt. ſup quē requieſcit ſpūs me⁹. ni
ſi ſup hūilē ꝛ trementē verba mea ꝛ quietū.

tur in ſenecta vberi: ꝛ bene
patientes erūt vt annūciēt
p Q̄m rectus dñs deus nr̄:
ꝛ nō eſt iniquitas in eo.
Laus cātici ipi dauid
in die ante ſabbatū q̄ñ fun
data eſt terra. Laus ec
cleſie de incarnatōe ꝛ d̄ re
gno xp̄i. Pſ. xcij.

Dominus regnauit de
corē indutus ē: indu/
tus ē dñs fortitudinē et p̄/
b cinxit ſe. Eteīm firmauit oꝛ
bē terre: q̄ nō cōmoue/
c bit̄. Parata ſedes tua ex/
d tunc: a ſeculo tu es. Eleua
uerūt flumina dñe: eleua/
uerūt flumina vocē ſuam.
e Eleuauerūt flumina flu/
ctus ſuos: a vocib⁹ aqua
f rū multaꝝ. Mirabiles ela
tiones maris: mirabilis in
g altis dñs. Teſtimonia tua
credibilia facta ſunt nimis
domū tuā decꝫ ſanctitudo
dñe in longitudine dierū.
Pſ. dauid quarta ſab
bati. Oratio fideliuꝫ.
vt a ꝑſecutoꝛibus q̄ deum
ignoꝛant liberentur.

Extunc. i. ab incarnatōe xp̄i. A ſeculo: deita
tē (que coeterna regnās cū p̄re. neſcit eē ſub
tpe) oñdit in xp̄o. d Flumina dñi ſūt
vicꝫ apl̄i. qui de ſpū ſancto potati ſunt. q̄ me
rito voces eleuaſſe dicta ſunt. q̄m auctoꝛi
ſuas laudeſ ſalutariter
obtulerūt. e Ele
uauerūt flumina fluct⁹
.i. apl̄i ſermones irri/
guos. ipoſq̄ in p̄dica/
tōibus erexere ſanctiſ/
ſimis: A vocibus aq̄rū
gentes ſignificat q̄ ad
catholicā fidē deū lau/
dando cōueniunt.
f Elatōes maris:
ſapientes ppl̄os in ec/
cleſia catholica ſignifi
cat: q̄ꝝ mirabiles ela/
tōes tunc fiūt q̄ñ man/
datiſ dei firma mēte cō
ſiſtūt. Mirabilis in al/
tis dñs. ℟ Q̄ñ reſi
det ad dexterā patris.
g Teſtimonia eīs
ꝓphetaꝝ: nimis credi/
bilia facta ſunt: q̄ꝛ in/
carnatiōe dñi reuelata
ſunt: que ī ſacriſ libris
tenebant̄ occulta. Do
mus: eſt vtiq̄ vniuer/
ſalis ecc̄ia: hanc decet
ſanctitudo .i. copioſa
benedictio xp̄i aduēt⁹
quo aduentu eā ſic oꝛ/
nat. vt nūq̄ deſerat. lō
gitudo dierū eternita/
tē ſignificat. Naꝫ ſicut
q̄dā dixit. longitudo nō
eſt. in qua ē aliquid ex
tremū. Oratio.

Domine oīpotēs q̄
paterna p̄cinctus
v̄tute celū. mare. terrā
q̄ locaſti. exaudi ſup/
plices tuoſ. ꝛ da credu
litatē in teſtīonijs tuis
indue nos foꝛtitudinē
ꝛ decoꝛē ſcīficatōis. q̄.
Pſ: ſcām ſignifi/
cat opatōꝫ q̄rta ſabbati
feria q̄rta ē. in q̄ die lūinaria in firmamēto ce
li fcā narrāt̄. ſic in ecc̄ia ſunt fundati electi.
de quoꝝ patria pſalmus iſte plurimū narrat.

Pſalmus .xciij.

a Deus vltionū dn̄s: de
us vltionū libere egit
b Exaltare ꝙ iudicas terram:
redde retributōem ſupbis
c Uſqꝫquo peccatores dn̄e
vſqꝫquo pctōres gloriabū
d tur. Effabuntᷣ ⁊ loquētᷣ ini
q̄tatē: loquētᷣ oēs ꝙ opantᷣ
e iniuſticiam. Ppl'm tuū dn̄e
hūiliauerūt: ⁊ hereditatem
f tuā vexauerūt. Uiduam ⁊
aduenā interfecerūt: ⁊ pu
g pillos occiderūt. Et dixe
rūt nō videbit dn̄s: nec in
h telliget deus iacob. Intel
ligite inſipiētes in pplo: et
i ſtulti aliqn̄ ſapite. Qui plā
tauit aurē nō audiet: aut ꝙ
finxit oculū nō conſiderat.
k Qui corripit gētes nō ar
guet: ꝙ docet hoiem ſciam
l Dn̄s ſcit cogitatōes hoim
m qm̄ vane ſunt. Beatus hō
quē tu erudieris domie: et
de lege tua docueris eum.

a C Deus enī terribile nomen eſt. qm̄ ex greco quod ſignificat timorē deſcendit. Ultionū dn̄s eſt qui iudicaturus erit mundū. ⁊ vltionibus iuſtis affliget obſtinatos. Libere egit .i. nullo impediente totū mundum iudicabit.

b C Tunc exaltatꝰ eſt coram diſcipulis: qn̄ eū in maieſtate ſua ad gloriā cōſtat reſurrexiſſe ꝑpetuam. Judicabit terram. qn̄ maieſtatis ſue ditiōe iudicabit terrenos homines. Superbi aūt illi ſunt ꝙ in ſua malignitate deficiunt: illis ergo retributio redditur: cū audierint. ite in ignem.

c R Non ſufficit eis peccatores eſſe ſed etiam in peccatis gloriantur. Prima quippe infelicitas eſt peccare. ſecunda in fine vite pniam nō agere. quod gloriabundis in malicia euenire ſolet. C Qui in die iudicij ſi hō non emendant. gloriari non poſſunt. Dicit ergo quouſqꝫ gloriantᷣ: quaſi diceret vſqꝫ ad finem vite. qꝛ poſtea ceſſabit gloriatio ⁊ malicia.

d C Qui ſūt qui loquūtur iniquitatem niſi illi qui dicunt. quid nobis ꝓderit ſi iuſte vixerimꝰ aut qd illis ꝓfuit: qui in hac vita conuerſati ſunt innocenter. qui vt ceteri mortui ſunt.

e C Per ppl'm viros dicit fideles. quos dicit humiliatos: quoniā deo contumelias fieri audiebant: neceſſe eſt enim deuotum famulū dolore cruciari qn̄ aliquid irreuentiſſimum de deo audierit. Hereditatē dicit populos xp̄ianos. quos innumeris cladibus a ſupbis pſecutoribꝰ cōſtat eſſe vexatos. f R Vidua ſm̄ tropologiā eſt aīa peccatrix que deū verū amiſit: pupilli vero illi ſunt qui pr̄em deū nō habent quos heretici interficiunt. ſicut ⁊ praui diuites: ceteros humiles affligūt. g C Eſtimāt enī dementes deū non vidiſſe mala illoꝝ cū peccāt. qn̄ ſe nō ſentiūt ſub celebritate ꝓcelli: dū ille pius moderator exclamat. nolo mortē pctōris. Deꝰ iacob .i. deꝰ xp̄iāi ppl'i.

h C Inſipiētes illos appellat ꝙ in eccl'ia ꝯſtituti. felicitate hꝰ ſeculi gaudēt. ſtultos aūt dicit ſapite. i. vos ꝙ vere religionis expertes blaſphematis apte. dicētes deū nec videre nec ītelligere hoīm facta. vos inqꝫ ſtulti ⁊ dementes aduertite pietatē dei.

i C Iſti verſus increpatiue legēdi ſunt. oſtēdūt enī in deo eē virtutes audiendi vidēdiqꝫ ac ſi dicat. ꝙ tibi plātauit aurē nō audiet: audiet vere. ⁊ ꝙ finxit oculū ad videndū nō videt. R Certe totus oculus eſt ꝙ oīa videt: totus manus eſt. qꝛ oīa opatᷣ. ⁊ qcq̄d membra nr̄a valēt ipe opatᷣ.

k C Qui corripit gētes. i. ꝙ erudit gētes ꝑ legē ſuā ⁊ ꝓphetas nō arguet? arguet vtiqꝫ: ꝙ docet hoiem ſciam. ipe nō hꝫ? hꝫ vicꝫ. qꝛ plenitudo ſcie in deo ē.

l C Cogitatiōes enī taliū hoim oīno vaniſſime ſūt. qs dn̄s nouit qꝛ ipi ꝑ ſe noſſe nō pn̄t ꝙ prauis cogitatōibus occupātᷣ. vanū .n. dicimus qcq̄d a veritate diſcedit. qcq̄d vtilē n̄ hꝫ fructū. m C Cōtra vanos. hn̄ ponitᷣ beatus. qꝛ ſicut illi caducis cogitatōibꝰ eludūtᷣ ita iuſti doctrine celeſtis veritate firmantᷣ. ſūtqꝫ reuera beati. qm̄ mūera celeſtis ſapīe ꝑceperūt. R Hn̄ certe felix. qꝛ deo magr̄o vtitᷣ. De lege. i. ſcripturis ſctīs. Lectio quoqꝫ illius ſcripture ſancte mitigat tribulationes. vn̄ ſequitᷣ. vt mitiges ⁊c̄.

107

n ¶ Cōſtat eſſe beneficiū ſancte legis. vt in aduerſis iſtius mundi xp̄ianus diſcat patientiā qua oīa ei mitigant̄ aduerſa. Dies mali p̄ns mūdus eſt. in quo iuſtus expectat tolerando ꝑ patiam aduerſa: donec oībus peccatoꝛib⁹ fouea damnatōis ꝑparet̄ eterna.

n Ut mitiges ÷ ei :· a diebus
malis: donec fodiat̄ pec-
o catoꝛi fouea. Quia nō re-
pellit dn̄s plebē ſuā: ⁊ he-
reditatē ſuā non derelinq̄t
p Quoaduſq; iuſticia cōuer
tet̄ in iudiciū: ⁊ qui iuxta il
lam: oēs qui recto ſunt coꝛ
de. ÷ Dyapſalma :·.
q Quis ꝯſurget mihi aduer
ſus malignātes: ÷ aut :· q̄s
ſtabit mecū aduerſus ope-
r rantes iniquitatē. Niſi q2
dn̄s adiuuit me: paulomi-
nus hitauit in inferno aīa
s mea. Si dicebā motus eſt
pes meus: mīa tua dn̄e ad
t iuuabat me. Scōm multi-
tudinē doloꝝ meoꝝ in coꝛ
de meo: cōſolatōes tue le-
v tificauerūt aīam meā. Nū
q̄d adheret tibi ſedes ini-
quitatis: qui fingis laboꝛē
x in p̄cepto. Captabāt i ani-
mā iuſti: ⁊ ſanguineȝ inno-
centem condemnabūt.

o ¶ Plebē ſuā. dicit fideliſſimoſ chꝛiſtianos. q̄ ad dn̄m tota mētis intentiōe feſtinant. Hereditas ē hūana. q̄ ad ſucceſſoꝛem pꝛioꝛis dn̄i moꝛte tranſfertur. ſed lȝ hereditas xp̄i ſit ſuo ſancto ſanguine acquiſita tñ nunꝙ perdit ſuū auctoꝛē. ſed cū ip̄o poſſidet̄ ſemꝑ.

p ¶ Tunc cōuertet̄ iuſticia hoīm i iudiciū qn̄ ſedētib⁹ ap̄lis ſuper xij. ſedes dabunt̄ iuſtiſ p̄mia eterna. ⁊ iuſti iudicabunt impios. Et q̄ iuxta illā (interrogādo dicit) ſcȝ iuſticiaȝ. Rñdet oēs recto coꝛde.

q ¶ Teſtat̄ eī xp̄c ſibi ſolū deū eē adiutorem ꝯ malignos ſpūs. Et interrogatiue legēdū eſt. quis ꝯſurget. i. nemo ꝓ me aduerſus demones certatur⁹ aſſiſtet. dum potius hoīes eos maliſ imitatōibus ſubſequant̄. Aut quis ſtabit. i. nullus ſtabit ī acie certaturus. q̄ſi diuerſis iaculis vulnerādus. vt nō defendēdo ſed patiendo ſtet.

r ¶ Dicit eī. niſi q2 dn̄s. vox xp̄i ī perſona membꝛoꝝ. ac ſi dicat. ī illā foueā ꝑtinus incidiſſem. in qua pctōꝛes certū eſt poſſe demergi. Paulominus habitauerat. i. vanis ꝑſuaſionib⁹ potuiſſȝ decipi aīa mea: niſi meruiſſet a dn̄o liberari.

s ¶ Hic beneficiū celerrime confeſſionis oſtendit̄. vt cū ſe hō lapſum in peccatis cōfitetur. ſtatim munera diuina dimittendi peccata ſubſequunt̄. Si igit̄ dicebam. motus ē pes meus. i. peccaui. ꝗſtatim dixi vero coꝛde: miſericoꝛdia tua adiuuabat me: tm̄ valet accelerata confeſſio vt añ remittat̄ peccatū ꝗ puniatur.

t ℞ Scōm multitudinem id eſt quantū fuit pondus penitentie: tant⁹ fuit numerus conſolationū. quia quādo egi penitentiam ⁊ ſuſtinui tribulatōem in preſenti vita. tunc conſolari gaudebam in futura: ⁊ quantomagis egi penitentiā tantomagis conſolatus es me. Unā fudi lacrimam: vnam merui conſolatōem: decē fudi lacrimas: decē merui conſolatōnes quot patimur vulnera: tot meremur ⁊ coronas. et magnitudo tribulationū magnitudo p̄mioꝝ eſt.

v ¶ Nūquid. negatiue legēdū eſt. Sedes iniquitatis eſt mundi huius voluptuoſa poſſeſſio. que dn̄o adherere non poteſt. p̄ceptum enim domini habȝ beati qui lugent ⁊ qui perſecutiōem patiunt̄ pꝛopter iuſticiā. qm̄ iſtoꝛū eſt regnum celoꝝ. ⁊ preceptum domini in pꝛeſenti ſecl'o laboꝛē ⁊ doloꝛē habet. non requiē nec gaudium. q2 arta ⁊ anguſta via eſt que ducit ad vitā. Fingere eſt plaſmare dicimus. ⁊ q̄ mentit̄ aliq̄d ſibi plaſmare videtur. Hic autē fingere deo attribuitur ille foꝛmauit laboꝛem in p̄cepto.

℞ Nemo enim doꝛmiens coꝛonatur.

x ¶ Captabunt eī dixit q̄ſi captioſe tractabunt: q2 veram cām criminis in martiribus perſecutoꝛes inuenire non pn̄t. Et ſanguinē innocētē. Ad xp̄m hoc pōt referri. q̄a vere innocens ꝓ nr̄a redemptiōe ſn̄iam iniuſte condemnatōis accepit.

r ¶ Hic oſtendit nihil valere ꝑſecutiões hoim̄ cõtra xp̄m. vel ꝯtra martyres. ⁊ eo tēpore magis dicit diuinū ſibi ꝓueniſſe refugiū. qn̄ ſupbia hūane ꝑſecutõis ſtudio inflata eſt. q꞉ ꝑ hanc. illa beatitudo coronal' palme ꝑparat. Et deꝰ meꝰ in adiutoriū ſpei mee. qm̄ hic adhuc ſpez habemus: nõ rem tenemꝰ ſed ſpem in futuro relinquimuſ. q꞉ iam nr̄m deſideriū poſſidemus.
3 ¶ Et reddet illis. id ē retribuet mal' ſm̄ vota neq̄tie ſue. Et nota ꝙ hoc nomē malicia eſt capax oīm criminū. ſicut charitas ē capax oīm virtutuz. Diſꝑdet eos. i. a ſuo regno alienos efficiet.

Oro.

Audi nos dn̄e beniuolentias legis tue. ⁊ eſto nobis in tribulatõe refugiū. q̄ homines prudenter inſinuas: ſciam ne derelinquant. Per.

¶ Laus: vocis ſignificat deuotiõem: canticū: hilaritatez mentis. qꝺ vtrunq꞉ in ope pſalmodie debꝫ eē ſociatū Ipſi Dauid ſignificat xp̄m cui laus iſta cãtatur. a ¶ Venite eiſ illis dicit̄ q̄ longe poſiti ſentiunt̄. q̄ ſe necdū fidei integritate populo fideli iunxerunt. Eſt aūt exultatio hꝰ ſeculi: que occupat aīas infideles. iō addidit deo. de quo vera eſt exultatio. Jubilare eſſe magnū modūz leticie. cui ſermo non ſufficit ſepe dixim̄ꝰ. b ¶ Preocupare: ē aliq̄d ante facere q̄ȝ ille poſſit videre q̄ credit̄ aduenire. Faciē dicit: cõſpectū xp̄i in iudicio. i. vt cõfiteamur facinora nr̄a ante iudicialē eiꝰ aduentū. Jubilemus in pſalmis. Id ſcꝫ in cordibus nr̄is pſallētes, i. grãs agētes.

r Et factus eſt dn̄s mihi i re
fugiū: ⁊ deus meus in ad
3 iutorium ſpei mee. Et red
det illis iniquitatē ipoꝝ: et
in malicia eoꝝ diſꝑdet eoſ
* diſꝑdet illoſ: dn̄ſ deꝰ nr̄
¶ ÷ Laus cantici ipi dd.
¶ Propheta incitat populos ad laudē dei cõuenire. Pſal. xciiij.

a Venite exultemꝰ dn̄o:
iubilemus deo ſalu
b tari nr̄o. Preocupemus fa
ciē eiꝰ in cõfeſſione. ⁊ i pſal
c mis iubilemꝰ ei. Qm̄ deꝰ
magnuſ dn̄s: ⁊ rex magnꝰ
d ſuꝑ oēs deos. Quia i ma
nu eius ſunt oēs fines ter
re: ⁊ altitudies mõtiū ipiꝰ
e ſunt. Qm̄ ipius eſt mare et
ipe fecit illud: ⁊ ſiccam ma
f nus eius formauerūt. Ve
nite adoremus ⁊ ꝓcidamꝰ
⁊ ploremus ante dn̄m qui
fecit nos: q꞉ ipe ē dn̄s deꝰ
g noſter. Et noſ ppl's paſcue
eius: ⁊ oues manus eius.
h Hodie ſi vocē eius audie

c ¶ Dicendo em̄ qm̄ deꝰ magnus. oñdit illū eē potentiorē: magnuſ quippe hic nõ dr̄ niſi q̄ ſumme ꝑtãtis arcem tenere monſtrat̄. Deos etiaz hoīes ſanctos appellat. ſuꝑ q̄s dn̄s rex magnus ē. qm̄ creat oīa ⁊ regit vniuerſa. d ¶ Fines t're ad gentes ꝑtinet vniuerſas. que xp̄o fideli deuotõe ſubiecte ſunt. Altitudines montium ꝑtãtes ſeculi honoreſq꞉ terreni ſunt. q̄ tñ domino ſubiecti ſūt. ⁊ iō ipius eē dicunt̄. Id Pugillo enim. i. ꝑtãte cõcludit oēm latitudinē terre. e ¶ Mare: ſignificat gentes. q̄ in hoc ſeculo varijs vicioꝝ flatibus cõmouētur. Arida ppl's fidelis eſt: fontes fidei adhuc ſitiens. quos dono ſue miſe fundare dignatus eſt xp̄c: his oībus iungendū eſt: iubilemꝰ ei. f ¶ Hortat̄ nūc xp̄ianū ppl'm ꝓpheta ad ſatiſfactõem pn̄ie. Adoremus. i. corꝑis inflexione incuruemus. ꝓcidamꝰ vt ante ipm nos ꝓſternamuſ. totaq꞉ mēbroꝝ effuſione tendamur. Ante deū plorare eſt pios fletus effundere. ⁊ peſſima facta damnare. nã ſi tota cordis puritate depcemur. facile nos q̄ fecit ⁊ reficit. Et cãm triplicē huius adoratiõis hūilis ſubijcit qm̄ ipe fec̄ nos ⁊c̄. g ¶ Dicit em̄ quid ſint fideles: vtiq꞉ oues paſcue dn̄i. q꞉ eternis delitijs: felici ſorte ſatiant̄. h ¶ Hic ſb̄dit vnã cõditiõem neceſſario ꝑ requiſitã ad h̄ vt ſint hoīes vere oues xp̄i dicēs. Hodie ſi vocē eius audieritis. Nã qui vocē dn̄i non audit nõ grex dicit̄ eius. nec ī paſcuis eius collocat̄. Hodie ꝓ ꝑ quolibet tꝑe poſitū ē. velut dicat̄, quocūq꞉ tꝑe vel die. eiꝰ vocem

audieritis.nolite obdurare corda vr̄a.
l ¶ Tentatio em̄ iudaica ꝯ moyſen gra-
ui murmuratōe ſurrexit dicens. nec eſcam ſi
bi in deſerto dari.nec aquā potabilē diuīa lar
gitate ꝓcedi.ꝙpropt̄ culpa gentū iſtis repe-
tit' vt debita vīdicta ti-
meat'. k ¶ Ubi fcat ī
deſerto:ibi apparuit po-
teſtas dei:qn̄ eſca venit
ex aere. potuſq3 ex lapi
de. Ibi ꝓbauerūt ope-
ra mea. qn̄ māna pluit
eſurientibus.qn̄ ɔtur-
nicū multitudo venit.
et aquas lapis dedit.
Et viderunt. hoc ipſis
improperiū dr̄. Nā vi-
derunt τ tn̄ nō credide
rūt. l ¶ Quadra-
ginta annis. oē tp̄s vi-
te p̄ntis ſignificat. de-
narius etem̄ numerus
pfectus eſt ꝙ dum ad q̄
tuor mundi ptes adiū
git'.ad q̄dragenariū vſ
q3 puenit. m ¶ Et
iſti nō cognouert vias.
qz.xl.annoꝝ tpe bene-
ficia dei ſcire noluerūt
Duobus modis iurare
dr̄ deus. iurat placat'
atq3 mitis.hic aūt iura
re dicit' iratus.qz vin-
dictā noſcit' cōminari.
Quid ē aliud in req3ez
dei nō introire: niſi p-
petua tormēta ſuſcipe.
Negatiue igit' legēdū
ē ſi introibunt.i.nō in-
troibunt. Oratio.
Salutare eximium
oīm ppl'oꝝ dn̄e re
ſpice ꝓpicius ſup oues
gregis tui:eiſq3 īptiēs
ſal prudētie introduce
re eaſdē innoxias ſem
piternā digneris in re-
quiem.Qui.

ritis:nolite obdurare cor-
l da vr̄a. Sicut in irritatōe:
ſcdm̄ diē tentatōis in deſe-
k to. Ubi tentauerūt me pa
tres vr̄i:ꝓbauerūt τ vide-
l runt opa mea. Quadragi-
ta annis offenſus fui gene-
ratōi illi: τ dixi ſemꝑ errāt
m corde. Et iſti nō cognoue-
rūt vias meas:vt iuraui in
ira mea.ſi introibunt in re-
quiem meam.
¶÷Qn̄ domus edificabat'
p' captiuitatē canticū huic
dauid÷. ¶ Laus fideliū:
de xp̄i incarnatōe τ de ex-
altatōe ecc̄ie. Ps̄.xcv.
a Cantate dn̄o canticu3
nouū: cātate dn̄o oīs
b terra. Cantate dn̄o τ bn̄di
cite noī eius:annūciate de
c die in diē ſalutare ei'. An
nūciate inter gentes gl'iam
eius: in oībus ppl'is mira
d bilia eius. Qm̄ magn' dn̄s
τ laudabilis nimis: terri-
bilis ē ſuper omnes deos
e Quoniam om̄es dij gētū

quippe miſteriū h' pſalmi in titulo eſt: tota
vite nr̄e ſacra τ ſalus in titulo ſunt.
a ¶ Cantat em̄ dn̄o canticū nouū. ꝙ vete
re hoīe depoſito:ꝑ grām baptiſmatis felici-
ter innouat'. Ois terra. catholicā ſignificat
ecclīam. ꝙ ꝑ cunctū or-
bē noſcit' eſſe diffuſa.
Noua domus:nouum
meret' canticū. Inno-
uata aīa cāticū īnouet
b ¶ Nomen em̄ dei
benedicim' qn̄ nr̄m ſa-
lutare ꝑ oīa cōfitemur.
De die in diē nūciatur
qn̄ aduentū xp̄i τ ꝓphe
te ꝓmiſerant. τ euāgeli
ſte veniſſe declararunt
Ita ſctm̄ ē. vt duo cele
ſtes dies annūciaſſe e'
gloriā cōprobent'. ſ. ve
tus teſtamētū τ nouū.
n Xp̄c em̄ in vtroq3
lucet. Nolite eū tm̄ in
veteri nūciare ne .itis
iudei.nec ſolū in nouo
ne ſitis manichei. ſ; in
vtroq3 laudate eū.
c ¶ Dn̄s em̄ ſalua-
tor nūciādus erat. τ ꝑ
gentes quoq3 p̄dicāda
erat gloria eius.qz tan
ti miraculi p̄dicabant
autorē. Mirabilia eiuſ
ſignificat archanū in-
carnatiōis xp̄i. ꝙ dn̄ ſit
altiſſimus: factus ē ꝓ
nobis hūilimus.
d ¶ Magn'.ad po
teſtatē ptinet. qz cūctis
potētior ē.laudabil' ad
pietatē.qz nos redemit
nimis:ad vtrūq3 ptiet.
qz nec q̄ntum magnus
nec quātū laudabil' ſit
pōt explicari. Deos h̄
debemus aduertere q̄s
ſibi gētilitas cōpoſuit.

n ¶ Domus em̄ iſta eſt vniuerſal' eccl'ia
in qua xp̄c inhabitat. que deſtructa edificat'
qn̄ aīa p' captiuitatē pctī. ad intelligentia3
veritatis ceperit dn̄o p̄ſtante remeare.nec edi
ficari deſinet:donec vſq3 ad finē ſeculi p̄de-
ſtinatoꝝ numerus impleat'. n Totum

e ¶ Demonia ſunt em̄. que nulli p̄ſtant
bona.ſed in ſe credētes ſp̄ decipiūt: dicti de
mones quaſi ſcientes.ſed qm̄ ſciētia illa di-
ci nō pōt ꝙ creatoris nō obſecūdat arbitrio:
eos ita ſcientes debemus accipere quaſi nō
intelligentes ſicut τ apoſtolus ſapiam mū-

dı ſtulticiā vocat. Deus celos fecit.i. apl̃os
⁊ ſanctos viros inſtituit q̇ demonibus im-
perare cõſueuerunt. f ℂ Confeſſionē ſi
quidē bene ſequit̃ pulcritudo. qꝛ nemo pōt
eſſe pulcer: niſi fuerit dei miſeratōc mũdat⁹
fedos nos faciũt pec-
cata. ſ̃ pnı̃a reddit de-
coꝛos. Sanctimonia ⁊
magnificētia .i. honoꝛ
⁊ beatitudo. In ſancti
ficatōne.i. in illa voce
xp̄i. venite benedicti.
Uel melius. A In
ſanctificatiõe gr̄e q̄ ſan
ctificat ⁊ ita magnifi-
cat nos. Noli ante ma
gnificari q̃ꝫ ſanctifica-
ri. qꝛ illud eſt ruere ſed
ante ſanctificare. ⁊ ita
a deo nõ a te magnifi-
caris. g ℂ Patria
dicta eſt: q̄ſi pr̄is atria.
ſignificat em̃ patria gē
tiũ oēm generalitatem
xp̄ianoꝝ quā admonet
vt dn̄o gloꝛiā afferat et
honoꝛē. Afferunt vtiqꝫ
gloꝛiā nomini ei⁹: qui
ſtudio deuotiõis ⁊ bo-
ne voluntatis cõmutā
tur in melius. ⁊ cõſub-
ſtantialē trinitatē per
oīa confitent̃: laus em̃
⁊ honoꝛ ē dn̄i bona cõ
uerſatõ ſerui. vñ ſalua
toꝛ ait. Sic luceat opa
tõis bone lux vr̃a coꝛā
hoībus vt gloꝛificetur
pr̄ veſter in celis.
h ℂ Hoſtias hic di
cit cõſcientie pure liba
mina. vñ nõ ſanguis ſ̃
pie lacrime currũt. hoc
eſt coꝛ contritum. Uel
opa mīe. Atria aũt dn̄i
ſunt apoſtoli vel pro-
phete. p quos fidelis populus intrat ad deũ
Tunc reuera xp̄c adoꝛat̃ qñ in atria eccleſie
catholice puenit̃. i ℂ Tunc em̃ terra cõ
moueť qñ peccatoꝛ t̃rena vicia dereliquēs:
ad pnı̄am fuerit dn̄o miſerante pduci⁹. Do
min⁹ regnauit p trophēum crucis in genere
humano. vnde ⁊ romana trãſlatio ex ſeptua
ginta interp̄tibus facta habet regnauit a li-
gno. Siue regnauit. i. apparuit in carne re-
gnaturus qui ſp regnauit. ℞ Ul' regna-
uit in aīabus cõmotis p pnı̄am.
k ℂ Tunc coꝛrexit oꝛbē: qñ p regulā fidei
paganoꝝ coꝛda cõuertit. Qui. ſ. oꝛbis non
cõmouebit̃. qꝛ in ſoli-
ditate vere fidei ꝯſiſtit
Populos: hic fideles
hoīes vult intelligi: q̄
iudicandi ſunt ſub trā
quillitate ſuperne mīe
qñ eis p̄mia pmiſſa re-
ſtituit. Et equitas pti-
net ad beatos ira ad pe
nas ppetuas impioꝝ.
l ℂ Celi: apl̃os pro
phetas ⁊ p̄dicatoꝛes.
terra auditoꝛes cõuer-
ſos. mare mundũ ſigni
ficat. Cãpos ꝟo viros
dicit non ſupbia tumi-
dos. non aſperos ira-
cundia ſed manſuetos
lenitateqꝫ pleniſſimos
qui gaudent. qñ ꝯuer-
ſatiõis dona ſuſceperīt
Oīa: vniuerſitatē gen
tiũ ſignificat.
m ℂ Tunc exulta-
bunt. i. in ſecundo ad-
uentu xp̄i. qñ iudicatu
rus eſt mundũ. exulta-
bunt oīa ligna ſiluarũ
.i. gentes. que pu⁹ fue-
rãt ſteriles velut ligna
ſiluarũ. ad culturā fru-
ctiferā tunc pducte: añ
faciem dn̄i magno gau
dio ſunt letature. Qm̃
venit p hoc illum nos
aduentũ tm̃ voluit in-
telligere quē adhuc no
ſcimur expectare. ℞
Jõ certe iſta ligna gau
debunt. qꝛ nõ ſunt ob-
noxia cõbuſtioni. pctō-
res em̃ ſubdet penis: iuſtos p̄mijs remune-
rabit eternis. n Primo venit vt iudicet̃.
poſtea venturus ē vt iudicet. Oro.

Rector celi ⁊ terre creatoꝛ deus. quē oīs
terra cantici noui modulatōe pſultat: p̄
camur. vt ſicut te a ligno regnātē ſupplices
confitemur. ita amiſſo oī gētilitatis erroꝛes
futuri aduentus tui gloꝛiā. intentis ſenſib⁹

demonia: dn̄s aũt celos fe
f cit. Confeſſio ⁊ pulcritudo
in cõſpectu eius: ſanctimo
nia ⁊ magnificētia in ſancti
g ficatõe ei⁹. Afferte dn̄o pa
trie gētiũ afferte dn̄o gl'iaꝫ
⁊ honoꝛē afferte dn̄o glo-
h riā noi eius. Tollite hoſti-
as ⁊ introite in atria eius:
adoꝛate dn̄m i atrio ſcõ ei⁹
i Cõmoueat̃ a facie ei⁹ vni-
uerſa terra: dicite in genti-
bus ÷ quia :· dn̄s regnauit.
k Etem̃ coꝛrexit oꝛbē terre q̇
non cõmouebit̃: iudicabit
l ppl̃os in equitate. Letent̃
celi ⁊ exultet t̃ra: cõmouea
tur mare ⁊ plenitudo eius
gaudebũt campi ⁊ oīa que
m in eis ſunt. Tũc exultabũt
oīa ligna ſiluaꝝ a facie dn̄i
qꝛ venit: ✱ qm̃ venit :· iudi-
n care terrā. Judicabit oꝛbē
terre in eq̄tate: ⁊ ppl̃os in
veritate ſua.

ℂ Pſ̄ ÷ ipſi Dauid :· qñ t̃ra

p̄ſtolemur. Qui.

¶ Terra dauid. caro xp̄i eſt. q̄ poſt ſoporē mortis lege cōmuni. reſtaurata ē in gl'ia mu‑nere ſingulari reſurrectionis. Al' certe terra eſt eccl'ia. i. corp⁹ xp̄i miſticū oīes. ſ. fideles

a ¶ Dn̄s regnauit. q̄s ergo alter colend⁹ eſt. niſi ille q̄ ſol⁹ ꝯgnoſcit̄ imperare. Exultet terra. i. gen⁹ humanuz in ſua reparatione. Letent̄ iſule. i. eccleſie gē‑tiū. dicit vero multe nō oīs. ꝓpt̄ hereticas p̄uitates. ¶ In h̄ verſu q̄lis ſit dn̄s ipi͛s vel religioſis narrat̄. Nubiloſus ⁊ caliginoſus eſt indeuotis. dū tenebroſa corda. nulla claritate reſplendent. Iuſticia xp̄o ⁊ iudiciū his q̄ in eū credūt. ⁊ ſedes eius effici meruerūt. q̄ h̄n correctio vocāt̄. q̄ꝛ prauitate exuti. ⁊ recti ⁊ dei ſedes facti ſunt.

c ¶ Añ aduētū dn̄i ignis p̄ceſſit. qn̄ a p̄dicatiōe ꝓphetaꝝ. corda infideliū fremuerīt. ita vt ardore iracūdie ſuccenſi, de p̄dicantiū nece tractatēt. Et inflammabit. ſ. impios aduerſus electos. In circuitu. q̄ꝛ dū pauci eēnt electi. erat aduerſarioꝛuz circūdās innūerabilis multitudo d ¶ Alluxerūt vulgura ei⁹. i. p̄dicatiōes ꝓphetaꝝ vl' miracula ſanctoꝝ. Cōmota ē terra. hoc ē terreni ꝯterriti in nouitate p̄dicatiōis: vt ſe itelligerent idola inſenſata colere. dū h̄ꝛent adorabilē ſūmū creatorem e ¶ Mōtes fluxerūt hoc eſt. potētes hui⁹ ſeculi. cognito dn̄o hūiliati ſt̄. Oīs terra. i. poteſtates ſeculi. pagani ſeu heretici q̄ ab errore vocati a dn̄o, dānantes ſupſticioſū votū

eius reſtituta eſt. ¶ Propheta de p̄rio xp̄i aduentu dicit admonens fideles in eo letari. ⁊ increpās eos q̄ idola venerāt̄. Ps. xcvj

a Dominus regnauit exul‑tet terra: letentur inſu‑
b le multe. Nubes ⁊ caligo in circuitu ei⁹: iuſticia ⁊ iu‑diciū correctio ſedis eius
c Ignis ante ipm̄ p̄cedet: et inflamabit i circuitu inimi‑
d cos eius. Alluxerūt fulgu‑ra ei⁹ orbi terre: vidit ⁊ cō‑
e mota eſt terra. Montes ſi‑cuꝫ cera fluxerīt a facie dn̄i
*a facie dn̄i: omnis terra
f Annūciauerunt celi iuſtici‑am eius: ⁊ viderūt oēs po‑
g puli gl'iam ei⁹. Cōfundant̄ oīs q̄ adorāt ſculptilia: q̄ gl'iant̄ in ſimulachris ſuis
h Adorate eū oēs angeli ei⁹
i audiuit ⁊ letata ē ſyon. Et exultauerīt filie iude: ꝓpter
k iudicia tua dn̄e. Qm̄ tu do‑min⁹ altiſſim⁹ ſup̱ oēm ter‑rā. nimis exaltatus es ſup̱
l omnes deos. Qui diligit̄ dn̄m odite maluz: cuſtodit

ſuū. magis diuinū eligūt ſubire ſeruicium.

f ¶ Celi. apl'i vel p̄dicatores. quoꝝ ſanctis p̄dicatiōib⁹. iuſticia dei innotuit mūdo Viderūt hic. nō carnalib⁹ oculis ſ; cordis lumine debem⁹ accip̱e. gl'ia ei audiri nō videri ſolet. Velvt quidam volūt viderūt gl'iam. i. xp̄m q̄ eſt gl'ia patris. g ¶ Increpat. h̄ cultores idoloꝝ. idolū dictū eſt. ꝙ ip̄m ſit doluz i. hoīm falſitate reptū Simulachrū. a ſimulatione ſacra ꝯpoſitū. eo ꝙ illis det̄ honoꝛ alienus. ſic vtraq; fugienda. ip̄oꝝ noīm interp̄tatione declarant̄. h ¶ Bon⁹ eīm angelus adoret deū. q̄ recto corde. ſuū ꝯgnoſcit auctorez. nec ſe ab hoīb⁹ adorari ꝑmittit ſed malus angel⁹ ſe adorari ſatagit. Audiuit ſyon. i. eccl'ia catholica puro corde iudicia dn̄i p̱cepit. ⁊ ideo letata ē. Nā q̄ verbū dī ſubdola mēte audit. q̄ꝛ cōtra volūtatē ſuā q̄d non credit audit. triſtis abſcedit. i ¶ Filie iude ſignificat religioſas menteſ ꝓbataſq; ꝑſonas, q̄ iō filie iude dicunt̄. q̄m xp̄o cōfiteri ⁊ credē maluerūt q̄ ex iuda deſcēdit. Propt̄ iudicia. ſ. q̄ꝛ triſticiā ſeruoꝝ tuorū cōuertis in gaudiū. ⁊ ſup̱bū eis dyabolum virtut' hūilitate ꝓſternis k ¶ Terra hic pctōreſ. deos. iuſtoſ homines debem⁹ aduertere. p̱ hec eī duo. ſignificat xp̄m. ⁊ t'renis creatur'. ⁊ celeſtib⁹ ip̱erare. l ¶ Hic bonos alloquit̄ ⁊ fideles. vt a malicia diaboli ſegregent̄. ip̄e eī iure d̄ꝛ mal⁹. p̱ quē venit oē malū. Et ne q̄s diabolū timuiſſet offendē. ſeq̄t̄ cuſtodit dn̄s aīas ſc̄toꝝ. Liberat etiā aīas

de manu pccōꝝ qñ eas nō ſinit aliqua praui
tate ſubuerti. Ne vero dñm corpa ſanctorū
a penis cuſtodire intelligeres (q̄ paſſum tra
dit ad penas. vt martirib⁹ reddat coronas)
dixit aīas ſanctoꝝ. m ❡ Juſto dicit or
tā eſſe lucē. i. veriſſimā
fidē: vt illuminat⁹ ta-
lia credat. q̄ eū ad celo
rū regna pducāt Rect
corde oritur leticia. qñ
deo pſtante talia gerūt
q̄ ſibi pfutura cogno-
ſcunt. n ❡ Admo
net hic iuſtos nō in hu
mano deſiderio. aut in
hui⁹ ſeculi ruinoſa ia-
ctantia. ſed in dño leta
ri. Cōfitent. iuſti mēo-
riā ſanctitatis ei⁹. qñ ī
illo regno ppetuo fue-
rint collocati. recordā
tes de q̄ta clade hui⁹
ſeculi (deo miſerāte) ſt
ſubtracti Oratio.
Iuſtos aīaꝝ ſctāꝝ
de⁹. cui⁹ regnū eſt
ps pfecta iuſtoꝝ. conce
de pphetica euāgeli-
caſq̄ choruſcatiōes pe
ctoribus nr̄is inſeri: et
ſiq̄d eſt obtectū velami
ne priſto. ſpūſctō reue
lante pandat. Per.
a ❡ Nou⁹ ei hō cā-
tare debet cāticū nouū
nō ille vetuſtus. q̄ nec-
dū ad pctā depōnes in
eis pſeuerat. Nouū cā
ticū. eſt de dñi incarna
tione narrare vl' canta
re. nouū. q2 nūq̄ aliq̄d
ſimile mund⁹ audiuit.
Fecit mirabilia qñ ce-
cis. lumen. cladis greſ
ſum donauit.
b Iⁿ Xp̄s ei. dexte-
ra ⁊ brachiū d2. Dexte
ra p virtute. brachiū p
robore hic ponit Ipſe
ſaluauit hoīez dextera
ſua in ſalutē. q̄ ſuo vi-
cio pierat. ❡ Siue
ſemetip̄m ſaluauit q̄ di
xit ptātē habeo ponen

÷ dñs :· aīas ſctōꝝ ſuoꝝ de
manu pctōꝝ liberabit eos
m Lux orta eſt iuſto: ⁊ rectis
n corde leticia. Letamini iu-
ſti in dño ⁊ cōfitemini me-
morie ſanctificatiōis eius
Pſ ÷ ipi dauid :· ❡ Pro
pheta cōmonet ppl'm xp̄ia
nū: cantici noui exultatiōe
letari. qñ mirabilis eſt xp̄i
pceſſ⁹ aduēt⁹ pſ ÷ XCVII
a Cantate dño
canticū nouū: quia
b mirabilia fec. Sal-
uabit ſibi dextera eius: et
c brachiū ſanctū ei⁹. Notu3
fecit dominus ſalutare ſu-
um. in cōſpectu gentiū re-
d uelauit iuſticiā ſuā. Recor
datus eſt miſericordie ſue:
⁊ veritatis ſue domui iſra-
e hel. Viderūt oēs termini
f terre ſalutare dei nr̄i Jubi
late dño oīs terra: cantate
g ⁊ exultate ⁊ pſallite. Pſal-
lite dño in cithara ✱ in ci-
thara :· ⁊ voce pſalmi: in tu
bis ÷ ductilib⁹ :· ⁊ voce tu
h be cornee. Jubilate in con
ſpectu regis dñi: moueat
mare ⁊ plenitudo eius: or-
bis ÷ terraꝝ :· ⁊ qui habi-

di aīam meā ⁊ iterū ſumendi eam.
c ❡ Notū fecit dñs ſalutare. i. dñm ſalua
torē. q̄ ſalutaris recte d2. q2 oīs ſalutis ē au
tor. Et reuelauit iuſticiā. i. xp̄m. q̄l prius ſub
quodā velamine pdicat⁹ fuerat a pphetis.
q̄ ſubducto. in ei⁹ aduē
tu ipa facies veritatis
apparuit. Iⁿ Vl' iu
ſticiā vite. q̄ increduli-
tate hoīm. fuit obſcu-
rata. d Iⁿ Recor-
dat⁹ eſt miſericordie. ī
pplo. ſ. gentiū. ⁊ verita
tis ſue q̄ ad ppl'm iude
orū. ſ. ope cōplens. qd̄
patriarchis pmiſerat.
e ❡ Viderūt oēs. i.
mente cōſpexerūt. qd̄ p
totū mundū pſtat effe-
ctū. q̄ viſio nō niſi ad fi
dē eſt referenda. vt no
bis poſſit veritas cōſta
re verboꝝ. p fidē ei om
nes termini terre vide
rūt ieſum. f ❡ Ju-
bilate dictū eſt. cū ma-
gna delectatiōe. ī gau
diū vocis pſilite. Oīs
terra. deſignat vniuer-
ſam eccl'iā3. Cantare ē
officio oris. laudes p-
ſonare Exultare cū ma
gno amore. animi vota
declarare. pſallere. bo-
nis opib⁹ dei mādata
pplere g Iⁿ Pſal
lit dño in cithara. q̄ oī
bus mēbris ſe caſtu3 p̄
buerit. nō pt aūt eē ſo-
nus cithare pfectus. ſi
vna corda defuerit. ſic
etiā hō ſi vno crimi ca-
pitali ſubiacebit ñ pſal
lit dño ī cithara q2 vna
corda deeſt. nec ē pfe-
ct⁹ cithare ſon⁹. ❡
Vox pſalmi q̄3. ad lau
datō3 diuinam ptinet.
Tube ductiles. ſigt fi
deles. q̄ diuerſ paſſiōt
b⁹ tūſi. do largiēte cla
rius ſonuerīt Vox tube
cornee. ē fixa tollerātia
patiētie q̄ vt cornu pſe

uerat. b ¶ Dixit iubilādū eē.nūc oñdit vbi q̄ aū regē. Cōmouet mare.qñ in futuro iudicio.impioꝝ pectora a recordatiōe delictorū cōmouent. ⁊ plenitudo eiꝰ merito dr̄ q̄ multa pctā cōmiſerūt. Orbis terrarū mouebit.qñ ī nouā faciē ueniet. vt p̄dictū ē.erit celū nouū ⁊ terra noua ⁊ q̄ hitant.i.hoīes ī eo i ¶ Flumīa.ſctōs viros ſigt q̄ bona opa celeſti vbertate manauerūt.ſimul.i.cū dn̄o ſaluatore.cui p̄dicta opa exhibuerūt ℟ Mōtes.apl̄i. ¶ Qui exultabūt ī cōſpectu dn̄i ī iudicatiōe futura.qm̄ venit.ſ.iudicare ꝑctōres. q̄ terrena ſꝑ vicia cōcupiſcūt. ⁊ iō terra recte dicūt. k ¶ Iſti ſub iuſticia iudicādi ſt̄ q̄ nulla remiſſiōe liberabunt a ſua ptinacia. Illi x̄o ppl̄i in eq̄tate iudicādi ſt̄.q̄ ibi pmia recipiūt.qm̄ q̄ h̄ ꝓpter nomē dn̄i ꝯuiſſima pericula ptulerūt. Orō.

Immitte dn̄e ſalutare tuū mentibus nr̄is.q̄ reuelaſti iuſticiam tuā gentibꝰ vniuerſis.vt q̄ quōdā iudicare veniſti ꝓ pditis.miſericordiā cū adueneris ꝑ q̄bꝰ iudicatꝰ es largiaris. Qui cū patre. ¶ Per dauid ei. ⁊ ꝑſonā loquentis aduertimus. ⁊ xp̄m manu fortē ⁊ deſiderabilē ſentimus.ipius ei honor.ī hoc pſalmo regnū potentiaꝗ cantat.

a ¶ Cū pſalmo dicit dn̄s regnauit.exponit qm̄ gl̄iam ſue reſurrectōis oñdit.ille ei q̄ reſurrexit.nempe ipē regnauit Iraſcant ppl̄i. ℟ Uel iudei vel gentiles nō credētes. ¶ Nihil vltra xp̄o nocituri.Cherubin hebreū. ſignificat plenitudinē ſcientie.vbi q̄ſi ī throno ſuo deū manifeſtat ſedē. Moueat t̄ra.poſtulat pctōres

i tant in eo. Flumina plau-
dent manu ſimul: montes
exultabunt a cōſpectu dn̄i
qm̄ venit iudicare terram.
k Iudicabit orbē ÷terrarū:·
in iuſticia ⁊ ppl̄os ī eq̄tate
¶÷Ps̄ dauid:· Propha
commonet ppl̄os xp̄o dn̄o
cōfiteri.eumꝗ adorare.q̄
ſuis fidelibus ꝓpicius ex
iſtit. Pſalmꝰ XCVIII

a Dominꝰ regnauit ira-
ſcant ppl̄i: qui ſedes
ſuꝑ cherubin: moueat ter-
b ra. Dn̄s in ſyon magnꝰ: ⁊
excelſus ſuꝑ omnes popu
c los. Confiteantur nomini
tuo magno.qm̄ terribile et
ſanctū ē: ⁊ honor regis iu
d dicium diligit. Tu paraſti
directiones iudicium ⁊ iu-
ſticiam in iacob tu feciſti.
e Exaltate dominum deum
noſtrum: et adorate ſcabel
lum pedum eius quoniam
f ſanctū eſt. Moyſes ⁊ aa-
ron in ſacerdotibus eiꝰ: et

ad cōuerſionē cōmoueri. ℟ Qdiu eſt terra.i.pctōr īmobilis ē.ſanari ñ pt.qñ x̄o mota fuerit ⁊ ītremuerit ꝓpt̄ pctā. ſanitatē recipit. vñ alibi dr̄. ſana cōtritōes eiꝰ.q̄ mota ē b ¶ Syon īterp̄tat ſpeculatō.i.eccl̄ia.in q̄ dn̄s ſpiritalit̄ ineſſe mōſtrat. Et ille quē cōtempſerūt pūerſa mente.rex ⁊ excelſus ſuper oēs ppl̄os eminet c ¶ Magnū dem̄ eſt nomē xp̄i.q̄ vbiꝗ diffamatū eſt. t̄ribile. q̄ ipē venturꝰ ē iudicare viuos ⁊ mortuos.ſctm̄ q̄ īmacl̄ata ⁊ celeſti cōuerſatiōe pmanſit. Honor regl̄ ē gl̄ioſa p̄dicatio quā illi ſꝑ offerūtꝰ ꝯfitēdo ipiꝰ iuſtū iudiciū Al̄ diligit honor.i. cultꝰ q̄ deū honoramꝰ. amat.i.req̄rit diligētē aduertētiā.deliberatiōnē.ſuiipiꝰ iudiciū ⁊ vilitatē atꝫ dī reuerentiā. d ℟ Preparauit deꝰ directōnes in ppl̄is. ſ ipi ꝓprio vicio deprauati ſunt. ¶ Iudiciū fecit ī ppl̄o fideli.qñ ei donauit bonū malūꝗ diſcernere: iuſticiā x̄o: cū relictis idolis.creatori ſuo meruit deſeruire.in iacob i.in vnoquoꝗ fideli. e ¶ Cōmonet ꝓpheta deuotos ppl̄os p̄dicādo magnificare ⁊ exaltare nomē dn̄i. ⁊ adorare ſcabellū. ℟ A ¶ id eſt corpꝰ xp̄i q̄d de maria virgine aſſūpſit. ¶ Scabellū humanitas diuinitatiſ intelligit̄.pedes eiꝰ.ſtabilitatē diuinitatis ſignificat. Qm̄ ſanctū eſt.ſ.corpus xp̄i ⁊ gl̄ioſum ⁊ adorabile. f ¶ Moyſes ⁊ aaron in ſacerdotibꝰ eius Quāuis moyſes ſacerdos eē alibi nō legat̄ ℟ Et q̄uis illoꝝ vnꝰ.legis.alter ſacerdocij teneat regulā.tñ vterꝗ ſacerdotali p̄conio vl̄ in legalibꝰ vel in veſt̄ tintīnabulis

aduentũ dñi nũciauit. ¶ Samuel vnxit dauid ĩ regẽ. tñ nõ accepit officiũ ſacerdotis qꝛ erat de tribu effraim. vñ ſacerdotes fieri nõ licebat ⁊ iõ nõ inter ſacerdotes. ſꝫ int̃ eos q̃ inuocant nomen dñi ponit̃ hic. Leuita vero fuit. qꝛ illud linium ephot portauit R qđ ſignificat. poſſe cãdidũ effici. q̃ ꝑ pñiam nomẽ dei inuocãs. nigredinẽ pcti. lacrimis diluerit.

congruere turpitudo. Oratio.

Sublimis throni dñe. te ⁊ oramꝰ ⁊ q̃ms vt colũna nobis luminis refulgẽte. modũ ſacerdotal' ordis. te cuſtode ſeruemꝰ. p.

¶ Cõfeſſio eĩ quaſi cõfacio. dꝛ ſiue pnĩa ſiue laus. multoꝝ ore celebrata. q̃ iđo ſic dꝛ. vt ad plurimos ꝑtinẽ mõſtret̃. Con enĩ ſimul ſignificare notũ eſt.

g ¶ Quãtũ valeat ſinceritas orõnis. ĩ breuitate declaratũ eſt. qꝛ fideliter deũ inuocãtes efficacit̃ audiebat. In columna nubis loquebat̃ tũc illis. nobis ãt ꝑ ſanctũ ſcabellũ. i. per incarnationẽ. ⁊ loqui ⁊ apparere dignatus eſt.

h ¶ Reddit cãs q̃re eos dñs exaudire dignaret̃. Ipe enĩ xpus vere illũ diligit. q̃ eius mãdata cuſtodit vt ipe ait Si me diligitis mãdata mea ſeruate. Teſtimoniũ xo hic dꝛ. ꝑ ſigñ aliqua p̃cedẽtis rei poſita ſignificatio Sicut ĩ lege dixit. hoc erit vobis in teſtimoniũ.

i ¶ Dicendo tu exaudiebas eos. tu eis ꝓpitius fuiſti oñdit q̃d ẽ deſideria ſanctoꝝ ĩ bonis petitionibus fuiſſe cõpleta. Et vlciſcens ĩ omnes ⁊c. ne eis hũana elatio ſurripe potuiſſet. Nam q̃uis aliqui ſancti ſint et fideles viri. tñ oportet in eis vĩdicare ꝓ tpe ne cor eorũ poſſe videat̃ ad ſupbiã ꝯduci. adinuẽtiones vero eoꝝ intellige ſtudia eoꝝ ⁊ opationes deficientes. R Vel in bonũ accipe vlciſcens. vt deus vlciſci intelligat̃ in adinuẽtões. i. cõtra adinuẽtiões eoꝝ faciẽtes: qꝛ placite erãt dño eoꝝ actiões ⁊ adinuẽtiões.

k ¶ Notãdũ ẽ eĩ. ꝙ ſctm̃ dñm in mõte ſãcto p̃cipit adorandũ: qm̃ ſicut laus eius nõ cõuenit ori prauo. ita nec eiꝰ culture. loci ꝑt congruere turpitudo.

ſamuel inter eos q̃ inuocãt
g nomen eiꝰ. Inuocabãt do
minũ ⁊ ipſe exaudiebat eos
in columna nubis loq̃bat̃
h ad eos. Cuſtodiebãt teſti
monia eiꝰ: ⁊ p̃ceptũ qđ de
i dit illis. Dñe deꝰ noſter tu
exaudiebas eos: deꝰ tu ꝓ
piciꝰ fuiſti eis: ⁊ vlciſcens
in ÷ omĩs :- adinuẽtões eoꝝ
k Exaltate dñm deũ nr̃m: et
adorate in monte ſctõ eius
qm̃ ſctũs dñs deꝰ noſter.

¶ Pſalmꝰ in cõfeſſiõe. Admonet ꝓpheta vniuerſitatẽ dñm exultando laudare.

a Iubilate Ps. xcix.
deo oĩs terra: ſeruite
b dño in leticia. Introite in
cõſpectu eiꝰ: in exultatõne
c Scitote qm̃ dñs ipſe ẽ deꝰ
ipe fecit nos ⁊ nõ ipi nos.
d Populꝰ eiꝰ ⁊ oues paſcue
eiꝰ introite portas eiꝰ ĩ cõ
feſſiõe: atria eiꝰ: in himnis

a ¶ Iubilatio eſt eĩ magno mẽtis gaudio cõmoueri. nõ tñ in articulata verba ꝓrumpe. ⁊ ſub iocunditate dño famulari Oĩs terra nõ ad tellurẽ referendũ ẽ. ſꝫ allegorice ad hoĩes cõſtat intelligi. Iſta leticia vtiq̃ꝫ caritas eſt. d̃ qua apl's ait. nõ inflat̃ nõ agit ꝑperã. nõ enim murmurantes dño ſeruire debemus qꝛ ſic deum non diligimꝰ.

b R Introite. i. nõ locis turpibꝰ diſſoluimini. ſꝫ oĩa q̄ facitis in gl'iam dei facite. In exultatiõe. ¶ Hoc eſt. vt gaudia tunc ſumat̃ hũilitat̃. qm̃ ſupbis oĩbus ꝓbat̃ eẽ terribilis

c ¶ Scitote hoc eſt ĩtelligite o iudei ꝙ iſte dñs (quẽ filiũ dei minime credidiſtis) ipe eſt deꝰ. qui fecit celũ ⁊ terrã. q̃ nos q̃ꝫ ad ſuã imaginẽ plaſmauit. R Et nõ ſolũ corpal'r. ſꝫ ĩ nouũ hoĩem recreauit ⁊ hoc nõ nr̃o merito. ſꝫ ſuo dono.

d ¶ Venit ad ppl'm fidelẽ ꝑ cõpatiões pulcerrimas oñdens q̃d ſint. Oues. qꝛ ſũt ſimplices. et ipe eaꝝ paſtor eſt verꝰ. Paſcue eiꝰ. i. diuinarũ ſcripturarũ dulcis epulatio. Porte dñi. ſunt hũilis pnĩa. baptiſmũ ſacrũ. ⁊ caritas ⁊ alia bona opa ⁊ ſancta. Atria eiꝰ (vt hic ſubaudias intrate) ſignificat ꝓphetas ⁊ euãgeliſtas. ⁊ q̃cunq̃ꝫ recte p̃dicauerũt. dcã eĩ illorũ. dñi ꝯſtat eẽ atria. qꝛ ꝑ illos ⁊ illa. ad euꝫ itur ⁊ ipe (ſi deuota mẽte ꝗrit̃) ĩ eis ĩuenit̃

e ¶ Reddit cām quare p̄dicādū ſit laudā-
dū eſt nomē xp̄i. qm̄ ſuauis eſt. ſuauitas em̄
iſta neſcit habere faſtidiū. Jneternū. q꞉ cuꝫ
ſemel p̄ſtiterit eterna futura bona ſp̄ ab ipſo
ſeruant̄ illeſa. Seculū ſeculi ſiue. i. generati
onē ⁊ generationem. ⁊
iſtud ſignificat ſeculuꝫ
qđ nunc agit̄. ⁊ illud
qđ credim⁹ eſſe ventu
rū. i. ſeculū ī btōꝝ gau-
dio. Hic ei veritas dei
implet̄. ⁊ ꝓmiſſa ei⁹ in
p̄ña v̄itate ꝯplent̄.

Oratio.

Jubilam⁹ tibi dn̄e
eterne. in leticia ⁊
exultatione poſcentes
vt dū porte pectoꝝ nr̄o
rū in tuis laudib⁹ reſe
rant̄. ſp̄ ad miam veri-
tatēꝗ pandant̄. Per.
¶ Jp̄i dauid vbi po
nit̄. totū xp̄i virtutib⁹
applicatur. vt nihil de
iſto terreno rege intelli
gas. ſ; oīa de illo cele-
ſti fuiſſe dcā ꝯgnoſcas
a ¶ Audiāt vtiꝗ mi
ſericordē dn̄m petōres
q̄ deſperant de ſalute. i
telligāt ſupbi iudicē. q̄
malū ſuū nō eſtimāt eē
puniendū. in his ei du
obus ſermonib⁹. ⁊ cū-
cta opa dei. ⁊ totius ec
cleſie edificatio proba
tur eſſe narrata. Om̄ia
em̄ dei opa ſunt miſeri
cordia ⁊ iudiciū. i. veri
tas. in quib⁹ duob⁹ om
nes v̄tutes cōp̄hēdūt
b ¶ Admonet ꝓphe
ta. vt q̄ſq̄s qđ pſallit ī
telligat. ⁊ ſenſus ipſius
pſalmū cōtempletur. et
nō vaget̄ mens foras
vt ore quidē videatur
pſallere. mens aūt ſine fructu ſit. Jn via im
maculata. ¶ Quia xp̄s nō habuit pctā.
q̄ hunc mundū immaculatis greſſib⁹ ambu
lauit. ⁊ iđ ait ego in hoc mundo. ſine macu-
la ambulabo. vt veniat ad me immaculatuꝫ
¶ Qn̄ venies. de ſecūdo ei⁹ aduentu di
cit. qn̄ reuertens dn̄s, facta hoīm exquirit.

e ꝯfitemini illi. Laudate no
men ei⁹ qm̄ ſuauis eſt dn̄s
ineternū miſcd̄ia eius: ⁊ vſ
ꝗ in generationē ⁊ genera
tionem veritas eius.

C ¶ Pſ ipi dauid. ¶ Eccle
ſia dei. iudiciū ⁊ miam de
cantat ſecꝫ nō cū iniquis ſꝫ
cū fidelibus habitare con-
gaudet. Pſalmus. C.

a Miſericordiā ⁊ iudiciū
cantabo tibi domine.
b Pſallam ⁊ intelligā in via
immaculata: qn̄ venies ad
c me Perambulabā in inno
cētia cordis mei: in medio
d domus mee. Non ꝓpone-
bā ante oculos meos rem
iniuſtam: facientes p̄uari-
e catōes odiui. Nō adheſit
mihi cor prauū declinantē
a me malignū nō cognoſce
f bā. Detrahentē ſecreto p-
ximo ſuo: hunc perſeque-
g bar. Superbo oculo ⁊ in-
ſatiabili corde: cum hoc nō
h edebam. Oculi mei ad fi-

c ¶ Nihil ſic placere deo vt ſimplicita-
tē ⁊ innocentiā. ¶ Hinc dat̄ intelligi. ꝙ
ꝓpter ſimplicitatē gratiſſimā. in ſpecie colū
be ſpiritusſctūs apparuit. ⁊ ꝓpter manſuetu
dinē. agnū ſe vocari fili⁹ dei elegit. per h̄ vti
ꝗ deſignās eternā ſa-
pientiā. habitare in pe
ctorib⁹ placidis ⁊ hūi-
libus. d ¶ Juſte ḡ
dicit ſancta congrega-
tio ante oculos cordis
ſui ſe nō poſuiſſe rē in-
iuſtā. quā de penetrabi
libus ſue mentis exclu
ſerat. recte ſiquidē res
illas videre negamur.
q̄s nullis delectatōib⁹
intuemur. Preuarica-
tiōes odiui. q꞉ p̄uarica
tiōes hoīm iugiter ha-
bui odioſas. naꝫ ꝗuis
ante faciē nr̄am veniāt
tn̄ nō ſunt in cōſpectu
mentis noſtre.
e ¶ Cor prauū ei ad
herere nō p̄t niſi ligat̄
funib⁹ peccatoꝝ. De-
clinantē a me. i. hereti
cū. q̄ prauis doctrinis
a catholica fide diſſen
tit. nō cognoſcebā. cuꝫ
ſe etiā baptiſatū aſſe-
rat. nō tn̄ in eo agnoſci
tur diuina dilectio. qui
blaſphem⁹ ꝓbat̄ a do
mino. ¶ Uel q̄cū
ꝗ malus xp̄ianus. per
malignū accipit̄.
f ¶ Detrahit here-
ticus ſecreto. qn̄ abſen
tē catholicū aliq̄ oblo
cutione delacerat. nec
audet palā cōtēdere. q̄
ſe nouit irrationabilia
vindicare. hos dicit p-
ſequendos. vt ad ſtu-
dia veritatis cōcidant̄
¶ Uel de quolibet detrahente intellige.
g ¶ Supbo oculo eſt. q̄ ē p̄tumid⁹ praua
voluntate. Jnſatiabili corde. q̄ nō recedit a
blaſphemijs. Jllos intm̄ dicit vitandos. vt
nec cū ipis debeam⁹ inire ꝯuiuiū. ne aures
xp̄ianoꝝ abominādis inquinent̄ ſmonib⁹.
h ¶ Profitet̄ ſe nunc ſctā cōgregatō. il-

los cordis oculos ſociare cũ ſãctis. q̃s auer
tebat a peſſimis. Fideles terre ſũt xpiani. q̃
p totũ mundũ habitant. ⁊ ſedent ſil' in vni/
tate fidei. Ambulãs i via. hec eſt vera et ma
nifeſta ꝓbatio xpianoꝝ. ⁊ i ſua vita clareſce
re. ⁊ bonoꝝ miniſtrorũ
cõuerſatione gaudere.
ſicut ſupra dixit. cũ ſan
cto ſcũs eris: ⁊ q̃uis
hoc a laicis nõ ſit exce
ptũ. tñ ſpecialr ꝓbat
ſacerdotib⁹ ĩpoſitũ. vt
tales miniſtros habe/
ant. q̃ diuinis regulis
non repugnent.
i Negat ei fidelis
ppl's cũ ſupbis ſibi fu/
iſſe aliquã portõnẽ. vñ
cognoſcim⁹ nos debe/
re habere talia in ſub/
iectos iudicia vt nulla
tenus peſſimis hoīb⁹
faueam⁹. nec nobis ḡ/
tivideant. q̃ moꝝ pra/
uitate vitandi ſũt. non
direxit. i. nõ ꝓfecit. il/
los ei dicim⁹ dirigere.
q̃accedendo ꝓficiũt. vl'
aliq̃ ꝓſperitate melio/
rant. qd̃ iſtis nõ cõtin
git. q̃ tortuoſis ſtudẽt
ſemitis ambulare.
k . Poſtq̃ dixit
maloꝝ ſe fugiſſe cõſor/
tia exponit nũc quẽad
modũ ꝯ penetrabilib⁹
ſuis expulerit illã par/
tem tirannicã. i. prauã
demonũ ſuggeſtionem
In matutinis. in ipſis
videlicet inicijs. cũ no
bis ſuggeſtiones dya/
bolice ceperint velut
dubia crepuſcula appa
rere. tunc oratione de/
bent eijci. ne paulatim
noxie creſcẽtes. velut
dies nebuloſiſſima ↄprehendant. Peccato
res terre ſunt demones. q̃ ſic iuſte dicunt.
qm̃ pctõres faciũt. Ciuitatẽ dei. aĩam piani
pñes eẽ dixerũt. vñ diabol⁹ diſpdit. cũ a ſua
intentione remouet. Oratio.
Incõprehenſibilis virtute de⁹ q̃ tuis fa
mulis: miam atqꝫ iudiciũ clementer in

deles terre vt ſedeant me-
cũ: ambulãs in via imma-
culata hic mihi miſtrabat.
i Nõ habitabit i medio do
mus mee q̃ facit ſupbiã: q̃
loquit iniqua nõ direxit in
k ↄſpectu oculoꝝ m eoꝝ. In
matutino interficiebã oẽs
peccatores terre vt diſper
derẽ de ciuitate domi om-
nes operantes iniquitatẽ.
Oratio paupis cũ anxi⁹
fuerit. ⁊ corã dño effuderit
pcez ſuã. Propheta di
cit de pſona cuiuſlibꝫ pau
peris iuſti. dñs ad ei⁹ pceſ
attendat. Ps. cj.
a Domine exaudi oratõ
nẽ meã: ⁊ clamor me-
b us ad te veniat. Nõ auer-
tas faciẽ tuã a me: in qua-
cũqꝫ die tribulor inclia ad
c me ÷ aurẽ tuã: In quacun
qꝫ die inuocauero te velocit
d exaudi me. Quia defecerũt
ſicut fumus dies mei: et oſ
ſa mea ſicut cremiũ arueſt

ſinuas. cõcede nobis fideles intelligere. re
ctãqꝫ viã ingredi. vel a vanitate execrabilis
ſupbie declinare. Per.
R Paup eſt xpianus nõ huius mũdi ca
rens diuitijs ſed ſpũ paup. Siue etiã
egens in hoc ſeculo. ſ
locuples in deo. vicijs
vacuus. virtutib⁹ ple/
nus. Anxi⁹ eſt q̃ in gra
ui diſcrimine poſitus.
nullã partẽ quã ſequi
debeat nouit eligẽ. Co
rã dño. talẽ vult orõnẽ
intelligi. q̃ de aĩe ſaccu
lis ante pedes regios.
quaſi aurei metalli co/
pia decora fundat.
a Videns ꝓpheta
ante aduentũ dñi hũa
nos creſcere errores. ꝑ
ſonã paupis conueniẽ
ter aſſumpſit. Primo
ei poſuit oratõnẽ. ⁊ ad
iecit clamorẽ vt cog̊ſce
res creuiſſe ſtudia ſup
plicationis. cui⁹ orati/
onẽ in clamorẽ proru/
piſſe ſentires.
b Supplicat ita/
qꝫ paup iſte. ne a cõſpe
ctu dei reddat alienus
In quacũqꝫ die. i. q̃cũ/
qꝫ tpe vrgebat vulneri
bus pctõꝝ vel cũ eũ de
teſtabilis p̃mebat ini/
micus Inclina aurẽ. i.
p̃be auditũ. Auris dei
ꝓ clementia ponit. q̃ p̃
ces ſupplicuꝫ benign⁹
exaudit. Auris eñ. ab
auditu dicta eſt, licꝫ eẽ
oẽs videat. omeſqꝫ au
diat. ſolos tñ eos audi
re dr̃, q̃bus p̃ſtare, dig̃t
c R In q̄cunqꝫ die
ꝓ p̃ntib⁹ p̃ſſuris orat.
vt ab his diuina cõtẽ/
platione eripiatur. Etiam cõfidenti⁹
petit vt celerius mereatur audiri. nã q̃ velo
citatẽ poſtulat. de eius clemẽtia nõ diffidit.
d Merito ergo dies pctõrũ. globis fu
miſeris cõparat. ⁊ maxĩe ad ſupbiã mundi
reſpicit. q̃ quãto plus extollit vt fumus. tã/
to ampli⁹ euaneſcit, R Oſſa, ſicut an/

mi fortitudinē. ſi ǧ qđ eſt in me forte ꝟ aru-
it ꝛ infirmū factū eſt. quāto magis q̄ ꝑ natu
rā infirma ſunt vt caro. ¶ Nā qui ſe pa-
ueſcit in futuro arſurū. ipius incendij pauo
re iam frigiᵗ q̄ſi in frixorio.

e **Percuſſus ſum vt fenum ꝛ
aruit coꝛ meum qꝛ oblitus
ſum comedere panē meum
f A voce gemitꝰ mei adhe-
g ſit os meum carni mee. Si
milis factus ſum pelicano
ſolitudinis: factus ſum ſi-
cut nocticoꝛax i domicilio.
h Vigilaui: ꝛ factus ſum ſi-
cut paſſer ſolitariꝰ in tecto
i Tota die expꝛobꝛabāt mi-
bi inimici mei: ꝛ qui lauda
bāt me aduerſum me iura-
k bāt. Quia cinerē tanq̄ pa-
nem manducabā: ꝛ pocu-
lū meū cū fletu miſcebam.
l A facie ire ꝛ idigȳtiōis tue
m qꝛ eleuans alliſiſti me. Di
es mei ſic̄ vmbꝛa decliaue
rūt: ꝛ ego ſicut fenum arui**

e ¶ Vn̄ genꝰ hūanū
feno cōpat. qđ ꝛ viri-
ditatis hꝫ leticiā. ꝛ per
cuſſum facile ſentit in-
iuriā. ſic cū in lege dei
cōſiſtimꝰ. tanq̄ viridiſ
ſimū fenū vegetamur.
mox vero vt ab eiꝰ ꝑce
ptis fuerimꝰ dyabolica
falce ſucciſi. ſtatim are
ſcimꝰ. Reddit ḋꝫ cām
cur eiꝰ coꝛ aruit qꝛ non
comedit panē ſpiritalē
id eſt xp̄m ꝓpter pctm̄.
f ¶ In illo enim ge
mitu affligebatur iſte
paup. quē mūdi amato
res potiꝰ irridebāt. Jō
addidit mei. vt ſe a mū
danis deſiderijs mon-
ſtraret abſtractū. ¶
Diſcāt penitentes quō
agant penitētiā ab iſto
paupe. videāt ḋd dicat
adheſit ꝛc̄. ac ſi dixiſſet
iſte paup. ita maceraui
memetipm̄ vt ſine car-
ne eēm. ꝛ adheſit cutis
oſſibus meis. carnem.
pro pelle dixit.
g ¶ Pelicanꝰ auis
eſt egipcia ſimulis cico
nijs in granditate coꝛpoꝛis q̄ delectatione
ſolitaria ſe conſolatur ꝛ naturali macie ſem
per confecta eſt. tenſo enim inteſtino per vi
ſcera. quicquid eſcaꝝ accipit ſine aliqua de-
coctione tranſmittit. ꝛ ſignificat heremitas
Nocticoꝛax. i. nocticoꝛnus. quē quidā bu-
bonem. quidā noctuā vocant q̄ querit eſcas
in nocte. ita ꝛ penitens iſto nocturno tēpo-
re eſcas aīe querit modulando. retinens ſe
domicilio a publica viſione remotum.
h ¶ Paſſer eſt auis parua ſagacitate ſol
licita. nec facile irretiᵗ laqueis. q̄ ad domo
rū faſtigia cucurrit. ne fetus perdat. cui com
paranᵗ q̄ ſe cōferūt ad ſepta eccl'ie dei. ꝛ in
eius faſtigio vigilant. ac ibi tutiſſime ꝑſeue
rant. He aūt aues genere diſcrepantes ꝛ cō
ſuetudinum qualitate diſſimiles. per iper-
bolen hominibus comparatur. quod argu-
mentum dicitur ex maioꝛe ad minus. maioꝛ
eſt homo q̄ paſſer.
i ¶ Diabolice conſtat eſſe malicie. vt ſer
uos dei. quos apertis terroꝛibꝰ tiranni ſu-
perare nō valent. deri-
ſoꝛia magis increpatō
ne flectāt. ſic ei eſt con
ſuetudo peruerſis. bo-
nis prius in vita ſecu-
lari laudare. poſt iure-
iurando deteſtari cum
eos penitētia affligi cō
ſpiciunt.
k Manducauit xp̄us
cinerem vt panē. quia
peccatoꝛes penitentes
ad ſe conuertit.
¶ Vel cinerē. i. reli-
quias peccatoꝛū ꝛ par-
tia peccata conſumebā
vera penitentia: ne ḋd
eſſet reſiduū quod im-
pediret meritum regni
celoꝛū. Et poculū meū
tunc enī anime mee pe
netralia. celeſtiſ ille po
tus ingrediᵗ. quando
pijs fletibus irrigatur.
¶ Vel in cinere in
tingebam panem meū
ꝛ ſic comedebā. Si er
go pꝛopheta hoc fecit.
nos quid faciamus? et
poculum cum lacrimis
miſcebam. ꝛ nihil mi-
hi ſuaue erat neq̄ pa-
nis neq̄ poculum. ſꝫ tm̄ veniā ꝛ celeſtem pa
nem xp̄m deſiderabam.
l ¶ Ira ꝛ indignatio faciem nō habēt coꝛ
poꝛalē. ſꝫ timentibꝰ ſub imaginatiōe ſemper
apparent. Ira. ad vltionē ꝑtinet. indignatō
ad motū animi mediocrē. Eleuat aūt deꝰ ſu
is beneficijs pctōꝛes. qn̄ illis opes ꝯfert. et
honoꝛem cōcedit. ꝛ dū ex hoc extollunᵗ. om
nia eripit. vt nō pereant ſed humilieᵗ ꝛ co-
gnoſcant vn̄ et illa habuerunt.
m ¶ Pulcerrime dixit iſte penitēs. pꝰ ꝑ
uaricatōem ade. dies declinaſſe ſuos. qꝛ ipē
decliauit a dn̄o. tāto enī q̄ſq̄ imminuiᵗ quā
to ab illa plenitudine lucis ſegregaᵗ conſe-
quēſq̄ fuit vt cꝰ declinabāt dieſ. ſic̄ fenū are
ſcere debuiſſet. bn̄ficio ei vitali vn̄ vegetaba
tur ſubtracto. in ariditatē ꝑducimur pctī.

Cinerē i. penitentes

m Tu aũt dñe ineternũ ꝑma
nes ÷ ⁊ :· memoriale tuũ in
generatiõe ⁊ generationez
o Tu exurgens miſereberis
ſyon : qꝛ tempꝰ miſerendi
p eiꝰ ✱ qꝛ venit tempꝰ :· Qm̃
placuerũt ſeruis tuis lapi-
des eiꝰ ⁊ terre eius miſere
q bunt. Et timebũt gentes
nomen tuũ dñe: ⁊ om̃s re-
r ges terre gloriã tuã. Quia
edificauit dñs ſyon: ⁊ vi-
s debit glĩa ſua. Reſpexit ĩ
oratõnẽ humiliũ ⁊ nõ ſpre
t uit ꝓcem eoꝝ. Scribantur
hec in generatione altera:
⁊ ppl̃s q̃ creabit laudabit
v dñm. Quia ꝓſpexit de ex
celſo ſctõ ſuo: dñs de celo
x ÷ in :· terrã aſpexit. Ut au-
diret gemitꝰ compeditorũ
vt ſolueret filios interem-
y ptoꝝ. Ut annũciant in ſy-
on nomen dñi: ⁊ laudẽ eiꝰ
z in hierl̃m. In cõueniendo
ppl̃os in vnuz ⁊ reges: vt
a ſeruiant dño. Reſpõdit ei
in via virtut̃ ſue: paucitatẽ
dierum meoꝝ nuncia mihi

n Post dignissimã satisfactõnẽ pctõꝝ penitens venit ad laudes dei. Fecit aũt laudis iniciũ paupꝫ iſte. ab aduentu dñi. ꝑ quez mundũ nouerat eſſe ſaluandũ. Memoriale. dictũ eſt ſalutare ꝓmiſſum de dñi incarnatõne venturum. qđ ꝑ infinita ꝑſeuerat ſecl̃a. nec aliqua ꝑt immutare obliuio o Exurgẽs dicit. quaſi dormienti qꝛ diutiꝰ ſubuenire diſtulerat: Syon mons ẽ ꝑ quẽ ſignificat eccleſia. cui miſertꝰ eſt deꝰ. qñ eã de gentibꝰ collegit: ⁊ ſua doctrina fundauit. ¶ Cõfidat ergo q̃ agit pniam. qm̃ venit tp̃s miſerendi et ſaluandi. p Seruos dñi apl̃os dicit. iſti bñplacitos habuerunt lapides eiꝰ. i. xp̃ianos qñ in eis ꝑdicationem ſuã fructuoſã eẽ cernebãt. Terre eiꝰ miſerebunt. qꝛ ꝑ grãz dei mũdãdi erãt. q̃ terrena tm̃ ſapiebãt. ⁊ labe terrena ſordebãt.

q Poſtq̃ ei aduẽtus xp̃i ſalutaris inſulſit. gentes ꝯuerſe ſunt ꝑ timorez. Ipſi quoqꝫ gl̃iam dñi veriſſime cognoſcũt. q̃ in firmitate fidei cõſiſtũt. Reges et eni ſunt q̃ corpa ſua rite regũt diuinis ea regulis infrenãtes ¶ Uel reges q̃ prius idola metuebãt ⁊ demoniorũ noĩa inuocabant. nunc nomen tuũ venerabunt. Edificata eſt ſyon. hoc eſt mat eccl̃ia de viuis lapidibus fabricata. Iſte etiam dñs q̃ edificauit ſyon. videbit in gl̃ia ſua qñ ĩ die iudicij. hedos ſequeſtrat ab agnis.

s Dicit etiã reſpexiſſe dñm orõnẽ pauperũ. i. fideliũ. qꝛ ille om̃ia incorpalia cõtuetur. cuiꝰ oculis nihil ꝓbat occultũ. hoc ẽ ãt ipſius reſpicẽ. ſ. nõ ſpernere. t ¶ Scribant hec in generatione hoc eſt in nouo teſtamento: ⁊ ppl̃os. vtiqꝫ xp̃ianꝰ. q̃ prtꝰ peccatis mortuus. in eo eſt ꝑ grãm baptiſmi recreatus. iſte videlicet laudabit dñm. Nouo. ſ. cantico. vt eſt cantate dño cãticũ nouũ v Proſpexit de excelſo. i. de celo. dñs fragilitatẽ nr̃e hũanitatis aſſumpſit. in dõ igitur aſpexit ĩ terrã. i. ad noſtri corporis fragilitatẽ. q̃ mundi vicijs tenebat obnoxia.

x Illi aũt cõpediti ſiue vinculati. ſũt viri ſancti vinculis mandatoꝝ aſtricti q̃s gemẽtes atqꝫ ad ſe clamãtes dñs audire dignꝰ ẽ. vt mundũ ꝓprijs pctis irretitũ. bñficio ſue miſerationis abſolueret. et filios interemptoꝝ (q̃ diabolica fraude ꝑempti ſunt) a prñis erroribus diuina fortitudĩe liberaret. y Annunciatũ eſt nomẽ dñi xp̃i in ſyon. dñ ibi primũ diuerſis lĩguis magnalia dei loquebant apl̃i. hinc factũ eſt. vt a locali irl̃m. per eccl̃iaz generalẽ pia ꝓcepta dĩ decurrerent.

z Ideo dicit venire ppl̃os in vnũ. vt virtus catholice vnitatis oſtendat. Addit ⁊ reges. ſiue vt alia hꝫ trãſlatio regna terraꝝ. Ut ſeruiant dño celoꝝ. tũc magis libera: qñ autori ſuo fuerint fideli ſeruitute ligata. a Rñdit xp̃o vocanti ad virtutũ opa ſctã eccl̃ia in tribulatiõibꝰ ꝯſtituta. ĩ via ꝟtutis. i. religiõis ſue: nõ lingua: ſ; vita. nõ voce ſ; fide. nõ clamore ſ; corde. cupiẽs agnſcere finẽ ſecli. vt cito ad illã btitudinẽ quã dñs ꝓmiſit pueĩre mereat. Dicit ve

ro dies oēs eccłie vſqꝫ ad finē ſeculi. pauci/tatē dierū reſpiciēs ad eternitatē. qꝛ qđcunqꝫ finiendū eſt nō debemꝰ dicere longū
b ℂ Reuocat ei in dimidio dierū ſuoꝝ q̄ ad antiqua delicta reuertit. ſinnificat ei di/

ℂ Ipi dauid poſitū ē. ne terrenū regē da/uid intelligeres. ſigt ei xp̄m ſicut ſepe iā di/ctū eſt. Totꝰ hic pš dn̄i laude repletꝰ eſt. eſt eni lucidꝰ tituli ſui claritate. cōſiłis vt ſine difficultate cōtinentia eiꝰ ītelligē debeamꝰ

erū dimidiū. ip̄aꝫ iuuē tutem. in q̄ lubrica vo/luptas appetit. ⁊ etatł feruore. crimina plus amant. Per ānos eter nitatē dn̄i. c ℂ Cū dicit initio. oſtendit qꝛ creator añ creaturaſ ſuas ſine aliquo initō cognoſcit extitiſſe. Permanꝰ. hic virtutē iuſſionis debemꝰ accipe. ſicut ſcriptū eſt. ip̄e dixit ⁊ facta ſunt. mandauit ⁊ creata ſunt.
d ℞ Ipi pibunt. iuxta illō. celū ⁊ terra trā ſibūt. ℂ Tu aūt permanebis ī glīa maie/ſtatis. Veſtimentū. ad carnis fragilitatē videtur aptādū. hoc ei veteraſcet. qđ more veſtis morte conſumit.
e ℂ Opertoriū ce/loſ forſitan debemꝰ aduertere. q̄ ad vicē velaminis. terras operiūt. q̄ ſi᷑ vt alia cōmutant poſtea ſub eťnitate māſuri. Idē poſitū eſt cō/tra illa: q̄ dicta ſunt qm̄ dū illa ſint cōmutabi/lia. dn̄s ſp̄ īmutabił p̲/ſeuerat f ℂ Filios dicit diſcipulos aplōꝝ q̄s p̲ fidei vterū. ſancta p̲dicatōe genuerūt In habitabūt. Habitatio h̄. locū btitudis ſigni/ficat. ſemē. opa fideliū q̄ ī h̄ mūdo ſemināt, vt in illa eternitate. eorū laudabilis fructꝰ appareat. Oratio.

b Ne reuoceſ me in dimidio
dierū meoꝝ: in generatiōꝫ
c ⁊ generationē anni tui. In
itio ÷ tu dn̄e :· terraꝫ funda
ſti. ⁊ op̲a manuum tuarum
d ÷ ſūt :· celi. Ipſi peribūt tu
aūt p̲manes: ⁊ oēs ſicut ve
e ſtimentū veteraſcent. Et ſi
cut optoriū mutabis eos ⁊
mutabunt: tu aūt ÷ idem :·
ipſe es: ⁊ anni tui nō defici
f ent. Filij ſeruorū tuoꝝ ha/
bitabunt: ⁊ ſemen eorū ī ſe
culū dirigetur.

ℂ ÷ Ipi dđ. ℂ Prophe/ta vniuerſitatē ad dei lau/des hortādo: de bn̄ficiorū plurimoꝝ. q̄ ſuis fidelibus adminiſtrat. munere gratulatur Pſalmꝰ. CII.

a Benedic aīa mea dn̄o:
⁊ oīa q̄ ītra me ſūt noī
b ſctō eiꝰ Bn̄dic aīa mea do
mino: ⁊ noli obliuiſci om̄s
c retributiōes eius. Qui p̲/
piciat oībus iniquitatibuſ
tuis: q̄ ſanat om̄s infirmi/
d tates tuaſ. Qui redimit de
interitu vitā tuam: q̄ coro/
nat te ÷ in :· miſcđia ⁊ miſe
e ratiōibꝰ: Qui replet in bo

a ℂ Loquit p̲pħa ad aīam ſuā vt cū fuerit diuerſis cladibꝰ liberata bn̄ficioꝝ oīm recordet autorē. ne ſibi aut alteri putet eē tribuendū. qđ a ſolo deo cōſtat cōceſſū. Interiora ſc̄ cogitatio recta. virtuteſqꝫ rōnis. b ℞ Multas retributōes p̄ſtitit nobis dn̄s. ℂ At q̄ eramꝰ digni pene. di/gnos nos fecit eſſe honore. qđ obliuiſci nulli fas eſt. Que vero ſint ille r̄tributiōes ⁊ bn̄ficia cōſequent enarrat ⁊ vt hō cogitās bn̄ficia ipius tota mente collau/dat. ille ei laudare nunq̄ deſinit q̄ collata bn̄/ficia. nō p̄t obliuiſci.
c ℂ Prio ei fit p̲pi/ciꝰ pctis nr̄is. qn̄ remiſ/ſis delictis. in pace di/gnat ſuſcip̲e pecatoreſ Sanat īfirmitates. dū ſecuritas ⁊ īmortalitaſ in reſurrectiōe cōcedit fidelibꝰ. d ℂ Redi/mit de interitu vitā. qn̄ nos ab eťna morte ſū/mouerit. vt nō audia/mus. ite in ignē eternū Coronat ī miſcđia. qn̄ iā beatł p̄mia dig̃ reſtituerit. ℞ p̄currēte ei miſcđia. dat victoriā vt tribuat palmā. vn̄ ⁊ dcm̄ ē. ſcuto bone vo/lūtatł tue corōaſti nos Scuto itaqꝫ coronat. dū p̲tegit ⁊ defendit. ⁊ ſic coronat. ſcutū ḡ miſericordia eſt. q ei p̲tegit. nō meriti nr̄i ē ſꝫ eꝰ

Exorabilis dn̄e. intende ī orōnē ſupplicū tuoꝝ vt q̄ ī pctis detenti tāq̄ ſenū arui mus. reſpcū celeſtis miſcđie ſubleuemur. p̲.

miſcđie. e ℂ Replet cū eis dr̄. venite bn̄dicti. Io vero aq̄le exēplū ītroducit. qꝛ huic

nis deſideriū tuū:renoua/
f bit̄ vt aq̄le iuuēt⁹ tua. Faci
ens miſcðias dñs:ꝛ iudi/
ciū oīb⁹ iniuriā patiētib⁹.
g Notas fecit viaſ ſuas moi
ſi:filijs iſrl̄ volūtates ſuaſ
h Miſericorſ ꝛ miſerator do
min⁹:longanimis ꝛ multū
i miſericors. Nō i ꝑpetuū
iraſceť neq̄ ieternū cōmia
k bit̄. Nō ꝫm pctā nr̄a fecit
nobis:neq̄ ꝫm iniq̄tates
l nr̄as retribuit nobis. Qm̄
ꝫm altitudinē celi a terra:
corroborauit miſcðiaꝫ ſuā
m ſup timentes ſe. Quātū di
ſtat ort⁹ ab occidēte:lōge
fecit a nobis iniq̄tates no
n ſtraſ. Quō miſereť pr̄ filio
rū miſert⁹ eſt dñs timenti/
bus ſe:qm̄ ipe cognouit fi
o gmentū nr̄m. Recordat⁹ ē
qm̄ puluis ſum⁹:hō ſicut
fenū dies eius. tanq̄ flos
p agri ſic efflorebit. Qm̄ ſpi
rit⁹ ꝑtrāſibit i illo ꝛ nō ſub

nui iā etate ꝓuecta tm̄ ſupnū labiū cornea i
flexione naſutū creſcit. vt eſcas nō valet ſo/
lita libertate decerpe. q̄ intelligens vn̄ ei pi
culū vite poſſit accedere. ðr os ſuū i ſaxo ex
polire. vſq̄quo valeat manducare. ꝛ ita i an
tiquā valitudinē eſca/
rū ſolita ꝑceptiōe reuo
cať. ſic aīa ſi nō deſinit
pctā ſua expolire in pe
tra. i. in xp̄o in ꝓſtinaꝫ
ſanitate reuertiť. reci/
pere ei tūc valet cibos
ſalutares. f ℭ Il
lis aūt miſcðias facit.
q̄ miſerti fuerint vt in
euangelio ait. Bti mi/
ſericordes ꝛc̄. Judiciū
ill̄ ꝓmittit. q̄ patie mu
nere decoranť quibus
et ðr. mihi vindictaꝫ ꝛ
ego retribuā. Judiciū
eī hic vindictā itellige
g ℭ Notaſ fec̄ moiſi
vias vt pfctē fidei gra
dib⁹ vias dñi ābularet
ꝛ ei⁹ iuſticiā legēq̄ cō/
ſcriberet ꝛ mores doce
ret. Filijs iſrl̄. volūta/
tes ſuas innotuit. non
vias. qꝛ multi eoꝝ viā
dñi declinare ꝓſumpſe
rūt volūtatē quippe no
nerūt. ſ ꝑcepta ſeruare
ꝛ viā ire noluerūt. iō ſi
ðr vias eis īnotuiſſe. ſ
volūtates. h ℭ Mi
ſericorſ ē q̄ nā ſua cleme
tiſſim⁹ approbať. miſe
rator. q̄ miſcðie ſue do
na largiť. Nullus aūt
miſericors. niſi q̄ ꝛ pa/
tiens eſſe ꝓbať. iō ad/
dit longanimis. i. pati
ens ꝛ ſuſtinēs pctōres
longo tp̄e. Deniq̄ ſub
dit. multū miſericors.
qꝛ etiā ſe blaſphemantib⁹. ſolē oriri facit. et
tribuit eis ꝛ conſeruat vite ſpm̄. i ℭ Nō
vllis in ꝑpetuū iraſciť. q̄ deuoti in ſatiſfa/
ctione eē ꝯgnoſcunť. nec eis cōminabiť. q̄
eū tota mente diligūt. k ℭ Nō ꝫm pec
cata nr̄a fecit. qꝛ quā merebamur. nobis me
liora indulſit. Nec ꝫm iniq̄tates retribuet.
ℭ Qm̄ ita pi⁹ ē ſupplicantib⁹, vt penitē/
tē. ſtatim reſoluat a pctīs. l ℭ Qua cō/
paratiōe ſignificať. qꝛ ſicut celū terras ope
rit. ꝛ neceſſaria bn̄ficia hoi tribuit. mō pluui
as. modo ſerena. modo ventos. ita ꝛ miſeri
cordia dei noſtre fragilitati diuerſa bn̄ficia
ꝓſtat. ſuſtinet ei vt cor
rigat. flagellat vt erudi
at. probat vt ꝓſtet. ꝛ vt
breuiť dicam⁹. ſi ꝓbas
eſt vt celū non operiat
terras. pōt fieri vt dñs
nō ꝓtegat ſibi puriſſi/
me ſeruientes.
m ℭ Oriens. ſigni/
ficat regnū dei. occaſuſ
vero geennā. que tātū
diſſocia eſt a ſede btōꝝ
quātū dicit ille paup̄ i
ſinu abrahe. inter nos
et vos cahos magnuꝫ
firmatū eſt. Uel oriēs.
eſt initiū bone vite no/
ſtre occaſus. male con
uerſatiōis effect⁹.
n ℭ Pater ei carna
lis. q̄ bn̄ vult filiū ſuū
erudiri. frequenť eum
corripit ac flagellat. ſic
dñs flagellat oēm filiū
quē recipit. ꝛ timentes
ſe. ad ſtudiū bone vo/
luntatiſ adducit. Qm̄
ipe cognouit q̄ nos met/
ipoſ ab illa naturali di
gnitate deiecim⁹. figm̄
tū eſſe mōſtramur ꝛ cre
atoris factura.
o ℭ Ac ſi diceret.
nō iraſceris vt cōteras
ſed recordare q̄ vaſa fra
gili ſumus. q̄ ſemel cō
fracta reparari niſi per
te non poſſunt. ℭ
His ergo rebus trāſi/
torijs. hūanitas cōpať
q̄ pulchreſcit vt flos et
fenū agri. ſed nō ad vitā longiſſimā ꝑduciť
ac ſi q̄reres quid eſt hō. ꝛ rn̄dereť. eſt cuius
dies ſunt ſicut fenū. et qui vt flos agri efflo
ret. ſed ſtatim flos decidit. qm̄ ſpūs ꝛc̄.
p ℭ Deſcribit ei adhuc q̄d ſit hō. i. ſpūs
ꝑtranſiēs. ſ. mundū ꝓſentē. i q̄ diutiſſime nō
pt ꝑmanere. Nō cogſcet āpli⁹ locū ſuū. h̄ eſt
in h̄ ſeculo nō pt redire vt ſuam vitā poſſit

 114

ſterare. ¶ Redimur ei ꝑ miſam abſolute ꝑpetui. Quis ꝑ nos ſimus fragiles ⁊ caduci. Et vſq̄ ineternū. deſignat eternitatē dei qm̄ ⁊ ille ante ſecula. ⁊ in ſeculo ⁊ poſt illud ſeculū. miſericors monſtrat. vide vero illā ꝑpetuā miſam ſolū in timentes eū ꝓrendi.

r ¶ Filios filiorum. vniuſcuiuſq̄ actꝰ debemus aduertē. Qui dñi ꝓcepta cuſtodiūt q̄ mādata eiꝰ opibꝰ implēt. hi generant opa. opera vero retributionē pariunt in btitudīe eterna

s ¶ Memoria ē eñ mādatoꝝ eꝰ. ꝑ quā animus repetit q audit. et viſa factaq̄ cognoſcit. Iſti eñ ſunt filij ſupra dicti. q̄ mādatoꝝ eius opibꝰ ſūt mēores. nō ſtudio cātilene. Nāz ſi q̄s pſalteriū totū voce reddat. memor eiꝰ nō ē niſi q ꝓcipiunt effecerit. iō ei dicta ſunt vt fiāt nō vt ſola vociferatiōe cantent.

t ¶ Parauit ſedē ſuā. hoc ad illō ꝑtinet. q̄ xp̄s aſcēdit in celū. vñ venturꝰ ē iudicare viuos ⁊ mortuos. Dicit ꝟo ip̄m dominaturū. q̄ parauit ſedē ſuā. ne putarent pagani. demones ſuos eē vllo mō regnaturos

v ¶ Cōmonet etiaz āgelos ⁊ ſpiritales ſubſtantias ad miniſteriū tante maieſtatis accedere. Ip̄i autez virtute poſſunt. q̄ eꝰ iuſſis obediūt. virtus ei hic pro virtute morali nō ꝓ potentia accipit. Ad audiendā vocē .ſ. vt ſint hūiles nō ſupbi. ip̄i eñ ſunt digni benedicere. q̄ ſuū ⁊ cognoſcunt ⁊ venerant auctorē.

x ¶ Admonet benedicē deū virtutes eius. i. q̄ virtute illiꝰ roborati verbū eccleſijs ꝓdicationis miniſtratis ¶ Vel qm̄ prius potentes virtute admonuit benedicere deū. q̄ faciūt verbū eius. ne verbū qđ verberato aere ab hoibꝰ ꝓferri ſolet intelligeres. addidit q̄ facitis voluntatē eiꝰ. angelis eñ. dñi ꝟbum. eſt volūtas eius.

y ¶ Nā cū totū opus dñi ſit celeſtis terrenaq̄ creatura. admonet. vt oīa debeant ſuū benedicē auctorē. In omni loco ſignificat eccleſiā. q̄ ꝑ totū mundū erat dño ꝓſtante creditura. Nā ſi eū ſꝑ bñdicimus ab eo iugiter cuſtodimur. Ideo digna eſt admonitō. q̄ contra oēs caſus tanq̄ clipeꝰ inexpugnabiliſ aſſumatur.

Oratio.

Sana dñe languores ppl'i tui. q̄ ſemper pctōribꝰ ſicut pr̄ filijs miſereris. vt exempti ab interitu mortis ꝑpetue. te aīa nr̄a bñdicat ⁊ vita clarificet. p.

¶ Dauid hic tm̄ ad pſonā loquentꝭ adhibet cetēꝝ oīa cōſtat de dño ſaluatore narrāda q̄ in principio fecit celū ⁊ terrā.

a ¶ Inuitat ꝓpheta ſemeip̄m ad bñdicēdū deū. bñdicere deū ē eiꝰ magnalia cōfiteri. magnificatur deus apud hoīes. qn̄ eis magnus atq̄ excelſus claruerit vt ip̄m creatorem ac redemptorem atq̄ iudicem ſentiāt. vehementē vero magnificat. quādo ab eo qui heri blaſphemus fuit hodie cōuerſo ꝓdicat.

b ¶ Induit decorē qn̄ aſſūpſit carnē mortalē. Induit vero confeſſionē. cuz cōueniēte receſſerīt ꝑfidi a cultu ſimulachrorū ⁊ confeſſio ac decus ſupne maieſtatis ꝑ mundū innotuit. Lumen aūt eccliam ſignificat q̄ recte velut veſtis aduertit dñi ſaluatoris. nō habens maculam neq̄ rugam.

ſiſtet ⁊ nō cognoſcet āpliꝰ
q locū ſuū. Miſcdia aūt dñi
ab eterno ⁊ vſq̄ ineternū:
r ſuꝑ timētes eū. Et iuſticia
illiꝰ i filios filioꝝ: his q̄ ſer
s uāt teſtamentū eiꝰ. Et me
mores ſūt mādatoꝝ ip̄ius
t ad faciēdū ea. Dñs in ce
lo pauit ſedē ſuā: ⁊ regnuz
v ip̄iꝰ oībꝰ dñabit. Bñdici
te dño angeli eiꝰ potentes
virtute: faciētes verbū illiꝰ
ad audiēdā vocē ſmōꝫ eiꝰ.
x Bñdicite dño oēs virtu
tes eius: miniſtri eiꝰ q̄ faci
y tis volūtatē eiꝰ. Bñdicite
dño oīa opa eiꝰ in omi lo
co dominatōis eius: bene
dic anima mea domino.

¶ Ipſi dauid. Vox ec
cleſie magnificentꝭ deū. et
innūerabilia opa narrādo
collaudantis Pſ. ciij.

a Benedic aīa mea dño.
deꝰ meꝰ magnificatꝰ
b es vehementer. Confeſſio
nē ⁊ decorē induiſti: ami
ctus lumine ſicut veſtimēto

c ℭ Celũ hic. oẽm iuſtũ debemꝰ aduerte
re. cuiꝰ ſupiora. i. fidelis aĩa aquis baptiſmi
ſalutaribꝰ emundata irrigat. Ul' celũ exten
dit. cũ publicani ⁊ meretrices admittũt. ce
lũ ei tñ iuſtoꝝ eſt ꝑ iuſticiã ſ factũ eſt ex grẽ
largitate etiã peccãtiũ.
A Uel celũ vt dictuȝ
eſt ꝑdicatores dicit. q̃
vt pellis extẽti ſũt ꝑ ꝑ
dicationẽ eoꝝ in omni
terra. ⁊ ſicut mortuorũ
aniãliũ maior eſt vſus
pelliũ. ita mortuis apo
ſtolis. amplius doctri-
na eoꝝ ꝑdicatiõis ĩvſũ
venit eccl'ie Aquevero
ſunt grẽ infuſio ⁊ cari-
tas vel ſpũalis ſenſus.
d ℞ ℭ Poſuit nu
bẽ. qñ dñs poſt reſurre
ctionẽ videntibꝰ apl'is
aſcẽdit in celũ. Ambu
lat ſup pẽnas ventoꝝ.
dũ ſuas voluntates ve
lociꝰ opat' q̃ꝫ ꝑt excur-
ſus eſſe ventoꝝ. Siue
magis ventos. iuſtorũ
aĩas debemꝰ accipe. q̃
vtroq̃ꝫ teſtamento per
docti. velut duabꝰ alis
ad ſupna gaudia tranſ
ferunt'. ſup q̃s ambu-
lat. dũ in eis miam ſue
opationis oñdit. Per
nubẽ etiã ꝑdicatores
accipi pñt. ꝑ q̃s in mẽ-
bris xp̃s aſcendit. duȝ
pctã dimittũt eoꝝ au-
ditores. e ℭ Ange
lus d'r greca lingua. q̃
latina nunciꝰ interp̃ta
tur. nã qñ mittunt' an-
geli ſũt. q̃ tñ natura ſpi
ritꝰ eẽ noſcunt'. Talis
eſt ordo verboꝝ q̃ ſpũs ſuos facit angelos.
Miniſter dei eſt omnis q̃ diuinas exequitur
voluntates. talis eñi vir ignis celeſtis effi-
cit'. qñ verbo ꝑdicationis peccantiũ nequi-
cias vrere ⁊ conſumere poſſe monſtrat
f ℭ Fundauit xp̃s terrã. qñ ſolidauit ec-
cleſiã. Sup ſtabilitatẽ. i. ſup ſe q̃ eſt immobi
le fundamentũ. Non inclinabit'. ſi iugit' ſu-
pra eum manſerimꝰ. nullatenꝰ inclinamur.
g ℭ Abiſſus eni d'r. aquarũ copioſiſſima

c Extendens celũ ſicut pellẽ
q̃ tegis aquis ſupiora eiuſ
d Qui ponis nubeȝ aſcenſũ
tuũ: q̃ ambulaſ ſup pennaſ
e ventorũ. Qui facis ange-
los tuos ſpũs ÷ ⁊ :· miſtroſ
f tuos ignẽ vrentẽ. Qui fun-
daſti terram ſup ſtabilitatẽ
ſuã: nõ inclinabit' in ſecu-
g lum ſecl'i. Abiſſus ſicut ve
ſtimentũ amictꝰ eiꝰ: ſuper
h montes ſtabunt aque. Ab
increpatione tua fugiẽt: a
voce tonitrui tui formida-
i bunt. Aſcendũt montes ⁊
deſcendũt campi in locum
k quẽ fundaſti eis. Terminũ
poſuiſti quẽ nõ tranſgredi-
ent': neq̃ꝫ ꝯuertent' operire
l terrã. Qui emittis fontes
in conuallibus: inter medi
um mõtiũ ꝑtrãſibũt ÷ aq̃ :·
m Potabunt oẽs beſtie agri
expectabunt onagri in ſiti
n ſua. Sup ea volucres celi

multitudo. q̃ ſignificat ꝑſecutores q꞉ ſic pal
liuȝ ſubiecta cooperit. ita illi mundũ fetidiſ
ſima ſupſtitione texerunt. Steterunt aq̃ ſup
montes. id eſt ſanctos (q̃ montes. fidei fir-
mitate vocati ſũt) qñ eos diuerſis penis af-
fligebãt. aque ei ſicut ⁊
abiſſi. hic impios ſigni
ficant h ℭ Fugiẽt
abiſſi. i. ſupſticioſi. ab ĩ
crepatõne apl'oꝝ. A vo
ce tonitrui. i. ꝑdicatio-
nis. qñ dyabolũ peritu
rũ audierũt cum ſequa
cibus ſuis.
i ℭ Aſcendũt mõteſ
. i. ſupbi ⁊ impij. q̃ꝫ diu
ꝑmiſit eos dñs atq̃ꝫ ite
rũ qñ placuit fecit ĩ cõ
ualliũ hũilitate ſedere
Mõtes erãt. cũ ſerui-
rẽt. campi. cũ placati re
ſederat. ĩ locũ. i. ĩ eccle
ſiã vbi eiſ ſuire licebat
k ℭ Terminꝰ q̃ ꝑpe
ſcȝ ritꝰ ⁊ ſupſtitiõis pa
ganoꝝ eſt aduentꝰ dñi
xp̃i: cuiꝰ religione cre-
ſcente. cũcta idolatria
cũ ſuis auctoribꝰ corru
erũt. neq̃ꝫ cõuertentur.
℞ In flagitia. q̃bꝰ
prius vixerãt. ℭ Ul'
meliꝰ nõ cõuertent' vt
humanũ genꝰ ſupſtiti-
onũ ſuaꝝ inundatione
operiant. l ℭ Fon-
tes. h ſcripturã diuinã
debemꝰ intelligere. q̃ ĩ
cõualles. i. ĩ hoĩes hũi
les exeſtuãt. Montes:
hereticos ſignificat ac
ſupbos. ĩter q̃s ſcriptu
re perenni vbertate de
currũt. q꞉ eas hic audi
re bonis maliſq̃ꝫ cõmune eſt Pertranſibũt
q꞉ tales nõ contingũt iſte aque. i. nõ rigant
a d aliquẽ fructũ. m ℭ Beſtias agri. gẽ
tes intellige. q̃ potande erãt aquis. q̃s ĩ euã
gelio dñs ſamaritane pollicitꝰ eſt. Onager
ſilueſter aſinus eſt. ſignificans iudeos q̃ ſa-
tiari poculo vitali nolunt. ſed expectant ĩ ſi
ti, donec plenitudo gentiũ intrauerit.
n ℭ Uolucres celi. aĩas ſctãs pontificũ
vult intelli. q̃ ſupra populos domini. ſanctĩ

p̄dicationib⁹ habitãt. De medio petrarũ dabunt vocẽ. qñ apl'oꝝ ꝛ ꝓphetaꝝ exẽplis aliqua p̄dicare noſcũt .i. de illoꝝ traditiõe ſua dicta firmare. o R Rigans mõtes h̃ ẽ apl'os. De ſupiorib⁹. effundens ſup eos ſpiritũſctm̃. Satiabiť terra .i. terreni de bñficijs largitiõis xp̄i. C Uel montes q̄libet eccleſie boni p̄lati irrigã tur celeſti doctrĩa. ꝛ eorũ doctrina ꝛ vita terreni in meli⁹ mutati ſatiã tur. p C Admonet ꝓpheta. vt terra iſta celeſti imbre ſatiata ꝑducat fenũ .i. elemoſinas faciat iumentis .i. pauperib⁹. his q̄ paſſim petunc. Herbã vero ſeruituti hoĩm. hoc eſt vt illi neceſſaria tribuant. de q̄ ſcriptũ eſt deſudet elemoſina ĩ manu tua: donec inuenies iuſtũ cui eam tradas .i. p̄verecundia ꝛ patiẽtia nõ petenti A Uel miniſtris eccl'ie v̄bũ dei miniſtrantib⁹ ꝛ paupib⁹. q C Panis nr̃ ẽ criſtus. q̄ de terra ꝑduciť qñ aliq̄d indigentibus ei⁹ amore p̄ſtať. vinũ letificat cor .id eſt mentem. cũ fuerit ſacratũ in ſãguinẽ xp̄i ꝛ honorifice acceptũ. q2 nihil ibi culpabile repiť. r C Exhilarať facies q̄ʒ in oleo. cũ regale criſmate vngiť. R Uel miſericordia exhilarat in oleo facies iuſtoꝝ corã deo. Panis hic ad aĩam referendus ẽ. q̄ ꝑfectos efficit xp̄ianos A Criſt⁹ ille panis eſt ſiue iuſticia. s R Saturabunť de vera religione xp̄i ligna .i. rõnabiles hoĩes. Cedri. excelſiores merito ſancti. q̄s plantauit in vnitate eccleſiaſtice fidei. C Paſſer minuta auis eſt ꝛ cautiſſima nimis. ꝛ ſignificat monachorũ ꝑuitatẽ. q̄ in cedris .i. in hereditate potentiũ velut in q̄buſdã ramis nidos .i. monaſteria ſibi edificare monſtranť. eoꝝq3 robore ſuſtẽtati velut paſ-

habitabũt de medio petra
o rũ dabũt vocẽ. Rigãs mõ-
tes de ſupioribus ſuis: de
fructu operũ tuoꝝ ſatiabiť
p terra. Producens fenũ iu-
mentis: ꝛ herbaʒ ſeruituti
q hoĩm. Ut educas panẽ de
terra: ꝛ vinum letificet cor
r hoĩs. Ut exhilaret faciẽ in
oleo: ꝛ panis cor hoĩs con
s firmet. Saturabunť ligna
campi ÷ ꝛ :· cedri libani q̄s
plãtauit illic paſſeres nidi-
t ficabunt. Herodij domus
dux ẽ eoꝝ: montes excelſi
ceruis: petra refugiũ heri-
v nacijs. Fecit lunã ĩ tp̄a. ſol
x ꝯgnouit occaſum ſuũ. Po
ſuiſti ĩ tenebras ꝛ facta eſt
nox: ĩ ip̄a ptrãſibũt oẽs be
y ſtie ſilue. ÷ Catuli :· leonũ
rugientes vt rapiãt: ꝛ que-
rant a deo eſcam ſibi.

ſeres laudes dñi aſſidua voce frequẽtant. celeſtis in terra vita. imitatio fideliũ angeloꝝ. in carne p̄ter carnẽ viuere. t R Herodius maior eſt oĩm volatiliũ. q̄ aquilã vincit ꝛ comedit. ꝛ ſignificat hoĩem ſctm̃. habitantẽ in domo dei. adiutoriũ p̄ſtãtẽ alijs ad vincendũ diabolũ. aq̄la ei ſepe pro diabolo poniť. C Ceru⁹ ſignificat fideles q̄ ſerpentẽ deuorant .i. diabolũ. cũ nequiciã eius ad laudẽ dei cõuertũt. habitãt in montibus .i. apl'is ꝛ ꝓphetis. Erinaci⁹ vero eſt quã vocamus ericiũ aĩal timidũ natura armatũ. in ſaxis habitans ne inueniať ꝛ peccatorẽ ſignificat. q̄ futurũ iudiciũ metuens. ad petrã xp̄m refugit. v C Luna ſignificat eccl'iam. q̄ ĩ tẽporib⁹ facta eſt. qñ eã minui cõtingit ꝛ creſcere. Sol. xp̄s. ille ꝯgnouit occaſũ ſuũ .i. gl'iam ſue paſſionis cũ diſcipulis diceret. venit hora ꝛ fili⁹ hoĩs tradeť ĩ manus peccatorũ x C Poſuit tenebras in tp̄e paſſionis. qñ ſol obſcurat⁹ ẽ. nox etiã illis fuit q̄ carnalr xp̄m in cruce intuendo cõiter eſtimabãt mori. In hac nocte beſtie exierunt . id eſt demones querentes aliquoſ deuorare. R Qñ ꝛ nobis ſol iuſticie occidit. omnia tenebre ſunt ꝛ tunc in nos pertranſeunt iſte beſtie ſilue dyaboli ſcʒ y C Leones. diabolos ſignificant ꝓpter crudelitatẽ. Catuli dicti eo ꝙ calleant ſenſu nariũ. ſignificãt miniſtros diaboli. q̄ rugiũt vt nocentẽ perdãt. querũt vero iſtã eſcam a deo: nemo eñ immundis ſpiritib⁹ rapi põt niſi q̄ ſua exigente culpa. a deo fuerit derelictus Nihil ei a quoq3 fieri põt niſi q̄ ip̄e ſecreto iudicio aut ad ꝓbationẽ aut vindictã faciendum eſſe ꝑmiſerit.

5 ☙ Tūc ortꝰ eſt ſol. qn̄ xp̄s reſurrexit et tunc ſatellites diaboli cōgregati eiꝰ maieſtatem minime ſuſtinētes ſe in ſuis cubilibꝰ. i. in ꝑtinaciū pectoribus collocabant. Sol eſt dictꝰ. ꝙ ſolus ita lucz. vt ex eo dies fiat.

3 Ortus eſt ſōl ⁊ congregati
ſunt: ⁊ in cubilibꝰ ſuis col
a locabūt. Exibit hō ad opꝰ
ſuū: ⁊ ad opationē ſuā vſqꝫ
b ad veſperā. Quā magnifi-
cata ſunt opa tua dn̄e: oīa
in ſapientia feciſti: impleta
eſt terra poſſeſſione tua.
c Hoc mare magnū ⁊ ſpacio
ſum ✱ manibꝰ :· illic repti-
lia quoꝝ non eſt numerus.
d Anialia puſilla cū magnis
illic naues pertranſibunt.
e Draco iſte quem formaſti
ad illudendū ei: oīa a te ex
pectāt: vt des illis eſcaz in
f tpe. Dante te illis colligēt
aperiente te manum tuam
÷ oīa :· īplebunt bonitate.
g Auertente aūt te faciē tur-
babunt: auferes ſpm̄ eorū
⁊ deficiēt: ⁊ in puluerē ſuū
h reuertent. Emitte ſpm̄ tuū
⁊ creabūt: ⁊ renouabis fa-
i ciē terre. Sit glīa domini ī
ſeculū: letabit dn̄s in opi-
k bus ſuis. Qui reſpicit ter-
rā facit eā tremere: q̇ tāgit

a ☙ Iſte ei vſꝰ ē mortaliū vt qꝫdiu hic ſumꝰ venientē die diuerſis occupemur actōibꝰ vnus colit agrū. alter ſe bellis exercet. iſte diſcet. ille docet ⁊ qcq̄d mortalitas agit. ꝓbat concludi veſpa. i. fine ſecli b ☙ Admirādo ei dicit ꝓpheta. q̄ꝫ magnificata ſt. nā nō ſolū hoc hoibus arduū (qꝛ excedit hūanū ſenſum. opatio xp̄i) verū etiā ipis angelis ꝓbat īmenſū. Iſta igit ſapientia filius eſt pr̄is. Terra. ſignificat eccleſiā. q̄ repleta eſt. qn̄ vniuerſal dn̄o deſeruit eccl'ia, poſſeſſio ei pplm fidelē in eccl'ia ſignificat. vn̄ et alia tranſlatio hꝫ īpleta ē terra creatura tua. ſcz iſta in nouitate vite generata ī baptiſmo c ☙ Mare ei. pn̄tem mundū ſignificat. vbi malicia demonū. velut quibuſdā fluctibꝰ. voluntas aīaꝝ inſtabilis cōmouet. mare dictuz eſt a meando. ꝙ ſp eat ⁊ redeat. Illic reptilia i. ſpūs maligni. nobis innūerabiles. a deo tn̄ comphendi poſſunt. d ☙ Aialia puſilla. qꝛ inter ipos ſpūs malos ⁊ maiores eē nequicie probantur ⁊ minores. Per naues. ſignā tur eccl'ie. q̄ piculoſos fluctꝰ mūdi, ꝑ lignū gl'ioſe crucis euadunt. portantes pplos credentes. e ☙ Draco iſte. apte ſignificat diabolū. q̄ vere draco ōr ꝓpter venenū eue qđ prīe mlieri male ſuadēdo inſpirauit. q̄ ſuis pctis ita formatꝰ eſt, vt ei illuderet ab angelis. Sꝫ cū draco ſpiritalis ſit. cuiꝰ eſca deceptio hoīm ē. nō oīno tn̄ timeas atrocē. qꝛ niſi dn̄o ꝑmittēte. nō ꝓualet qcqꝫ ſua ptāte pficere. expectat igit eſcā a deo ꝑmittēte ſicut ⁊ alia oīa. f ☙ Exponit adhuc vt cū diabolica iniqtate vexamur. nō illū credamꝰ ex ſua ptāte pſumere. ſed potius ad illū recurramꝰ ſine cꝰ ꝑmiſſu nihil facere pt. ⁊ celeriꝰ victꝰ abſcedit. dicit ei dante te illis vt intelligas. qꝛ niſi datum fuerit illis colligere non valebūt. Manus. ſignificat poteſtatem ꝑ quā abūde cuncta replet ⁊ mirabiliter vniuerſa diſponit g ☙ De illis mō dicit. q̄ cōceſſa dei mūera ſibi applicāt nō deo ab his ergo talibꝰ cū auerterit deꝰ faciē. nudati a pſidio. ſine dubio turbant. Auferes ſpm̄ ſuꝑbie. vt accepto ſpūſſcto. innouēt ⁊ recreentur. ⁊ in puluerē ſuū redeāt. i. ad hūilē cōfeſſionē pctōꝝ. in q̄ indigētiā ſue fragilitatis agſcant. ⁊ ita tibi deficiētes. ad cōuerſionē ſaluberrimā redeāt q̄ ī ſuis pſumptiōibꝰ errabant. h ☙ Emitte ſpm̄ tuum. i. vt reparent ī melꝰ. Recreati ſt vtiqꝫ. q̄ ſe puluerē hūilit agnouerūt. Renouabit faciēs. qn̄ de vetuſtate peccatorū emūdat pctōr. i ☙ Sit glīa dn̄i. nō cuiuſlibet alterius. In ſeculū. i. ineternū quia laudis eiꝰ nullꝰ ē finis ☙ Leticia ē dn̄i. qn̄ nos creatura ipius benedicimꝰ eū in die reſurrectionis. k ☙ De illis dicit q̄ ꝑ dei grām illūiati. pctā ſua preterita cōtremiſcūt Mōtes h̄ pctōres dicit. q̄ dn̄i fuerint indigētiōe dn̄i ꝑcuſſi, tūc ad ſalutares lacrimas cur

rũt ⁊ q̃ſdã fumiferos globos triſticie emit-tũt tanq̃ incenſum ſuauitatis. l ℂ Cuz ait cãtabo in vita mea. tp̃s ſignãt cũ in hoc mundo degere videbat̃. cũ vo adiecit pſal-lã deo meo. ſ. in futuro ſeculo/vbi et eſſe ppe tuũ eſt. ⁊ pſalmodia nõ habet finẽ.

annũciẽt. Cũ vo dic̃ ↄfitemĩ ⁊ poſtea ſubdit inuocate docet. inuocare deũ volẽtes. pri⁹ ei⁹ laudes cõfiteri b ℂ Cãtate. ad hymnos ptinet offerendos pſallite. ad pia/opa exer-cẽda. Omĩa. ſignificat iſta q̃ dictur⁹ ẽ. nõ ẽ ei hũanaꝝ viriũ. oĩa mirabilia narrare ꝟ ſigt a toto ptẽ.

m ℂ Sic eñi deo ſit iocunda nr̃a laudatio. ſi nos delectemur i do mino. q₂ amãs diligit negligens ſpernit̃. de-ſiderans ſuſtinet̃.
n ℂ Deficiũt a ter ra pctõres. cuz terrena cupiditate priuati. per di grãz ad meliora ſtu dia cõcitant̃. ſiĩi modo ⁊ iniqui deficiũt. quan do mali iã eẽ deſinunt Bñdic aĩa mea. dignũ initiũ pſalmi ⁊ finis di gnus. illũ ſp benedice-re a q̃ cognoſcim⁹ nos ſp dona recipe. Orõ.
Inclite omp̃s de⁹ q̃ fructu locupleti terrã aridã ſatiaſti. da nobis ſpiritali mente aſcenſũ tue glĩe cõtue-ri. vt dũ te i celis ſuſci pim⁹ illa ſp q̃ ſunt cele ſtia meditemur. Per.
ℂ Hoc verbũ dec⁹. a pñti pſalmo fecit initi-um. nec añ a quoq̃ re-peris poſitũ q̃uis mul ti ſcriptores fuerint p̃-mit⁹ hebreoꝝ. Scire ãt debem⁹. all'a neutri ge neris eẽ definitũ. qđ ⁊ ſctũs hieronim⁹ in ex-poſitione eiuſdẽ pſal-mi euidenẽ deſignat. ⁊ vnũ atq̃ integꝝ mane re dz i trãſlatõe. qđ nui li⁹ lingue p̃ſũptiõe mu tatũ eſt. All'a vo apud hebreos dz laudate deũ alle ei laudate. ia q̃ppe ſigt inuiſibilẽ deũ.

l mõtes ⁊ fumigãt. Cãtabo dño in vita mea: pſallã do
m meo q̃diu ſum. Jocũdum ſit ei eloquiũ meũ: ego vo
n delectabor in dño. Defici ant peccatores a terra ⁊ in iqui ita vt ñ ſint: bñdic aĩa mea domino.

ℂ Alleluia ℂ Pphpheta monet fideles: ne ſpem in iſtis tranſitorijs ponant. ſed p̃riarchaꝝ viã tenẽtes deũ ſpiritalit̃ ſp exquirant

Pſalm⁹. CIIII

a Confitemĩ dño ÷ et ⁚ i uocate nomẽ eius: an nunciate inter gentes opa
b ei⁹. Cantate ei ⁊ pſallite ei narrate oĩa mirabilia eius
c Laudamini in noĩe ſancto ei⁹: letet̃ cor q̃rentiũ dñm
d Querite dñm ⁊ ↄfirmami:
e q̃rite faciẽ ei⁹ ſp. Memẽto te mirabiliũ ei⁹ q̃ fecit: pdi
f gia ⁊ iudicia oris ei⁹. Se-mẽ abraã ſui ei⁹ filij iacob
g electi ei⁹. Ipe dñs de⁹ no ſter: in vniuerſa fra iudicia
h eius. Memor fuit in ſecu-

c ℂ Nõ ei vetat vt laudemur. q₂ actib⁹ bonis. nõ p̃t res iſta denegari. ꝟ vt i dño laudemur p̃cipit q̃ p̃ſtat illa q̃ bñ gerimus Letet̃ cor ⁊c. Inde. ſ. letet̃ cor. ſi dñm q̃rit ⁊ p̃dicat̃ in dño. nõ ãt ſi de ſuo poſſe laudat̃.
d ℂ Hortat̃ vt ſe ad õmia futura cõfirment q̃ eũ q̃rere delegerunt. Iſta aũt inq̃ſitio nõ eſt vllo tpe finienda. qm̃ addidit. ſp. Faciẽ vo p̃ ſentiã ei⁹ dicit.
e ℂ Mirabilia itaq̃ ptinẽt ad diuiſionẽ ma ris rubri. Prodigia. ad plagas q̃s miſit in egi ptũ. Judicia oris. qm̃ cũcta cõpleuit q̃ moyſi ſuo famulo pmiſit. Ju dicauit ei pharaonẽ et ppl'm ſuum ſicut moyſi dixit. f ℂ Hic ꝟ au diendũ eſt qđ ſupra di xit mementote. Meri-to vero ſeruos dicit cõ tumaces iudeos. qm̃ p fidia faciente. filij eſſe noluerunt. Filios ve-ro iacob. ſignificat fi-deliſſimos xp̃ianos. q̃ heredes eſſe merentur domini.
g ℂ Dicẽdo ip̃e do minus de⁹ nr̃. cõmonet hic illũ itelligi debere eſſe deũ. quẽ iudeorum ppl'i crucifigẽdũ eẽ de creuerũt: ⁊ ei⁹ iudicia

a ℂ Cõfitemĩ dño. i. laudate eũ. ⁊ bonis factis grãz diuitatis vo bis acq̃rite. Annũciate hoc euãgeliſtis ↄue nit ⁊ aplis. ⁊ nũc ſc̃ cerdotib⁹ vt magalia xp̃i

p vniuerſũ mundũ eẽ faciẽda. nõ in ſola iu-dea. h ℂ Memor fuit in ſeculũ. cũ pmiſ ſa ↄpleuit. Teſtamti ſui. pphetaꝝ ſigt pdi-catiões quas de verbi incarnatiõe p̃dixerũt

lū teſtamenti ſui: verbi qđ
mādauit in mille generatō
i nes. Qđ diſpoſuit ad abꝛa
am: ꝛ iuramēti ſui ad yſaac
k Et ſtatuit illud iacob in p̄-
ceptū: ꝛ iſrl̄ in teſtamentuꝫ
l eternū. Dicens tibi dabo
terrā chanaan: funiculum
m hereditat̄ vr̄e. Cū eēnt nu
mero bꝛeui: pauciſſimi ꝛ in/
n cole eiꝰ. Et ꝑtranſierūt de
gente in gentē: ꝛ de regno
o ad ppl̄m alterū. Nō reliq̄t
hoīem nocere eis: ꝛ coꝛri-
p puit ꝓ eis regeſ. Nolite tā
gere chꝛiſtos meos: ꝛ i ꝓ-
phet̄ meis nolite maligna
q ri. Et vocauit famē ſuꝑ ter
rā ÷ ꝛ: omē firmamētū pa
r nis cōtriuit. Miſit eos ān
virū: in ſeruū venundatꝰ ē
s ioſeph. Humiliauerūt i cō
pedibꝰ pedes eiꝰ. ferrū ꝑ-
tranſijt aīam eiꝰ: donec ve
t niret verbū eius. Eloquiū
dn̄i inflāmauit eū miſit rex
ꝛ ſoluit eū: princeps popu
v loꝝ ꝛ dimiſit eū. Cōſtituit
eū dn̄m domꝰ ſue ꝛ p̄ncipē

Mādare. eſt per aliū aliq̄d dicere. qđ ꝑ eos fecit. cū datū eſt eis futura ꝓphetare. Mille generatiōes. finē ſeculi ſignificat.

i ¶ Hoc ad illud rn̄det qđ ſupius dixit teſtamenti ſui. Qđ diſpoſuit. illa ei q̄ in veteri teſtamento abrae et yſaac p̄triarchis ꝓmiſſa ſunt. diſpoſita dn̄r ꝛ iurata vt firma oſ̄dant̄

k ¶ Illđ teſtām̄tū ſic diſpoſitū. ſtatuit iacob .i. firmauit in p̄ceptū .i. in nouū teſtamentū qđ ꝓprie dr̄ eternū. qꝛ nullū illi aliud aliq̄n ſuccedit. in quo ē oīm ꝓmiſſoꝝ cōpleta ꝑfectio.

l ¶ Chanaan interp̄tat̄ hūilis. q̄ cōuenient̄ ſignificat acceptu ros eſſe xp̄ianos terrā hūiliū .i. bt̄oꝝ. Funiculus hereditatis. mūdi huiꝰ dicit toꝛtuoſas anguſtias. q̄s dn̄s ꝓ ſalute nr̄a ſua paſſiōe diſſoluit. nā carnis illiꝰ ſuſceptio. nr̄a ꝓbat̄ eē hereditas m ¶ Nūc enumerat. quāta p̄triarchiſ virtus diuina p̄ſtiterit

n ¶ Pertrāſierūt nō de captiuitate iudeoꝝ hoc ſꝫ de abꝛaaꝫ dicit. q̄ exijt de terra chaldeoꝝ. ꝛ venit ī meſopotamiā. d̄ meſopotamia in terrā ꝓmiſſiōis. ꝛ iterū in egiptū. Multa regna trāſimus. vt ꝑuenīamꝰ ad t̄rā repromiſſionis. et ita de regno egipti huiꝰ mundi ad alterū ppl̄m in celis.

o ¶ Nō reliq̄t pharaonē vt noceret abꝛaam in ſara. nec abimelech yſaac in rebecca. ſꝫ coꝛripuit pharaoneꝫ ꝛ abimelech ꝓ eis.

p ¶ Ecce ān legē p̄triarche nō vncti vnguento regali. xp̄i dn̄r. xp̄i aūt ſūt. q̄ ſpiritu ſancto vngūt̄. erubeſcāt ergo iudei q̄ dicūt nō poſſe dn̄m ieſum. xp̄m vocari. qꝛ non fuit vnctus regali vnguento. cū et illi xp̄i dicant̄ q̄ longe ante ſaul (a quo regalis iſta ꝛ materialis cepit vnctio) fuerunt.

q ¶ Vocauit famem. tp̄e pharaonis. q̄n in egipto ſeptem annis fames graſſata eſt. Et oē firmamētū .i. fructū triticeū ꝑduxit ad nihilū. hoīꝫ ei firmamentū panis ē cū ſupꝛa dixerit. ꝛ panis coꝛ hoīs cōfirmat.

r ¶ Miſit ioſeph ān p̄triarchas. q̄s ſuperiꝰ memorauit. q̄ bene vir dr̄. qꝛ vt vir viril̄r cuncta ſuſtinuit Oꝛdo aūt verboꝝ taliſ ē miſit ān eos virū ioſeph. q̄ ī ſeruum venundatus eſt.

s ¶ A putifar p̄poſito pharaonis ioſeph miſſus eſt in carcerē. cōpedes aūt accepiſſe nō legit̄. ſꝫ fieri potuit. vt q̄ in carcere retruſus ē ferreis nexibꝰ ligaret̄. Pertranſit aīam ipiꝰ ferrū. q̄n in has miſſus eſt anguſtias: ne inter mala q̄ iniuſte paſſus ē ꝑualerent. ꝛ crimīa falſitatis. ferrū aūt hic indicat tribulationē dure neceſſitatis. Donec veniret verbum a rege pharaone. q̄ eum liberauit. vel verbū ioſeph interp̄tādi ſomnia qđ verbū q̄rebat̄ a rege in eo ꝛ eū liberauit qđ verbū. dei fuit potiꝰ q̄ȝ ioſeph.

t ¶ Inflāmauit vtiq̄ȝ eū intꝰ lumen celeſtis flāme vt futura diceret eū fiducia veritatis. Miſit rex. pharao. ſoluit. a reatu q̄ tenebat̄ obſtrictꝰ. ip̄e eſt princeps dictꝰ pharao ſcꝫ. quē ſupꝰ regē dixit. ille dimiſit eū clauſtra exire carceris.

v ¶ Cōſtituit dn̄m et principem. q̄n eum fecit currū aſcendere ꝛ p̄conis voce nunciari. hunc ſecundū dn̄m eſſe poſt regem ꝛ principem totius egipti.

x ¶ Credebat pharao vt erudire(n)t poſſz pn cipes ſuos. vt ⁊ ipſi ſomnioꝝ interptes eſſe mererent. ⁊ iō euz eis pfecit nō ſolū vt rege ret ſed ⁊ doceret. neſciēs eū a quo ſomniorū ſcientia eſt deū ſolū docere. y ¶ Iuben te pharaone: cognatio ioſeph ad t(er)ras egypti deducta ē. Et iacob di uerſitate nominū dicta ſue reuelatōis variauit iō nunc iſrl. nūc iacob. vnū ⁊ eundē dicit. Chanaan vō fuit fili⁹ cham nepos noe. ex quo egyptij traxerūt originem. nrā vō trāſlatio: cham habet. ꝯ romana quaz hic ſequit: chanaan. 3 ¶ Auxit pplm ſuū fecunditate naſcendi. Cōfirmauit. qn ill' creſcentib⁹: egyptioꝝ turba notiſſimis plagis vehemēter afflicta ē. a ¶ Cōuertit deus egyptioꝝ cor ad odiuz ꝯ iſraeliticū pplm. preſtando illis felicia. Et dolū facerent. ꝯſequēter erat vt poſt cōceptū odiū ſeuiens pplus ad doloſas machinas ꝑueniret. vt fuit in lateribus pceptis. duplicādo opus ⁊ paleas negādo ⁊ ſilibus. b ¶ Iſtos ad pharaonē. quaſi quoſdā teſtes cōſtat a deo deſtinatos. vt pplm ſibi placitū abire pmiſiſſet ille ſum. c ¶ Signa ſc quaſi aliq veſtigia futurarū ſiue pteritarū reꝝ pdigia vō ptinent ad mirabiles euētus q in ordine rerū prius non fuerūt. pdigiū ē eni dictum ab eo q porro dicat: itaq iſta mirabilia tūc facta. porro ⁊ pcul dicebāt. pplo xpiano aliqd ex eis itelligēdū d ¶ Legunt tenebras inter plagas egyptij ptuliſſe. ꝯ potius intelligamus corda eo

x ois poſſeſſiōis ſue. Ut eru
diret principes ei⁹ ſicut ſe
meipm: ⁊ ſenes ei⁹ prudē
y tiā doceret. Et intrauit iſrl
÷in: egyptū: ⁊ iacob acco
3 la fuit in terra cham. Et au
xit pplm ſuū vehemēter: et
firmauit eum ſup inimicos
a eius. Conuertit cor eoꝝ vt
odirent pplm eius: ⁊ dolū
b facerēt in ſeruos eius. Mi
ſit moyſen ſeruū ſuū: aarō
c quez elegit ipm. Poſuit in
eis verba ſignoꝝ ⁊ pdigio
d rū: in terra cham. Miſit te
nebras ⁊ obſcurauit: ⁊ non
exacerbauit ſermōes ſuos
e Cōuertit aquas eoꝝ i ſan
guinē: ⁊ occidit piſces eoꝝ
f Edidit terra eoꝝ ranas: in
penetrabilib⁹ regū ipſoꝝ.
g Dixit ⁊ vēit cinomia ⁊ ſci
niphes: in oib⁹ finib⁹ eoꝝ.
h Poſuit pluuias eoꝝ gran
dinē: ignē cōburentē in ter
i ra ipoꝝ. Et pcuſſit vineas
eoꝝ ⁊ ficulneas eoꝝ: ⁊ cō
k triuit lignū finiū eoꝝ. Di
xit ⁊ venit locuſta: ⁊ bruc⁹
l cuius nō erat numer⁹. Et

rū fuiſſe obſcurata q dni pcepta cōtēnebāt. Exacerbauerūt ſermones: ſignificat acerbe acceperunt. aut certe iniurioſis abomiatōtbus reſpuerūt. ⁊ ita exponit trāſlatioz romanā que hz q2 exacerbauerūt. ſed nrā hz. non exacerbauit. ſ. deus. i. nō irritauit ſed cōpleuit ſermones ſuos miraculis eos cōfirmās. e ¶ Cōuertit ei aqs in ſanguinē. qm erant inter fluenta maris rubri perituri. Piſces occiſi ſunt. ne ſpes viuendi hoibus relicta viderer. qn etiā piſces mortui ſunt: q i natiuo elemento iſto nutriti ſunt f ¶ In ranis: poetarū carmina deſignāt q a catholica regula diſcrepātes. corda terrenoꝝ regum fabulis replent deceptionū. g ¶ Cinomia ſignificat muſcā canicam. q ceteris muſcis mordacior ē ⁊ importunitate ſua violentior. Sciniphes: genus culicū fixis aculeis pmoleſtuz. h ¶ Poſuit. i. decreuit vt pluuia que ad fecunditatē terris dat cōuerteret in grandis noxiā vaſtitatē. Ignis vō cōburēs ſignificat fulmiā q ſolēt excitata tēpeſtate deſeuire. i ¶ Or dicit pcuſſit ad grādinē vel ignē cōburētē refer. ne aūt tm ficulneas putares pcuſſas: addidit oē lignū. vt ⁊ lata nō dubitares euerſa. vbi arboꝝ qz robora cognoſceres fuiſſe cōtrita: maiora ei cōtinent intellectū mīoꝝ. k ¶ Locuſta eſt mr bruceī. quē mala fecūditate pgenerat. q ad illā pdā qt cōuocatus exercitus cū ſua ple deſcēdit. l ¶ Et ne crederes inaniter adductū illū exercitū. di

cit oēm fructū ꝯſumptū eē ꝛre. m ℭ Uenit ad ſeptimā plagā in hoc pſalmo poſitā. Mouet etiā aliquos. cur ī iſto pſalmo ſeptē tm̄. cū in exodi narratōe decē narrant̄. Sed hoc factū eſt ideo. qꝛ ſeptē beneficia dn̄m hebreo pplo ꝑſtitiſſe ſtatim dicturus ē: ꝑmiſit totidē plagas egyptios accepiſſe. n Uel qꝛ laudanti. d plurib⁹ pauca attigiſſe ſufficit Narranti v̄o: oīa ꝯmemorare opus ē.
n ℭ Aurū ⁊ argētū iſraeliticū pplm ab egyptijs diſcedentē ex ꝑcepto dei legim⁹ accepiſſe: vt nō repentina ſurreptio. ſꝫ lōge opatiōis merces eſſe videat̄. Et ſequit̄ ſcōm beneficiū qꝛ ibi etiā null⁹ ex iuſſiōe ei⁹ infirmitate corporea potuit affligi.
o ℭ Tūc qui in egypto remanſerant. oīno letati ſūt. qn̄ illi dimerſi ſunt: q̄ ad inſequendos hebreos ire decreuerant: cur? qꝛ filia minime ptulerunt. Et timebant. qꝛ ⁊ ipa elemēta ꝑ eis pugnabant. vt aqua maris. aer tenebroſus. ignis cōburēs ⁊c̄. Uel letata ē egypt⁹ ꝑꝑ ſpem liberatōnis a morte. Jō em̄ eoſ exire coegert̄ ne iterū hoīes ⁊ primogenita interficerēt̄. p ℭ Nubes data eſt. vt ſolis tempe raret ardorē. ignis cōceſſus eſt. vt tenebrarū potuiſſet auferre caliginē. Et hoc ē terciū bn̄ficiū. qd̄ iſraelitico populo ꝯſtat eē ꝯceſſum. q ℭ Supata ſūt deſideria petentiū. Carnes petit: ⁊ coturnices accepit: tā em̄ in quadrupedib⁹ q̄ꝫ volatilibus: carnes ſūt ſine dubio dulciores: inſup ⁊ panē celi acceperūt. Sunt em̄ iſta exodi lectōe notiſſima. qn̄ coturnices in moduꝫ denſiſſimoꝝ imbriū deplucrūt: māna quoq̄ꝫ (vt iudaicus ppl's ſatiaret̄) depluit. qd̄ hic panē celi dicit: ⁊ optime: in figura ſacramēti dictus ē celi panis. Manna em̄ dicit̄ q̄d eſt hoc? ⁊ tanq̄ꝫ querēti rn̄det̄ dictū ē: panis celeſtis: illo ſaturauit eoſ. r ℭ Hoc quoq̄ꝫ in figura gerebat̄ dn̄i xp̄i. vt petra aquas ꝓfudiſſet irriguas. Xp̄c em̄ dn̄s petra ſpiritalis eſt. q̄ vitales aq̄s emanat: que abierūt in ſicco. i. in gentiū pctōres q̄ merito ſicci dicunt̄ q̄ delictis vrētib⁹ ſiccabātur. ſꝫ imbre dn̄i virēteſ in nouū hoīem pullulārt. s ℟ Memor fuit verbi. qd̄ impleuit de ſemie eius. i. de xp̄o ꝓmiſſionē ſuam quam abrae ꝓmiſit. ℭ At cām miraculoꝝ dictoꝝ nūc ſubdit. Jō em̄ dicunt̄ facta qm̄ abrahe cōſtat fuiſſe ꝓmiſſa.
t ℭ Eduxit electos ſuos in leticia. qm̄ illi q̄ murmurauert̄ dn̄i furore ꝑcuſſi ſunt: illoſ q̄ꝫ nō dicit̄ eduxiſſe quos in heremo culpis exigentibus ꝓſtrauit.
v ℭ Uenit nūc ad ſeptimū beneficiū. q̄ꝛ em̄ dicit regiones gentiū: ad poſſeſſionē videt̄ ꝑtinere terrarū. labores v̄o ppl'oꝝ ad diuitias longo tp̄e cōgregatas.
x ℭ Juſtificatōnes xp̄i ſunt. vt deum toto corde diligamus. ꝓximos vt nos amemus. patrē veneremur. Lex v̄o eius fuit die ſabbato requieſci. in paſcha agnuꝫ īmolari. ſed hec ſpiritaliter ſt̄ querēda. iō em̄ addidit req̄rant.

comedit oē fenū in terra eorū: ✱ ⁊ comedit ÷ oēm :· fru
m ctū ꝛre eoꝝ :·. Et ꝑcuſſit oē
primogenitū in terra eoꝝ:
primitias oīs laboris eoꝝ
n Et eduxit eos cū argēto et
auro: ⁊ nō erat in tribub⁹
o eoꝝ infirm⁹. Letata ē egy
ptus in ꝓfectōe ÷ eoꝝ :· : qꝛ
incubuit timor eoꝝ ſuꝑ eoſ
p Expandit nubē in ꝓtectōeꝫ
÷ eoꝝ :· : ⁊ ignem vt luceret
q ÷ eis :· ꝑ noctē. Petierūt ⁊
venit coturnix: ⁊ pane celi
r ſaturauit eos. Diſrupit pe
tram ⁊ fluxerūt aque: abie
s runt in ſicco flumina. Qm̄
memor fuit verbi ſancti ſui
÷ qd̄ habuit :· ad abraā pu
t erū ſuū. Et eduxit pplm ſu
um ī exultatōe ÷ ⁊ :· electoſ
v ſuos in leticia. Et dedit il
lis regiones gētiū: ⁊ labo
x res ppl'oꝝ poſſederūt. Ut
cuſtodiāt iuſtificatōes ei⁹
⁊ legē eius requirant.
ℭ Alleluia all'a. ℭ Hic in-

Inuocātes nomē tuū dn̄e deprecamur. vt q̄ patres nr̄os v̄tute tui noīs ꝑeūte: angelicis paſtib⁹ refeciſti: nos q̄ꝫ iuſticis dapib⁹ foueas ac reformes. Per. Oro.

ℭ Hic introducit̄ cōfitēs ppl's hebreoꝝ. q̄ relicta ꝑfidia patrū ſuoꝝ: ad pietatē dn̄i ipo miſerāte ꝑduct⁹ ē: vt intelligam⁹ cū fuerint cōuerſi, ⁊ ipos all'a, merito ꝓ ſua redēptōne

cantare. a ¶ Cōfeſſio iſta.ad medicinaꝫ penitudinis ē applicāda. ſ ⁊ ad pconia dñi ptinere nō dubiū eſt.qm̄ maior gloria pietatis eſt p cere cōfitenti.quā ſine offenſione viuenti pſtare.bonus eñ dr̄ recte dñs.qr expectat errātē ⁊ paſcit delinquentē. In ſeculuꝫ autē: vite h⁹ ſignificat curſuꝫ. vbi miſeri ſunt q̄cūq̄ delinquunt.

abraā pr̄ nr̄ ⁊ gauiſus ē. videamus ⁊ nos ⁊ laudātes gaudeam⁹. f ¶ Dubiū nō eſt iſtū pplm ea pctā gemere q̄ ex neq̄cia patruꝫ ſuoꝝ pbat̄ ſuſtinere:cū maiorib⁹ ei ſuis peccant. q̄ ſe ab eoꝝ delictis nō ſeparāt. hoc eſt aūt peccauimus. qd̄ iniuſte egimus:qd̄ iniq̄tatē fecimus.

b ¶ Quis eñ ſignificat nullū: cui eñ aut ingeniū ſuppetit ad cogitandū.aut lingua ad depromēdū. vt lingua poſſit referre magnitudinē tante maieſtatis. Auditas faciet. ⁊ h̄ q̄ꝫ ſubaudiendū ē q̄s:illa eñ pñt audiri q̄ pbant̄ ⁊ dici. c ¶ Cuſtodit eñ iudiciū: q̄ inter alios recte iudicat:iuſticiā aūt facit: q̄ eā in ope demōſtrat: merito ergo iſti tales beati dicti ſunt:qui pcepta dei pura mēte cuſtodiūt oī tpe. Qui ei pſeuerauerit vſq̄ in finē hic ſaluus erit. d ¶ Orāt deuoti. vt inter eos debeant eſtimari. q̄ dño fideli ope placuerūt. optant ſe viſitari a deo cuius aduētu ſe nouerāt eſſe ſaluandos. ℟ Salutaris: filius ē patris. ¶ Ipe ē ſalutare de quo beat⁹ Symeon ait. viderūt oculi mei ſalutare tuum. e ¶ Petit ppl's pdictus a ſalutari dño viſitari. vt bonitatē eius videret. quam electis ſuis erat ſuo munere pſtaturus. Cū vel in leticia ſue gentis. ipſa eſt gens dñi:que de gētiū eſt diuerſitate collecta vt eſſet grex vnus et paſtor vnus. ℟ Vt lauderis a nobis iudeis pcepta tua ſeruātib⁹ cū hereditate tua ſcꝫ gētili ppl'o tibi credituro. vt ſim⁹ cuꝫ eis vnus ppl's laudās te eternaliter, vidit ei te

troducit co nfitēs ppl's he-
brę oꝝ.q̄ relicta patrū pfi-
dia:ad pietatē dñi ipo mi-
ſerante pduct⁹ ē. Ps̄.cv.
a C Onfitemini dño qm̄
bonus: qm̄ in ſeculuꝫ
b mia e⁹. Quis loquet̄ potē
tias dñi:auditas faciat oēs
c laudes ei⁹. Beati q̄ cuſto-
diūt iudiciū: ⁊ faciūt iuſti-
d ciā in oī tpe. Memēto nr̄i
dñe in beneplacito ppli tui
viſita nos in ſalutari tuo.
e Advidēdū in bonitate ele
ctoꝝ tuoꝝ:ad letādū i leti-
ciā gentis tue: vt lauderis
f cū hereditate tua. Pecca-
uim⁹ cū prib⁹ nr̄is: iniuſte
g egim⁹ iniq̄tatē fecim⁹. Pa
tres nr̄i in egypto nō intel
lexerūt mirabilia tua:nō fue
rūt mēores m̄ltitudīs mie
h tue. Et irritauerūt aſcēdētes
i in mare:mare*rubꝝ:·.Et
ſaluauit eos pp nomē ſuū
vt notā faceret potētiā ſuā
k Et increpuit mare rubꝝ et
exiccatū eſt: ⁊ deduxit eos
in abiſſis ſicut in deſerto.
l Et ſaluauit eos de manu

g ¶ Duo ſunt:que bñficia collata cōmendant.intellectus ⁊ memoria. qd̄ vtrunq̄ in pfidis fuiſſe denegat̄. videbant eñ plagas egyptioꝝ ⁊ beneficia dei. ſ q̄ cā fierēt nō agnoſcebāt:nec memores erāt mie dei. vidētes ei exercitū pharaonis: credebant ſe ſubſidia euadendi pdidiſſe anteq̄ mare diuideret̄. mēores prioꝝ mirabiliū. h ¶ Irritauerūt. i. placatū deū iracundū ſibimet reddiderunt. Aſcēdentes. hoc pſtat dictū poſitiōe loci. qm̄ egyptus cūctis regionib⁹ phibet̄ eē hūilior ⁊ iō inde aſcēdētes petierūt loca altiora. i ¶ Dicēdo ꝓt̄ nomē ſuuꝫ:deſignat dñm ſaluatorē. cui⁹ vocabulo cōuenit: ſaluare pclitantes. Notam fecit potentiā ſuā. vtiq̄ oculis ſpiritali cogitatiōe vidētib⁹. k ¶ Increpatōeꝫ: vocauit occultū diuinitatis iperiū. qr mare in exodo: voce dñi ſ legim⁹ icrepatū. Siccatū ē mare. ñ p totū:ſ tātū quātū ill' tūc iter apiret. Deſertū dr̄ ⁊ ē in abiſſis qm̄ aq̄ruꝫ inundatione deſerunt̄ ac ſic aruit illa via fluctoꝝ. vt vſq̄ ad iter puluereū potuiſſet puenire. ꝓpter qd̄ deſerto compantur abiſſi iſte. l ¶ Saluauit eñ xp̄c hūanū genus a cohorte demonū. que plebem humanā:ſtimu-

odientiū : ꝛ redemit eos ð
m manu inimici . Et operuit
aqua tribulātes eos: vnus
n ex eis nō remanſit. Et cre-
diderūt ÷in:· verbis eius:
ꝛ laudauerunt laudē eius.
o Cito ÷fecerūt:· obliti ſunt
operū eius: nō ſuſtinuerūt
p cōſiliū eius . Et cōcupierūt
ꝯcupiam in deſerto: ꝛ ten-
tauerūt deū in inaquoſo.
q Et dedit eis petitōem ipo
rū: ꝛ miſit ſaturitatē in aīas
r eoꝝ. Et irritauerūt moyſen
in caſtris: aarō ſanctū dñi.
s Aperta eſt terra ꝛ degluti
uit dathan: ꝛ opuit ſup cō
t gregatōem abiron. Et ex-
arſit ignis in ſinagoga eoꝝ
flāma combuſſit pctōres .
v ÷Et:· fecerunt vitulū i cho
reb: ꝛ adorauerūt ſculptile
x Et mutauerūt glīam ſuam
in ſilitudinē vituli comedē
y tis fenū. Obliti ſunt deū
qui ſaluauit eos : qui fecit
magnalia in egypto mira-

lo peccatoꝝ ꝛ odit ꝛ ꝑentit. Redemit pecca-
tores obnoxios: ꝑcioſo ſanguīe ab ipſo dia
boli. hoc ē de manu inimici. Ad lrām eñ il-
lud dici nō videt. nō eñ egyptijs ꝑciū dedit
cū liberaſſz iudeos. qđ tñ redemit ſignificat
ꝓphetice igit dem ha-
beat. m ℟ Hec nūc
ſilitudo in nr̄o baptiſ-
mo fit. vbi abluit ho-
mo aquis: ꝛ perit dia-
bolꝰ cū ſatellitibꝰ ſuis
℄ Ad lrāz eñ planū
eſt intelligere hiſtoriā
noſcēti. n ℄ Et cre
diderūt. duriciā in hoc
cordis demōſtrat. qđ ñ
ante euentū rei . ſ poſt
factū miraculoꝝ crede
re maluerūt. Et lauda
uerūt. ſ. canētes. Can-
temus dño. glorioſe eñ
honoratus eſt.
o ℄ Cito fecerūt ac
ſi diceret. ſumma celeri
tate mutati ſunt. qui q̄
dño de collatis mirabi
libus laudes canebāt
poſt: nephandas mur-
muratiōes aſſumebant
Conſiliū mutauerūt in
pctm̄: dū prius deſpe-
rarēt q̄ eius parata be
neficia ꝑueniſſent. pe-
tierūt eñ eſcaz ſub dif
fidentia: q̄uis añ: nul
lā famē eēnt paſſi diui
na ſp largitate paſti.
ita hodie multi dū ſibi
nimia feſtinatōne ꝓui-
dent: incauti diuinita-
tis diſpoſitōem antici-
pant. p ℄ Et ꝯcu-
pierūt ꝯcupias. cū po-
ſtulabant ſibi dari ſub
murmuratōibus aquā
ꝛ cōmeſſatōem in deſer
to: oſidit eñ geminatō
verboꝝ nimietatē deſiderij. Et tētauerūt in
inaquoſo. ℟ Siccitas ei eis erat. quia
nō agnoſcebant irrigatōem ſanctiſpūs in co
lūna nubis q̄ ꝑcedebat eos. q ℄ Duo-
bus eñ modis aīam dicimꝰ ſatiatā. cū eſcis
corꝑalibus ꝓ carnis infirmitate reficit. ꝛ cū
ſpiritali iocunditate cōplet. ſed hic aīas eo

rū dicit carnibus potuq; ſaginatas. vt eoꝝ
voluntas deſperata rebus emergentibꝰ vin
ceret. r ℄ Saturitatē ventris: ſecuta ē
ſeditio: que plerūq; ꝑiculoꝝ ꝑnicioſoꝝ cās
excitat. Irritari aliquē dicimus ad iracūdiā
ꝓuocari: irritauerunt
eñ viros ſanctos da-
than ꝛ abiron ad inte-
ritū ſuū. q2 ꝑ inuidiaz
loquebant. qđ dño diſ
plicebat. Et hoc ꝯgrue
inter laudes dei ponit
q2 ſuos famulos vindi
caſſe declaratur.
s ℟ Aperta ē terra
facta ſunt hec ſm lrām
ſed ꝛ nūc vorat eos ter
ra: qui terrena ſapiunt
ꝛ recedūt a mandatis
dei: quos nō illuminat
grā ſpūſſancti ſ accen-
dit flama peccati.
t ℄ Exarſit ignis. ſ
factū eſt ſupra. ccl. ſoci
os dathan ꝛ abiron. q̄
coꝝ infelicitur vota ſe
cuti ſunt. Flama dicta
eſt a flagello comarum
ſuaꝝ. Sinagoga xo ſ
cōgregatōez ſocioꝝ da
than ꝛ abirō ſignificat
v ℄ Choreb interꝑ
tat caluaria vbi poſtea
iudei dñm crucifixerūt
vt in eodē noīe iā tunc
in illo deſerto choreb
culturā dei nephanda
ꝑſumptōe violarent. q̄
rū poſteritas erat in lo
co caluarie crucifixura
dñm. Adorauerūt ſcul
ptile. nō in deſerto ſed
in terra poſtea ꝑmiſſio
nis. x ℄ Gloria eo
rū fuit: adorata diuini
tas quā infelici cōmu-
tatōe ꝑdentes. vſq; ad
hoc ꝑuenire meruerūt. vt deſerentes celi ter
req; creatorē: deū ſibi facerent: ſimilitudinē
vituli fenū comedentis. y ℟ Obliti ſt
deū. q̄ verberauit multis plagis egyptuz. vt
ſuū ppl̄m liberaret: ꝛ miracl'a in terra cham
ſiue chanaan fecit. cū eiectis gentibꝰ ipſos i
eoꝝ terra plantauit. Terribiliaq; fecit i ma-

ri cũ pharaone extincto: ſiccũ pplis p̃bebat incesſum. z ℟ Attende hoc o ſacerdos periſſet eñ ppl's: niſi mitigaſſet moyſes irã dei. ⁊ tu cũ videris ppl'm delinquentem. an nũcia ei delicta ſua. ⁊ ſta in fractõe. i. in periculo rogans dominũ. vt auertat furoꝛ eiꝰ ab eis.

ta cog̃ſceret. ß ⁊ ille diſpgit cuiꝰ ſenſus oĩm vento inanis gloꝛie vel cupiditatis circũfertur. e ℟ Et iniciati ſunt. i. q̃ deo ſe cõſecrare debuerũt. idolo beelphegoꝛ iniciati. i. cõſecrati ſunt. ⁊ q̃ panẽ viuũ eſurire debuerũt: moꝛtuoꝝ ſacrificia comederũt.

a ℭ Pro nihilo habuerũt terram. qꝛ ſp carnaliter viſa ⁊ audita cogitabant. ß aduerte q̃ bona illa terra fuerit. vt deſiderabilis eẽ diceret. ℟ Terra eñ viuentiũ eſt quã deſiderabilẽ dicit. quã ꝑ nihilo habebant. qꝛ iſtã tranſitoriã diligebãt. ℭ Vl' terra iſta ſancta coꝛpalis ꝑꝑ miſteria redẽptõis noſtre deſiderabilis intelligẽtibꝰ fuit: illis ꝟo nulla qui in ea nihil ſpiritale ſenſerũt.

b ℭ Nõ crediderũt in verbo eius: filiuꝫ ſignificat: cui plabs reꝑhendiſſima nõ credebat. Vel hoc ad lr̃am. qꝛ iõ murmurabant. qꝛ eius ꝑmiſſionibꝰ minime credere maluerunt. Dñi murmuratões exercebãt. vocẽ dñi nullatenus audierũt. In tabernaculis ꝟo dicit. vt hoc cõtigiſſe videretur nõ laboꝛãtibꝰ ß ocioſis. maius ei crimẽ ẽ. cuꝫ murmurare cõtigit ocioſis. c ℭ Eleuauit manuꝫ. hic iuſticia dñi p̃mittit vt ſecuta pietas maioꝛe gl'ia ſentiat. Dicit eñ inſurrexiſſe dñi ptãtẽ vt vindicaret in excedẽtibꝰ eoſ q̃ ꝓſterneret ⁊ alia que ſequunt faceret.

d ℟ Diſpſi ſunt ei iudei in diuerſis partibus. vt aliq̃n hũiliati: ſeũ dñm plebs caſtigata

bilia in terra cham: terribi-
z lia iu mari rubꝛo. Et dixit
vt diſꝑderet eos: ſi ñ moy-
ſes electus eius ſtetiſſet in
cõfractõe in cõſpectu eius
a Vt auerteret iram eius ne
diſꝑdẽt eos: ⁊ ꝑ nihilo ha-
buerũt terrã deſiderabileꝫ
b Nõ crediderũt verbo eiꝰ:
⁊ murmurauerũt in taber-
naculis ſuis: nõ exaudierũt
c vocẽ dñi. Et eleuauit ma-
nũ ſuã ſup eos: vt ꝓſterne-
d ret eos ĩ deſerto. Et vt de-
ijceret ſemen eoꝝ in natõi-
bus: ⁊ diſꝑgeret eos in re-
e gionibus. Et initiati ſunt
beelphegoꝛ: ⁊ comederũt
f ſacrificia moꝛtuoꝝ. Et irri-
tauerũt eũ in adinuentiõi-
bus ſuis: ⁊ multiplicata ẽ
g in eis ruina. Et ſtetit phi-
nees ⁊ placauit: ⁊ ceſſauit
h quaſſatio. Et reputatũ ẽ ei
in iuſticiã: in generatõne ⁊
generatõe vſq ĩ ſempitnũ
i Et irritauerũt eũ ad aquaꝫ
cõtradictiõis: ⁊ vexatus ẽ
moyſes ꝓpter eos: qꝛ exa-
k cerbauerũt ſpm̃ eiꝰ. Et di-
ſtinxit ÷ in :· labijs ſuis: nõ
diſꝑdiderũt gentes quas

f ℟ Irritauerũt eũ in adinuẽtõibus ſuis. i. ꝑuerſis. ⁊ idoloꝝ ruina multipliciter eſt facta. ℭ Vel multiplicata eſt in eis ruina. qꝛ ꝑ grauioribꝰ ſuis pctĩs grauius vaſtabant.

g ℭ Stetit phinees hoc verbũ ſtetit ſoliditatẽ mentis oſtendit. q̃ ex zelo diuino fornicatores occidit. ℟ Sic debꝫ ſacerdos cui aĩe cõmiſſe ſunt euaginare gladium. i. ꝓferre verbũ. ⁊ occidere fornicatõnem ⁊ ꝯcupiĩas in vtroq ſexu. vt ſibi reputet ad iuſticiã.

h ℭ Reputabat illi ſacerdoti phinees ad iuſticiã. id qđ ſuperius dixit hic ⁊ in futuro ſeculo. ß ⁊ ſacerdoti cuilibet vicia coꝛrigenti reputat ad etnã iuſticiã. i ℟ Aqua ꝯdictõis: aque baptiſmi accipiunt. ad q̃s diabolo ꝯdicit et opibus eiꝰ. pꝰ quas ſi q̃s ſe coinquinauerit vicijs. ſacerdos vexabit ꝑ eo. eo q̃ exacerbauerit ſpiritũ dei quẽ ille p̃dicat ſicut paulꝰ dicebat q̃s infirmat ⁊ ego nõ infirmoꝛ. k ℟ Et diſtinxit in labijs ſuis. vt iugiter ſupplicaret ꝑ eis. ℭ Vel diſtinxit dctm̃ illud diffidentie a ꝑori mẽtis cõſtãtia. Nõ diſꝑdiderũt gẽtes. qꝛ poſtq̃ terrã ꝑmiſſiõis ppls intrauit. oblitꝰ mãda-

l dixit dñs illis. Et cõmixti
ſunt inter gentes: ⁊ didice
rũt opa eoꝝ. ⁊ ſeruierĩt ſcul
ptilibꝰ eoꝝ: ⁊ factũ ẽ illis i
m ſcãdalũ. Et imolauerĩt fili-
os ſuos et filias ſuas: de-
n monijs. Et effuderũt ſan-
guinẽ innocentẽ. ſanguinẽ
filioꝝ ſuoꝝ ⁊ filiaꝝ * ſuaꝝ:
quas ſacrificauerĩt ſculpti-
o libus chanaan. Et interfe-
cta ẽ terra in ſanguibus: ⁊
cõtaminata ẽ in opibꝰ eoꝝ
⁊ fornicati ſunt in adinuen
p tõibus ſuis. Et iratꝰ ẽ furo
re dñs in pplm ſuũ: ⁊ abo-
minatꝰ ẽ hereditatẽ ſuam.
q Et tradidit eos in manus
gentiuz: ⁊ dñati ſunt eoꝝ q̃
r oderũt eoſ. Et tribulauerĩt
eos inimici eoꝝ. ⁊ hũiliati
ſũt ſub manibꝰ eoꝝ: ſepe li-
s berauit eos. Ipi ãt exacer
bauerũt eũ in cõſilio ſuo: ⁊
hũiliati ſunt ĩ iniq̃tatibus
t ſuis. Et vidit cũ tribularẽ
tur: ⁊ audiuit orõnẽ eoruz.
v Et memor fuit teſtamẽti ſui

toꝝ dei. ⁊ ꝓceptoꝝ eius. q̃bus ꝓcepat debe-
re eos ꝓpter idoloꝝ culturas occidere. cũ il-
lis ſe gẽtibꝰ magis vetita ſocietate ↄiunxit.
l ℂ Cõmixti ſunt itaq̃ vetita ſocietate in
ter gẽtes. vt ſe eoꝝ ſupſtitõe pollueręt. factũ
q̃ ẽ illis in ſcandaluz.
Scãdalũ nomẽ grecũ
ẽ. ſignificãs ſiniſtꝝ. eo
q̃ eoꝝ mẽtes in leuã p
tẽ ꝑuerſa imitatiõe de-
duxit. Ecce facta ẽ ter-
ra ꝓmiſſionis in ſcãda
lũ q fuit in magnũ pre
miũ dño largiẽte colla
ta. vñ monemur. recte
vti bñficijs diuia largi
tate collatis. ne magis
inde pereamꝰ vñ ſuble
uati fuiſſe cognoſcimur.
m ℟ Immolauerĩt
filios ſuos ⁊ filias ſuaſ
demonijs. hoc ĩtelligẽ
duz ẽ moraliter ſenſus
⁊ aĩas ſuas. ℂ Uel
ad lr̃am. nõ illi q̃ terrã
ꝓmiſſionis ſunt ingreſ
ſi ſed poſteritas eoꝝ.
n ℂ Effuderũt ſan-
guinẽ. nõ aũt legiẽ ab
hebreis terrã ꝓmiſſio-
nis ingreſſis effuſum
ſanguinẽ hũanũ in ſa-
crificijs demonũ. tñ ab
etate ſequẽti hoc fieri
poſſe nõ dubiũ ẽ. Et ne
putareẽ extranei fuiſſe
illi ĩnocẽtes quoꝝ ſan
guinẽ effuderant. addi
dit filioꝝ ſuoꝝ ⁊ filiaꝝ
ſuarũ. vt ↄtra eos cre-
ſceret inuidia. ⁊ ſcelus
grandeſceret: ⁊ vt am-
plius grãdeſceret ad-
didit ſculptilibꝰ iſtum
innocẽtẽ ſanguinẽ ef-
fuſum. Auxeſis eñ fi-
gura iſta apud grecos
dr̃. qñ vel laus vel cri-
men: adiectis dictõibꝰ increſcit ⁊ augetur.
o ℂ Interfectã igiẽ terrã: debenꝰ crude
les hoĩes accipe. q̃ ſe magis iniq̃ deuotõne
trucidabant interficiẽdo filios. tropica eĩ lo
cutõe interfecta terra: dicũẽ terreni hoĩes.
ſuis malꝭ actõibꝰ in aĩa interẽpti. Et h̃ faciẽ
do ẽt dicũẽ fornicati. nã illi fornicati videẽ

in dño q̃ ſe adulterinis pollueriẽ ſupſtitõibꝰ
p ℂ Tropica locutiõe iratus furore dñs
dr̃. Et iratꝰ ẽ furore dñs. ℟ q2 reliq̃t eũ:
⁊ q̃ quondã fuerat plebs dei facta ẽ caterua
diaboli. ℂ Abominatio aũt ⁊ dei auerſio
maloꝝ oĩm cõſtat extre
mũ. q2 dũ illud qḋ cõti
net ſubduciẽ: neceſſe ẽ
vt earũ rerũ que cõtinẽ
tur ruina ꝓtinꝰ ſequaẽ
q ℂ Traditi ſunt eĩ
obprobrio ſeruitutis:
q̃ gloriari videbanẽ in
idolis. Dñati ſunt eo-
rũ q̃ oderĩt eos: grauis
valde dñatio. naz q̃ ſp
odit ſp iratus ẽ. q̃ vero
ſp iratꝰ ẽ ĩplacabilis ẽ
duriſſima igiẽ ẽ ſerui-
tus ſeruire ſp infenſo.
r ℂ Et tribulauerũt
eos. recta viciſſitudo.
vt q̃ amãti dño ſeruire
noluerũt. odiẽtibꝰ ini-
micis iuſto iudicio ꝓ-
bareẽ eẽ ſubiecti. Se
pe liberauit. vt intelli-
gamus ipm ⁊ bona ꝓ-
mittere. ⁊ flagellatꝭ de
nuo ſubuenire: ꝓmiſit
eĩ bñficia. ⁊ hũana nõ
ceſſauit iniq̃tas. intu-
lit vindictã: ⁊ afflictis
iterare dignatꝰ ẽ clemẽ
tiã. s ℟ Ipi antẽ
exacerbauerũt eũ in cõ
ſilio ſuo. qḋ habuerũt
vt eo relicto idolis ſer
uirent. Et hũiliati ſũt.
nõ a deo ſed a delictis
ſuis hũiliabanẽ.
t ℟ Et vidit cũ tri-
bulareẽ ꝓcucurrit eĩ ſo
lita miſeratõ clemẽtis
dei. q̃ ↄuerſos in orõ-
nibus ꝓtinus audiuit.
docet eñ ⁊ te q̃ ſi ↄuer
ſus ingemueriſ: ꝓtinꝰ
appropinquãt celſis auribꝰ eiꝰ ꝓces hũilita
tis tue. v ℟ Memor fuit teſtamẽti. qḋ
cũ abraã in initio fidei nr̃e pepigit. ℂ qḋ
abſcõditũ erat in ꝓphetis. ẽ in tp̃e euangelij
reuelatũ ẽ. Penituit aũt more hũanitatꝭ dr̃.
℟ q2 ſp ſup penitẽtes penitet deꝰ: dũ ma
la q̃ locutus fuerat vt faceret nõ fecit.

¶ Penitet ꝗ tūc de⁹ qñ nos penitētes cognoſcit. talis ei ille nobis efficit̄ qleſ nos ſibi eē ꝓbauerit. Eſt ꝗ dei pnīa ñ nō dolor de īprudēter facto ſ remiſſio pene peccati. x ¶ In mīas datos eos dicit. qꝛ diuerſa cariſmatū munera ſuſceperūt. alij eñi ꝓpheте. alij aplī. alij martires. alij confeſſores: ex ipo pplo grā dei floruerūt. Uel ad lrām gentiles eis placabileſ fecit q̄ captiuarūt eos. vt ſepe etiā liberos darent quos ante captiuos tenebant. y ℟ Saluos nos fac. ne nob̄ vicia dominēt̄. Et cōgrega nos. qꝛ gēs hebreorū in regionibus nationū ē diſpſa. ¶ ppl's ei iſte cui ab initio pſalmi verba dedim⁹ nunc deū depcat̄: vt eccłiam ſuā de gentiū ꝯgregatōe pficiat. z ℟ Ut ꝯfiteamur noī tuo. i. filio vtiꝗ tuo. q̄ ꝛ nomē ꝛ laus tua ē. ¶ Et gloriemur nō in humana iactātia ſ in re vbi ē reuera fixa gloria ꝛ ſine fine leticia. ꝛ ℟ Merito bñdictus in ſecula. ꝑ quē facta ſunt ſecula. nō ſolū facta ſ etiā redēpta: q̄ ꝛ nūc nos recreare dignet̄ ī ſalutari. i. ī xpo ieſu dño nr̄o q̄ ē ī ſecula bñdict⁹. ¶ Dicit xo ab iſto ſeculo vſq; ad illud ꝑpetuū ſeculū deū bñdicēdū. vt cōtinuata laus nūq; debeat hr̄e faſtidiū. Orō.

Emēto nr̄i dñe in bñplacito ppłi tui ꝛ a pcti ſuitute noſ diſcuſſos ſalutaris tui viſitatōe ſaluifica. Per.

ꝛ penituit eū ſm mltitudi-
x nē mie ſue. Et dedit eos in
mias: in ꝯſpectu oīm q̄ ce-
y perāt eoſ. Saluos fac nos
dñe de⁹ nr̄: ꝛ cōgrega nos
z de natiōibus. Ut cōfitea-
mur noī ſctō tuo: ꝛ glorie-
ꝛ mur ī laude tua. Bñdict⁹
dñs deus iſrł a ſeculo ꝛ vſ
q; in ſeculū: ꝛ dicet oīs po
pulus fiat fiat.

¶ Alła. ¶ Hic cōmonet ppl's xpianus vt ꝓ collatis ſibi beneficijs laudeſ dño reddat. Ps. cvj.

a Confitemini dño qm̄
bonus: qm̄ in ſeculū
b mia eius. Dicāt q̄ redēpti
ſunt a dño: q̄s redemit de
manu inimici: ꝛ de regiōi-
c bus ꝯgregauit eos. A ſo-
lis ortu ꝛ occaſu: ab aqlōe
d ꝛ mari. Errauerūt in ſolitu-
dine in inaquoſo: viā ciui-
tatis habitaculi nō inuene
e rūt. Eſuriētes ꝛ ſitientes:
f aīa eoꝝ in ipis defecit. Et
clamauerūt ad dñm cū tri-
bularēt̄: ꝛ de neceſſitatib⁹
eoꝝ eripuit eos.

pio dño ſupplicare. In ſeculū. hoc ē in eternū. qꝛ nullū tp̄s ē qd̄ ab ei⁹ mīa reperiat̄ exceptū. b ¶ Dicāt. vtiꝗ alła. qd̄ titulus ait. ꝛ ſe iocūdis exultatiōib⁹ cōſolent̄. q̄ ad dñi grām venire meruerūt. ſignificat tñ ſpāliter pplm gentiū q̄ dei ſanguie redempti ꝛ de ptāte inimici. i. diaboli ipius miſeratōe ſublati ſūt. q̄ d̄ diuerſis regionib⁹ vocati ſunt. vł q̄ redēpti ſūt in paſſione xpi. c ¶ A ſolis ortu. cū tres cardines mundi deſignauerit. ꝓ quarto. i. ꝓ auſtrali poſuit mare ab illa ꝑte volēs intelligi oceanū. q̄ cūctū mūdi marginem dr̄ circuire. d ¶ Errauerūt gentes in ſupſtitioſa doctrina. aride de vera doctrina: ꝛ in ſolitudine. cuꝫ nullos xpiſſimos doctores adhuc hr̄e ꝓbarentur. Et viā ciuitatis. i. opa q̄bus ꝑuenit̄ ad celeſtē irlm nō inuenerunt. e ¶ Eſuriētes ꝛ ſitientes: curioſiſſimos viros ſeculi h⁹ ſignificat q̄ ſemitas veritatis diuerſis opinionib⁹ exq̄rebant. ſed qm̄ nō crediderāt vero auctori ſ vera ſapīa ñ poterāt inueniri. Defecit aīa in ipis. vtiꝗ cū laborib⁹ atq; ſtudijs eoꝝ anioſitas laſſata ſuccubuit.

f ¶ Superiorib⁹ xſiculꝭ deſcripſit errātes. nūc refert d̄ redeūtib⁹ ad dōa dei. clamauerūt: ſignificat magno deſiderio queſierūt. ℟ Tūc q̄z exaudimur ab eo: qñ nō ſimplex vox ſ tribulatō clamat ad deum. Sed vide q̄d clamor iſte ꝓſtiterit. qꝛ de neceſſitatibus eripuit eos ꝛ ſemitas veritatis agnoſcere fecit.

a ¶ Cōfitemī dño. ꝯmonet ꝓpħa ꝛ ꝓdere pctā ſua. ꝛ laudes dñi ꝑſonare. Dic̄ xo qm̄ bonus, vt pctōrib⁹ ſit ꝯfidētia p⁹ ſatiſfactōꝫ

g Et eduxit eos in viā rectā
vt irent in ciuitatē habita-
h tõnis. Cõfiteant̃ dño mīe
eius: ⁊ mirabilia eius filijs
i hoīm. Quia ſatiauit aiam
inanē: ⁊ aiam eſurientē ſa-
k tiauit bonis. Sedētes i te-
nebris ⁊ vmbra mortis: vi
ctos in mēdicitate ⁊ ferro.
l Quia exacerbauerūt elo-
quia dei: ⁊ cõſiliū altiſſimi
m irritauerūt. Et hūiliatū eſt
in laborib⁹ cor eoꝝ: infir-
mati ſunt nec fuit q̄ adiuua
n ret. Et clamauerūt ad dñm
cū tribularent̃: ⁊ de neceſſi
tatibus eoꝝ liberauit eos.
o Et eduxit eos de tenebris
⁊ vmbra mortis: ⁊ vincula
p eoꝝ diſrupit. Cõfiteant̃ dño
mīe eius: ⁊ mirabilia eius
q filijs hoīm. Quia cõtriuit
portas ereas: ⁊ vectes fer
r reos confregit. Suſcepit
eos de via iniquitatis eoꝝ
ꝓpter iniuſticias eīm ſuas
s hūiliati ſunt. Oēm eſcā ab
hominata ē aīa eoꝝ: ⁊ ap-
propinquauerūt ÷ vſq; ∻ ad

g ¶ Et eduxit eos in viā rectā. ſ. xp̄c quatinus q̄ pridē inuio errore vagabant̃. acce-pravia ſanctiſſime religiõis credētes in xp̄m ad eccle beata atria feliciter ꝑuenirent.
h ¶ Dignū ⁊ iuſtū eſt ſp̄ cõfiteri pio dño. qui nos ſua mīa ⁊ a periculis liberat. ⁊ ſplendore ſue pietatis illuminat. Mirabilia eius que fecit in mundo. ꝑ euangeliſtas et apl'os: poſteris dicit eē p̄dicāda. i ¶ Tūc erāt aīe gentiliuȝ inanes et vacue q̄ſi bonis fructibus ex cultu idolorum erāt ꝑuate. poſtea eſurientes ſatiate ſunt. q̄ſi dñi miſeratõe cõmonite. vota ſua ad p̄nie ſtudia tranſtulerunt.
k ¶ Sedebāt gētes in tenebris. q̄ſi vacuate lumine fidei. Cū dicit ſedentes: oñdit eas longo ſitu ibidē fuiſſe verſatas. Umbra mortis fuit iſtius ſeculi vita vicioſa. Uincte i mēdicitate. i. īdigētia boni op̄is. ligate funib⁹ peccatoꝝ. Ferrū ſignificat duriciā maloꝝ.
l ¶ Quia exacerbauerūt. exponit eīm quēadmodū peccauerūt illi q̄ ſedebāt i tenebris. q2 ꝯtra dñi eloquia faciētes: in eius regulis viuere reſpuebāt. ⁊ iõ eius cõſilia irritauerūt
Jn Que eis dederat vt eligerēt vitam.
¶ Fuit etiā dei iuſtū cõſiliū. ſaluberrima medicina. vt morbus ille ꝯrio remedio curaret̃. ſupbia mētis: anguſtia cordis. m ¶ Hūiliatū ē cor eoꝝ i tribulatõib⁹ ⁊ anguſtiis. vt q̄ in ꝓſp̄itatib⁹ ſupbi extiterūt: in tribulatõibus ⁊ laborib⁹ hūiliarēt̃. Infirmati ſunt. i. a ſeculi p̄ſumptõe deiecti ſunt. Nec fuit qui adiuuaret ſubaudiēdū alter. nemo. n. p̄ſtat piclitāti: niſi cui oīpotēs deus p̄cepit ſubueniri. n ¶ Clamauerunt ad dñm. ſ. ꝓpria delicta cõfitentes: ſilebant prius in elatõne poſiti. ⁊ velut inſenſata pecora nullū ſalutare verbū fundebant. cõpūctio facta ē. ⁊ tūc vocē vtilē reddiderūt: ⁊ liberauit eos. q̄ p̄mebant̃ ſeruitute diaboli. o ¶ Eduxit eos de tenebris. i. d̄ cecitate perfidie. Umbra mortis ē vita peccatis maculata. q̄ illi⁹ future mortis teterrimā portat imaginē. Diſrupit vincula: ſic diaboli tyrannica p̄tās xp̄o veniente diſrupta eſt. vt nūq̄ȝ in illā qua fuit dñatõem redire ꝑualeat.
p ¶ Admonet eīm liberatori grãs agere. q2 ianuas pctõꝝ ⁊ maloꝝ oīm clauſtra xp̄us diuina cõfregit.
q ¶ Porte eree. ſūt cõſuetudines hoīm vicioſe. que nos ita i peccatoꝝ atriis recludunt vt exeūdi nequeāt p̄bere licentiā. Uectes aūt ferreos: ſpūs īmūdos dic̄. q̄ illas ianuas peccatorū ne exire liceat. circūdatos obſeruare. ⁊ claudere nõ ceſſant. hec eīm duo metalla ꝓ fortitudine delictoꝝ vident̃ eſſe adhibita.
r Jn Suſcepit. i. liberauit xp̄c quos obſerauerat diabolus validiſſimis ſerio vicioꝝ. ꝓpter iniuſticias enim ſuas hūilitati ſunt. vt exaltarent̃ in xp̄o.
s ¶ Hic eſcā ſpiritalem. legē dei. ſ. ⁊ ſalutaria p̄cepta debem⁹ aduertere. vn̄ fidelis aīa viuit. de qua iniquorū mens: exicioſa fama ieiuna eſt. grauis morbus. execrāda calamitas: diuine legis appetentiā nõ h̄re: nā vn̄ põt viuere. q̄ ſuā vitam cepit nõ amare: hinc factū eſt. vt ad illa clauſtra mortifera veniret̃. niſi domini miſeratõne eſſent liberati.

t ¶ Iſtũ verſum ↄſtat eē repetitũ. qm̄ in ſimili cā vnā decuit eē ſniam. v ℞ Miſit verbũ ſuũ.i. pr̄ filiũ. q̄ nos reficeret ⁊ ſanaret. Et eripuit eos de interitõib⁹ in q̄bus ſe ipi dimerſerant. ¶ Ecce q̄lis languor. ritis nr̄is attribui. vn̄ videm⁹ nos ſola diuina gr̄a poſſe liberari. c ¶ Aſcēdūt etiaꝫ iſti fluctus vſq̄ ad celos: qn̄ ſeculi elatõib⁹ erigūt. deſcēdūt vo vſq̄ ad abiſſos cum in deſperatõꝫ puenerint. Tabeſcebat aīa ī malis.i.in formidine. ⁊ ī

ſpūales delicias verbi dei ⁊ ꝓphetarũ faſtidire. vt ſola celeſtis medicī pn̄tia.ſ. xp̄i tale potuiſſet periculũ egritudinis amputare.

x ¶ Quarta pſalmi ſectio: repetitis verſibus introitur. cõmonet aūt ſacerdotes. vt dn̄o cõfiteant.i. vt ſacrificēt illi ⁊ mirabilia ei⁹ nõ deſinant pp̄lis p̄dicare.

y ¶ Dn̄o ſacrificiũ reddidit. q̄ letus hoſtiam laudis obtulerit. multo' em̄ p̄ſtantius ē cũ bonis actibus pſalmodie illi iubilatões offerre q̄ꝫ pecudũ victimas īmolare. Et opera eius.i. bn̄ficia eius p̄dicatores pferāt in exultatõe. illa ei celeri⁹ credere acquieſcim⁹ q̄ videmus doctores fixa ⁊ grata mente p̄dicare.

ꝫ ¶ Qui deſcendūt mare: ſignificat ſacerdotes. q̄ ſeculi iſtius procelloſa deſcēdūt. ℞ In nauib⁹.i. in eccleſijs. q̄ xp̄m portant. ⁊ a fluctibus h⁹ mūdi tundunt. Faciētes opatõnē. ¶ .i. p̄dicāt populis xp̄ianis. q̄ aquis multis deſignant.

a ¶ Ipi viderūt. ipi p̄dicatores. q̄ e⁹ opera ſpiritali intelligētia cognouerūt. In pfundo.

t portas mortis. Et clamauerūt ad dn̄m cũ tribularē
tur: ⁊ de neceſſitatib⁹ eorũ
v liberauit eos. Miſit vbuꝫ
ſuũ ⁊ ſanauit eos: ⁊ eripuit eos de interitõibus ÷ eo
x rũ:·. Cõfiteant dn̄o mie e⁹
⁊ mirabilia ei⁹ filijs hoim.
y Et ſacrificēt ſacrificiũ laudis: ⁊ annūcient opā eius
ꝫ in exultatõe. Qui deſcendūt mare in nauibus: faciē
tes opatõem in aquis mul
a tis. Ipi viderūt opā dn̄i: ⁊
mirabilia eius in pfundo.
b Dixit ⁊ ſtetit ſpūs pcelle:
⁊ exaltati ſunt fluctus ei⁹.
c Aſcēdunt vſq̄ ad celos ⁊
deſcēdūt vſq̄ ad abiſſos:
aīa eoꝝ ī malis tabeſcebat
d Turbati ſunt ⁊ moti ſūt ſicut ebrius: ⁊ oīs ſapīa eoꝝ
e deuorata ē. Et clamauerūt
ad dn̄m cũ tribularēt: ⁊ de
nccītatibus eoꝝ eduxit eos.
f ÷ Et:· ſtatuit pcellā eius in
aurā: ⁊ ſiluerūt fluct⁹ eius.

recordatõe maloꝝ que geſſit. in bono em̄ hic ponit tabeſcere. ℞ Aſcēdūt. audiēdo. deſcendūt timendo.

d ¶ Turbati ſunt. ad ↄfuſionē ptinet ſenſus. cõmoti ſūt. ad iras ptin⁹ euomendas. motiq̄ ſunt vt ebri⁹. ℞ Quia nihil ſtabile. nihil ſobriuꝫ eoꝝ ſenſus habebat. Sapīa eoruꝫ deuorata ē. ¶ Quia turbatis mētib⁹ nõ p̄ualet apparere: in quibus an̄ videbat ineſſe ſapīa. ſapientia em̄ nõ põt niſi apud quietos et imperturbatos aīos inueniri. ¶ ℞ Bn̄ ergo eoꝝ dicit ſapientia deuorata. q̄ an̄ ſibi videbant doctores. ſ iā ↄturbati a ſapīa dei ſe ſtultos fuiſſe cognoſcūt. ſic olī draco moyſi deglutiuit dracones egyptioꝝ. e ℞ Clamauerūt ad dn̄m. vt linquētes luxurioſaꝫ ebrietatē ſapiam dei ſeq̄rētur. ¶ Ecce illō velut ebrij quoꝝ ſapīa deglutita videbat. clamore ſalubri ad vitalia cõſilia redierūt. ⁊ ad dn̄m cõuerſi: ceperūt iam eē ſobrij. ⁊ eduxit eos de neceſſitatibus eoꝝ modo qui ſequitur allegorica deſcriptõne.

℞ In pfunda em̄ caligine p eoꝝ p̄dicatõem lumen veritatis illuxit. vt viderent in tenebris ↄfiſſimis: clarere lumē deo opante veriſſime trinitatis. b ¶ Spūs pcelle ſignificat tēpeſtates tribulationũ nrarũ. quas deus pia miſeratõe ſuſpendit. ne malis creſcentibus obruamur. Et exaltati ſunt fluctus. In mentibus hūanis. qn̄ putam⁹ me

f ¶ Et ſtatuit pcellam eius in auraꝫ.i. tempeſtas illa ſeuiſſima que ab humana fragilitate non poterat ſuſtineri: in auras iuſſa diſparuit. Et ſiluerūt fluct⁹ eius. id ē. ℞ penitentiam agentibus in tranquillitatem cõuerſi ſunt. quia. ¶ cõfeſtim fragor ille ſeuientiuꝫ maloꝝ imperio dominantis obmutuit.

g ¶ Letati ſunt. dicit qꝺ ſolet poſt ꝑicu- la nauigātibus euenire. vt ſe gaudeāt ab in genti clade liberatos. qn̄ ad portū ceperint venire tutiſſimū. i. ad xp̄m. portus ei a por- tandis nauibus dictus ē. ⁊ anim⁹ eſtuantis in xp̄o portat᷑ quietus.

In Quieſcētib⁹ tem ptationū fluctib⁹ letāt᷑ inquietati ⁊ liberati. ⁊ deducet de⁹ liberatos in portū volūtatis eo- rū eos. ſ. ꝗ integrā vo- luntatē in eū cōuerterit̄ ipē ei ē verus portus. h ¶ Inſpice hic ꝙ eundē verſum quarto repetiuit. vt quadrifa- ria illa mōi diuiſio quā ſupius dixit a ſolis or- tu ⁊ occaſu ab aquilōe ⁊ mari. his ꝯcordās ꝑ- tibuſ redderet᷑. q̄tinus confeſſio fidelis vbiꝙ eadē. vbiꝙ celeberrīa cātaret᷑. vt ſicut vbiꝙ eſt vna eccīa. vna ſit et vbiꝙ confeſſio. In Cōfiteant᷑ dn̄o mīe ei⁹ ꝗbus ꝓtegit hūanū ge nus et mirabilia facta filijs hoīm qꝛ mirabili ter cōpeſcit hos fluct⁹ i ¶ Eccīam illā hic nobilē illā ⁊ vera reli- gione pollentē dicit. ꝗ dn̄m religioſiſ actibus ſp exaltat. Et in cathe- dra. hic oēs doctores p̄cepit laudes dn̄i ꝑſonare. ꝗ in cathedra ſe nioꝝ reſidēt. i. qui ſucceſſores veterū ponti ficū eē meruerūt. In Et laudent eū in ca thedra ſenioꝝ nō in illa in qua ſcribe ⁊ pha riſei ſederūt. ꝗ legentes legē nō intellexerīt in ea dn̄m nunctatū ſed in illa in qua eū vel ꝓphete vel p̄ìarche ſpirituali oculo cōtēplā- tes cognouerūt in miraculis vel oracul᷑ ceci nerūt. k ¶ Nunc cāni cōfeſſionis ⁊ exal tatōis ſubdit: qꝛ iudeis reprobatis oīs aq̄ꝝ ſpūſſancti plenitudo venit ad ppl̄m xp̄ianū. Illa ſiquidē flumina. i. ꝓphete vel apl̄i non credentibus iudeis. ad deſerta gētiū trāſie- rūt. ⁊ velut fons irriguus diriuatus ad gen tes. oīs diuinus ſermo ē trāſlatus. Et exit⁹ aquaꝝ in ſitim. i. in gentes. vt ꝗ prius fue-

g ÷ Et :· letati ſunt qꝛ ſiluerīt: ⁊ deduxit eos in portū vo
h luntatis eoꝝ. Cōfiteantur dn̄o mīe eius: ⁊ mirabilia
i eius filijs hoīm. ✳ Et :· ex altent eū in eccīa plebis: et in cathedra ſenioꝝ laudēt
k eū. Poſuit flumina in de- ſertū: ⁊ exitus aquarū in ſi
l tim. Terrā fructiferā in ſal ſuginē: a malicia inhabitā-
m tiū in ea. Poſuit deſertū in ſtagna aquarū: ⁊ terrā ſi ne aqua in exitus aquarū
n Et collocauit illic eſurien- tes: ⁊ cōſtituerūt ciuitatē
o habitatiōis. Et ſemiauerīt agros ⁊ plātauerīt vineas ⁊ fecerīt fructū natiuitatis.
p Et benedixit eis et multi- plicati ſunt nimis: ⁊ iumē-

rant ſiccate ariditate pctī: celeſtes aquas ſi- tiēter haurirēt. In Merito exaltēt ⁊ lau dent deū ꝗ in eccīa ꝗ prius fuerat deſertū et odio habita poſuit apl̄os ꝗ eā ⁊ cōſolarent᷑ alloquio ⁊ alluuio fecūdarēt dedit ⁊ in ani- mas ſitiētes verbū exi tus p̄dicationū ⁊ terrā corpis que prius ꝓtu- lit ſpinas amaritudīs fructib⁹ repleuit eter- nis. l ¶ Terra em̄ fructifera iudea erat. qn̄ ſupna religione flo rebat. ſ facta ē ſalſa cū dei p̄cepta ꝯtēpſit: hu- mor em̄ eſt ſalſus: fru- ctibus ꝓbat᷑ aduerſus qꝛ vbicūꝙ dn̄atus fue rit germen fecundita- tis intercipit qꝺ ill᷑ cō- tigit ꝓpter maliciā eoꝝ ꝗ dei tabernaculū ſub- dolis mentib⁹ habita- re videbāt᷑. m ¶ Iſte verſus ꝑtinet ad ppl̄m xp̄ianū. quoꝝ ſiccitati data eſt vnda ſalutaris ſacri baptiſmatis. Sta gna em̄ ꝑ fontib⁹ eccīa rū arbitror poſita: ſta- gna ſiquidē a ſtādo di- cta ſunt. Terra ſine aq̄ ſicitedula ſignificat cor da gentiliū. ꝗ poſt irri- gata vnda baptiſmatis ⁊ ſcā p̄dicatōe floruerīt In Poſuit deſertū ī ſtagna aquaꝝ p̄bēs in eccīa baptiſmū. Et terrā ſine aq̄ in exit⁹ aq̄ꝝ. i. p̄dicatores in nationū ariditate cōſtituit. Et collocauit illic eſuriētes vt bonis celeſti bus reficerēt᷑. n ¶ Collocauit illic eſu- riētes. i. ꝗ dn̄i munera nimis glorioſa auidi tate cōplexi ſunt. Ciuitas hītatōis eccīa ca tholica ē. in qua firmiter ſe cōſtituūt. ꝗ ſup- nis iuſſionib⁹ obediūt. o ¶ Seminant agros ⁊ plantāt vineas ꝗ corpa ſua munda tis ſentib⁹ pctōꝝ celeſti inſtitutōe purificāt Fructus a fruēdo dr̄. ⁊ iō ꝗ fructū ſpiritalē faciūt: bn̄dictōe dei ꝑfruūt᷑. quos xͦo infecū dos inuenerit: abſcindet vt ſterilē ficulneā. Ager xͦo ab agendo dictus ē ꝙ ibi diuerſa: victus cā pagant᷑. p In Bn̄dixit ei de⁹ illis, ꝗ ſe a prauis, cogitatōib⁹ cuſtodiunt.

¶ Et multiplicati sunt nimis: fecūditate meritoꝝ. Juxta simplices hoīes debemꝰ accipe. fidei ꝓbitate pollētes. nō dissertitudie gloriosos. sed meliores vita ꝗ̄ lingua plurimū valētes nō lingua sed corde: hi nō sunt minorati ſ in meliꝰ reparati. qm̄ magnā dei gratiā sunt cōsecuti. A Benedixit aplīs qꝫ que erant placida ei faciebāt sꝑ sicut ⁊ ī manu ioseph bn̄dixit oīa deus. q ¶ In his duobus versiculis describit illos. q̄ heretica prauitate decepti ecclesiā dei relinquūt: isti ꝗ̄ pauci sunt ꝗ̄uis multi sibi videant̄: nā ad illā vniuersalē ecclāz cō parati: oīmodis ꝓbāt̄ exigui. Vexati: qm̄ eos diabolice insidie ꝑtulerūt: hos dolor ⁊ tribulatio subsequit̄ qm̄ auctorē salut' reliq̄sse noscūt̄. A De iudeis exponit quos dicit paucos factos eo ꝙ in ipīs nō sint deinceps opera dei multiplicata ⁊ vexati a tribulatiōe maloꝝ. qꝫ insontē iniqui sunt ꝑsecuti sup quoꝝ principes effusa ē cōtentio vt q̄ dn̄m ɔtēpserāt ipi ɔtēnerent̄ ⁊ errare fecit eos in inuio sathane. r ¶ Hic breuit̄ hereticoꝝ sacerdotes designati sunt. sup q̄s cōtentio effusa est, qꝫ nō salutari doctrina. ſ tm̄ mortifera loquacitate cōtendūt. hi ꝑ inuios labunt̄ errores. ꝓpe. q̄ viā salutis deserūt. ⁊ tortuosis semitis īmorant̄. ⁊ ita lr̄a Cassiodori hꝫ cōtentio ⁊ eius expositio. Sꝫ oēs translatōes ⁊ origenis ⁊ hieronimi ⁊ augustini lr̄a: habēt cōtēptio. ⁊ ita exponit̄ ab eis. A Ut q̄ dn̄m ɔtēpserant ipi ɔtēnerent̄. A Vel principes eē voluerūt ɔtempti sunt ⁊ ab eccīa reprobati. vt sal infatuatū. s ¶ Redit ad hūiles catholicos. adiuuit paupem. A .i. ppl'm xp̄ianū. dapibus satiauit eternis: ⁊ posuit sicut oues familias. vt audiētes vocē veri pastoris fide sequant̄. ¶ Iste aūt paup ē, q̄ mūdanis illecebris derelict': ad celestis mīe ianuā pulsat. vt in illā dei familiaz mereat̄ admitti. q̄ sicut oues innoxie simplicitatis honore decorat̄. t A Videbunt recti. quoꝝ s̄t isti ꝑdicatōe ɔuersi. Et oīs iniq̄tas. i. diabolus siue iudei ⁊ heretici cōmutescūt. ¶ qm̄ electis dn̄i nō erit q̄ǒ possit opponi.

v ¶ Quis sapiens ac si diceret. q̄ vere sapiēs ē custodit ista que dicta sunt. vt xp̄i se magis velit eē paupem ꝗ̄ hereticoꝝ principē. A Si em̄ sapienter ɔsideres. ⁊ spiritaliter intelligas, videbis in hoc psalmo mīas petitas ⁊ clementer indultas. ¶ Vel videbis in celo mīas. ⁊ intelliges clemēter indultas .i. accipies mīas in ꝑmio que nullo pn̄t tpe termiari. A Vel intelliget mīas dn̄i. non merita sua. nō vires suas, nō potentiā. sed totū sibi quicq̄d boni hꝫ mīa dn̄i largitū. ⁊ gentes ex mīa ad fidē venisse. ⁊ oēs saluatos et ⁊ saluādos sola mīa eē beatos. ꝓpt̄ q̄ǒ totiēs iussit dn̄o mīas eiꝰ cōfiteri.

q ta eoꝝ non minorauit. Et pauci facti sunt: ⁊ vexati s̄t a tribulatōe maloꝝ ⁊ dolo
r re. Effusa est ɔtentio super pͥcipes: ⁊ errare fecit eos
s in inuio ⁊ nō in via. Et adiuuit paupem de inopia: et posuit sicut oues familias
t Videbūt recti ⁊ letabunt̄: ⁊ oīs iniq̄tas oppillabit os
v suū. Quis sapiēs ⁊ custodit hec: et intelliget mīas dn̄i.

¶ Canticū psalmi dauid. ¶ Xp̄c patri grās agit. ꝙ post passionis triūphū: ꝑpetuaz resurrexit in gloriā. Ps. cvij.

a Paratum cor meuz deus ÷ paratuz cor meum:· :cantabo et psallam

Oratio.

Confitemur dn̄e mīas tuas: q̄s iugiter circa nr̄as exerces inopias ꝑcātes. vt q̄ exaltatꝰ in ecclījs: resides ad dextrā pr̄is in throno: nobis tāte miseratōis ⁊ intelligere. ⁊ custodire ɔcedas archanū. Qui.

¶ Canticū eī frequēter diximꝰ ad diuiarū rerū ɔtēplatōꝫ referri. Psalmū xͦo ad oꝑas actuales q̄ tn̄ diuinis noscūt̄ ɔuenire mandatis: dǒ significat regē xp̄m q̄ ꝑ totū psalmū loquit̄. a ¶ Paratꝰ eī xp̄c sꝑ erat ad talia q̄ ad ꝑconia pr̄is ꝑficiēda obstaculum peccati nō habebat. Sequit̄. cantabo ⁊ psalmū dicā. merito ille de se talia dicebat: cuiꝰ sermo ⁊ actus diuinis regul' cōsonabāt: ipa aūt geminatio cōfidentiā ꝑmissionis ōn̄dit. dum bis dicit paratū cor meū. A Paratus sum nō solū oꝑe ſ etiā corde ⁊ sensu can

tabo ergo in corde ⁊ pſallā ī ope. Si in pſalterio vna corda rupta fuerit exterminat̄ pſalteriū. ⁊ ſi in actibus nr̄is vnum p̄ceptū p̄tergreſſi fuerimus pſalteriū nr̄m rumpit̄. pſallā igit̄ in gloria mea. q꞉ eñ tibi de⁹ pſallo vt canto. nō tibi grām ſed mihi facio qm̄ bonorū meoꝝ non eges. igitur q꞉ tibi ſeruio glia mea eſt. ſi eñ vel ieiuno vel in ſacco iaceo ꝓ peccatis meis facio hoc tm̄ tibi p̄ſto q꞉ aīam meam ſaluā facio. de q̄ vt bonus medicus gaudes. gaudes d̄ ſanatōe mea ⁊ ego gaudeo de vtilitate mea. b ❡ Exurge gloria mea. que ꝑ pſalteriū indicat̄ ⁊ citharā. Pſalterium ad moꝝ ꝑtinet ꝓbita tem: cithara ad afflictiōꝫ corpis. ꝑ h̄ oñdens ⁊ act⁹ laudabiles. ⁊ glorioſiſſimā paſſionē. Exurgā diluculo. hoc de reſurrectōe xp̄i pōt intelligi ⁊ de mēbris ei⁹ ⁊ quolibet fideli: qui in eccl̄ia dn̄i laudaturus aſſiſtit opibus pijs. nā lꝫ pſūda nocte laudet: diluculo p̄conij dei irradiatur. c ❡ Cōfiteri ſe dicit in ppl̄o iudeoꝝ vbi ꝓpria voce locutus ē. pſallere aūt in gētibus ad quas directi apl̄i dn̄i p̄cepta impleuerūt. ⁊ iō dicit ſe vicꝫ pſallere qḋ ꝑ miſtros ſuos cognoſcit̄ effeciſſe. ℟ Cōfitebor tibi in ppl̄is .i. iudeis qui primo crediderunt deinde etiā in natōibus gētiū. d ❡ Magnificata ē mīa vſq꞉ ad celos: qm̄ ſupne ptātes eius beneficijs ꝯfruūt̄. Uſq꞉ ad nubes. qm̄ p̄dicatores velut ūbrifere nubes infideles ppl̄os irrigabant. ℟ Quia magna mīa tua ſup celos. nō eſt creatura que nō indigeat mīa dei etiā gabriel. michael. cherubin ſeraphin. ſi detrabo angelis ſ creatorē p̄dico de quo ⁊ angeli gaudent. ſ. q꞉ creator p̄dicat̄. vel mīa tua de terra eleuat ad celos e ❡ Exaltare ſup celos deus. vt cui⁹ mīa celeſtia cōtinent̄: iuſtū ē vt ſup celos debeat exaltari. Et ſup oēm terrā. cū exaltatus fuero. ℟ Id ē qn̄ crucifixus ero: oīa trahā ad me. Ut liberent̄ electi. iō crucifigit̄ dn̄s ⁊ exaltat̄ vt liberent̄ dilecti: factū eſt eñ vt petiuimus. illic exaltatus eſt ⁊ nos liberati ſumus. Exaltare ſup celos. deus nō exaltat̄ niſi ſup celos. nō exaltat̄ ſup terrā qn̄ ei terreni ſumus nō exaltamus deū. ſed qn̄ ſum⁹ cōuerſatōe celeſtes. f ❡ Saluū fac. ſaluum ſe fieri dep̄cat̄ in paſſiōe vt credētiū turba liberaret̄. Deus locutus eſt in ſancto ſuo .i. filio. vt verbuꝫ caro factū. vna volūtate cū patre loqueret̄. g ℟ Sicima interp̄tat̄ hūeri aūt ſignificat opa. ſenſus ergo talis eſt. ꝓpterea crucifigor vt opa me diuidaꝫ ſctīs meis. ❡ Uꝫ p⁹ reſurrectōeꝫ ſuā letaturū ſe ⁊ diuiſurum dicit opa. i. grās ſuas apl̄is ⁊ fidelib⁹. Et addit. cōuallē tabernacl̄oꝝ. qḋ ſignificat hūilitatē eccleſiarū. hanc ergo hūilitatē metitus eſt dn̄s: qn̄ vnicuiq꞉ fideliū ꝓ ut voluit dōa diſtribuit. h ❡ Galaad. interp̄tat̄ tranſmigratio. qua migratōne gentes dn̄i vocatione cōpuncte ad deuꝫ feliciter migrauerunt. Manaſſes oblinio. quo verbo ſignificat ppl̄m iudeoꝝ. que oblitus beneficia diuina xp̄m crucifixit. qui tm̄ ſua miſeratiōe ad eiuſ culturā remeauit: ſic vtrūq꞉ ppl̄m noīm iſtoꝝ cōmemoratōe ſuum eſſe teſtatur. ℟ ❡ Effrem. fructificatio dicit̄. ⁊ ſignificat ſpineā coronā. hec eñ fertilis vltra oēs fructus fuit. qm̄ nos liberauit iſta hūilitate ⁊ ſuſceptōꝫ ꝓ corona poſuit. i ❡ Iudā regē ſuū dixit. q꞉ de ei⁹ ſtirpe deſcēdit. ℟ Moab ex p̄re dr̄. mo ei interp̄tatuꝫ dr̄ ex. ab ꝯo pr̄. qḋ ē ex p̄re. Et qs ē ille q̄ ē ex p̄re: ille ē q̄ malis opib⁹ ꝑdidit p̄rem. nec reuerſus ē ad p̄rem diabol⁹. ſ. ſignificat ei diabolū qui lebes ſpei dn̄i eſt. Lebes interp̄tat̄ olla. quō olla ſpei dn̄i eſt: ſic ē. vt qui nō recte ambulant tradant̄ diabolo. vt ab ipo cruciati cōuertant̄ ad dn̄m.

b in gloria mea. Exurge pſalteriū ⁊ cithara: exurgā diluculo.
c Confitebor tibi in ppl̄is dn̄e: ⁊ pſallaꝫ tibi in
d natōibuſ. Qm̄ magna ſup celos mia tua: ⁊ vſq꞉ ad nu
e bes veritas tua. Exaltare ſup celos deus: ⁊ ſup oēm terrā gloria tua. vt liberēt
f dilecti tui. Saluum fac dextera tua ⁊ exaudi me: de⁹ locutus eſt in ſancto ſuo.
g Exultabo ÷ ⁊ ∸ diuidā ſicimā: ⁊ cōuallē tabernaculo
h rū dimetiar. Meus eſt galaad ⁊ meus ē manaſſes: ⁊ effraim ſuſceptō capit̄ mei
i Juda rex meus: moab lebes ſpei mee.

k N Idumea interp̄tatˀ terrena. miseri-
cors enī deus nō solū celestia vult poſſidere
ſed ⁊ terrena. Q Extendens calciamētū.
.i. legē ſuā ⁊ euangeliū: mūdū vniuerſali p̄-
dicatōe ꝯpleuit. alienigene enī gentes ſunt

Prepara tibi dñe cor nr̄m ad cōfitendū
nōi tuo. vt te intelligētes ſurrexiſſe di-
luculo: illic tendamus merito quo tu eluces
victor in regno. Qui.
Q Iſte pſalmus referendus eſt ad regē ſu-
pernū. qm̄ oēs ſermo-
nes eius tēdūt ad xp̄m
dn̄m.

k In idumeā extendā calcia
mentū meū: mihi alienige-
l ne amici facti ſunt. Quis
deducet me in ciuitatē mu
nitā: quis deducet me vſq̄
m in idumeā. Nōne tu deus
q̄ repuliſti nos: ⁊ nō exibiſ
deus in virtutibus noſtris
n Da nobis auxiliū d̄ tribu-
latōe: qꝛ vana ſalus hōis.
o In deo faciemus virtutē:
⁊ ip̄e ad nihilū deducet ini
micos noſtros.

¶ In finē pſalmus dauid.
Q Xp̄c increpat iudeos:
q̄ ſibi mala p̄ bonis reddi-
rūt: ⁊ iude atq̄ ip̄ius ppl̄i
narrat interitū. Ps. cviij.

a Deus laudē meā ne ta
cueris: qꝛ os pctōris
⁊ doloſi ſup me apertum eſt.
b Locuti ſunt aduerſum me
lingua doloſa: ⁊ ſermoni-
bus odij circūdederūt me
⁊ expugnauerūt me gratis
c Pro eo vt ✳ me: diligerēt

l Q Quis deducet
me: a p̄te humanitatis
aptiſſima interrogatio
p̄mittiť. vt ꝯſequēs re
ſponſio ſubſequať.
N Q Ciuitas muni
ta: forte ſignificat īfer-
nū: quē nulla vis hūa-
na potuit apire. niſi q̄
portas eius fregit. iſta
ciuitas ad egrediendū
munita ē. apta ē ad in-
troeundū. N Idu
mea quoq̄ interp̄tatur
ſanguinea ſignificans
locū penarū vbi inter-
ficiunť aīe pctōꝝ.
m Q Quis enī clau
ſtrū mortis infringeret
quis ianuas munite ci
uitatis apiret niſi ipſe
xp̄c: repuliſti. caput cū
mēbris loquiť. .i. diſtu
liſti. q̄a ⁊ ip̄m xp̄m ad
glorificatōem ſuā con-
ſtat eſſe dilatū cū ī hac
vita demoraret. Et nō
egredieris. tp̄s illud ſi
gnificat qn̄ tentus a iu
deis ſputa ⁊ flagella ſu
ſtinuit: tunc enī ſi vo-
luiſſet diuinitas illa re
puliſſet. ſed diſtulit mi
raculū oſtendere. vt or
dinē p̄ficue paſſionis
impleret. n Q Da
nobis auxiliū hūanita
tis xp̄i hic clamat cum
mēbris ſuis. quatinus
tandē aliqn̄ tempeſtas
huius ſeculi ꝯquieſcat
qꝛ vana ſalus hōis. .i. N maledictˀ hō q̄
ſpem ſuā ponit in hoiē. qꝛ nō habenˀ ſpem
niſi in deo. o N In deo faciemˀ virtu-
tem. ip̄e erit virtus nr̄a. ip̄e panis nr̄ q̄ cor
cōfortat ip̄e ⁊ rector nr̄. Et ip̄e ad nihilū de-
cet inimicos nr̄os. qꝛ ip̄e nos coronat ⁊ dia
bolum ſuperat. ip̄e pugnat in nobis. magis
aūt ip̄e vincit in nobis. Oratio.

a Q Dn̄s ſal
uator ſm̄ humanitatē
laudē reſurrectōis ſue
petit nō taceri dicens.
Deus laudē meam ne
tacueris. .i. ne tacere fa
cias. decuit enī qm̄ ini
mici mēdacia loquebā
tur dicentes. diſcipuli
furati ſunt eū vt cōtra
eos toto orbe teſtimo-
nia reſurrectiōis cane-
remus. vt iudei agno-
ſcant reatū p̄uerſitatis
p̄prie. Aptum vtiq̄ os
contumelias deſignat
q̄s p̄tulit a iudeis. nā
licet noīe vnū dicat ſin
gulariter. intellectu tn̄
plurimi eē noſcunť in
vno pp̄lo. b Q Lo-
cuti ſūt igiť lingua do
loſa. cū verbis doloſis
ſanctā dn̄i ſimplicitatē
appetebant dicētes. lꝫ
cenſum dare ceſari. Et
ſermonibˀ odij. qn̄ ini-
qua cōſpiratōne pilato
dicebant. crucifige cru
cifige. Expugnauerūt
gratis. nam ſicut iuſti
amant deū gratis cum
eū nō pp̄ aliqd̄ tp̄ale ſꝫ
tm̄ p̄pter ſuā bonitatē
diligunt. ita impij gra-
tis execrant. qꝛ cauſā
odij in eo repire n̄ pn̄t.
N Uel gratis. .i. ſine
cā vł ſine vtilitate. qui
enī aliquē pſequiť ⁊ nihil p̄ficit. nō aſſequiť
intentōem ſuā: gratis. .i. fruſtra pſecutˀ ē.
c N Pro eo vt me diligerēt. .i. p̄ bn̄ficijs
que in eos ꝯtulerā. ip̄i cōtumelias mihi fe-
cerunt. ⁊ retribuebant mala mihi p̄ bonis.
Ego aūt orabā: dn̄e ne ſtatuas illis hoc pec
catū. NQ Tres ſunt pctōꝝ gradus. pri
mus nō reddere bona p̄ bonis. Secundus

reddere mala p bonis. Tercius τ peſſimus. tribuere mala p bonis: illā iudei extremā et vicioſiſſimā ptem elegerūt. Ecōtra virtutis tres gradus aduerte. primus īpendere bona p bonis. Secūd⁹. malū ñ reddere p malo Tercius τ pfectiſſim⁹ bonū tribuere p malo. Et ſicut iudei peſſimuz vicioꝝ gradum elegerunt. ita xp̄c ſummū illū bonitatis gradū tenere voluit. vt etiaz in cruce oraret p crucifixorib⁹. ℟ Ego āt orabā. pr̄ ignoſce illis nō vindictā orabam ſ eoꝝ ſalutē.

d ℟ Poſuerūt aduerſuz me mala: ille rogabat p crucifigētib⁹. illi dicebant vah q̄ deſtruit templū hoc. ſalua temetipm. Et odiū p dilectōe. Cōſidera o xp̄iane et monache. ſi xp̄c p crucifigentib⁹ ſe orabat. nos p frīb⁹ noſtris q̄d facere debeamus. e ¶ Predixit pp̄heta certiſſimus futuroꝝ. ſupra Judam traditorē cōſtituendū eſſe diabolū. qui merito pctōr dr̄. qm̄ peccatū traditionis ab ipo ſumpſit initiū. Addit. τ diabolus ſtet a dextris eiuſ. Nō potuit dexteram hr̄e liberam q̄ totus ſcelera ptis ſiniſtre pficiebat. Sic vnuſq̄ſq; facere dicit: ſicut eſt iſte q̄ eiuſ dexterā tenet. f ¶ Hoc dicit de futuro iudicio: qñ pctōres dānādi ſunt a voce iudicātis dicētis. diſcedite a me maledicti. Exeat. ſ. ex cōgregatōe iuſtoꝝ. ℟ Oportebat orōnē ipius eſſe in pniam τ verſa eſt in pctm̄: audiant heretici τ manichei. lz orent tñ eoꝝ orō vertit in peccatū: pniā quoq; iude. i. ſuſpenſio maius peccatū pditōe factū eſt. magis em̄ dñm offendit q ſe ſuſpēdit q̄ q dñm pdidit. g ℟ Dies eius pauci ſunt. qm̄ receſſit ab ipo ſol iuſticie. τ tenebre ei multiplicate ſunt. ¶ Vel qr nō tamdiu in ap̄latu vixit ſicut alij apl̄i. Et ep̄atū eius accepit alter ne numerus ſacratiſſimus apl̄oꝝ iuda mortuo rumperet. Ep̄atus ſūmus in ecc̄is gradus: latine ſup/

detrahebāt mihi: ego autē
d orabā. Et poſuerūt aduer-
ſum me mala pro bonis: τ
e odiū p dilectōe mea. Cōſti
tue ſup eū pctōrē: τ diabo
f lus ſtet a dextris e⁹. Cū iu
dicat exeat ↄdēnat⁹: τ orō
g ei⁹ fiat in pctm̄. Fiant dies
ei⁹ pauci. τ epiſcapatū ei⁹
h accipiat alter. Fiāt filij ei⁹
orphani: τ vxor eiuſ vidua
i Mutātes trāſferāt filij ei⁹
τ mēdicēt: eijciāt de habi-
k tatōib⁹ ſuis. Scrutet fene
rator oēm ſubam ei⁹: * τ:
diripiāt alieni labores ei⁹
l Non ſit illi adiutor: nec ſit
qui miſereat pupillis eius

inſpector dicit. h ¶ Quāuis alibi ñ legat iudā vxorem habuiſſe. vel filios. tñ ex iſta pp̄hetia eū habuiſſe dat intelligi. illo eī mortuo ſine dubio cōtigit. τ vt vidua fieret vxor ei⁹ relicta τ filij orphani. cū prē caruiſſent. Spiritaliter vero ſunt filij eius dicti iudei. q̄ eū in illa traditōne ſecuti ſunt. ℟ Et ſinagoga vxor iude que a viro xp̄o repudiata iude traditori relicta ē. ¶ Vel vxor voluntas eius dici poteſt de qua opa generam⁹. que filij dici poſſunt. i ℟ Mutantes fuerūt iudei poſt crucifixionē dñi. qr non ſunt in ſuis locis. Mendicitatē hic dicit rerū ſpiritaliū. nō em̄ habēt pp̄hetas. nō habent legē nō ſacerdotiū nō ſacrificium ſed vere mendici ſc̄ facti indigentia bonarū rerū. Qō figuratū ē in cayn de quo dicitur exijt a facie dei τ habitauit ī terra naid: naid aūt interptat cōmotio egreſſus q̄ a facie dei ñ ſtetit: ſed habitauit in cōmotōe τ inſtabilitate

k ℟ Fenerator. hic diabolus accipitur. hoc nunc optatiuo modo pp̄hetat iude. vt det in ptātē diaboli. vt oībus bonis enudetur. ¶ Alieni quoq;: ſunt īmūdi ſpūs. q̄bus diabolus tanq̄ mancipijs impat ad nocendū: iſti labores diripiūt mādata dei trāſgredientiū: dū pcepta licentia eos bonis oībus priuauerint. ℟ Siue alieni: romani fuerūt. q̄ eos vaſtādo labores τ diuitias diripuerunt. l ℟ Non ſit illi adiutor. Jllo tpe habuit ppl's iudeoꝝ adiutorem. qñ fuit in babylonica captiuitate ſeptuaginta annis. habuit em̄ ibi ezechiel τ daniel pp̄hetas. τ q̄uis tūc colerent idola tñ eoꝝ deus miſerebat. Nūc aūt quadringenti anni ſūt a xp̄i occiſſione τ non colunt idola quare dereliquit eos dñs. qr xp̄m occiderūt. τ iō non eſt eis adiutor. ¶ Pupilli xo dicti ſunt quaſi puſilli. qui paruitate etatis ad ſe regēdos pbantur infirmi.

m Fiant nati eiuſ in interitũ: in generatõe vna deleatur n nomẽ eius. In mẽoriã recdat iniq̃tas patrũ eius in cõſpectu dñi: ⁊ pctm̃ mr̃is o eius nõ deleat. Fiant ɔtra dñm ſp. ⁊ diſpereat de terra memoria eoꝝ: ꝑ eo ꝙ nõ ẽ recordatus facere miam. p Et pſecut⁹ ẽ hoiem inopẽ ⁊ mẽdicũ: ⁊ cõpunctũ corq de mortificare. Et dilexit maledictõem ⁊ veniet ei: ⁊ noluit bñdictõem ⁊ elõgar bit ab eo. Et induit maledictõem ſicut veſtimẽtũ. ⁊ intrauit ſicut aqua in interiora eius. ⁊ ſicut oleum in s in oſſibus eius. Fiat ei ſicut veſtimentũ quo operit ⁊ ſicut zona qua ſemper p̃cingitur.

m ℞ Ꝓpheticia o ſacramẽtũ ꝓphetie. in generatõe vna deleat nomen iudeoꝝ. p⁹ paſſionẽ dñi quadragintaduo anni tranſierunt ⁊ ppl's ille deletus eſt ac ieroſolima deſtructa eſt. ſed ⁊ in hoc clementia dei erat. q2 quadraginta duos annos dedit eis ad pnĩtẽdũ poſtea nullus remãſit ex eis in illa regione.
n ℞ Judas maledicit. vt in iuda iudei maledicant. peccauerunt iudei in deſerto ſ3 deus illis dimiſit. nũc p̃catur vt illis reputet qd̕ tunc peccarunt tanꝗ̃ nouũ ſcelus in interitũ. ¶ Peccatuz matris. eſt nota ꝑterui tas ſinagoge que prophetas occidit. ⁊ ex illa pte genitrix ꝓditoriſ dicta eſt. q2 innocentiũ ſanguinẽ fudit. nõ ex illa pte eius mater dicit qua viros ſanctos ꝑtulit ſed qua vt dictũ eſt ſanguinẽ fudit in qua pte eam iudas vt filius imitatus eſt.
o ¶ Fiunt ergo peccatores ɔ̃ dñm ſp qñ õ regno eius alienati. et ab eo diuiſi in gehennã mittendi ſunt. nam cũ ille ſit eterna beatitudo ɔ̃ ipm dicunt fieri q̃ penni vltione damnantur. Diſperit autez memoria eoꝝ de terra viuentiũ. qui in beata patria non videntur. nec vllam vlterius miſericordiã conſequũt. Pro eo ꝙ non eſt ⁊c̃. dicit cauſam vltõis iuſtiſſime. qñ pietatẽ non poteſt inuenire. qui eam alijs cõtemnit impendere. per ſingularem ꝯo numerũ non ipm iudam ſolum ſ3 totum populũ in iude delicto vnum debemus accipere.
p ¶ More aũt ſuo paupem ſe dñs ⁊ mendicũ eſſe memorat. mendicus de noſtro. diues de ſuo. ℞ Compũctum corde vt in euangelio. triſtis eſt anima mea vſq3 ad mortem. Aliter. hoc dolebat. quia eum pſequentes nolebant pniam agere. ℞ ¶ Vel qa

compunctio ꝓpriе de peccatis eſt de xp̃i mẽbris accipitur. vt Stephano ⁊ paulo ⁊ alijs quos iudei pſecuti ſunt in xp̃o.
q ¶ Adhuc de perfido pp̃lo dicit. q2 dilexit maledictõem quan⁹ o ait. ſanguis ei⁹ ſuper nos et ſuper filios noſtros. noluit benedictõem quando illumĩato dictum eſt illis. nunquid ⁊ vos vultis diſcipuli eius fieri? at illi q̃i ſ3 maledctõ acerrimo ꝓuocati dicebant. tu ſis diſcipulus ei⁹. nos autem moyſi. Quo dicto ꝓlongata eſt ab eis benedictio. quando illis derelictis venit ad gentiũ fidem.
r ¶ Induit ſe p̃dictus populus maledictione ſicut veſtimento quando inſtigante diabolo conſenſum p̃buit vt dñm pontio pylato tradere maluiſſet. Ibi eniz indutus eſt quaſi onere veſtis. vbi tali voluntate ſe inuoluit. Intrauit ꝯo ſicut aq̃ maledictio quãdo delibe rauit facere quod ei fuerat iniquiſſima inſpiratõe ſuggeſtum. quãdo enim aqua viſceribus infirmis recipit. ſemp ingredit ad nocẽdum. Oleum hic ſignificat delectatõem facinoris. vnde ⁊ tercio influxit iniquitas in oſſa vt oleum. qñ effectũ rei in audita ꝑuerſitate cõpleuit. vt iam non in interiora ſolũ carnis ſed etiam oſſium venerit.
s ¶ Supra dixit induit. qd̕ ptinet ad tunicam. nunc dicit opitur. quod videt pallio cõuenire. Semiata enĩ veſtis ſignificat onera ingentiũ peccatoꝝ. Et ſicut zona qua ſp p̃cingitur. qua ſil̃itudine dicit. ſic peccatis illigantibus fuiſſe iſtum pplm cõſtrictuz. vt nunꝗ̃ a ſuis oneribus obſtinatõis perfidia grauatus erueret. Iſte veſtes ſunt q̃ peccatores ardere faciunt nõ calere. que in flamã mittunt. non a frigore defendunt.

t Hoc opuſ eoꝝ q̄ detrahūt
mihi apud dn̄m: ⁊ qui lo-
quunt̄ mala aduerſus aiaȝ
v meā. Et tu dn̄e dn̄e fac me
cū ꝓpter nomen tuū: qꝛ ſua
x uis eſt mia tua. Libera me
qꝛ egenus ⁊ paup ego ſum
⁊ coꝛ meū cōturbatū ē in-
y tra me. Sicut vmbꝛa cū de
clinat ablatus ſum: ⁊ excuſ
z ſus ſum ſicut locuſta. Ge-
nua mea infirmata ſūt a ie-
iunio: ⁊ caro mea imutata
a eſt ꝓpter oleū. Ego factus
ſum obpꝛobꝛiū illis: vide-
rūt me ⁊ mouerūt capita ſuā
b Adiuua me dn̄e deus me⁹
ſaluū me fac ſm miām tuā
b Et ſciant qꝛ man⁹ tua hec:
c ⁊ tu dn̄e feciſti eam. Male
dicent illi ⁊ tu benedices:
q̄ inſurgūt in me cōfundāt̄
ſeruus aūt tuus letabitur.
d Induant̄ q̄ detrabunt mi-
hi pudoꝛe: ⁊ operiant̄ ſicut

t Hunc verſum nō ſolū ꝯtra iudeos ſ; ⁊ ꝯ oēs ꝑfidos debemus accipe. detrahunt eñi filio apud pr̄em arriani. q̄ eū minoꝛē eſſe dicunt. loquunt̄ ⁊ mala aduerſus aiam dn̄i appollinariſte. q̄ dicūt eius deitatē carnē ſolā homis ſuſcepiſſe nō aniam. v Et tu dn̄e. hoc eſt. ſi Judas tradidit. ſi iudeus crucifixit: tu fac miam. vt ꝯ illa que facta ſunt reſurrectio glorioſa ꝓueniat. Siue idō dicit mecū. qꝛ oīa que facit pater opat̄ ⁊ filius. Suauis eſt eñi mia: in vaſiſ mie quaȝ miam in iſtis vaſis ſimul facit pr̄ et filius ⁊ ſpūſſanctus. vl̄ ſuauis: in carnis aſſūptōne. x Libera me in paſſione ſeuiſſima iudeoꝝ. Egenuȝ et paupem ſe dicit ex hūilitate carnis. Coꝛ ꝯturbatū eſt ſicut ipe ꝓfeſſus eſt. triſtis ē anima mea vſq; ad moꝛtem.
y Hic velocitateȝ ꝑſecutōis oſtendit. qm̄ tanta celeritate de medio diſcipuloꝝ rapt⁹ ē quanta velocitate ſolet vmbꝛa noctis diſcedere veniente ſolis lumine. Excuſſus ſicut locuſta: que manus appꝛehēdentis euitans q̄buſdā ſaltibus euolat.
Sic xp̄e a pſecutōibus crebꝛis fugiens: loca videbat̄ diuerſa mutare. ne zelaȝ ſuū ppl's ipleret anteq̄ ipe moꝛt voluiſſet. z Genua foꝛtes vident̄ mihi in eccl'ia. vt fuerūt apl'i. Ergo. Infirmata ſunt genua: quando apoſtoli eius in paſſione ſunt diſpſi. quid eñi potuit eſſe infirmius q̄ vt petr⁹ negaret. ⁊ reliq̄ turba fideliū latuiſſet. Oleum hic imago eſt claritatis dei. Siue grā diuina que carnis infirmitatē in gloꝛiā īmoꝛtalitatis ꝯmutauit. Oleū illud ē plenitudo gratie in xp̄o. q̄ moꝛtuā hūanā naturā ī gloꝛiā reſurrectionis mutauit.

a Fact⁹ ē xp̄e in obpꝛobꝛiū iudeoꝝ dicentiū: vah q̄ deſtruit templū dei ⁊c̄. que inſanis mentib⁹ videbant̄ obpꝛobꝛia. ſ; ipa fuerūt q̄ nobis ꝓbata ſunt cōferre medicinā. Mouerūt capita. ad cōſuetudinē ptinet nimis iraſcētiū. qꝛ illi turbulenta capitis cōmotiōe minantur.
b Adiuuari ſe petit ſuſcepta infirmitas. Ipe eñi miaȝ petit. qui ⁊ auxiliū tribuit. rogat vt hō. ꝓſtat vt deus: petit ergo reſurrectōem coꝛpis.
b Et ſciant. i. intelligant iudei. qm̄ nō ipi ꝓualuerūt in xp̄o. ſ; ſua ⁊ pr̄is volūtas erat vt ſuſtineret crucem ꝓ nobiſ. quia manus tua hec. id ē poteſtas tua. ⁊ ſubaudiēdū opata ē hec. Al' manus tua hec ē. ſ. in paſſione mea ⁊ reſurrectōne. Et hoc ſciant poſtea credētes in me: q̄ nunc ꝑſequunt̄ me.
c Maledicent illi. ſcȝ q̄ mouentes capita tranſeūtes blaſphemabant eum. Pater filiū benedixit. cuȝ ait ⁊ clarificaui ⁊ iterū clarificabo. Inſurrexerūt iudei aduerſus dn̄m. vt eum neci traderent. Cōfuſi ſunt: qn̄ reſurrectōnis eius miracula cognouerūt. Seruus ſm hominē. vt eſaias ait. ecce ſeruus meus. ſuſcipiam eū. Maledicent illi vſq; hodie. hoc fit illi. maledicūt in ſynagoga. xp̄e bn̄dicit in eccl'ia. d Induāt̄ pudoꝛe detractoꝛes. hoc eſt vt intelligant erroꝛē ⁊ cōfundant̄ pudoꝛe. ⁊ inde incipiāt venire ad pn̄iam. qui eñi pudoꝛe induitur ꝓpe ē ſaluti. ſi quis eñi vere cōfundit̄: incipit penitere
Diplois: genus eſt pallij. ſ. duplex palliū. Petit ergo. ⁊ vtriuſq; legis intelligētia veſciant̄. qui nūc vtroq; ſcīa

ciẽte ꝑfidiã) nudati ſunt: cõfeſſio eĩ iudeoꝝ eſt. legẽ nõ intelligere: que totiens. ſaluatorẽ ꝓcinuit aduenire. Siue diploide. i. duplici cõfuſione. ſ. ante deũ ⁊ hoĩes.

e ℂ Hoc dr̃ a pte membroꝝ. qm̃ poſt reſurrectionẽ ſancta dei eccleſia toto orbe diffuſa deũ dep̃cat̃ ⁊ ore ⁊ cõfeſſiõe. In medio multoꝝ. ipſam quoqꝫ eccleſiã deſignat. q̃ circũpoſitis adhuc ꝑfidis. no deſinit deo cõfiteri. ℂ Nimis dici ſolet cõſuetudine ſermõis latini qd̃ plus ẽ q̃ dz. Cui cõtrariũ eſt paꝝ qd̃ minꝰ eſt q̃ dz. Sz nimis grece agan dr̃. Iſte aũt verſus agan nõ hz ſ habz aian qd̃ q̃ſiqꝫ valde q̃ſi qz nimis q̃dã nr̃i īterp̃tati ſũt ſ nimis ꝓ eo qd̃ eſt valde intelligat̃. vñ ⁊ tranſlatio hebrea nõ hz nimis ſ vehemẽter

f ℂ Dicit ſibi aſtitiſſe patrẽ a dextris. quia pctã nõ habuit. ſ ⁊ fidelibus aſſiſtit. cũ delicta remiſerit. Salus facta eſt a ꝑſequẽtibꝰ anima eiꝰ. q̃ ꝑſecutorum nequicijs nulla prauitate ꝯſenſit. Oratio.

Fac miſeratiõis deꝰ. q̃ maledictiõi ſubiacere dign͠tus es vt nos a maledicto legis erueres. q̃ſ, vt facias nobiſcũ miam ꝓpter nomen tuũ. ⁊ digneris nos a ꝑſequentibꝰ vicijs ⁊ a maloꝝ obtrectatiõibꝰ liberare. Qui

dat̃. Donec. finitũ eſt ꝓ infinito poſitũ. eſt eñ vſus ſcripture. illud verbũ ⁊ ꝓ breui tp̃e dicere ⁊ pro eternitate depromere. Pedes aũt dñi eternã eiꝰ ſtabilitatẽ ſignificat. his eĩ pedibꝰ inimici illi ſubijciũt̃. q̃ derelictꝭ viciorũ pctĩs ad dñm ſe cõuertunt. ⁊ tanq̃ ſcabellũ pedibꝰ ita eius p̃dicationibꝰ ſe ſubdũt.

diploide confuſione ſua.
e Cõfitebor dño nimis ĩ ore
meo: ⁊ in medio multoꝝ
f laudabo eum Qui aſtitit a
dextris paupis vt saluã faceret a ꝑſeq̃ntibꝰ aĩam meã
ℂ Pſalmꝰ dauid. ℂ Pſalmus hic de incarnatõe domini. ⁊ de eius deitate pleniſſime breuiterqꝫ decãtat

Pſalmus. cix.

a DIxit dñs domino meo: ſede a
b dextris meis. Donec ponã inimicos tuos:
c ſcabellũ pedũ tuoꝝ. Virgam virtutꝭ tue emittet dominꝰ ex ſyon: dñare in me-
d dio inimicoꝝ tuoꝝ. Tecũ principiũ in die virtutꝭ tue in ſplẽdoribꝰ ſanctoꝝ ex

c ℂ Virga virtutꝭ. ẽ ſceptrũ regie ptãtis. q̃ ſuſtentat fideles ⁊ affligit incredulos. Tue dixit. qꝛ ptãs illi deitatis ſue ꝓpria eſt et coeterna. hanc emittit dñs ex ſyon. q̃ eſt vtiqꝫ oĩps pr̃ dñs aũt ex ſyon dr̃ ⁊ filius. Tũc aũt dñat̃ qñ ad ipm delinquẽtium turba cõuertit̃. ℂ Dñare dixit. nõ dixit interfice inimicos. ſ dñare. i. fac q̃ inimici ⁊ alieni erant tui eẽ incipiãt id ẽ dignare eẽ dñs inimicoꝝ tuoꝝ.

d ℂ Hic oĩps pr̃ de oĩpotenti filio dicit. tecũ principiũ. pr̃ eĩ principiũ eſt. ⁊ filiꝰ principiũ. verũ ñ duo duo p̃ncipia ſ ſicut vnꝰ deus. ita vnũ eſt principium. In die. eternitatem ſignificat. ibi vnus eſt dies vbi iam a beatis claritas diuina conſpicitur. Splendores autẽ ſunt ſanctorum. quando in reſurrectione lucebunt ſicut angeli dei. Ex vtero dicit pater filium. i. ex archano ſubſtantie mee. ⁊ ex ip̃a ſcz deitate. ℂ Cum vero dicit ante luciferũ. vnam creaturã nominat. ⁊ omnes creaturas indicat eum p̃cedere Nõ etiã pat̃ potuit ſe aliter pr̃em eſſe indicare. niſi hũanis verbis loqueret̃ genui te. ⁊ ex vtero. Qꝛ aũt dicit ex vtero nulli ſcandalum faciat pr̃ eñ vterum non habet ſed nõ poteſt ſe aliter indicare pr̃em niſi hoĩs verbis locutus fuerit vt contra arriũ non creatura q̃ manu fit xp̃s credatur ſ dei naturalis filius q̃ ex vtero naſcitur non adoptiuus.

a ℂ Scĩſſimꝰ ꝓpheta in ſecretũ euectus altiſſime cõtẽplatiõis. in p̃mo verſu naturaꝫ deitatis oñdit ſilꝫ ⁊ hũanitatis. cũ dicit. dixit dñs. naturã deitatis oñdit. dño meo. de coeterno filio dixit. q̃ dñs dauid ⁊ filiꝰ dr̃. qꝛ ex ſemine eiꝰ ortus eſt. Sede a dextris. victori filio ⁊ ꝑ incarnationẽ totiꝰ mundi triũphatori ꝯſeſſus offert̃. vt ꝑ hũc ſitũ. ſuſcepte humanitatis glĩa declaret̃. ℂ Ideo aũt dicit dexterã filio datã. ne videat̃ maior q̃ iubet ⁊ dicit ſede q̃ ille cui iubet̃.

b ℂ Scabellũ dictũ eſt q̃ ſcãdat̃. i. aſcẽ-

e N C Cū ei iurauit dñs. nō ei q̄ añ luci
ferū genitꝰ eſt. ſed ei iurat q̄ poſt luciferū na
tus ex virgine ē. Nec penitebit eū. C qm̄
de tāta ac tali diſpēſatiōe. cūcta gauiſa ſunt
Tu es ſacerdos. hoc xp̄o veracit̄ aptari de-
cet. q̄ corpꝰ ac ſangui-
nē ſuū in panis ac vini
erogātiōe ſalubrit̄ no-
bis ꝯſecrauit. ſacerdoſ
ꝓprie dr̄ xp̄us. q̄ ſemel
ſe ꝑ nobis īmolādū ob
tulit. Solꝰ etiā deꝰ li-
cite iurat qr̄ ſolꝰ p̄t ex-
hibere qđ ꝓmittit. hō
nō p̄t niſi dō adiuuāte
f C N Dñs a dex-
tris tuis. dr̄ in pꝛīcipio
ſede a dextris meis. ſi
ipſe ad dexterā p̄ris ſe
det quō rurſuʒ pr̄ ſedʒ
ad dexterā filij. C
Qđ iō dictū eſt. vt cuʒ
hec viciſſitudo equaliſ
ponit̄. maiꝰ hic aut mi
nus aliq̄d nullo mō ſē
tiat̄. N id ē q̄ eq-
lis filio pr̄ oſtendat̄
C Reges. illos ſigni
ficat q̄ in vnū cōuene-
rūt aduerſus xp̄m. hos
ꝯfregit. qñ eoꝝ ſupbiā
ꝓſtrauit g C Judi
care natiōes ꝓhibet ꝑ
pter pctā cōīa. Implet
aūt ruinas. qñ de cordi
bus hūanis facit pctā
corruere. ⁊ emēdatiōe
ſaluberrima diſperire.
Capita quaſſabit. illo-
rū vtiq̄ q̄ caput nō ha
bēt xp̄m. ſ diabolū. cū
fuerint correcti. capite
ſuo ſine dubitatione quaſſant̄. Terra mul-
torū eſt. q̄ pctōres abundant̄ enutrit. N
Vel multorū dicit quo ad vindictā damnati
onis. nō oīm vt ſpem nō auferat. ſ multorū
dixit. ſi eī oīm dixiſſet. nemo vitā ſperaret.
h C Torrēs fuit turbulēta pſecutio iude
orū. de qua dñs xp̄s bibit in via. i. in hac vi-
ta. dū eā in corpe ptulit. Exaltabit caput.
N id ē q̄ ſe hūiliauerat. ipē nō aliꝰ exalta
uit ſibi caput q̄ eſt oīm caput. Oratio.

Inte luciferū genite. q̄ es pꝛincipiū totiꝰ
creature, rogamus ⁊ qm̄s, vt ſicut ſcīs
tuis inimicos pedibꝰ ad dexterā p̄ris reſi-
dens ſubiecisti. ita nos tuis officijs dignos
habeas ablata dānatione pctī. Qui viuis.
C Quāuis hoc nomē laudis all'a genera
le eſſe videat̄. tñ ibi maxīe apponit̄. vbi ma
gna exultatiōe gaudet̄
a C Cōfitent̄ ⁊ qui
pctā deplorant ⁊ q̄ xp̄o
gr̄as referūt. ſ illud in
lacrimis. iſtud in gau-
dio eſt. hic aūt pfuſa le
ticia exultat pp̄ls fidel̄
quādā imaginē futuri
ſeculi deſignās vbi lau
des dñi. ſp deuota mē
te cōcelebrāt. vbi ⁊ ver
ba ⁊ iſte voces cōtinue
ſunt. Cōſiliū iuſtorū ē.
N qđ iuſti cōſulut. iu
ſti ī aūt ꝯſulunt deū lau
dare ⁊ illi ſeruire ꝑ eter
nis bonis. laudat ⁊ ex
cōfitet̄ in cōſilio iuſto-
rū. q̄ nō temere ſʒ ex ra
tione et deliberatiōe ſā
cta. ꝑ eternis laudat ſi
cut oēs iuſti faciūt. Cō
gregatio xp̄o. eſt corona
btā de diuerſis ꝑtibus
mundi adunata.
b N Magna opera
dñi. rectos dicit. q̄ an-
te pctōres erāt. C
Quid eī magnificētiꝰ
q̄ de impio facē iuſtuʒ
de hoſte filiū. Exquiſi-
ta. i. ſingularit̄ exacta
cui ſile nihil p̄t repiri.
Sinit eī et diabolū ſe-
uire. vt ex iniquitate il
lius. fideliſſimos ſibi
ſeruos inueniat. ita ⁊ ī
oībus fit ſm oēs volūtates eiꝰ exq̄ſitiſſime
vt in ſingulis vel meliꝰ etiā cogitari aliq̄d
nō poſſit. c C Confeſſio. i. laus ⁊ glīa ⁊
magnificētia opꝰ eiꝰ. Laudabilia eī ſūt val
de ⁊ decora q̄ dñs fecit. Juſticia eiꝰ manet ī
ſeculū ſeculi. cū pctōribꝰ dicit. ite in ignem
eternū vel qñ fideles vocauerit. venite bñdi
cti. ſic in vtraq̄ ꝑte. iuſticia dei ꝑpetua ⁊ in
cōmutabilis pſeuerat. d C Memoriam
ergo fecit mirabiliū. qñ plurima noua mira
bilia ⁊ inuſitata mōſtrauit. Miſericors. na-
turā eiꝰ pietatis oñdit, miſerator, cū in ad-

vtero añ luciferū genui te.
e Jurauit dñs ⁊ nō penite-
bit eū: tu es ſacerdos ine-
ternū ſm ordinē melchiſe-
f dech. Dñs a dextris tuis:
cōfregit in die ire ſue regeſ
g Judicabit in natiōibꝰ iple
bit ruinas: cōquaſſabit ca-
h pita i terra multoꝝ De tor
rente in via bibet: ꝓpterea
exaltabit caput.

C All'a. C Cōgregatio iu
ſtoꝝ vndiq̄ collecta cōfite
ri ac laudare deū ſe dicit.

Pſalmꝰ. cx.

a Confitebor ÷ tibi :· do
mie i toto corde meo
in cōſilio iuſtoꝝ ⁊ ꝯgregati
b one. Magna opa dñi: exq̄
ſita in oēs voluntates eiꝰ:
i Confeſſio ⁊ magnificentia
opꝰ eiꝰ ⁊ iuſticia eiꝰ manet
d i ſeculū ÷ ſecli :· Memoriā

uētu ſuo hūano generi larga pietate ſubue-
nit. Dedit eſcā. cibū vtiq̄ ſpiritalē. q̄s enim
eſcā cōmunē putat fidelib⁹ ad p̄miū datā. q̄
⁊ pctōribus. paſſim cognoſcit attributa.
¶ Eſcā ḡ dedit. i. panē q̄ de celo deſcēdit

nullo alio indigere cognoſcit. i ¶ San-
ctū nomē ptinet ad incarnatōnē ſicut ait. cu
ſto di aiam meā qm̄ ſanct⁹ ſum. terribile. ad
oīpotentiā deitatis hec duo coniuncta ſunt
ne nos aut ſolus amor. negligentes reddat

e ¶ In ſeculū. eter-
nitatē ſignificat q̄ ver
ba teſtamenti ſui. ſoli-
diſſima veritate cuſto-
dit q̄ ſicut in veteri te
ſtamento xp̄s p̄miſſus
eſt. ita in nouo venit.
Uirtus opm̄ fuit. quā ī
euāgelio dicit ceci vi-
dent. ſurdi audiūt. le-
proſi mundant. mor-
tui reſurgūt. illā virtu
tē annūciauit pplo ſuo
xp̄iano. vt ex ea intelli
gāt eum eſſe deū credē
tes. ⁊ cā ſequitur.
f ¶ Dedit aūt eis. i.
pplo xp̄iano heredita-
tē gentiū. qn̄ eccl̄iaʒ de
cūctis nationib⁹ viuis
lapidib⁹ fabricauit.
Opus ei⁹ veritas ⁊ iu
diciū. veritas. q̄ fideli
bus p̄miſſa reſtituit. iu
diciū. q̄ impiis minat
futura q̄ debent malis
ſupplicia. g ¶ Fi-
delia ei⁹ mandata ſūt.
qm̄ nullo mendacio di
cta variant. ſed firmit
nos cuſtodiūt. cū ea cu
ſtodire dei auxilio feſti
namus. Cōfirmata: ne
ſcit em̄ ſermo titubare
quē veritas loquit. Fa
cta dixit eſſe in veritate
q̄ dicta cōplent. ⁊ eq-
tate. qm̄ pondere iuſti
cie pferunt. hn̄t ei oīa
mandata eius ⁊ verita
tē ⁊ equitatē iuſticie.
h ¶ Miſit ei filiū p̄r
ad redimēdū genus hūanū. Mādauit ine-
ternū. mandare dicim⁹. abſentib⁹ verba per
medias deſtinare pſonas qd̄ factū cōſtat. qm̄
teſtamentū nouū p aplos tranſmiſit ad gen
tes. vtvſq̄ ineternū a ſucceſſorib⁹ p̄dicaret
nō em̄ ei ſuccedit aliud teſtamentū. ſicut vete
ri nouū ſucceſſit, merito ergo eternū dr̄, qd̄

fecit mirabiliū ſuoꝝ miſeri
cors ⁊ miſerator dn̄s: eſcā
e dedit timētib⁹ ſe. Memor
erit in ſeculū teſtamēti ſui:
virtutē operū ſuoꝝ annūci
f abit pplo ſuo. Ut det illis
hereditatē gentiū: opa ma
nuū ei⁹ veritas ⁊ iudicium
g Fidelia oīa mādata ei⁹. cō
firmata in ſeculū ſeculi: fa-
h cta in veritate ⁊ eq̄tate. Re
demptionē miſit dn̄s pplo
ſuo: mādauit ieternū teſta-
i mentū ſuū. Sctm̄ ⁊ terribi
le nomen ei⁹: initiū ſapien
k tie timor dn̄i Intellect⁹ bo
nus oībus faciētib⁹ eū lau
datō e⁹ māet i ſclm̄ ÷ ſcli:
¶ Alleluia ÷ conuerſionis
aggei et zacharie: ¶ Pro
pheta loquit de beatitudi
ne iuſti. ⁊ de incarnatione
xp̄i: atq̄ damnatōe impio-
rum. Ps̄. cxj.

a Beatus vir qui timet
dominum in manda-
tis eius volet nimis.

aut tant⁹ timor. deſpe-
ratos efficiat. Quid ve
ro ſit timor oñdit. ſ. ini
tium ſapientie.
k ¶ Iſte ḡ itellect⁹
bon⁹. i. ver⁹ ⁊ ſalutaris
q̄ in timore dn̄i pbat i
tent⁹. vtilis atq̄ fructu
oſus eſt. qm̄ inde naſci
tur. qd̄ ad pennē gl̄iaʒ
pducere pbat. Lauda
tio ei⁹ digna ē. q̄ pctō
res liberat h̄ ⁊ ī futuro
coronat. laudatō xp̄o e⁹
nō claudit termino. q̄
nec finē hr̄e pt bn̄ficiū
datū. ¶ ¶ Meri
to ḡ ī titlo alla ſcriptū
eſt. q̄ ⁊ laudē dei fecit
iniciū. ⁊ ī ei⁹ laude fini
tus eſt ps̄. Oratio
Sanctoꝝ oīm glio
ſa cōfeſſio. tribue
nobis timorē nōis tui
qd̄ eſſe initiū ſapientie
p̄dixiſti. vt tuoꝝ admi
xti cōciliis. miſcōte tue
dapib⁹ ſaginemur. p.
¶ Iōo huic titlo cō
uerſionis ſeu reuerſio
nis aggei ⁊ zacharie i-
texit. q̄ ſicut illi a ba-
bilonica captiuitate re
uerſi templū dn̄i repa-
rare videntes. laudes
dn̄i magna pfudert ex
ultatione. ita poſt pctō
rū abſolutiōem a capti
uitate diaboli reuerſi ī
dei grāʒ pfectiſſima de
beant xp̄iani alacrita-
te cantate. oſtendit em̄
ps̄ iſte. poſt liberationē delictorū. q̄ta ſint
bona fideliū ⁊ q̄ retributio pctōrum.
a ¶ Nōdū dicit btūs vir q̄ diligit dn̄m:
virorū ei eſt incipientiū timere deū. pfectoꝝ
aūt diligere. In mādatis ei⁹ volet nimis. q̄
em̄ timet dn̄m. ⁊ q̄ btūs eſt. mādata ipſi⁹ li-
benter cuſtodit ⁊ facit. Sʒ vide q̄ etiā non

b Potens in terra erit ſemē
eius: generatio rectoꝝ̄ be
c nedicet᷑. Gloria ⁊ diuitie i
domo eius: ⁊ iuſticia eius
manet in ſeculum ÷ ſeculi:·
d Exortū ē in tenebris lumē
rectis: miſericors ⁊ miſera
e tor ⁊ iuſt⁹. Jocund⁹ hō q̄
miſeret᷑ ⁊ comodat: diſpo
net ſermones ſuos i iudi-
cio q̄ꝛ ineternū nō cōmoue
f bit᷑. Jn memoria et̄na erit
iuſtus: ab auditione mala
g nō timebit Paratū cor ei⁹
ſperare in dn̄o: cōfirmatuꝫ
eſt cor eius non cōmouebi
tur donec deſpiciat inimi-
h cos ſuos. Diſperſit dedit
paupib⁹: iuſticia ei⁹ manet
in ſeculū ÷ ſecl'i:· cornu ei⁹
i exaltabit᷑ in gl'ia Peccator
videbit ⁊ iraſcet᷑: dētib⁹ ſu
is fremet ⁊ tabeſcet: deſide
riū peccatorum peribit.

dixit mādata ei⁹ facit ⁊ volet nimiſ. multi eī etiā faciūt mādata ſed timore pene nō volū tatis cupiditate. btūs aūt etiā vult ea et cu-pit ea facere. b ¶ Queram⁹ aūt. in qua terra iuſti potentes dicāt᷑ effici. q̄ hic ꝓbant᷑ eſſe deriſui. Jn illa. ſ. ī q̄ cū dn̄o regnaturi ſūt ſancti. Semē v̓o opa ſi gnificat bona. q̄ hic ve lut ſemina iacīunt᷑. vt fruct⁹ future meſſis ad oleſcat. Generatio q̄ꝙ rectoꝝ. nō ē iſta carnis ſed illa q̄ imitatiōe iu-ſtoꝝ. ꝑ ſilitudinē opm̄ noſcit᷑ eſſe ꝓpagata. c ¶ Beati domus. eſt mentis ſecretū vbi diuitias ſctās ⁊ gl'iam ꝑpetuā reponit q̄ſquis dn̄i p̄cepta cōpleuerit. Juſticia āt hoīs d̓r. q̄ dn̄o largiente p̄ſtat᷑. et ne aliq̄s ſe exiſtimaret dei p̄cepta ſeruando fi eri tpalit᷑ btm̄. addidit manet in ſeculū ſeculi. Cām v̓o iſti⁹ btitudīs ſubdit. Exortū ē ⁊c̄. d ¶ Venit eni lux. q̄ ſupat oēm lucē ⁊ vt ḡti or eſſet iſta lux addidit in tenebris. q̄ intus ſūt ī corde iſte tenebre vbi ſol mundan⁹ nō pōt ac cedere. q̄s illud lumen expulit. qd̓ mortē vicit Miſericors. ſ. hīs q̄ cō fitent᷑ ei. q̄ v̓o ꝯtemnūt ipm̄ iuſtū iudicē ſuſti-nebūt. e ¶ Jocun dus hō hic d̓r. nō tā ho minib⁹ accept⁹. q̄ꝫ deo gratus. Qui miſeret᷑. i. qui egētibus bona ſua tribuit. Cōmodare aūt videt᷑. q̄n dat ho mo tpalia ⁊ recepturus eſt eterna. Diſponet vero dicit. i. trāquillo animo iudicabit quō talentū ſibi a domino traditū duplicet. ipſe ergo diſponit ſermones ſuos. q̄ ſe dona dei geminaſſe ꝓbauerit dicēs. dn̄e quiꝙ talēta tradidiſti mihi. Nō cōmouebit᷑. i. a gl'ia do mini nullatenus ſepabit᷑. N ¶ Diſpo nit etiā ſermones in iudicio. q̄ diuinas ſcri-ra s p̄dicat diſcrete. vt nō ꝓijciat marga ritas ān porcos. nec bonis q̄ capere pñt ta-cendo ſūbtrahat. f ¶ Jn memoria eter na erit iuſtus. q̄ꝛ vocat᷑ ad p̄miū. impijs eni d̓r. neſcio vos. Ab illo auditu malo nō time bit quē audituri ſunt impij. ite in ignē eter-nū. malus eni illis ille audit⁹ videt᷑. q̄ iuſta ſe ueritate puniēdi ſunt. g ¶ Cor eī hic poſi-tū eſt pro affectu recte mentis Cōfirmatū ē er go cor iuſti. cū nulla ſe cl'i felicitate mollefcit. Donec deſpiciat inimi cos. i. in illa futura iu-dicatiōe deſpecti ſunt oīmodo aduerſarij qui hic deſpexerūt iuſtos. in hoc eī mundo deus patit᷑ iuſtos ſuos vide re inimicos ſuos potē tes eē. vt ibi eos poſſūt hūiliatos aſpicere. N Vel inimicos. i. pctā hereticos. diabo-lū ⁊ poteſtates ei⁹ pec-catores. ſ. deſpiciet. h ¶ Diſperſit. h̄ ſen tentia ꝑtinet ad illō p̄-ceptum. vade ⁊ vende oīa ⁊ da paupib⁹. q̄ h̄ fecerit. iuſticiā opatur q̄ꝛ dn̄i p̄cepta cōpleuit N Et iſta manent ī ſeculū ſeculi. i. opa ipa ꝑmanent. ¶ Vel. q̄ꝛ p̄miū eoꝝ eternal'r ma net. dicūt᷑ manere in ſe culū ſeculū ſeculi N Cornu ei⁹. i. regnū ipi us exaltabit᷑ in gl'ia. q̄ꝛ cū dn̄o ſp regnabit. ¶ Cornu eni ꝓ poteſtate ponit᷑ ſiue in regno. ſicut dicit daniel. q̄tuor aūt cornua. q̄tuor regna ſc̄. i ¶ Videbit peccator in die iudicij remunerare dn̄m ele-ctos ſuos. Tuncꝙ iraſcet᷑. q̄n ꝓ ſua mali-gnitate punit᷑. fremet q̄ꝙ et ſe iā mordet ſu is dentib⁹ atꝙ ſe ꝓprio dolore caſtigat. exi-gens a ſe cruciat⁹. q̄s hic cogebat ſuſtinere innoxios. Et tabeſcet in ꝑditiōe ſua. ⁊ pctō-rū deſideria ſucciſa marceſcent. Orō.

Lumē ꝑpetuum rectorū cordiū deus. cō cede nobis diligere. tua gloria iocūda-

ri. ⁊ ſic diſpergē in hoc ſeculo. vt caueamus auditū aſperum in futuro. Per.

Ⲥ Ecce verba tituli ſui ſubſequēs pš exponit. nā cū ſit all'a. laudate dn̄m. ita ⁊ ipe fa cit initiū. vt ſuo initio exponat titulū. ℟

Ⲥ All'a. Ⲥ Propheta mo net deuotos vt laudes do iugiter a cunctis mūdi pti bus dicāt. Pš. cxij.

a Laudate pueri dn̄m: laudate nomen domi

b Sit nomē dn̄i bn̄dictū: ex hoc nūc ⁊ vſq; in ſeculum.

c A ſolis ortu vſq; ad occa ſū. laudabile nomē domi.

d Excelſus ſup om̄s gentes dn̄s: ⁊ ſup celos gl'ia eius.

e Quis ſicut dn̄s de⁹ nr̄ q̄ i altis habitat: ⁊ humilia re

f ſpicit in celo ⁊ in terra. Suſcitans a terra inopem: et de ſtercore erigens paupe

g rem. Ut collocet eum cum principibus: cum principi

h bus populi ſui. Qui habitare facit ſterilem in domo matrē filiorum letantem.

Ⲥ Alleluia. Ⲥ Memorat pheta q̄ bn̄ficia dn̄s hebreis pſtiterit ⁊ pplo xp̄iano: et idola gentium vana eē demonſtrat. Pš. cxiij

a In exitu iſrael de egipto domus iacob de

Et h pš docet vt depoſita veteri malicia tan q; mō geniti infantes ī dei laudib⁹ glorienur

a Ⲥ Pueri dicti ſūt oēs fideles innocētes a puritate eī mentis at q; a ſimplicitate cordiſ nō eī hic etas eſt electa ſʒ puritas. Laudat' no men dn̄i. q̄ virtutes ei⁹ ſctā p̄dicatione cōcele brat. dn̄m vō laudat q̄ eū pbabili actōe cōmē dat. b ℟ Sit nomen dn̄i bn̄dictū. bn̄di ctuʒ fuit añ tm̄ in vna gēte iudeoꝝ. q; illi tm̄ bn̄dicebāt ⁊ credebāt. ſʒ mō in omnib⁹ gentibus credit ⁊ bn̄dicit. Ex hoc. ſ. tpe q̄ credere ceperūt. Nūc. i. ī pn̄ti. In ſecl'm. h̄ ē ſine fine. c Ⲥ A ſolis ortu. p curſum eī ſolis h̄ declarat⁹ eſt tot⁹ mundus. ⁊ q̄ſi p quādā lineā ſignificat⁹ eſt mundus. q̄ dſignat eccl'iaʒ in qua p totū munduʒ p̄conia xp̄i pſonare mō ſtrat debere fideles.

d Ⲥ Excelſus ſuper oēs gētes. i. ſup hoies carnales. celos vō ſpiritales debemus accipere. vt ſupra oēs creaturas altiſſimus ſentiatur q̄ cunctarū rerum cōditor eſſe dinoſcit.

e Quis ſicut domin⁹ ℟ Ⲥ ac ſi dicat nullus talis Qui habitat in celis. ℟ id eſt in ſanctis. Et humilia reſpicit. vt ipe dixit. ſup quē requieſcit ſpiritus me⁹. niſi ſup humilē In celo ⁊ in terra. Ⲥ Sic in celo ⁊ in terra humilitas deo placita reperitur. ſicut ſuperbia pbat exoſa. vbi ergo elati credūt locū hre ſupbiā. cū celū ⁊ terrā ab hūilitate videant occupatā. f Ⲥ Hoc bn̄ficiū nō ſoli ſibi inopes ⁊ pauperes vendicent. naʒ de ſtercore ⁊ paupTate erigit. quiſq; de hac labe corpis p dei grāʒ ſb leuat rex deniq; mundan⁹ inops eſt munere dei. ⁊ in ſtercore voluitur. cui carnis vicia dominant.

g Ⲥ Principes aūt ppl'i ſunt. patriarche ⁊ pphete. apl'i ⁊ q̄cunq; deo pbabili cōuerſatione placuerūt. ibi eī collocabit paup ⁊ inops xp̄i. Addit ppl'i ſui qḋ ſigt eccl'iam. Non autē principatū hic honorē hoim ſuffragatiōe conq̄ſitum intelligas ſʒ illū q̄ dn̄o largiente p̄ſtatur. q̄ hūilitate alt⁹ eſt

h Ⲥ Fuit eī ſterilis ſctā eccl'ia añ aduentū ſponſi ſui. ſʒ facta ē mr̄ leta filioꝝ. p̄dicatione aploꝝ. aqua ⁊ ſpūſctō regenerans. quā dn̄s ī domo ſua. ℟ id eſt ſeipſa habitare facit.

Ⲥ Letantē de ptu. ſ. ⁊ numeroſitate ſctōruʒ

Oratio.

Laudātes bn̄dctm̄ nomē tuū oīs deus rogamus vt nos in ſinu mr̄is eccleſie collocatos. caritatis tue facias ſtabilitate connecti. Per.

Ⲥ Cōmemorat pheta que beneficia dominus hebreis p̄ſtiterit. ⁊ idola gentium vana eſſe demōſtrat. ⁊ exponit cōſequenter quātū ſit vitalis ⁊ ſalaberrima religio domini proprijs cultoribus. a Ⲥ Hic exitum illum debemus accipere. quando nos a peccatorū vinculis contingit exire. tunc eīn ab egiptiorum. i. tenebris ignorantie ⁊ turba demonū

liberamur. Barbarus aūt a barba' ⁊ rure dictus eſt ꝙ nunq̄ʒ in vrbe vixerit. ſʒ ſp vt fera in agris habitaſſe noſcat. Rom⁹ aūt iacob efficimur. qn̄ p̄cepta dei ſeruam⁹. In Jacob em̄ ſupplantator interp̄taf. ⁊ nos p̄rio debem⁹ ſupplātare vicia ⁊ cōfiteri ea ſiue fidē trinitatis qd̄ iudas interp̄taf.

b ¶ Judā dicim⁹ n̄ ſolū ad hebreoꝝ natiōnē ſʒ ⁊ ad omnes fideles poſſe reſpicē. Ver⁹ em̄ iudas ſaluator eſt dn̄s. in quo p̄tās iſrahelitaꝝ. i. videntiū deum noſcit ꝑpetua eſſe. itaq̄ȝ q̄ eū circūciſo corde ſecunt. iſrl̄ appellātur veraciter. iſrl̄ enim vir videns deū interp̄taf. R Vel veri⁹ videns deum.

c In Mare. i. gentilitas vidit ſctōs ſupplātatores viciorū. i. p̄dicatores ⁊ fugit. i. non potuit reſiſtere ap̄lis. q̄r de⁹ ī illis erat. Jordanis interp̄taf deſcēſio eoꝝ. ſ. baptiſatoꝝ q̄ deſcēdūt in baptiſmū. id eſt humiliant baptiſati. illi cōuerſi ſunt retrorſum. R ſcʒ ad deum vn̄ orti erant. ⁊ a q̄ ꝑ pctā receſſerūt. In Multi ei' q̄ crediderūt qn̄ viderunt martires paſſos. cōuerſi ſunt retrorſum. i. a gentilitate ad fidē. ⁊ fact⁹ ē illis de⁹ ante. quē poſt tergū poſuerunt. ⁊ ſic poſterioꝝ peccatorum obliti. in ea que ſunt ante extenderunt.

d ¶ Montes. ap̄los dicit q̄ exultauerunt in opibus ſuis. tanq̄ʒ arietes. i. p̄dicatores. ad caulas domini fidelē gregē ducētes. Colles dicti ſunt a colēdo. ⁊ ſiḡt mediocres ab ap̄lis cōuerſos. colentes dn̄m in veritate.

e In Propheta ſemetip̄m interrogat. et ip̄e reſpondet. ac ſi dicat. quid tibi fuit gentilitas ꝙ fugiſti. ⁊ tu iordanis. hoc ē ⁊ vobis chriſtianis quid fuit. ꝙ conuerſi fuiſtis retrorſum. ſcio. q̄r vidiſtis ſanctos predicatores ⁊ timuiſtis.

f In Exultauerunt montes. i. ſancti p̄dicatores. qn̄ viderunt illos cōuerſos qui an̄ blaſphemi fuerunt. Exultauerūt arietes. id eſt principes gregū qui generant greges id ſunt ap̄li. quoꝝ vn⁹ ait filioli mei q̄s iterū parturio. ⁊ iterū ait. ꝑ euāgeliū vos genui.

g ¶ Cōmota eſt terra. audite ꝯuerſi audite fideles xp̄iani cōmotionē iſtā. i. ꝯmutatioʒ que hūane terre felicit̄ euenit. nō tremore mōtiū. ſed ꝓſpera cōuerſione ꝑploꝝ. vt in culturā dei cōuerſa. fixa permaneret. Et iſta eſt cōpetens vtriſq̄ȝ verſib⁹ ꝑcedentibus ſecuta reſponſio. q̄r vterq̄ȝ v̄ſus queſitiue legendus eſt ſm̄ caſſiodoꝝ.

h ¶ Petrā. hic iudeorū duriciaʒ dicit. quā in ſacra baptiſmatis ſtagna cōuertit. cum eos ad religionem fecit venire tranquillā. Rupes hoc ē arida ⁊ dura corda gentiluū. diuini elōquij manare fecit fontes irriguos.

b populo barbaro. Facta eſt
iudea ſanctificatio ei⁹: iſra
c hel poteſtas ei⁹. Mare vi-
dit ⁊ fugit: iordanis cōuer
d ſus eſt retrorſum. Monteſ
exultauer̄t vt arietes: ⁊ col
e les ſicut agni ouiū. Quid
eſt ✱ tibi: mare ꝙ fugiſti: ⁊
tu iordaniſ q̄r cōuerſus es
f retrorſum. ✱ Montes ex-
ultaſtis ſic̄ arietes: ⁊ col-
g les ſicut agni ouium. A fa
cie domini mota eſt terra:
h a facie dei iacob. Qui con
uertit petrā in ſtagna aqua
rū: ⁊ rupē in fontes aquaꝝ
i Non nobis domine non
no bis: ſed nomini tuo da
k gloriam. Super miſericor
dia tua et veritate tua: ne
÷ quando: dicant gentes
vbi eſt deus eorum.

i ¶ Nō nobis dn̄e. nā cū bona largiat̄ immeritis. ipſius glie ꝓbat̄ eſſe nō aliā meriti qd̄ cōcedit ⁊ eſt affectuoſa ⁊ nimis vera petitio vt ꝓpter nomē ſuū p̄ſtaret humano generi vtilia. q̄ nō poterat ī pctōribus inuenire merita vlla. vn̄ ⁊ ſubdit Sup ⁊c. ꝓpter miſcōiam ⁊ veritatem da gloriam nomini tuo ⁊ fac mirabilia.

k ¶ Miſcōia eſt ei cū miſer̄ ac delinquētibus pctā dimittit. veritas cū btītudīs promiſſa reſtituit. Vbi eſt de⁹ eoꝝ. Jta dicūt ꝑſecutores iuſtoꝝ. nam q̄tiens martires affligunt̄. ipa eſt vox tirannoꝝ. vbi eſt de⁹ eorū. quaſi nō poſſit eripere. q̄s vt coronet. tormēta patiē ſuſtinere. ⁊ ꝓpter hoc etiā fecit deus mirabilia in filijs iſrl̄. vt non dicerent gentes vbi eſt deus eorum.

l ¶ Cōtra dementiū verba q̄ dicūt vbi eſt
de⁹ tuus. veraciſſima infert̄ ſnīa. deuz nr̄m
eſſe in celo. ⁊ oīa q̄cunq̧ vult in celo ⁊ in ter
ra pficere poſſe m ℟ Simulachrū ideo
dr̄. q2 ad ſimilitudinē alicui⁹ hoīs fabricat̄

hoc mundo. inquantū vtile nouit adiuuat.
Protector. qm̄ animas ſanctas nulla ſinit
diabolica fraude ſubuerti.
s ¶ Dom⁹ quoq̧ aaron. xp̄i fideles ſunt
q2 fecit nos regnū ⁊ ſacerdotes deo ⁊ patri

¶ Nā licet inuenian
tur enea ⁊ lignea ſimu
lachra tn̄ illō elegit vti
lius. qō gentilitas iu
dicabat reuerenti⁹ ado
randuz. vt erubeſceret
colere viliora. quoꝝ et
p̄cioſa pbant̄ irriſa.
n ¶ Os hn̄t. veriſ
ſime his verſibus nota
ti ⁊ irriſi ſunt idolorūz
cultores nā quid rogo
opus fuit illi os qui lo
qui nō poterat. q̄d ocu
li q̄ nihil valebāt cōſpi
cere. ⁊ alia membra. q̄
bus exercere nullū op⁹
valebat q̄d pderant.
o ¶ Quid etiā au
ris pfuit illi. q̄ nō erat
auditur⁹. q̄d naris. q̄
nullatenus fragrantia
ſentiebat. Nareſ a gna
ritate dicte ſūt. q̄ nos
faciāt odorat⁹ agſcere
p ¶ Quid q̄z pſūt
manus illi. q̄ res pal
pabiles ignorabat. q̄d
pes. q̄ ſe mouere nō po
terat. Addit̄ irriſio. nō
clamabunt. q2 beſtie ⁊
muta aīalia voces hn̄t
ſed pfuſus clamor iſto
rū eſt. iſta aūt ſimula
chra. nec humanū ⁊ ar
ticulatū clamorez. nec
cōfuſum vt beſtie hn̄t.
q ¶ Similes illis fi
unt. q̄ decreuerūt talia
ſequi. inſenſibilia ſecū
tur ⁊ inſenſibiles facti
ſunt. q̄ſq̄s eī ſequit̄ p̄
uos mores alteri⁹. in
illis pfuſus male obli

l De⁹ aūt noſter in celo: oīa
q̄cūq̧ voluit fec̄ Dyapſ̄.
m Simulachra gentiū argen
tū ⁊ aurū opera manuū ho
n minū. Os habent ⁊ nō lo
quent̄: oculos habent ⁊ nō
o videbūt. Aures habent ⁊
nō audiēt: nares hn̄t ⁊ nō
p odorabunt. Man⁹ habēt
et nō palpabunt: pedeſ ha
bent ⁊ nō ambulabūt. non
clamabunt in gutture ſuo.
q Similes illis fiant qui fa
ciūt ea: ⁊ omnes qui confi
r dūt in eis. ÷ Domus :· iſra
hel ſperauit in dn̄o: adiu
tor eoꝝ ⁊ ptector eorū eſt.
s Dom⁹ aaron ſpauit in do
mino: adiutor eoꝝ ⁊ pte
t ctor eoꝝ eſt. Qui timēt do
minū ſpauerūt in dn̄o: ad
iutor eoꝝ ⁊ ptector eoꝝ eſt
v Dn̄s memor fuit nr̄i ÷ ⁊ :·
bn̄dixit ÷ nobis :· Dyapſ̄.
x Bn̄dixit domui iſrl̄: bn̄di
y xit domui aaron. Bn̄dixit
÷ oībus :· qui timent dn̄m
pnſillis cum maioribus.

ſuo. ⁊ iterū. vos aūt ge
nus electū. regale ſa
cerdotiū. q2 aaron ī po
pulo iudeoꝝ prim⁹ ſa
cerdos electus eſt. qō
ergo priori generalr̄ di
xit. hoc nūc de ſacerdo
tibus decora iteratiōe
retexuit. vt excelſus or
do pontificū ſpeciali p̄
conio laudaret̄.
t ℟ Qui timēt do
minū oēs q̄ timēt illū ⁊
amāt. ⁊ ſperēt ī eū. Ha
ptectiōe ptegit ⁊ defē
dit illos ¶ Expōit q̄
qō ſupi⁹ dixit dom⁹ iſ
rael ⁊ dom⁹ aaron. ipī
em̄ ſūt q̄ timēt dn̄m et
ſperāt ī eo. duo eni iſta
ſūt q̄ btōs faciūt. q̄s eti
am cōſequit̄ qō dixit vt
eis ⁊ adiutor ſit dn̄s et
ptector. v ¶ Cum
dicit meōr fuit nr̄i. gra
tiā diuīe pietatꝪ oñdit
qm̄ filiū ſuuz incarnari
miſit q̄ iō venit. vt errā
tes pplos doceret ⁊ cō
uerſoſ ſua bn̄dictōe ſal
uaret ℟ Memor q̄
fuit nr̄i cū nos libauit
⁊ filiū miſit. ⁊ bn̄dixit
nos oī bn̄dictiōe ſpiri
tali x ¶ Bn̄dixit do
mui iſrl̄. de ſctā maria
v̄gine naſcēdo. Bn̄di
xit domui aarō ſacerdo
cij honore p̄cict⁹ vt de
ipo ī alio pſalmo dcm̄
ē. tu es ſacerdos ieter
nū ſm ordinē melchi
ſedech. y ¶ Bn̄di
xit oīb⁹ q̄ fecit ī piſca

gat̄. Cultores igit̄ ⁊ eoꝝ fabricatores pari
culpa cōſtringūt̄. ſilis ē eī iniq̄tas. alios ſu
is opib⁹ decipe ⁊ culturis ſe peſſimis obli
gare. r ¶ Dom⁹ iſrl̄. eccl̄iam ſig̃t. q̄ men
te videt deū. Adiutor q2 carne laborantes ī

torib⁹. q̄ ī regib⁹. nec vllū gen⁹ hoīm ei cre
dens pbat̄ exceptū. qō ſit ab ei⁹ munere ali
enū. poſt ſpēales q̄ bn̄dictōes. ad generales
h deſcēdit. vbi ſil̄ oēs bn̄dicūt̄. ℟ Puſil
li. i. īferiores merito. maioreſ q̄z merito dn̄r

3 ℭ Adijciat ſiue bñdictõnē. ſeu adijciat numero nr̃o ꝑplõs fideles. qđ ⁊ in nr̃is tpi-bus facit ⁊ vſ꜂ in finē ſeculi nõ deſinit opa-ri. quouſ꜂ oēs fideles ĩ vnũ gregē collecti ſimul gaudeãt. ℞ Ul' adijciat alios ꝑdi-catores ſuos ſup vos qꝛ primitꝰ pauci fuerũt poſtea multi facti ſunt a ℞ ℭ Bñdicti vos ſcȝ iuſti ⁊ ſcti dño. ℭ vide genꝰ bñdictõnis dño poſuit. qꝛ ipa ē ꝑ-fecta bñdictio nõ ſibi ꝓparari ꝫ dño vñ futu-ra btĩtudo ꝓuenire ꝑt. Per celũ ⁊ terrã. puſil-los ⁊ maiores ſignifi-cat. b ℞ Celũ al-tius aplõs ſigt. qꝛ ab ĩpo xp̃o audierũt ꝑdi-catiõem ⁊ illũiationeȝ ſpũſcti acceperũt. celũ iteruȝ ſunt ſucceſſores aplõꝝ quos illi ꝑdica-uerũt. Terra ſimplices ſignificat q̃ t'reni erãt lacte nutriti. nõ adhuc ſolido cibo. ℭ Ce-lũ aũt dictũ eſt ꝙ intra ſe celet vniuerſa.
c ℭ Nõ mortui. hoc ſunt pctõres. pctõꝛ eñi cũ venerit ĩ ꝓfundum maloꝝ ꝯtemnit. Neq꜂ oĩs. hoc eſt habitato-res inferni laudabunt nomē dñi. d ℭ Ui-uoꝝ ei eſt dñs ſiue deꝰ vt in euangelio legit' ñ mortuoꝝ. viuoꝝ vero accipiendũ eſt non iſta vita viuentiũ cõi boniſ maliſ꜂. ſed illa de q̃ dꝛ placebo dño in regiõe viuorum. ℞ Nos eñi fideles qui viui-mus. i. qui fidē rectã tenemus ⁊ opa habe-mus. laudamus dñm. Ex hoc. i. quo incepi-mus intelligere. Nunc. hoc eſt mõ. Uſ꜂ in ſeculum. i. ſine fine.

3 Adijciat dñs ꝑ vos * ſup vos ⁊ ſup filios veſtros.
a Bñdicti vos dño: qui fe-
b cit celũ et terrã. Celum celi dño: terraȝ aũt dedit filijs
c hoim. Non mortui lauda-bunt te dñe neq꜂ oĩs q̃ de-
d ſcendũt in infernũ. Sȝ noſ ÷ qui viuimꝰ ∻ bñdicimus domino: ex hoc nunc et vſ-q꜂ in ſeculum.

ℭ Alla. ℭ Propheta oñ-dens ſe d' profunda fouea pctõꝝ eſſe liberatum: grãs agit deo qm̃ exauditũ eſſe ſe ꝯgnoſcit. Pſ. cxiiij.

a Dilexi qm̃ exaudiet do-minꝰ voceȝ orationis
b mee. Quia inclinauit aurē ſuã mihi: ⁊ in diebꝰ meis
c inuocabo. Circũdederunt me dolores mortis: ⁊ peri-cula inferni inuenerũt me.
d Tribulationē ⁊ dolorē in-ueni ÷ ⁊ ∻ nomē dñi inuoca-

Oratio.

Ineffabile lumen trinitas deus. q̃ fluen-ta iordanis aſpectu luminis terruiſti. preſta. vt quos ablutos ſacro baptiſmate re-nouaſti. nunq̃ patiaris auetitis ſimulachro-rum idolis maculari. Qui.

a ℭ Dauid nõ in ãplitudi'e regni aut mũ-di felicitate letꝰ exultat. ꝫ gaudet orõnē ſuã in anguſtijs a clemētiſſimo dño fuiſſe ſuſce-ptã. qđ ſibi ꝓdeſſe ꝑpetue ſentiebat. in eo ꝗ ꝙ dicit dilexi. teſtat' ſe habuiſſe dilectioneȝ dei in corde. ℞ ſed vide ꝙ nõ dicit dili-gã ſed dilexi. nõ ꝓmiſit ſe facere ſed feciſſe. Sȝ quare dilexit. qm̃ exau-diet me in tribulatiõi-bus orantē. nec dicit q̃-niã exaudiuit ꝫ qm̃ ex-audiet. magñ itaq꜂ fuit iſta dilectõ. b ℭ Au-ris dicta eſt ab auditu quã merito ad nos in-clinare digneť audire nulla hũana merita ad ipm videnť attingere. inclinauit aũt aurē pie-tatis. qñ incarnatꝰ eſt. Et qꝛ circa ſe vberē ſen-ſit pietatē. cũ in multiſ tribulatiõibꝰ eſſet con-ſtitutꝰ. in diebꝰ ſuis ſe dicit inuocaturũ. nr̃os ei dies illoſ dicimꝰ vbi ꝓpria iniq̃tate peccaui-mus ⁊ anxios dolores in prauis cogitatiõibꝰ ſuſtinemꝰ.

c ℞ Dolores mor-tis. male cogitationes ſunt. pericula inferni. opera praua. que ani-mam circũdantes pec-care ſuadent. in primiſ enim dolor ⁊ parturi-tio. hic autem. ſcilicet. in operibus prauis pe-riculum eſt vicinũ mor-ti.
d ℞ Sanctus quiſ꜂ non requiem. ꝫ tri-bulatõnē querit. nouit enim quoniã tribula-tio patientiam operať. patientia aũt proba-tionem. probatio autē ſpem que non cõfun-dit. Et nomen domini inuocaui. ℭ Quo preſtante. ⁊ dolor ⁊ tribulatio vinceret cele-riter ℞ Rem itaq꜂ nouam dicit. non di-cit requiem inueni aut ſaturitatem ſed tri-bulationem. queſiuit ergo tribulatiõem. nõ enim inuenitur niſi quod queritur.

e ¶ Cū dicit ꝓpheta libera animā meā. cōfitet̃ eā ſine dubio eſſe ſp captiuā. Miſericors. qꝛ inclinauit illi aurē ſuaꝫ. iuſtus. qm̄ corripuit pctōrem aduenā requirendā. Miſeret̃. cum recipit filium quem flagellat

Blutor peccaminū dn̄e. qꝛ nimiū te fideliter inuocantē velociter cōſolar̃. rogam⁹. vt nos a ꝑiculis inferni erutos. in regione viuorū ablata peccati morte reſtituas. Qui.

f ¶ Paruuli ſūt. ꝗ certiſſime ſibi vident̃ exigui. ſed dn̄i largitate grādeſcūt. ꝗs cuſtodit exími⁹ paſtor. cum eos a rapac̃ lupi īcurſione defendit qđ facit qn̄ eos hūiliatos inuenit. g ¶ Cantet̃ h̄ ppl̄s deuotus. ꝗ ꝑcioſo ſanguine eſt redemptus. ꝗ ad deſiderataꝫ requiē ꝑuenire dn̄i largitate ꝓmeruit. iđ animā ſuā hortat̃ ꝓpheta vt ꝯuertat̃ ad dn̄m. vn̄ illi ꝛ tranquilla venit requies ꝛ abolitio peccatoꝝ. Suā vo requiē dicit ꝯſcīe. ꝗ illi data ē ꝑ grām. nō meritoꝝ cōpenſatiōe poſſeſſa. iđo addit qꝛ dn̄s bn̄fecit tibi. ℟ Requies etiā nr̄a xp̄s eſt. ſi qn̄ in anguſtia fuerim⁹ pctī dicam⁹. cōuertē anima mea in requiē tuā
b ¶ Nūc cauſas ponit cur dixerit. qꝛ dn̄s benefecit tibi. Eripuit bn̄ficiū diuinevirtutis oñdit. qꝛ niſi ꝑ ei⁹ poteſtatē. nullus valuiſſet a morte ꝑpetua liberari. ocl'os meos a lacrimis. ℟ id eſt plo raui vt rideā. luxi. vt in ſempiternū gaudeā ꝗ eī in pn̄ti nō plorat. in futuro lacrimabit̃.
¶ Cū dicit a lapſu. oñdit lubricū ꝛ pnū eē pctm̄ vn̄ ſe credit ereptū. ℟ ¶ Illā aūt eriptionē a morte. a lacrimis. a lapſu dicit ꝓpheta ꝑſcientie virtute de futuro in regione viuorū. hic em̄ non plene ab his eripimur.
i ¶ Placebo. dixit. ſ. iam ſecur⁹. q̄uis eī ꝛ hic dn̄o placeant iuſti. tn̄ inſecuri: ſecuri āt tunc iuſti placebūt dn̄o. qn̄ vlteri⁹ de pctōꝝ aduerſitate nil metuāt. In regione viuoꝝ id eſt in cōgregatiōe ſctōꝝ. vbi oīs viuēs re uera colligit̃. a ſorte morientiū ſeparat̃

e ui. O dn̄e libera aīam meam. miſericors dn̄s ꝛ iuſt⁹
f ꝛ de⁹ nr̄ miſeret̃. Cuſtodiens ꝑuulos dn̄s: humilia-
g tus ſum ꝛ liberauit me. Cōuertere aīa mea in requieꝫ tuā: qꝛ dn̄s benefecit tibi.
h Quia eripuit aīam meā de morte: oculos meos a lacrimis. pedes meos a lap-
i ſu. Placebo dn̄o in regione viuorum.
¶ All'a. ¶ Vox martiruꝫ inuictoꝝ. ꝗ gl'ioſam mortē ꝓ xp̄i noīe ſuſtinuerunt.

Pſalm⁹. cxv.

a Credidi ꝓpter qđ locut⁹ ſum: ego ÷ autē: ·
b hūiliat⁹ ſū nimis. Ego dixi ī exceſſu meo: oīs homo
c mēdax. Quid retribuā domio: ꝓ oib⁹ q̄ retribuit mi-

¶ All'a vox fideliuꝫ. ſermo btōꝝ. modulatō ſancta canentiū. vn̄ et auditus delinit̃ ꝛ anima feſſa recreatur
a ℟ Credidi. quid qꝛ prior pſalm⁹ ita finiuit placebo dn̄o hoc credidi ꝛ iđ hoc locut⁹ ſum. ego aūt humiliatus ſum nimis. qꝛ cōſiderabā meipm ꝙ terra ꝛ cinis ſum ꝛ tn̄ dei miſericordia ero in regione viuoꝝ. iđ merito humiliat⁹ ſū nimis admirans dn̄i miam ℟ ¶ Vel credidi cōtra illos dicit ꝗ diuina loqūt̃ ꝛ anq̄ ope credūt. ꝗbus deus dicit q̄re tu enarras iuſticias meas. ꝓpt̃ illos dicit. Ego credidi ꝓpter qđ. ſ. qꝛ credidi locutus ſum diuina miſteria. ℟ Vel qꝛ ꝑfecte credidi locut⁹ ſū nō eī ꝑfecte credit ꝗ n̄ loquit̃ qđ credit. ꝛ ore nō cōfitet̃. Sꝫ qꝛ etiaꝫ ore locut⁹ ſū qđ credidi hūiliat⁹ ſū nimis. i. multa paſſus ꝓpter verbum dei. ¶ Ideo ꝗ ſe dicit humiliatum. qꝛ creſcente ſctā religione ipi martires ꝗ ꝓpter fidem locuti ſunt videbant̃ penis tꝑalibus nimis ſubiacere. b ¶ Ego dixi in exceſſu meo. i. raptu mentis in diuinā cōtemplationē: magna ſiquidē prudentia eſt. vt ſibi aliquis imprudens eſſe videatur. ꝛ qn̄ carnis fragilitate mēdaces ſumus. noſtrū eē fateamur. qn̄ veraces diuinis muneib⁹ applicemus. qꝛ omnis hō mendax. i. ℟ pctōr. ꝛ ex ſe mendax. ex deo verax. vt eī in ꝑſecutionibus a fide non recedat ex deo eſt.
c ¶ Retribuere dicim⁹ qn̄ ꝛ bonis bona redim⁹. ꝛ malis bona ꝑſtam⁹. dn̄s eī nobis bonū ꝓ malo retribuit. qn̄ ille alapis ceſus.

ſpem nobis reſurrectiõis tribuit. ⁊ celorũ re gna pmiſit. ⁊ p pctis nr̃is paſſionẽ ſuſtinuit d ℂ Digna pmiſſio ſi dei munere pmitti tur. ſed ſi in humanis virib⁹ ponit̃. piculo ſa p̄ſumptio. Calicẽ ei. i. paſſionẽ ⁊ martiriũ in deſiderio accipiam. q̄s ãt p̄t cõfeſſorib⁹ tor mentoꝝ patientiã dare niſi xp̄s q̄ calicẽ paſſio nis p nobis dignatus eſt accipe. Et nomẽ do mini inuocaui. cui⁹ fre tus auxilio ſe credebat cõplere qđ voluit. Jđ ei inuocabo nomẽ dñi q: ſine ei⁹ auxilio cali cẽ accipere nõ valeo.

e ℂ Uota mea q̄ deſiderio ↄcepi patiẽ di poſtea reddã ĩ actu corã oĩ pplo. vt exẽplũ patiendi capiãt a me. ⁊ hoc iđ faciaꝫ q: p̄cioſa mors eſt ſctõꝝ in ↄſpe ctu dñi. ℂ Uota vero. ſunt martirũ orõ nes ℂ Bñ d̃r mors ſctõꝝ p̄cioſa q̄ ſanguĩe dñi noſcit̃ eẽ cõparata: il li⁹ ei paſſione glĩficata eſt. vt in cõſpectu eſſet eximia. ⁊ vt ſit p̄cioſa. nõ diuitijs efficit̃ obla tis. ſ; effuſione ſangui nis cõparat̃. O mors vitalis. o interitus am biendus o tranſit⁹ glo rioſus: q̄ membra xp̄i imitatores ſui capitis facis.

f ℂ O dñe. admirat̃ ſe talia bñficia ſuſcepiſ ſe. qualia ip̄e dñs p re dẽptione mundi eſt di gnatus aſſumere. Ad iecit ⁊ filius ancille tue. vt humilitatem tri plicatis cõfeſſionibus bis ſe ſeruum ⁊ tercõ filiũ ancille dicendo indicaret. dicẽdo ẏo ſe filiũ ancille. filiũ ſe eccl'ie cõfeſſus eſt. q̄ ẽ an cilla. dũ ſeruit. ſponſa. dũ iungit̃.

g ℂ Diſrupiſti. virtutẽ hic exponit mar tirij. cuius impetu triumphali. diſrupũt oĩa vincula pctõꝝ. nulla enim macula in hoĩe re manere põt. quã pius ſanguis abluerit. Hic aũt verſus tantã virtutẽ h̄re creditus eſt. vt diceret̃ ab aliquib⁹. poſſe oĩbus pctã dimit ti. ſi eũ in fine vite ſue. tercia cõgeminẽt con feſſione. Et q: diſrupta ſunt pctõꝝ vincula. recte ſe hoſtiã dicit ſacrificare laudis. nimiſ enĩ acceptũ eſt deo ſa crificiũ. grãrũ actio.

d bi. Calicẽ ſalutaris accipi am: ⁊ nomen domini inuo

e cabo. ✱ Uota mea domio reddã corã oĩni pplo ei⁹:· p̄cioſa ĩ ↄſpectu dñi mors

f ſanctoꝝ ei⁹. O dñe ✱ q:· ego ſeruus tu⁹: ego ſeruuſ tu⁹ ÷ ⁊ :· filius ancille tue.

g Diſrupiſti vincula mea ti bi ſacrificabo hoſtiam lau dis ✱ ⁊ nomen dñi inuoca

h bo:· Uota mea dño r̃ddaꝫ in cõſpectu oĩs ppl'i eius: ĩ atrijs dom⁹ dñi: in medio tui hieruſalem.

ℂ Al'a ℂ Jſte pŝ pſone martirũ ↄuenit. qui glĩoſa paſſione pfuncti: oẽs gen tes ad dñi laudes excitãt.

Pſalm⁹. cxvj.

a Laudate dñm oẽs gẽ teſ laudate eũ oẽs po

b puli. Qm̃ ↄfirmata ẽ ſuper nos mĩa ei⁹. ⁊ verita s dñi ÷ manet :· in eternum.

b ℂ Cuꝫ dicit. vota mea dño reddã. ſeip̄m offerre vicꝫ pollicetur. oĩm eñ fideliũ votũ eſt xp̄o ſe offerre ⁊ in eius eccl'ia recta credulita te cõſiſtere. Jn cõſpectũ dignũ eſt vt publice de beat laudari q̄ pati p oĩm ſalute dignat⁹ eſt. Jn atrijs dom⁹ dñi. i. ĩ eccl'ia. ⁊ adhuc aptius ip̄am noĩat ecclãm di cens. ĩ medio irl'm. vbi pax ↄquieſcit ⁊ vnitas ppl'i. cõtemplatõne dei letat̃. Oratio.

Qualis ſit qm̃s dñe vita ſupplicum. ſi cut eſt in cõſpectu tuo mors p̄cioſa ſctoꝝ: vt a vinculis pcti liberi. mereamur future irl'm gaudia p̄libare. Per.

a ℂ Clamat chorus ille ſctõꝝ. oĩnes gẽtes dñm laudare debere. Collaudatio eſt oĩm fi deliũ in vnum redacta laudatio. cõmonent̃ eĩ oĩnes gentes general'r laudare dominũ. ne q̄s dicat ſe eſſe in iudicio dei p̄termiſſum.

b ℂ Confirmata eſt miſcđia ei⁹ in pplo xp̄i ano. qñ q̄ p̄ſtitit ip̄e nos ſua miſericordia cuſtodit. Hic ẏitas do mini. filius ſignificat̃. ſicut ip̄e ait. ego ſum via ⁊ veritas ⁊ vita. cõuenit ei et ſaluti nr̃e ⁊ veritati cõfiteri coeternũ. ⁊ cõſubſtãtialeꝫ p oĩa p̄ri filiũ. Oratio.

Omnipotentiſſime dñator qui ab omni um gentiũ ore laudaris. p̄camur. vt di lates veritate tua mentẽ nr̃am. ⁊ confirmes ſuper nos mĩam tuã. Per.

C In principio quippe iſtius pſalmi q̃tu/or verſus pari fine cõcludit. vt euangelico numero totũ mũdũ vni dño laudes reddere debere cõmoneret. hoc et in centeſimo triceſimoquinto pſalmo ꝑ om̃es verſus abſolu/te facturus eſt.

vł etiã dyabolũ cũ ceteris miniſtris ſuis.
b C Cõfidere eĩ in ſolũ deũ debem⁹. nõ ĩ hoĩem. illũ. ſ. q̇ veraciter ꝓmittit. nõ in iſtuz q̇ fallaci p̃ſũptõe ſe decipit dicens. facio qđ volo. nec dñm mee volũtatꝭ habeo.

a R Cõfeſſio hec ñ ad pctõꝝ remiſſionẽ. ſꝫ ad laudez ꝑtinet deitatis. Qm̃ bon⁹. C Sol⁹ ille ꝓprie dr̃ et ꝑ ſe bon⁹. q̇ bonos facit implere ꝙ boni ſũt In ſeculũ aũt. ꝑpetuitatez ſignificat futuraz. vbi vnũ eſt ſeculũ ⁊ vna dies. nec ꝑmutatio vlla ſuccedit. b R Dicat nũc iſrael. i. vir vi/dens deũ. q̇ prius cecabatꝭ delictis. nũc ãt mẽte ſerena. dei gl'iam cõtẽplatꝭ.
c R Dicat nũc do/mus aaron: q̇ añ idoliſ immolauerat. nũc autẽ altiſſimi illecta bonitate. ſacerdotiũ dignũ gerit anime ſue.
d R Dicãt nũc qui timent dñm. i. vos q̇ p̃us ſimulachra muta ⁊ ſurda metuebatꝭ nunc oĩpotẽtiſ dñi miãm decantate cũ reuerẽtia timoris. e C Tribulatio pñtis ſeculi. finietur. latitudo aũt btitudis. terminũ neſcit eripit latitudo gaudiorũ eternoꝝ de tꝑalib⁹ malis. ⁊ q̃s in hac mundi breuitate grauabat tribulationũ anguſtia. latiſſima p̃mioꝝ gaudia excipiẽt. f C Dñs mihi adiutor. nã cũ ſe dicit auxilio dñi. hoĩez nõ timere. carnales deſignat inimicos. q̇ viſibilitꝭ religioſoꝝ hoĩm ꝓpoſitũ ꝑſequuntꝭ.
g R Dñs mihi adiutor. iđ deſpiciã hereticos C vel iudeos

¶ Alla. C Vox fidelium dño cõfitentiũ: ⁊ in eo ſolũ mõ cõfidentiũ. q̇ aperiri ſibi portas iuſticie depcantꝭ de angulari lapide. hoc eſt dño ſaluatore ſubiũgentes

Ps. cxvij.

a Confitemini dño qm̃ bon⁹ qm̃ in ſeculũ mi
b ſcdia ei⁹. Dicat ÷ nũc :· iſrahel qm̃ bon⁹: qm̃ i ſeculuz
c miſcdia ei⁹. Dicat ÷ nũc :· domus aaron: qm̃ in ſeclm
d mia ei⁹. Dicãt ÷ nũc :· q̇ timent dñm: qm̃ in ſeclm mi
e ſericordia ei⁹. De tribulatione inuocaui dñm: ⁊ exaudiuit me me in latitudie
f * dñs :· Dñs mihi adiutor: non timebo quid faciat
g mihi homo. Domin⁹ mihi adiutor: ⁊ ego deſpiciã ini
h micos meos. Bonũ ẽ cõfidere i dño: q̃ ꝯfidere i ho
i mine. Bonũ ẽ ſperare i domino q̃ ſꝑare i pricipibus
k Oẽs gẽtes circuierũt me ⁊ i noie dñi * q2 :· vlt⁹ ſũ ÷ i :· eos.
l Circũdãtes circũdederũt me ⁊ i noie dñi * q2 :· vl
m tus ſum ÷ in :· eos. Circũdederũt me ſicut apes ⁊ exarſerunt ſicut ignis in ſpi-

i R Bonũ ẽ ſꝑare ĩ dño q̇ vitã largitꝭ eternã. q̃ ĩ pricipib⁹ quoꝝ ptãs cũ hoc mũdo dilabitꝭ. C Principẽ ẽt hic diabolũ ĩtelligere poſſum⁹. vt eſt illđ venit ei priceps mũdi h⁹ ⁊ ĩ me nõ hꝫ quicquã.
k C Vox eccle. de ꝑſecutione gentiũ. q̇ prius ꝑſequebantꝭ caput qđ eſt xp̃s. deinde ei⁹ corp⁹ qđ eſt ecclia. Or vero dixit gẽtes ⁊ ſubiunxit genus maſculi/nũ vltus ſum in eos. ſiue ad intellectũ ꝑtinet q2 in gentibus ppli ſi/gnificantꝭ ſiue ſchema eſt exallage. i. immutatio. qm̃ genus noĩs immutauit. Vltus vero ĩ eos eſt. qñ ꝯuerſi de ſe penitentie penas exe/gerũt. q̃s pridẽ innocẽtibus ingerebant.
l C Circundãtes iudei videlicet in paſſiõe xp̃m. in quibus tamen eſt in nomine domini vindicat⁹. quãdo multi ex eis penitẽtes poſt mala que fecerant meruerunt ſumere voca/bula xp̃ianoꝝ.
m C Ip̃e ei xp̃s a ſeuientib⁹ iudeis circundat⁹. ꝑ totũ mũdã mella paſſiõis ſue ꝓfudit. Apes dicta. q̄ſi a pedibus. eo ꝙ ſine pedib⁹ naſcitꝭ. R Ipi exarſerũt in inuidia ſua dũ me exuere voluerũt C Spine ſignificant pctã ppli. ſed ĩ eis vindicatũ eſt. quando de illo melle ⁊ ipi ſuauiſ/ſime repleti ſũt. Factũ

eſt iudeis vt apibus. q̄ fauū circūdātes mel in domib⁹ cereis retundūt. ⁊ cū putant ſibi victualia reponere faciūt vn̄ hoies poſſint ſua deſideria ſatiare: ita iudei amaris conatibus. fecerunt rem cuncto orbi dulciſſimā.

petua. Sol⁹ em̄ non morti tradit̄. cui⁹ hic cōmiſſa vicia purgant̄. ille etenim ſe hic bene caſtigatū eſſe cōmemorat. Ne ꝙ ſibi aliquid pſecutorū ſupbia vendicaret. tormenta ipſorū caſtigationem domini eſſe confirmat

n Impulſus ei ille cadit. cui dn̄i fortitudo ſubtrahit̄. ſ3 corpuſ fideliū impulſū vt cadent. nō cecidit nec cadit. q2 dextera dn̄i tenetur. dicit ſe ergo nō cecidiſſe etiā euerſum. q2 ſuſceptione dn̄i firmatus eſt. iō ei fideles tormentꝫ traditi ſūt ⁊ euerſi a quiete tpali vt caderent a fide. ſ3 dn̄s ſuſcepit eos. ne a fide caderent o Nō poteſt impulſus cadē. cui auxiliū dn̄i videt̄ fortitudinē pſtare. ipe em̄ eſt fortitudo ⁊ laudatō atꝙ eterna btōꝝ ſalus.

p Chorus ille fideliū letus exultat i tabernaculis iuſtoꝝ. i. in humani pectoris ſecretis vbi ſp ſcti leti ſunt. Quis forinſecus affligant̄. ibi ꝙ exultabant qn̄ eoꝝ pſecutores putabāt eos merore cōficī ⁊ tribulatiōe cōſumi Et vt agſceres vn̄ eis illud gaudium fuerit: ſubdit dextera ⁊c̄.

q Dextera dn̄i. i. xp̄s. p quē pr̄ virtutem opatus eſt. in exaltatōne ſanctoꝝ. exaltat em̄ xp̄s ſctōs. qn̄ terrenis hoib⁹. celoꝝ regna cōcedit. ⁊ ita in terrenis hoib⁹ fecit virtutem. ꝙd ei potentius ꝙ̄ mortales induere immortalitatē. ⁊ de hoſte fortiſſimo. infirmis dare victoriam. r Nō moriar. vox fideliū cōtra pſecutores. i. nō moriar vt tu putas. ſ3 viuā vita quā neſcis. ad quā mente ptumidi puenire nō poſſunt. Narrabo opa. q2 tollerantia martirū p totā eccl'iam vulgata eſt.

s Caſtigat nos dn̄s ad emendationē multꝫ verberib⁹. vt pbatos eruat a morte p

nis: ⁊ in noie dn̄i * q2: ÷ vl
n tus ſum in eos Impulſus
euerſus ſū vt caderē: ⁊ do-
o min⁹ ſuſcepit me. Fortitu-
do mea ⁊ laus mea dn̄s: et
p fctūs ē mihi i ſalutē. Vox
exultationis ⁊ ſalutis in ta
q bernaculis iuſtoꝝ. Dexte-
ra dn̄i fecit virtutē. dexte-
ra dn̄i exaltauit me * de-
r xtera dn̄i fecit ꝟtutē. Non
moriar ſed viuā: ⁊ narrabo
s opa dn̄i. Caſtigans caſti-
gauit me dn̄s: ⁊ morti non
t tradidit me. Aperite mihi
portas iuſticie: ingreſſus i
eas cōfitebor dn̄o hec por
ta domini: iuſti intrabūt in
v eā. Cōfitebor tibi quoniā
exaudiſti me: ⁊ fact⁹ es mi
x hi in ſalutem. Lapidē quē
reprobauerūt edificantes:
÷ hic: ÷ fact⁹ ē in caput āgu
y li. A dn̄o factū ē * iſtō: ÷ et
÷ eſt: ÷ mirabile i ocl'is nr̄is

t Quib⁹ āt dr̄ aperite. niſi pphetis atꝙ aplis. q̄ celorū claues miſticis virtutib⁹ acceperunt. p has ei doctrine introducti ianuas itus iam poſiti. veracit̄ dn̄o ꝯfitemur. Hec porta xp̄s ē. p quā introit̄ ad p̄rem vt ipe ait. nemo venit ad patrem niſi p me. Portaſ itaꝙ aplos dixit ⁊ pphetas: ſ3 q2 iſte aperiunt per ⁊ ad xp̄m vnā portā ſbdit p quā oēs ⁊ q̄ porte dicti ſt: introierūt. Sz nēo in eā igredit̄ niſi iuſt⁹ v Vox iſta eſt letātis ppl'i cui⁹ vulnera pctī xp̄s ſanauit ⁊ fcūs dr̄ i ſalutē. vł qb⁹ ꝯtra iniquum hoſtē factus eſt in ſalutē. quādo redemptor gentiū ocl'is hūanis apparuit x Ideo xp̄s dr̄ lapis angularis. q2 duoſ ad ſe populos ediuerſe venientes. in vnā ſoliditatis gratiā colligauit. quē iudei reprobabāt. Angulus ei dict⁹ eſt ex greco ſermōe. id eſt a goni. qd̄ latine dicit̄ genu. hoc em̄ inflexum ſpeciē anguli conformi qualitate reſtituit. Iudei edificabāt. id eſt lr̄am legis erigebāt. Vel edificabāt. dū olim ſoli in verū deū credebāt.

y Cū ei memorat iſtud a dn̄o factū. natura hūanitatis oñdit̄. mirabilis eſt iſte lapis i oculis fideliū qui nō ſolū eū corpalr̄ vident verꝫ etiā illūiati mēte ꝯſpiciunt. viderūt ⁊ iudei ſed nō mirabilē. q2 ſolā intuebant̄ carnē. nō deitatē intus ꝯſpiciebant xp̄ē qd̄ ⁊ ait noſtris. ſ. fideliū oculis.

z ℂ Nā lꝫ de⁹ cun/
ctos dies creauerit. ſin
gulariter tñ dicē feciſſe
dꝫ q̄ xp̄i natiuitate ſa/
crat⁹ eſt. in q̄ merito ex
ultare cōuenit ⁊ letari.
qm̄ in eo diabol⁹ ius ꝑ
didit. ⁊ ſalutē mūd⁹ ac
cepit. a ℟ O domi
ne ſaluū me fac. ſ. ad te
venientē. ℂ vt hic
eripiar. ſ. de morte pec
catoꝝ ⁊ illic collocer in
requie ſempit̄na. Pro
ſperari eſt aliqđ aſpex
tranquillū facere: do/
lores ꝙ q̄s ꝓ amore dn̄i
ſuſtinēt. ibi ſine dubio
ꝓſperant̄ qñ iā ad gau
dia eterna ꝑueniūt. Il
lū cōſtat eē bn̄dictū. id
eſt dominuꝫ xp̄m q̄ ad
nos venire dignatus eſt.
in noīe dn̄i. ſicut ī euā
gelio ego veni in noīe
pr̄is mei ⁊ nō me acce/
piſtis. ſi ali⁹. ſ. anxp̄us
venerit ī noīe nō dn̄i ſꝫ
ſui. illum accipietis.
b ℟ Bn̄diximꝰ vo
bis. ſcti de celeſti irl̄m.
ꝑuulis eccleſie bn̄dicūt
ℂ Vel apl̄i ⁊ eccl̄ie ꝓ
lati dicūt ad ppl̄m fide
lē bn̄diximꝰ vobis de
domo dn̄i. i. eccl̄ia ca/
tholica. vñ ſalutare ba
ptiſma venit ⁊ ſcta cōi/
catō ꝓcedit. vñ ⁊ oīs
bn̄dictō ꝓcedit. et dn̄s
de⁹ ſua reſurrectione il
lūiauit tenebras nr̄as.
c ℂ Cōſtituite dicit
id eſt deliberata ſentē
tia cuſtodite ⁊ prom/
pta voluntate diē ſolē
nem q̄ honore dei ⁊ ſā/
ctoꝝ cōfeſſione ſacrat⁹
eſt. In cōdenſis hoc ē:
in frequentatiōib⁹ cre/
bris. quas turba in ve
neratiōe dei cōdenſat.
Vſq; ad cornu altaris.
id ē vt nō recedāt ante

z Hec eſt dies quā fecit dn̄s
exultemꝰ et letemur in ea.
a O dn̄e ſaluū me fac o dn̄e
bene proſperare bn̄dictus
q̄ venturus es in noīe dn̄i
b Benediximꝰ vobis de do
mo dn̄i: deus dn̄s ⁊ illuxit
c nobis. Cōſtituite diē ſolē
nē in cōdenſis: vſq; ad cor
d nu altaris. De⁹ me⁹ ✱ es:·
tu ⁊ cōfitebor tibi: de⁹ me
us ✱ es:· tu et exaltabo te.
e ÷ Cōfitebor tibi qm̄ exau/
diſti me:· ÷ ⁊ factus es mi/
f bi i ſalutem:· Confitemini
dn̄o qm̄ bon⁹: qm̄ in ſecu/
lū miſericordia eius.

¶ Alľa: ℞ Aleph: doctri
na. ℂ Per totū hūc pſal
mū vniuerſalis ſctōꝝ cho
rus eloquit̄ q̄ ab inicio mū
di fuerūt: ſiue ſūt ſiue futu
ri eē credunt̄. inter q̄s repi
unt̄ apl̄i: ꝓphete: martires
cōfeſſores. eccl̄iaſtici ordi
nes. ⁊ oēs q̄ ſctā dn̄o inte
gritate famulant̄ eſt aūt he
breis elementis tali ordie
depict⁹: vt ab vnaq̄q; lr̄a:
octoni ꝟſus incipiāt: quo
rū p̄ria lr̄a aleph interp̄tat̄
doctrina. ℞ Et prio ima/
culatis via dn̄i: eterna bt̄i
tudo ꝓmittit̄. Pſ. cxviij

a BEati imaculati in via
q̄ ābulant in lege dn̄i.

q; ad altare dei digni
cōicent. ꝑ h̄ ꝙ ꝓhibet̄
(qđ multis ī vſu ē) au
dita euāgelij lectiōe di
ſcedere d ℂ Rectū
ē ei. vt deū eē nr̄m dica
mus quē pura mēte nō
ceſſamꝰ adorare. Or āt
dicit. ꝯfitebor. ad grāꝝ
ꝑtinet actionē. Exalta
bo te. qꝛ exaltat̄ de⁹ ꝑ
ꝓdicatiōem ſctōꝝ.
e ℟ Cōfitebor tibi
dn̄e qm̄ audiſti me ⁊ fa
ctus es mihi ī ſalutē. ſ.
vt cū ſctis tuis me ī ce
leſti irl̄m ſociares.
f ℂ Hic quoq; ver/
ſus ī capite pſalmi ꝓba
tur eē iā dict⁹. vt ſicut
a xp̄o fecit iniciū. ita ip
ſi cōcordare videat̄ ⁊ fi
nis ipſe ei dixit. ego ſū
alpha ⁊ o. ⁊ ita ī oī vi/
ta nr̄a ꝓfeſſionē nos oꝫ
aſſumere ⁊ in ei⁹ dele/
ctatione finire. Orō.

COnſolatio tribu/
lationū nr̄aꝝ piiſſi
me dn̄e. q̄ iuſtoꝝ taber
nacula leticia ⁊ exulta
tiōe ꝓfundis. exalta ec
cleſiā tuā virtute potē
tis dextre. qua fiat por
ta iuſticie ⁊ ita ſe angu
lari ſtabilitate ꝯnectat
vt tua miſeratiōe reful
geat. Per.
a ℂ Videamꝰ nūc q̄
ī hoc celeſti paradiſo.
poma naſcunt̄ ſpirita
lia. Scti ei īmacl̄ati fi
unt. qñ indulgētie mu
nera cōſequunt̄ alit̄ ei
⁊ ꝑ ſe ē nemo īmacl̄at⁹
niſi ſol⁹ de⁹ ille ei ſol⁹
naturalr̄ īmacl̄at⁹ eſt.
In via. i. ī xp̄o. ibi eni
ambulare iuſtoꝝ eſt. n̄
pedib⁹ corporeis ſꝫ re/
cta actiōe. In lege dn̄i
i. q̄ aut ſi peccāt an per
grām dei ſe emēdāt et
digna ſibi ſatiſſactōne

b Beati q̃ ſcrutant̃ teſtimo-
nia ei⁹: in toto corde exqui
c rũt eũ. Nõ eñ q̃ opant̃ ini
quitatẽ: in vijs ei⁹ ambula
d uerũt. Tu mãdaſti: mãda-
e ta tua cuſtodiri nimis Uti
nã dirigant̃ vie mee: ad cu-
ſtodiendas iuſtificatõnes
f tuas. Tũc nõ cõfundar: cũ
pſpexero in oĩbus mãdatĩ
g tuis Cõfitebor tibi in dire
ctiõe cordis ÷ in eo :- q̃ di-
h dici iudicia iuſticie tue. Ju
ſtificatiões tuas cuſtodiã
nõ me dereliquas vſq̃q̃
CH Beth: dom⁹. C B
Exponit fidelis ppl's i ſer
monib⁹ dñi: q̃bus dele-
ctationib⁹ pfruat̃ oñdẽs ſe
eſſe domũ dñi ⁊ receptacu
lũ mãdatoꝝ ei⁹. cui⁹ miſte
riũ ſcõa lr̃a cõtinet.
i IN quo corrigit adole
ſcentior viã ſuã: in cu
ſtodiẽdo ſermones tuos.
k In toto corde meo exquiſi
ui te: ne repelles me a mã-
l datis tuis. In corde meo
abſcõdi eloquia tua: vt nõ

pſpicibt. Nec vacat q̃ dicit in lege dñi vt di
ſtingueret a lege pctĩ i q̃ pctõres ãbulant.
b N Beati q̃ ſcrutant̃ .ſ. vt intelligãt cũ
peccauerĩt corã teſtib⁹ deliq̃uiſſe vt legẽ dei
teſtẽ ſuoꝝ pctõrũ cognoſcãt. In toto corde
exquirũt eũ. N id
eſt nõ leuit̃ vel ſegnit̃.
C Sꝫ q̃ totũ cor ſuũ
ad ſcripturas ſcrãs po
nũt. nõ ad falſitatĩ am
bitũ vt heretici. nec mũ
dana gaudia concupi-
ſcũt. iõ p̃miſit q̃ ambu-
lant in lege dñi. deinõ
q̃ ſcrutant̃. q̃ nõ eſt di
gn⁹ ſcrutari teſtimonia
dei niſi q̃ ſe pbabili co
gnoſcit̃ actõe tractare
c C Merito ei dicũ
tur in vijs dñi nõ ãbu-
lare q̃ opant̃ iniq̃tatẽ.
opatio ei iniquitatis ẽ
cõſenſus maloꝝ. q̃ tñ a
cordib⁹ ſanctoꝝ. dono
dei pbat̃ alien⁹.
d C Iſta eñ eſt dñi
ce inſſiõis venerãda p̃-
ceptio vt mãdata eius
non ſolũ ſedule ſ; et ni
mie cuſtodiãt̃. iſtud ãt
nimis ſiguificat multũ
atq̃ infinitũ q̃ pter vi
res nr̃as excedere diui
na milicia eſt. q̃ totuꝫ
ibi nimiũ decꝫ. q̃ñ ⁊ il
lud infinitũ eſt. qõ no-
bis tribui poſtulamus
e C Utinã. verbũ ſp
optantis eſt. Uie autẽ
actus ſignificãt. q̃s in
hac vita pagim⁹. Sed
dũ dicit dirigant̃ oſtẽ-
dit q̃tũ ad imbecillita
tẽ hũanaꝫ ptinet. nr̃as
vias eſſe tortuoſas. ve
rũ etiã dũ addit ad cu-
ſtodiẽdas ⁊c̃. qõ ſupi⁹
optauit. h apuit q: ne-
mo poterat puenire ad
cuſtodiẽdas iuſtificati
ones domini. niſi miſcõia dñi pbet̃ attribui
f C Tũc nõ ꝯfundar. ſ. ſi mãdata dei per
ſpexero vniuerſa. Perſpicere aũt. ẽ mãdata
dei ſp añ oclos hẽre vt ſi q̃d tortũ ꝯmittit̃. p

tin⁹ corrigat̃. Cũ dicit ĩ oĩb⁹. in nullo ꝯmo
net eẽ peccãdũ. ſicut ſcriptũ eſt. ſi q̃s de lege
minimũ nõ fecerit. re⁹ eſt toti⁹ legis.
g C Hec cõfeſſio laudẽ ſignificat. Dire-
ctio cordis. eſt regula ſcrã fidei. cũ q̃. eũ con
fiteri ñ p̃t hereticoꝝ di
ſtorta verſutia. Cũ di-
cit didici. indicat a bea
tis p̃rib⁹ ſibi traditã di
ſciplinã. nõ ſtudio per
uerſitatis inuentã. Ju
dicia iuſticie ſũt. q: fa-
mulos ſuos liberauit
diabolica pſecutiõe la-
borãtes h C Pro
mittit ſe ſcrã eccĩa iuſti
ficatões dñi cuſtodire.
⁊ q̃ñ nouerat tẽptatio
nes diabolicas vndiq̃
circuire. petit ſe ſtatim
a dño cuſtodiri. ne poſ
ſit locũ nocendi. hoſtil̃
attrocitas inuenire.
i In q̃ corrigit. N
Hic ppheta nõ ſolũ lõ
geuã etatẽ dicit corri-
gendã. verũ etiã adole
ſcentiã edocet erudien
dã. ⁊ ita cuſtodire diui
nos ſmones. vt etiã ſi
vet⁹ culpa defleta ſit.
caueat nũc ne cogita-
tio ad peccãdũ vlla cõ
ſentiat. C Cuſtodit
eĩ dei ſermones nõ qui
tñ eos memoria retiet
ſed q̃ actione tenet.
k C Hoc quoq̃ ma
nus eſt dñi. q̃ ſe eũ aſ-
rit toto cordee exq̃ſiſ-
ſe. nõ eĩ q̃reret q̃s deũ
niſi inq̃ſitus ab eo fuiſ
ſet. Ne repellas me. ro
gat eũ. ne ab intelligẽ-
tia legis diuine velut ĩ
dign⁹ repellat̃. N
Uide igit̃ vt nõ ex par
te ſ; toto corde deũ req̃
ras. ne a mãdatĩ eius
repellaris. l C In
corde meo abſcõdi eloq̃a tua. N C Nã
ſicut decet fidelib⁹ p̃cepta dei p̃dicare. ſic ñ
credẽtib⁹ oꝫ abſcõdi. ſicut ĩ euãgelio. ne de
deritis ſctũ canib⁹. nec margaritas porcis

132

m peccē tibi. Bn̄dict⁹ ÷ es:• dn̄e: doce me iuſtificatōes
n tuas. In labijs meis ꝓnū ciaui oīa iudicia oris tui.
o In via teſtimonioꝝ tuorū delectatus ſum: ſicut i omi
p bus diuitijs. In mandatiꝫ tuis exercebor: ꝛ cōſidera
q bo vias tuas. In iuſtificatiōib⁹ tuis meditabor: nō obliuiſcar ſermones tuos

Gimel: tributio vel plenitudo. ¶ Poſtulat ppl̄s ſctūs q̄ in terra incole ſī. retribui grām quaꝫ in prio parēte amiſerat ſed et pſecutorib⁹ eoꝝ reſtituēdū dicit eſſe qḋ agunt.

r Retribue ſeruo tuo: viuifica me ꝛ cuſtodiaꝫ
s ſmōes tuos. Reuela oculos meos ꝛ ꝯſiderabo mi
t rabilia de lege tua. Incola ego ſū in terra: nō abſcō
v das a me mādata tua. Cōcupiuit aīa mea deſiderare iuſtificatōes tuas i oī tpe.
x Increpaſti ſupbos maledicti q̄ ꝺclināt a mādatiꝫ tuis

¶ Eſt ei peti gen⁹. obſtinatis eloq̄a dn̄i p̄dic re m ¶ Bn̄dict⁹ es dn̄e. hic bn̄dictō laudē ſiggt. nā cū nos bn̄dicim⁹ deū. ei⁹ facta laudam⁹. cū ille bn̄dicit nos ſanctificat. Doce me. h̄ ē p̄ſta mihi facere. vn̄ electos tuos iuſtificare cōſueuiſti. i. da mihi vt nō ſolū mente ſciā ꝛ intelligaꝫ iuſtificatōes tuaſ. ſ; doce me facē qḋ ītelligo.

n ¶ Chor⁹ ille ſanctoꝝ ꝓnūciaſſe ſe dicit iudicia oīa oris dn̄i. q̄ locut⁹ eſt p ꝓphetas ꝛ aplos ꝛ q̄ ore xp̄s ſuo p̄dicauit. oīa aūt iudicia. ſigt q̄ ſcripta vl̄ dicta didicit. ceteꝝ vniuerſaliter nō p̄t ꝓnunciari qḋ nll'a noticia p̄ualet apph̄endi figuralit̄ ḡ p pte. totū dixit.

o ¶ Via teſtimoniorū. eſt dn̄s xp̄us in q̄ ſeletatuꝝ chor⁹ ſctōrum narrat. hic aūt diuitiaſ ſpiritales debem⁹ accipere. de q̄b⁹ apl's. q̄m in oībus diuites facti eſtis in ip̄o. in om̄i verbo ꝛc̄.

p N Exercebor: exercitatō. aſſiduitaſ operis eſt. ¶ Exercet̄ ei in mandatis diuiniſ q̄ frequenti opatiōe ea implere ſtuduerit. Et ſic ad intellect⁹ ei⁹ penetralia puenire meretur: nemo enī tm̄ ſecretū ꝯſpicere meret̄. niſi cui datū fuerit bona cōuerſatione celeſtib⁹ ſe bn̄ficijs ꝓximare.

N Vias xp̄o dicit ꝓpheticas aplicaſq; doctrinas. q ¶ Meditari ei dicit iuſtificatōnes dei. ne poſſit qḋ retineri expedit. vllomō obliuiſci. r ¶ Retribue ſiquidē dicit. nō meritis redde. ſ; iterū da. vt q̄ p̄ſtitiſti petitiōis affectū. effectū ꝛ opatiōꝫ q̄ꝫ poſtulatōis attribue. ſuus ei xp̄i dici nō p̄t. niſi q̄ nō ſuis meritis. ſ; diuine grē reputat q̄ boni aliq̄d facit. Diuis aūt mādata cuſtodire. re uera viuentis ē. Sicut ecōtra mortuus dr̄ in euāgelio q̄ mādata nō ſeruat. dicēte domīo. Sine mortuos ſepelire mortuos ſuos.

s ¶ Reuelare dictū eſt remouere velū. q̄daꝫ em̄ opimento ignorantie. interior aſpect⁹ obducit̄ ꝛ niſi miſcōia ipſius fuerit hoc velamē ablatū. ſcripturas ſanctas lūie cordis n̄ poſſum⁹ intueri. mirabilia em̄ legis ſunt ſp̄uali ſēſu cōtenta miſteria.

N que niſi lr̄e velamen abducat̄. intelligere non poſſumus.

t ¶ In hac terra iuſti ſī incole. q̄ ꝓpriā in mūdo nō h̄nt māſionē mētis. vt ait apl's. nr̄a cōuerſatio in celis eſt. mādata ei dixim⁹. diliges dn̄m deū tuū ꝛ ſilia. hec rogat vt ei nullatenus celent̄. q̄ pctōrib⁹ abſconſa ꝓbant̄.

v ¶ Poteſt ei ꝛ infidelis ad aliqḋ tp̄s rem bonā cōcupiſcere. ſ; h̄ cōſtat tm̄ pfectis cōuenire qḋ addidit oī tpe. h̄ eſt aūt cōcupiſcē qḋ deſiderare. nemo ei deſiderat. niſi q̄ cōcupiſcit. q̄propt̄ pleniſſimā volūtatē indicat geminata ꝓfeſſio. ſ. ꝯcupiſcentie ꝛ deſiderij

x N Increpaſti ſupbos. vt eos ad hūilitatē ſctāꝫ quā docuiſti reduceres. Vl' p doctores tuos increpas malos hoīes. Maledicti ſunt q̄ declināt a mandatis dei. ſ; tūc plenit̄ maledicti erūt quando dicturus erit. ite maledicti in ignē eternum. ¶ Increpare aūt dicim⁹ q̄ſi de taciturnitate crepare ꝛ in mordacia dicta ꝓſilire. qḋ deus p ſcripturas diuinas frequenter facit.

y ℭ Intuendū ē quare petūt martires a ſe opprobria remoueri. vn̄ ſe nouerāt coronari. ſ hec oratio ꝓ pſecutorib⁹ fundit̄ vt cō uertant̄. q2 dū cōuerſi fuerint tollit̄ martiribus opprobriū. qn̄ ⁊ pſecutores ipam religionē colūt. quā in ſctis pſequēdā eē putauerīt.
3 ℑ Qō hic loquitur ꝓpheta de ſe. futurꝫ in aplīs reliq̄ſq3 martiribus vidit. q̄ multa coram regibus ⁊ p̄ſidib⁹ dn̄o nunciāte ꝑpeſſi ſūt q̄ exercebant̄ in iuſtis opibus ⁊ dei iuſtificationibus etiā vſq3 ad ſectionem ceruicū. ℭ Exercebant̄ etiā in tormentis ad ꝓuectū ſuū nō cruciabant̄ ad penā. dū ſenſum doloris ſui. eterni p̄mij cogitationibus molliebāt. et eis tormenta ad gaudia eterna ꝓficerent.
a ℑ Erant ſctis teſtimonia xp̄i meditatō vtiq3 in his p̄ſſuris Et iuſtificatiōes ei⁹ fuerūt conſiliū eoꝝ. q2 eis vitā pollicētur eternam. ℭ Cōſiliū itaq3 inuētū eſt cōtra malignātiū cōſiliū. ⁊ cōtra iprobos furores ⁊ dolores. i. teſtimonia dn̄i meditata Eoꝝ q̄ppe cogitatō. q̄ſ libet mitigat dolores
b ℭ Adheſiſſe ſe dicit carni ſue. qȯ victoſum eē nō dubiū ē. aīa enī ſi adhereat corpi. delictis fauet. ℑ Ideo ne delictū inualeſcat ī me. peto a te viuificari. ſciens qm̄ cōcupiſcētia carnis. mortem opat̄ ℭ Pauimentū igit̄ ꝓ corpe ponit̄. eſt ei pauimentum ſoli alicuius in lenitatem maximā cōſtructa ſoliditas. ⁊ corp⁹ nr̄m ſimili nitore leuigat̄.

y Aufer a me opprobriuꝫ et cōtemptū: q2 teſtimōia tua
3 exquiſiui. Etei ſederūt pri
cipes ⁊ aduerſū me loque-
bant̄: ſeruus aūt tuus exer
cebat̄ i iuſtificatiōib⁹ tuis
a Nā ⁊ teſtimonia tua medi
tatio mea eſt: ⁊ cōſiliū meū
iuſtificatōes tue.

CH B Beleth. paupꝫ ta bule vel ianua. B Plebs fideliſ pauptate mundana cōſtricta: ianuā ſeueris diuitijs aperit ⁊ frequēti meditatiōe quaſi tabulas: ſua ꝑcordia dī mādatꝫ exhibet

b Adheſit pauimēto ani
ma mea viuifica me:
c ſm verbum tuū. Vias me
as enunciaui et exaudiſti
÷me:· doce me iuſtificatio
d nes tuas. Viā iuſtificatio
nū tuarū inſtrue me: ⁊ exer
cebor in mirabilibus tuis
e Dormitauit aīa mea pre
tedio: confirma me in ver-
f bis tuis. Viā iniquitatis
amoue a me ⁊ ī lege tua mi
g ſerere mei. Viā veritatis
elegi: iudicia tua nō ſuꝫ ob
h lit⁹. Adheſi teſtimōijs tu
is dn̄e: noli me cōfundere.

c ℑ Vias meas. i. opa pctī mei. Enunciaui. ꝑ cōfeſſionē. Et exaudiſti me. q2 remiſiſti mihi pctā mea. nūc doctrinā indulge quā in iuſtificationib⁹ tuis edocear. ℭ et doce me iuſtificatiōes tuas. nō ad audiēdū ſed ad faciēdū. ille ei diuinaꝝ rerū doctus oſ̄dit̄ur. q̄ ſibi credita feciſſe monſtrat̄.
d ℑ Viā iuſtificationū. i. iuſtificatiōes q̄s legis lr̄a ꝓtulit. ſpiritualit̄ capiā. Et exercebor in mirabilib⁹. i. aplicꝫ. ceteriſq3 doctrinis eccleſiaſticis q̄ in ea lege ſunt figurate. ℭ Prebent ei intellectꝫ miraculū. qn̄ ſic in p̄nti ſunt poſita vt longe futura ſignificare videāt̄
e ℑ Dormitauit aīa in h⁹ habitaclī mortal ſtatione. Pre tedio imbecillitatis corporee. Cōfirma me. vt ablato ſomno pctī. inſtant̄ in his p̄ceptis inuigilem ℭ Dormire obliuioſi atq3 ſocordis eſt dormitare v̄o feſſi ⁊ expectātis. hāc āt dormitationē caſſian⁹ accidiaꝫ vocat. f ℑ Viā iniq̄tatis. i. deſideriū illō ꝑ qȯ ad peccādū venit̄ amoue a me. Et ī lege tua. apud te ei hec lex ꝯſtituta ē. vt ſꝑ miſerearꝫ. g ℑ Viā veritatis elegi. i. xp̄m dei filiū quē audiui venturū ī mūdū. Illa iudicia nō ſū oblit⁹. q̄ ī euāgelio ꝓferēs ait. h ē iudiciū vt q̄ credit ī filiū hēat vitā eternā ℭ Eligēt āt ē de multꝫ vnū eligē
h ℑ Quia adheſi teſtimōijs tuis. q2 his adherens. anterioꝝ facinoꝝ īdulgētiā merui iō peto adiuua me. ne iterū in priora pctā re-

ſnciđā. ⁊ ita ne me patiaris de iteratiōe pec-
cati cōfundi. ⁊ in iudicio deinde tuo palam
verecūdiā pati. i ꝶ Cucurri viā q̄ſi mlͭ
ta patiebar ꝓpter verbū tuū ob ſpem future
beatitudinis. Dilataſti cor meū. ſ. in latitu-
dine charitatis ⁊ ſpei ⁊
fidei. ¶ Vel dī dila
tatū ſcie latitudīe. Cū
em̄ aīa lumen veritatis
accipit in mlͭtifariaſ a-
gnitiones apit̄. ⁊ lati-
or reddit̄ virtutibꝫ co-
gnitis. k ꝶ Pro
pheta in pſona ecclie di
cit. legē. i. xp̄m pōe mi-
hi. lex em̄ xp̄c ē: ac ſi di
cat. temetipm pone mi
hi. hoc ē venire digne-
ris: ⁊ exquiraꝫ te ſp. vt
tua mandata cuſtodiā
¶ Vel qꝛ ſupius di-
xit in lege tua miſerere
mei. qđ dictū ē de vete
ri teſtō qđ nullū potu-
it ſaluare p ſe. nunc di
cit de lege noui teſtam̄
ti quā cupit venire.
l ¶ Dis ei intelle-
ctꝰ a deo tribuit̄. ſ tm̄
nōnūq̄ʒ ad ſtudia pra-
ua deflectit̄. ꝶ ſed
hic rogat eccl̄a vt intel
ligat diſcretiōem inter
bonū ⁊ malū. int̄ lr̄am
⁊ ſenſum. vt cuſtodiat
illā in toto corde. i. ex
tota dilectōe. ¶ Sꝫ
cū prius dixit viā man
datoꝝ cucurri q̄d eſt ꝙ
iterū petit q̄ ſe priuſ ac
cipiſſe memorauit. ſ. le
gē. mandatoꝝq̄ʒ viā. qꝛ
dona dn̄i cōtinue ſunt
petēda vt cōſeruēt̄. ſp
ei dat q̄ donata ꝯſuat.
m ꝶ Semita mīor
eſt quaꝫ via. hoc ē arta
⁊ anguſta via. id ſt̄ mā
data artiora q̄ ducunt
ad vitā qꝛ lata ⁊ ſpacio
ſa via ducit ad mortē. qꝛ ipam volui. ac ſi di
cat. nō ꝯcupiui aliud niſi tua mādata īplere
¶ Semita: nouū teſtm̄ ē. via vetꝰ. ſpūaleꝫ
ei grām petit q̄ ad celū ducit. n ¶ Indi

t Viā mādatoꝝ tuoꝝ cucur
ri: cum dilataſti cor meum.
ꝟ He ħ ꝟ ipa vel ſuſci-
piēs. ¶ ꝟ Beata plebs
expetit: vt in lege dn̄i eius
debeat munere cuſtodiri.
ꝟ Et bene ſuſcipiēs ap-
pellat̄: q̄ dicit da mihi in-
tellectū. Ipa q̄ꝫ iure vocat̄
que in eadē ſp intētōe ꝑſi-
ſtēs: a vanitate ſeculi ocu-
los auertit.
k LEgeꝫ pone mihi dn̄e
viā iuſtificationū tua
l rū: ⁊ exquirā eā ſp. Da mi
hi intellectū ⁊ ſcrutabor le
gē tuā: ⁊ cuſtodiā illā in to
m to corde meo. Deduc me ī
ſemita mādatoꝝ tuoꝝ: q̄a
n ipaꝫ volui. Inclina cor me
um in teſtionia tua: ⁊ nō in
o auariciam. Auerte oculos
meos ne videant vanitatē
p in via tua viuifica me. Sta
tue ſeruo tuo eloquiū tuū:
q in timore tuo. Amputa ob
probriū meū ꝙ ſuſpicatus
ſum ÷ qꝛ: iudicia tua iocū-
r da. Ecce cōcupiui māda-

nari cor ſuū petit in teſtionia dn̄i. vbi non p
rapacē auariciā ſ p laudabilē hūilitatē pſtā
te dn̄o ꝑuenit̄: ſciensq̄ʒ cohors illa ſanctoꝝ.
auariciā capacē eſſe viciorꝫ. iō hanc poſtulat
a ſe amoueri. Auaricia ē ei flagrās oīo deſi
deriū reꝝ temꝑaliū.
o ¶ Depcat̄ plebs
beata. vt oclos cordis
auertat a mūdanis de-
lectatōibꝰ qꝛ noſ p ocu
los peccare nō dubiū ē
dū in ambitiōe diuerſa
rū reruꝫ traducimur. ſ
addit̄ apta petitio. vt
in via ſua. i. in xp̄o vi-
uificare dignetur. Hic
notant̄ illi q̄ diuerſis
ſpectaculis occupant̄.
q̄ mulierū fedo amore
rapiunt̄ a q̄bus oclos
auertere nolunt.
p ¶ Statue dīc ſta
ſtare fac. i. infige. ꝯſoli
da atq̄ʒ ꝯfirma ne ſcrīt
eloquiū poſſumꝰ fugaci
obliuione amittere. qꝛ
plurimi eloquia dn̄i ſu
ſcipiūt negligēter. ⁊ tā
q̄ʒ fabulas īutiles au-
dire declinant. iō addi
dit ī timore tuo vbi nū
q̄ʒ culpa acq̄rit̄ nec ad
deſidie diſcrimīa ꝑue-
nit̄. q ¶ Iure ſ
poſtulat ſibi amputari
obprobriū qđ ex ſuſpi-
tōe vēit. ſepe ei aliquē
iudicamꝰ talē ex ſuſpi-
tōe q̄lis nō ē. ⁊ inuenī-
mur mēdaces. ⁊ incur
rimꝰ ita obprobriū. ta-
le obprobriū ⁊ cōfuſio
nē petit amoueri. vnđ
reus poterat inueniri:
ſuſpicio ei ſepiſſime ꝓ-
bat̄ incerta. q̄ vero xp̄ia
no nō ꝯuenit. Et ſic ex
ponēdo opꝫ ꝙ poni cō
iūctōnalr. Iudicia tua
iocūda. ꝓ ꝯfeſſus ē ifir
mitatē ſuā. nūc dn̄i laudat iudicia. cuiꝰ vbū
veꝝ ē veraq̄ʒ ſnīa. iō amator vitatis merito
ſibi iocūdū dīc dn̄i eloquiū p qđ reqēꝫ ⁊ co-
ronā ſe nouit adq̄ſituꝝ. r ¶ In hoc em̄

verſu ſancta cohors ſe dicit cõſecutã pleni/
tudinẽ gratiarũ. qꝛ cõcupiuit vera mãdata
dei que verã prudentiã cõferũt ꝛ ſalutẽ. Eq̃
tas ãt ẽ xbũ p̃ris. inq̃ ſe viuificari poſtulat.
B Nota ꝯpulcre q̃nta lr̃a: ipſa. ſexta nũcu
pet: ꝛ ipe vicꝫ cui dici
tur. Tu aũt idẽ ipe es
.i. eternus. In cui⁹ fi/
de etiã eccĩa ipa eſſe. i.
vna eadẽꝗ deuotõe ſp
hic ꝛ in futuro cũ eo re
gnare ꝓmeruit.
s C Precat̃ ḡ ſctã
cõgregatio vt ſupra eã
dñs ſaluatoꝛ adueniat
q̃ ẽ mĩa peccatoꝝ. ꝛ vi/
ta fideliuꝫ. Salutare:
ecce vt xp̃ꝫ eẽ miãꝫ iſtã
eẽ oñdẽt. addidit ſalu
tare tuũ. q̃ bene ſaluta
re dı̃. p quẽ ſalus gẽti/
bus venit. q̃ mõo egro
tãti: medicinã ſue pie/
tatis attribuit. Scdm
eloquiũ. i. ſcdm ꝓmiſſio/
nẽ quã p ꝓphetas pol/
licitus es. t C Ex
probrãt eñi verbo: qui
filiũ dicũt eſſe minorẽ.
vel q̃ eũ carne paſſũ mi
nime crediderĩt. Atꝗ
etiã iõ dicit rñdẽdũ. qꝛ
ſperauit in ſermõibus
dei q̃bus dixit. Cũ ve/
neritiſ ante reges ꝛ p̃n
cipes nolite cogitare q̃
mõ aut q̃d loq̃mi dabi
tur eĩ vobis q̃d loq̃mı̃.
Exprobrãt etiã infide/
les martirib⁹ in paſſio
ne ꝛ tormẽtis verbũ fi/
dei dicẽtes vbi ẽ de⁹ vr̃
v C Et ne auferas ſ
xbũ fidei. d̃ q̃ apl's ait.
hoc ẽ verbũ qd̃ p̃dica/
m⁹. rogat ḡ vt ꝯfeſſio/
nẽ veritatis de ei⁹ ore.
nulle pene. nullus ter
roꝛ extorqueat. ſ ꝯſtan
ter ĩ fide maneat. iniq̃
eĩ cũ moleſtãt̃ dſperãt
ſcĩ aũt viri ſi affligãt̃:
ſpem magis ſue dilectõis accipiũt. A C
Sꝫ cũ dicit vſqꝫq̃ꝗ: ſignificat xbũ xitatis
ad tp̃s aliq̃b⁹ fuiſſe ablatũ vt petro ter negã

ta tua: in equitate tua viui-
fica me. H B Vau: et
ipe. C B Poſtulat cõ
gregatio ſancta ſalutarẽ ſi-
bi dñm debere concedi. vt
inimicos de tanta remune
ratõne cõfundat: ꝛ in lege
dñi aſſidua meditatõe ꝓfi-
ciat. B Ipe ergo dñs ꝛ
ſaluatoꝛ vau lr̃e vocabulo
deſignat̃: idẽ ꝛ ipe vicꝫ cui
dı̃. tu aũt idẽ ipe es. i. eter
s ET veniat ſup nus.
me mĩa tua dñe: ſalu-
tare tuũ ſcdm eloquiũ tuuꝫ.
t Et rñdebo exprobrãtibus
mihi verbũ: qꝛ ſperaui ĩ ſer
v monibus tuis. Et ne aufe-
ras de oꝛe meo verbũ veri
tati vſqꝫquaꝗ: qꝛ in iudi-
x cijs tuis ſupſperaui. Et cu
ſtodiã legẽ tuã ſp: ĩ ſeculuꝫ
y ꝛ in ſeculũ ÷ ſeculi:· Et am
bulabã in latitudıe: qꝛ mã
z data tua exquiſiui. Et loq̃
bar in teſtionijs tuis in cõ
ſpectu regũ: ꝛ nõ cõfunde-
a bar. Et meditabar in man
b datis tuis: que dilexi. Et
leuaui man⁹ meas ad man
data tua q̃ dilexi: ꝛ exerce-

ti ſ nõ vſqꝫq̃ꝗ ablatũ ſibi fuit qñ culpã fleti
bus diluit ꝛ ſanguis effuſione mũdauit.
x C Cuſtodire ſe legẽ dicit dñi ſp qꝛ ĩ ipa
variari: nefandũ ẽ. Interdũ ſp põit̃ vſqꝫ ad
finẽ h⁹ ſeculi. ſ hic cũ dicit in ſecl'm ſecl'i illã
ꝑpennitateꝫ ſignificat q̃
nõ hꝫ finẽ: nouit eĩ cõ
ſuetudinẽ ãgeloꝝ ꝛ po
teſtatum dñm ſine fine
laudare. y C Lati
tudo aũt iſta ẽ caritas
de qua ſcriptũ ẽ. chari
tas dei diffuſa ẽ in coꝛ
dib⁹ nr̃is quã iõ meru/
it. qꝛ mãdatoꝝ ĩtelligẽ
tiã q̃ſiuit. D Dili/
gẽter eĩ exq̃ſiuit ꝛ ſcru
tat⁹ ẽ ad hoc vt crede/
ret ꝛ intelligeret.
z C Loquebar d̃ te/
ſtionijs dei. qm̃ petie/
rat ꝛ accepat. vt rñde/
ret exprobrãtib⁹ ſibi x
bũ. q̃ firmitate roboꝛa/
tus. inter reges ſeculi
nõ ſe dicit eẽ cõfuſuꝫ ſ
veritatẽ quã mẽte ꝯce
ꝑat: intrepidiſ ſmõib⁹
ꝓferebat. Cõfundit̃ ãt
ille cui⁹ p rõciatõꝫ dcã
vincũt̃. ad verecũdiaꝫ
ãt venire nõ p̃t: q̃ veri/
tatis ipi⁹ teſtionio ro/
boꝛat̃. a C Hic oñ
dit frequẽtate medita/
tõnis ardoꝛẽ. meditari
eĩ mãdata nõ põt. niſi
q̃ ea aſſidua lectõe cu/
currit. ꝛ vt euidentius
hãc frequẽtiã declara/
ret addidit q̃ dilexi. ne
gligere eĩ nũq̃ꝫ põt hõ
ea q̃ diligit. b C Le
uare aũt man⁹ ſignifi/
cat bonis opib⁹ occu/
pari: ille leuat manus
ad mãdata q̃ facit elẏ/
nas q̃s fieri iubẽt man
data. Exercet̃ in iuſtifi
catõnib⁹ q̃ querit boni
opis frequẽtatõe ꝓfice
re. D Vel q̃ in his
q̃ p lr̃aꝫ indicabãt̃. ſpũalẽ intellectũ conat̃
B Et qꝛ ſeptifoꝛmis ẽ ſpũſſcĩ (inuenire
gratia recte ſeptima lr̃a vocitat̃ oliua.

c ℂ Ex hũana ꝯſue
tudine: memoꝛ eſto dñe
deo. ꝗ nihil põt vllate-
nuſ obliuiſci. nõ ꝙ hoc
dicit. qꝛ dignũ erat ĩ il
la maieſtate ponere in
iuriã obliuiõis. ſꝫ ꝑcaꝉ
vt cito ſeruo ſuo cõfe-
rat ꝓmiſſionẽ quam in
euangelio ꝓmiſit. btĩ ꝗ
lugẽt. qm̃ ĩpĩ ꝯſolabũt
Seruo tuo: ſubaudi tẽ-
dũ ĩplere ꝓmiſſum. In
ꝗ mihi. i. in illa. ſ. pro-
miſſiõe vbi tui ſpez de
diſti. d ℂ Cũ dicit
hec me cõſolata ẽ. oſtẽ
dit inter erũnas ſeculi
ꝙ ſibi fuiſſe ſolacij: vt ĩ
pñti vita affligeꝛ. ꝛ de
futura ꝓmiſſiõe gaudẽt
In hũilitate. qꝛ ſcã ꝓ-
baꝛ hũilitas oĩa ꝓ xp̃o
patiẽter ſuſtinẽ. Quia
eloquiũ tuum viuifica
uit. Cãm ꝯſolatõis ſue
ponit: ꝓmiſſio quippe
tanti iudicis firmauit
aĩm ſuſtinentis. ꝛ ſpes
ꝯſolatõis viuificauit
afflictũ. e ℂ Sup-
bos. i. malignos atꝫ ty
rãnos crudeliter egiſſe
cõmemorat. ꝗ nõ viuifi
cãdi ſꝫ poti⁹ mortifican
di ſunt. A lege tua nõ
decliaui. ſ. vt illi puta-
bãt ꝗ ꝑſequebãꝛ inno-
xioſ. ſꝫ ſignificat ſe ĩ ve
ritatiſ manſiſſe iugiter
ſnia. f ℂ Memoꝛ ẽ
iudicioꝝ: ꝗ plectibilia
ñ ꝑſumit ꝑpetrare pctã
qꝛ metu penaꝝ reuoca
tur ꝗ dñi iudicij recoꝛ-
daꝛ. A ſeculo: ſignifi-
cat cũ admĩſtrari cept⁹
ẽ mũdus. Cõſolat⁹ ſuz
qꝛ nũꝙ deſerit ſuos fa
mulos diuina virtus.
g ℂ Neceſſe ẽ eñ vt
ſanctũ virũ alteri⁹ cul-
pa cõtriſtet ꝛ ſe doloꝛe
defeciſſe dicat, dũ ani-

bat in iuſtificatõnib⁹ tuis.
B Zai. oliua vel foꝛnica-
tio. ℂ B Choꝛus ſctõꝛuz
ſpez ꝓmiſſionũ dñi: ſenſib⁹
nr̃is cõmẽdãs: aſſerit fide-
les aduerſa mũdi ſuſtinere
ꝗbus eterna vita ꝓmittiꝛ.
B Iſta ꝙ vita ꝗ hic in ſpe.
illic in re ꝑcipiꝛ: oliue noĩe
quã zai lr̃a deſignat. expꝛi-
miꝛ: qꝛ ꝛ hic ſcõꝝ facies ex
hilaraꝛ ĩ oleo. ꝛ illic ꝑfecti
us ſpũſſancti eterna viſiõe
pingueſcit. Nomẽ aũt foꝛ-
nicatõis cõgruit pctõꝛib⁹
derelinquẽtibus legez do-
mini.

c Memoꝛ eſto verbi tui
ſeruo tuo: ĩ quo mihi
d ſpem dediſti. Hec me cõſo
late eſt in hũilitate mea: ꝗa
eloquiũ tuũ viuificauit me
e Supbi inique agebant vſ-
ꝙquaꝙ: a lege ÷ autẽ: tua
f nõ declinaui. Memoꝛ fui
iudicioꝝ tuoꝝ a ſeculo dñe
g ꝛ cõſolatus ſum. Defectio
tenuit me: ꝓ pctõꝛib⁹ dere
h linꝗntib⁹ legẽ tuã. Cãtabi-
les mihi erãt iuſtificatões
tue: ĩ loco ꝑigrinatõis mee
i Memoꝛ fui in nocte noĩs
tui dñe ꝛ cuſtodiui legẽ tuã
k Hec fcã ẽ mihi. qꝛ iuſtifica
tões tuas exꝗſiui.

H B Heth: vita.
H B Agmẽ beatuz de-

nius pluſ deſiderat ſal
uos fieri vniuerſos. et
quẽ nõ optat excedere
affligiꝛ cũ ei penas co
gnouerit iminere. vñ
ſcã cohoꝛs martirũ. ñ
tm̃ penis ſuis quãtũ ti
rannicis toꝛquebaꝛ ex
ceſſibus. N Iõ nõ
vult queꝙ peccare ſed
oẽs cupit viã veritatis
agnoſcere. h ℂ Cũ
dicit cantabiles ſignifi
cat pſalmodiã cum ma
gna delectatõe ꝑagen-
dã: cantus eñ ſp rele-
uat laboꝛes ꝛ non ſinit
ſurripe tediũ aĩo. Lo-
cus ꝑegrinatõis ẽ mũ-
dus. vbi ꝑegrinãꝛ oẽs
ꝗ dño xp̃o deuoti ſunt
i M ℂ Per noctem
mũdũ iſtum ſignificari
poſſe: nõ dubiũ eſt in ꝗ
pctõꝝ regnat obſcuri-
tas. ℂ Sz vtinam
oculos coꝛpoꝛeoſ clau
deret ꝛ nõ coꝛdis lumi
na ꝑiculoſiuſ excecaret
in hac ei nocte memoꝛ
ẽ noĩs dei: ꝗ beneficia
ipũis nõ ſuis meritis
ſed diuinis mũeribus
applicat. ꝛ ꝑ hoc legez
dei cuſtodit. M Uel
in nocte aduerſitatis:
vbi magis grãs agere
oꝑtet ꝙ in die ꝓſꝑitat͛
k ℂ Hec. ſ. nox fctã
ẽ mihi. ſubaudi cõſola
tio. Sequiꝛ cauſa qua
re illi nox facta ſit ꝯſo-
latio. qꝛ iuſtificatõnes
tuas exꝗſiui: tuas di-
cit nõ meas. ꝛ iõ mũdi
tenebris nõ potuit ob-
cecari. qꝛ illi nox tribu
lationũ facta ẽ. i. aduti
litatẽ ꝛ ꝓfectũ fctã ẽ. ſꝫ
ei alicui fieri dicim⁹ ꝗ
frugi illi eſt.
Heth vita: ꝗ in diuiniſ
ſcripturis repiꝛ qui eſt
xp̃c.

l ¶ Portio a pte dicta eſt. illius enī ptis ſumus cui⁹ volūtatibus obedimus. vñ merito portio pioꝝ deus dicit᷑. Dixi. i. ſtatui decreui atq̄ ꝓmiſi p̄cepta dei ſeruare. vñ ⁊ factus ē in dñi portōe. m ¶ Poſtulat enī plebs fidel' debere cōpleri ꝓmiſſam aduēt⁹ xpi. q̄ mūdo poterat ſalutaris appere. Scd̄m eloquiū. illud. ſ. quo ꝓmittit ſanctis ſuā beatā nimis ⁊ incōpabilē p oīa viſionē. n ¶ Ordinē hūane cōuerſatiōis exponit. Prius enī eſt vias ſuas cogitare. id eſt actus hūanos diſtrictius penſare. ⁊ ſic ad dñi mādata pedes ſuos cōuertere: in q̄b⁹ ſi aliq̄s ambulat. pōt firma hr̄e veſtigia. Dicēdo pedes meos cōuerti oñdit primitus fuiſſe ꝑuerſos.

o ¶ Paratū ſe ad p̄cepta dei cuſtodienda ille teſtat᷑. q̄ nec pſecutores metuit. ⁊ illecebras hui⁹ ſeculi a ſuis ſenſibus effugauit. nō ſum turbat⁹ ad tribulatōez ſuſtinēdā ꝑꝑ xp̄m improuiſa ei ↄturbāt: ſ; deliberata ſnīa aīm ꝑturbari non ſinit. Infert etiā ad qd̄ paratū ſe eſſe dicebat. ſ. vt mādata dei cuſtodiret. q̄a ſic integre ſeruant᷑ cuz aduerſitat nll'a metuit᷑ p ¶ Cū dicit funes pctōꝝ: oñdit tot laq̄os eē q̄t pctā cōmittimus. ⁊ hoc referendū eſt ad corpis prauitatez. fieri ei potuit vt caro delictoꝝ funibus ligaret᷑. anim⁹ aūt incētiuis vicijs reluctās: legis dei nō fuiſſet oblitus. Funes aūt ſunt īplicita et tortuoſa ligamīa. talia etiā ſūt pctā q̄b⁹ ſe de-

ſiderat videre faciē dñi. q᷑ ei⁹ mādatis noſcit᷑ obſecutū. B Et q᷑ hoc deſideriū in reſurrectōis glīa ꝑficiet᷑ octaua lr̄a: vite vocabulo gaudet.

l P Orcio mea dñe: dixi cuſtodire legē tuam.
m Deꝑcatus ſum faciē tuam in toto corde meo: miſere-
n re mei ſ̄m eloquiū tuū. Cogitaui vias meas: ⁊ cōuerti pedes meos in teſtimo-
o nia tua. Paratus ſuz ⁊ nō ſum turbatus: vt cuſtodiā
p mandata tua. Funes pctōrū circūplexi ſūt mee: ÷ ⁊:
q legē tuā ñ ſuz oblit⁹. Media nocte ſurgebā ad cōfitēdū tibi: ſuꝑ iudicia iuſti-
r ficationis tue. Particeps ego ſum oīm timentiū te: ⁊ cuſtodientiū mandata tua
s Mia dñi plena ē terra: iuſtificatōes tuas doce me.

H B Teth. bonū. ¶ B Apl's beat⁹ grās agit hūliatū ſe fuiſſe. vt ad iuſtificatiōes dñi ꝑueniret. B nomenq̄ lr̄e pn̄tis expo-nēs: bonū ſuū dicit verbuz dei hūiliter meditari.

t B Onitatē feciſti cū ſer-

linquētes ſꝑ aſtringūt. q ¶ Media nocte. ſcit enī hoc tp̄e primogenita egyptioꝝ ꝑcuſſa: ſcit petri ⁊ pauli vincula reſoluta. ſcit quoq̄ ſpōſum media nocte eē venturū. ideo eodē tp̄e ſurgit ad laudes ne int᷑ fatuas virgies et ianua clauſa remaneat. nec vacat q̄ dicit ſurgebā. q᷑ ſurgit q̄ ſꝑ ad dei p̄conia feſtinat. Ad cōfitēduz. i. ad laudandū iudicia iuſticie xp̄i. r ¶ Quiſquis enī in nouitate vite ambulauerit erit ꝑticeps xp̄i. ⁊ q᷑ dixit oīm timētiū. ne illos tm̄ aduertiſſes q̄ dei iudicia ſuili timore formidāt. addit ⁊ cuſtodientiuz mādata tua. q̄ deuotiſſimi cōprobant᷑. timore caſtiſſimo ⁊ amore reuerēdo. s ¶ Mia dñi cū dicit. plenā eē terrā oñdit vtiq̄ dilatōnem xp̄iane fidei quā ſic miſericorditer īpleuit vt vndiq̄ vaniſſime ſuꝑſtitōis nomē euacuaſſe doceat᷑. Juſtificatiōes tuas doce me. Jh h̄ eſt tua mandata vt illa intelligam ⁊ p̄dicem. ⁊ ope impleam.

t A ¶ Nūc collata ſibi a dño munera ꝓfitet᷑. Bonus q̄ppe dñs ſeruis ſuis tribuit bonitatē. Et q̄ ſit illa bonitas ſubt᷑ exponit dū dic. Bonū mihi q̄ humiliaſti me. de afflictione enī ſalutari. gratias agit. ñ de felicitate mūdana: intellexit enī bonitatē illaz debere dici vñ ꝓficit᷑. nō vñ inani exultatōe gaudet᷑. Sic bonitatē facit medicus cū ſecat vulnera. ſic pr̄ cū cedit filiū. Scd̄m verbū tuū. illud. ſ. q̄ dicit᷑ q̄ ſe hūiliat exaltabit᷑. Jh Vel bonitatē fe-

ciſti qñ in carne nos redemiſti. ſcḋm ṽbũ tuuȝ
qḋ ꝓmiſiſti abꝛae. alijſq; p̃iarchis.
v ¶ Docet aũt deus bonitatẽ. inſpirãdo
deſideriũ charitatis. docet diſciplinã cũ pa/
tiẽtiã ĩ tribulatõe donat. ¶ Docet ſciaȝ.
vt ſciat hõ diſcernẽ int̃
bonũ ⁊ malũ. inter vitã
⁊ mortẽ. Credidi. ¶
.i. p̃ceptis tuis obedi/
ui. ¶ vel ope īple/
ui. p̃mittit aũt ſciẽ di/
ſciplinã. vt q̃s p̃mitus
in ſe facere debeat di/
ſciplinã ⁊ poſtea docẽ/
do in alijs. x ¶ Vi
de quõ in hoc verſu hu
mana vita deſcribatur
Prius eñi peccaſſe ſe
dicit cũ teneret̃ origia
li vicio obnoxius. poſt
hũiliatũ ſe eſſe ꝓfeſſus
ẽ. vt culpa careret quã
cõtraxerat ĩ radice pec
cati. ad poſtremũ cuſto
diuit dei eloquiũ. quia
meruit hũiliari. ſic ait
ap̃ls hũilibus aũt dat
grãm. Et vt excedentiũ
licentiaȝ cohiberet. p⁹
hũiliatõȝ ſuã. eloquiũ
dñi. i. ſanctas ſcriptu/
ras ſe dicit eius dono
cuſtodiſſe. y ¶ Pe
tit bonũ mgr̃m vt ĩ ſua
bonitate digneẗ doce/
re diſcipulũ. vt iuſtifi/
catões quas lectõe di/
dicerat ope ſciret. tunc
eñi ꝑfecte diſcunt̃ mã/
data cũ fiunt.
3 ¶ Dicit eñi multi
plicatã ſup̃ ſe ꝑſequen
tiũ iniquitatẽ. ⁊ iõ pe/
tit ne penis grauib⁹ ſu
ꝑboꝝ eius deuota hũi
litas macularet̃. ſꝫ po/
tius quantũ illi ꝯtẽde
rent ſanctos ſeducere:
tñ iſti viderẽt̃ mãda/
tis dñicis adherere. et
mãdatoꝝ ſcrutatores
amplius effici. ⁊ ita fa
ctũ ẽ. vt q̃ penis tꝑalib⁹ ſctõs vincere tẽtaue
rũt ⁊ a lege dei diuidẽ niſi ſũt: tãto illos mã/

uo tuo dñe: ſcḋm verbũ tuũ.
v Bonitatem ⁊ diſciplinã ⁊
ſciam doce me: q̃ꝛ mãdatis
x tuis credidi. Priuſq̃ȝ hũi/
liarer ego deliqui: ꝓpterea
y eloquiũ tuũ cuſtodiui. Bo
nus es tu: ⁊ ĩ bonitate tua
doce me iuſtificatões tuas
3 Multiplicata ẽ ſup̃ me ini
q̃tas ſupboꝝ: ego aũt in to
to corde ſcrutabor mãdata
a tua. Coagulatũ ẽ ſicut lac
cor eoꝝ: ego vero legẽ tuã
b meditatus ſum. Bonũ mi
hi q̃ꝛ hũiliaſti me: vt diſcã
c iuſtificatões tuas. Bonũ
mihi lex oris tui: ſup̃ milia
auri ⁊ argenti. H B Ioth
ſcia vel principiũ. ¶ B
Cohors glorioſa. petit in/
tellectũ mandatoꝝ ſibimet
debere cõcedi. vt vere vite
munere ꝑfruat̃. expetenſq;
vt dñi mia fiat ĩmaculata.
ne poſſit in illa iudicatõne
cõfundi. B Et recte ſcia
vel principiũ nũcupat̃ lr̃a.
in qua fideles ab illo capiẽ
di querũt inellectũ: a q̃ vi/
uendi ſumpſerũt exordiũ.
d MAnus tue fecerũt me

datoꝝ ſcrutatores ampli⁹ effecerũt.
a ¶ Per lac coagulatũ vult intelligi cõ/
duratã ſupboꝝ iniquitatẽ. q̃ more lactis in/
craſſiore ſubſtantiã fuerat cõtracta. Lac aũt
dictũ a liquore. q̃ꝛ de interna ſuba naturali
liquore decurrat: a eñi
in ĩ cõuertiẗ: vt amic⁹
inimic⁹ ⁊ hiſ filia. Ego
ṽo legẽ tuã. i. quãtũ il
li in malo durescebant
tñ iſte a lege dei ſegre
gari nõ poterat.
b ¶ Bonũ ſibi dicit
q̃ penis ſeuientiũ ſub
debat̃. nõ p̃ſtia cogi/
tans ſed futura deſide
rans. cepat eñi de illa
dulcedine guſtare cele
ſti. q̃ oẽs ſuauitates ex
cedit. talis ſiq̃dẽ hũili
tas celeſtis ir̃lm tãgit
glorioſa faſtigia. Naȝ
ſicut ſupbia mergit ad
tartaꝝ. ita iſta hũilitas
tollit ad celũ. Vt diſcã
iuſtificatões tuas. i. vt
facerẽ qḋ docuiſti. tũc
eñi ꝑfecte diſcit̃: qñ p̃/
cepta dei fideli actõne
mõſtrãt̃. c ¶ Cum
dicit lex oris tui. nõ iã
ꝓphetarũ nec apl'oꝝ ſꝫ
p̃cepta euangelica ſibi
teſtat̃ p̃cioſiſſima. que
ſunt ore xp̄i ꝓlata. Su
ꝑ milia. q. d. ſup̃ oĩa mi
lia auri ⁊ argẽti qḋ in/
finitũ atq; incõp̃hẽſibi
le ẽ. ſic eñi dilectio iſta
tanta meruit indicari:
vt nulla res potuiſſꝫ ei
equari. vt auri argẽti/
q; oĩs copia poſſet vile
ſcere. milia auri ⁊ argẽ
ti dixit. quicq̃d eñi di/
xeris ſup ſp̃ excedit. iſ
facta ẽ cõꝑatio abſq; ſi
militudĩe p̃ciũ ſine mõ
amor ſine fine.
d ¶ Man⁹ tue opa/
tõis dei virtutẽ oñdũt
Et q̃ addit̃ fecerũt me
q̃dã volunt fecerũt ad aĩam ꝑtinere. plaſma
uerũt ad corpus. qḋ ḋ limo terre cognoſcit̃

eſſe formatū. Juxta voce clamat factura au/
ctori: da mihi intellectū a quo cognoſcor eē
plaſmata. Sed qualē: nō iſtū de quo ſibi ho
mines eē vident ſapientes. ſed quo dñi mā
data cognoſcat. vt quē adam p inobedietiā
pdiderat cohors ſctā p
obedientiā adipiſcat.
iſtū ḡ purū ɔtēplabilē
deuotū quē añ peccatū
adam poſſidebat petit
intellectū. R̷ q mā
data dei intelligunt ꝛ
cuſtodiūt.

e R̷ Qui timent te
vox eccīe. i. illi q timēt
deū ꝛ alios vident dei
mādata obſeruare ma
gna leticia letabūt. qꝛ
in x̄bo tuo ſpero. R̷
C .i. i xp̄o. C vbi
nūq̄ decipit ſpeſ. petit
ḡ eccīa talia in ſe fieri.
vñ oīm deuotio poſſit
augeri: ad imitatōez eī
rez laudabiliū ɔpoſita
ſp exēpla pficiūt. q. d.
ſi illā grām mihi cōtu/
leris vt diligēter faciā
ꝛ pficiā pcepta tua. vi/
debūt hoc q timēt te ꝛc̄
f R̷ Eq̄tas xp̄i eſt.
vt pctōres arguat p de
lictis: veritas vt ſuper
bos hūiliet a pſperita/
tib⁹ ſuis. ḡ qꝛ me hūi/
liaſti vt corrigeres fiat
nūc mīa tua vt cōſolet
me. C Cognoui er
go dicit. i. expertus ſum.
ſcꝫ in meis paſſionib⁹
ꝛ bñficijs. q̄ oīa equa
ſunt iudicia tua in pu/
niendo ꝛ pcendo.
g. C Cōſolatio ē eñi
qñ miſeriarū patiaꝫ do
nat. tormēta ſua retem
perat. ꝛ afflicti animi
merores. pmiſſiōe bea
titudīs cōfortat. Scōm eloquiū ſubiunge.
fiat. i. ſm pmiſſionē. q ſpopōdit in euāgelio
ſe paſſuros tormēta minime relicturū.
h. C Per miſeratōes xp̄i. vitā. ſ. vult ɔſe
qui eternā. qꝛ ſola illa bñ dr̄ vita quā nulla
moleſtia ſollicitat nec morſ ſuſpecta ɔtriſtat.
uia lex tua. illa eī meditatio beatos facit

ꝛ plaſmauerūt me: da mihi
intellectū vt diſcā manda/
e ta tua. Qui timent te vide
bunt me ꝛ letebunt: q̄a in
f verba tua ſupſperaui. Co/
gnoui dñe qꝛ equitas iudi
cia tua: ꝛ in veritate tua hu
g miliaſti me. Fiat mīa tua
vt cōſolet me: ſm eloquiū
h tuū ſeruo tuo. Ueniant mi
hi miſeratiōes tue ꝛ viuā:
quia lex tua meditatio mea
i ÷eſt:⁊. Confundant ſupbi
qꝛ iniuſte iniq̄tatē fecerūt i
me: ego āt exercebor i mā/
k datis tuis. Cōuertant mi
hi timētes te: ꝛ q nouerūt
l teſtionia tua. Fiat cor meū
imaculatū in iuſtificatōib⁹
tuis: vt nō cōfundar.

H B Caph. manus.

C B Peregrinus in hac
terra ppl's. nimiuꝫ deſide/
riū ſuū in aduentu dñi cō/
fitet. enumerās quāta ſup
boꝝ inſecutōe ptulerit. B
cui⁹ mētis deuotio p caph
lr̄am deſignat. que manus

q opibus bonis celoꝝ regna cōquirit. nō ḡ
p iſtā ſolā meditatōem beati efficimur. q le/
ctōis repetitōe tractat ſ; que opibus iplet.
i C Cōfundant: ad emendatiōem ptinet
nō ad ſuppliciū. tūc eñi bene cōfundit ɔſcia
peccātis: qñ mala pri/
ſtina ɔpria volūtate dā
nantur ꝛ incipit odiſſe
qd antea videbat dili
gere. Quia iniq̄tatē fe
cerūt in me. q̄d eñi in/
iuſtius q̄ꝫ eos velle pſe
qui. q mādatis dei vi/
debant occupari. Ego
aūt exercebor. ponit ſa
lutare remediū. ſ. exer/
citiū mandatoꝝ ɔtra p
ſecutores crudeles. ſo
la eñi patia in tormen/
tis vincit illos.
k C Cōuertant mi/
hi. i. ad te: ad dñm eñi
bene intellr̄ cōuerti: q
in eccīaſtica cōgrega/
tōe ceperit verſari. Et
q nouerūt. i. quoſ lectō
diuīa iaꝫ imbuit. ſ; nec
dū opa ſalutariſ inſtru
xit. tales ſunt incipien
tes bene viuere q̄s pe/
tit ſic cōuerti.
l R̷ Hic cor p aīa
ponitur. ac ſi dicat. fiat
aīa mea ſine pctō mor/
tali. ꝛ hoc in iuſtifica/
tōibus. i. vt nō ſim re⁹
in iuſtificatōib⁹ ſ; mun
dus a trāſgreſſiōe eaꝝ.
Uel vt ſim imaculatus
ꝛ hoc nō ex me ſ; iuſtifi
catōib⁹ tuis. Ut nō cō/
fundar. hoc eſt. vt non
habeā cōfuſionē etnā.
Cōfundant q̄dē ſupbi
ad correctōeꝫ ꝛ nō con
fundar ego ad penam
eternam.
B Caph aūt ita ma/
manus interptat vt eiuſdē manus palmā ſi
ue volam ſignificet. i. nō cōtractā eā ſed ap/
tā. expanſiſq̄ digitis inſinuet. Jō man⁹ opa
vel corporis vel cordis vel ipſius amoris in
terni ſignificat. Apertio x̄o eius ſignificat
id qd ɔpheta cōmēdat dicēs reuela dño viā
tuam ꝛ ſpera in eum ꝛc̄.

m ¶ Defecit aïa mea. ſignificat laſſata ẽ: atq̃ fatigata. q̃ p nimia ſolet euenire deſide ria. mos enĩ iſte hũanitatis ẽ. vt qđ oĩno cõ cupiſcimus: in eo laſſari atq̃ deficere videa mur. Sʒ vt intelligat̃ quo defect⁹ iſte pgat: addit. ĩ ſalutare. qđ he brea lingua dĩ ieſus. ꝛ ne aliquis ita exponẽ dũ ꝛ ſentiendũ dubita ret adiunxit. ꝛ ĩ verbũ tuũ. i. vnigenitũ filiũ q̃ ẽ dei virtus.

n ¶ Defecerũt ocu li cordis. Et vide ĩ elo quiũ nõ ab eloquio de feciſſe. Deficere enĩ ab eloquio dei ẽ toti⁹ bo ni priuatio: in eloquiũ xͦo ei⁹ deficere ſp auge ri ẽ. Dicẽtes. cũ ligua loqui ſoleat: dicit ocu los locutos. vt oſtẽdat luminoſa cordis deſi deria: ſilentioſo q̃dam ſermone pclamare. ꝛ p̃ clamore ardentiſſimo deficere. ꝛ tã diu ſe di cit defectũ iſtũ ptuliſſe donec expectata incar natio dei cordis appa reret aſpectibus.

o ¶ Cãm cur adiu uandũ ſe ꝛ cõſolanduʒ petat hic põit. Uter ei corpus mortale ſignifi cat. pruina. celeſte be neficiũ ↄuerſiõis oſten dit. p quã euẽit vt caro nr̃a laſciuiẽs afflictiõe pnĩe ↄ̃hatur. vter igit̃ in pruina. natiuo calo re deſertus: glaciali ri gore cõtrahit̃. ſic cor pus ſanctorũ incẽtiuo vicioꝝ calore vacuatũ beneficio cõuerſiõis at trahit̃. ꝛ cum ſic fuerit feliciter maceratũ pue nit qđ ſequit̃. vt iuſti ficatões dei nullaten⁹ valeãt obliuiſci.

p ¶ Sciẽs cet⁹ ſctõ rũ vſq̃ ad finẽ mũdi ſe tẽtatõib⁹ diaboli ſubia cere, interrogat qñ mõs iſte finiat̃, vt de pſe-

interp̃tat̃. p quã opa vl̃ cor dis vel corpis exprimũt̃.

m Defecit in ſalutare tuũ aĩa mea: ꝛ in verbum
n tuũ ſupſperaui. Defecerũt oculi mei in eloquiũ tuuʒ: dicẽtes. qñ ↄſolaberis me
o Quia factus ſuʒ ſicut vter in pruina: iuſtificatões tu-
p as nõ ſum oblit⁹. Quot ſt̃ dies ſerui tui: qñ facies de pſequẽtibus me iudiciuʒ.
q Narrauerũt mihi iniq̃ fa- bulatões: ſed nõ vt lex tua
r Oĩa mãdata tua veritas: iniq̃ pſecuti ſunt me adiu-
s ua me. Paulominus ↄſũ- mauerunt me in terra: ego aũt nõ dereliq̃ mãdata tua
c Scđm miam tuaʒ viuifica me: ꝛ cuſtodiaʒ teſtimonia oris tui. A B Lamech. diſciplina. ¶ B. Plebs fidelis virtuteʒ dñi factaq̃ deſcribẽs. dicit oĩa tpalia poſſe finiri. mãdata xͦo e⁹ nequaq̃ t̃minũ repire. B quoꝝ diſcipline ſubdita p clamat: in eternũ nõ obliui ſcar iuſtificatões tuas.

a In eternum domine: verbum tuuʒ pmanet

cutorib⁹. i. diabolo cũ miſtris ꝑpatꝰ vltio cõ pleat̃. nõ q2 vite ſue tp̃s volebat agnoſcere. ſ; celeritatẽ futuri poſtulabat iudicij. in q̃ iã beatis erit reqes ꝛ gaudiũ ſine fine mãſuꝝ.

q ¶ A ¶ Iniq̃ ſunt heretici vel iudei vel gẽtiles phi. ¶ q̃ rũ doctrina inanib⁹ fa bul̃ ẽ cõpata. q2 a lege dei oĩo diſcrepat. ꝛ ca tholica veritate diſce dit.

r ¶ Ueritas eſt ſp verũ loquit̃. ſ; pfidi eã q̃buſdã nebulis ob cecare cõtẽdũt. Et pſe cuti ſunt. iubẽdo puer ſa. falſa ſuadẽdo. Ad iecit adiuua me. q̃i ↄ̃ i manẽ beluaʒ ꝛ hoſtem crudeliſſimũ ſe adiuua ri poſtulat ↄ̃ ſic fabulã tes.

s ¶ Daʒ dicit paulomin⁹ ꝛnimietatẽ pſecutõis oñdit ꝛ ſe tñ nõ defeciſſe dei mune re declarauit. In terra in hoc ſeculo. Ego aũt nõ dereliq̃ mãdata tua. ſ. q2 ſuã ↄſtãtiã ĩ mar tirio vſq̃ in finem vite oñdit ꝛ tenuit.

t ¶ Uiuifica me di xit ſm̃ miaʒ. i. in illa vi ta et̃na ↄſtitue vbi ſctõ rũ vita ẽ. Ut cuſtodiã. A vel ea q̃ in lege mã daſti. vel illa q̃ in euã gelijs ptuliſti. A nul lo mõ martires teſtio nia dĩ. i. martiria (mar tir eĩ teſtis dĩ) cuſtodi rẽt niſi dñi mia dei vi uificarent̃ viuificati ſt̃ eĩ. ne amãdo vitã nega rẽt vitã. ꝛ negãdo vitã amitterẽt vitaʒ. ac ſi q̃ p vita xͦitatẽ deſerẽ no luerũt. moriẽdo p xͦita te vixerũt. B Et tõ la mech diſciplinã ſonat q2 dei diſcipliẽ plebſ fi del̃ libẽtiſſime ſbdita ẽ

a ¶ Permanet igr̃ xͦbũ dei ĩ et̃nũ ĩ celo. i. in vnoq̃q̃ ſcõ. quos de morte fac̃ viuere. i. p mortẽ tpalẽ viuẽ et̃nali

ter. eſt eñ in illis celū. vel illi ſūt celū qui ſe celeſti cōuerſatōe tractare noſcūt. Vel in celo.i.in angelis in q̄bus deus habitat. Manet igit̄ in illis ſp̄ verbū dei. q2 illi iugiter ī dei miſterio ⁊ laude firmiſſima deliberatiōe conſiſtunt.

obliuiſcit̄ in quo vita p̄ſtat̄. f ¶ Tuus ſum ego: nō pōt dicere vere q̄ ſe nouit pecca to fuire. Seruus eñ viciorꝝ: nō meret̄ dñm h̄re ſanctorꝝ. Illud aūt cōſidera. ꝙ dū ꝓfeſſus fuerit cohors ſcā ſe eſſe dñi adhuc petit vt ſalua fiat vtiqꝫ in illa iudicatiōe futura cū beati intrant in requiē ſempiternā. Sꝫ quare ſalus iſta petatur aſſidue: ſubter adiūxit dicens. qm̄ iuſtificatōes tuas exqueſiui: alij honores. alij mundi gaudia. alij cōnubia querūt ego iuſtificatōes tuas.

b ℞ ¶ In generatōe ⁊ generatōe. tp̄a ſignificat q̄bus duo populi domīo crediderūt vnus legis ⁊ ꝓphetarū alius euāgelij ⁊ ap̄lorꝝ. ¶ In q̄bus ē v̄itas. .i. ip̄e dñs xp̄c. Fundaſti terrā. hoc ē cōſtituiſti ſanctos. q̄ ſic fundati ſunt. vt in xp̄i credulitate p̄maneāt. Et hec eſt cā cur in generatōe veritas eſt. q2 fundata ē terra.i.credētes. Si eñ ip̄e nō fundaſſet ſic terrā.i. cōfirmaſſet nec prior generatio nec ſequens. vel credere in xp̄m vel p̄manere in fide potuiſſet.

c ¶ Quotiēs ſingulari numero dies ponitur: v̄eturus ille ſignificat̄. q̄ vnus atqꝫ eternus eſt. ⁊ nō hꝫ noctē de quo ſcriptū ē. ⁊ erit illis dñs lumē eternū. ⁊ ne q̄s quō h̄ fieri poſſet īterrogaret dubitādo adiecit. oīa ſeruire creatori. q̄ ꝓ ſua volūtate ⁊ tēp̄alia ⁊ eterna diſponit. d ¶ Meditatio q̄ppe legis ē illa. que p̄cepit. vel cogitare vel facere vt interiore quaſi ꝯſiliario firmatus: tormēta poſſit ſententia intrepidus ſup̄are. In hūilitate. in afflictōib⁹ dicit. quas pia volūtate tolerauit. a q̄bus ſe gaudet ereptū: qm̄ meruit ad ſanctū p̄uenire martiriuꝫ. Hūilitas iſta a q̄buſdā neceſſitate ſubit̄. ab alijs vt a ſctis volūtate ſuſcipit̄. e ¶ Nullus eñ fideliū debet obliuiſci illorꝝ beneficiorꝝ dñi. a q̄bus vitale munus noſcit̄ accepiſſe. hec aūt beneficia ſunt iuſtificatōes. que nobis vitaꝫ aīe p̄ſtiterūt in fide: p̄nt eñ fortaſſe alia memorie decidere. beneficiū aūt nullus fideliū

b in celo. In generatōe ⁊ ge
neratōe veritas tua: funda
c ſti terra ⁊ p̄manet. Ordia
tiōe tua p̄ſeuerat dies: qm̄
d oīa ſeruiūt tibi. Niſi ꝙ lex
tua meditatō mea ē: tūc
forte periſſem in hūilitate
e mea. In eternū nō obliui
ſcar iuſtificatiōes tuas: q̄a
f in ip̄is viuificaſti me. Tu⁹
ſum ego ſaluuꝫ me fac: qm̄
iuſtificatōes tuas exq̄ſiui.
g Me expectauerūt pctōres
vt p̄derēt me: teſtionia tua
h intellexi. Oi cōſumatōi vi
di finē: latū mandatū tuuꝫ
H B Mem. nimis.
ex quo vel ex ip̄is. ¶ B
Ap̄ls beat⁹. ꝓphetarꝫ atqꝫ euāgelij meditatōe ꝓficiens: ſup̄ docētes ſe ac ſeniores aſſerit ſe diuina itellexiſſe mandata. B ꝙ er-

g ¶ Me expectauerūt.i. mali ſuaſores blādiendo. qd̄ agebant vt meā aīam vulnere prauitatis ſauciarēt. Oñdit v̄o p̄ hoc ꝙ ait expectauerūt: penā martirij nō fuiſſe acceleratā ⁊ p̄cipitatā. vt grauior fieret pena ꝓtracta: q̄ꝫ ſubitanea. grauior ē eñ iſta p̄ſecutio q̄ ⁊ coronā martirij ſuſpēdit ⁊ mortē aīe ſuadere nō deſinit. Sꝫ intelligēs iſte teſtimoniū dei: nō poterat ad vicia nefanda p̄duci. vñ illi ſoli a tali p̄iculo liberant̄: q̄ dñi illuminatiōe firmātur. Intellexi aūt exponat̄.i. opat⁹ ſum. ſicut in alio pſalmo dr̄ beatus q̄ itelligit ſup̄ egenū.i. ſubuenit egeno. ille eñ q̄ opat̄ ſm̄ teſtimōia nō pōt ad vicia vt diximus nephanda p̄duci. h ¶ Conſūmatio ē eñ oīm virtutū p̄fectio: cui ꝯſummatōi xp̄c eſt finis: quē ſe vidiſſe dicit: cum eū illuminata mente credidit eē v̄eturū. Latū mandatū ſignificat charitatē. quam circa deū h̄re iubemur ⁊ p̄ximū. Nā q̄d latius eē dici pōt q̄ꝫ qd̄ vniuerſam legē ⁊ ꝓphetarū dicta cōcludit. Naꝫ vt ſaluator docuit. in his duobus mādatis charitatis lex oīs ⁊ ꝓphete pendent. ℞ Preuidit ergo ꝓpheta in ſpū xp̄m oīa cōſūmaſſe que ſcripta ſunt d̄ eo in lege ꝓphetis ⁊ pſalmis. ꝓpter qd̄ in cru-

go mem interp̄tat̃ exquo:
ſignificat ex quo. hoc ē qḋ
dr̃. Q̄uo dilexi legē tuā do
mine. i. ex quo affectu dul-
cedininis ⁊ amoris. vt ſi-
gnificet ex intimo. Qḋ ꝟo
dr̃ ex ip̄iſ: ſignificat ex ip̄is
dn̄i mādatis eorūdē cōci-
piendū amorē. vn̄ dicit. a
mandatis tuis intellexi.

i Quomodo dilexi legē
tuā dn̄e: tota die me-
k ditatio mea ÷ ē:· Sup ini-
micos meos prudentē me
feciſti mandato tuo: q̄ꝛ in-
l eternū mihi ē. Sup om̄es
docētes me intellexi: q̄ꝛ te
ſtimōia tua meditatio mea
m ÷ eſt:·. Sup ſenes intelle-
xi: q̄ꝛ mandata tua queſiui
n Ab oī via mala ꝓhibui pe
des meos: vt cuſtodiā ver
o ba tua. A iudicijs tuis nō
declinaui: q̄ꝛ tu legē poſui
p ſti mihi. Quādulcia fauci-
bus meis eloquia tua: ſup
q mel ori meo. A mandatis
tuis intellexi: ꝓpterea odi
ui omnē viam iniquitatis.

H B Mun. ſempiternū vł
piſcis. C B Cohors btā
pedib⁹ ſuis dn̄ici verbi lu-
mē radiare cōgaudens.

se dixit. Cōſūmatū eſt. i ℭ Dicēdo quō ꝓmittit ſe dicturū quēadmodū legē dei ꝑci ꝑua intentōe ⁊ volūtate dilexerit. Tota die: cōtinuū tp̄s ſignificat. meditat̃ em̄ toto vite tp̄e legē dei. qui oīa que facit: in laudez dei agit. ſi quis em̄ cum ti more dei ciboſ tꝑanter accipit. ſi ſomnos con uenienter carpit. legez dei meditat̃ in oībus. q̄m ſe honeſta ⁊ ꝓbabi li actōe cōmendat.

k ℭ Inimici intelli gendi ſunt obſtinati iu dei. heretici et pagani q̄ p̄cepta dei nō oꝑant̃ ſupra iſtos prudentem ſe dicit effectū. q̄m iuſ ſa dei deuotius īplenit. ſed vn̄ factus prudens fuerit addidit. tuo mā dato. q̄m dū illi obedi uit fideliter. cūctos er rantes tranſcēdit. Ad iecit. q̄ꝛ ineternū mihi eſt. ſ. mandatū tuū ſcz dilectio dei ⁊ ꝓximi.

l ℭ Intendamus h̄ ſuꝑiorē verſum vbi nō dixit ſupra p̄res ſed ſu per inimicos. hic autē arguit mg̃ros. ſ. phari ſeos. q̄ꝛ ad lr̄am ſe te nētes ſpiritalē intelli gētiā negligebāt. Su pra tales igit̃ oēs do ctores: merito cohors ſancta ſe melius intel lexiſſe dicit. q̄ꝛ ſinceraz dei doctrinā accepit. ſ; cur melius intellexerit cām dicit. q̄ꝛ teſtīonia tua meditatio mea eſt.

m ℭ Sup ſenes in tellexi. Seneſ dicit hic nō canos mente ſ; cor pore. vult igit̃ dicere melius intellexit ppl̄s nouus q̄ feliciter xp̄m ſuſcepit. q̄ꝫ ſenior ille iudaicus q̄ eū ꝯtemnē duz iudicauit. Quare intellexit ſup ſeniores addidit vicz. q̄ꝛ māda ta tua exquiſiui. nō hoīm ꝑuerſoꝝ mandata ſeruaui.

n ℭ Ab oī via mala. ſignificat hereticoꝝ prauas ſuaſiones. q̄bus illi blan diunt̃. vel oīm maloꝝ praua opera. Pedes aūt meos. ſignificat aſſenſuz mentis. q̄ nos q̄dā veſtigio ducit ad culpaz: niſi pietas dei nos abſtraxerit. Ut ver ba tua cuſtodiā. aliter em̄ verba dei cuſtodire nō poterat. niſi cū illa peſtifera ſuaſio ꝓbatur expulſa.

o ℭ A iu dicijs tuis dicit. i. ab il lo qḋ tua volūtas cōſti tuit. ⁊ viuēdi regulam dedit: ab eo vtiq̄ȝ n̄ de clinaui. Quia tu legez poſuiſti mihi. h̄ ē. euā geliū qḋ totius pleni tudīs donauit effectuz nō ergo lex vetus q̄ ef ficiū pedagogi h̄z h̄ ac cipit̃.

p ℭ Quādul cia. i. plus oīb⁹ dulcia ⁊ maxime dulcia. quia In tranſito melle. vł alio cibo ꝑ palatū: nul lū h̄z vltra ſaporē. elo quia ꝟo dei ſiue in ore ſiue in faucib⁹ vel ī ar chano abditi pectoris ſꝑ dulcia ſunt meditā tibus ea. ℭ Cū em̄ oīs guſtus corꝑalis ſit in palato ⁊ faucib⁹ tm̄ eloquia tn̄ dn̄i degluti ta in cordis dulceſcūt faucibs.

q ℭ Legem em̄ dei edoctus intellexit ſcri ptū illḋ fili noli ambu lare cum impijs. itē au dierat ꝑdidiſti abs te oēs qui fornicant̃ abs te. talia quippe in mā datis dei dum audiſſet viam iniquitatis intel lexit oīmodis execran dū. que iuſto dn̄o pla cere non poterat.

r ℭ Teſtat᷑ beata cohors pedib⁹ ſuis ver
bū dei.i.ſcripturas ſctās lucere.ne abſentia
veri luminis incidat in ruinā.quā p ſuā ꝓui
dentiā vitare nō poterat. Et lumen ſemitis
meis. ℟ vt hoc lumīe p̄eūte dū ſemitas
vite iſti⁹ gradimur.ad
illā que vera via ē ꝑdu
camur. lucerna ḡ. ſcri
ptura ſctā dī ꝓphetarū
⁊ euangelioꝝ lumen.
Vel vtrūqȝ lumen ⁊ lu
cerna. s ℭ Iurare
eſt em̄ iure orare.i.eq̄
tatē dicere.ne velit q̄ſ
piā qd̄ ꝓmiſit.in ꝑtē al
terā declinare. Iurare
igit᷑ hic n̄ ſignificat ſa
cramētū p̄ſtare in q̄ in
uocando diuinitatē ve
ritatis teſtē adducim⁹
ſ; iurare eſt firmiter in
aīo cōſtituere bonū ꝓ
poſitū implere. Iudi
cia xp̄o iuſticie ſunt. cū
exaltat hūiles, deijcit
ſuꝑbos. t ℭ Dum
ſe dicūt mēbra xp̄i vſqȝ
quaqȝ hūiliata. oñdūt
multarū ꝑſecutionū ſe
ſuſtinuiſſe ꝑicula. ⁊ ex
hūilitate ſua ſc̄m ꝓmiſ
ſiones dei viuificari ſe
petūt. Verbū em̄ illud
dici pōt venite ad me
oēs q̄ laboratis ⁊c̄.
v ℭ Oris aūt volū
taria ſacrificia ſeu be
neplacita ſunt:deuotō
nē laudis offerre n̄ ali
cui⁹ mūdane vtilitatis
ſ; ꝓprie volūtatis intui
tu.illa ḡ petit vt reddā
tur accepta deo: q̄tūs
hac oblatōne placatus
iudicia ſua eū doceat.
que fidelib⁹ mentibus
dignat᷑ aperire.
x ℟ Aīa mea ī ma
nib⁹ meis.h̄ ē.qꝛ aīam
meā in bonis oꝑibus.
ſc̄m q̄ lex tua iubet pa
rataȝ ſꝑ habeo. vel q̄a
paratus ſum martiriū ꝓ
pter te ſuſtinere.

B Expetit retributōnes
dñi ꝑpetuaſ. ob q̄s hec lr̄a
ſempiterni nomē accepit.
Porro q̄ piſcis interp̄tat᷑
oñdit eū q̄ in fluctib⁹ ſecu
li lumen verbi requirit.
r Lucerna pedib⁹ meis
verbū tuū:⁊ lumen ſe
s mitis meis. Iuraui ⁊ ſta
tui.cuſtodire iudicia iuſti
t cie tue. Hūiliatus ſum vſqȝ
quaqȝ:dñe viuifica me ſc̄m
v verbū tuū. Volūtaria oris
mei beneplacita fac dñe:et
x iudicia tua doce me. Aīa
mea in manib⁹ meis ſꝑ:⁊
legē tuā non ſum oblitus.
y Poſuerūt pctōres lequeū
mihi:⁊ de mādatis tuis n̄
z errauí. Hereditate acquiſi
ui teſtīonia tua in eternuȝ:
qꝛ exultatio cordis mei ſt̄.
ꝫ Inclinaui cor meū ad faci
das iuſtificatōnes tuas in
eternū:ꝓpter retributōeȝ.
H B Samech.adiuto
riū. C B Catholicū exa
men.iniquos odio ſibi fuiſ
ſe dicit.legē xp̄o dñi ſe dile
xiſſe.petēſqȝ ille ſcūs ppl's
vt ab eo ſuſceptus:mala ſe
culi euadat. B Nomēqȝ
lr̄e exponit cū dicit adiuua

ℭ Hoc vbiqȝ ſꝑ p̄ciṗit᷑.hoc ſpāliter cōmo
nemur.vt ſic redeamus ad legē:ne diſceda
mus a lege.ꝑ manus itaqȝ vel oꝑatōnes vel
ꝑtās intelligit᷑ vel ꝓmpti tudo ad martiriuȝ
⁊ paſſionē. y ℟ Quid ſunt iſti laquei:
niſi tendicule diaboli
vel ſuggeſtōes eius.
ℭ In hac enīȝ ſilua
mūdi tot lequeos inue
nis quot vicia ꝯtueris
Sequit᷑ remedium qd̄
cognoſcit᷑ cōtra iſta ve
nena pugnare. ſ. q̄a a
mādatis dei mīme de
clinaui. Ab illis em̄ q̄
nō declinat vlla dece
ptōe nō capit᷑. qꝛ iuxta
ip̄a mandata nō ī ip̄is
inſidie ſunt. ℟ La
queus em̄ iuxta viā nō
in via ponit᷑. ⁊ ſi egreſ
ſus de via fueris man
datoꝝ: cades ī laqueū
z ℭ Iſta hereditas
lucratiua eterna poſſeſ
ſio eſt. Teſtīonia ſctīſ
ſima p̄cepta ſunt. Me
rito exultatōem ſui cor
dis eſſe dicebat heredi
tatē regni celeſtis. ip̄e
em̄ meret᷑ ad eā ꝑueni
re q̄ ꝓbat᷑ de tali acq̄ſi
tōe gaudē. ℟ Te
ſtīonia ei ⁊ p̄cepta tua
hec ſunt hereditas iu
ſti. hic ⁊ in futurum in
eternū. ꝫ ℟ Incli
naui cor meū.ſ. ad hūi
litatē. Inclinaui em̄.i.
hūiliaui cor meuȝ vt te
intelligere meruiſſem:
qꝛ ſuꝑbi non inclinant
cor ſuū in hūilitatē. Et
addit ad q̄d inclinaue
rit.ſ.ad faciēdas iuſti
ficatiōes.hoc ē tua mā
data.que ego ꝓpter re
tributiōem vite eterne
facere ꝓpria voluntate
decreui. a ℟ Iniq̄s
odio habui. nō naturā
q̄ hoīes erāt. ſ; vicia ⁊
pctā q̄bus legi dei ꝯtrij
fuerāt, quā ego diligo

ſicut tu p̄cepiſti vt ope impleā. b ℟ Ad
iutor in p̄nti. ſuſceptor: in ſeculo futuro.
℣ Adiutor: ptinet ad iplēda mādata. qm̄
ſine eius adiutorio: nec inchoari quicq̄ bo-
ni poſſum⁹. nec implere valem⁹. Uel ſuſceptor
qm̄ nr̄am nām aſſūpſit.

a dn̄o. q̄ remedio pn̄ie ſanari deſpiciūt ⁊ iu-
ſtificari. g ℟ Preuaricātes fuer̄t oēs
q̄ ante aduētū xp̄i erāt. qr ſub debito tenebā
tur p̄uaricatōis ade primi hoīs. ⁊ oēs ad in
fernū deſcēdebāt. Jō dilexi. ne in his p̄uari
catoꝛ appaream.

Et in verbū tuū ſpera-
ui. ℟ hoc ē in xp̄m
℣ qui ē p̄ſidiū ſūmū
c ℟ Declinate a me
maligni. hoc ſūt demo
nes viciaq̄ ⁊ pctā. q̄-
diu eni ipi tibi tēdicu-
las p̄parāt ⁊ ſuggeſtio
nes peſſimas: non po-
tes ſcrutari mādata dei
tui. ℣ nec ad ea ſcru
tanda idonei inueniri
poſſum⁹: niſi in eis to
tis anie viribꝫ occupe-
mur. ℟ vn̄ ſi volue
ris tu q̄z p̄fectaz agere
pn̄iam: ſegrega te a cō
ſortio oīm maloꝝ. ⁊ in
aliū locū fuge.
d ℣ Petit ſe ſcā co
hors effugatis p̄ſidiis a
dn̄o ſuſcipi vt poſſit e⁹
promiſſiōe ſaluari. Cū
dicit viuā: futurū tp̄us
oſtēdit: hic eni vere nō
viuit. vbi fragilitate
carnis peccatur. Expe
ctatio quoq̄ ſctōꝝ eſt:
celoꝝ regna. angeloꝝū
cōſortia p̄mereri. ⁊ qd̄
ſupra totū eſt: ipm̄ iugi
ter videre q̄ in beatoꝝ
ſolet ſp corde dulceſce
re. e ℟ Auxilium
rogat in aīa p̄pheta ſi-
bi venire de xp̄o. Ad-
dit ⁊ meditabor in iu-
ſtificatōibus tuis.
℣ cām reddit obſe-
quij. qr q̄diu in hoc ſe
culo ſum⁹ ⁊ a pctīs li-
beri eſſe nō poſſumus:
decet nos in iſta ſp iu-
ſtificatōe q̄ fit in cōfeſſione pctōꝝ pſternere ⁊
eius voluntatē meditari. f ℣ Merito ſ
ſpernūt a dn̄o. q̄ ab eius iuſtificatōe q̄ fit in
cōfeſſiōe pctōꝝ diſcedūt: eoꝝ q̄ppe cogitatio
iniuſta ē. ⁊ velle peccare. ⁊ iuſtiſſimo iudici
ſatiſfacere nolle: merito igit̄ ſupbi ſpernūt̄

Ame ⁊ ſaluus ero.
a INiquos odio habui
b ⁊ legē tuā dilexi. Adiutor
⁊ p̄ceptor meus es tu: ⁊ in
c verbū tuū ſupſperaui. De
clinate a me maligni: ⁊ ſcru-
d tabor mādata dei mei. Su
ſcipe me ſm̄ eloquiū tuū ⁊
viuā: ⁊ nō cōfuudas me ab
e expectatōne mea. Adiuua
me ⁊ ſalu⁹ ero ⁊ meditabor
in iuſtificatiōib⁹ tuis ſemp
f Spreuiſti oēs diſcedētes
a iuſticiis tuis: qr iniuſta co
g gitatō eoꝝ. Preuaricātes
reputaui oēs pctōres terre
h iō dilexi teſtionia tua. Cō-
fige timore tuo carnes meas
a iudiciis ÷ ei :- tuis timui.
H S Ain. fons ſiue ocu-
lus. ℣ S Mēbra dn̄i in
eternū viuentia petūt ſacre
incarnatōis aduētū. S il
le ei ſcꝫ xp̄c ē fons viuus q̄
q̄rit. iſte ocul⁹ mūd⁹ q̄ q̄rit
i FEci iudiciū ⁊ iuſticiā
nō tradas me calūniā
k tib⁹ me. Suſcipe ſuū tuū i
bonū: n̄ calūniēt̄ me ſupbi

b ℣ Precat̄ ſ ſan-
ctus ppl's cōfigi ſe tio
re dn̄i. vt moriendo vi-
uat. q̄ p̄us viuēdo mo-
riebat̄: felix qui clauo
iſto cōfigit̄. q̄ tali vul-
nere ſauciat̄: ipo clauo
cōfixus eſt. q̄ dicebat.
mihi viuere xp̄c eſt. et
mori lucrū. ℟ Ti-
more itaq̄ iudicij car-
nē deus cōfigit illius.
qui oēs cōcupias car-
nis crucifigēs: cū xp̄o
cōmori ⁊ cōſepeliri cu
pit. vt ſecū reſurgere et
cōuiuere eternalit̄ poſ
ſit. i ℣ Facit ei iu
diciū q̄ſq̄s iudicat cō-
tra ſe prauitates ſuas
ante examē domini iu
ſta execratōe ꝯdemnat
Sꝫ ne h̄ iudiciū adu-
latoriū magis q̄ veruz
putares addidit ⁊ iu-
ſticiā. qm̄ p illā nos iu
dicamus. q̄ñ delictorū
noſtrorū vindices ſu-
mus. Ne tradas me. pe
tit ppl's ſanctus ne tra
dat̄ pſequētibus ſe. i.
diabolo ⁊ ei⁹ miniſtriſ
q̄bus iō iraſcebant̄ im
mūdi ſpūs. qr videbāt
ſuaſiones ſuas ⁊ imiſ-
ſiones damnari.

k ℣ Dn̄i eni mīa ſu
ſcipimur. q̄ñ peccatoꝝ
noſtroꝝ cōpulſione p-
cutimur. Seruus eni a
ſerando dicitur: q̄ euz
captū dn̄i ſui manus miſerata ab iminētib⁹ in
teritu ſeruauerit. ⁊ iſte a picula aīe xp̄i miſe
ratōe liberat⁹ eius ſe ſeruū dicit. Ne calūniē
tur. i. imūdi ſpūs. q̄ nobis iprobe aduerſan
tur ⁊ nos calūniāt̄. qr ⁊ cū ipi nos decipiāt
tū ⁊ cū hoc nos ſp accuſant.

l ℭ Cordis eñ oculos dicit defeciſſe ꝓ-
pter aduentū xp̄i. quē tanto deſiderio expe-
ctabat: vt nullā requiē habere potuiſſet ex-
pectando. Salutare xp̄c eſt. Et in eloquium
iuſticie. i. euangelica verba. q̄ dicturus erat
pp̄lo credituro.

ta ſup oīa hec mandata dei dilexit. q̄ in his
aduētū dn̄i q̄ mundū redemit nūciatū inue-
nit. q ℭ Qui legē dei diligebat ſup au-
rū ⁊ gēmas neceſſe fuit. vt ad oīa mandata
eius direct⁹ apperet. ⁊ cōgruū fuit vt odiſſʒ
oēm iniquā viā. q̄ me-
ruit amare rectiſſimā:
iniqua eñ via ē q̄ nos
ducit ad vicia. recta: q̄
ad ſalutē trahit. ⁊ vir-
tutes idulgentiāq; tri
buit ⁊ ſalutē.

m ℭ Miam ſupra ſe
fieri petijt. q̄ iuſtū ē vt
iugiter rogeť q̄ ſi non
petať offendiť. Seruo
ſuo: q̄ ſtatim corruit q̄
alterius eē voluerit. et
vide q̄ iuſtificatōes ſe
doceri poſtulauit quaſ
iā deuotius accepit. ⁊ ꝑ
totū pſalmū frequēter
petit vno loco q̄ alio
ſe accepiſſe fateť. vt de
us q̄ dedit cōſernet. ⁊
q̄ petendi nūq; dʒ eſſe
faſtidiū: hanc eñ aſſi-
duitatē ⁊ orō dñica de
ſignat q̄ dicit. panē no
ſtrū quotidianū da no
bis hodie.
n ℭ Seru⁹ tu⁹ ſum
da mihi q̄ ſolit⁹ es do-
nare que iuſte ac fidu-
cialiter peteris. Ut ſci
am. i. vt accepta retine
am. Scire eñ illud eſt
q̄ in nr̄am noticiā ve-
niens nulla obliuione
deleť. Et q̄uis oīa ex-
pedientia cōtinuis p̄ci
bus ſint a dn̄o poſtulā
da. maxime tñ diuinaꝝ
ſcripturaꝝ intellectus
iugiter petēdus ē. qui
quanto plus ꝑcipiť tā-
to ſuauior inuenitur.
o ℭ Clamat pp̄ls fi
delis. tp̄s faciēdi. hoc
eſt vt mūdo appareas.
p̄tā diſſoluas. ip̄m dia
bolum ꝓſternas. addit
cām faciēdi q̄ petiuit
q̄ diſſipauerūt iudei le-
gē quā ille eis inuiola
biliť cuſtodire p̄cepit.
diſſipare eñ legē ē aliť
viuere q̄ lex p̄cipit. ⁊ facere q̄ lex damnat.
p ℌ Sicut eñ aurū cunctoꝝ metalloꝝ
p̄ciū p̄cellit. ita topaſi⁹ oīm gēmaꝝ ī ſe hn̄s
pulcritudies: oīm vincit honores. iō ꝓphe-

l Oculi mei defecerunt i ſa-
lutare tuū: ⁊ in eloquiū iu-
m ſticie tue. Fac cū ſeruo tuo
ſm̄ miam tuā: ⁊ iuſtificatō
n nes tuas doce me. Seru⁹
tuus ÷ſuʒ:· ego: da mihi in
tellectuʒ vt ſciam teſtiōnia
o tua. Tp̄s faciēdi dn̄e: diſſi
p pauerūt legē tuā. Jō dilexi
mandata tua: ſup aurū ⁊ to
q pazion. Propterea ad oīa
mādata tua dirigebar: oēʒ
viā iniquā odio habui.

H B Phe. os ab ore ſi ab oſſe. B Sctūs pp̄lus. aſſerit ſe apperuiſſe os ſuū ⁊ attraxiſſe ſpm̄: vt eius audiať orō. ℭ ⁊ iō lr̄a: vocabulū oris accepit. in q̄ ꝑuulus q̄ſq; ⁊ hūilis: introitū cordis aperit. ⁊ ſpm̄ diuine charitatis et pietatis imbibit.

r Mirabilia teſtiōnia tua
dn̄e: iō ſcrutata ē
s ea aīa mea. Declaratio ſer
monū tuoꝝ illuminat: ⁊ in
t tellectū dat paruulis. Os
meū aperui ⁊ attraxi ſpm̄:
q̄ mādata tua deſiderabā

r ℭ Diffinitōem te-
ſtimonioꝝ vno ꝟbo cō
plexus ē dicens mira-
bilia. mirabilia plane.
qm̄ ꝑ ea celeſtis virtus
hoībus terrenis inno
tuit. ⁊ noſſe dederūt ꝑ-
uulis. vn̄ angeli beata
delectatiōe ꝯpleť. Hec
ſꝑ ſcrutari lʒ. ⁊ aſſidua
meditatōe ꝑquiri. nō il
lud timeri q̄ dicit. al-
tiora te ne queſieris. ⁊
fortiora te ne ſcrutat⁹
fueris: altiora eñ dicť
nō p̄nt q̄ vt ꝑquireren-
tur edicta ſunt.
s ℭ Sermones dei
ſunt. quos iuſtoꝝ ꝓphe
tauit auctoritas. vt eſt
ecce virgo cōcipiet. Et
alibi. videbit oīs caro
ſalutare dei. iſtos ſmo
nes declarauit illūmi-
natōe aduentus ſui. q̄
ꝑ ip̄m manifeſta fcā ſūt
q̄ ſacris lr̄is tenebanť
abſcōdita. Paruuli ſť
nō etate dicti ſ; de ſim-
plicitate ⁊ hūilitate cō
ſcie. t ℭ Os eī dic
mētis introitū. q̄ tunc
apiť. qñ aliq̄d diſcere
curam⁹. Attrahit ſpm̄
. i. ꝟtutē faciēdi quā ꝑ
ſe nō poterat adipiſci:
attrahitur eñ ſpūs qñ
mens ſalutaris deſide
rij compleť affectu. et
incipit firma mente velle q̄ ante appetiuit
Quia mandata tua ardorem ſiquidem mā-
datoꝝ habuiſſe ſe: ideo enim apperuit os q̄
deſiderabat mandata.

v ℂ Frequēter dñs aſpicit iratus vt perdat. ſicut ſodomā. Aſpicit etiā ꝓpicius vt in munerибꝰ fecit abel. ꝛ ideo ne in ꝑtē ſuſcipet̃ aduerſam: adiunxit ꝛ miſerere mei. Judiciū quippe dei eſt. vt nomē ſuū diligētibꝰ largiatur auxilium mīe. ſic ꝛ ſm̄ illō iudiciū ſibi petit miſereri.

x ℂ Greſſus ſignificat motus aīe: nā ſicut ꝑ greſſus corpis de loco ad locū trāſferimur ita ꝛ in illis q̇buſdam paſſibus ſiue ad meliora ſiue ad peiora ꝓgredimur. Scōm eloquiū petit ſeſe ſācta cohors dirigi. i. ſm̄ iuſſa ꝛ p̄cepta. q̇bus obſeruatis fit vt nulla illi iniuſticia dn̄ari potuiſſet. Et vide q̄̄ caute petat. nō eñ petit vt a nulla iniq̄tate pulſet̃. qꝛ hoc cōmuni lege hic fieri non pōt. fieri ꝟo pōt. vt nō dn̄et̃ nō ſolū aliqua ſ; oīs iniquitas.

y ℂ Calūnie ſūt hominū ꝯ honorē veritatis cōtrouerſie vel iurgie requiſite q̄ſ merito cohors ſancta p̄cabat̃ a ſe auferri. vt amotis aduerſitatibꝰ mādata dei poſſ; indagare. Eſt eñ calūnia cōmētū aliq̄d piculoſe falſitatis obiectum. q̇d bonis ſꝑ hoībus ſtudio ꝑuerſitat̃ obȷ̄cit̃ vt recta cōſcientia actū ab eis decolorare ꝯātes. criminari valeant. vel breuius ℟ A calūnia eſt falſa criminis obiectio.

ʒ ℂ Deſiderat ſancta cohors ſaluatoris aduētū. cuius facie: illūinata ſunt tenebroſa peccata. ꝛ que vitā cōfert mortuis ꝛ certiſſima remedia deſperatis. Vel ita illumīa vt illuminatā faciē tuā nō velatā conſpicere poſſim. legē eñ moyſe ferente. in faciē eius iudei cōſpicere nō poterant. qꝛ velatis legē cordibus audiebāt. vultus eī moyſi fulgor erat legis. quē qꝛ iudei cōſpicere nō valebāt velabat vultū ꝛ ita reſpicere valuerūt: illud velū cordis hic auferri petit. vt claraʒ legis veritatē agnoſcere poſſit.

ꝛ ℂ Exitꝰ aq̄rū: ſignificat lacrimas copioſas: quas tunc ꝓfundimus: q̄ñ pctōꝝ nr̄oꝝ recordatōe mordemur. nam ſi mādata dñi cuſtodiremus. leticiā vtiq; haberemꝰ nō ardorē ploratōnis. Et vide qꝛ ꝑ oculos dicit ſatiſfactiōem veniſſe. ꝑ quos frequenter illecebras hꝰ ſeculi attrahimus. vt merito ꝑ illos culpa mundet̃. ꝑ quos ꝛ exceſſus admittit̃.

v Aſpice in me ꝛ miſererē mei ſm̄ iudiciū diligentiū no-

x mē tuū. Greſſus meos di-

rige ſm̄ eloquiū tuū: ꝛ non

dn̄et̃ mei omīs iniuſticia.

y Redime me a calūnijs ho

minū: ꝛ cuſtodiā mandata

ʒ tua. Faciē tuā illumīa ſup

ſeruū tuū: ꝛ doce me iuſtifi

ꝛ catōes tuas. Exitus aqua

rū deduxerūt oculi mei: q̇a

nō cuſtodierūt legē tuam.

℟ ℂ Sade. iuſticia. ℂ

B Chorus ſanctoꝝ. carnis ſue triūphatrix. ſm̄ hꝰ lr̄e nomē iuſticiā dñi ꝯfitetur. ꝛ eloquia eius ignita: cōtinua ſe dicit dilectōe venerari.

a Juſtus es dñe: ꝛ rectū iudicium

b tuū. Mandaſti iuſticiā te-

ſtimōia tua: ꝛ veritatē tuā

c nimis. Tabeſcere me fecit

zelus meus: qꝛ obliti ſunt

verba tua inimici mei.

a ℂ Juſtus es dñe. q̇ iubes pctōres ſe affligē vt eos debeat tua medicina ſaluare: iuſtū ē eñ. vt delinquēs ꝑ ſatiſfactiōem corrigat̃. ꝛ iuſticia dei hūili cōfeſſione declaret̃: ſuis eñ meritis putaret̃ datū ſi pctōr iugit̃ floreret illeſus.

b ℂ Mādaſti. i. p̄cepiſti. ſ. obſuari nimis. i. valde. teſtimōia ꝟo ſunt que ſub teſtificatōe ſūt ꝓlata. i. p̄cepta. hec cōtinēt iuſticiam ꝛ veritatem. iuſticiā q̄m equaliter omīa diſcernūt. veritatē qꝛ ꝓmiſſa retribuūt. ℟ Vel oīa que mandāſte te patimur: iuſta recta ac vera ſunt. qꝛ aut ꝓ peccatis nr̄is ingruūt. aut vt probati manifeſtemur eueniūt. A Vel dic teſtimonia dei. eſſe iuſticiā ꝛ veritatē. iuſtuʒ eñ ſe ꝓbat mandando ꝛ veꝝ. ꝛ ideo vult cuſtodiri nimis.

c ℂ Tabes eſt alicuiꝰ morbi contracta neceſſitas. que nos facit paulatim defluere. dū corporis ſoliditatē cōſumit quod ſibi accidiſſe teſtat̃. cum nō patiebat̃ ꝑfidoꝝ laceratōe violari legeʒ dñi. ꝛ hic zelus eſt bonus. quandoq; etiam in malo ponitur. vt ibi. zelus ꝛ inuidia comedit domū iacob.

d C Ignitū ē eloquium dñi. qꝛ purgat moꝛtaliū coꝛda: mūdana fece ſoꝛdentia. Vehemēter ꝛ vt hoc nō ad moꝛtē crederes ſ ad ſalutē addidit. ꝛ ſeruus tuus dilexit illud. vtiqꝫ diligebat qđ vitā cōferre nouerat ꝛ honoꝛē nō qđ moꝛtē afferret.

N Et ſicut eloquiū pceptoꝝ pctā cōſumit: ita peccantē ſi ꝯuertat̄ illuminat.

e N Iſte verſicul⁹ ad ppl'm xp̄ianū referēdus ē. q̄ prius ꝯtēptus ꝛ de domo pr̄is eiectuſ recolens iuſtificatiōes dei. primogenita prioris accipiēs: prioꝛ effectus ē. f C Diuerſus iuſticiā dñi ꝛ legeꝫ ab hoīm iuſticia ꝛ lege diſcernit. hoīm em̄ iuſticia quātacūqꝫ ſit tēpoꝛalis eſt. Iuſticia aūt dei in eternū manet: qꝛ quiſqꝫ eā cuſtodierit: et̄na felicitate gaudebit. ita vt ꝺ lege ſentiēdū. quicūqꝫ eā intelligere meruerit celeſti veritate complet̄. veritaſ ei legis xp̄c eſt.

g C Tribulatio et anguſtia: ſanctis viris magna ſūt munera. q̄a norunt ſe pōdere taliū ꝯpreſſos exudare pctā ꝛ tēdere ad gaudia et̄na. Inuenerūt me. q̄ſi expectantē. quaſi fixuꝫ ꝛ ad earū certamina p̄paratū. Subiungit ꝟo illud adiutoꝛium vn̄ ſe nouerat ī diuerſis paſſionib⁹ curatū dicens mandata tua ꝛc̄. qm̄ ſp̄ in diuīs ſcripturiſ erat animus occupatus.

h N Equitas teſtimonia dei ſunt. qꝛ eq̄ omnia diſcernūt. ꝓpterea viuificari ſe poſtulat. vt p eoꝝ intelligentia vitā poſſit capere ſempiternā. C Breuit̄ itaqꝫ definiuit teſtimonia dei eſſe equitatē in eternū cōtra tribulatōes ꝛ anguſtias. que tēpalia eſſe noſcūtur vt tali ſpe tēpales anguſtie ꝯtēnerent̄.

d Ignitū eloqutū tuū vehe-
mēter: ꝛ ſeruus tuus dile-
e xit illud. Adoleſcētul⁹ ſuꝫ
ego ꝛ cōtēptus: iuſtificatō
f nes tuas nō ſuꝫ oblit⁹. Iu
ſticia tua iuſticia in eternū
g ꝛ lex tua veritas. Tribula
tio ꝛ anguſtia inuenerūt me
mādata tua meditatō mea
h eſt. Eq̄tas teſtionia tua in
eternū: intellectū da mihi
H B Coph. vo- ꝛ viuā
catio C B Reuerēdiſſi
mus choꝛuſ. iuxta hui⁹ lr̄e
nomē: in toto coꝛde ſuo cla
mat ad dñm. iuſtificatiōes
eius ſedulus exq̄rens.

i Clamaui in toto coꝛ
de exaudi me dñe: iu
k ſtificatōes tuas req̄rā. Cla
maui ad te ſaluū me fac: et
l cuſtodiā mādata tua. Pre
ueni imaturitate ꝛ clamaui
qꝛ in ꝟba tua ſupſperaui.
m Preuenerūt oculi mei ad
te diluculo: vt meditarer
n eloq̄a tua. Vocē meā audi

i N Hunc clamoꝛē nō coꝛpoꝛee vocis. ſ ſpiritalis mētis ītellige. C Eſt ei iſte clamoꝛ deuote mētis affectus q̄ magna coꝛdis intentōe pfert̄. Cogitatōes illas em̄ exaudiuit altiſſimus que pia intentōe voluūt̄. In toto coꝛde dī. ne putares aliud cogitādū q̄ ſi clamat̄ ad dñm. In ſola em̄ religioſa cogitatōe dꝫ totus ſpūs occupari. ne mēs diuiſa nequeat qđ poſtulat impetrare. Et intēde q̄d clamat. nō diuitias honoꝛes. voluptates. ſed iuſtificatōes tuas req̄ram. nō lectōne tm̄ ſed ope. k C Clamaui ad te: ad illū ei clamat q̄ petitōem ſuaꝫ digne toto coꝛdis affectu effudit. Cū dicit ſaluum me fac: ī aīa vult intelligi nō in coꝛpe. nō em̄ coꝛpis ſalutem petere poterat q̄ libenter coꝛpoꝛeis paſſionib⁹ ſubiacebat. l C Preuenit imaturitate. q̄ſq̄ſ in annis puerilib⁹ anticipat modeſtiā ſenectut̄. ꝛ an̄ facit grauiſſimā mentē: quā poſſit annoꝝ nūeroſitate caneſcere. Quia ī verba tua. i. in filiuꝫ ſpare nō deſtiti. A Vel ī verba ꝓphetarū ꝛ dei. potētis facere qđ ꝓmiſit. ꝓmiſit enim in verbis ſuis redemptoꝛē miſſurū. m C Preuenerūt ocl'i mei: ſignificat oculos coꝛdis ante credidiſſe venturo in carne dño. quā eius irradiaret aduētus. xp̄c ei eſt dies. eiuſqꝫ aduētus ꝛ incarnatio diluculū eſt: diluculū em̄ initium dei ſignificat. Vt meditarer. cām reddidit cur ante diluculuꝫ mens eius ſurrexerit. nō vt agrū coleret. ſed vt dei meditaret̄ eloq̄a. n C Petit ſuaꝫ vocē exaudiri ſm illaꝫ m̄iam que ex miſeris btōs fecit, ex captiuis liberos, ex moꝛtuis

viuos. Qr aũt addidit viuifica me. cõfitetur ſe mortuũ eſſe lege peccati. viuificari eni nõ põt: niſi qui in ſe ꝓpriã nõ habz vitã. Qr vo dicit ſm iudiciũ intellige illõ quo ſupplicãtibus parcit. ꝛ ſe damnantes abſoluit.

Q viñ euidẽter cognoſcit᷑. ab antiqͣs mente ꝓſpectũ xp̄m. r A Vide hũilitatẽ meã ꝛ eripe me. Quãuis iſta vox videat᷑ martyrũ. tñ nemo eã a ſe putet alienã: q̃ in xp̄i corpore ꝯſtitut⁹. Et eripe me. Q ſcʒ de neceſſitate penaꝝ ꝛ de piculo mortis. q̃ qbus beati martires ſe liberari petũt. vl̕ de piculo peccatoꝝ. Quia legẽ tuaʒ I A Q ſcʒ qua dixiſti. Qui ſe exaltat humiliabit᷑. ꝛ q̃ ſe hũiliat exaltabit᷑.

o A Q Appropinquant eñi pſequẽtes: qñ poſt oĩa vſqʒ ad laceratões carnis videt᷑ accedere. I Iniqtate aũt appropinquãt .i. cũ iniqtate. H̃ ẽ iniq qm̃ patiebãt᷑ martires mala ꝑ bõis. A lege ãt iſti. ſ. ꝑſecutores longe ꝛc. qꝛ I A Q quãto ad ſctõꝝ penas appropinquabãt: tanto a lege dñi recedebãt. Si vo textus alicui⁹ habeat iniquitati vel inique idẽ ſenſus redit. q̃ eñi iuſtos pſequit᷑ ꝓpĩqt iniqtati ꝛ inique agit. p Q Dũ dicit ꝓpe es tu dñe. cõfitet᷑ eũ vbiqʒ pñtẽ. ꝛ eũ noſſe ſi puerſa gerimus. nec declinare eũ poſſe cum fugimus. vna ẽ ergo ſalus ad ipm feſtinare: queʒ nõ poſſis effugere. Et oẽs vie tue. inde⁹ hoc non põt loqui q̃ noluit credere veritati. pt vo dicere qui xp̄o credit ꝛ mandata eius cuſtodit A Etiã in tormentis ꝙ illa nõ imerito patiatur. ꝙ verũ ſit dei i hoc iudiciũ. Sic heſter. ſic daniel. ſic tres in camino. ſic oẽs ſancti cõfitẽtur. q Q Initio ſignificat a rudimẽtis ſeculi. qñ a iuſto abel nomen cepit eẽ ſanctoꝝ. q̃. innocẽs a nephario fratre in exẽplũ ſaluatoris occiſus ẽ. dicit eccleſia cognoui de teſtionijs. A ſcʒ qbus teſtatus es te daturũ redẽptorẽ ꝛ regnũ etnũ. Quia ineternũ fundata ſũt. A Q ꝙ pe que ad fundamentũ xp̄m ptinebant. ipſe eñi fundamẽtũ eſt. in quo oĩa dicta ꝛ ſcripta legis ꝛ ꝓphetarũ ꝛ euãgelij fundata ſunt.

ſm miam tuã dñe: ſm iudi
o cium tuũ viuifica me. Ap
propinquauerũt pſequẽtes
me iniqtate: a lege aũt tua
p longe facti ſũt. Prope es
tu dñe: ꝛ oẽs vie tue vitas
q Inicio cognoui de teſtio
nijs tuis: qꝛ in eternũ fun
H G Res. ca -daſti ea.
put.. C G Ppl̃s. vicioꝝ
victor. ſe petit viuificari.
qm̃ mãdata dñi ſũmo ſtu
dio exqſiuit. ꝑncipiũ q̃ʒ ver
boꝝ dñi teſtat᷑ eẽ vitatẽ: ꝛ
h̃ ẽ caput qꝺ pñs lr̃a oñdit
r R Jde hũilitatez meã ꝛ
eripe me: qꝛ legẽ tuaʒ
s nõ ſum oblitus. Judica iu
diciũ meũ ꝛ redime me: ꝓ
pter eloquium tuum viuifica
t me. Longe a pctõrib⁹ ſal⁹
qꝛ iuſtificatões tuas nõ ex
v qſierũt. Mie tue mľte dñe
ſm iudiciũ tuũ viuifica me
x Multi q̃ perſequunt᷑ me ꝛ
tribulãt me: a teſtimonijs
tuis non declinaui.
y Vidi preuaricantes ꝛ ta

s A Q Petit chorus ſanctoꝝ iudicium ſuũ. i. cãm qua ſe tribulant ꝛ pſequunt᷑ iniuſte demones a dño iudicari. ꝛ ſe ab ipſis redimi. Addidit ꝓpter eloquiũ tuũ. Q illud. ſ. vbi ꝓmittit. qui credit i me non morietur. t I Q Merito ergo a ſalute facti ſũt lõge iudei qui reſpuerũt ſalutis autorẽ. ꝛ iuſtificatões legis nõ intelligebant. qꝛ xp̄m in eis nõ agnouerũt. A vel etiã a quibuſlibet pctõribus legẽ dei ſpernẽtibus longe ẽ ſalus. v Q Miſeratões domini ſunt. ꝑ quas afflictis ꝛ ſaucijs diuerſis modis ſubuẽire digna tur. Scõm iudiciũ tuũ viuifica me. I Re inueniat᷑ in me qꝺ iudiciũ mortis aſſumat. Q qꝛ nec ſine iudicio miſeret᷑. nec ſine mia iudicat. iõ qñ miſeret᷑ iudicat ꝛ qñ iudicat miſeret᷑. x Q Narrat ei iniurias ſiue pſecutões vnde numerus electorũ creſcit. verũ inter oĩa: nullatenus ſe a teſtimonijs dei declinaſſe teſtat⁹ eſt. y Q Vidi aliquos in pſecutõibus fidẽ quã tenuerũt abnegantes. qꝺ cohortẽ aſpiciens affligebatur dolens ſe ſocios fidei perdidiſſe. ꝙ vnde tabeſcebat oſtẽdit, quia preuaricatoꝛ

nequaqꝫ eloquia euangelica cuſtodiuit. ſ. q
pſeuerauerit vſqꝫ in finē ſaluus erit. R
Vel iudei ꝑuaricantes ſīt. q ⁊ dixerūt ad moy
ſen. oīa quecūqꝫ dixerit dn̄s faciemus ⁊ non
fecerūt. Et nos in baptiſmo dyabolo ⁊ opi-
bus eiꝰ renūciantes. et
renūciata faciētes: pre
uaricantes ſumus. d q
ſancti vehemēter dolēt
3 ¶ Bene dicit dile
xi mandata. ſ. martirij
penas. vſqꝫ ad mortē ꝑ
ferendo: dn̄s eī aīoꝝ
qualitates gratius re-
ſpicit qꝫ cruciatuꝫ car-
nis. optet ꝙ hilarē mar
tyrē eē. Merito ergo vi
uificandū ſe petebat in
beata vita a dn̄o. q vi-
tā huiꝰ ſeculi ꝓ vera re
ligione ꝯtēpſerat.
⁊ ¶ Illud principi
um mihi videt̄ ſignifi-
care initiū ſcripturarū
diuinarū. ſ. In princi-
pio creauit deus celū ⁊
terrā. Illud eīn princi
piū verboꝝ dei: ꝓbat̄
eſſe ꝑfectio totius veri
tatis. ⁊ ſicut in princi-
pio vera ē ſcriptura. ita
in fine. veritas eīn q a
principio vera loquit̄.
etiā verba ſua vſqꝫ ad
finem vera oſtendit di
cens. celū ⁊ terra trāſi-
bunt verba aūt mea nō
tranſibunt. Judicia vo
iuſticie ipſius erūt ſine
dubitatōne ꝑpetua. qm̄
eius ſniam nec tp̄s ali
qd mutabit. nec res vl
la ſubuertit. Judicia vo
illa putat. qn̄ dicet̄. ve
nite benedicti p̄ris mei ⁊c. ⁊ ite maledicti in
ignē eternū. hec iudicia in eternū fixa mane
būt. Sic in vno verſu. inicia nr̄e fidei ⁊ ad-
huc ventura cōcluſit oīa in veritate cōplen-
da. A Vel verba tua a veritate tua eterna
ꝓcedunt. ⁊ ita eoꝝ principium eſt veritas. ⁊
qm̄ ab illa veritate ꝓcedūt. veracia ſūt ⁊ ne
minē fallunt. ⁊ qm̄ neminē fallūt. ⁊ eis ꝓnū
cianf iudicia iuſticie tue. ſ. vita iuſto. pena
ipio. ī eternū erūt iſta iudicia iuſticie tue ve

deſcebā: q̄ eloquia tua nō
3 cuſtodierūt. Vide qm̄ mā
data tua dilexi dn̄e: in mīa
z tua viuifica me. Pricipiū
verboꝝ tuoꝝ veritaſ: ī eter
nuꝫ omnia iudicia iuſticie
tue. H B Sin dentes.
C B Sanctorū cetus. ꝑ
ſecutōes ſeuientiū ꝓ chari
tate dn̄i ſibi dicit eē gratiſ
ſimas. B Dentes aūt qs
hꝰ lr̄e nomen exprimit. vel
ſanctoꝝ itellige q dn̄m lau
dant. vl̄ ꝑſecutoꝝ de qbus
dr̄. filij hoīm dētes eoꝝ ar
ma ⁊ ſagitta.

a PRincipes ꝑſecuti ſūt
me gratis: ⁊ a verbis
tuis formidauit cor meum
b Letabor ego ſuꝑ eloqa tua
ſicut q inuenit ſpolia mul-
c ta. Iniq̄tatē odio habui et
abominatus ſum: legē aūt
d tuā dilexi. Septies in die
laudē dixi tibi: ſuper iudi-

ra: ⁊ manebūt in eternū hi in vita. iſti in pe-
na. a ¶ Principes hic ꝑſecutores debe
mus accipe. ſic eīn ⁊ diabolū principeꝫ dici-
mus. qui ſibi primatū in ſceleribus vēdica-
uit. Gratis: q̄ ſancti martires nec eis tribu
ta dari ꝓhibuerūt nec
obedientiā ſubtraxerīt
verūetiā ꝓ eis orauerīt
Illi quoqꝫ nō timētes
eoꝝ ꝑſecutōem dei for
midabant ꝑterire ꝓce-
pta. vn̄ ſubdit. Et a ver
bis tuis formidauit.
R Formidauit a ver
bo illo q ait. q me nega
uerit corā hoībus. ne-
gabo ⁊ eū corā p̄re meo

b ¶ Ipſe deniqꝫ po
pulus xp̄ianus letatꝰ ē
tanqꝫ q inuenit ſpolia
multa: qn̄ eloqa dei iu
deis non credētibꝰ ad
vtilitateꝫ ꝓprie ſalutis
eripuit. Eloquia quo-
qꝫ ſunt dei. R qui
bus dixit. Cū vos ꝑſe-
quētur ⁊ maledicēt. et
dicent oē malū aduer-
ſum vos mētientes. ꝓ
pter me gaudete: ⁊ to-
tū euangeliū eloqa dei
ſunt. ¶ ⁊ oēs ſacre
admonitiōes.
c ¶ Dicit ſe odiſſe
iniquitatē. qd fas eſt.
nō hoīem iniquū: atqꝫ
eā ſic abominatā fuiſſe
vt longe redderet eam
a ſe alienā. qtūs legem
dei ꝑfecta volūtate di-
ligeret. d R Se-
pties laudat deū ꝑ diē
cuius mens ꝑdurans ī
pleno ſplēdore: ad illū ſeptimū diē feſtinat.
qui eſt ſabbatū ſabbatoꝝ. i. requies eterna.
¶ Vel ad lr̄am horas ⁊ vices ſeptē qbus
eccl̄ia deū laudat ſignificat. ſ. matutinā. ter-
ciā. ſextā. nonā lucernariā. cōpletoriā ⁊ no-
cturnas. A ¶ Vel oē tp̄s ſignificat. vt ē
dictū alibi: benedicā dn̄m oī tp̄e. Sup iudi-
cia. ¶ q̄ ꝑcīt vicꝫ ſupplicāti. ⁊ ſic piꝰ hu
milibus ē. vt nō ſolū culpas dimittat ſꝫ etiaꝫ
ꝓmia eterna eis largiatur.

e ℂ Scilicet mentis. ⁊ puritas ⁊ fidei copia ceterū tribulatiōib⁹ in hoc mūdo ſbiacet q̄ legē diligit ⁊ ſe famulū dei ꝓfitet. in q̄b⁹ tranquilla mente manet. ℣ Et nō ē illis ſcādalū. ſ. lex dei. i. nō ſcādaliſant̄ ī lege vbi eā nō intelligūt ſʒ potius venerant̄ ⁊ ſe nō intelligere ⁊ magnū aliqd latere ibi affirmāt. Nec etiā eſt diligētib⁹ dei legē ſcādalū q̄cq̄d hoīes agant. i. nō ſcandaliſant̄ in malis hominū opib⁹ vt cadant. etiā ſi religioſos peccare videāt ipi nō peccāt

f ℟ ℂ Expectabāt aduentū xp̄i ſancti patres veteris legis. Et mandata eius dilexerūt id eſt deū ⁊ ꝓximū diligebāt. Expectant ⁊ iuſti noue legis ſalutarē xp̄i ſcōꝫ aduentū. vt ſecū in gloria coronent̄. expectat ergo tota eccleſia (q̄ dei mādata diligit) ieſum dn̄m ſalutare oīm.

g ℂ Cuſtodiuit ad tollerantiā ptinet martirij. ℣ Cuſtodiūt̄ eī dei teſtimonia. dū ſ negant̄. hoc eſt martirū officiū. ℂ Dilexi vero ad caritatē ptinet tormentis oībus fortiorem. q̄ flāmas vincit gladioſ ſupat et celeſti virtute. cūcta tranſcendit. Jō aūt vehemēter dicit. q2 pfecta dilectio nō hꝫ modū ſ toti⁹ animi niſib⁹ explicat̄. ita vt nec tpe aliquo ceſſet noc aī corpe lenteſcat.

h ℟ Seruat mandata ⁊ teſtimonia q̄ vias dei recto curſu incedit. nec q̄cq̄ in actu vl̄ dctō aūt cogitatu agit qd diuīe ɔtēplatōe habeat idignū. q2 oīnes vie mee. ℂ Jdeo ſe dicit ſeruaſſe mādata. q2 oēs vias ei⁹ dignatus eſt dn̄s intendere. vt nō ſuis virib⁹ ſ diuine potētie ſuū poſſe deputaret. fuiſſent eī vie ei⁹ ceca nocte cōfuſe. niſi verū lumē eas dignaret̄ aſpicere. negat ḡ ei errorē ꝑualere potuiſſe. q̄ ſe ꝓfitet̄ reſpicere auctorē lumīs.

e cia iuſticie tue. Pax multa diligentibus legem tuam: ⁊ non eſt illis ſcandalum.

f Expectabam ſalutare tuū dn̄e: ⁊ mādata tua dilexi.

g Cuſtodiuit aīa mea teſtionia tua. ⁊ dilexit ea vehem

h ter. Seruaui mandata tua ⁊ teſtimonia tua: q2 oīnes vie mee in cōſpectu tuo.

ℂ Thau: ſignū. vel cōſūmatio. ℂ ℬ Sctōꝝ chorus. quātū ad finē pſalmi vicin⁹ eſt: tm̄ ſe xp̄o deſiderat ꝓximari: atꝫ iō aduentū dn̄i ſaluatoris deſiderans: petit vt ouem ꝑditā reuocare pietati ſue munere digneť: ℬ Jp̄e eſt ergo nobiſ: oīm ɔſūmatō virtutū q2 q̄cūq̄ eū videre meruerit: nil vltra q̄rere habebit. ipſius eſt ſignū. q̄ redēpti canim⁹. Signatū ē ſup nos lumen vultus tui dn̄e

i Appropinquet depcatio mea ī ɔſpectu tuo dn̄e: iuxta eloquiū tuū da

k mihi intellectū. Jntret poſtulatio mea ī ɔſpectu tuo: ſm̄ eloquiū tuum eripe me

l Eructabūt labia mea himnū: cū docuerī me iuſtifica

i ℂ Cū petit cohors ſctōꝝ orōnē ſuā cōſpectui dn̄ico ꝓpinquare. oñdit multū eſſe longe ab eodē deo pn̄tiā peccatoꝝ. qm̄ illi nulla fiunt ꝓxima. niſi q̄ fuerint ſctītate purgata. petit itaq̄ vt ſm̄ eloquiū dei ſapiat. ne vanitate ⁊ ꝑuerſitate hūane prudentie ſubmergat̄ ℣ Vel ſm̄ eloquiū. ſ. ꝓmiſſū. ꝓmiſit eīm. intellectū tibi dabo ⁊ inſtruā te ℟ Da mihi igr̄ talē ītellectū vt nihil aliō ꝙ qō oꝛ erorē ℂ Nō eīm intellectū mundanū petit.

k ℂ Gradatim aſcēdit ſctā petitō. nā q̄ aī dixerat appropinquet nūc dicit intret. pri⁹ eī fuerat vt appropinquaret. deinde vt ad cōſpectū dei ītrare potuiſſet qtūs oīa ꝑ ipſius grām cognoſcam⁹ īpleri. Et nihil applicem⁹ hūane virtuti. ⁊ q̄ aī dixit ſm̄ eloquiū tuū da intellectū h dic̄ eripe me ēt. ſ. ſm̄ affectū vt ſupna deſiderē.

l ℂ Eructabūt labia hymnum. qñ ſpū dei repleta ad ſupnū intellectū diſpōit̄ ſmo ſēſus diuini. Cū docuerī me ꝓmittit enim gratiam ſue deuotiōis cūm dn̄i dona ſuſcepit. ℟ Si eīm per purā ɔſciaꝫ reſerata fuerint a te labia mea. tunc dignum laudationis proferunt

t

m tiones tuas. Pronūciabit
lingua mea eloquiū tuum
qꝛ oia mādata tua equitas
n Fiat man⁹ tua vt ſaluet me
o qm̄ mādata tua elegi. Cō-
cupiui ſalutare tuū dn̄e: et
lex tua meditatio mea eſt.
p Viuet aia mea ⁊ laudabit
te ⁊ iudicia tua adiuuabūt
q me. Erraui ſicut ouis q̄ pe
rijt: querere ſeruū tuum qꝛ
mādata tua no ſū oblitus.

Cāticum graduū

Cantica graduum: cantica
aſcenſionū ſūt quib⁹ ad ſu
perna cōſcēdit: ꝓpheta cla
mat ad dn̄m: vt liberet ab
iniq̄s: vehementeꝗ affligit
qd̓ in hac vita diuti⁹ cōmo
rans: maloꝝ ꝯmixtiōe pre
grauat. Pſ. cxix.

a AD dn̄m cū tribularer
clamaui: ⁊ exaudiuit
b me. Dn̄e libera aiam meā
a labijs iniquis ÷ ⁊ :- a lin-
c gua doloſa. Quid det tibi

hymnū. m Nihil eſt eni̅ aliud in elo quijs tuis dn̄e. niſi pax ⁊ equitas. ⁊ vita. hoc corde credā. hoc labijs loquar. hoc lingua ꝓnunciē. Nimis eī culpabile eſt relict̄ diuinis eloquijs. ad ineptas mūdi fabulas ⁊ ocioſa verba trāſire. q̄ nō ſolū nō ꝓſunt ſ; ⁊ obſunt. dn̄o dicente de oī vbo ocioſo reddent hoīes rationem.

n Dum dicit fiat man⁹ tua. deſignat dominū ſaluatore p quē facta ſūt ⁊ regunt vniuerſa. poſtulat g̃ venire dn̄m ſaluatorē. Qꝛ aūt dicit elegi mandata tua oia ſe picula ꝓpt amorē dei poſtpoſuiſſe teſtat.

o A Salutare patris xp̄s eſt. q̄ nos ſaluauit. hūc ⁊ veteres ſācti cōcupierūt. ⁊ nūc eccleſia cōcupiſcit videre eternal̄r in dextera patris. Jdō eī legē tuā ſp meditor. qm̄ ī ea video quē expecto.

p Promittēs eccleſia aiam ſuā ineternū viuere quā nouerat ſalutarit̄ crediſſe laudabo inquit te cantico ſcz nouo qd̓ hō ille ſalutariter innouat⁹ canere debet. Judicia vero illa dic̄ ſe adiuuare. q̄ ſe ī famul̄ ſuis facturū ꝓmiſit. ſ. venite bn̄dicti patris. Tūc eī ꝑfecte credit ſe adiuuādū. qn̄ erit iuſtoꝝ nūerus ad dexteram collocand⁹.

q Vox illa eccl̄ie ē ⁊ oīm electorū ſicut ⁊ tot⁹ pſ̄ iſte. Ait eī ille hō generał̄r: q̄ in adam errauerat ⁊ ad caulas dei ꝑ ſe redire nō poterat qm̄ mun⁹ illud ſapiētie ꝑdiderat qd̓ habebat. erraui. q̄ſi a via tua diſceſſi. ⁊ vicioꝝ inuias ſolitudines cec⁹ intraui. Sicut ouis. ouis iſta vnica ē cūctoꝝ fideliū ꝯgregatio. Et bn̄ dictū ē q̄ perierat: vt agſceres illā miam dei fuiſſe reparatā. Querere. criſto dn̄o dr̄. qm̄ te hūana imbecillitas nō pōt ꝯquirere. Addit̄ quoqꝫ reqſitiōis cā. qꝛ mādata ⁊c̄. qm̄ iſte iuſte requirit. q̄ mādata dei nō ꝓbat oblitus.

Oratio.

Palma toti⁹ btitudinis deus. q̄ fideles tuos vt in lege tua ambulent. teſtimonia tua ſcrutent. mandata cuſtodiant. ſalubris ꝓui ſor īformas. cōcede nobis iuſtificatiōes tuas toto corde querere eloquia intelligere. mirabilia ꝑdicare. vt q̄ hacten⁹ q̄ſi ꝑdite oues errauim⁹. tuis pijs hūeris reſtituti ꝑadiſo gloriemur. Qui.

Noui quidē tituli ⁊ mirabiles inchoant Cāticū graduū. cū gradus audim⁹ in pſalmiſ nō corporeis greſſibuſ ſuſpicemur ſubeūdos. ſ; ment̄ accipiam⁹ aſcēſum. idō eī ꝑmiſſū ē cāticū. vt hoc poti⁹ ad ſuē ꝓuectū applicare debeamus. Et grad⁹ iſti hūilitatiſ ſūt aſcenſus quoꝝ prim⁹ eſt relictio ⁊ cōfeſſio pctōꝝ. A nihil eī aliō in iſtis cāticis docemur q̄ aſcēdere ī corde. ī affectu bono. in fide ⁊ ſpe ⁊ caritate. in deſiderio vite eterne

a Prim⁹ itaqꝫ gd⁹ vtutū icipit. in q̄ ꝓpha ꝯfeſſiōe lacrimabili petit ſe de mundi iſti⁹ tribulatiōe liberari. Quapropt ⁊ auditū ſe dicit. qm̄ ī tribulatione clamauit. dn̄s eī neſcit differre. quē cōpūcto corde ſibi ſēſerit ſupplicare. Que vo ſit tribulatō a q̄ ſe liberari petit ſubdit. dn̄e libera aiaz meā ⁊c̄.

b Petit ſe liberari ꝓpha ab iniquis ſuaſiōib⁹ vn̄ hūanū genus corruit. nā cū veniſſet ſerpēs ad euā dixit ꝑ labia iniqua. cur n̄ māducet̄ de hoc ligno? Cūqꝫ illa rn̄diſſet a deo fuiſſe ꝓhibitū. ait ꝑ linguā doloſā. māducate et eritis ſicut dij.

aut q̇d apponaẗ tibi ad lin
d guā doloſā. Sagitte potē
tis acute: cū carbonib⁹ de
e ſolatorijs. Heu mihi qꝛ in
colatus me⁹ ꝓlongat⁹ eſt:
habitaui cū habitātib⁹ ce
dar: multū incola fuit aīa
f mea. Cū his q̄ oderūt pa
ce erā pacific⁹ cū loquebar
illꝭ ipugnabāt me ÷ gratꝭ:
Cāticū graduū. Pro
pheta ad ſanctoꝝ merita
oculos eleuās petit eoꝝ
adiuuari p̄cib⁹ ne mēs ei⁹
hoſtili impugnatiōe ſuccū
bat. indubitāter ſibi ꝓmit
tens: qḋ ſe itegre poſtula
re cognoſcit. Ps̄. cxx.
a Leuaui oculos meos
in montes: vn̄ veniet
b auxiliū mihi. Auxiliū me
um a dn̄o: q̇ fecit celū ⁊ ter
c rā. Nō det in cōmotionez
pedē tuuz: neq̧ dormitet q̇
d cuſtodit te. Ecce non dor
mitabit neq̧ dormiet: qui
cuſtodit iſrahel.

c Reuertiẗ ꝓpha ad interrogatiōz ſuā q̄rit ꝯtra facin⁹ tā imaniſſimū q̄le remediuz ſibi crederet eē p̄ſtādū. ſ; ne tardaret xp̄i auxiliū. medicīa ſequiẗ poſtulata. verſu ſeq̄nti

d Ecce illḋ remediū īuenit. qḋ labia iniqua deſtruat. Sagitte potētis acute. verba ſcē diuine legꝭ. q̇b⁹ corda aduerſātiū velut q̇buſdā iaculis trāſſoranẗ. Carbones deſolatorij ſ; ē digne cōpūctiōis q̄ ſolitudinē ⁊ deuaſtationē ⁊ deſolatiōz in mēte facit pctōꝝ ⁊ purgat liuorē pctōꝝ. M vel carbōes iſti ſūt exēplaris vita ſctōꝝ.

e Heu. ſermo dolētis ē. q͛ h⁹ mūdi ꝓlixitate fatigeẗ. quā q̄relā ſctōs habuiſſe n̄ dubiū eſt. Incolat⁹ ſig̃t peregrinatiōez. incola ē ei q̇ ad tp̄s terrā colit alienā ⁊ a p̄ria ſua longe diſiūct⁹ ē. qḋ de illꝭ merito d̄r q̇ꝝ ꝯuerſatio in celis ē. Cedar hebreū. interp̄taẗ tenebre ⁊ ſignificat p̄n̄tē mūduz q̇ malicia regnat. ⁊ amatores ip̄i⁹. tenebroſis actib⁹ inuolutoſ. Multū incola fuit. qꝛ ſctōꝝ mens hic incolatū patiẗ. vbi ſub nullo gaudio h̄itare cognoſciẗ.

f Ille eī odit pacē q̇ nō amat xp̄m. Erā pacific⁹. cū pacis. ſ. inimicis. illḋ implēs euāgelicū. Diligite inimicos vr̄os. Loq̇baẗ etiā pacific⁹ nō iniuriās. ſ; ipugnabaẗ gratꝭ. dum cōtētiōes fallaces pateręẗ ab inflāmata iniquitate. Oratio.

Tribulationū nr̄aꝝ optīe mitigator de⁹ libera aīas fideliū a labijs detrahētiuz iniq̇ꝝ vt adiutorijs ſpiritalib⁹ p̄munite. nullis impugnatiōib⁹ aggrauēnẗ. Per.

Cāticū ad ſciām ꝑtinet. g̃duū ſ̄o ad actione. Ille eī bn̄ ābulat. q̇ ⁊ cātat cū ſciā ⁊ ꝓfectione g̃duū. i. eccl'iaſtica op̄atione gradiẗ.

a Ad ſcōm gradū iuſt⁹ iſte venit. ī quo poſt hūilē pctōꝝ ꝯfeſſionē ⁊ tribulationē auſus eſt leuare oculos ad mōtes. Oculos ſuos ꝓpha leuaſſe ſe dicit hoc ē ad ꝯtēplatiōz aliquā ſe oſ̄dit fuiſſe ꝓuectū. Spiritaliẗ oculos cordis ſeu ad ſctōſ viros. ſeu ad libros diuinos vꝉ ad ſublimes angelos credaẗ eleuaſſe. q̇ magnitudine ⁊ firmitate ſua vere mōtes ſūt. vn̄ etiā cōpetēs expectaẗ auxiliū. S; ne forſitā ſpē nr̄am ſolū ī ſctōs poneremꝰ conſequēter. vn̄ nob̄ veraciẗ venire poſſit auxiliū ſequēs verſus oſ̄dit.

b Auxiliū meū a dn̄o. ⁊ ne putares alterū dn̄m. q̇m̄ h̄ equiuocū nomē ē. dicit q̇ fecit celū ⁊ terrā. ſignificās verbū ꝑ qḋ facta ſcōīa ab illo eſt verū auxiliū a quo eſt ſctīs vt nobiſ auxilieẗ.

c Pes enī ꝑ vltima corpis q̇ mētꝭ impio nos ꝑmutatōne locoꝝ trāſponēs ſig̃t cogitatiōes nr̄as. ꝑ q̄s in bonas malaſq̧ ꝑtes accedimꝰ. hos pedeſ optat ꝓpheta ne lubricatiōe pctōꝝ vertāẗ ne ſtante corꝑe. ruinaꝝ ſuſtineat ī corde. Dormitare d̄r deus. q̄n̄ noſ in ei⁹ fide deficim⁹. in q̇ ei⁹ fides nō dormit. vigilat xp̄s. dū q̄ nos ī fide deū nō reſpicim⁹: nobis ei⁹ defenſio ſubtrahiẗ.

d Si fueris iſrꝉ. i. vir deū vidēs nō dormitat tibi de⁹. Ergo ſupra eos q̇ deū pura mente vident. de⁹ nō d̄r dormitare. q̇a reuera talis in nobis aſpect⁹ eius redditur. q̄lis in ip̄o fuerit noſtre mentis intuit⁹. iſrꝉ enī̄ interp̄taẗ. vir videns deū. Igiẗ q̇ in eū recte credit. erit veraciſſimus iſrꝉ. cui de⁹ nō dormitabit cuſtodiens eum.

e R Dn̄s cuſtodit te. ip̄e qui fecit celū ꝛ terrā. qꝛ dij q̄ eā nō fecerūt pereūt ex ea. Dominꝰ ꝓtectio tua ſup manū dexterā tuā. Ille te ꝓtegit. ne opus tuū dexterū. i. bonū. ꝑs impediat inimica. i. diabolꝰ. ꝑ dexterā igiť hic ſpiritualia bona intelligūť. q̄ ꝑ ſiniſtra. i. tꝑalia impediunť niſi deus cuſtodiat.

f R Juſtus nec in ꝓſperiť vri. i. eleuari valet nec in aduerſis deijci vite ꝑntis ꝛ vide idē qd̄ in ſole ꝛ luna ſigť. ꝑ diē noctēq̄ſ ſignificari. M C Aľ vri ſcādaliſari intelligiť. qui igiť nec in bonis nec malis actibꝰ ꝓximi ſcādaliſať. non vriť nec die nec nocte.

g R Dn̄s cuſtodit te ab oībꝰ inſidijs inimici. Cuſtodit aīaꝫ. ne ei ꝑs dn̄eť aduerſe ꝑtā tis. ꝑ malū igiť hic accipe. nō tꝑalia corꝑis incomoda que amatoreſ huiꝰ ſeculi eſtimāt eſſe grauiſſima ſed illō malū qd̄ diuinā gratiā tollit. aīam ꝑdit. deꝰ ei ꝑmittit ſctiſſimos etiam viros. doloribꝰ ingentibus cruciari. aīam vero cuſtodit iō addit cuſtodiat ꝛc̄.

h C Dn̄s cuſtodiat introitū. hoc eſt ď martiribus dictū. quoꝝ introitꝰ a dn̄o cuſtodiendus eſt. ne aut violentia tormentoꝝ cedant aut blandimentis ſeducanť. Et exitū. ibi eſt tota ꝑfectio. qn̄ vſq̄ ad finē vite ꝑmanet in eis xp̄a cōfeſſio. Ex hoc nunc ꝛc̄. qm̄ quicunq̄ ꝑſeuerauerit. eterna bn̄ficia poſſidebit. R id eſt nō ſolum in hac vita cuſtodiť ſed et poſt ab eterna pena.

e Dn̄s cuſtodit te: dn̄s ꝓtectio tua ſup manū dexterā
f tuā. Per diē ſol nō vret te
g neq̄ luna ꝑ noctē. Dominus cuſtodit te ab omi malo: cuſtodiat aīam tua ÷ do
h minꝰ :· Dn̄s cuſtodiat itroitū tuū ꝛ exitū tuū: ex hoc nūc ꝛ vſq̄ in ſeculum.

C Canticū graduū. C B Gaudet ꝓpheta ſe cōmonitū. ad ſupnā irl̄m eē venturū. vbi iā ſcti ſecura ꝓſperitate cōſiſtūt loquiťq̄ ad ciues irl̄m: pacis eis abūdāciā optans. Ps. cxxj

a Letatꝰ ſum in his q̄ dicta ſunt mihi: i domū
b dn̄i ibimꝰ. Stantes erant pedes noſtri in atrijs tuis
c ✱ irl̄m :· Hierl̄m q̄ edificať vt ciuitas: cuiꝰ ꝑticipatio
d eiꝰ i idip̄m. Illuc ei aſcenderūt tribꝰ tribus domini

eleuat ad montes oculos. verū ſpe cōcepta. letať ſe iturū ad montes ꝛ ſctōꝝ ſocietateꝫ ꝛ celeſtē irl̄m. C Querendū xp̄o eſt. q̄d ad ꝓphetā hec dixit. quibꝰ ſe letatū eſſe teſtať. vicꝫ ſp̄ūſſctūs. q̄ cordi eiꝰ tacita voce loquebať nō ſermone. ſed diuino ſpiramine. R Aľ dicta ſť i ꝓphetis ꝛ lege ꝛ apľis. C Domus hec iuſtos tm̄ recipit. angelos cōtinet. q̄ ē celeſtis irl̄m i q̄ creaturaꝝ oīm autor ꝯſpiciť. b C Dicit ſe ꝓpheta ſtare in illa celeſti domo ad quā deſiderat ſūmo ſtudio ꝑuenire. ibi eī ſtať. vbi ſꝑ firma volūtate cōſiſtiť. Atriū ē introitꝰ domꝰ in q̄ ꝑmanere nequeūt hitātes. Hic aūt atriaꝫ ꝓ interioribꝰ ponunť ꝛ pars ꝓ toto.

c C Edificať plane celeſtis irl̄m q̄tidie viuis lapidibꝰ. i. martiribus. cōfeſſoribꝰ. ꝛ qui dn̄o ſincera mente deſeruiunt. Addit xp̄o. vt ciuitas. q̄tinꝰ ſilitudinē ciuitatis in illa eſſe mōſtraret. Nā cum ſit oīs ciuitas dicta a ciuibus. illa tm̄ veriꝰ ciuitas ď q̄ vnanimes ciues cōtinet. Cuiꝰ participatō ꝛc̄. M C id eſt ciuitatis ip̄iꝰ participatō ē i dn̄m ſaluatorē q̄ ē ꝓprie id ip̄m qd̄ ſigť eternitatē. q nunq̄ deſinit eē qd̄ eſt ꝗ ſꝑ vno eodēq̄ mō eſt virtus indefecta. vn̄ ꝛ ſupra dixit. Tu aūt idē ip̄e es ꝛ moyſi ait ego ſū q̄ ſū. q̄ ꝓpť ſoli creatori cōuenit eē idip̄m.

d C Dicēdo illuc ſigť citatē irl̄m ad quā beati ſꝑ aſcēdūt. q̄ iugi exercitatōe ꝓficiunt Tribus. i. ſancti. q̄ xp̄m deū eē cōfeſſi ſūt verū vt vero ab infidelibꝰ tribꝰ iſtas ſegregaret addidit tribꝰ dn̄i. q̄ eiꝰ nō diceréť niſi pura mente credidiſſent. aľs ei tribꝰ. nō credētes. ſ. ꝯſtat eſſe diaboli. verū q̄les eſſent iſte tribꝰ dn̄i breuiter indicat dicēs teſtimoniū

Oratio.

Protege plebē tuā n̄ dormitās neq̄ dormiens dn̄e deꝰ. iſrahel ꝓtector. ꝛ neutra murſꝑ diem. tu nos a ſcandalis huius mundi defende. Per.

a M Venit ad terciū gradū q̄ iā nō ſolum

iſrahel hoc eſt ipſius vl' ipſi iſrl' vl' qđ eſt ipſe
iſrl' hoc ē ꝙ teſtimoniū p̄bent ſctītati. i. ſibi-
ipis ꝙ ſint iſrl'. i. vidētes deū ⁊ ſcti. teſtanť
ei hoc actib⁹ ſuis ⁊ hoc nō ad laudādū ſe ß
ad cōſitēdū dicit. i. ad laudādū dn̄m: eſt em̄

eccl'ie. quā ſancti docent. in vinculo caritatꝪ
ſeruandā. Sʒ de te cū dicit. ad irl'm ſe ſigni-
ficat loq̄. in qua ſanctoꝝ cet⁹ ē. i. adunatio
bꝛōꝝ ⁊ ſumma pax. i ℂ Domus dn̄i ē ie-
ruſalē in qua de⁹ eſt ad quē bene referť. qc-

veꝝ teſtimoniū iſrl'. lau
des dn̄i deuotiſſima mē
te cātare. Illđ vero te
ſtimoniū poſt hanc vi-
tā magis erit ꝙ̄ hic.
e ℂ Illic ſederūt. ꝙ
aſcenderūt ⁊ cū dn̄o iu
dicabūt. Honoꝛabilis
ſeſſio. admirāda digni
tas. ꝑ dei grām. hoīes
iudices fieri: ꝙ fuerant
pctis faciētib⁹ rei. Me
rito ſācti viri ſedes dei
ſunt. q: in ipis ſedēdo
eos gr̄a ſue maieſtatis
illuminat. Sedes ſuꝑ
domū dauid. i. ſuꝑ fa-
miliā xp̄i. Sederūt ꝓ
p̄teritū ꝓ futuro poſu-
it. q: de vltimo iudicio
loquiť.
f ℟ ℂℂ Rogate.
ſigt̄ hic nō ſupplicate
ſed interrogate vr̄i ro-
gate. i. īterrogate q̄ ad
pacē ꝑtineant hui⁹ ci-
uitatis. ℟ ⁊ ſequimi
ni eā. vt ꝑ dilectionem
pacis. fructū cōſequa-
mini eterne btitudinis
Abundātia eſt illi cele
ſtiū bonoꝝ. ꝙ relict⁹ ca
ducis deū ſuꝑ oīa dili
git. ℂ vl' oīa bona ī
celeſti irl'm abundare.
manifeſtū eſt.
g ℂ Pax ei a parcē
do ſiue a paſcēdo dicta
ē. tal' ei pax illic xp̄i mi
ſeratiōe cōferť. quam
nll'a bella ꝯcutiūt. nec
ſeditio vlla perturbat.
Turres aūt hic ſignifi

Pax a parcendo / paſcendo

teſtimoniū iſrl' ad cōfitēdū
c nomini dn̄i. Quia illic ſe-
derūt ſedes in iudicio: ſe-
des ÷ ſuꝑ :· domuʒ dauid.
f Rogate ÷ q̄ ad :· pacē ÷ ſſ :·
irl'm. ⁊ abundantia diligē-
g tib⁹ te. Fiat pax in virtute
tua ÷ et :· abundantia in tur
h rib⁹ tuis. Propter fratreſ
meos ⁊ ꝓximos meos lo-
i quebar pacē de te. Propť
domū dn̄i dei noſtri: queſi
ui bona tibi.

ℂ Cāticū graduū. ℂ Pro
pheta q̄ prius ad ſanctos
oculos leuauit nūc ad ipm
dn̄m lumina coꝛdis erexit
petēs vt ei dn̄s ſuū donet
ſuffragiū: q: inſtigatiōe di
abolica. ab inſultantibus
aduerſa patiebať multa.

Pſalm⁹. cxxij.

a AD te leuaui ocl'os me
os q̄ habitas in celis
b Ecce ſicut oculi ſeruoꝝ: in
c manib⁹ dn̄oꝝ ſuoꝝ. Sicut
oculi ancille in manib⁹ do
mine ſue: ita ocl'i noſtri ad

quid dilectōis impēdi
tur. ℟ Vel xp̄e iſtā
domū hic. ſ. eccliam vt
illic ꝑficerēt q̄ ſunt ad
huc peregrini queſiui
⁊ opatus ſuʒ docendo

Oratio.

AMbulantib⁹ in a-
trijs dom⁹ tue om
nipotēs de⁹. pacis ab-
undātiā largire digna
re. vt q̄ū te tota auidi-
tate coꝛdiū confitemur
bona tua in celeſtibus
capiamus. Per.

a ℟ Qui in primo
dixerat ad dn̄m cū tri-
bularer clamaui. ⁊ ī ſe
cūdo cātico oculos ad
montes leuauit. letat⁹
qʒ fuerat ꝙ ingreſſus
in domū dei ſibi fuit re
promiſſus. nūc ad ma-
ius ꝑficit. vt etiā ad ip
ſum dn̄m oculos leua-
re audeat. ℂ Leuāt
ei oculos ſuos ſancti.
in q̄cunq̄ʒ tribulatione
poſiti ad dn̄m. ⁊ ad il-
lū reſpiciūt. a q̄ ſe vera
citer poſſe ſaluari ꝯfidūt
℟ Illuc ei ocl'os le
uāt. q̄ tendūt ⁊ ꝑuenire
deſiderāt. b ℂ At-
tendūt ſerui ad manuſ
dn̄oꝝ. ſiue qn̄ ꝑ eos de
ſiderāt enutriri. ſeu qn̄
ꝓ culpis ſuis iubēť va
pulare. donec audiāt.
pce: ſic nos cōuenit fa
cere vt oculos nr̄os le
uem⁹ ſp ad deū. cū ali-
quā indigētiā ſuſtine-

cat matires. q̄ oppoſitōe ſui coꝛpis. ciuitatē
dei pia cōfeſſione defendūt. ⁊ quaſi eminen
tia edificia. ita hoſtib⁹ fidei. repugnare no-
ſcunť. b ℂ Monet ꝙ ꝓpheta vt nō xp̄ť
laudes. aut comoda ſua. q̄ſq̄ꝫ doceat. ß xp̄ť
fratres ⁊ ꝓxios laboꝛet. paceʒ ꝓ intellige

mus. vel cū ꝓ aliq̄b⁹ verberamur exceſſib⁹.
℟ Man⁹ q̄ppe ꝑtātem ſignificat.
c ℂ Sic etem̄ attēdit ancilla in manibus
dn̄e ſue. ſicut ſerui in manib⁹ dn̄oꝝ. ⁊ ita dn̄
d: oculi nr̄i ſexū vtrūq̄ʒ ꝯcludit. Donec. hic
ſp ſigt̄. q̄uis tpal'r dcīi eē videať. Sicut et

dñm deũ nr̃m donec miſe-
d reat nr̃i. Miſerere nr̃i do-
mine miſerere nr̃i: qꝛ mul-
tũ repleti ſum⁹ deſpectiõe
e Quia multũ repleta ẽ aïa
noſtra: opprobriũ abũdãti
bus. ⁊ deſpectio ſupbis.

¶ Cãticũ graduũ. ℂ Sancti cõfeſſores: fatent ſe de tot erumnis ſeculi. dei miſeratiõe liberatos: agũtqꝫ grãs ꝙ nõ ſũt decepti a pſecutorib⁹ eoꝝ: ſꝫ inſidijs ↄtritiˀ erepti. Pſ. cxxiij.

a Niſi ÷ qꝛ :· dñs erat in
nobis dicat nunc iſrl̃:
niſi ÷ qꝛ :· dñs erat in nobiſ
b Cũ exurgerẽt hoĩes ĩ nos:
forte viuos deglutiſſẽt noſ
c Cũ iraſceret furor eoruꝫ in
nos forſitã aq̃ abſorbuiſſꝫ
d nos. Torrẽtẽ ptrãſiuit ani
ma nr̃a: forſitan ptranſiſſet
aĩa nr̃a aquã intolerabilẽ
e Bñdict⁹ dñs. q̃ nos in ca
f ptionẽ dẽtib⁹ eoꝝ. Aïa no
ſtra ſicut paſſer erepta eſt:

in euãgelio dictũ eſt. nõ cognouit eã. donec peperit filiũ ſuũ primogenitũ. quã cõſtat vi rũ nullo cognouiſſe tpe. vbi ſilr̃ p oĩ tpe ponit. Nũq̃d ei poſtqꝫ miſertus eſt dñs. oculi noſtri ad eũ nõ erunt. d ℂ Vox martirũ gemina petitõe ſibi miſerẽdũ deplorat. qꝛ corpora eoꝝ in paſſionib⁹ aĩa laborabat opprobrijs. Multũ repleti. ſignificat abũdãtiã paſſionũ. quã tñ ſe cupide ac libenter ptuliſſe teſtat. deſpiciũt ei ſcti a malis ⁊ verberib⁹ lacerant. flãmis exurunt. gurgitib⁹ mergunt altiſſimis.

e ℂ Oẽs q̃ ſm xp̃m pie volũt viuere. opprobriũ patiunt ab illis q̃ de terrena felicitate atqꝫ abundãtia mũdana ſupbiũt ℞ qꝛ ſp diuites paupes. ſupbi deſpiciũt hũiles. Nõ dixit aũt diuitib⁹ ſed abundãtib⁹ vt in malicia abũdãtes accipes.

Oratio.

Eloꝝ habitator de⁹. ad te leuam⁹ ocl'os nr̃os pcãtes. vt cõfutatiˀ opprobrijs ſupboꝝ. miãm nobis ſolitã clemẽt ĩdulgeas. p.

ℂ Iſti ei grad⁹ in illo ſunt itinere cõſtituti vbi ĩpe rex patrie. viaꝫ ſe agſcit pbuiſſe. quaꝫ ſi ĩpo pſtante fideliter atqꝫ humiliter gradiamur. ad eius ſctã tribunalia puenim⁹.

a ℂ Vox ſctõꝝ martirũ in btitudine iã in dño exultãtiũ ⁊ dicentiũ ſe nullaten⁹ potuiſſe inflicta picula ſupare. niſi ꝙ dñs erat in illis. Dicat nũc iſrl̃. pcipiũt q̃dãmõ ſcti martires reliquis pijs iuſtiſqꝫ hoĩbus vt vñ ĩpi fuerãt ſaluati gratiaſ ſecũ agant. hec eſt ei caritatis ⁊ vnitatis virtus. vt ſi q̃d vni pſperũ acciderit. oẽs ſibi pueniſſe ↄgaudeant. rurſũ ſi q̃d cõtrariũ ingerit. vniuerſi ſibi accidiſſe cõdoleãt. ℞ ℂ Quintũ igit gradũ aſcendũt. q̃ in ſpe fixa: cũ ſctĩs martirib⁹ iã celo coronatis. ſe exultãt inuictos tribulationibus coronandos.

b ℂ Cũ exurgerẽt hoĩes ſcelerati. ſ. Dicit viuos deglutiſſẽt nos hũana cõſuetudo non eſt. viuos deglutire. ſ viui deglutimur. cũ in hereticas pũitates aut in foueã culpaꝝ demergimur. viui ei dñr q̃ ĩ fide xp̃i adhuc ſũt: mortui q̃ a fide deceſſerunt qđ ſctĩs viris potuiſſet accidere. niſi eos virtus ſupna liberaſſet.

c ℂ Cũ iraſceret dixit qꝛ cãs iuſtiſſimas ñ habebãt. ira eñ ⁊ inuidia iudicio carent. duꝫ voluntates ſuas mente pcipiti ſubſequũt. Aqua hic iniquos populos vel paganos ſignificat. hi ſeruos dei abſorbere cupiebãt. cũ in ſuas deoꝝ ſuoꝝ culturas eos pducere nitebant. ſ eos virt⁹ diuina liberauit. Aquaꝫ xo dixerũt antiqui. a q̃ ſunt oĩa. credentes ex ea omnia pcreata

d ℞ Torrẽs ẽ mors carnis. p quã ſcti martires traſeũtes. in refrigertũ ſũt introducti.

℞ ℂ Vl' paſſio tribulatio ⁊ pſecutio maloꝝ ℂ Intolerabilis aq̃ dr. qñ nr̃a ĩfirmitas cogitat ſine dei adiutorio. nã pctõꝝ gurgites criminũqꝫ tẽpeſtates. tolerare q̃s nõ valet. niſi cũ cõfugerit ad defẽſionẽ xp̃i. fiunt ei oĩa tolerabilia. cũ de⁹ ĩ nobis habitat. tũc eñ nec error ſurripit. nec luxuria trahit. nec ſupbia ventoſa pualet. nec hoſtis maligni ſuggeſtio. e ℞ Dentes hic numeroſitatẽ ſigt vicioꝝ a q̃b⁹ ne capiamur. grã dei eruimur. f ℞ Tẽdunt nobis laquei. ĩ ↄcupiſcẽtijs ac diuerſis aſtutie

diabolice dolis. Sʒ cōtrito diabolo ſub pedib⁹ nr̄is (q̄ nobis laque⁹ eſt) ſicut paſſer ſapiens ꝛ aſtut⁹. euolam⁹ ab illo g ℟ Ad iutoriū nr̄m in noīe dn̄i. hoc eſt nomē qd̄ eſt ſup omne nomē. hui⁹ noīs adiutorio. mortl vicimur laquei. ſi in illo maneam⁹ affixi. ¶ Bn̄ q̄ in quinto gradu dn̄r. q̄ corporeos ī paſſiōe ſenſus dn̄o iuuāte ſupare valuerit. Orō.

Concluíde dn̄e biātia ora maloꝝ q̄ ſeuis obtrectatōnū detib⁹ vorare nitunt̄. vt q̄ d nr̄a virtute diffidim⁹ noīs tui adiutorio muniamur. Per.

¶ Quāuis ſcala iſta ſalutaris. cōpetēti rmedio videat̄ eē ꝯſtructa nulla tn̄ firmitate cōſiſtim⁹ niſi illic dn̄i regimine teneamur q̄ tn̄ aſcēſio fit mēte nō corpe nā in vno magis loco ſedētes ꝛ cellule ſitu retruſi. efficatius iſtos ḡdus aſcēdim⁹ q̄ ſi per hoīm ora volitemus.

a ℟ Sextū gradum aſcēdit q̄ oīmodis ī dno ꝯfidēs nec ꝓſperitate maloꝝ hoīm titubat in fide de deo. ſ fixis greſſib⁹ iter ī altū cōtinuat ℟ Syon .i. ſpeculatō. ſigt̄ ſctāʒ electoꝝ ꝯgregatlonem in altitudine cōtēplationis poſitā. mōs iuxta danielē dn̄s xp̄s. q̄ ī eū totā ſpē pōit. nō cōmouebit̄ ineternū. q꞉ conformis efficit̄ corpi glorie xp̄i ¶ Hic quoqꝫ irl̄m celeſtē eſſe patriā aduertim⁹. que eſt viſio pacis. de qua null⁹ pt̄ cōmoueri qui meruit in ea cōſtitui.

b ¶ Hic eī mōtes viros ſctōs deſignāt. q̄ irl̄m illā celeſtē inhabitāt. Et dn̄s in circuitu. ille eī circuit auxilio eterne defenſionis eos quos ſibi fideles eē ꝯgnoſcit. Ex h̄ nūc iſtud ſeculū ſignificat. Uſqꝫ in ſeclm. illō dicit seclm. vbi iā ſctis in maieſtate ſui luminis apparebit. Sʒ cur p̄beat̄ iſta defenſio cōſequenter exponit̄.

c ¶ Uirga. boni mali qꝫ ptās ſignificat̄ hic aūt in malā partē accipi manifeſtū eſt. Sors iuſtoꝝ ē religio xp̄iana. ſupra quā non ſinit xp̄s virgā pctōꝝ. i. iniquā ptātē tirānoꝝ diutius īſurgere. ne eccleſiā dī poſſint lōgiſſima pſecutiōe cōterere. Ut nō extēdant ad iniquitatē manus ſuas. ℟ i. vt nō cogitent q̄d mihi pdeſt qꝫ iuſtus ſum ſi ſp p̄ſequunt̄ me iniq̄ hoc eſt. vt ſuſtineāt malos ꝛ n̄ faciāt mala: nō eī̄ diu relinquit deus talē virgā ſup iuſtos. licet diu videat̄ imbecillr

d ¶ Optat igit̄ ꝓpheta his fieri bonū. q̄ neſciūt a dn̄o praua volūtate ſepari. Recti corde ſūt q̄ deū ſecunt̄. et nō p̄ire cōtendūt. ℟ Et qui ſuā volūtatē diuine volūtati cōformāt nō diuinā voluntatem ad ſuā curuare volunt

e ¶ Pulcre definita ſūt opa iniquitatis: eſſe obligatio q̄ nos vīculis prauitatis inuectit vt eſſe liberi neque am⁹ cū talibus tantiſqꝫ laqueis cōſtrigimur Declināteſ. i. iuſſa dei nō pſequentes. pari eē ſententia pereūt. ꝛ qui declinare iuſſa dn̄i. et opari maliciā velle cōtendūt. Pax ſup iſrl̄. hec pax ip̄e ſaluator ē. q̄ ſp defendit ſe videntes. ℟ Qui etiam auferens macerlā inimicicie iudeoꝝ ꝛ gentium fecit vtraqꝫ in credētib⁹ vnū qd̄ erat an diuiſum. Oratio.

Repelle domine nequicias inſurgentiū a ſorte iuſtoꝝ. vt qui in te toto corde cōfidunt. nullis temptationū imbribus quaciantur. Per.

g de laqueo venātiū. Laqueus cōtrit⁹ eſt: ꝛ nos liberati ſum⁹. Adiutoriū nr̄m in noīe dn̄i q̄ fecit celū ꝛ terrā

¶ Cāticū graduū. ¶ Clamat ꝓpheta nobis in dn̄o cōfitendū: ne laborem⁹ in caſſū. petens vt rectl ꝓſperitas. p̄uis vīdicta ꝓueiat

Pſalm⁹. cxxiiij.

a Qui cōfidūt in dn̄o ſicut mons ſyon: nō cōmouebit̄ ieternū q̄ habitat

b in hierl̄m. Montes in circuitu ei⁹: ꝛ dn̄s in circuitu ppl̄i ſui. ex hoc nūc ꝛ vſqꝫ i

c ſeculū. Quia nō relinquet dominus virgam peccatorum ſuper ſortem iuſtoruʒ vt non extendāt iuſti ad in

d iquitatem man⁹ ſuas. Benefac domine bonis ꝛ re

e ctis corde. Declināteſ aūt in obligatōes adducet dominus cum operantib⁹ iniquitatē: pax ſup iſrahel

¶ Canticum graduum.

a N ¶ Captiuitas ſyon fuit. cū eccl'ia ꝓ
mereṫ a cultura ydoloꝝ. ſ ꝯuerſa eſt liberta
tē. qñ aduentu dñi. inferni vincula diſrupta
ſunt ¶ Uide aūt ꝙ nō dicit facti ſum⁹ cō
ſolati. ſ facti ſum⁹ ſicut cōſolati. qꝛ illa ca-
tur in lacrimas. Sꝫ vt nobis ſenſus poſſit
ꝯſtare plenitudo, ꝓnunciādū ē cōuertere. i.
cōuerte (qꝛ deponēs eſt verbū antiquū con-
uertere) captiuitatē nr̄am ſicut torrēs in au
ſtro cōuertiṫ in liquorē. f ¶ Spiritał' ſe

ptiuitate exploſa. non
reddidit nos om̄ino ſe
curos donec ī iſto cor-
pore mortali verſamur
ſed in btā irl'm erit cer
ta ꝛ ꝑfecta conſolatio.
b ¶ Tūc repletū eſt
os. i. cordis archanuꝫ
gaudio in aduētu dñi
ſaluatoris. cū cōmuta-
uit captiuitatē nr̄aꝫ in
gaudiū. Et lingua ī ex
ultatione. cui talia dñi
munere ꝓſtabanṫ
c ¶ Nō aūt dicit gē
tes ſed inter gētes. qꝛ
in aduentu dñi gentes
vniuerſaliter nō credi-
derūt. ſed inter gentes
erant. ex gentib⁹ fide-
les facti. cū qbus dñm
magnalia facere cerne
bant. adhuc gentiles ī
fideles. d ¶ Et ne
putares gentiles dicē
tes de fidelib⁹ magnifi
cauit dñs falſuꝫ dixiſſe
cōfirmant fideles eoꝝ
dictū dicētes. Magni
ficauit dñs. i. decreuit
magnos nos oſtēdere
gentib⁹ donatione vir
tutū. Facti ſumus vti-
ꝗ de tanta gr̄a letātes
e ¶ Poſtulant ppl'i
fideles ſua iteruꝫ pctā
dimitti. Sicut torrens
N A eteuim flante
auſtro q̄ ē vent⁹ calid⁹
ſoluunṫ glacies. ꝛ im-
pletū aq̄s torrētē facit
currere. ſic flāte ſpūſā-
cto accepta remiſſione
ꝑ lamēta ſoluunṫ pctā
nr̄a. N ¶ Torrenſ
eīm dicim⁹ flumina hie
malia. ꝛ pctā nr̄a q̄ fri-
gidācia corda cōgelāt.
q calore ſpūſſcti ſoluūt

¶ Sāctiſſimi viri dñi mi
ſeratione liberati. gratias
agūt ꝙ de obnoxietate ſe-
uiſſima pctōꝝ. in tātā gr̄aꝫ
ſunt recepti: vt interꝫ gētes
ꝓbarenṫ eē laudabiles: de
precantes vt captiuitas eo
rū conuerteretur in gaudi-
um. Pš. cxxv.
a IN cōuertēdo dñs ca
ptiuitatē ſyon: facti ſu
b mus ſicut cōſolati. Tūc re
pletū eſt gaudio os nr̄m: ꝛ
lingua nr̄a in exultatione.
c Tūc dicēt inter gētes ma-
gnificauit dñs facere cum
d eis. Magnificauit dñs fa-
cere nobiſcū: facti ſum⁹ le-
e tantes. Conuertere domie
captiuitatē nr̄am: ſicut tor
f rens in auſtro. Qui ſemi-
nāt in lacrimis: in exultati
g one metēt. Euntes ibāt et
flebant: mittentes ſemina
h ſua. Uenientes aūt veniēt
in exultatione: portantes
manipulos ſuos
¶ Cāticū graduū ſalomōiſ
¶ Prouidens ꝓpheta no
ui teſtamenti gr̄am: docet
ne quis ꝓpriis virib⁹ ali-
qd boni applicꝫ: ſꝫ dño lar

minatio ſp̄ in lacrimis
eſt aut ei ſctī. deplorāt
ꝓterita pctā aut cruciā
tur timore futuroꝝ aut
ꝑſecutionib⁹ agitanṫ.
ſ q̄ tale ſemen ſemināt
metēt gaudia future ꝓ
miſſiōis. Ecōtra pctō-
res in gaudio ſemināt
ꝛ metunt in lacrimis.
g ¶ Euntes ſctī bo-
na oꝑando. flebant qñ
paupers aſpiciebāt fri
gore cōſtrictos. inopia
ſeua maceratos. mittē
tes ſemina ſua. Sua di
cit vt de ꝓpriis labori-
bus nō de rapinis ele-
moſinas facere debere
cogſcas. Mittētes xo
intellige ꝓmittētes in
celū. quo ſñ nr̄a acta ꝑ
ueniūt ꝗ nos. illa eīm
ſunt theſaur⁹ nr̄ in ce-
lo cōdend⁹. N Uel
euntes ꝓdicādo verbū
dei. flebāt ſuꝑ duricia
cordis nō credentium.
h ¶ Uenietes. illi ve
niūt ī exultatōe. qb⁹ iā
mīa diuia ꝓſtaṫ. q̄ hic
taliter egerūt. q̄liṫ dei
iuſſa ꝑcipiūt. ꝛ fecerūt
manipulos. i. fructuo-
ſiſſimas actōes. Et fe-
lix ille q̄ triticeis pōde
rib⁹ ingūaṫ ne leuitaſ
ſtipularū. vota meſſorꝫ
eludat ꝛ tūc attēdat in
anitatē laboris ſui. qñ
iā ñ ꝑualꝫ oꝑari. Orō
COnſolare dñe po
pulū tuū ꝛ libera
nos a captiuitate peſſi
moꝝ vicioꝝ. vt qō h̄ in
lacrimis ſerim⁹. te rētri
buēte cū gaudio meta
mus. Per.
¶ Salomon interꝑ-

taſ pacific⁹. ⁊ ſignificat dñm de q̄ ap̄lus ait ip̄e eſt pax nr̄a. Domus hui⁹ ſalomonis. xp̄i eccl̄ia. q̄ ⁊ ciuitas eſt ei⁹. a ¶ Edificant domū. q̄ in vnūquēq; xp̄ianū. veritatē fidei fabricare cōtendūt. ip̄i eīı ſūt dom⁹ q̄b⁹ dicit ap̄ls vos eīı eſtis tēplū dei. Sȝ iſtos ſi ſuis viribꝰ edificare ſe putāt laborare videntˀ in vanuȝ. niſi gr̄a dei donet veriſſime credulitatis effectū. b ¶ Ciuitas eīı dñi ierl̄m intelligitˀ celeſtis cui⁹ ps adhuc pegrinatˀ in terris in qua ep̄i vigilare ſup gregē ſuū cōtendūt vt puigili cura eā cuſtodiant. q̄b⁹ idē dr̄ qd̄ edificātib⁹. ne credāt ſolas hūanas vigilias p̄ualere. cū ſola diuinitas. incurſiōis picula poſſit arcere.

c ¶ Adhuc ip̄os doctores alloquitˀ. vt edificati⁹ corrigatˀ ppl̄s. dū videt etiā magiſtros p̄monitos. Illi aūt añ lucē ſurgere q̄rūt. q̄ neglecta hūilitate xp̄i prius volūt exaltari q̄ʒ humiliari. Surgite. i. prius hūiliationē ſuſtinete. ⁊ poſt aſcenſū. p̄mia q̄rite gaudiorū. Panē dolor̄. pfecti comedūt xp̄iani. cū ſe lacrimis fidelibus caſtigāt. de q̄bus ali⁹ ps̄ dicit. fuert mihi lacrime mee panes. illis enī dolor panis eſt. q̄ ſe de afflictione reficiūt. ⁊ de mūdana triſticia. cōſolātˀ. et ſequitˀ q̄ñ debeāt ſurgere. q̄ iuſſi ſūt añ ſedere. Tūc eīı ſurgēt. cuȝ dederit dilectiſ ⁊c̄. i. cū mortui fuerint nō añ mortē. d ¶ Dilecti ſī dei. q̄ eū nimia caritate pquirūt. N cū illi accepto q̄et̄ ſōno ab h̄ ſecl̄o diſcedūt. tūc fiūt h̄rditas dñi. q̄r iā ſubiacēt tēptatōib⁹. tūc nō. Et merces fruct⁹ vētris. ¶ id ē vteri v̄ginal̄ pt⁹ merces illi⁹ fruct⁹. ē oīs hō q̄ cū dō pennitˀ gau

debit. ⁊ iſta merces dicta eſt hereditas. non aūt deitatis ſed hūanitatis merces dr̄. vt in ſc̄do pſalmo dr̄ poſtula a me ⁊c̄. e ¶ Sagitte ſc̄ti ap̄li vl̄ ceteri p̄dicatores. In manu potētis. i. in ptāte xp̄i trāſmiſſi ad p̄dicādū. Sicut eīı telū vl̄ ſagitta miſſa a potēte. rectiſſima ⁊ cito venit ad deſtinatū locū. ita ap̄li ī omnē terrā miſſi. cito q̄ mittebātˀ puenerūt ⁊ iuſſa īpleuerūt. ita ⁊ filij excuſſoꝝ ī loco. ſ. pphetaꝝ ſuccedētes. et eoꝝ ꝓphetiā interp̄tando ⁊ explanādo diſcutiētes. diſcutere ē tectū aliqd̄ palā facē ꝓphete ḡ excuſſores dn̄r q̄m ſecreta celeſtia mūdo ꝓpalarūt. Illoꝝ filij. apoſtoli ſī. q̄r eoꝝ dict̄ credētes. q̄dāmō fide generati ſī. f ¶ Hos ḡ ap̄los. btōs dicit. cuȝ eoꝝ labor ad glioſa vota puenerit N Vl̄ ille hō pplus btūs ē. q̄ īpleuit ſuū deſideriū ex ip̄is ap̄liſ. i. ex p̄dicatōne eoꝝ ꝯuerſ⁹ ea q̄ p̄dicata ſī. ſ. eťna dſiderat ⁊ īpleuit iā h̄ dſideriū ope. vel deſideriū ex ipſis īplet q̄ qd̄ ip̄i deſiderabāt. ſ. eē ī btītudine eterna ⁊ ip̄e deſiderat ¶ Porta citat̄ ierl̄m. xp̄s ē. in ip̄a eīı loquitˀ q̄ recta p̄dicat de dño. Tali ḡ loco prius pctōres ⁊ infideles exire fac̄ ⁊ deuotos itroire. fideleſ eīı p̄dicatoreſ nō ꝯfūdentˀ ī porta. q̄r eis apitˀ maliſ v̄o claudit. ideo cōfundentˀ.

gitori loq̄tˀ etiā de ip̄o dño ⁊ ap̄lis vl̄ q̄cūq; ip̄i⁹ mādata pſiciūt. Ps̄. cxxvj

a Niſi dñs edificauerit domū: ī vanū laborauert q̄ edificāt eā.
b Niſi dominꝰ cuſtodierit ciuitatem fruſtra vigilat q̄ cuſtodit eā
c Vanū ē vobis añ lucē ſurgere ÷ ſurgite: ⁊ poſtq̄ʒ ſederitis q̄ mādncat̄ panē doloris.
d Cū dederit dilectis ſuis ſomnū ecce hereditas dñi: filij merces fructꝰ ventris.
e Sicut ſagitte ī manu potēt̄: ita filij excuſſorum
f Btūs vir q̄ īpleuit deſideriū ſuū ex ip̄is: nō ꝯfundetˀ cū loq̄tˀ inimic̄ ſuis ī porta

Cāticū graduū. ¶ Propheta bona timētiū deum enumerās: eos bñdicit. vt eterna gaudia cōſequantˀ. Pſalm⁹. cxxvij.

a Beati oēs q̄ timēt dñȝ q̄ ābulant in vijs ei⁹.

Oratio.

Domoꝝ ſpiritaliū edificator de⁹. vt nos cuſtodias dep̄camur. īple ī te deſideriū nr̄m. ⁊ elect̄ tuis nos adiūge ꝑ merit̄. per. ¶ Quā ſit magnific⁹ non⁹ ḡd⁹. ip̄e numerus declarat. q̄ trina ꝓtent⁹ triplicatiōe. ſāctū nob̄ trinitat̄ culmē oſtēdit a ¶ Primo timorē dñi ab hui⁹ ſeculi terrore diuiſit

Dicendo ei bti oẽs q̃ timent dñm oñdit nõ
eſſe btõs. q̃ hui⁹ mũdi picula ĩ amiſſiõe tpa-
liũ rerũ ſollicita mẽte formidãt. Cũ vijs plu
raliter dicit. aplos ⁊ ꝓphas ſigt. p q̃s venit
ad vnã viã. i. xp̃m. Soli igit iſti ſancto illo
dei timore. dñm timẽt.
q̃ ambulant in vijs ei⁹
i. p̃ceptis ⁊ in his q̃ p-
phete apl̃i ⁊ euãgeliſte
p̃dicauerũt. In ſequẽ-
tib⁹ verſib⁹ trib⁹ enu-
merat vtilitates timo-
ris dñi. b ¶ Labo-
res manuũ. remunera
tio ẽ bonoꝝ opm. ⁊ ne
iſtd pabulũ carneũ pu
tares. addidit. btũs es
nemo ei de carnali cõ-
meſtione btũs efficit.
niſi q̃ ſpiritali dono ſa
ginat. Bñ tibi erit cuꝫ
acceperis qd oculus ñ
vidit. nec auris audi-
uit nec ĩ cor hoĩs aſcẽ
dit. qd de⁹ ſe diligẽti-
bus pparauit.
c ¶ Vxor dicta ẽ q̃i
vt ſoror. q̃propt vxorẽ
hic ſapiam debem⁹ ad
uerti. vit̃ vo mr̃ ẽ vua
rũ. q̃ dulcia vina ꝓfun
deñ corda nr̃a recreat
ſic ⁊ ſapia fruct⁹ infe-
rẽs iocũdos. ſuaui noſ
delectatione letificat.
Latera duo teſtamẽta
ſunt. dom⁹ ꝓpria cogi-
tatio. Mens ei in cogi
tatione ſua q̃ſi in ede
deſigit. Cui⁹ cogita-
tiõis duo latera legẽ ⁊
euãgeliũ accipe. in qui
bus mens ſctã q̃ſi ĩ du
ob⁹ edis laterib⁹ firma
ta ſolidat. d Filij tui ¶ id eſt act⁹ bo-
ni aſſiſtentes in circuitu ſcripture ⁊ doctri-
ne celeſtis. cũ pinguedine pacis et obũbra-
tione virtutis. ¶ Vel filij vtrũq ſexũ ſigt
ſpũalr. celeſti vbo genitũ. ⁊ menſa dñi alta-
re vbi celeſti pane ſaginant. e ¶ Cũ di-
cit ecce ſic. ſigt ſicut ſupi⁹ expoſitũ eſt. ſic ei
meret bñdici. q̃ ſuũ timet autorẽ f ¶ Di
cit ei bñdicat te dñs ex ſyon. i. xp̃s q̃ in hoc
mõte hoĩb⁹ apparere dignat⁹ ẽ. ⁊ ꝓ nois ſui

b Labores manuuꝫ tuarum
* q: manducabis: beat⁹ es
c ⁊ bñ tibi erit. Vxor tua ſic
vitis abũdans: in laterib⁹
d dom⁹ tue. Filij tui ſicut no
uelle oliuaꝝ in circuitu mẽ
e ſe tue. Ecce ſic bñdicet hõ
f q̃ timet dñm Bñdicat tibi
dñs ex ſyon: ⁊ videas bo-
na irl̃m oĩb⁹ dieb⁹ vite tue
g Et videas filios filiorũ tu
orum: pacem ſup iſrahel
¶ Canticũ graduuꝫ. ¶ B
Propheta monet eccl̃iam
vt dicat. quot certamina a
ſuis ptulerit hoſtib⁹ ne q̃s
fideliũ de ꝓprijs tribulati
onib⁹ deſperet p̃dicẽſq eiſ
dẽ inimici qd eis ĩ iudicio
futuro nouerat eſſe ventu-
rũ. Pſalm⁹. cxxviij.
a S Epe expugñert me a
iuuẽtute mea dicat nũc iſrl̃
b Sepe expugnauerũt me a
iuuẽtute mea: etei ñ potue

qlitate tanq̃ paſtori optimo ſp aſcribit. Sy
on ei ſpeculatio interp̃tat. Hirl̃m indicat vi
ſio pacis. Optat g̃ vt in irl̃m videat cũcta q̃
bona ſũt. Sꝫ ne crederes in celeſti irl̃m tpa
lit iſta bona videri addidit oĩb⁹ dieb⁹ vite
tue. i. vite eterne.
g ¶ Filios ei filioꝝ
ſigt nepotes. qd vtiq
btĩs viris cõtingere p̃t
q̃ p̃dicatiõib⁹ ſctĩs po
pulos multos generãt
Pax ẽ dñs ſaluator. q̃
inſidet illã btãm irl̃m:
⁊ cuncta bona facit et
btã. quecunq maieſta
tis ſue virtute cõplecti
tur: illã pacẽ videas. ñ
ſolũ filios filioꝝ Orõ
T Imentib⁹ nomen
tuũ dñe btĩtudinẽ
largire ppetuã vt talis
nobis actio. taliſq ſit
vita. q̃ celſũ de bonis
fructib⁹ meritũ r̃portet
ad ſidera. Per.
¶ Docet hic ꝓpheta
tolerant nos ſeculi mo
leſtias ſuſtinere. qñ ec
cleſie crebras fuiſſe paſ
ſiones comprobat.
a ¶ Admonet ꝓphe
tã iſrael. i. eccl̃iaꝫ vt di
cat bella ſua. Sepe hic
ſigt frequẽtiã paſſionũ
A iuuẽtute. ſignificat
qñ a fratre pũerſo iu-
ſtus abel occiſus eſt ⁊
ceteri deinceps q̃ plu-
rimi. ip̃ius quoq paſſi
one xp̃i expugnata ẽ ec
cleſia. Dicat nũc iſrael
i. in hoc ſeculo qñ tp̃s
eſt penitẽtie vt inſtruã
tur reliqui fideles pa-
cienter hic ferre pſecutiões. q: in futura vi-
ta nõ expugnat ſctũs. Iſtud q̃ꝫ. dicat nũc iſ
rael. p tres verſus ſequentes ſubaudiẽdũ ẽ.
b ¶ Bñ dicit eccl̃ia expugnatã ſe a iuuẽ-
tute ſua. vt intelligas. nunq̃ finitã eccl̃iam
eſſe pſecutiõe ĩproboꝝ q̃ ita ſepe ẽ expugna
ta. creſcit ei pſecutiõib⁹. ſuaq cõtritiõe grã
deſcit. nã ſi hic ſctõs viros amittit. future
patrie adquirit. Nõ p̃t igit finiri. q̃ ſuis de-
trimẽtis auget. vñ nõ potuiſſe tñ ſibi p̃uale

 146

re dicit eos q̄s ſupius ſe expugnaſſe cōme-
morat. qꝛ nunq̄ȝ eis cōſenſit ad malū.
c ¶ Fabricatū dō ſupra dorſū ſuū ecclīa
teſtat̄ a pctōꝛibꝰ. q̄ dolos facere feſtināt. et
occultas ſuaſiōes q̄ſi in dorſū ecclīe vbi vi-
deri nō poſſunt agūt q̄
ſic occlt̄e auertere a ſā
cta fide aliq̄s moliunt̄
vt vel paucos decipiāt
q̄ ecclīam totā ſubuer-
tere nō potuerūt. Pro
lōgatas q̄ȝ dicit ipas ī
ſidias. q̄s aſſidue ho-
ſtes ingerebāt fidelibꝰ
ꝓlongata ē eī hec iniq̄
tas ab abel vſq̄ȝ huc. ꝛ
in finē vſq̄ȝ ſeculi ꝓlō-
gabit̄. d ¶ Ceruı-
ces ꝓ ſuperbia poſuit.
quā cōcidit dñs in illiſ
ſic expugnātibꝰ. cū eoſ
ad miam ꝑ hūilitatē et
ſatiſfactionē redire ꝑ-
mittit. Cōfundant̄ ī ex
tremo iudicō. q̄ iā ꝑ pe
nitentiā nolūt cōfundi
ꝛ cōuertāt̄ retro ad pe
nā eternā. ipi eī. i. obſti
nati ipi oderūt ſyon. i.
ecclīam e ¶ Fenū
in tectis antiquis cre-
ſcens. añ tp̄s collectio
nis areſcit ꝛ perit quia
nulla firma radice vi-
guit. itaq̄ȝ cōꝑant̄ pctō
res illi caduco feno. q̄
niā ꝛ hic frequēter diſ
pereūt. añq̄ȝ de hac lu-
ce tollant̄: naſcunt̄ eī
in cacuminibꝰ ſupbie.
vbi nulla ſoliditate cō
ſiſtūt. N nec vllū ḡ
nū bonitatis ꝓferunt.
f ¶ Metētes āgeli ſt̄
q̄ vltimo die iudicij fru
mentū electoꝝ in hoꝛ
reo celeſtis pr̄ie recon
dūt. ſ de iſtis. hoc ē ſu
ꝑbis manū nō īplēt qꝛ
eos a ſocietate ſctōꝝ reprobatos ſegregant
De iſtis eī ſup̄ dcm̄ ē. veniēt in exultatiōe fe
rētes manipulos ſuos. de iniuſtis hic dr̄. q̄
nec manū plenā fructꝰ cōpoꝛtēt. Manꝰ ad
opatōꝝ. Siīꝰ ad cōſciāȝ ꝑtinet. in maloꝝ eī

c rūt mihi. Supra dorſū me
um fabricauerūt pctōꝛes ꝓ
lōgauerūt iniquitatē ſuam
d Dñs iuſtꝰ ꝯcidet ceruices
pctōꝝ: cōfundant̄ ꝛ cōuer-
tant̄ retroꝛſū oēs q̄ oderūt
e ſyon. Fiāt ſicut fenū tecto-
rū: qd̄ priuſq̄ȝ euellat̄ exa-
f ruit. De q̄ nō implebit ma
nū ſuā q̄ metet: ꝛ ſinū ſuū
g q̄ manipulos colligit. Et
nō dixerūt q̄ pteribāt bñdi
ctio dñi ſup vos: bñdixi-
mus vobis in noīe dñi.
¶ Cāticū graduū. ¶ Cla-
mat ꝓpheta ad dñm: vt a
pctōꝝ ꝓfundo liberet̄. be-
niuolentiā boni iudicis q̄-
rens: de calamitatibꝰ indi
catis. Ps. cxxix.

a De profundis clamaui
ad te dñe: dñe exaudi
b vocē meā. Fiant aures tue
intendentes in vocē dep-
c catiōis mee. Si iniq̄tates
obſeruaueris dñe: dñe q̄s
d ſuſtinebit. Quia apud te ꝓ
piciatio eſt: et propter le-

actibꝰ. neutrū frugi aliq̄d ꝓt̄ inueniri.
g ¶ Pretereūtes ſt̄ ſcti dei q̄ hūc mūdū
ptereūt. qꝛ ꝓ nihilo hñt ꝛ ad illa celeſtia to
to amore tranſeūt. a q̄bꝰ ſceleratis inaniter
opātibꝰ nulla bñdictio ꝓſtat̄. Sȝ ne iſta bñ
dictio putaret̄ hūanis
viribꝰ applicāda addit
bñdiximꝰ vobis ꝛc̄. ip
ſa eſt eī firma ꝛ vera bñ
dictio. q̄ ſub dñi cōme-
moratione agit̄. a q̄ ve
nit oē qd̄ expedit.

Oratio.

AB oīm īpugnātiū
neq̄cijs eccliāȝ tu-
am dñe dextera tue po
tētie defende: vt inimi
cis retroꝛſū cōuerſis:
ſacris a te bñdictiōibꝰ
repleat̄. Per.
a ¶ Profundū ē q̄
ſi poꝛro fundū. cꝰ ima
oīno dmerſa ſt̄. de iſto
ꝓfundo glīoſas effu-
dit lacrimas petrꝰ. pu
blicanꝰ pectoꝛa tutu-
dit. ionas. tacitꝰ voci-
ferauit Dñe exaudi ſic
cū de ꝓfundo oꝛauit.
ad altiſſimi redēptoꝛis
celerit̄ dona ꝑueīt. Eſt
ergo illud ꝓfundū. ꝓ-
funda hūilitas pnīe.
b N Nō ħ carnalē
aurē ꝓpħa poſtulat ſci
ens deū īcoꝛpoꝛeū eē.
ſ ꝟtutē q̄ ſuos exaudi
re dignat̄ expoſcit.
c ¶ Iniq̄tatē. vult
ītelligi oē pctm̄ qd̄ ꝑt
aliq̄ ꝑuitate ꝯmitti. in
iquū eī ē. qd̄ iuſtū nō ē.
vidēs ḡ ꝓpħa nullū eē
q̄ nō aut cogitatiōibꝰ
excedat. aut vacuo ſer
mone deliquat. aut in
ani actu occupet̄. dicit
iuſticie ipiꝰ hūanū ge-
nꝰ ñ ſufficē. niſi mīe ꝓ-
ſtet auxiliū nēo eī ſolā dı̄ iuſticiā ſuſtinē poſ
ſet. d ¶ Territꝰ igit̄ iuſticia dei. ad pa-
tronā miam ꝯuolat. Nō ē eñi ī nr̄is actibus
vt mereamur abſolui. ſed ipius ꝓpiciatiōis
eſt vt cōfitentē reū liberari digneť. Hec eſt

gem tuã ſuſtinui te domie
e Suſtinuit aïa mea in ver-
bo ei⁹: ſperauit aïa mea in
f dño. A cuſtodia matutina
vſq₃ ad noctẽ ſperet iſrl̓ in
g dño. Quia apud dñm mi-
ſericordia: ⁊ copioſa apud
h eũ redẽptõ. Et ipe redimet
iſrl̓: ex oibus iniq̃tatib⁹ ei⁹
¶ Cãticũ graduũ. ¶ Exẽ-
plo ſuo. ꝓpheta humilita-
tẽ xp̃ianũ pplm docẽs. pe
nam ei grauiſſimã ponit. ſi
mãdata dñi ñ cũ ſũma hu-
militate ſuſceperit: hortat̃
q₃ iſrahelẽ iugiter ſperare
in dño qtũs ſeculi aduerſa
valeat tolerare. Ps̃ cxxx.
a DOmine nõ eſt exalta-
tũ cor meũ: neq₃ elati
b ſũt oculi mei. Neq₃ ambu
laui in magnis: neq₃ i mira
c bilib⁹ ſup me. Si nõ hũili
ter ſentiebam: ſed exaltaui
d animã meam. Sicut abla-
ctat⁹ ẽ ſupra matre ſua: ita

aũt lex. i. euãgelica iuſſio. p quã ſe iure cre-
debat eſſe ſaluãdũ. Suſtinui. indicat carita
tẽ. que totã ſuſtiet. ⁊ pfectos efficit xp̃ianos
vel le. tu. lex eſt miſerendi penitentibus.
e ¶ Suſtinuit aïa mea in verbo ei⁹. qꝛ in
carnatiõ₃ dñi credebat
eſſe venturã. Chriſtus
ei verbũ iſtud ẽ. qd̃ ſu
ſtinẽdo iterim. patient̃
expectauit. ⁊ qd̃ nõ di-
xit trãſitoriũ aliqd̃ ver
bũ. exponit ſequent̃. di
cens illd̃ vbũ dominũ
Sperauit aïa mea i do
mino. ſ. q̃ ẽ verbũ pꝛis
ſpauit ei aïa mea q₃ fu
turis tpibus de maria
virgine ꝓpter interitu₃
generis humani aufe-
rendũ naſci dignaret̃.
f ¶ A cuſtodia ma-
tutina. Cuſtodia matu
tia ẽ reſurrectio xp̃i. q̃
cuſtodiẽtib⁹ ſepulchrũ
militib⁹ matutino tpe
ſurrexit. ex q̃ eñi xp̃s re
ſurrexit a mortuiſ. ſpeſ
eccl̃ie ↄfirmata ẽ in do
mino Vſq₃ ad noctẽ. i.
vſq₃ in finem mundi
g ¶ Reddita ẽ cau-
ſa mirabil̓ q̃re iſrl̓ debu
iſſet in dño ſperare. qꝛ
in ei⁹ manu miſericor-
dia ẽ. q̃ pt̃ ex pu̾erſo fa
cere iuſtũ. ex imbecillo
imortalẽ. ex carneo. an
gelis ſilẽm. Addidit ẽt
⁊ copioſa redemptio.
Id qꝛ nõ auro nec ar
gento. ſ; p̃cioſo ſangui
ne nos redemit. At
copioſa dicit ne q̃ſq₃ d
ſperaret de venia arbi-
trãs nõ vſq₃ ad ipm re
demptiõis p̃ciũ poſſe p
uenire. h ¶ Redemit itaq₃ iſrl̓ ſanguie
p̃cioſo q̃ purificat. nõ cruẽtat. q̃ nõ maculat
ſed emundat ab omnib⁹ maculis. S₃ cũ di-
cit ipſe. oñdit p̃ter ipm euadẽdi ipoſſibilita
tẽ ⁊ aliũ nullũ potuiſſe nos redimẽ. Oro.
Attendant q̃ſ dñe pietatis tue aures
in orõnẽ ſupplicũ. qꝛ apud te ꝓpiciatio
eſt petõꝝ. vt nõ obſerues iniquitates nr̃as.

ſ; impties nob miſcðias tuas. Per.
¶ Tot⁹ hic ps̃ de mãſuetudine atq₃ humi
litate cãtat̃. eoq₃ fit vt quos labor premiſſe
ↄfeſſionis afflixerat. dulcedo glorioſe deuo
tiõis reficiat. a ¶ Taliter hic ypoteti-
cus ſillogiſm⁹ enaſcit̃
Eſt ei ſenſus. ſi nõ ẽ ex
altatũ cor meum. neq₃
elati ſunt oculi mei. a
ſupbia vic₃ reddor alie
nus. attñ nõ ẽ exaltatũ
cor meũ neq₃ oculi ela
ti ſũt. a ſupbia igr̃ red-
dor alienus. Et cũ ꝓ-
pheta negat de ſe vicio
ſa. cõfitet̃ oĩno laudã-
da. b ¶ Ambula-
uit pilatus in magnis
qui dixit xp̃o. neſcis qꝛ
poteſtatẽ habeo dimit
tendi te. ãbulant in mi
rabilib⁹ qui de virtuti
bus quas a deo acce-
perũt gl̓iant̃. aut mira
cula querunt. non vitã
miraculoſam.
c ¶ Dicit ſe nõ ſup-
be ſcripturas meditã-
tu₃. meñet ꝙ ꝓpheta di
uinas ſcripturas ſim-
plici ac puro corde ab
vnoquoq₃ eſſe meditã
das. nõ vt arriani ⁊ ma
nichei iſte ergo ſe dicit
humilit̃ ſenſiſſe. vt apo
ſtolus ait. Noli altũ ſa
pere ſ; time. Negat ite
rũ exaltatã aïa₃ ad cul
men ſupbie ſ; nõ negat
eleuatã ad p̃dicatiões
diuinas. in illis eni re
bus aïa₃ leuare fas eſt
vñ celeſti pane paſcat̃
in illis ſupbis exquiſi-
tionibus non licet. vbi
mors reperit̃.
d ¶ Ablactati dicunt̃ q̃ ſunt a lacte ꝓhi-
biti. Et merito talis eſt facta cõpatio. quia
ſicut infantes vbera materna ſugũt. ita fide
les paruuli ſimplicitate ſcripture diuine nu
triunt̃. donec p̃parent̃ ad ſolidũ cibu₃. Eſt
ordo aũt verboꝝ talis. ſi nõ humiliter ſenti
ebam ſicut ablactat⁹ ſub matre ſua. ſed exal
taui aïa₃ meã. tũc ita retribues. id eſt ſi ego

te ꝑſumpſi cõtemnere. tunc merito videaris me abijcere. e ¶ Docet ꝓpheta vnũquẽq; fideliũ. vt cõfidentiã ſuã ſp in dñm ponat dicit ei ex hoc nunc. i. a pñti tpe vſq; ad eternitatẽ futurã. cũ vnũ ſeculũ erit ⁊ viciſſitudo tpm in vnitatẽ ppetuã mutabit. Oratio

turũ. donec q̃ patri ꝓmiſit impleuerit. d ¶ Somn⁹ iſte intelligend⁹ eſt. requies mortis: qz triduana tantũ pauſatione ſuſceptus eſt. ⁊ nullã corpori corruptionẽ intulit ſ; quietẽ. Palpebre. a palpãdo dicte ſũt. q̃ niſi tremula quadã remiſſione quieuerint. ſomn⁹ oculos nõ p̃t introire. Et idẽ alijs verbis repetitũ ſequit. q̃niã reuera tpa capitis nr̃i requiẽ hr̃e nõ pñt. qñ oculi crebris motib⁹ agitati vigilare noſcunt. e ℣ Nec requiẽ ſe tpibus dediſſe ꝓfitet priuſq̃ in homine dignũ dño patri locũ vel eccl'ie cõgregatiõem cõſtrueret ſua reſurrectione. ¶ qz locus ei⁹ eſt tabernaculũ pectoris xp̃iani ⁊ atria eccl'ie catholice q̃ ille tanq̃ celũ ſp inhabitat Et ipſe inuenit q̃ queſiuit ouem perditam. ip̃e reperit. qui cõſtruxit tabernaculum ſibi ex nobis ⁊ in nob. f ¶ Audiuim⁹ eam ſcz ꝓmiſſionẽ implendã. Effrata ip̃a eſt bethleem. vñ euident apparet auditũ fuiſſe naſciturũ dñm in bethleẽ michea ꝓpheta dicẽte. Et tu bethleem effrata nequaq̃ es minima. ex te ei exiet dux xp̃s. Cãpi ſilue. corda ſunt gẽtiũ. que ex peccatis prius ſiluestrib⁹ ⁊ dumoſis cubilia fuer̃t demonũ. nunc campi vocitãtur domino colente et extirpãte. Cãpi a capacitate ⁊ ſpacio diffuſo dicti ſunt g ℣ Nos introibimus in tabernaculum dei. qui in adunatione eccl'ie. ꝑ dñm cõgregamur ¶ Pedes ſignifſcant euangelicas iuſſiones. ibi enim ſteterũt pedes eius. vbi fidei veritas dinoſcit eſſe fundata. ſtant enim domini pedes eterna ſoliditate veritatis fixi. ℣ Ibi ergo ado-

De permittas nos exaltare i ſupbijs ſeculi omp̃s pr̃. ſ; q̃ mitis es ⁊ humilis corde pr̃. doce nos hũilib⁹ tibi placitis ꝯſentire. q̃.

¶ Cum ꝓphetã oĩa cãtica graduũ. ad ꝑfectũ ſpei celſioris euexerint. iſtud tñ eũ oĩmodis eleuauit. qz incarnatiõis dñice ſacramẽta deſcribit.

a ¶ Memẽto ei illi dr̃ ex humano more. q̃ nihil aliqñ potuit obliuiſci. cui oẽ p̃teritum ⁊ futurũ pñs eſt. Ille ãt dauid manu fortis ⁊ deſiderabil' ẽ dñs xp̃s Et oĩs manſuetudĩs eius ꝑ qđ virt⁹ immenſe patientie ei⁹ oſtendit.

b ¶ Iurauit dñs. ſ. xp̃us. i. iure orauit ſm ethimologiã. hoc ẽ veraciter. firmeq; ꝓmiſit ꝓmiſit vero ſe redempturũ humanũ genus Qđ oñdit qñ petro ait mitte gladiũ tuũ in locũ ſuũ. Calicẽ quẽ dedit mihi pater nõ bibã illũ. Et hoc idẽ qđ promiſit. dr̃ vouiſſe. votũ itaq; filij fuit. vt ꝑ aduentũ incarnatiõis ei⁹ recõciliaret pr̃i genus humanũ. hoc tñ votũ ñ eſt a patre ⁊ ſpũſctõ diuiſuz. qz eoꝝ hoc vnũ eſt votum. c ¶ Tabernaculũ. dicit celeſtẽ habitationem vbi poſt reſurrectionẽ aſſũpta carne videntibus apoſtolis aſcendit. lectus ipſius. eſt requies intelligenda. beatiſſime. ſ. paſſionis conſũmatio. qz conſũmata paſſione. requies erat. ꝓmittit ei ſe xp̃s non aſcẽſurũ in celũ. nec carni ſue requiẽ illã da

e retributio in aĩa mea. Speret iſrl' in dño: ex h nunc ⁊ vſq; in ſeculum.

¶ Canticũ graduũ. ¶ Hic p̃s icarnatõis dñice ſacramenta deſcribit: cui⁹ aduẽtus eccl'iam bñdicat. ſacerdotes glorificet: inimicos confundat: ⁊ ſup ip̃m dñm floreat ſanctificatio eterna iuſticie. Ps cxxxj.

a Memẽto dñe dauid: et oĩs manſuetudĩs ei⁹

b Sicut iurauit dño votũ vouit deo iacob Si introiero in tabernacl'm dom⁹ mee: ſi aſcendero in lectũ ſtrati

d mei Si dedero ſomnũ oculis meis ⁊ palpebris meis

e dormitationẽ ÷ Et requiẽ tpibus meis :- donec inueniã locũ domino tabernaculũ deo iacob. Ecce audiuim⁹ eã i effrata: inuenim⁹

g eã in cãpis ſilue. Introibimus i tabernacl'm ei⁹: ado

rabimus vbi apoſtolice p̄dicatiões audiun-
tur. q̄ ſuſtentant totũ corp⁹ ecclie. loc⁹ itaq̀
iſte. eccl'ia eſt b In ¶ Surge dñe. id eſt
ab inferis. reuertere in deitatis tue beatitu-
dinē ſempiternā. ¶ Tuā dico. quaz tibi
tua maieſtas attribuit
Tu ⁊ archa. hoc eſt ec-
cleſia. quā ſanctificare
dignatus es. Jō vero
ꝓpheta ad xp̄m dic̄ ſur-
ge. q̄ꝛ iā ſpiritu p̄uidit
oīa impleta in p̄deſtia-
tione q̄ ſupius xp̄s ꝓ-
miſit. qſi In diceret
iā expleſti iuramentuz
reddidiſti votũ. inueni-
ſti locũ deo. iā ꝓduxi-
ſti ex latere tuo eccl'iaz
exurge nũc reuertere ī
tabernaculũ ⁊ requiez
tuā. i In Sacer-
dotes dei induant̃ iu-
ſticia. vt lorica iuſticie
muniti. nō ſaucient̃ a
iaculis inimici. ¶
Et ſancti tui exultēt q̄
xp̄m in baptiſmo indu-
erũt. A Uel oēs ſā-
cti. ſacerdotes dicti ſr̃.
regali illo ſacerdotō ſi-
dei ⁊ caritatis decorati
k In Propter illũ q̄
ex ſemine dauid formā
ſeruilē ſuſcepit. ñ auer-
tat̃ claritas imaginis
tue a ſctīs in q̄bus iha-
bitat xp̄s. ꝫ illũiet eos
A¶ Uel petit ꝓphe-
ta vt a gente iudeoꝝ ñ
auertat faciē ſuā ꝓpter
mortē xp̄i. exaudita eſt
oratio. q̄ꝛ multi de gen-
te illa ſalui facti ſunt.
vt apl'i ⁊ alij multi.
l ¶ Quid eī firmi⁹
p̄t dici ꝗ̄ qñ ille iurat
per quē iurat̃. ille ꝓmittit q̄ non p̄t falli. fru-
ſtrare eſt ī irritũ ꝓmiſſa deducere. qd̄ hic me-
rito denegat poſſe euenire vbi locus eſſe de-
ceptioni nō potuit. Fructus eſt ventris do-
ctrina xp̄i celeſtis. de q̄ ppl's xp̄ianus eſt ge-
neratus. Sedens ſup ſedē eius. qñ ſimilia
mandata illius docere ꝓbant̃. Succeſſores
itaq̀ xp̄i apl'i ⁊ alij. poſiti ſunt ſup ſedez xp̄i

q̄ fuerũt fructus p̄dicatiōis xp̄i. Ubo illi⁹ ge-
niti. p dauid igit̃ xp̄s intelligit̃. cui p̄ꝛ h̄ iu-
rauit. i. firmiter ꝓmiſit ſm̄ humanitatē
m ¶ Dicit̃ etiā ⁊ hoc de apl'is ⁊ xp̄ianis
q̄ filij dei dici meruerunt integritate fidei. ſi
teſtamentũ dei omnē-
q̀ doctrinā pura deuo-
tione cuſtodiāt. ſedere
ſp in celeſtib⁹ ⁊ eterna-
liter. hoc eſt vſq̀ in ſe-
culũ. ſ. futurũ in celo.
cuius nō erit finis.
n In Sedebũt ⁊ fi-
lij noſtri. hoc eſt reme-
morabunt̃ opa bona.
q̄ ob amorē illi⁹ opati
ſumus in cōſpectu ei⁹.
o In Syon. ſctā ec-
cleſia. in ip̄a em̄ requi-
eſcit dñs. i. in cordib⁹
electoꝝ ſuoꝝ. i. in ſan-
ctis aīabus. ſacramen-
tis celeſtib⁹ ſāctificatꝭ
p ¶ Ip̄a eſt ei requi-
es. dñm ip̄m ſpeciale
tabernaculũ in religio-
ſis hoīm pectorib⁹ in-
ſidere ⁊ ſic vbiq̀ eſſe vt
in his dicat̃ immēſus
⁊ icōp̄hēſibil' habitare
q A Uox p̄ris de fi-
lio ſuo viduā ei⁹ ⁊c̃.
A¶ Uidua xp̄i dr̃
eccl'ia. q̄ oī auxilio mũ-
dano deſtituta. ſolam
ſpem ſuā ponit in dño
quā bñdicens benedi-
cit. qui iugi eā bñdicti-
one ſāctificat. Reuera
paupes xp̄i celeſti pa-
ne ſaginant̃ qm̄ in mũ-
danis copijs ſp eſuriũt
de quib⁹ dr̃. Beati pau-
peres ſpũ.
r ¶ Sacerdotes dei
induant̃ ſalutari. quā-
do dñm ſaluatorē ſũma fidei integritate re-
cipiũt ⁊ ip̄ius miſcōia veſciunt̃. Exultatiōe
exultabũt ppetuā leticiā vult ſignificare ſā-
ctoꝝ. s ¶ Illic cũ dr̃ illa beatitudīs re-
quies deſignat̃ de qua ſupius dixit. hec req̄-
es mea ⁊c̃. Cornu dauid fortitudo p̄tãtꝭ xp̄i
in illa iudicatiōe monſtranda eſt vbi ab ip̄o
ſanctis eterna p̄mia cōcedunt̃. Parant lu-

rabim⁹ in loco vbi ſteterũt
b pedes eius. Surge dñe in
requiē tuā: tu ⁊ archa ſan-
i ctificatiōis tue. Sacerdo-
tes tui induant̃ iuſticia: et
k ſancti tui exultent. Propt̃
dauid ſeruum tuũ: nō auer-
l tas faciem xp̄i tui. Iurauit
dñs dauid veritatē ⁊ ñ fru-
ſtrabit̃ eũ: de fructu ventrꝭ
m tui ponā ſup ſedē tuaz. Si
cuſtodierint filij tui teſtam̄-
tũ meuz: ⁊ teſtimonia mea
n hec que docebo eos. Et fi-
lij eoꝝ: vſq̀ in ſeculũ ſede-
o bũt ſup ſedez tuā. Qm̄ ele-
git dñs ſyon: elegit eam in
p habitationē ſibi. Hec req̄-
es mea in ſeculũ ÷ ſeculi:
hic habitabo qm̄ elegi eaz
q Uiduā eius benedicēs be-
nedicā: pauperes eius ſa-
r turabo panib⁹. Sacerdo-
tes eius induā ſalutari: et
ſcti eius exultatiōe exulta-
s bũt. Illuc producā cornu

cernã. I. H. C. id est iohannē baptiſtā; vel ei⁹ lumen p̄dicationis.ſ. iohannis baptiſte q̄ fuit vera lucerna xp̄i.
t C. Sic̄ ſacerdotes dei induūt̄ ſalutari. ita inimici eius hoc eſt heretici vl̄ pagani vl̄ quicūq̧ cōtra ei⁹ inſtituta vixerūt cōfuſiōis velamine veſciunt̄.q̄ñ illi audiūt venite bñdicti. Iſti.ite ī ignē eternū.Efflorebit aūt dixit ad exprimēdā ſanctitatē glorioſe incarnationis.floruit em̄ ī xp̄o paterna ſp̄ ſanctificatio. q̄cq̄d egit vl̄ quicq̄d p̄tulit. Oratio.

In omni ingreſſu nro.mēor eſto noſtri omnipotens deus: indue nos ſacerdotali iuſticia.vt induci mereamur in tabernacula ſē piterna. Per.

a I. Hic duo poſuit bonū.ſ.ꝛ iocundū.ꝛ qđ ſibi videbat̄ eſſe cō trariū vno ſermone cō iunxit.cu; martiriū ſit bonū nō iocundū: voluptas iocunda nō bona. C. Dicendo aūt fratres in vnū.ſignificat nō carnales fratreſ ſed eos q̄ fidei ſocietate ſub vno p̄re ſunt cō ſtituti.qb⁹ eſt cor vnū ꝛ aīa vna.

b C. Vnguentū in capite eſt ſp̄ūſſctūs.q̄ deſcēdit ſupra xp̄m in baptiſmo ī ſpecie colūbe. q̄ eſt caput corpiſ eccleſie Qđ deſcēdit in barbā.i.idē ip̄e ſp̄ūſ.ī apoſtolos q̄ barba bñdicti ſūt.qm̄ virilit̄ fixi ſub criſto ſuo capite velut barba pſeuerant.Addidit aaron.q̄ xp̄i ſpeciē geſtabat in ſuo ſacerdotio.vt nō cuiuſcūq̧ hominis barbā ſ xp̄i intelligeres.
c C. Per orām veſtimēti dei ſignificat̄ eccleſia in cui⁹ ora deſcendit vnctio iſta q: vſq̧ in fine ſeculi deſcēdit ſp̄ūſſctūs ſup eā in baptiſmo.ſuaq̧ miſeratiōe ſanctificat. I. Hermon hebreū nomē eſt mōtis vltra iordanē fluuiū cōſtituti.ꝛ interp̄tat̄ anathema.ſignificatq̧ pp̄lm iudeorū a dō reprobatū Ros hermon. diuīa ſcriptura.q̄ prius iudeis credita eſt ꝛ poſtea ad mōtē ſyon.id ē xp̄i eccl'ia; tranſcēdit. H. Vel fides et gratia dei.Ros iſte ē.a iudea in gētes deſcēdens.q̄ nunc ſpeculant̄ fide deū ꝛ ideo ſyon ſunt. d C. Illic.ſ.in ſyon.i. in eccleſia q̄ fratrū aduuatiōꝫ cōſiſtit.Mandauit bñdictionē. hoc eſt miſit ſaluatorē.q̄ credētiū ē vita ꝛ btitudo ppetua Nulla em̄ diſcordātibus bñdictio pſtat̄.illic ḡ vbi ɔcordia ē.bñdictio dī mādat̄ Orō

Infunde dn̄e in eccleſiā tuā. caritatem noſtre fraternitat̄ et pacis.vt rore vnguēti ſpiritalis aſperſi. bñdictionis tue gratia iocundemur. Per.

a C. Ecce. dcm̄ ē vt reb⁹ cert̄ atq̧ pfectis ñ ſolū ſmo.ſ ēt articl'aris pſtaret̄ ɔñſio.Sed nūc dcm̄ ē.i.ī et̄na patria q: tot ḡdib⁹ aſcēſ ſol⁹ ille laudari debuit mirabilr̄ q̄ tāta cōceſſit Tūc ei maiori ſtudio p̄dicād⁹ ē dn̄s. qm̄ facit ſua largitate ſecuros. vl̄ nūc.i.ī p̄ñti vita vbi exercēd⁹ ē aīm⁹.vt ī futuro et̄nis laudib⁹ occupet̄. Bñdicite.i. laudate.q: nos illū bñdicēdo laudam⁹.ille nos bñdicēdo ſcificat. I. Serui dn̄i ſūt.qb⁹ ira nō imperat.qbus peccata nō regnant.quib⁹ nō dominant̄ vicia.

dauid: paraui lucernā xp̄o
t meo. Inimicos eius induam ɔfuſiōe: ſup ip̄m aūt efflorebit ſanctificatio mea.

Cāticū graduū. C. Poſt p̄cedēt̄ pš.glioſiſſimā p̄dicationē.p̄pheta beatā p̄dicat vnitatē. vt q̄ ſe xp̄iana religione cōſtringūt in vna caritatis cōuenientia pſeuerent. Pš.cxxxij.

a Ecce q̄; bonū ꝛ q̄; iocundū habitare fratres in
b vnū. Sicut vnguentū in capite: qđ deſcendit in bar-
c bā barbā aaron. Qđ deſcēdit in ora veſtimenti ei⁹; ſicut ros hermon q̄ deſcen-
d dit in montē ſyon. Qm̄ illic mādauit dn̄s bñdictōꝫ ÷ꝛ:· vitam vſq̧ in ſeculū.

Canticum graduum. C. Poſt mutue dilectōis monita.nunc cōſequēter ſuadet. vt felix adunatō in laudes dn̄i flagrantiſſimo caritatis ſtudio concitetur. Pſalm⁹. cxxxiij.

a Ecce÷nunc:· bñdicite dn̄o om̄es ſerui dn̄i.

b ℂ Illi ſtant in domo dñi. quoꝝ animꝰ in religiõe dei firmo veſtigio pſeuerat Atriũ eſt ingreſſus manſionis. ſignificãs eos qui meruerũt eſſe vl' in penetralibꝰ iã ſũt vl' ĩ ingreſſu ſancte dei ecclie. Dei noſtri. i. nõ quẽ gentilitas colit ſꝫ quẽ vera religio cõfitet.
c ℂ In noctibꝰ. ſigt terminũ iſtiꝰ mundi tẽpus. qḋ ſp tribulatiõibus obſcurat. ibi eĩ leuande ſunt manꝰ. vbi meret bona opatio auxiliũ dñi. Cum dicit extollite. hoc ẽ vberiꝰ elemoſinã ⁊ bona opa facite addidit ẋo in ſctã ſcꝫ eccl'ia vel in ſctõ. ſ. xp̃o vt in hebreo eſt. vl' in ſctã opa. q̃ ſolũ in ecclesia ſctã ſunt. illã eĩm ſolã elemoſinã xp̃s accipit quã eiꝰ noĩe. i. in ſctã eccl'ia fidelis xp̃ianus obtulerit. Sed ne q̃s ſibi aliq̃d arroget: dñm dicit eẽ bñdicẽdũ qꝛ ipſe dat ⁊ animã miſericordẽ ⁊ ſubſtãtiam largiorẽ d ℟ Iſtũ verſiculũ ſpũſſctũs loquit ſiue ꝓpheta ad illũ q̃ ꝑ quĩdecim gradꝰ aſcendit ad bñdictiõeꝫ vt recipiat mercedem. Bñdicat te dñs ex ſyon q̃ fecit celũ ⁊ terraꝫ ad diſtinctõꝫ eoꝝ dicit q̃ ſũt dij falſi. Orõ.

Benedicẽtes te domine depcamur. vt nos mundi huiꝰ nocte cõtectos. illũinare digneris. qtũs dũ manuſ nr̃as in bonis opibus eleuamꝰ. bñdictõem a te largiſſimã conſequamur. Per.
ℂ Per aſcẽſis gradibꝰ vſq₃ ad illã ſũmitatẽ que ſecuros efficit xp̃ianos. cõgrue nimis ponit all'a. vt laudibus dñi ꝑfruat ſctã eccl'ia cui tale munus noſcit eſſe p̃paratũ. q̃ ꝓpter ſinceris mentibus all'a dicamus. vt illi ſctõ ppl'o. ꝑ diuinã gratiã miſceamur.
a ℟ Laudate nomen dñi. q̃ ꝑ fidẽ ꝯgno

b Qui ſtatis ĩ domo dñi ÷ in
c atrijs domus dei nr̃i :· In noctibꝰ extollite manꝰ veſtras in ſancta: ⁊ bñdicite
d dño. Bñdicat te dñs ex ſyon: q̃ fecit celũ ⁊ terrã.

ℂ All'a ℂ Propheta laudes dño dicit eſſe ſoluendas: magnalia ipſius diuerſa cõmemorãs. deſtruẽſq₃ falſitatẽ: idoloꝝ cultoreſ redarguit. Pſ. cxxxiiij

a Laudate nomẽ domi: laudate ſui dominũ.
b Qui ſtatis in domo dñi in
c atriis domꝰ dei nr̃i. Laudate dñm qꝛ bonꝰ dominꝰ pſallite nomini eiꝰ qm̃ ſua
d ue ÷ eſt :· Qm̃ iacob elegit ſibi dominꝰ: iſrl' in poſſeſſi
e onem ſibi. Qm̃ ego cognoui q̃ magnꝰ eſt dñs: ⁊ deꝰ noſter pre omnibus dijs.
f Omnia quecũq₃ voluit dominꝰ fecit in celo ⁊ ĩ t̃ra: in mari ⁊ in oĩbus abiſſis.

uiſtis eſſe ſup omne nomen. Laudate ſerui. ℂ id eſt q̃ ſerui ipſius. eſtis prona volũtate deuoti. ⁊ dimiſiſtis ſeruire diabolo.
b ℂ Qui ſtatis. hoc eſt q̃ pſeueranti volũtate in eiꝰ credulitate cõſiſtitis. Atriũ dr. ãpliſſime domꝰ primꝰ ingreſſus vbi habitantes focos facere ſolebant. Et ab atro fumo appellata ſunt. Atria: q̃ſi atra: illos eĩ deũ benedicere in his verbis debere dicit. q̃ ĩ primũ mẽbrũ domꝰ dñice vident ingreſſi.
c ℂ Conſiderate q̃ laudate tercõ poſuit vt ꝑ laudis ſil'em qualitatẽ. ſctẽ trinitatis indiuiſibilẽ vnitatẽ nobis oſtenderet. Qm̃ bonꝰ q̃ nõ ſolũ bonꝰ ſed optimꝰ. Pſallere ẋo ad bonas opatiões corporis refert. vt in hac cõuerſatiõe. dñm videamur õ nr̃a ꝓbitate laudare d ℂ Elegit itaq₃ iacob dñs. dũ pplm ecclie diuerſaꝝ gentiũ adunauit. Poſſidet iſrahel. qñ in illa reſurrectiõe btõꝝ. ipẽ in omnibꝰ habitare ꝓbatur.
e ℂ Videbat eĩ vir ſctiſſimꝰ maieſtatẽ illã mirabilẽ virtutibus celoꝝ imperantẽ. et illiꝰ magnitudinẽ reuelante ſpiritu ꝯgnouit. merito ꝑ omnibꝰ dijs magnum dñm dixit a quo cũcta creata ſunt. Nõ aũt deos dixit. q̃ eos deoſ crederet quoſ ſtulta gentilitas adorabat ſed qꝛ ipſi eos deos dicebant quos ſuggillando eoꝝ vocabulo cõmemorat.
f ℂ Celũ poſitũ eſt ꝓ cunctis celeſtibꝰ terra. ꝑ oĩbus q̃ in humo gignunt: mare. pro iſtis ſinibꝰ. quos cõmeantiũ diſcurſus inuiſitat. Abiſſus. occeanũ ſigt q̃ ꝓpter altitudinẽ ſuã nobis ignotꝰ eſt. in his oĩbus voluntas dei ſine dubitatione completur.

g ¶ Si ſequẽtia ad lr̃am accipis: vera ſũt. Sʒ qꝛ de hebreo pplo dicit inferius: conuenit hec quoqꝫ hoībus applicare. Iꝛ ¶ Educẽs nubes .i. eleuãs ꝓphetas ab hũili ꝓposito ⁊ fecit ꝑuenire ad faſtigiũ p̃dicatõis ſima deducũt. hec habent regẽ diabolũ. qui eſt tentatio oculoꝝ qñ ſe transformat in angelũ lucis. vt ꝑ ſpeciem boni deuotos decipiat. iſta deus occidit qñ nos a taliũ ſeruitute liberauerit. Og cõcluſio. baſan cõfuſio interpretat᷑. merito ergo cõfuſionis rex ↄcluſio ꝓhibet᷑. Diabolus eñ nobis concluſit regnũ celeſte ⁊ in cõfuſionẽ deiecit. Iꝛ Chanaã cõmotio interp̃tat᷑. q̃a diaboli illa regna cõmouẽt nos a deo. ¶ Que ille occidit q̃ crucem ꝓ oĩm ſalute ſuſcepit.

Fulgura ſunt ꝓphetaꝝ p̃dicatões cũ terrendo ꝑcitiũt pctõres. ⁊ pluuie fiũt: cũ diluũt delinquẽtes a pctis. ⁊ imbrẽ ſalutarẽ infundũt vnõ ſpũales fructus germinent. h ¶ Uentos aplos dicit. quoꝝ p̃dicatio totũ mundũ tanq̃ ventus celerrim⁹ ꝑcurrit. De theſauris. Iꝛ .i. de archanis celeſtib⁹. ¶ Primogenita mũdi ꝑcutit deus quaſi egypti. qñ natos hoĩes origĩali peccato. ſua potẽtie inſpiratiõe correxit. Ab homine .i. prudentiorib⁹ hui⁹ ſeculi. vſqꝫ ad mãſuetos ac ſimplices viros: oẽs eñ ni ꝑ grãm dñi liberẽt᷑ a diabolo: velut pharaonis impia dñatõe deprimunt᷑.
i ¶ Miſit ſigna: qñ in paſſiõe xp̃i terra tremuit. ſaxa diſrupta ſũt. Dictũ ẽ ſignũ ab eo qꝺ ſignificet ſicut veſtigio viſo: trãſiſſe aĩal cuius

g Educẽs nubes ab extre-
mo terre: fulgura in pluuiã
h fecit. Qui ꝓducit vẽtos de
theſauris ſuis: q̃ ꝑcuſſit p̃-
mogenita egypti ab homi
i ne vſqꝫ ad pecus. Emiſit
ſigna ⁊ ꝓdigia ĩ medio tui
egypte: ĩ pharaonẽ ⁊ ĩ oẽs
k ſeruos ei⁹. Qui ꝑcuſſit gẽ
tes mltas: ⁊ occidit reges
l fortes. Seon regeʒ amor-
reoꝝ ⁊ og regẽ baſan: ⁊ oĩa
m regna chanaã. Et dedit ter
rã eoꝝ hereditatẽ: heredi-
n tateʒ iſrael pplo ſuo. Dñe
nomen tuũ in eternuʒ: dñe
memoriale tuũ in genera-
o tõe ⁊ generatõeʒ. Quia iu
dicabit dñs pplm ſuũ: ⁊ in
ſeruis ſuis deprecabitur.

m ¶ Terra illa eſt: quam ſine dubio xp̃iani eterna pace poſſideant hereditatẽ. iõ addit hereditateʒ iſrahel pplo ſuo. iſta ergo hereditas beatitudinis eſt ip̃a ꝑpetuitas. Iꝛ quã nos ſua gratia aſciuit.
n ¶ Precatur ergo vt hũano generi nomẽ eius ſemꝑ debeat ꝑmanere. quatinus ab aduentu xp̃i vſqꝫ ad finẽ ſeculi ſemꝑ dici ⁊ eẽ debeãt xp̃iani.
Iꝛ Uel illo noĩe in eternũ ꝑmanente. h̃ nobis ſit hereditas ſempiterna.

veſtigiũ eſt cogitamus. ꝓdigia q̃ſi porro ditia .i. longe p̃dicentia: q̃ tũc facit cũ aĩas fideles ꝑ aliquã ſigna p̃miſſa cõuertit. Pharao diſſipatio interp̃tat᷑ ⁊ diabolũ ſignificat. In oẽs ſeruos eius .i. in illos q̃ illi ſeruiũt: illius eñ ſerui ſumus cui ſpontanea mente ſeruim⁹. Submergit᷑ eñ cũ ſeruis ſuis diabolus qñ ſalutari fonte baptiſmi. populus a diaboli errore liberat᷑. k ¶ Gẽtes. dicit cateruas vicioꝝ. has ꝑcutimus qñ ſatiſfactõe ꝑ pñiam vulneramus. qꝺ eñ eſt illis vulnus nobis ſalus eſt. Reges fortes. ſpiritus ĩmundos dicit. quos occidit dñs: cum nos mundat a delictis. ⁊ illos facit a nobis extraneos. l ¶ Seon interp̃tat᷑ tentatõ oculoꝝ. amorrei: amaricãtes: vere amara ſũt vicia que nobis ab illa beatitudine iocũdiſ-

¶ Memoriale dei eſt quicquid in ſcripturis ſanctis cõmonitõne ſaluberrima cõtinetur. Seculũ ſeculi. ſignificat diẽ ſempiternũ. vbi eñ nos habemus generatõe et generatõe caſſiodori tranſlatio hʒ in ſeculũ ſeculi. Iꝛ vel generatõe ⁊ generatõe. ſcꝫ iudeoꝝ ⁊ xp̃ianoꝝ. vt qꝺ legis vmbra p̃figurauit in euangelio agnoſcat᷑. A Uel in hoc ſeculo ⁊ futuro. o ¶ Iudicabit id ẽ damnabit dñs iudeos non credentes. quia noluerũt eſſe ip̃ius. quos de cunctis elegit natõibus ad poſſidendũ. Et in ſeruis ſuis. id ẽ fidelibus q̃bus dictũ eſt qui credit ĩ me nõ iudicabitur: ſed tranſit de morte ad vitã in illis deprecabitur. id eſt ꝓpiciabitur quibus eterna promiſſa dat, ab illis dep̃catur quos ⁊ exaudit.

p ¶ Deſignant̃ aũt hic ſimulacra p illud vñ ſunt.i.aurũ ⁊ argentũ.metalloꝝ.i. qualitate formata ad irriſionẽ gentiũ.bñ eñ gẽtiles irridẽt̃ vt putent̃ hoĩ p̃ſtare qđ capiũt ab hoĩe.ſ.aurũ argentũ ⁊c. meli⁹.n.cõſulerent ſibi hoĩes ea frangẽteſ.tũc ei aliq̃d pſũt ſi ad pecunias trãſlata deſcendũt. vñ de⁹ eoꝝ nõ exaudit integer ſed p̃ſtat potius ĩmunutus

q ¶ Quid pdeſt os qđ nõ loquit̃? q̃d oculus q̃ nõ videt. vocabula eñ ſunt vana. nõ officia pfutura.

r ¶ Quid pdeſt auris que nõ audit? quid nares que nõ odorant noĩa vana ſine rebus. p̃ſumptio caduca que vtilitas manuſ que nõ palpit. quid pes q̃ non mouet̃. q̃d guttur qđ nõ ſonat. noxia ſunt deliramẽta nõ veritas firma. abunde eñ gentiũ ſimulacra deriſa ſunt.

s ¶ Dignũ ẽ eñ vt careant collatis ſenſibus q̃ deoſ inſenſatos ſibimet effecerũt. Et intuere. qñ fabricatores ⁊ cultores oẽs idoloꝝ vna cõplectit̃ dãnatio dũ dicit q̃ faciũt ⁊ qui cõfidunt in eis.

t ¶ Amonet hic vt vero dño debeant pſonare laudes fidelium. Per iſrl̃. oĩs iuſtus ſignificat̃. q̃ diuĩa ↄtemplatõne gradulat̃. In aaron: ſacerdotes ſancti ſignificant̃.

v ¶ In leui etiã ſcĩ miſtri.i. dyaconi ſignificant̃. ad poſtremũ qui dño in qualibet cõuerſatõe famulant̃. ſic oĩs ppl̃s deo deuot⁹ p diuerſas ptes deũ laudare p̃cipitur.

x ¶ Benedict⁹ dñs.i. xp̃c q̃ eſt ex ſyon.i. ſuã ecclĩam ſancta incarnatõe viſitauit. ipẽ ẽ q̃ habitat in irl̃m. q̃ diuerſoꝝ ſctõꝝ ↄgregatõe cõſtruit̃, ⁊ regis ſui p̃ñtia felicitate leta-

p Simulachra gentiũ argen
tũ ⁊ auꝝ: opa manuũ hoim
q Os habent ⁊ nõ loquent̃:
oclos habẽt ⁊ nõ videbũt
r Aures habẽt ⁊ nõ audiẽt:
neq3 eñ eſt ſpũs in ore ipo
s rũ. Siles illis fiãt q̃ faciũt
ea: ÷ ⁊ :· oẽs qui cõfidũt in
t eis. Domus iſrl̃ benedici-
te dño: domuſ aaron bñdi
v cite dño. Domus leui bñ-
dicite dño: q̃ timetis dñm
x benedicite dño. Bñdict⁹
dñs ex ſyon q̃ hitat in irl̃m
¶ Alla. ¶ Magnificẽtiã
dñi pheta declarans. miracula refert q̃ fecerit ĩ egypto ⁊ gẽte iudeoꝝ. mĩa ei⁹ ſepius nobis incultãs: q̃a illius eſt mĩa: oẽ qđ poſſumus. ⁊ clemẽtia: oẽ qđ viuimus. Pſ. cxxxv.

a Confitemĩ dño qñ bo
nus: qñ in eternũ mĩa
b eius. Cõfitemini deo deo-
c rũ: Qñ. Confitemini dño
d dñoꝝ: Qñ. Qui facit mi-

tur eterna. Oratio.

Quauitas eximie deus (quẽ oĩs terra p dulcedĩs benignitate collaudat) rogamus vt abluto a noß vane ſupſtitõis errore: tuis voluntatib⁹ cõnectamur. Per.

¶ Mirabilis pſal. et nimia vtute pfundus. cuius eñ virtutis ſit in paralipomenõ oñdit̃. vbi ait. cũ cepiſſent deum laudare ⁊ dicẽ. Cõfitemini dño ⁊c. ĩplebatur domus nube ⁊ caligine. ita q nec ſacerdotes poterãt ſtare ⁊ miniſtrare pter caliginẽ cõpleuerat eñ gl'a dñi domũ dei. Nã l3 in oĩbus pſalmis ſi pure cãtant̃ certũ ſit adeſſe diuinã p̃ñtiã. hoc tñ magis credit̃ qđ legis auctoritate firmat̃.

a ¶ Cõfitemini tam ↄfeſſio pctõꝝ q̃ laudiſ intelligit̃. Qz vo mĩa in ſingulis verſibus repetit̃ hoc indicat. quia oĩa que dicunt̃ ex mĩa dei pcedunt. ſine qua nec eſſe nec valere poſſumus. quapropter nec ab ore nr̃o d3 nec a corde diſcedẽ. qtũs ⁊ ipa dignetur nos iugi tuitõe ſeruare. Bon⁹ vo dicit̃: qñ laudes ſuas clementer audit. ⁊ ſupplicantib⁹ miſerat⁹ indulget. Addit in eternũ mĩa eius. qz hic preſtat vt creet. pcit vt corrigat. ⁊ in futuro mĩa3 tribuit vt coronet.

b ¶ Deus ille deorũ ẽ cui null⁹ ſilis inuenit̃. ⁊ ñ põt de⁹ deoꝝ: niſi ſola trinitas ſcã nũcupari. c ¶ Dñs dñoꝝ ille ſolus eſt: cui cũcta deſeruiũt. ipſe eſt etiã ſanctus ſanctoꝝ. ipẽ rex regu3 ⁊ oĩm poteſtatũ. d A ¶ Per iſtos oẽs verſus vſq3 in finẽ ſubaudiendũ ẽ cõfitemini. vt nobis plena poſſit cõſtare mĩa. dicit itaq3 ſolũ illũ feciſſe mirabilia quaſi ⁊ non p angelos

⁊ apl'os fecerit mirabilia. ꝯ hic mēorat iſta mirabilia feciſſe ſolū. qñ verbo ſuo cōditiones rerū fabricaſſe monſtrat᷑. quas ſine miniſterio fecit creature. vnde ſequit᷑. Qui fecit ⁊c̄. e ¶ In intellectu ergo celos fecit

l ¶ Per mediū em̄ egyptioꝝ educit᷑ iſrl̄. quando ſanctos ſuos a conuerſatōe liberauit peſſimoꝝ. ⁊ a mundi iſtius teterrima habitatione in lucem ſue veritatis adducit.
m ¶ Manus fortis. ad inuincibilē pertinet actōem. Brachium

rabilia magna ſolus: Qm̄
e Qui fecit celos in intelle-
f ctu: Qm̄. Qui firmauit ter
g ram ſup aquas: qm̄. Qui
fecit luminaria magna: qm̄
h Solem in ptātē diei: qm̄.
i Lunam ⁊ ſtellas in ptātē
k noctis: qm̄. Qui percuſſit
egyptū cum primogenitis
l eoꝝ: qm̄. Qui eduxit iſrael
m de medio eoꝝ. qm̄. In ma
nu potenti ⁊ brachio excel
n ſo: qm̄. Qui diuiſit mare
rubꝝ in diuiſiones: qm̄ in
o eternum mia eius. ÷ Et:
eduxit iſrael p mediū eius
p qm̄. Et excuſſit pharaonē:
⁊ virtutē eius in mari ru-
bro: qm̄ i eternū miſericor
q eius. Et tranſduxit popu-
lum ſuum per deſertū: qm̄
in eternū miſericordia ei⁹.
r Qui pcuſſit reges magnos
qm̄ in eternum mia eius.
s Et occidit reges fortes: q-
niā in eternū mia eius.

qꝛ nulla cōfuſione. nulla inordinatōne. nulla informitate creati ſunt ſed diſtincti atqꝫ cōpoſiti. in ſapientia creatoris ſui pacti ſunt.

f ¶ Firmauit terrā ſuper aquaꝫ. i. ſacri baptiſmatis. terra noſtra. hoc eſt corpus noſtruꝫ reficitur. dū ſtabilitate religionis firmat᷑. Siue ad lr̄am ſup aquas. id eſt iuxta aquas. Uel etiam ſupiorem aquis vna parte ſui.

g ¶ Etſi ad lr̄am de aſtris verū ſit. ſpūalit᷑ tū magna luminaria fecit cū angelos ac poteſtates thronos dn̄ationes creauit. q̄ pietate ſanctiſſima celeſti lumine irradiant.

h ¶ Poteſtas diei. eſt aduentus ſolis. qa p eum oībus declarat᷑ viſibilis creatura. poteſt ⁊ de xp̄o dici q̄ illuminat mētiū tenebras

i ¶ Lunam ecciam debem⁹ accipe. ſtellas: eius diuerſos ordines vt ſunt epi. pſb̄ri. dyaconi. q̄ velut ſtelle celeſti noſcunt᷑ cōuerſatōe radiare. qui in poteſtate noctis. i. iſtius ſeculi dati ſunt. vt p eos caliginoſa reluceant corda mortalium.

excelſum. ad omnipotentiā dn̄i ſingularē. q̄ ſemp demonſtrat oīm rerū auctorē.

n ¶ Rubrum mare: eſt iſtius ſeculi pmixta pfunditas quam multis diuiſionibus trāſimus. qñ cōuerſi ad terram viuentiuꝫ ſuſtinemus: alter em̄ p elemoſinas. alter p aſſiduas orōnes. alter p virginitatē. alter p charitateꝫ tranſit ad deum.

o ¶ Et eduxit iſrael qm̄ iſte verſiculus repetitus ē. expoſitio ſuperius dicta ſufficiat.

p ¶ Et excuſſit pharaonē. i. diabolū cū miniſtris ſuis in fonte ſalutis. i. baptiſmi. vbi eos ſue potentie virtute remouet. Excuſſit āt dixit hoc eſt quaſi puluerē piecit. vt de celeritate ⁊ virtutē diuinitatis oñderet. ⁊ illos terrenas ſordes eē monſtraret.

q ¶ Deſertus enim dicit᷑ mundus. qui diuina electiōe priuatus fuit. ⁊ merito ſic vocat᷑ qꝛ ad ſe venientē non recepit auctorē. Illi ꝗ̄ a xp̄o p eū trāſducunt᷑ q̄ illeſi a malis eius ptranſeunt.

k ¶ Qm̄ hiſtoria nota eſt. videamus q̄d hic poſſit ſpūaliter intelligi. Percuſſit xp̄c primitiua egypti. qñ iſtius ſeculi damnauit gloriā que putabat᷑ eſſe p̄cipua. nam luxus ⁊ ſupbia ac auaricia quaſi primitiua ſc̄ mundi. ipa em̄ primo generat peſſimus venter. ⁊ velut caros filios amplectit᷑. dū rerū iſtarū cupiditate gratulat᷑: hec pcuſſit dū dānauit

r ¶ Percuſſit reges magnos qñ ī corde nr̄o celeſtis medicus ipa deſideria extinxit tūc ei nos viuim⁹ dū illa moriūt᷑. Ecōtrario neceſſe ē nos ſuccūbere ſi ptigat illa ſupare
s ¶ Reges fortes occidit: qñ a nobis expellit demonia. īmiſſione varia graſſantia. quoꝝ voluntas mala tunc extinguit᷑: ſi fideliū aīe ab eoꝝ poteſtate tollant᷑.

t Seon regē amorreoꝝ: qm̄
v in eternū mīa eius. Et og
regē baſan: qm̄ in eternum
x mīa eius. ÷Et dedit terrā
eoꝝ hereditatē:· :Qm̄.
y Hereditatē iſrl̄ ſeruo ſuo:
a Qm̄. Quia i hūilitate nr̄a
memor fuit noſtri: Qm̄.
b Et redemit nos ab inimi-
c cis noſtris. Qm̄. Qui dat
d eſcam oī carni: Qm̄. Cōfi-
e temini deo celi: Qm̄ ÷Cō
fitemini dn̄o dn̄oꝝ Qm̄:·.
C÷Dauid pſalmus. B
Tripliciter hic pš. intelli-
gi pōt. d̄ captiuitate iudai-
ca in babylone. ⁊ de pctō-
ribus ab eccīa eiectiſ. ⁊ de
ea eiectōe q̄ primi nr̄i parē
tes de paradiſo expulſi ſt̄.

Pſalmus. cxxxvj.

a Super flumina baby-
lonis illic ſedimus et
fleuim⁹: dū recordaremur
b ſyon. In ſalicibus in me-
dio eius: ſuſpēdim⁹ orga-
c na nr̄a. Quia illic interro-
gauerūt noſ q̄ captiuos du
xerūt nos: verba cantionū

t C Seon quidē interp̄taꝛ tentatio ocu-
loꝝ. ſiue arbor infructuoſa: amorre⁹ exacer-
batio: que oīa videnꝛ ad diabolū ꝑtinere:
ip̄e ē eñ arbor infructuoſa. ip̄e eſt exacerba
tio. ſed hec in nobis dn̄s occidit. qn̄ nos ad
inſtituta ſua. moꝝ ſan
ctitate ꝑduxerit.
v C Og: ꝯcluſio ſeu
coaceruās interp̄tatuꝫ
dr̄. baſan: cōfuſio ⁊ dia
bolū ſignificat. qui re-
cte confuſio dicitꝛ. qm̄
ſuos ſequaces cōfūdit
⁊ ip̄e in iudicio dei de
beatitudīe diſcedit cō-
fuſus. ip̄e quoq̄ pecca
ta nr̄a coaceruat vt ac-
cuſet ⁊ viā ad deū ꝯclu
dit ne videaꝛ.
x C Data ē terra il-
la eterne beatitudinis
pplo xp̄iano. q̄ fuerat
pollicita iudeis. illis
eñ in ſua iniquitate ꝓ
iectis ſanctis ac fideli
bus ꝓmiſſe hereditatiſ
p̄mia cōferunꝛ.
y C Cuꝫ dicit ſeruo
ſuo. i. xp̄iano pplo. il-
los eñ ſequeſtrat: qui
iuſſionib⁹ eius reſtite-
rūt ſiue iudeoſ ſiue xp̄i
anos. a C Ip̄e eñ
xp̄c mōſtrauit nobis et
hūilitatis viā. ⁊ patiē-
tie diſciplinā. quapro-
pter in hūilitate poſi-
toꝝ memor fuit: qn̄ in
aduentu ſuo eos ꝓprio
cruore liberauit. tunc
quoq̄ latius cepit deſi
derari hūilitas qn̄ eaꝫ
in ſe dn̄s ſaluator oſtē
dit. b C Redemit
eñ nos a diuerſis iniu
rijs. de ptāte diaboli:
qn̄ alapis ceſus: flagel
latus. verberatus eſt ⁊
ſanguinē in p̄ciū dedit
c C Dat eſcam car-
ni. cū ſuos fideles corꝑe ⁊ ſanguine ſuo ſa-
ginare ⁊ ſatiare dignaꝛ. Si etiā ad lr̄am in-
telligas ſua mīa oīa tenet ⁊ cibat.
d R Cōfitemini deo celi, i. debitas ei red
dite laudes. q̄ nos a terrenis ad celeſtia cō-
mutauit. e C Memorat iterū in fine per
ip̄m verſum quē in capite poſuit eē cōfiten-
dū. nequid preter eius laudē ⁊ miaꝫ agi poſ
ſe crederet.

Oratio.

Memor humilitatiſ
nr̄e miſerere oīpo
tens deus. vt q̄ quon-
dā patrib⁹ nr̄is terram
aduerſarioꝝ in heredi
tatē donaſti: nos a pec
catis liberos cū tua he
reditate ꝯſtitue. Per.
a R Babilon cōfu
ſio interp̄taꝛ ⁊ ſignifi-
cat p̄ntē mundū. Flu-
mē ſignificat vnūquē-
q̄ pulchꝛ ad horā. cu-
ius flos ſicut flumē trā
ſit. C Supra flumi
na ſedent fideles. q̄ ca
ptiuitatē in hoc mūdo
patiunꝛ. ⁊ ſuſpirantes
deſiderio patrie celeſtꝭ
irlm: amaras lachrīas
fundūt. b R Sa-
lix eſt lignū infructuo-
ſum. ⁊ dicitꝛ q̄ ſi quis
ex illa accipiat potōem
aut māducet filios nō
facit. Organū aūt ho-
minis corpus ē. Sicut
eñ organuꝫ ex multis
fiſtolis cōpoſitū eſt. ita
corpus nr̄m ex multis
organis ⁊ mēbris: per
ip̄m quoq̄ tactū mani
bus hoc eſt ꝑ opa me-
los ⁊ cātica ⁊ himnos
referimus deo. Dr̄ ite-
rū ſalix radicē nō habe
re tñ ſi abſcinditꝛ ⁊ ſe-
cus aquā plantaꝛ. ſta-
tim vireſcit. ſic pctōr lꝫ
peccauerit ⁊ ceciderit.
tñ ſi ſit ſecus aquā. i. ſi
legit ſacras ſcripturas
viret aīa eius.
c R Demones qui
deceperūt nos ⁊ capti-
uos duxerūt: nūc q̄i gloriātes ⁊ deridentes
dicūt nobis reddite verbū de fide vīa. ⁊ quē
admodū qn̄ eratis ī irlm. i. paradiſo himnū
dicebatis deo, ita nunc canite, C Tenet

quippe nos lex pctī in membris nr̄is captiuos ſūn mentē: vt nō qđ volum⁹ faciamus ſ; qđ nolumus. d ℭ Et qui abduxerūt nos .i. ꝯcupiſc̄e carnales que nos iure captiuitatis illaqueāt frequēter ſuadēt vt verba pſalmodie in locis īmūdis canere debeamus.

e ℭ Quō cātabim⁹ (illis rñdendū ē) nos ī pctīs ꝯſtituti. In terra aliena .i. inter actus vicioſos qui ſūt a deo alieni. canticū domīo. Ꝗ Peccator etem̄ nō dʒ cantare ſ; lugere pctā ſua. Nō pōt em̄ niſi ſanctus vere deū laudare. f ℭ Aſtrigit itaqꝫ ſe ꝓpħa duris cōditiōib⁹ ⁊ vinculis nō ab eius mente diſcedē celeſtē irl̄m que ē regio beatoꝝ quā q̄ ħ obliuiſcit̄: in regnū dei minime collocat̄. Ꝗ Dextera q̄ppe bonoꝝ ſunt opa recta. Si vis ſp̄ in memoria dei eſſe opera fac dextere.

g ℭ Nūc ꝓponit̄ ſecunda penalis ꝯditio. Quid em̄ ꝓbat̄ deterius eſſeqꝫ. illud nō poſſe loq̄: vn̄ cōſueuit medicina preſtari. pſalmodia eſt em̄ cōſolatio flētiū. cura dolentiū. ſanitas egrotoꝝ. hoc aīe remedium. hoc miſeroꝝ oīm cognoſcit̄ eē ſuffugiū: recordari igitur ſp̄ xp̄i debeſ. ne tali munere priueris.

h ℭ Principiū leticie ē ſp̄ validū. ſp̄ ampliſſimū: qm̄ in ipſis inicijs volūtas accēdit̄ gaudioꝝ. oīa em̄ ſubita violenta ſunt. ⁊ qđ diuturnū in hoc ſeculo fuerit intepeſcit. Ꝟꝛ principiū leticie filius natus eſt dei.

i ℭ Edom alij ſanguineū alij terrenū int̄ꝑtant̄. Ꝗ Quis ergo eſt niſi diabolus. diabolus ē em̄ q̄ decipit genus hūanuʒ. cui petit ꝓpħeta retribui vt ſentiat penā quā ipſe ſua malicia hoī adduxit trahens ⁊ adducēs in babylonē. k ℭ Verba iſta filioꝝ ſunt edom ꝑſequentiū ppl̄m xp̄ianū q̄ ꝑſequebātur vſqꝫ ad fundamētū. i. vſqꝫ ad mortē martyrij. Dicere aūt exinanite: ē dicere lucē tpalē eripite: a ſilitudine ciſterne tracta ſunt v̄ba. que quantoplus exhaurit̄ tāto magis exinanit̄. verū quid ꝓdeſt malis vſqꝫ ad fundem̄tā qđ xp̄c eſt exinanire xp̄ianoꝝ tpalia. dū fundamentū xp̄m eripe nō poſſint: neqꝫ eterna bona minuere.

l ℭ Filia babilonis caro nr̄a eſt. q̄ cōfuſionē nobis ingerit pctōꝝ que miſera eſt dicta. qꝛ illicitis cōcupiſcentijs ſp̄ ſauciat aīam vulnere pctōꝝ cui retribuere ē eā ieiunijs ⁊ diuerſis tribulatōibus ſubditā facere v̄tutib⁹ q̄ nos cōcupiſcētijs ſuis cōcitauit ad vicia. vt que traxit ad culpā adiutorio dei ꝑducat̄ ad gloriā.

m ℭ Adhuc loquit̄ ad ipſam carnē. beatuʒ eē ꝯmemorās. q̄ filios eius. i. vicia nocentia tenet ⁊ cohibet ⁊ nō ꝑmittit ſibi nocē. Et alliđet ad petrā. i. ad xp̄m vt nō moret̄ tenens. ne voluptas blanda ſurripiat. ſed vt ſtatim ꝯfracta diſpereāt. que nos teterrimis motib⁹ inſtigabant.

d Et q̄ abduxerūt nos: hymnū cantate nobis de canti-
e cis ſyon. Quō cantabim⁹ canticū dn̄i: in terra aliena
f Si oblitus fuero tui irl̄m: obliuioni det̄ dextera mea
g Adhereat lingua mea faucibus meis: ſi nō memine-
h ro tui. * Si nō ꝓpoſuero: irl̄m: in principio leticie mee
i Memor eſto dn̄e filioꝝ edō
k in die irl̄m. Qui dicūt exinanite exinanite: vſqꝫ ad
l fundamētū in ea. Filia babylonis miſera: btūs q̄ retribuet tibi retributiōʒ tuā
m quā retribuiſti nobis. Beatus q̄ tenebit: ⁊ allidet ꝑuulos ſuos ad petram.

ℭ ÷ Ipſi ÷ dauid. ℭ Uniuerſalis eccīa. dn̄i bn̄ficia ſibi attributa collaudans: monet vt reges terre deuʒ cōfiteant̄ excelſum: oratqꝫ ne peccatores ꝯuerſos deſpiciat q̄s creare dignat⁹ ē

Oratio.

Captiuitatū nr̄arū potentiſſime abſolutor. ꝯcede nobis laudes tuas: ſpiritali canere cōcentu: vt quos onus noxe ante fecit exules: alleuatio potentis dextere: celeſtes reſtituat ciues. Per.

ℭ Quāuis dauid xp̄m ſignificet. tñ addēdo ipſi plus indicat: ipſi em̄ reuerentius ꝓnūciandū eſt. quaſi altiſſimo. q̄i oīpotēti. quaſi celeſti regi. ⁊ tūc dauid iungendū eſt. qđ vocabulū nō ex deitate ſumit̄ ſ; ꝑ aſſumpte carnis originē venire monſtratur.

a Ad Si quis ꝓ oībus vicijs ⁊ paſſiōib⁹ aīe ſue agit pniam. iſte cōfitet̄ ex toto corde Si q̄s vo ꝓ vno vicio ꝯfitet̄. puta qꝛ auar⁹ eſt hoc cōfitet̄. nō autē cōfitet̄ qꝛ fornicator aut detractor ē. qꝛ nō in toto corde confitet̄ nō audit̄ a deo. ¶ Cōſidera aūt meritum orōnis. vt oīa verba ſua ꝯfiteat̄ audita.

b Ad Uide ꝑfectōez penitētis. qꝛ poſt ꝯfeſſionē ⁊ pniam cū angelis meret̄ pſallē ⁊ gratias agere deo. ¶ Templū orōnis ē beate incarnatōnis aduentus. quē quotidie adorat eccīa dūꝫ corpus ⁊ ſanguinē ipſius in ſacramento veneratur. ſꝫ illa adoratio ꝑfecta eſt quā cōfeſſio beata comitatur.

c ¶ Mīa eſt: q̄ ſine cuiuſqꝫ meritis ad liberandos nos venire dignatus eſt: veritas. q̄a ꝓphetarū ſuoꝝ ꝓmiſſa cōpleuit. Magnificatū eſt nomē cuꝫ nobis in cultura ipſius virt⁹ innotuit. Ad Peccātor audiat mīam: iuſt⁹ aūt ⁊ ſupbus audiat veritatem. d ¶ Dies hic lucida petitio ſincera q̄ eſt. quā non cupiditas nec vlla auaricia nubilat. ſꝫ de illo ſole lucet: qui oēs caligīes mortalitatis emundat In talib⁹ petitiōib⁹ deuotus ppl's ſe audiri ꝑcatur. Ad Multiplicabis. i. multis ſollicitudinib⁹ ſubiacē aīam facis. ¶ Per h̄ eīn oñdit ſe innumera paſſurū. cōtra que tāmultiplicia virtutū petit auxilia. e ¶ Reges terre ſunt q̄ corpibus ſuis diuinitatis munere dn̄ant̄. nam ille vere rex non dicit̄: qui vicijs ſeruire monſtrat̄. Quia audierūt. audire eīn ad illos ꝑtinet q̄ obediētes eē noſcuntur. illos eīn nō dicimus audiſſe quos cōtu

Pſalmus. cxxxvij.

e Confitebor tibi dn̄e i toto corde meo: ÷ qm̄
b audiſti vba oris mei :·. In
cōſpectu angeloꝝ pſallā tibi: adorabo ad tēplū ſāctū
c tuū ⁊ ꝯfitebor noī tuo. Super mīa tua ⁊ veritate tua:
qm̄ magnificaſti ſup ✶ oē :·
d nomē ſanctū ſuū. In quacūqꝫ die inuocauero te exaudi me: multiplicabis in
e aīa mea virtutē. Cōfiteant̄ tibi dn̄e oēs reges terre: qꝛ audiert̄ oīa verba oris tui.
f Et cantent in vijs dn̄i: qm̄
g magna eſt gloria dn̄i. Qm̄ excelſus dn̄s ⁊ hūilia reſpicit: ⁊ alta alonge cognoſcit
h Si ambulauero in medio tribulatōis viuificabis me ÷ ⁊ :· ſup irā inimicoꝝ meorū extendiſti manū tuaꝫ: et ſaluū me fecit dextera tua.
i Dn̄s retribuet ꝓ me: dn̄e mīa tua in ſeculū: opa manuū tuaꝝ ne deſpicias.

maces ſacris iuſſionib⁹ eſſe ſcimus. f ¶ Uie dn̄i. ſunt mīa ⁊ veritas. quas cātare ⁊ laudare regib⁹ ⁊ religioſis ⁊ vere xp̄ianis. paſſionū aīe ⁊ cōcupiſcētiarū rectorib⁹ ꝑcipit̄. Gloria quippe dn̄i ē. vt ſeculū reſpuentes: eius laudes cantare non deſinant.

g ¶ Cuꝫ eīn ſit dn̄s excelſus. tn̄ humilia reſpicit ne quis ſubiectorū putaret nō ſe ab excelſo dn̄o reſpici. cū ſe cognoſceret magna deuotōe ꝑſterni. Alta: ſupba ſignificat. que idō lōge cognoſcit. qm̄ ei⁹ grē minime ꝓximant̄: ⁊ ne putarent ſupbi. qꝛ alti ſunt ſe deū videre ait cognoſcit.

h ¶ Uiuificat̄ ergo ppl's. i. letificat̄. dū eīn in diuerſis āguſtijs fuerit cōſtitutus. eternorū gaudioꝝ ſuauitate recordās reficit̄. Sciens eīn aurū igne ꝓbari. ⁊ premiū maximum poſt labores dari ⁊ tribulatōes dn̄i virtute ſuperandas. letat̄ in tribulatōibus ⁊ in mente viuificat̄. Extendit manū ſup iram. q̄ſi illi inimici cōuerſi hic graui⁹ tribulant̄ q̄ cōtriſtauerant ſubiectos hūiles. ⁊ incipiunt ſe iuſte ꝑſequi. qui prius innocētibus ꝑcere noluerunt Dextera vo virtus dī. ⁊ xp̄s eſt. i ¶ Dn̄s retribuet. ꝑfecta nimis ⁊ qualē fundere monemur orō eſt. cām ſuam dn̄o cōmendare qui nouit vnicuiqꝫ digna rependere. ⁊ vt nō irato aīo dictū putares. addit: dn̄e mīa tua ⁊c̄. quā facis etiā in nr̄os ꝑſecutores. dū eos cōuerſos ꝑ fide tua multa pati facis. ꝑtinet ergo qđ dicit mīa ad illos q̄ nos ꝑſequūt̄. Opa manuū. i. inimicos noſtros. qꝛ ⁊ ipi ſunt opa manuū tuaꝝ. Idō ꝫ rogat pius ppl's ꝓ inimicis ſuis. vt eis miſera

tus indulgeat q̄ in ſe peccauerūt pſequēdo. vt indulgentia pcepta ꝯuertant. Oṙo.

Multiplica dn̄e virtutē tuā in aīab⁹ ſupplicū. vt dn̄ in templo ſctō iugiter adoramus: in cōſpectu tuo cū ſctīs angelis glo riemur. Per.

dicit cognouiſti oīa nouiſſima: hoc ptiet ad incarnatōem ipius. que facta eſt nouiſſimis tpibus. vt paulus ait. Et iohānes ait filioli nouiſſima hora eſt. Antiqua.i.eterna. q̄ nec initio nec fine claudūt. Formaſti me: ſignificat genuiſti. Poſuit pater manū ſup eū: cuz in ipo virtutē ſue maieſtatis oſtendit.

¶ Totus hic pſalm⁹ ad xpi dn̄i pſonā referēdus ē ⁊ ad pr̄em. qm̄ d̄ pauſatiōe ſua ⁊ reſurrectōe loquit̄. ¶ Poteſt ꝯ̄o ⁊ de penitēte exponi. a ¶ Probauit pr̄ filiū. qm̄ manifeſtā fecit hūilitatē ipiuſ cū a iohanne baptizari voluit. Cognouit eum .i. oñdit: qm̄ dixit: hic ē filius meuſ dilectus in quo mihi ꝯplacui. ipm̄ audite. Bn̄ aūt appellata ſeſſio mors ē ſaluatoris in qua nō pena ſ; requies fuit. ¶ Uel pbaſti me in paſſione. ⁊ cognouiſti.i. cognitū feciſti in reſurrectōe. repetit em̄ in q̄ cognituz eū fecerit. in ſeſſione.ſ. id ē paſſione. qꝛ ſedēs ſe hūiliat. ⁊ xp̄c hūiliauit ſe vſq; ad mortē crucis. ⁊ in reſurrectōe notū oīb⁹ fecit ita pbauit .i. pbatū oñdit ⁊ cognitū filiū ſuū pr̄ eternus.

b ¶ Alonge hic nō locū ſ; tp̄s ſignificat qꝛ nō ſolū fcā nr̄a ꝓuidet. verū cogitatōes nr̄as: anteq̄ nos ipi exiſtimamus agnoſcit. Semite ptinēt ad tacitas cogitatōes. funicul⁹ ad iuſta iudicia. c ¶ Uie ad act⁹ ptinēt hūanos Preuiſe ꝯ̄o adeo ſunt vie eius.i. opa vt ⁊ ppheta lōge ante noīcātur xp̄i opa ſicut de xp̄i māſuetudīe Eſaias dixit. Sicut ouis ad occiſionē ductus eſt ⁊c̄ Non eſt ſermo. vtiq; falſitatis. qꝛ nunq̄ ſub aliqua falſitate locutus ē xp̄c. d ¶ Qꝛ

¶ In finē pſalmus dauid.

¶ Xp̄c ad pr̄em de pauſatōe ⁊ reſurrectōe ſua loquitur. potentiā paterne diuinitatis exponens: qꝛ in eo ꝙ hō eſt nuſq̄ ab ei⁹ noticia ſe poſſit abſcondere: ac ſup oēm aſſerens ſctōꝝ cōfortatū eſſe principatū.

Pſalmus.cxxxviij.

a Domie pbaſti me ⁊ co
gnouiſti me: tu cogno
uiſti ſeſſionē meā ⁊ reſurre
b ctōem meā. Intellexiſti co
gitatōes meas delonge: ſe
mitā meā ⁊ funiculū meuz
c inueſtigaſti. Et omēs vias
meas ꝓuidiſti: qꝛ nō eſt ſer
d mo in līgua mea. Ecce dn̄e
÷tu:· cognouiſti oīa nouiſ
ſima ⁊ antiq̄: ÷tu:· forma
ſti me ⁊ poſuiſti ſup me ma
e nū tuuz. Mirabilis facta ē
ſcīa tua ex me: ꝯfortata eſt
f ⁊ nō potero ad eam. Quo
ibo a ſpū tuo: ⁊ quo a facie
g tua fugiā. Si aſcēdero ī ce
lū tu illic es: ſi deſcendero
in infernum ades.

e ¶ Scientia pr̄is ē que p xp̄m vbiq; terrarū p̄dicata eſt. q̄ ē fctā mirabilis p xp̄m: dum terrigenis ſacra ſacrelegis narrata ſunt. nec potero ad eā. ex hūanitate ⁊ infirmitate carnis loquit̄. vt in alio loco Pater maior me ē. vt ſit ſenſus: hūanā naturā quā aſſumpſi: diuīe ſubſtātie adequare nō poſſum. ¶ Uel penitens peccatis ſuis a diuina cōtēplatiōe deiectus. illā dicit ſupra ſuam fragilitatē cōfortatā mirabiliterq; excelſam.

f ¶ Dicendo. quo ibo: ſignificat naturaz hūanitatis nō ſe habere quo fugiat. cū ſpūſſanctus vbiq; ſit tot⁹. Facies aūt ſubām deitatiſ ſignificat. que oīa complectit̄ oīa cōtinet oīa penetrat. ¶ Uel penitens querit locuz quo fugiat ab ira dei.

g ¶ Ait aūt p id qđ hō eſt ſi aſcēdero in celū tu illic es.ſ. vbi erat ad dexterā patris collocandus. Deſcendit q̄z in infernū: cum diſrupit infernoꝝ loca ⁊ piiſſimus redēptor hūano generi ſubuenit. Ades qm̄ triduana celeritate ſurrexit. ¶ Uel penitēs ait. ſi ſupbiero me extollēs ibi me punis. ⁊ ſi in pfundū peccatoꝝ deſcādero ⁊ ibi vindicas.

b Si ſumpſero pēnas ÷ me/
as :· diluculo : ÷ ⁊ :· habita-
uero in extremis maris.
i Etenī illic manus tua de/
ducet me : ⁊ tenebit me de
k xtera tua. Et dixi : forſitan
tenebre cōculcabūt me : et
nox illuminatio mea in de
l licijs meis. ÷ Quis :· tene
bre nō obſcurabunt a te : et
nox ſicut dies illuminabit
ſicut tenebre eius ita ⁊ lu/
m men eiuſ. Quia tu poſſedi
ſti renes meos : ſuſcepiſti
n me de vtero mr̄is mee. Cō
fitebor tibi q̄ terribilit̄ ma
gnificatꝰ es : mirabilia oꝑa
tua : ⁊ aīa mea cognoſcet
o nimis. Nō ē occultatū os
meū a te q̄d feciſti in occul
to : ⁊ ſubſtā mea in inferiori/
p bus terre. Impfectū meū
viderūt oculi tui : ⁊ in libro

b ℭ Pennas ſuas : dicit celeritatē diuīe maieſtatis. qm̄ ſanctū corpus ad ſupna ele/uauit. dū quoq̄ dicit meas. intellige gloriā ꝓprie ptātis. q̄ ꝓpria ptāte deitas. nō ange/lico adiutorio hūanitatē ad dextrā pr̄is col locauit. has pēnas cū ſumpſerat diluculo re/ſurrectōis. ⁊ habitauit in extremis maris hoc eſt ſupra iſtiꝰ ſeculi am pliſſimū finē : manꝰ pa/terna deduxit. ℟ Uel penne : duo ꝑcepta ſūt charitatis q̄bus mane a pctis ſurgēs penitēs habitat in extremis ſe culi. i. in gaudio celeſti q̄d poſt finē huius vite dat̄ ⁊ tū iā in eo ſpe ha bitat̄. i ℭ Dedu/xit xp̄m paterna manꝰ. qui ē dextera pr̄is. qui aſſumptā hūanitatē et ſibi vnitā ꝑ eterna ſecu la cōtinebit.

k ℭ Iſte verſus ſub yronia ꝓnūciandus eſt quō eñ eū tenebre cō/culcare poterant qui ē lux mundi. ſed ille po/tius tenebras cōculca uit : cū cecitatem primi hoīs luce ſue mīe repa uit. Nox ſignificat in/ferni clauſtrū q̄d certe illuminauit. cū ptātem diaboli cōtriuit. Deli/cie paradiſū ſignificat ad quē aīe ſanctoꝝ pre ſtante dn̄o reuerſe ſunt ℟ Uel penitentis v̄/ba ſunt a tenebroſis actibꝰ male ſuadētium ſeduci timentis. l ℭ Cauſa reddit̄. Cur nox ſit illuminatio in delicijs. Tenebras di cit miſtica ⁊ ꝓfunda queq̄ diuinaꝝ ſcriptu/raꝝ. que nō obſcurabunt̄ ſ3 illūinant̄ a dn̄o ⁊ que fuerant quaſi nox. ſub miſtica comple xione ꝓphetarū tenebroſa dicta : in aduentu dn̄i patuerūt. Sicut tenebre eius ita ⁊ lumē eius. q̄ in vtroq̄ veritas fuit. ſeu cū obſcu/ra. ſiue cū illuminata videret̄. ℟ Uel pe nitens ait tenebre pctōꝝ nō reddūt̄ a te ma gis obſcure ſed a me dū pctm̄ excuſare volo tu v̄o ſi cōfeſſus fuero illuminas noctē ⁊ te nebras. m ℭ Renes ſignificāt fortitudi nē corpalē. vñ merito dicit renes ſuos eſſe a patre poſſeſſos. qm̄ celeſtis iuſticie firmita/te cōſiſtēs : peccatū fragilis corpis ignora/uit. de vtero v̄o mr̄is : de ſinagoge ſinu dicit ſe ſuſceptū a deitate pa tris. que in eo cū patre vna eſt. Nam ſi de vir/ginali vtero velis acci pere. nō ſolū q̄n ē de ca ſtiſſimo vtero egreſſus ſed ⁊ q̄n ſpūſancto cō/ceptus eſt : a dn̄o ꝓbat̄ aſſumptus. ℟ Uel verba penitentis ſunt n ℭ Terribiliter ei magnificatus ē pr̄ : q̄n in paſſiōe xp̄i terra tre/muit. ſaxa diſrupta ſūt ſepulcra patuerūt. Ne ceſſeq̄ fuit illū mirabi lē cognoſcere. quē tan toꝝ bn̄ficioꝝ piiſſimū largitorē cernebat xp̄i hūanitas. vel penitēs dicit in cōuerſione pec catoꝝ deū terribiliter magnificari ⁊ mirabili ter. ⁊ ſequētes verſuſ d̄ penitēte exponē vales. o ℭ Per os enim ſi gnificat ſacra diuina q̄ que ante aduentū dn̄i. occulta fuerunt. vt ba/ptiſmū ſacrū. ⁊ corpus ⁊ ſanguis dn̄i. q̄ eo ve/niente claruerūt. Infe riora terre fuerunt gē/tiū culture. ſed ipis fa/cta eſt nota ſubſtā ſal ua toris dei q̄n in ipo itel ligentes diuinitatē eū deuotis mentibꝰ per aplicā doctrinā deū eē crediderīt. Terra ita/q̄ hūanū genus eſt. cuius ꝑtes ſupiores iu dei fuerūt recte credēdo aute xp̄i natiuitatē ⁊ ꝑtes eius inferiores gentes. terrā adoran tes ⁊ lapides. que nūc fide facte ſit̄ ſupiores p ℭ Dixit ex ꝑſona eccīe ſuū impfectum prem vidiſſe. q̄ illa vſq̄ ad finē ſeculi ↄgre gabit̄ ⁊ ꝑficiet̄ : ſed deitas iſta iam vidit que adhuc futura poſt longis tpibus ſeruant̄. et in libro ſcribent̄ : q̄ eterna felicitate gaude/bunt. Dies formabant̄. i. ſancti ī ꝑpetua fe licitate. Nemo in eis. ſubaudiendū ē infor/

mabiť .i. informis ⁊ defectuoſus erit in cele
ſti patria. qꝛ oīs infirmitas carnis ꝯſumpta
diſperibit. q ℭ Amicos dicit ſctōs apo
ſtolos. Nimis valde ſignificat. Cōfortatus
eſt principatus eoꝝ. quē ꝑſtanre dño ꝑcepe
runt intātū. vt arietes
gregū ⁊ principes fide
liū meruerint eē popu
loꝝ. r ℭ Arena ma
ris ſignificat iudeos ꝑ
pter ariditatē fidei. are
na eñ eſt dicta ab ari
ditate: ꝓmittit ꝙ xp̄c ſe
dinumeraturū populū
fidelē. qui numeroſior
ꝑplo iudaico inueniť.
Exurrexi a pauſatione
dormitiōis. Adhuc te
cū ſum. nō qꝛ aliqñ ab
ip̄o diuidendus ſit. ſꝫ
qui mō nobis ē inuiſi
bilis ad dexterā patris
in celeſtibus reſidens:
oībus poſtea gētibus
apparebit.
s ℭ Occidit deus
peccatorē: cuꝫ moritur
peccato vt viuat deo. vt
paulus ait. mortu⁹ ſuꝫ
legi. vt viuā xp̄o. Uiri
ſanguinū ſunt ꝙ carna
liter viuunt. ⁊ que ſunt
ſanguinis ꝑagunt: qui
bus diciť: declinate a
me. ℞ ℭ Uideť āt
ſic ꝯnecti verboꝝ ordo
Si occideris deus pec
catores: accipiēt in va
nitate ciuitates ſuas.
ℭ .i. ſi peccatores a
malis cogitatōibus in
bona ſtudia transferas: priores ꝯſuetudīes
⁊ pctā in ꝙbus habitabāt in vano accipiūt.
.i. vanas reſpuent: ⁊ dicēt his ꝙ adhuc in il
lis vanis ⁊ malis ꝑmanēt declinate a me. qꝛ
dicitis in cogitatōibus. i. loquimini in men
te ⁊ murmuratis cōtra illa que vobis ſpūſ
ſancti virtute p̄dicata ſunt: ideoqꝫ qꝛ ſic loꝗ
mini in cogitatōe cōtra deū declinate a me.
t ℭ Quia dicitis. i. cōtra illa murmurat⁊
que virtute ſpūſſancti vobis p̄dicata ſunt.
v ℭ Merito nr̄os aduerſarios iubemur
diligere. quos nos noſtro vicio cōtingit of
fendere. dei xp̄o inimici qñ obſtinati ſunt: cō
petenti ⁊ religioſa execratiōe damnanť. qm̄
cū ab ip̄o creati ſint. ip̄iqꝫ debeant om̄e qđ
viuūt: ſuo tñ cōtumaces reddunť autori. iō
iuſte tales horrendi ſunt ꝙ ⁊ ſuoꝝ beneficio
rū memores nō fuerūt. Tabeſcere. hoc ver
bū iudiciū ē magni do
loris. tabeſcere eñ il
los dicimus ꝙ curis ur
gibus affliguнť. ⁊ pe
ne vſqꝫ ad interitū vite
corpe deficiētes ꝑuenīūt
x ℭ Perfectū ē odiū
hoīes diligere ⁊ eoꝝ vi
cia ſp̄ odire. odiū ꝗppe
dictū eſt quaſi oris re
pudiū. Inimicos ſcōs
etiā ſibi dicit ꝙ cōtrarij
paternis iuſſioib⁹ ex
titerūt. vt oñderet vni
tatē ſue diuinitatis cū
patre. y ℭ Proba
me. iſtud nemo pōt di
cere. niſi ille ſolus qui
peccata non fecit xp̄c.
Scito cor. qꝛ te dereli
quere in ꝑſecutōe non
noui. Interroga. ad in
ꝗſitōem ꝑtinet minutiſ
ſimā: premiſit eñ ſcito
cor meum. Sciens xp̄o
acute interrogat ⁊ fal
li nō pōt. qꝛ nemo ſciē
ti interrogatus. p̄t ne
gare que geſſit. Semi
te ad opatōes ꝑtiēt bo
nas. quas ille iugiter
geſſit ⁊ celeſti ſanctita
te trāſegit. z ℭ Me
rito ergo hūana in xp̄o
ſuba petit ſe deduci in
eterna via. que declina
uit a via iniꝗtatis. i. ab actibus diabolicis.
qꝛ xp̄o [illegible]it. vide ſi ē intellige nō dubitatōne
ꝓlatū ſed ſcientie ſecuritate. q. d. vide ſi eſt
.i. videbis qꝛ non eſt.

tuo oēs ſcribenť: dies for
q mabūť ⁊ nemo in eis. Mi
hi āt nimis honorificati ſūt
amici tui deus: nimis ꝯfor
tatus eſt principatus eoꝝ.
r Dinumerabo eos ⁊ ſuper
arenā multiplicabunť: ex
urrexi ⁊ adhuc ſum tecum
s Si occideris deus pctō
res: viri ſanguinū declina
t te a me. Qui dicitis in co
gitatōe: accipiēt in vanita
v te ciuitates ſuas. Nōne ꝙ
oderūt te dñe oderā: ⁊ ſup
inimicos tuos tabeſcebā.
x Perfecto odio oderā illoſ
y inimici facti ſūt mihi. Pro
ba me de⁹ ⁊ ſcito cor meuꝫ
interroga me ⁊ cognoſce ſe
z mitas meas. Et vide ſi via
iniꝗtatis in me ē: ⁊ deduc
me in via eterna.

ℭ In finē pſalmus dauid.

Oratio.

Qeli terreqꝫ ꝑſpector deus (quo morien
te: illuminata ſunt tartara. quo reſurgē
te: ſanctoꝝ eſt multitudo gauiſa. quo aſcen
dente angeloꝝ exultauit caterua) p̄camus:
tante glorie excellentē virtutē. vt directi in
via eterna: illo tueamur brachio quo hono
rabiles amici tui tecū gloriāť in celo. Qui.
ℭ In finē. dñm ſignificat ſaluatorē qui ē
finis legis ad iuſticiā oī credēti, ꝙ vobis in

hoc pſalmo quaſi p̄conis voce iudex terribilis oīpotens. pius quoq̄ ⁊ nimiū deſiderabilis aduenire p̄dicit᷑. a ℭ Sciens mr̄ eccl'ia quanta in mēbris ſuis ab inſidijs diaboli pateret᷑ clamat ad dn̄m q̄ ſolus pōt ei⁹ ſup̄are nequitias vt ab ip̄ius multiplici tentatōe liberet᷑. Hoīez malū. appellat diabolum. Uir iniqu⁹ ē hō ſequax diaboli. duo em̄ ſit᷑ epitheta: vni p̄ſone nō poterant cōuenire ꝗ eloquētie lege ꝓhibitū ſit. b ℭ Grauiora ſt᷑ ſp̄icula que habent᷑ occulta. ſignificat p̄ hoc v̄bo hereticos. qui prauis dogmatibus in ſacrilega certamina ꝓrupērūt. Tota die ait. vt eoꝝ nequiciā cōtinuaꝫ mōſtraret. vt nulla eos laſſitudo. nulla temporis longinquitaſ mitigaret. c ℭ Perlinguas ſignificat v̄ba hereticoꝝ. quibus vulnerare ꝯtendūt corda fideliū. Uenenū aſpidū. Id Qm̄ vident᷑ amicicie verba hr̄e. ⁊ plena ſunt veneno mortifero. d ℭ Pctōr iterū diabolum ſignificat. qui multis dolis. multis fallit inſidijs. Sequūt᷑ etiā ei⁹ miniſtri. qm̄ qð nō p̄nt p̄ ſe occulte inſpirando mētibus nr̄is p̄ ſuos ſeq̄ces publice conat᷑ implere. e ℭ Supplātari ꝓp̄ie dicimur. qn̄ plantis nr̄is terra ſubducit᷑. vt in tenebroſis cauernis grauiter incidamus. qð nobis facit diabolus cū pctōꝛuꝫ foueas parat. Sup̄bi. heretici ſunt. qui prauis dogmatib⁹ p̄p̄los decip̄e potius q̄ꝫ docere feſtināt. ⁊ laqueos ponūt ſancte plebi. qn̄ eos vanis enigmatib⁹ obligare cōtendunt. f ℭ Extēdert ip̄i funes. i. tortuoſas ⁊ doloſas obiectōes. q̄bus capiant ſenſus hūanos, vt q̄i pedibus laqueū ita mentib⁹ tendere ꝓbent᷑ ſcandaluꝫ. Juxta iter dicit: qm̄ nō capiūt niſi illos q̄ a recto virtutū calle diſcedūt. Laqueus aūt funis iō poſitus ē. q̄a vincula ſua grauius ſp̄ aſtringit. nec amplexus eius aliqua lenitate dilabit᷑ cū nodoſis quibuſdā ſinibus illaqueata cōcludit. g ℭ Orat eccl'ia ne peſſimis tradatur inſidijs. dicit em̄ eccl'ia reſplendens puriſſima fide de gētibus aduocata. que ſanctā trinitatē veraciſſima fide ꝯfitet᷑ dixi dn̄o ⁊c̄. Sequit᷑ exaudi dn̄e vocē ⁊c̄. ſuffeciſſet dicē exaudi dep̄catōem meā. ſ altius quid innoteſcere volēſ dixit vocē dep̄catōnis mee. vox em̄ dep̄cationis: eſt puritas oꝛōnis ⁊ clamoꝛ ille tacitus q̄ aſcēdit ad dn̄m. Scte em̄ opatōis vox ē rerū ip̄arū loquaciſſimi⁹ clamoꝛ. nō hoībus notus ſed ſoli deo cognitus. vn̄ ⁊ tacēti moyſi dicit᷑ quid clamas ad me. ⁊ cayn dr̄. vox ſanguiniſ fr̄is tui clamat ad me de terra. h ℭ Repetitio iſta dn̄e dn̄e pie p̄catōis affectū oſtendit. Cū aūt dicit v̄tus ſalutis mee: patiam p̄ſeuerantiāq̄ꝫ in certamine demonſtrat dn̄i eſſe donū. virtus em̄ a viriditate dicta q̄ neſcit alīq̄ laboꝛe marceſcere. Caput aūt ſuū obūbratū ⁊ cū dic̄ eccl'ia. ſignificat beatā dn̄i paſſionē. qui ſic obumbratus ē ī ea: hoc ē defenſus. vt nec anim⁹ ei⁹ ꝯfuſionē. nec caro ip̄i⁹ coꝛruptōis iniuriā ſuſtineret. In die aūt belli bn̄ dictuꝫ ē in die paſſionis ei⁹ ⁊ moꝛtis. q̄ꝛ diabolo victo. inferno fracto captiui liberati ſūt ⁊ triūphās de moꝛte redijt. i ℭ Tradit᷑ enim pctōꝛi. i. diabolo deſideriū iſtius q̄ ꝯcupiſ carnis p̄ficit. talis em̄ non niſi qð diabolus vult deſiderat. ⁊ iō in deſiderijs ſuis diabo-

ℭ Eccl'ia dn̄m dep̄ecat᷑ vt ab iniquo diabolo liberet᷑. vindictā dicēs in futuro iudicio ſup̄ eos venturā: qui paupes eius inſanis motibus p̄ſequūt᷑. Pſ. cxxxix.

a ERipe me dn̄e ab homine malo: a viro ini-
b quo eripe me. Qui cogitauerunt iniq̄tates in coꝛde: tota die cōſtituebāt p̄ꝛelia
c Acuerūt linguas ſuas ſicut ſerpētes: venenū aſpi-
d dū ſub labijs eoꝝ. Cuſtodi me dn̄e de manu pctōꝛis: ab hoībus iniq̄s eripe me
e Qui cogitauerūt ſupplātare greſſus meos: abſcōde-
f rūt ſup̄bi laqueū mihi. Et funes extēderūt in laqueū iuxta iter ſcandalū poſuerunt mihi. Dyapſalma.
g Dixi dn̄o deus me⁹ es tu: exaudi dn̄e vocē dep̄catio-
h nis mee. Dn̄e dn̄e virt⁹ ſalutis mee: obumbraſti ſup̄
i caput meū ī die belli. Nō

lo tradit̃ ad poſſidendũ. Et qꝛ inimici cogi/
tauerũt cõſiliũ. ſ. faciẽdo ꝯ me: iuſte peto dñe
ne dereliquas me. ⁊ ſubinfert̃ cã iuſtiſſima
petitõis ⁊ exauditõnis. ne exaltent̃ impij in
ꝑditõe iuſtoꝝ. k A ¶ Deus obumbrat:
ſup caput iuſtoꝝ ſ ma/
loꝝ caput opit labor la
bioꝝ. Ordo verboꝝ ta
lis ẽ. caput eoꝝ: circui
tus. ſ. eſt. i. caput ĩpio/
rũ ẽ diabolus. q̃ ſp cir/
cuit querẽs quẽ deuo/
ret. Labor xͦo labiorũ
eſt ꝓlatũ ore mendaciũ
qͦ ſp laborioſe fingit̃
qm̃ exquiſita machina
tiõe format̃. veritas eĩ
ſine labore dr̃. qꝛ ſine
difficultate ꝓfert̃. A
Vel ĩpius circuitus eo
rũ caput ẽ ſupbia q̃ ꝓ/
uenit ex labore labioꝝ
. i. mendacio.
l ¶ Carbones ignis
ſunt pnie cruciatus qͦ
tñ incendiuz naſcit̃ ex
imbre lacrimarum. In
ignẽ deijciũt̃: qñ iam
flama charitatis accẽſi
feruere ſctĩs opib⁹ in/
cipiũt: his euenit vt in
pctõꝝ miſerijs nõ ſub/
ſiſtant. qm̃ iam in bo/
nã ptẽ transferuntur.
m ¶ Vir linguoſus
eſt q̃ multa inutiliter x
ba ꝓfert. qui nõ dirigi/
tur. qꝛ multiloquio nõ
effugiet pctm̃. Iniuſt⁹
vir eſt q̃ diuinas regu/
las ꝯtẽnẽs. ꝓprie volũ
tatis feruore traducit̃
illũ mala capient. quia
ſp ſibi noxia cogitat. q̃
ꝓcepta dñi declinat.
n ¶ Faciet ꝯ iudici
um inopũ: qñ in illa iu
dicatõe ꝓmiſſa illis re/
tribuit: ⁊ tũc vindicat

tradas dñe deſideriũ ÷ me
um :· pctõri: cogitauerũt ꝯ
me ne derelinquas me: ne
forte exaltent̃. Dyapſal.
k Caput circuitus eoꝝ: labor
laborioꝝ. ĩpoꝝ operiet eos
l Cadent ſup eos carbones
in ignẽ deijcies eos: in mi
m ſerijs nõ ſubſiſtẽt. Vir lin
guoſus nõ dirigetᷣ in terra
virũ iniuſtũ mala capient i
n interitũ. Cognoui qꝛ faciet
dñs iudiciũ inopis: ÷ ⁊:·
o vindictã pauperũ. Verũ/
tñ iuſti cõfitebũt̃ nõi tuo: ⁊
hitabũt recti cũ vultu tuo.
¶ Ps̃. dauid. ¶ Prophe
ta ſupplicat. vt int̃ mũda/
nos actus a diuerſis libe/
ret̃ erroꝛib⁹ ne in pctõꝝ re
tiacula cadat. Ps̃ cxl.
a Domine clamaui ad te
exaudi me: intẽde vo
ci mee dũ clamauero ad te
b Dirigat̃ oratio mea ſic in/
cenſum in ꝯſpectu tuo: ele
uatio manuũ meaꝝ ſacrifi/
c cium veſpertinum. Po/
ne domine cuſtodiam ori

ad faciẽ cõtuebunt̃ eũ. Vide aũt ꝙ iuſti cuꝫ
ꝑſecutõem patiunt̃ ꝯfitent̃ laudes deo. tũc
eñ magna virtus ẽ: laudare deũ: ⁊ facilius
diſcedit inimicus ⁊ tribulatio. ⁊ videbũt fa
ciẽ dei poſt vitã iſtã tales eternaliter.

Oratio.

Virtus ſalutis nr̃e
deus: defende ec/
cleſiã tuã a diſſidẽtiuꝫ
veneno mortifero. vt a
te obumbrati nũq̃ ob/
ligemur a laqueis ini/
mici. Per.
a ¶ Dñe clamaui:
lens ꝓpha affectũ orõ/
nis cõtinue hũano ge/
neri infundere. duo tẽ
pora videt̃ diſcrepãtia
poſuiſſe. clamaui de ꝓ/
terito dicit. qͦ ꝑfectaꝫ
ſignificat orõnẽ. ⁊ iteꝝ
clamauero. qͦ vtiq̃ de
futuro cõſtat poſitũ. vt
ſic nullũ tp̃s a culpis
ẽ vacuũ. ita a deuotis
ꝓcib⁹ nunq̃ ẽ ceſſandũ
b ℟ Dirigat̃ ad te
orõ mea ſicut incenſuꝫ
hoc eſt vt recta veniat
ad te orõ mea in odore
virtutũ. nõ hñs ſordes
aut vicia. ¶ Incen
ſum ẽ odoriferi pigmẽ
ti ſuauis aduſtio. ⁊ ſpi
ritualiter hic. ℟ In
cẽſum orõnes ſctõꝝ ſt̃.
¶ Sacrificiũ veſpti/
nũ. fortaſſe ſignificat il
lã oblatiõem quã in fi/
ne vite dño ſolet offer/
re religioſa deuotio. et
iõ nullus deſperet ſi vl
timo ſua pctã lacrima/
rũ fonte detergat. Ele/
uatio xͦo manuũ opera
pia ſignificat. ſic emiſ/
ſio earundẽ. ceſſatõem
a bono ope. Veſpa q̃ꝫ
noſtra: tẽpus prope fi/
nem vite huius ſignificat.

pauꝑes cũ eoꝝ ꝑſecutores a ſuo ſancto ſepa
bit regno. o ℟ Quid eñ vult⁹ dei. niſi
xp̃c filius eius: niſi cogitatio diuitatis ĩpi⁹
¶ Cũ ĩpo etiã dei vultu iuſti ineternũ ha/
bitabũt. cũ (vt ait apl's) nõ ꝑ ſpeculũ ſ facie

c ¶ Petit ꝓpha ne q̃d tale dicat qͦ ꝑue/
nire debeat ad reatũ. oſtiũ q̃ppe ab obſtãdo
dictũ ẽ. Illud ergo vidit ꝓpheta magnis ꝓ/
cibus eſſe muniendũ. vnde tam facile noue/

meo: ⁊ oſtiũ circũſtãtie la-
d biis meis. Non declines
cor meũ in verba malicie:
ad excuſandaſ excuſatões
e in pctis. Cũ hoibus opan
tib⁹ iniqtatẽ: ⁊ nõ cõicabo
f cum electis eoꝝ. Corripiet
me iuſtus in mĩa ⁊ increpa
bit me: oleũ ÷ aũt ⁘ pctõris
nõ impinguet caput meũ.
g Qm̃ adhuc ÷ ⁊ ⁘ orõ mea i
bñplacitis eoꝝ: abſorpti ſt̃
iũcti petre iudices eorum.
h Audiẽt verba mea qm̃ po
tuerũt: ſicut craſſitudo ter-
i re erupta eſt ſup terrã. Diſ
ſipata ſunt oſſa nr̃a ſec⁹ in-
fernũ: qr ad te dñe dñe ocu
li mei. in te ſperaui nõ aufe
k ras aiaz meã. Cuſtodi me
a laqueo quẽ ſtatuerũt mi-
hi: ⁊ a ſcandalis opantiuz
l iniqtatẽ. Cadẽt in retiacu-
lo eius pctõres: ſingularit̃

rat venire peccatũ. ꝙ ſi fragilitate peccaue-
rit ſaltem hoc pcat̃ ne illud excuſet. vñ ſeqt̃
d ℂ Uerba malicie ſunt. vt qs poſt pecca
tũ ſuũ falſo ad excuſatões cõfugiat. qr ↄſue
tudo eſt peccantiũ. qñ dep̃henſi fuerint. pri
muz ſe aliqua falſitate
excuſare: ⁊ cuz fuerint
inde cõuicti alias aſſu
munt excuſatiões cum
peccato falſitatis. ne-
qñ veritati acquieſcat
inuerecũda ꝓteruitas.
mõ eñi tpi. mõ neceſſi-
tati. mõ alijs imputan
do ꝙ peccant. hoc aũt
maximũ viciuz eſt quo
homines laborant.
e N Petit ⁊ hic ꝓ-
pheta a collegio libera
ri eoꝝ qui opant̃ iniq-
tatẽ. Sicut eñi dñs hz
electos ſuos ſcõs: ita ⁊
diabol⁹ hz electoſ ſuoſ
ſicut principes hereti-
coꝝ. qr apud reprobos
electi putant̃. ſ ⁊ oẽs
erecti in ſcelere. electi
diaboli dicunt̃.
ℂ Et cõicabo: refert̃
tam ad opantes hoies
iniqtatẽ ꝙ ad electos
eoꝝ. N Uel prima
ps huius verſiculi cõ-
binãda eſt cũ p̃cedenti
verſu. vt ſit ſenſus. nõ
declines ⁊c̃. ad excuſan
das ⁊c̃. cum hoib⁹ ope
rantibus iniquitatem.
f ℂ Preeligit vir
ſanctuſ iuſtoꝝ increpa
tões: peccantiũ blandi
mentis. Que autez ſit
correptio iuſti: intima
uit dicens in mĩa: qm̃ vir ſanctus non in ira
corripit ſed p dilectõem increpat: melius eſt
eñi corripi a iuſto ꝙ laudari a pctõre. Oleũ
eñi peccatoris adulatio ẽ deceptoris ⁊ ficti
amoris. piculoſa eſt adulatio. que excludere
poteſt hoĩem a regno dei. g N Qm̃ ad
huc ⁊c̃. ipi in beneplacitis ſuis manẽt. Ego
aũt ꝓ ipis orabam vt cõuerterent̃. ℂ Ut
ſe adhuc impfectũ oñdit: qñ orando talia ſi
bi ꝓuenire cupiebat que malis erant bñpla
cita. Et ſm primũ intellectũ xp̃c ꝓ inimicis
ſuis vt cõuerterent̃ p̃em orabat. Abſorpti
ſunt. i. cõuicti iudices in eoꝝ. ſ. vel gentiliũ
vt plato. ariſtotiles. ſiue hereticoꝝ qñ ſunt
p fidẽ iuncti petre. i. xp̃o. ⁊ ſegregati a dya-
bolo. A Siue iuncti. i. compati. videtur
eñi p̃hi aliquid dicere:
ſed ſcripta eoꝝ compa
ta diuine ſcripture ab-
ſorbent̃. nihil ſunt ⁊ ve
lut ſtulta iacent.
h ℂ Uerba ſua ab
hereticis ⁊ tyrannis di
cit audita que pñtis li
bri textus eloquit̃ quã
tis eñi in eis locis in-
crepant̃ vt debeãt cor-
rigi. potuerũt ergo to-
tiens admoniti cogno
ſcere dei voluntatem.
Craſſitudo aũt terre ẽ
ſupbia tyrannoꝝ. que
graſſabat̃ in ſcõs mar-
tires.
i ℂ Martires: oſſa
fideliũ dicit eſſe ꝓphe-
ta. qr conſtat eos xp̃ia
ne fidei eẽ validiſſima
firmamenta. Secus in
fernũ dicit. vide ꝓprie-
tatẽ verboꝝ. non ait in
infernũ. qr lz mori cõi
ſorte videant̃. tñ vita
illis cõceditur eterna.
Non auferas aĩaz me-
am. ſ. a bonis tuis. ſed
ſpes mea i te ſit. ⁊ ocu-
li mei ſp te intendant.
k ℂ Per laqueos ⁊
ſcandala: toti⁹ mundi
mala breuit̃ ꝓpheta cõ
plexus ẽ. a qbus ſe ſup
plicat cuſtodiri. ne per
inſidias eoꝝ poſſit de-
cipi. N Semp etiam nobis laqueos po
nunt demones. vicia eñi vicina ſunt virtuti
bus. In elemoſina: laqueũ ponũt ſi vt vide-
ar facio. Ceruis ponũt̃ retia. ⁊ ſancti cerui
ſunt ſpinas trãſiliẽtes ⁊ alti cornib⁹ ⁊ ſerpẽ
tes interficiunt.
l ℂ Retiacula dicta qſi retinentia: in dia
boli retiacula cadit: q pctõꝝ ſuoꝝ abſciſio-
nẽ nõ facit: ſingularis eſt: qui cum peſſimis
hominibus non ambulat cõbinatus. i. liga-
tus. qui trinitatẽ ſanctã vnũ deũ confitetur

qui ſpem ſuā in ſolo deo ponit. Donec trāſ-
eam. i. ꝙdiu in hoc mūdo fuero cōmoratus
hoc em̄ ſeculū beati velut viantes trāſire di
cunt. qꝛ in ipo nō tenent aliqua mūdi dele
ctatōe. A Uel xp̄c dicit ſingularis. i. ſolꝰ
ſum donec tranſeam. i.
moriar. tūc em̄ cū gra-
nū frumēti in t̄ra mor
tuū fuerit nō manet ſo
lū ſed multū fructū af-
fert. qꝛ mlti poſtea cre-
diderit ⁊ oīs terra xp̄o.

Oratio.

Bone dn̄e cuſtodiā
ori nr̄o. ne inania
ꝓferamus: vt mīa tua
correpti ab oībus iniq̄
tatū ſcandalis ꝓtega-
mur. Per.

Ꝗ Pſalmi cauſa: p̄-
ſenti titulo cōtinet. da
uid em̄ filius yeſſe ſau
lē principē fugit. ⁊ cuꝫ
in ſpelunca lateret: ora
uit: qđ dn̄m xp̄m in cor
pe ante paſſionē ſuā ſi
gnificabat eē facturū.
N Qm̄ em̄ in titu-
lo ponit intellectꝰ da-
uid. ſpūaliter oñdit da
uid intelligendū ⁊ pſal
mū. Saul igit̄ ſpūalit̄
diabolus. Spelunca
mūdus ē iſte in q̄ dia-
bolus nō īmittit aliq̄d
boni ſ; ſolum ſtercus ⁊
putridū. eſt em̄ ſpelun
ca tenebroſa. ⁊ mūduſ
iſte tenebroſus pc̄tis ē
nec in eo ſancti pfectū
lumen hn̄t quod erit i
alio mōo. xp̄c tn̄ lumē
venit in hunc mūdū. et
ex pte illuminauit. ⁊ ſi
cut dauid abſcōſus eſt in ſpelunca ſauli. ita
dn̄s ieſus diabolo in hoc mūdo. ⁊ pſecutōꝫ
paſſus ē ſicut dauid. a N Uoce mea ad
dn̄m. oīa verba hec in hūilitate corpali loq̄-
tur. vt ſe verū hoīeꝫ manifeſtat. Ꝗ Et ne
clamor intelligeret̄ trāſitorius addidit dep̄
catus ſuꝫ. qđ frequētata ſupplicatōe pagit̄
eſt em̄ dep̄cari frequenter ſupplicare.
b Ꝗ Qm̄ pura. ꝙſuauis oṙo que in ꝯſpe
ctu patris velut pſpicui fontis copia funde

ſum ego donec tranſeam.

Intellectus dauid cum
eēt in ſpelunca oratio. Ꝗ
Xp̄c ad patrē clamat. do-
los iudaice pſecutiōis ex-
ponēs: liberariq; ſe de in-
ferno dep̄cat̄. qm̄ oīm ſctō
rū fides: in eiꝰ reſurrectōe
pendebat. Ps̄. cxlj.

a Uoce mea ad dn̄m cla
mavi voce mea ad do
b minū dep̄catus ſum. Effū-
do in cōſpectu eiꝰ orōnem
meā: ÷ ⁊ :· tribulatōꝫ meaꝫ
c ante ipm̄ ꝓnūcio. Indefici
endo ex me ſpm̄ meuꝫ: ⁊ tu
cognouiſti ſemitas meas.
d In via hac qua ambulabā
abſconderūt laqueū mihi.
e Cōſiderabaꝫ ad dexterā ⁊
videbā: ⁊ nō erat q̄ cogno
f ſcēt me. Perijt fuga a me:
÷ ⁊ :· nō ē q̄ requirat aīam
g meam. Clamaui ad te dn̄e
dixi tu es ſpeſ mea: porcio

baf. fundebat certe non ſvt ad ima deflueret
ſed vt pueniret eius oratio ad altitudinē ſu
perne pietatis. Pronūciat tribulatōes an-
te patrē. vt indulgentiā p nr̄is poſſit obtine
re peccatis. Et nota ꝙ in his duobus verſi-
bus q̄tuor modis ora-
tū eſt ſm hortatōꝫ apl̄i
vbi iubet primo fieri p̄
catōes. orōnes. poſtu-
latōes. grārūactōes.
c Ꝗ Qꝛ dicit indefi
ciēdo ſpm̄: hoc a parte
mēbrorꝫ debemꝰ accipe
Uel ita Indeficiēdo ⁊ē
hoc ex ſupiorībꝰ pēdet
ac ſi diceret. Tribulati
onē meā ante ipm̄ pro
nuncio. cum defecit ex
me ſpūs meus. N
Cognouit pr̄ ſemitas.
. i. doctrinas quas do-
cuit. d Ꝗ Dyabo-
lus iuxta viā abſcōdit
laqueū. vt eos decipi-
at q̄ rectas ſemitas de
clinare p̄ſumūt. xp̄c ꝯo
qꝛ nunq̄ a ſua ſanctita
te diceſſit: neceſſe fuit
vt in ipa via rectitudi-
nis tentamenta patere
tur inualida. vt in euā
gelio legit̄.
e Ꝗ Cōſiderabā ad
dextrā. illud tēpus fa-
cit intelligi qn̄ ibat ad
crucem. qꝛ nullum illic
fideliū potuit intueri:
iō ꝯo non ſunt viſi ad
dexterā ſtare. qꝛ carna
li metu diſpſi ſūt. ⁊ nō
erat q̄ cognoſceret illā
vicꝫ deitatem. que hec
oīa in aſſumpta carne
voluntarie ſuſtinebat.
f Ꝗ Perijt fuga a xp̄o: cuꝫ ſe impiorꝫ ma
nibus pmiſit occidi. Et nemo queſiuit aīaꝫ
eius: dum illi nulla cōſolatio p̄beret̄. ſed ſo
lus ad paſſionē relictus ē qui erat ꝓ omniū
ſalute moriturus. g Ꝗ Clamauit ſpem-
q; ſuā poſuit in dn̄m cum dixit. pater in ma-
nus tuas cōmendo ſpm̄ meū. Portio mea.
ꝓbat hoc ſpāliter locus ille qn̄ latroni dixit
Amen dico tibi: hodie mecū eris in paradi-
ſo. hoc eſt in terra viuentiū. paradiſus em̄ ē

terra viuentiū quā ſoli beati introibunt.
b ¶ Merito dicit hūiliat⁹ ſum nimis. qꝛ ſemetipm exinaniuit formā ſerui accipiens. ⁊ adhuc ampli⁹ hūiliatus ē factus obediēs vſqꝫ ad mortē crucis. nam quēadmodū cru cifigi potuiſſet. niſi ſe hūiliaſſet naturā nrāʒ aſſumendo ꝗ celū ter⸗ rāqꝫ creauit.
i ¶ Orat vt reuerē⸗ tiā patri exhiberet ꝗ ſe liberare poterat. Orat ergo. vt a ꝑſequētibus iudeis diuiā virtute li beret̄: ꝗ adeo corꝑal'r fortiores fuerant. vt ⁊ manus inijcerēt in eū. ⁊ de eius morte gaude rent. ſ3 hoc miſeri fece⸗ rūt nō cōſiderantes vir tutē diuine ꝑtātis ī eo
k I ¶ Dicēs educ de cuſtodia .ſ. inferni aīam meā petit p̄rem a ꝑte qua motiuus ē quia ⁊ poſtea de imis pene⸗ trabilibus ad ſupna ē tranſlatus vt de carce⸗ re inferni aīam celeri⸗ ter educat ad corporis reſurrectōnem. Et hoc ad cōfitenduʒ noī ſuo: iſta eñ cōfeſſio laudis patri exhibita a fideli⸗ bus oñdit̄. qñ eum re⸗ ſurrectiōis miraculo d̄ inferni carcere conſtat eductū. Expectāt iuſti. I .i. apl'i. vel reliꝗ ſcti. Donec retribuas mihi. claritatē illā quā habui priuſqꝫ mūdus fieret. ¶ Vel donec retribuas ꝑ paſſiōe re⸗ ſurrectiōem: expectant illo triduo apl'i ⁊ alij.

Oratio.

DEꝑcantes dñe vo ce humili: pietatē tuā expoſcim⁹. vt adiu ti a te ſpes nrā portōeʒ cū electis tuis in terra viuētiū ſortiamur. ꝑ.
¶ Dauid ſignificat xp̄m: ꝑſequēs ei⁹ fili⁹ ꝑplin iudeoꝝ. vel iudam ꝓditorē ſignificat.

b mea in terra viuentiū. In⸗
tende ad deꝑcatōem meā:
qꝛ humiliatus ſum nimis.
i Libera me a ꝑſequētibus
÷me:· :qꝛ cōfortati ſūt ſuꝑ
k me. Educ de cuſtodia aīaʒ
meā ad cōfitendū noi tuo:
me expectat iuſti donec re
tribuas mihi.
¶ Pſalmus dauid. ÷qñ fi
lius ſuus eū ꝑſequebat̄:·.
¶ Propheta ex perſona
vniuſcuiuſqꝫ fideliſ ſuppli
cans ſibi dñi miam ſubue⸗
nire: rogat dñm xp̄m ne cū
ſuo ſuo velit inire iudiciū
velociterqꝫ ſe petit ꝑueni⸗
re ad veniā: ne inimicoruʒ
tradēt̄ inſidijs. Ps. cxlij.
a DOmine exaudi orōnē
meā: aurib⁹ ꝑcipe ob
ſecratōem meā in veritate
tua: exaudi me in tua iuſti⸗
b cia. Et nō intres ī iudiciuʒ
cū ſeruo tuo: qꝛ nō iuſtifica
bit̄ in cōſpectu tuo oīs vi⸗
c uens. ÷Quia:· ꝑſecutus ē
inimicus aīam meā: hūilia
d uit in terra vitā meā. Col⸗
locauit me ī obſcuris ſicut

a I Dñe exaudi v̄ba hūilia ⁊ plena hūi litatis ⁊ mīe. ꝗ ad aures dñi ꝑuenire merēt̄. ¶ Veritas eñ ⁊ iuſticia ipius ē: ne cū ro⸗ gante diſceptet. nec ad iudiciū illū trahat. ꝗ ſe hic prius ipe cōdēnat. ſuꝑbos eñ dñs ad examen adducit qui ſe bona putant hr̄e nego cia. b ¶ Nec mo⸗ ueat qd̄ iudici dꝛ nō in tres in iudiciū cum ſer uo tuo. I quātū⸗ uis eñ ꝗs ſit iuſt⁹ quā libet ꝑfectus nō pōt in trare in iudiciū dñi. ni ſi ſit cū mīa cōditū. ſtel le eñ nō ſunt mūde in conſpectu eius. ¶ Oīs viuens. oēm ho⸗ minē ſignificat. ēt quē libet infantē nōdū ba⸗ ptizatū. vt Iob ait. ne⸗ mo mund⁹ ante te. nec infans vnius diei. i. ne mo liber eē pōt niſi per diuinam grām. Iō nec abraā nec yſaac nec ia⸗ cob iuſtificabunt̄ in cō ſpectu dei.
c I ¶ Inimicus: diabol⁹ qui ꝑſequitur. humanū genus. ¶ Hūiliat̄ autē in terraꝫ cuius vita carnalibus delectatōibus polluit̄ nō hūilitate ꝓbabili. ſ3 declinatōe vicioſa.
d I Collocant̄ in tenebroſis factis ꝑcō res. ⁊ ſunt mortui ſecu li. ſ3 ſunt ſicut mortui: dū penitere incipiunt: nōdū eñ mortuus eſt: qꝛ in pnīa ſtat. Siquis aūt peccans nō agit pe nitentiā: hic mortu⁹ eſt ſeculi. ⁊ nō ſicut mor⸗ tuus ſ3 ꝑfectuſ mortu⁹ vſqꝫ dū nō egerit pnīaʒ Anxiatus eſt ſpūs. ꝗa ſcriptū eſt. ſi ſolū ſuſpi raueris de pctīs tuis: ſaluus eris. Turbatū eſt cor. i. ꝯſcia mea. qꝛ peccaui. ¶ Vel anxiatus ſpūs: vicinita⸗ tē ꝑiculi indicat. ⁊ turbatū cor: hūanā ſapiē

 156

tiā teſtatur cōfuſam. vt ſpem ſuā decetero in dño poneret cū virīū ſuarū cōfidētiā nō hīet
e ¶ Juſte cor eius fuerat turbatū qm̄ me mor erat ingentiū pctōꝝ prioꝝ. Ipi em̄ dies antiqui ſunt. veteris illius hoīs antiquitate fuſcati. Opa dñi dicit qbus celum terram qꝫ fundauit. pr̄iarchis bona fecit ⁊ ppl'm p mare tranſtulit hebreorū: que ſe dicit frequenter iteraſſe memoria ⁊ lectione. vt excluderet amaritudinē mūdi: ſuauitas lectōis. Qđ exemplū p maximo remedio poſitū credamꝰ. vt noſ quoqꝫ ſilis poſſit medicina ſaluare.
f ¶ Hic extenſione manuū: xp̄m ī cruce deſignauit. vñ ⁊ q̄ expanſis manibus orat: illaꝫ crucē redēptoris imitatur. q̄ lꝫ a pfidis iudeiſ data eſt xp̄o ad penam tñ ꝯceſſa eſt credētibꝰ ad ſalutē. Sequit̄ cōpatio in qua dicit. ſic aīam ſuam deſiderare deū. quēadmodū ſicca terra copioſaſ pluuias Dicit em̄ tibi. ſ. nō aīterī talis ē aīa mea. i. ſoli deo ſitiens inheret.
g ¶ Petit ſibi penitens iſte imbrē mīe celerrime ſubuenire. ⁊ vt velocius potuiſſet audiri defeciſſe dicit in ſe ſpm̄ ſuū. qđ his contingit: qui paſſionū diuerſarū pondere pgrauantur.

dit. qꝛ ī te (q̄ ſperantē decipe nō potes) ſperaui. Uel mane: tp̄s reſurrectōis xp̄i oſtēdit
k ¶ Cum a deo petit ſibi viam notam fieri: oſtendit q̄ hec via hoībus habet̄ incognita. Illius em̄ lucerna ⁊ lumen hoc iter oſtēdit: q̄ illuminat omnem hoīem. ſicut ſupius dixit. Intellectū tibi dabo: ⁊ inſtruaꝫ te in via hac qua gradieris. Rogat ergo pp̄ha vt ei viā ſalutis oñdat. ⁊ ſic notam ſp habeat. ne ꝺ eiꝰ corde aliqñ diſcedat. ⁊ ſubdit̄ ſolēnis ꝯfeſſio qꝛ ad te ⁊c̄. Illud enim nos poſtulata facit mereri. ſi aīaꝫ nr̄am nō inclinemus ad mundū ſꝫ ſp leuemus ad deum.

mortuos ſeculi: ⁊ anxiatꝰ ē in me ſpūs meꝰ: in me tur-
e batū eſt cor meū. Memor fui dierū antiqrū: meditatus ſum in oībus opibus tuis. in factis mannū tuaꝝ
f meditabar. Expandi manus meas ad te: aīa mea ſicut terra ſine aq̄ tibi. Dya
g pſal. Uelociter exaudi me dñe: defecit ſpiritꝰ meus.
h Nō auertas faciē tuā a me ⁊ ſilis ero deſcēdētibus in
i lacū. Auditā fac mihi mane miam tuā: qꝛ in te ſpera
k ui. Notā fac mihi viā in q̄ ābulē: qꝛ ad te leuaui aīaꝫ
l meā. Eripe me ꝺ inimicis meis dñe ad te cōfugi: doce me facere volūtatē tuaꝫ
m qꝛ deꝰ meꝰ ÷ es :-tu. Spūſ tuꝰ bonꝰ deducet me ī t̄ra recta: pp̄ nomē tuū dñe viuificabis me in eq̄tate tua.
n Educes ꝺ tribulatiōe aīaꝫ

l ¶ Inimici nr̄i ſunt demones. q̄ iugiter circumdant fideles vt eis poſſint ſpem diuinitatis auferre. Ad eū ꝯfugit q̄ eius iuſſionibus obedit. Doce me. nolebat prorſus errare qui tanti mgr̄i cupiebat eē diſcipulus ⁊ eius volūtati obedire. Et cām et rōnē addit qm̄ deꝰ meus es. iō iuſte a clemētiſſimo te pero.
m ¶ Spūs bonus: deſignat̄ p hoc nomē deū eē: ſpm̄ſcm̄ ſcriptum eſt em̄. Nemo bonus niſi ſolus deus. igitur ſi ſpirituſſanctꝰ bonus dicitur. deꝰ neneſſario eſt.

h ¶ Cōuenit em̄ mīe dei vt hūiles reſpiciat: q̄ ſupboꝝ corda ꝯtemnit. Lacus hic infernū ſignificat. petit ergo ne ſupbis ſimiliſ fiat qui hic peccata ſua deplorat. qm̄ ſi illis ſimilis fiat: pariter quoqꝫ cū eis deſcēdet in lacū. i ¶ Auditā miam: clementiā dicit dei toto orbe notiſſimā. qua ſupplicātibꝰ ꝓſtat ⁊ indulget afflictis. Mane: tp̄us venie deſignat. nā pꝰ noctē pctōꝝ merito mane dr̄ qñ culpa laxat̄. Cām quoqꝫ exauditiōis ad-

¶ Qui nos deducit in terra recta: qñ corpus noſtrū ſuis regulis ſubdit. Uel terra recta eſt in futuro ſeculo vbi recti ambulabūt Propter nomē tuū ⁊c̄. nā ꝯuis oīa gratis xp̄c donet. iuſticie ipius eſt: ſupplicātes iuſtificare ⁊ viuificare. Iō nō dicit in equitate mea ſed tua. quia non meritis meis ſed nominis xp̄i gratia.
n ¶ Educunt̄ de tribulatiōe tanqꝫ de carceribus ſancte aīe: quando cōceſſa venia de

iſto ſeculo vbi tribulant̃ p̃cipiunt̃ exire. In
mia aũt diſpdunt̃ inimici. qñ ſtudio cõpun/
ctõis: de ſceleratis cogitatõib⁹ abſtrahunt̃.
qd ad illos ptĩet: q̃ penas debitas remedio
ſupplicatõis euadũt. o ¶ Hic dicit eſſe
pdendos diabolum et
oẽs ipios in futuro iu
dicio. qui in ſua obſti/
natiõe moriunt̃. illi tri
bulabant prius iuſtos
viros. q̃z eos famulos
dei eſſe noſcebãt. ⁊ ne/
ceſſe eſt illos in iudicõ
pire. q̃ innocẽtes viros
lõ pſequũt̃. q̃z dei eſſe
famulos cognoſcunt.

Orõ.

DEus qui matuti/
nã ſacre reſurrecti
onis tue auditã feciſti
iocũditatẽ. cũ ex infer/
no rediens: repleſti ter
rã gaudijs quam reliq̃
ras in obſcuris. roga/
mus potentie tue inef/
fabilẽ maieſtatẽ: vt ſi/
cut tũc catervã ãplicaz
gaudere ſacra feciſti i
anaſtaſi. ita hãc eccl'az
tuã. miam expans ma/
nibus flagitantẽ. ſplẽ/
dore celeſtis iubaris il
luſtrare digneris. Qui
cum p̃re.

a In ¶ Bellũ vtiq̃
dicit ſpiritale nõ carna
le quo aĩa iuſti aduer/
ſus demones ⁊ paſſio/
nes carnales inuiſibi/
liter dimicat. ¶ Ma
nus: opatiõem ſignifi/
cãt: digiti: ſalutaria cõ
ſilia. que de corde nr̃o
velut quidã radij pſili
unt: dũ aliqua ſubtili/
tate cãs neceſſarias ob
tinere ptendũt. Añq̃
etiã digiti trinitatẽ in/
dicant. vt ibi. Qui ap/
pendit tribus digitis molẽ terre: q̃ñq̃ ſpm̃/
ſanctũ vt ibi accepit moyſes duas tabulas
ſcriptas digito dei. b ¶ Miaz fecit dñs
cũ dauid. qñ eum de fribus ſuis vltimũ p ſa
muelẽ ad regale culmen elegit. Refugiũ. qñ
ei cõſiliũ dedit. vt hoſtẽ ſuũ petra deijceret.
quẽ gladio nõ poterat ſuſceptor. qñ fecit eũ
a ſaule ſuſcipi in generũ. liberator. cũ eum a
piculo regie indignatõis eripuit.

meã: ⁊ in mia tua diſpdes
o inimicos meos. Et pdes
oẽs q̃ tribulant aĩam meã:
qm̃ ego ſeruus tuus ſum.
¶ Dauid ÷ ad goliam :· ¶
Belluz iſtud dauiticũ. ad
deſignãdũ certamẽ dñi ſal
uatoris ẽ p̃miſſum: vt ſicut
iſte goliã ſaxei teli dimica
tõe pſtrauit: ita p petrã q̃ ẽ
xp̃c: fortitudo diabolica vi
ceret. Ps. cxliij.

a BEnedictus de⁹ meus
q̃ docet manus meas
ad pliũ: ÷ ⁊ :· digitos meos
b ad bellũ. Mia mea ⁊ refu-
giũ meũ: ſuſceptor me⁹ ⁊ li
c berator meus. Protector
meus ⁊ in ipo ſperaui: qui
ſubdis pplm̃ meũ ſub me.
d Dñe quid ẽ hõ q̃z innotui
ſti ei ÷ aut :· filius hoĩs q̃a
e reputas eũ. Hõ vanitati ſi
milis fact⁹ ẽ: dies ei⁹ ſicut
f vmbra p̃tereũt. Dñe incli-
na celos tuos ⁊ deſcende:
tãge mõtes ⁊ fumigabunt
g Fulgura chorufcatiõem et

c ¶ Protector: qñ in ſpelunca latens in
ſaulẽ regẽ ius vltõnis
accepit. Et ĩ ipo ſpera/
ui. a tali ſpe ſcit vir ſan
ctus nõ eſſe cenſendũ.
Subdis ppl'os. q̃z mlt/
tis pplis ĩpatur⁹ erat.
d ¶ Sub interroga
tõe ⁊ deſpectu pnũciã/
dũ eſt. q̃d eſt hõ: quaſi
puluis: qui vento flan
te nullã h̃z firmitatem
Quia innotuiſti ei. i.
ĩeſtimabile deitatis ar
chanũ p aſſumptã car/
nẽ: rectis fide oñdiſti.
Sil'i mõ interrogandũ
ẽ: aut fili⁹ hoĩs: ⁊ item
r̃ndeat̃ qm̃ reputas eũ
vtiq̃ in ouib⁹ tuis. in
numero p̃deſtinatorũ.
e ¶ Exponit breuit̃
qd ſupius dixit. quid ẽ
hõ. Adam ei qñ creat⁹
ẽ ſimplex pur⁹ ⁊ verax
⁊ imortal' fuit. ſ poſtq̃
peccauit factus ẽ vani
tati ſilis. qm̃ ⁊ mutabi
lis ⁊ mortalis effect⁹ ẽ
vanũ em̃ illud dicim⁹.
qd de ſua ſuba cadẽs:
in auras tenues euane
ſcit. vt vmbra. vt fum⁹
vñ addidit. dies ei⁹ ſi/
cut vmbra p̃tereũt: ſi/
cut vmbra p̃terit: ſic ho
minũ vita poſt peccatũ
ade. niſi fuerit cõfeſſio
ne repata. f ¶ In/
clinatio celoꝝ fuit. qñ
ad hoĩem virtus ⁊ ho/
nor ſupnoꝝ deſcẽdit. ſ.
dei filius. Montes hic
ſupbos dicit. quos dñs
tetigit: qñ eis compun
ctõem tribuit. Fumigabũt: cũ crebris ſuſpi
rijs ſua pctã plorabũt: craſſus ei fumus ore
vomit̃: cũ ſe in planctũ hõ cõmouerit.
g ¶ Fulgura chorufcatõis dedit. qñ tene
broſis pctõrib⁹ p hãꝝ p̃dicatõe lumẽ ſueve

ritat? infudit. Diſſipauit aũt. diſpſit ſigt: vt q̃ aũ fuerãt cultores idoloꝝ. ſubinde ad eccleſie ſepta cõfugerẽt. Sagittas apl'os dicit q̃ p̃dicationũ veritate q̃ſi iacula pẽnata hoĩm pectora transfoderũt. ⁊ cõturbabis. ſ. bona cõtritiõis turbatiõe. q2 ſic prius turbati. poſtea leti erũt. Eos aũt. ad mõtes referendũ eſt. h ¶ Hic ad p̃rem verba conuertit. manũ dicit dñm ſaluatorẽ. quẽ venire depcatur. vt liberaret mũdũ de alto. i. de ptãtis excelſo vbi cũ p̃re regnat parilitate ꝟtutis ⁊ vnitate ſubſtãtie. De aq̃s aũt. i. de pplis vndoſiſ ⁊ q̃ſi ꝓcella ſeuiſſima cõcitatis. De manu filioꝝ. de his q̃ fidelib⁹ pcere neſciũt. q2 de diabolo generant̃ q̃ filijs dei aduerſãt̃. recte igr̃ diaboli filij alieni dñr. a filijs dei. q2 hereditatẽ cũ ipſis in celo nullã hñt i ¶ Os eoꝝ vana loquit̃. qm̃ a diuinis regulis diſcrepa re p̃ſumunt vanũ ẽ eñi oẽ q̃cq̃d veritati cõtrariũ eſt. Dextera reproboꝝ. pſperitas ip̄oꝝ. vñ eleuati licentiã ſibi peccãdi aſſumunt

k ¶ Nouũ merito dr xp̄i canticũ. q2 dũ a iudeis nõ ſit recept⁹ (q̃bus fuerat vt veniret ꝓmiſſus) tranſiuit ad gentes. nouũ ẽ etiã q2 nos corpe ⁊ ſanguine ſuo ſaginare dignat̃. Decẽ cordaꝝ pſalterium. decalogus eſt dat⁹ tribub⁹ hebreoꝝ.

l ¶ Reges. hoĩes iuſtos ſigt ⁊ veraces. q̃ regũt corpa ſua. iſtis dat ſalutẽ. cũ eos liberos a vicijs facit. Redemit de pugna golie. vl' ſpiritaliter de vicijs. De gladio maligno q2 gladius diaboli malign⁹ eſt. qm̃ diuidit a bonis: benign⁹ aũt xp̄i. qm̃ ſepat a malis.

m ¶ Hunc verſum iã dixim⁹ quẽ iõ repetit. vt deteſtabiliores iniquos hoĩes reddat ip̄a geminatio. ⁊ maxime nunc de hereticis verba intelligẽda ſunt. lz eĩ ſequentia ſicut ⁊ p̃cedẽtia ad lr̃am vera ſint intellecta. q2 tñ lr̃alis ſenſus apt⁹ ẽ. miſtice aliq̃ carpẽda ſſ.

n ¶ Filios eĩ dicit q̃ generant̃ p̃dicatõe praui dogmat?. iſti nouellis plãtatiõib⁹ cõparant̃. q2 nulla veteri et a p̃rib⁹ tradita p̄dicatione viguerũt. ſed nouis errorib⁹ a p̃ribus ip̄oꝝ traditis pullularũt. In plãtatio eñ hereticorũ nõ eſt vetus ſed nouella. Nõ ẽ eĩ ꝺ veteri lege. nõ de ꝓphetis. nõ ꝺ apl'is. ꝟ de nouis magiſtris ſuborta

o ¶ In Filie eoꝝ. hoc eſt ꝟba hereticoꝝ. compoſite. i. ornata a ſapiẽtia ſeculari ꝟ q2 filie ſſ nõ filij. vires nõ hñt. Circũornate vt ſilitudo tẽpli. ⁊ pulchre dixit ſilitudo tẽpli. nõ eñ hñt verã eccl'iaȝ aut tẽplũ. ꝟ ſilitudineȝ eccleſie. ¶ quippe. ſilitudo nõ hȝ veritatẽ. ꝟ alienui⁹ rei ſubſiſtent? portat imaginem.

p ¶ Promptuaria ſũt q cellaria vulg⁹ appellat. ⁊ hereticoꝝ corda ſigt. vbi diuerſaruȝ rerũ ſp̄es vl' doctrinaꝝ epule repoſite ſſ. ⁊ inde emittunt diuerſas eructatiões peſſimas: quos ſi auctoritate cõuincas. ad interp̄tationũ nequicias tranſferunt̃. cum inde quoq3 fuerint dño iuuante ſupati. ad ſophiſtarum ſe verſutias calũniaſq3 cõuertũt ⁊ ita ex vna pte vertunt ſe in aliã. ſp vagi ⁊ inſtabiles. q2 radicẽ nequeant habere veritatis.

q ¶ Scd̃m lr̃am hi fetoſa dñr habere pecora. dũ ip̄i fide ſterlles eſſe doceant̃. abundans quippe dictus eſt. ab vnda. q̃ſi redundans. Ipſa quoq3 pecora que habere cernũtur. nõ dixit eos in ingreſſib⁹: ſed in egreſſibus poſſidere. q2 totũ ab eis egredit̃. qũ ip̄i

diſſipabis eoſ emitte ſagittas tuas ⁊ cõturbabis eos
h Emitte manũ tuã de alto: eripe me ⁊ libera me de aquis m'ltis: ⁊ de manu filii orũ alienoꝝ. Quoꝝ os locutũ eſt vanitatẽ ⁊ dextera
k eoꝝ dextera iniq̃tatl. Deꝰ cãticũ nouũ cãtabo tibi: in pſalterio decacordo pſallã
l tibi. Qui das ſalutẽ regibus: q̃ redemiſti dauid ſeruũ tuũ: de gladio maligno
m eripe me. Et erue me ꝺ manu filiorũ alienoꝝ. quoꝝ oſ locutũ ẽ vanitatẽ: ⁊ dextera eoruȝ dextera iniq̃tatis
n Quoꝝ filij ſic nouelle plãtatiões: a iuuentute ſua.
o Filie eoꝝ compoſite: circũ ornate vt ſimilitudo tẽpli.
p Prõptuaria eoruȝ plena: eructantia ex hoc ÷ in: ∙ illꝺ
q Oues eoꝝ fetoſe abũdantes in egreſſibus ſuis: bo-

quoqꝫ perituri eſſe monſtrant̄. ℟ Pul
cre quoqꝫ dixit boues eoꝝ craſſi. quoꝝ deus
venter eſt et gloria eoꝝ in confuſione.
r ℟ Nō eſt ruina. difficile eī hereticū in
uenis imperitū. oēs eī magiſtri ſūt ⁊ ſciā ſe-
culari īſtructi. ⁊ īmuni
ti doctrinis apl'oꝝ. Si
tecū diſputāt. verba eo
rū breuia ſūt ſic artifi-
cioſo ſermone cōcluſa
vt euadere inde diffici
le ſit. Cū enī te ligaue
rint ⁊ clauſerint ſilogiſ
mis ſuis. ⁊ quaſi mace
riā ſilogiſmū texerint.
teneris īcluſus. nō po
tes exire. non eſt ruina
neqꝫ trāſitꝰ. Cūqꝫ eis
ꝯſēſeris ⁊ ibi cōcluſus
fueris. eris in plateis
eoꝝ ⁊ in lata via q̄ ad ī
fernū ducit. ⁊ nō in an
guſta via q̄ ducit ad vi
tā. q̄ eſt tranſitꝰ ſancto
rū. Neqꝫ clamor ieſu q̄
ad ſe oēs vocat in pla-
teis hereticoꝝ eſt: ſ; in
anguſta via eſt
s ℟ Multi neſciē-
tes btōs tales putāt et
dicūt btm̄ ppl'm cui h̄
ſunt. Nos aūt dicamꝰ
btūs ppl's cuiꝰ eſt dn̄s
deꝰ eiꝰ. qꝛ ille eſt btūs.
q̄ ꝓ oībus diuitijs hꝫ
xp̄m. ⁊ illuʒ diligit ⁊ ei
ꝯ ſiat̄. Oratio.

Doce nos dn̄e. ſpi-
ritalibꝰ armis. no
xialibꝰ culpis reſiſtere
ne vanitati mūdane ſb̄
iecti. a tui iuris dn̄atio
ne pellamur. Per.

a C Exaltabo te di-
ctū eſt. notū faciā te p̄-
dicādo qḋ es. nā quē-
admodū putet̄ aliqua
laude deꝰ altior fieri.
cū diuina ꝑfectio n̄ poſ
ſit augeri. ℟ Sed
equalē pr̄i credo te C
rex meꝰ. ꝓfeſſio fidei ē
qm̄ ab ipſo ſe dicebat
regi. cui ſe nouerat pu

r ues eoꝝ craſſi. Nō eſt rui
na macerie neqꝫ tranſitꝰ ne
qꝫ clamor in plateis eoꝛuʒ
s Beatuʒ ÷ dixerunt :· ppl'm
cui hec ſunt beatꝰ ppl's cu
ius dn̄s deus eius.
¶ Laudatio dauid. C
Laudationeʒ dn̄i ꝓpheta
varijs narrationibꝰ expli-
cat. Ps̄. cxliiij.
a Exaltabo te deꝰ meus
rex: ⁊ bn̄dicā noī tuo
in ſecl'm ⁊ i ſeculū ÷ ſeculi :·
b Per ſingl'os dies bn̄dicaʒ
tibi: ⁊ laudabo nomē tuuʒ
i ſeculū ⁊ i ſeculū ÷ ſeculi :·
c Magnꝰ dn̄s ⁊ laudabilis
nimis ⁊ magnitudis eiꝰ nō
d eſt finis. Generatio ⁊ gene
ratio laudabit opa tua: et
potentiā tuā ꝓnunciabūt.
e Magnificētiā gl'ie ſctitat̄
tue loquentur: ⁊ mirabilia
f tua narrabūt. Et virtutem
terribiliū tuoꝛū dicēt ⁊ ma
gnitudinē tuā narrabunt.
g Memoriā abūdātie ſuaui
tatis tue eructabūt ⁊ iuſti-
h cia tua exultabūt. Miſera
tor ⁊ miſericors dn̄s: paci
ens ⁊ multū miſericors.
i Suauis dn̄s vniuerſis et
miſeratōes eꝰ ſuꝑ oīa opa

ra mente famulari. Bn̄dicere xp̄o noī. eſt per
pſalmodie gratiā ſupplicare. qḋ q̄ fecerit. et
in eternitate eū laudare merebit̄. iō ſubdit̄
⁊ in ſeculū ſeculi. vbi nullus eſt finis.
b C Qui hic ꝑ ſingulos dies bn̄dicit de-
um. ibi ī illo et̄no vno
die q̄ventur eſt cū bea
tis cōtinua exultatōne
laudabit.
c ℟ Magnꝰ dn̄s qꝛ
ſine fine magnꝰ. ſine fi
ne laudabilis C cu
ius virtꝰ inexplicabil'.
cuiꝰ pietas incōp̄hēſi-
bilis. cuiꝰ ſapiētia in-
effabilis. cuiꝰ vera diffi
nitō eſt. finē ī ſctis lau
dibus nō habere.
d C Generatio ⁊ ge
neratio ad duos popu
los dꝫ applicari. vnus
hebreoꝝ eſt, alter ex gē
tibꝰ. ip̄i ſūt eī q̄ dn̄i bn̄
ficia ſuſceperūt. ⁊ meri
to eius potētiā laudā-
do ꝓnunciant.
e ℟ Ip̄i eī duo po
puli eiꝰ magnificētiaʒ
ac mirabilia q̄ quoti-
die xp̄s in eccl'ia opat̄
pio ore ꝓnunciāt
f ℟ Virtꝰ xp̄i ē ter
ribilis. cū in impijs vl
ciſcet̄. vt in pharaone
magnitudo ē cum iuſti
eruūt̄. vt frequent̄ iſrl'
ab aduerſarijs erutꝰ ē.
g ℟ Eructabūt ip̄i
ſuauitatē xp̄i. qua eos
fouere dignatꝰ eſt. Et
iuſticia exultabūt. qua
in impijs vlciſcet̄
h C Or miſericors
dr̄. nature ip̄iꝰ virtꝰ eſt
ꝙ miſerator. cā ſalutis
eſt nr̄e fragilitati. Pa
ciēs. cū exceſſꝰ hūanos
ꝓpt̄ q̄s debuimꝰ puni-
ri ꝑ pacientiā ſuſtinet.
Multū miſericors. vt
ip̄e ait. Nolo mortem
pctōris.
i C Quid eī magni
ficemꝰ quā ſuauē eſſe
vniuerſis, q̄ tm̄ deuot̄

mētib⁹ munera ip̄ius guſtauerūt. Sꝫ dicis cur ergo pctōres dānat. Qui opa ſua nō fe-cerūt. Miſcdia ei ſua dr eſſe ſup oīa opa ei⁹ ſcꝫ dei. Illō ei p miam coronat. qḋ in nobis gra ſua opat. Illud xo dānat. qḋ diabolo machināte ꝯſtruit. vñ opa dñi ſp eligunt. no ſtra xo vl diaboli ſine dubitatione dānant.
k ℟ Cōfiteant ti-bi dñe. i. vt p ſctōs q̄ te iugit bñdicūt ꝛ laudāt intelligaris oīm eē re-rū ꝯditorꝛ creator. ℂ vl oīa opa etiā lapides ꝛ īſenſata ſua admira bili diſpoſitōe deū eoꝝ factorē p̄dicāt.
l ℟ Glīaꝫ regni tui dicēt. i. p̄dicāt. vt ab oī bus ameris ꝛ clarifice ris: ꝛ potētiā tuā loq̄n tur. vt ab oīb⁹ timearī
M ℂ Oīa igit crea-ta indicant q̄ta glīa ei debeat q̄ incogitabili ꝛ incōp̄benſibili ſapiā ea creauit. ꝛ potētiam ei⁹ infinitā oſtendunt
m ℂ Sctis ei p̄dica tiōib⁹ nota ē facta po-tētia dī. ꝛ glīa regni e⁹ ne igrat⁹ min⁹ forſitā q̄reret. Nota facta eſt potētia. dū diuerſas vir tutes. aplī inocato ei⁹ noīe pfecerūt.
n ℟ Regnū tuū. re gnū oīm. oīa ei ſecula. dñatōe tui regni voluū tur. ℂ vl nō ſicut alia mundi reḡ aliq̄ tpe du rat ſ toto mōi tpe. Et nō ſolū toto tpe verū etiā poſt eternalr. vnḋ ꝛ idē clari⁹ repetit. Et dñatio tua. i. ppetui tas eterna q̄ pmanet ī oī generatiōe ꝛ gene-ratiōe. ℂ vel regnū oīm ſeculoꝝ ꝛ in oīni generatōe ꝛ generatōe. eſt regnū celeſte. vbi de oī generatiōe ꝛ ſeclo. vna generatio erit eterna ꝛ vnū ſolū eternalr glīoſum regnum
o ℟ Fidelis dñs ī oīb⁹ verbis ſuis. cū oīa q̄ p ꝓphetas locut⁹ eſt adimpleuit San ct⁹. vt ſicut ille ſctūs ē. ita ꝛ nos q̄ opa eius ſum⁹ ſcti efficiamur ī illo. p ℂ Ipe ei al-

k ei⁹. Cōfiteant tibi dñe oīa
opa tua: ꝛ ſancti tui bñdi-
l cant tibi. Glīam regni tui
dicēt: ꝛ potētiā tuā loquēt
m Ut notā faciāt filijs hoim
potētiā tuā ꝛ glīam magni
n ficentie regni tui. Regnuꝫ
tuū regnū oīm ſeculorū: et
dñatio tua in oī generatōe
o ꝛ generatōne ÷ Fidelis do
min⁹ in oībus vijs ſuis :·
ꝛ ſctūs in oīb⁹ opib⁹ ſuis.
p Alleuat dñs omnes q̄ cor
ruūt ꝛ erigit omnes eliſos
q Oculi oīm in te ſperāt: et
tu das eſcā illoꝝ ī tpe opor
r tuno. Aperis ÷ tu :· manuꝫ
tuā: ꝛ iples aē aial bñdicti
s one. Iuſtus dñs in oībus
vijs ſuis: ꝛ ſanct⁹ in oīb⁹
t operib⁹ ſuis. Prope ē do
minus omnib⁹ inuocanti-
bus eum ✳ omnibus inuo
cantibus eum :· in veritate

leuat ruentes q̄ adhuc minime corruerunt. Ipe erigit eliſos. q̄ iā ruinam ſuſtinuiſſe no ſcunt. ꝛ merito ip̄e hec facere dr. qm̄ ne ca-dam⁹. ip̄o cuſtode defendimur. vt xo ꝓſtra ti ſurgere valeam⁹. virtute ip̄ius nihilomi-nus ſubleuamur.
q ℟ Oculi oīm. i. ſā ctoꝝ interioꝛ aſpect⁹ ī illo futuro tpe retribu tiōes q̄s expectat ſuſci pit. ℂ vel etiā de oī bus reb⁹ accipi p̄t. ſed tūc eſca. vniuſcuiuſq̄ꝫ rei cōtinētia dꝫ intelli-gi. alia ei corpalia alia ſp̄ūalia expetūt. ſꝫ his oībus vna eſca eſt. lar-gitas diſpēſata.
r ℟ Aperit manū ꝛ implet oē anial. i. oēm aiam ſua bñdictiōe. q̄ maledictiōes ꝛ oppro bria mūdi p noīe ei⁹ ſu ſtinuit. ℂ vl q̄ ī ma nu ei⁹ ē oīs eſca. intel-ligun⁹ p manū ei⁹ ptā-tē. in q̄ oīm creaturarū vita cōſtituta eſt ꝛ eſſe Sꝫ meli⁹ ē vt ſolū rōa le aial ītelligam⁹ qḋ re uera ꝯſtat poſſe bñdici
s ℂ Iuſt⁹ vere dñs eſt. q̄ cū nos verberat eq̄tatē fac̄ q̄ pctis dig̃ ſtituit. Uie ptinēt ad diſpoſitiōeꝫ opatē ad effectū apud nos. apō illū xo. hoc ē velle qḋ facē hoc diſponē qḋ iu bere. Sctūs xo. ꝛ piū ſignificat ꝛ pacientē et bonoꝝ oīm largitorē: qm̄ q̄cq̄d ab illo effici-tur. virtutum laude completur.
t ℟ Prope eſt dñs his qui eū fide ꝛ ope ratōne inuocāt vt ip̄e ait. Ego ſū deus de ꝓ pe ꝛ nō deus de longe. ℂ ꝓpe aūt dr. i. ꝓ ximus. qm̄ eſt ꝓpicius. Iratus vero longin-quus. Nā p̄ntia eius ſp et vbiq̄ꝫ eſt. Si enī aſcēdero in celū illic es ꝛc. Sꝫ qm̄ ꝛ illi in-uocant q̄ ſua cupiūt vana ꝛ nociua deſide-ria impleri. additū eſt in veritate. q̄ ſol⁹ ve raciter inuocat. q̄ ab eo petit q̄ ipſe poſtulā-da docuit ꝛ ꝓfutura nouit.

v N Volũtatē timentiũ ſe facit dñs. duz
eos eripit vel ab inſtigatiōe diaboli q̄ eũ pu
ro corde depcant. vl' ab ardore pctī.
x N Cuſtodit dñs eos q̄ eũ diligũt. ꝛ q̄
dilectiōz ei⁹ mundanis dilectiōib⁹ ptulerũt
Illos vero diſpdet. q̄
ei⁹ amori. amorē ſecu-
li pposuerīt. ¶ Om
nes xo dicēs diſpden
dos pctōres. eos dicit
q̄ in ſua obſtinatōe pſi
ſtũt y N Loqt' os
meũ laudē dñi nũc ꝛ ī
futuro retributiōis tē-
pore. et bñdicat oīs ca
ro hoc eſt oē corp⁹ ec-
cleſie. qđ nos ſum⁹. q̄
dñm laudare: bñdice-
re: extollere ꝛ pdicare
debem⁹. Dicit aũt os
ſuũ cordiſ archanũ. vñ
ſe ꝓpheta nouerat libē
ter audiri. Carnē q̄z p
ſinodochen dixit totũ
hoiem. Oratio.

Regnator oīm ſan
ctoꝝ dñe. q̄ ſpirita
lē cibũ oī aīe oportu
no miſtras in tpe. cōce
de nobis te ppetualit'
bñdicere. tuāq̄ poten
tiā cũ electis tuis fidu
cial'r exaltare. Per.
a ¶ Hortat' pſalmi
ſta ſuauiter aīaz lauda
re dñm. vt exploſis co
gitatiōib⁹ ſupuacuis. ī
ipo tm̄ negocio tot' vi
rib⁹ occupet'. Lauda-
bo dixit. vt futurũ tp̄s
oſtenderet qñ angel' iu
ſtiſq̄ hoib⁹: ſors iſta
cōis eſt. Pſallā q̄diu
fuero. ſ. in pñti. qđ ad
bona opa ptinet. N
Vide etiā qñ iuſte ali-
q̄d agim⁹ ſum⁹. qñ pec
cam⁹ eſſe deſiſtim⁹. vñ
dic' laudabo q̄diu ero
q̄z nō eſt laus ī ore pec
catoris. b ¶ Noli
te cōfidere. i. nec in de-
monib⁹. q̄ pncipes di-
cũt'. nec ī hoib⁹ ē pſu-

v Volũtatē timētiũ ſe faciet
ꝛ depcationē eoꝝ exaudiet
x ꝛ ſaluos faciet eos. Cuſto-
dit dñs oēs diligentes ſe:
ꝛ oīns pctōres diſperdet.
y Laudatōez dñi loquet' os
meũ ꝛ bñdicat oīs caro no
mini ſctō ei⁹ in ſeculũ ꝛ in
ſeculum ÷ ſeculi:·

¶ Alľa. ¶ Propheta di-
cit in hoib⁹ mime cōfiten-
dũ. ſed totā ſpē in dño eſſe
ponēdā: ne aliq̄d ab eo pe
teret' tepide: ſi ꝛ ali⁹ crede
ret' poſſe pſtare. Ps. cxlv

a Lauda aīa mea dñm:
laudabo dñm in vita
mea: pſallā deo meo q̄diu
b fuero. Nolite ꝯfidere ī pri
cipib⁹: in filijs hoim in q̄-
c bus nō ē ſalus. Exibit ſpi
rit⁹ ei⁹ ꝛ reuertet' in terraz
ſuā: in illa die peribũt om-
nes cogitationes eorum.
d Beat⁹ cui⁹ deus iacob ad
iutor ei⁹: ſpes eius in do-
mino deo ipius: q̄ fecit ce-
lũ ꝛ terrā mare ꝛ oīa q̄ ī eis
e ſunt. Qui cuſtodit verita-
tem in ſeculum: facit iudici
um iniuriā pacientib⁹: dat
eſcam eſurientibus.

mēdũ. ſol⁹ ei ē fili⁹ hoīs. q̄ tribuit vnicuiq̄
ſalutē. N Intellige nihilomin⁹ etiā de
ſeculi ptātib⁹. noli cōfidere in impatore. nō
in pfectis. nō in iudicib⁹ ſeculi. q̄ ſũt filij ho
minũ ꝛ in eis nō eſt ſal⁹. c ¶ Cāni ponit
cur in iſtis nō ſit cōfi-
dendũ. Hic ſpm̄. aīam
debem⁹ accipe. egreſſa
itaq̄ illa ō clauſtro cor
poris. reuertit' caro in
terrā vñ ſumpſit initiũ
iō ei addidit ſuā. q̄z in
de fuit pcreata. Illo
die pibunt tpe. ſ. mort'
hũane cogitatōes: q̄ ſe
in diuerſos ambit⁹ pri
us extēdebāt. N
Tũc q̄z pibit oīs prin-
cipũ ꝛ hoim cōfidētia
ꝛ cogitatōes illoꝝ qui
in eis ſperabant.
d ¶ Iſrael. i. vir vi-
dēs deũ. qđ vocabulũ
ad oēs electos cōpetē
ter aptat' ſ adiutor eſt il
lis q̄ ipo donāte grad⁹
virtutũ aſcēdere nitut'
Qui fecit celũ ꝛ terrā.
q̄d pt eē magnificēti⁹
q̄ celũ ꝛ terrā feciſſe et
oīa q̄ in eis ſunt. N
Qui ḡ fecit celũ ꝛ ter-
rā (in quoꝝ cōpatione
hō eſt ſm cōditōnē car
nis quaſi formica) ho-
minē pt liberare quem
fecit. Iō bñ ſpes nr̄a ī
eo. e ¶ Qui cuſto-
dit veritatē. ipe ē. ſ. do
min⁹ ihs xp̄us. q̄ facit
iudiciũ qm̄ ver⁹ eſt iu
dex ꝛ gubernator eter
nus. ꝛ vindicat iniuriā
pacientis. ꝛ dat eſcam
eſurientib⁹. i. q̄ eſuriũt
audire verbũ dei. N
Dat q̄z ſi ad lrāz intel
ligas cibũ corpm. dat
et cibũ corp⁹ ſuũ in ſa
cramēto. dat deniq̄ ci
bum doctrinā celeſtem
ſed ſolum eſurientib⁹
talis etiam ſoluit com
peditos.

f Dñs ſoluit ꝯpeditoſ dñs
g illũinat cecos. Dñs eri-
git eliſoſ dñs diligit iuſtoſ
h Dñs cuſtodit aduenaſ pu
pillũ ⁊ viduã ſuſcipiet: ⁊ vi
i am pctõꝝ diſꝑdet. Regna
bit dñs i ſecula deꝰ tuꝰ ſy-
on: in gñatiõe ⁊ generatõe
C÷ Alla. ¶ Hortat ꝓphe
ta pplm deuotum laudare
dñm. q̃ ſupplicãtibꝰ bñfi-
cia ꝓfutura cõcedit: qm̃ q̃
de ſuis viribꝰ cõfidunt: ei
placē nõ pñt. Ps. cxlvj.

a Laudate dñm qm̃ bo-
nus eſt pſalmus: deo
noſtro ſit iocũda * decora
b ꝗ: laudatio. Edificãs ie-
ruſalē dominꝰ: diſꝑſiões
c iſrahel ꝯgregabit. Qui ſa
nat cõtritos corde: ⁊ alli-
d gat cõtritões eoꝝ. Qui nu
merat multitudiez ſtellarũ
⁊ oibus eis noia vocans.
e Magnꝰ dominꝰ nr̃ ⁊ ma-
gna virtus eius: ⁊ ſapien-

f ℟ ¶ Dñs ſoluit. q̃ prius ligati erant ĩ pctis ſuis. poſtea ad xp̃m ꝯuerſi ꝑ ip̃m ſoluti ſũt. Dñs illũiat cecos. ¶ vicioſi eĩ omnes ceci ſunt. qꝛ pctõrũ obſcuritatibꝰ ĩplicãtur. hos illũiat ille ſolꝰ q̃ illũiat oēm hoīem
g ¶ Dñs erigit. nec hoc q̃ȝ dubiũ eſt qꝛ eliſos xp̃us erigit. Nam cũ diabolꝰ elidat: dñs ſubleuat. Cuiꝰ etiã eſt iuſtos diligere niſi qui eos ꝓualet ĩ eterna beatitudine collocare.
h ¶ Dñs cuſtodit aduenaſ. i. q̃ de babilonia diaboli ciuitate ad irl̃m ciuitatē dei cõfugerint. Pupillos ⁊ viduas dicit q̃ dñm pura mēte reſpiciũt. hũanis ſolacijs deſtituti. hos recipit xp̃s ad vindicãdos. ⁊ exterminabit diabolũ (q̃ eſt via pctõꝝ ſicut xp̃s ē via iuſtoꝝ) ⁊ oēs in ea via eũ imitantes i ¶ Erit tũc regnaturꝰ ꝑfecte in ſãctis qñ erit ſicut ſcriptũ eſt deꝰ oĩa in oĩbus hĩc eĩ q̃uis in ſctis regnet. ñ tñ ꝑfecte qꝛ corda eoꝝ interdũ inanibus cogitationibꝰ occupanť. In ſyon. i. eccleſia in futura beatitudine. regnabit eĩ ip̃e et cũ ea. ⁊ in eadē. q̃ ē bñdictꝰ in ſecula. ℟ vl̃ regnabit in generatiõe iudeoꝝ ⁊ generatione xp̃ianoꝝ. vl̃ in generatiõe iſta eccl̃ie ⁊ generatiõe ventura in celo. Oratio.

Glorioſe oḡs deuſ in quē btõꝝ aīe totã ſpei cõfidentiã ponunt cõcede nobis. vt adiutorio tuo illũiati. valeamꝰ te iugiť mente pura diligere. Per.

a ℟ Laudate dñm. nõ dixit bonꝰ ps̃ ſed abſolute bonũ. i. bonũ eſt pſallere ⁊ laudare dñm. ꝟ noueris hic hieronimũ non nr̃am trãſlationē ſecutũ ꝟ gallicanã q̃ hȝ. qm̃ bonũ ps̃: pſallere deo nõ voce ſed corde dicit.

Quãti eĩ bonã vocē nõ hñt. ꝟ qm̃ pctõres ſť male pſallũt. ¶ Tũc eſt eĩn dño iocunda laudatio. qñ in vnã ſocietatē vox ⁊ vita cõuenerint. Nã q̃le ē vt ps̃ caſtitatē dicat ⁊ cãtor ſe ab obſcenitate nõ retrahat. vñ nõ p̃t a dño bñ ꝑcipi. qd̃ cõtraria inter ſe noſciť aduerſitate luctari. ℟ Bñ ꝗ pſallit q̃ cantat ĩ corde ⁊ cõſcia. fitqȝ dõ iocunda nõ voce ſed cõſcientia laudatio.

b ¶ Edificat dñs ciuitatē irl̃m. qñ diſꝑſiones iſrahel cõgregans q̃ in toto mundo habitare noſcunť. de viuis lapidibꝰ celeſtē cõſtruit ciuitatē. ſicut ſcriptũ eſt. ⁊ mittet angelos ſuos cũ tuba ⁊ voce magna. ⁊ cõgregabit electos a quatuor ãgulis terre. ℟ Vl̃ etiam iã edificat dñ ſanat cõtritoſ corde ⁊ alia facit q̃ ſequunť.

c ¶ Qñ enĩ celeſtis medicus penitentium corda inuenerit graui afflictione contrita ea quaſi quadã faſcia ſua pietate ſuperducta cõſtrigit atqȝ cõſolidat ⁊ ad firmiſſimã ſpē ſanitatis adducit.

d ¶ Qui numerat ſtellas. i. ſanctos viroſ illi eĩ lucent velut aſtra in nocte huius ſeculi. q̃ meruerũt in numero ſctõꝝ cõgregari. Scimus etiã a deo poſſe ſãctoꝝ nomia vocari. qñ eos legimꝰ in celo eſſe ꝯſcriptos. vl̃ etiã ad literã de ſtellis materialibus firmamēti accipi poteſt. e ¶ Magnus dñs noſter. vtiqȝ cuius nec facta numerari nec laus ꝓualet appꝛhendi. virtus etiã magna. qꝛ ſingularis. qꝛ oḡs. qꝛ rerũ oĩm gubernator ⁊ conditor. cuius ſapientie numerus nõ preualet vllo modo compꝛehēdi. Numerus enim ꝟ ꝓ fine poniť. qd̃ eĩn numerať finiť.

f ¶ Mãſueti ſũt pacientes afflicti p multas tribulatiões. rectũ q₃ eſt vt hi ſuſcipiãt in celũ. ſupbi deiciẽtur terrã. vt pmutatione vicaria vñ hũilis leuat⁹ eſt. inde ſupb⁹ corruat. g ¶ Illis dr̃ p̃cinite q̃ adhuc tacere noſcunt τ quõ τ cui cauendũ ſit oſtendit dux ſubdit dño in cõfeſſiõe Cithara aũt ſigt̃ virtutes cõſonã opatione p̃cinentes q̃ tũc verã citharã reddũt qñ nulla rupta eſt corda. i. virt⁹ Quõ ei integra eſſet cithara vna corda rupta nec ſonus pfect⁹ redditur. dũ rupta nõ ſonat. h ¶ Celũ. ſctãm pphetiã ↄgruent aduertim⁹. Hãc diuina puiſiõe obſcuritas ſilis nubib⁹ tegit. vt ſenſus incitet nr̃os ad querẽdũ dũ grati⁹ accipit ad qd fatigato deſiderio puenit. ſ q̃d iſte nubes pturiũt. ſ. copiã pluuiaꝝ hoc eſt fontes diuine p̃dicatõis irriguos. Omnis τ iſta ad lr̃am ſint vera τ ſalubriter intelligẽda.
i ¶ Et hoc quoq₃ ſpiritualit accipi recte pt Mã mõtes. viros ſignificat ſctõs. in q̃bus dominꝰ fenũ pducit. i. p̃dicatõꝝ robuſtã. herbãq₃. i. monita molliora vñ ſimplicia iumenta paſcant.
k ¶ Iumẽta eccl'iaſticos ſignãt greges q̃ cõpetẽti refectõe paſcũtur. alij lacte. alij cibo ſolido. Corui ſunt irreligioſi viri τ pagani q̃ pctõꝝ nigredie veſciũtur. pulli vo cornoꝝ filij paganoꝝ vel alioꝝ hoim maloꝝ paſcunt a deo. dũ deũ inuocãt quẽ pñes eoꝝ cõtẽpſerãt. vñ addit nõ oib⁹ eoꝝ pullis τ filijs dat fidei eſcã ſ inuocãtib⁹ eũ. qm̃ ſoli ipi eũ inuocant, q̃ regulas ſcripturarũ, nulla hereti

f tie eius nõ eſt numer⁹ Su
ſcipiens manſuetos dñs:
humilians ÷ aũt :· pctõres
g vſq₃ ad trã. Precinite do
mino in cõfeſſione pſallite
h deo nr̃o i cithara Qui ope
rit celũ nubib⁹: τ parat ter
i re pluuiã Qui pducit ĩ mõ
tib⁹ fenũ ÷ τ herbã ſeruitu
k ti hoim :· Qui dat iumentis
eſcã ipſorũ ÷ τ :· pullis cor
l uorũ inuocantib⁹ eũ. Non
in fortitudine equi volũta
tẽ habebit neq₃ in tibijs vi
m ri bñplacitũ erit ei Bñpla
citũ eſt dño ſup timentes
eũ: et ÷ in eis :· qui ſperant
ſuper miſericordia eius.
C ÷ Alla :· ¶ Propheta
irl'm. i. ſupernã alloquit ci
uitatem: vt ſecura iam red
dita in ciuib⁹ ſuis: dñm iu
gi exultatione collaudet:
enumere atq₃ quãta popu
lo ſuo pi⁹ miſerator indul
ferit. Ps. cxlvij.
a Lauda hieruſalem do
minũ: lauda deũ tuuz

ca prauitate ſubuertunt. l ¶ Equus ſuꝑbum hoĩem atq₃ tumidũ ſignificat. cui diuinitas nõ põt eẽ placabilis. qm̃ manſuetos eligit. M Tibie hic ſicut τ femora. libidinẽ ſignificant. que vllo mõ in viro aut ĩ femiña deo placere nõ p̃t. Poteſt aũt τ p eq̃ fortitudinẽ τ tibias. p̃ſũptio de virib⁹ ſuis ĩtelligi. nõ ei placet vir dõ in ꝟtute ſua. ſ in timore dei. vt ſeqnens verſus indicat.
¶ m Bñplacitũ eſt itaq₃ dño in eis q̃ eum formidãt ſ nõ degeneri timore. multi eñi timent. ſed q2 deſperant de miſcõia ei⁹. minime diligunt. ſicut iudas. Ille timor deo pbatur accept⁹ q̃ cũ amore maximo τ pia ſpe cõiungitur. timeat ergo vnuſquiſq₃ ne peccet. amet vt ſupplicꝫ ne tñ deſperet. Oratio.
Dificator celeſtis irl'm de⁹. q̃ multitudinẽ ſtellarũ τ cõcludis numero. τ nominatim ſingula vocas. ſana qm̃s cõtritos corde diſpſos congrega. atq₃ nos innumerabili ſapientia tua locupleta. p.
¶ Ad cõſuetũ quidẽ all'a reuertimur. ſ nullaten⁹ repetiſſe faſtidium ſit. cui⁹ verbi tant⁹ honor eſt vt cũ ſit in hebrea lingua reconditũ nullo tñ cõſtet alio ſermone tranſlatũ. ſ grecus. hoc latin⁹ hoc caldeus hoc ſyr⁹. hoc pſa hoc arabs. ſ tenet natio cuncta terraꝝ τ pia deuotiõe veneratur. hoc ſ τ nos pura mente canam⁹ a ¶ Hirl'm ſicẽ ſepe dcm̃ eſt interp̃tat viſio pacꝭ: q̃ ꝓprie ad illã ciuitatẽ ptinet. q̃ vicioꝝ τ ſcandaloꝝ ↄſortia ñ hẽbit. ſyon q₃ ſpeculatio ĩterp̃tat ꝙ illa ei ði ciuitate videbim⁹ eũ ſicuti ẽ. vñ

merito hec duo noīa future ciuitati ꝯueniūt
b ❡ Cū ei ſeras cōfortatas dicit eſſe por/
tarū. clauſas ianuas btē ciuitatis oñdit. qḋ
tūc accidit qñ ſponſus intrauit ꝛ q̄ parate ſr̄
cū eo ad nuptias vt in euangelio de virgini
bus dr. nec quiſq̄ vlte
riꝰ ſctūs exibit. nec ali
quis poſtea nouꝰ intra
bit. Magna ē quidem
ibi benedictio filiorū
Dr aūt in te qr nūq̄ ab
illa exire poterit qr eter
no munere cōſecrant̄.
c ❡ Sicut aūt beata
irlm pacē poſſidet. ſic ī
felix babilon doloꝝ pu
gnā pculdubio ſuſtine
bit. Adipē quippe fru/
menti dicit ipam cōtui
bilē deitatē. vñ ſic iu/
ſtoꝝ ſenſus reficit̄. vt
oēm ſacietatem ſupare
noſcat̄. d ❡ Eloq̄
um dñi. vbum pr̄is eſt
qḋ ad terras miſit. qñ
hūilitatē pie incarnati
onis aſſumpſit. tūc ſic
cucurrit ſermo eiꝰ velo
citer. vt ſancte trinita/
tis agnitio. mirabili ve
locitate mundū cōple/
uerit idoloꝝ cultores
veritatis ipſius mani/
feſtatione cōuertens.
e ❡ Qui dat niuē ſi
cut lanā. dat dicit. i. fa
cit. qḋ fit vtiq̄. qñ frigi
diſſia pctīs corda mor
taliū. ad ardorē ſatiſfa
ctōis adduxerit. nix eſt
hō cū recedit a dño. la/
na. cū ad eꝰ venerit me
dicinā. Nebula ſignat oē
pctm̄ qḋ ſp caliginoſa
obſcuritate pagit̄. ſed
velut cinis diſpgit̄. dū
pura cōfeſſione. xp̄i ex
gr̄a diſſipat̄.
f ❡ Criſtallū ē ī mo
dū vitri glacies p mul
tas hiemes cōdurata.
ꝛ in duriciā ſaxi perducta ſuba. h ❡ cui
cōpant̄ q̄ frigore pfidie cōſtricti p ſingulos
dies cōgelaſcunt, hos emittit dñs ſicut buc
cellas. qñ cōuerſos p̄dicare ſua facit magna
lia. vñ ppl's eſuriēs celeſti pane veſcat̄. An
te faciē. i. pñtiā frigoris eiꝰ dr. nō ꝙ ab ipſo
frigus illud veniat. ſed fieri forte pmittit. vt
eſt. indurauit deus cor pharaonis. Ante il
lud frigus. qḋ ipē deꝰ
nō remouet. nemo pōt
ſubſiſtere. nemo illḋ pt
ſuſtinere.
g h ❡ Venient e verbo
bo. i. p̄dicatione dei. li
quefacit ea vt cōpuncti
incipiant agere penitē
tiā. Flabit ſpūs. i. dei
calor amoris. Fluent
aque. i. pfundū fluen/
ta ſpiritalis bñficij. ſic
factū eſt de pſecutore
ſaulo. Sic fit hodie de
plurimis.
h ❡ Per iacob ꝛ iſ/
rahel ſignificat̄ eccl'ia
nā ꝛ modo iſrahelita ē
quicūq̄ eſt fidelis ꝛ aſi
iacob fuit. q̄ dño pura
deuotione cōplacuit. il
li ei vbum ſuū. illi no/
ſcit̄ pnūciaſſe ſuas iu/
ſticias. i ❡ Nō fe/
cit talit̄. qr lꝫ oēs gen/
tes religio xp̄iana com
plexa ſit. tñ nulli facie
ad faciē locutꝰ eſt. aut
mar̄ diuiſit niſi tm̄ iſrli
tico pplo. A vl' na/
tioni iacob q̄ ex abraaꝫ
deſcēdit. in cꝰ fide om
nes xp̄iani ſunt. illi na
tiōi ſoli maīſeſtauit iu
dicia ſua. Oratio.

Q Onforta dñe por
tas eccl'ie tue ꝛ po
ne terminis eius pacē
eiq̄ adipē ſpirital' triti
ci dignant̄ attribue. p.
a ❡ Quia dignū eſt
vt creatura ſuū laudet
creatorē. ait. Laudate
dñm. h ad laudē di
ſola hoīm nā nō ſuffi/
cit: iūgant̄ ꝛ celi. nō āt
dixit laudate celi. ſ; vos q̄ eſtis in celis. hoc
eſt troni dñatiōes. principatꝰ ptātes ꝛ cete/
ra ī excelſis, i, excelſi digne laudate excelſuꝫ

b ſyon. Qm̄ ꝯfortauit ſeras
portaꝝ tuaꝝ: bñdixit filijs
c tuis in te Qui poſuit fines
tuos pacē ÷ ꝛ:· adipe frum
d ti ſatiat te. Quit emittit e/
loquiū ſuū terre: velociter
e currit ſermo eiꝰ. Qui dat
niuē ſicut lanā nebulam ſi-
f cut cinerē ſpargit. Mittit
criſtallū ſuū ſicut buccellaſ
ante faciē frigoris eiꝰ quis
g ſuſtinebit. Emitit verbum
ſuū ꝛ liq̄faciet ea flabit ſpi
h ritꝰ eiꝰ ꝛ fluent aque. Qui
annūciat verbū ſuū iacob
iuſticias ꝛ iudicia ſua iſrl'.
i Nō fecit taliter omī natio
ni: ꝛ iudicia ſua nō manife
ſtabit ÷ eis:·
C Alla. ❡ Propheta per
paucaꝝ ꝯmemoratiōnē cre
aturarū. oēs creatnras ad
dñi laude hortat̄ rōales et
itellectuales p ſe: itellectu
aūt vl' ſenſu carētes p illas
vtiq̄ q̄ opa dñi: ſapiētiſſi-
ma cōſideratiōe collaudāt
Pſalmꝰ. cxlviij.
a L Audate dñm de celiſ
laudate euꝫ i excelſis

b ¶ Laudate eū oēs angeli ei⁹ qd̄ ange/
lus greca lingua. latīe nunci⁹ interptat̄. an
gelus eī officij noīe ōr nō nature. Omēs vir
tutes ei⁹. hoc generale nomē eſt. ibi eī con/
cludunt̄ oīa q̄ dignitate celeſtis milicie grā
deſcunt c ¶ Ipō
ſol ꝛ luna ꝛ ſtelle lau/
dant eū. qꝛ a ſuo officio
ꝛ ſeruicio nō recedunt
ſeruiciū ipoꝝ. laus dei
eſt. Addit lumē vt quō
de iuiſibilib⁹ dixit lau
date oēs ỽtutes. ſic de
viſibilib⁹ dicit. lauda/
te eum omne qd̄ lucet.
d ¶ Quāuis in ge/
neſi vnū celū factū eſſe
legerim⁹. tn̄ in paulo ꝛ
hic plurali nuncupāt̄
numero. Aque vero q̄
ſup celos ſūt. iſtas eſſe
q̄ depluunt nō dubiū ē
nā ōr ꝛ in geneſi catara
cte celi apte ſunt. dicit
vero laudēt nomē dn̄i.
ꝛ p̄cipit ex opibus ſuiſ
dn̄m debere laudari. et
q̄d digni⁹ ē. qꝛ cōditio
rerū ꝓpriū laudet au/
ctorē. e ¶ Dicēdo
ipm̄. dn̄m ſignificat ſal
uatorē. ipē eī eſt verbū
caro factū. cui⁹ iuſſiōe
cuncta creata ſunt. Di
ſtant aūt facere ꝛ crea/
re. facere eī poſſum⁹ et
nos q̄ creare nō poſſu/
mus. ꝛ iō qꝛ dixit facta
ſunt quod eſt generale
verbū. addidit qd̄ erat
diuinitatis ꝓpriū. ſ. cre
ata ſūt. Mandauit. ſi/
gnificat ꝯſtituit atꝫ for
mauit.
f ¶ Statuit ea declarat potentiā dn̄i vir
tutēqꝫ ei⁹. vt dubiū nō ſit oīpotentē eſſe do/
minū. qn̄ q̄ ille conſtituit nulla mutabilitate
vertunt̄. Preceptū legem dicit ſiue cōditio
nē. vt oīa ſub ipi⁹ ptāte eē noſcant̄. iō addi
dit ꝛ nō p̄teribit. p̄terire eī nō pt̄. qd̄ ops ſta
tuit ꝛ veritas pmiſit.
g ¶ Dracones ꝛ abiſſos miſtice. pſonas
truculentas ꝛ validas debem⁹ accipe. q̄ h̄ in
bonū conuerſe. in illa pria dn̄icis laudibus

b Laudate eū oēs angeli ei⁹
laudate eū oēs ỽtutes ei⁹
c Laudate eū ſol ꝛ luna: lau
date eū oēs ſtelle ꝛ lumen
d Laudate eum celi celoꝝ. ꝛ
aque q̄ ſup celoſ ſūt laudēt
e nomē dn̄i. Quia ÷ ipſe di/
xit ꝛ facta ſunt:· ipē māda
f uit ꝛ creata ſūt. Statuit ea
i ſeculū ꝛ in ſeculū ÷ ſecl̄i:·
p̄ceptū poſuit ꝛ nō p̄teribit
g Laudate dn̄m ð terra: dra
h cones ꝛ oēs abiſſi. Ignis
grādo nix glacies ſpiritus
pcellaꝝ: q̄ faciūt verbū ei⁹
i Montes ꝛ oīs colles: li
gna fructifera ꝛ oēs cedri.
k Beſtie ꝛ vniuerſa pecora:
ſerpētes ꝛ volucres pēna-
l te. Reges terre ꝛ oēs po/
puli: principes ꝛ oēs iudi/
m ces terre. Iuuenes ꝛ virgi
nes ſenes cū iuniorib⁹ lau
dent nomen dn̄i. quia exal
tatū eſt nomen eius ſolius

gliant̄. Quis etiā ſm lrām intelligendo dra
cones venenoſi deū laudēt vt alie creature
h ¶ Ignis grando nix glacies. miſtice ſi
gnāt hoīes q̄ in hoc ſeculo ex turbulētis ſūt
ꝛ peſſimis ſtudijs ꝯuerſi ad dn̄m. ꝛ ſpūs p/
cellaꝝ ſūt. q̄ ex tēpeſtu
oſis ꝛ unprobis opib⁹
ad cōfeſſionis gratiam
venire meruerunt.

i ¶ Montes hoīes
ſignificat p̄tumida po/
teſtate ſublimes. colleſ
mediocreſ. ligna fructi
fera eos qui ex duricia
peccatorum conuerſi.
fructus morum faciūt.
Cedri. abſolute ſuper/
bos ſignificat.

k ¶ Beſtie crudeles
ſignificat ꝛ indomitos
vniuerſa pecora cōmu
nem plebē Serpentes
venenoſos ꝛ callidos:
volucres pħos qui co
gitatōnū velocitate na
turas diſcurrūt ſignifi
cat. de q̄bus omnibus
ſibi chriſtus parat ele/
ctos. qui in illa reſur/
rectione ꝛ laude. ange
loꝝ poſſint coetib⁹ cō
gregari.

l ¶ Reges. ſanctos
viros ſignificat. qui ſe
met regunt. omnes po
puli turbas que ad de
um cōueniunt. princi/
pes ptātes excelſas ad
uertim⁹. iudices: nobi
les ꝛ potentes. hi eñ
(vt frequēter euenit)
ſubito mundi poteſtate derelicta. diligūt do
mini ſeruicia ſubire.
m ¶ Iuuenes qui etatis natura feruen/
tes ad modeſtie tpamenta ſe cōuertunt. ſeni
ores cū iunioribus. pmixtā ſigt̄ etatē. qꝛ de
oī ſexu. ꝛ de omi etate potens dn̄s eſt euoca
re quos vult. Cā hic laudis iuſtiſſima poni
tur. qꝛ exaltatum ꝛc̄. exaltatū eſt eī dū illi (ſi
cut dicit apl̄s) omne genu flectit̄ celeſtium:
terreſtrium ꝛ infernorum.

n Cōfeſſio eiꝰ ſup̲ celū ⁊ ter-
ram: ⁊ exaltauit cornu ppl'i
o ſui. Himnꝰ oībꝰ ſctīs eiꝰ:
filijs iſrl' populo appropin-
quanti ſibi.
¶ Alla. ¶ Cāticū nouū
ꝓpheta dn̄o xp̄o dicit eē cā
tandū q̄ de toto orbe terra
rū: vniuerſalē irl'm cōſtru-
xit ſua pietate ⁊ gaudia: ſā
ctoꝝ virtuteſq̄ deſcribēs.
vindictā peccātiū: glīaȝ di
cit eē iuſtoꝝ. Pſ. cxlix
a CAntate dn̄o cāticum
nouū: laus eiꝰ eccl'ia
b ſctōꝝ. Letet iſrael in eo q̄
fecit eū ÷ ⁊ :· filie ſyon exul-
c tēt in rege ſuo. Laudēt no
men eiꝰ in choro. in timpa
no ⁊ pſalterio pſallant ei.
d Quia bn̄placitū eſt dn̄o in
ppl'o ſuo: ⁊ exaltabit man-
e ſuetos i ſalutē. Exultabūt
ſcti i glīa: letabunt i cubili
f bus ſuis. Exultatōēſ dei i
gutture eoꝝ. ⁊ gladij anci
g piteſ i maibꝰ eoꝝ. Ad faci
endā vindictā i natiōibꝰ i-
h crepatōes in ppl'is. Ad al
legādos reges eoꝝ i cōpe-

n ¶ Cōfeſſio eiꝰ ſup̲ celū ⁊ terrā. hec ꝯfeſſio laudē illā ſignificat. q̄ illi poſt finē ſeculi iſtius ab oībus in ꝯtitudine creaturiſ abſolute rōnabilibꝰ. Qz aūt dicit ſup̲ celū ⁊ terrā ſigt qꝛ nec celeſtia nec terreſtria laudibꝰ dei pn̄t eq̄lia repiri. Exaltauit cornu. i. ptātem. qꝛ ppl's fidelis ibi exaltabit'. vbi oīs glīa pſtat'.

o ¶ Himnꝰ oībꝰ vox iſta ꝓmiſſione ⁊ totiꝰ btītudīs ſūma pfectio ⁊ quibꝰ ſctīs. filijs iſrl' q̄ nō ſolū genere ſed fide nomē iſtō habē merebantur. Oratio.

EXcelſoꝝ oīm ſup̲eminens et excelſa ptās deꝰ. cōcede famulis tuis: vt ſicut cūcta q̄ cernimꝰ te iubēte creata ſūt. ita q̄ p̄cipis te cuſtode ſeruent'. Per.

a ¶ Nā ꝓpha i hoc mūdo tm̄ corp̲e cōſtitutus. intellectū ⁊ fide illa pr̄ia cū angelica mltitudīe miſcebat' i quā ꝯmonet btm̄ ppl'm cāticū nouū cantare. cāticū aūt nouū eſt ſancte incarnatiōis archanū. natiuitas mirabilis et cetera. Laus eiꝰ ſiue i iſta eccl'ia ſiue i illa celeſti irl'm.

b ¶ Iſrael ⁊ ſyon diuerſa vocabula ſ; virtꝰ vna ſanctoꝝ eſt. Nā iſrael interp̄tat' vir videns deū. Syon ſpeculatio. q̄ ovtrunq̄ ad beatū pplm ptinet. q̄ letari ⁊ exultare i rege ſuo xp̄o dn̄o cōmonent'.

c ¶ Qualis ſit iſte chorus. aliꝰ pſ̄ expōit. A ſolis ortu vſq̄ ad occaſum laudate nomen dn̄i. Chorus eſt igit'. q̄ a mundi initio. de nūc re ſitate hoīm ꝯgregat' in fide. ⁊ niſi in illa beata pr̄ia nō p̄t eē totꝰ collectꝰ. Timpanū ⁊ pſalteriū ꝓbabileſ actꝰ ſignificat q̄ ad diuina munera referunt'. q̄n actus iſti hic illis rebꝰ ſignificati ⁊ hic exercitati. faciūt nos alibi deū eternal'r laudare.

d ¶ Tūc bn̄placitū eſt dn̄o i ſuo ppl'o. q̄n illū fecerit pfecta ſuauitate gaudere. Manſueti ſūt pacientes qui diuerſas hic nequiciaſ ꝓ dei regno ꝓtulerūt. q̄s exaltabit in ſaluteȝ id eſt in vitā eternam.

e ¶ Ibi ei eſt exultatio ⁊ leticia ſanctoꝝ vbi ſic bonū dn̄m ſe habere cognoſcūt vt reis donet veniā. peccātibꝰ grām. nō merētibꝰ gloriam ſempiternam. In cubilibꝰ aūt. i. in ſecreto cordis vbi ſolꝰ ille cognoſcit q̄ donare dignatꝰ eſt. ¶ Uel i cubilibꝰ in celeſti patria. qꝛ hi in cubili ſancti plorāt. ⁊ rigāt lectū lacris.

f ¶ Hn̄t exultatiōes i gutture ſcti quoniā ſiue cogitatione ſiue lingua laudare nō deſinūt. a quo eterna dona p̲cipiūt. Anceps gladiꝰ ſermo dn̄i ſaluatoris. iō anceps q̄ duo continet teſtamenta. In manibꝰ. i. in poteſtate ſctōꝝ. ſicut legitur factꝰ eſt ſermo dn̄i in manu aggei ꝓphete

g ¶ Ad faciēdū vindictā. iſta ei tūc vere fiunt. q̄n cū dn̄o iudicabunt ſedentes ſup̲ ſedes duodecim iudicātes duodecī tribꝰ iſrl'.

h ¶ Exponit iſte verſus q̄d ille gladiꝰ faciat bis acutus: alligat reges terre in cōpedibus vn̄ nō ſit liberū exire vincula q̄ȝ ferrea ſupra mundi nobiles ponit. vt ⁊ grauia ſint cū portant'. ⁊ nexus eoꝝ rumpere nulla virtute preualeant in eterna damnatione.

i C Ut faciāt i eis iu
diciū conſcriptū. vtiq̄
qō dicet aplus. qm̄ an
gelos iudicabim⁹. Et
ne ſolos aplos iudica
turos putares adiecit
Glia hec eſt oib⁹ ſctis
ei⁹. oēs eni ſcti cū xp̄o
iudicāt. q̄ ei⁹ regulis n̄
repugnāt N cōſcri
ptū iudiciū. hoc eſt. vt
ſic eos iudicent quō in
ſcripturis ſanctis dige
ſtū eſt. Oratio.

Uctor toti⁹ boni-
tatis de⁹. q̄ omnē
manſuetudinē te hūili
ter cōfitentē exaltas. p̄
ſta. vt ſicut ſanctos ex
ultare facis in glia. ita
p̄ſītē eccliam cuſtodire
digneris. ab hui⁹ ſecu-
li delectatiōib⁹. Per.
a N Laudate dñm
in ſanctis. q̄ eos poſt
celebratū iudiciū. in et̄
nitatis glia collocabit
Laudate eū in firmam̄
to eo q̄ oī infirmitate
ſublata. firmamentū ſā
ctis eterne virtutis in
uexerit. C Docet āt
q̄liter ſctōs laudare oꝫ
ſcꝫ vt nō ipi ſed dñs de
beat de eoꝝ p̄dicatōne
gloꝛificari.
b N Laudate eū i
virtutib⁹. ꝓ eo q̄ moꝛ
tē potentialiter īmoꝛ-
talitate ꝯſumens. incō
mutabilis vite his cō-
tribuerit gloꝛiā. Lau-
date eū ſm multitudi-
nē. qꝛ ſuis tribuit tan-
tā gloꝛiā q̄lē nec oclus
vidit. nec aur̄ audiuit
nec i coꝛ hois aſcēdit.
C vl̄ ſm multitudinē
magtudis c⁹ ei⁹ vt ali
us pſ dixit nō eſt finis
tōo eternalr̄ ⁊ ſine fine
laudand⁹ p̄cipit̄. q̄ ſm
multitudinē magnitu
dinis laudari iubet̄.
c C Hinc inſtrumē-

bus:⁊ nobiles eoꝝ in ma-
i nicis ferreis. Ut faciāt in
eis iudiciū cōſcriptū:glo-
ria÷hec:·eſt oib⁹ ſctis ei⁹
CAlla. B Admonet ciui
tas dei vt de mōi ābitu cō
gregata:dño laudes ⁊ oꝛe
cantet ⁊ aīo. O B Quinq̄
geſim⁹ pſ eſt de pnia. Cē-
teſimus:de mia ⁊ iudicio.
Cēteſim⁹ quinq̄geſim⁹:de
dei laude in ſctis ei⁹. Sic
eñ ad eternā tēdim⁹ vitā.
pꝛimit⁹ nr̄a pctā dānando
deinde bñ viuēdo:vt poſt
cōdēnatā malā vitā ⁊ geſtā
bonā mereamur eternā vo
cati ei renunciam⁹ diabo-
lo ꝑ pniam ne ſub iugo ei⁹
remaneam⁹ Juſtificati ſa-
namur ꝑ miam: ne iudiciū
timeam⁹:glꝛificati trāſim⁹
in vitā eternā: vbi dñm ſi-
ne fine laudem⁹. Pſ.cl.

a Laudate dñm in ſctis
ei⁹:laudate eū in fir-
b mamēto virtutis ei⁹. Lau
date eū in virtutib⁹ ei⁹. lau
date eū ſm mltitudinē ma
c gnitudis ei⁹. Laudate eū
in ſono tube:laudate eū in
d pſalterio ⁊ cithara. Lauda
eū in timpano ⁊ choꝛo:lau
date eū i coꝛdis ⁊ oꝛgano.
e Laudate eum in cimbalis
÷bñ:·ſonantibus laudate
eū in cibalis iubilationis:
ois ſpūs laudet dñm.

ta ponunt̄ muſica ali-
qua ſignificabili mō in
oꝛdine. vt tuba cōcre-
pet regi. pſalterium ca
nat deo. cithara cū reli
quis ſponſo que oīa
figuraliter dñr laudes
dñi pſonare. N in
pſalterio eīn ⁊ cithara
vl̄ decalogus ſ ope ſer-
uatus vl̄ moꝛtificatio
carnis q̄ cithare noīe
intelligit̄ deſignat̄ qꝛ
eīn moꝛtificatā carneꝫ
in ſe viuificauerit iure
laudat̄ in cithara: ⁊ in
pſalterio. qm̄ decalogi
obſeruatione coꝛo paꝫ
eternā aſſecutus eſt.

d N Laudate eum
in timpano ꝫ. i. in moꝛti
ficatiōe carnis. ⁊ cōcoꝛ
dia caritatis ⁊ in ſpiri-
talibus p̄ceptis.
e N Implet̄ h̄ laus
in cimbalis. qn̄ coꝛrup
tiōe carnis ſanguiniſ-
q̄ depulſa. conformati
ad imaginē creatoꝛis
oī plenitudine ſpei cō-
pleta reſplendent ī re-
gno pr̄is. Ois ſpūs. in
illo igit̄ regno nō caro
nec ſanguis. nō coꝛru-
ptio. ſ; hō iā ſpirital̄ to
tus effect⁹ deuꝫ in ſpū
(q̄ ſpūs eſt) laudare iā
nō deſinat A Jubet
de⁹ ſe laudari in ſctis
in firmamento virtutis
⁊c. ⁊ q̄ ſūt illa oīa. vos
ſcti ei⁹. virtus ei⁹ eſtis
ſ; quā fec̄ in vobis vos
firmamentū ꝟtutis et
multitudo magnitudi
nis ei⁹. quā fecit ⁊ oſtē
dit in vobis: vos eſtis
tuba pſalteriū cithara
⁊ timpanū. coꝛde ⁊ oꝛ-
ganū ⁊ cimbala iubila
tionis bñ ſonantia. q̄a
cōſonātia vos eſtis h̄
oīa. Nihil hic vile ni-
hil tranſitoꝛiū. nihil la

dicre cogitet̃. Et qꝛ ſa
pere ſꝫm carnẽ mors ẽ.
oĩs ſpũs laudet dñm.

Oratio.

Armonie nr̃e ſauiſ
ſimũ melos. qui nr̃i pe
ctoris modulamina.
nũc flatibꝰ nũc fidibꝰ
p̃cipis exerceri. p̃ſta. vt
dũ illa ſpiritali cõcini
nuus affectu. ꝑpetuali
bus choris inſerti. te
cũ ſãctis oĩbus collau
demus. Per.

a N Hoc eſt q̃ priꝰ
ex egipto ꝑ ſiccũ mare
ꝑgentes in ſolitudine
dixiſtis. Cãtemus dño
⁊ reliqua. nũc iterũ ꝑ
cuſſo egipto qui a blaſ
phemauit dñm ⁊ flumi
ne illiꝰ arefacto atqꝫ cõ
ciſo ⁊ hũiliato. gl'ifica
te deũ ⁊ dicite. confite
bor tibi dñe ⁊c̃. nato ei
dño. qñ in orbe roma
no primo facta eſt de
ſcriptio. Auguſtꝰ ceſar
romanoꝝ. regnũ egipti
deſtruxit. ⁊ oĩs egiptꝰ
in riuis ſeptez ꝑcuſſus
eſt. ⁊ nilus aquaꝝ mul
tarũ. q̃ prius vno flu
ens alueo intrãſmeabi
lis erat. in ſeptez ꝑtes
cõciſus eſt. vt calceat'
pedibꝰ tranſiret̃. ideo
gl'ificate dñm q̃ in egi
ptũ vĩdicauit pctã ſua
⁊ dicite. Confitebor ti
bi dñe. i. laudabo te. vl'
pniam agã qm̃ iratꝰ es
es mihi ꝓpter pctm̃ me
um. Cõuerſus eſt furor
tuus. i. indignatio tua
Cõſolatus es me. ꝑ ab
ſolutionẽ pctõꝝ.

b Vox fideliũ iudeoꝝ
Ecce deꝰ ſaluator meꝰ
qui nobis ꝓmiſſus eſt
in ꝓphetis. qui nobis
ſalutẽ dedit. Fiducia
liter agam ⁊ nõ timebo
id eſt fidẽ habeo i illuz

Finit liber pſalmoꝝ. nu
mero centũ quinquaginta

CB Hic pš ꝓprie ſcribit
dauid extra nũerũ pſalmo
rũ cũ pugnauit cũ goliath.

Puſillꝰ erã int̃ frẽs me
os ⁊ adoleſcẽtior i do
mo pr̃is mei Paſcebã oueſ
pr̃is mei: manꝰ mee fecer̃t
organũ: digiti mei aptaue
rũt pſalteriũ: ⁊ q̃s ãnũcia
uit dño meo. Ipſe dñs ip̃e
oĩm exauditor: ip̃e miſit an
gelũ ſuũ. ⁊ tulit me de oui
bus pr̃is mei: ⁊ vnxit me i
mia vnctõis ſue. Frẽs mei
boni ⁊ magni ⁊ ñ fuit bñ
placitũ i eis dño. Exiui ali
enigene obuiã ⁊ maledixit
mihi i ſil'acris ſuis. Ego ãt
euaginato ab eo gladio ip̃iꝰ
amputaui caput eiꝰ: ⁊ ab
ſtuli opprobriũ a filijs iſrl'.

Cãticũ Eſa. ꝓphe. xij. c.

a Confitebor tibi dñe qm̃
iratꝰ es mihi ꝯuerſꝰ eſt
furor tuꝰ ⁊ ꝯſolatꝰ es me.
b Ecce deꝰ ſaluator meꝰ: fi
ducial'r agam ⁊ ñ timebo.
c Qr fortitudo mea et laus
mea dñs: ⁊ fctũs ẽ mihi in
d ſalutẽ. Haurietꝭ aq̃s i gau
dio d̃ fõtibꝰ ſaluatorꝭ: ⁊ di
cetꝭ in illa die ꝯfitemi dño
e ⁊ iuocate nomẽ eꝰ. Notaſ
facite i ppl'is adiuẽtões eꝰ
meĩtote. qm̃ excelſũ ẽ no
g mẽ eiꝰ. Cãtate dño qm̃ ma

qꝫ me liberet. ⁊ fiducia
liter p̃dicabo illum. id
eſt ſine timore.
c Quia fortitudo mea
dñs. qꝛ fortez me facit
aduerſus inſidias ini
mici ip̃m laudabo filiũ
dei. Et factꝰ eſt mihi in
ſalutem. i. ſꝫm diuinita
tẽ nõ eſt factꝰ ſed geni
tus a pr̃e: in fine vero
tꝑm. factus eſt in ſalu
tem eternam.
d Vox ꝓphaꝝ ad ppl'm
iudaicũ haurietis aq̃s
in gaudio. i. doctrinaz
euãgelij et apl'oꝝ. i leti
cia accipietis. De fon
tibꝰ ſaluatoris. fontes
ieſu. fuerũt apl'i ⁊ euã
geliſte. Et dicetis in il
la die. o vos apl'i. ſ. gen
tibꝰ vr̃is ſequacibꝰ in
illo tpe. vt laudent do
minũ. Cõfitemini dño
⁊ inuocate nomen eiꝰ
ſubaudit̃. vt ab ip̃o ſal
uemini.

e Vox apl'oꝝ ad genti
les q̃ iam crediderunt.
notas facite i ppl'is ad
huc nõ credentibꝰ ad
inuentiones eius. Ad
inuentões xp̃i ſuper
bos hũiliare. hũiles ex
altare. vl' pctõres iuſti
ficare. ⁊ obſtinatos dã
nare. Mementote qm̃
excelſuz eſt nomen eiꝰ
ſicut ſcriptũ eſt xp̃s fa
ctus eſt ꝓ nobis obedi
ens vſqꝫ ad mortẽ. ꝓpt̃
qđ deꝰ exaltauit eũ ⁊c̃.

f Cantate domino. id
eſt laudate dominum.
Qm̃ magnifice fecit. i.
hominem aſſumendo.
a mortuis reſurgendo
in celos aſcendendo.
Annunciate hoc i vni
uerſa terra. id eſt in oĩ
bus gentibus qꝫ aſſum
pſerit hominem.

gnifice fecit: an̄ūciate hoc
g in vniuerſa terra. Exulta ⁊
lauda hītatio ſyon: qꝛ ma-
gnꝰ ī medio tui ſctūs iſrl̄.
¶ Cāticum Ezechie regis
Eſaie. xxxviij. ca.
a EGo dixi: in dimidio di
erū meoꝝ vadā a poꝛ-
tas īferi: queſiui r̄ſiduū an
b noꝝ meoꝝ. Dixi nō vide-
bo dn̄m deū in terra viuen
tiū: nō aſpiciā hominē vl-
c tra ⁊ habitatoꝛē quietꝭ. Ge
neratio mea ablata eſt ⁊ cō
uoluta ē a me: quaſi taber-
d naculū paſtoꝝ. Preciſa ē
velut a texente vita mea:
dū adhuc oꝛdirer ſuccidit
me: de mane vſq; ad veſpe
e rā finies me. Sperabā vſ-
q; ad mane q̄ſi leo ſic cōtri
f uit oīa oſſa mea. De mane
vſq; ad veſperam finies:
me: ſicut pullꝰ hirūdis ſic

g N Exalta ⁊ lauda hītatio ſyon. qꝛ magnꝰ ī medio tui ſctūs. O habitatoꝛ ſyon exulta ⁊ lauda deū tuū. qꝛ magnꝰ et ſctūs iſrael. i. ieſus xp̄s deꝰ tuꝰ q̄ tuꝰ an̄ videbat̄ deꝰ ⁊ modicꝭ iudee terre claudebat̄ āguſtijs nūc impleuit oēm terrā ⁊ īuocat̄ in vniuerſis gētibꝰ. Aliter. ſyon. i. eccleſia lauda. qꝛ ſctūs iſrael in medio tui habitat xp̄s dn̄s.

N Ne eleuaret̄ coꝛ ezechie. poſt incredibiles triumphoſ infirmatur ⁊ vidit ſe eſſe moꝛituꝝ. ⁊ cōuertit faciē ſuam ad parietē templi. ne lacrimas ſuas oſtenderet alijs. ⁊ fleuit fletu magno. ꝓpter ꝓmiſſionē dei ad dauid quā videbat ī ſua moꝛte periturā: qꝛ tunc nō habebat filios ⁊ deſperabat xp̄m de ſuo ſemine naſciturū: q̄ poſt redditā ſibi ſanitatē ita cōſcripſit. Ego dixi in dimidio ⁊c̄. q̄ ſcriptura non dr̄ ꝓprie oꝛō. ſꝫ gratiarūactio ꝑ bn̄ficio quod ſuſcepit.

a N Ego dixi narrat. q̄d tpe languoꝛꝭ tacitus cogitaret. dixi inquit deſperatiōe in coꝛde meo. Uadā ad poꝛtas inferi. i. vel moꝛtiſ vel tartari. de quibꝰ dr̄ q̄ exaltas me de poꝛtis moꝛtꝭ. ⁊ reliqua. ad q̄s in dimidio curſu vite ⁊ erroꝝ tenebꝛis ducent̄ viri ſanguinū ⁊ doloſi. q̄ nō dimidiabūt dieſ ſuos. nō eī īplent opa virtutū nec penitēt delictoꝝ ſuoꝝ. Aliter. Ego dixi in di. di. m. i. in medio curſu vite mee. i. in iuuentute. vadā ad poꝛtas inferi. i. deſcendā ad infernuꝫ ſic̄ ceteri ſancti. Queſiui reſiduū annoꝝ meoꝛū. i. nō me putans vltra victurū poſtulaui vt cōcederet̄ mihi tēpꝰ vite qd̄ reſiduū erat. Dixi. nō v. d. d. in. t. vi. ſubaudit̄. ſi deſcēdero in infernū nō videbo deū ī ſocietate ſctōꝝ

b In terra viuentiū. N ergo regio ſanctoꝝ ipſa eſt. q̄ vocat̄ terra viuentiū. Hoc eſt aūt oē qd̄ metuit. ne ſalutare dei ductꝰ ad īferos nō mereat̄ aſpicere. Nō aſpiciā hoīez vltra. ⁊ habitatoꝛē quietis. qd̄ nos olim ꝓpter verbi ambiguitatē. ſequēti verſiculo iūximꝰ. ſermo eī hebꝛaicus ſi legit̄ edel. requiem ſigt̄. ſi vero eled occidentē ſigt̄. Timet ergo ne cū ſctis dei hoībus nō habitet in requie generatō illiꝰ inſtar tabernaculi diſſoluat̄. ne in tele ſimilitudinē in ipo lucis exoꝛdio ꝑcidat̄. ⁊ neq̄q; de ſemine eius xp̄s oꝛiat̄

c Generatio mea. i. ꝓcreatio filioꝝ meoꝝ auulſa ⁊ remota eſt. q̄ſi. i. ſicut amouet̄ tabernaculū paſtoꝝ. Tribꝰ modis dolebat iſte vir ſanctus vl̄ qꝛ ſciebat ſe deſcenſurū ad infernū ꝓpter pctm̄. vel qꝛ ſciebat ſe nō viſurū ibi dominū. vl̄ certe qꝛ ſine filijſ adhuc erat nō naſciturū dn̄m de ſemie ſuo q̄ erat illi ꝓmiſſꝰ timebat d Preciſa ē vita. i. curſus vite mee. Dū adhuc oꝛdirer. i. dū eſſē iuuenis ſuccidit me De mane vſq; ad veſperā finies me aut eī leuius habebo aut finē vite accipiā e N Sperabaꝫ vſq; mane. ſicut iob in die noctē. ⁊ in tenebꝛis lucē expectabat mutatōne tpm putans mutari poſſe ſupplicia. Hoc verū eſſe nouit: q̄ magnis febꝛibꝰ eſtuat cuiꝰ ignis internus vt leo oīa oſſa cōſumit. nec ſe putat ꝑ doloꝛꝭ magnitudīe vltra ſe victurū. q̄ſi leo ſic cōtriuit oīa oſſa mea. i. omnē foꝛtitudinē meam.

f Sicut pullus hirundinis ſic clamabo. i. ſicut hirundo ſic gemo. Aliter. Sicut pullus hirundīs moꝛs īminēs ⁊ languoꝛ incūbens ⁊ doloꝛ vt leo oſſa mea frangebat. ſed ego vt hirundo ⁊ colūba. fletibus ⁊ gemitibus dies nocteſq; iungebā. ⁊ a deo ſolo qui

ſubuenire potuit ꝑſtolabar auxiliũ. cui dice
bã plus pacior ꝙ̃ mea poſcunt merita ſed ſi
q̃d erraui. cõuertar ad meliꝰ. Clamat pullꝰ
hirũdinis ad matrẽ ꝓ cibo. gemit columba.
ita ego ad deũ meũ faciã ꝓpter pctã mea do
nec misereaᷣ mei.

pies me ſubintellige infirmitatẽ dãdo. ⁊ vi-
uificabis me iterũ ſanãdo. ecce in pace ama
ritudo ⁊c̃. i. ecce in pace ppl̃i mei ⁊ ciuitatis
mee eſt mihi amaritudo amariſſima. illis. ſ.
populis de liberatiõe gaudentibꝰ. ⁊ me per
mortẽ recedente. q꞉ ip
ſi liberati ſũt a ſenna-
cherib ego ſolꝰ limina
mortis intraui.

g Attenuati ſũt oculi mei. i. defecerũt lacriã
rũ effuſione. Suſpiciẽtes in excelſo. i. veniã
poſtulantes.

h Dñe vim patior. i. infirmitas mea maior
ẽ ꝙ̃ fragilitas mea poſſit ferre. Spõde ꝓ me
. i. tu eſto fideiuſſor. vt ſanitate recepta ad pri
ora vicia nõ redeã. q̃d dicã. aut q̃d reſponde
bit mihi. ſubintellige ipe dñs. Ir. cũ ipſe
ecerit vl̃ ipoſuerit ip-
ſam infirmitatẽ. Aliᷣ
Tu ſponde ꝓ me. nõ ẽ
eĩ volentis. ⁊ reliqua.
⁊ rurſum in ſe reuertiᷣ
q̃d dicam. q̃due cauſa
bor cõtra te factorẽ me
um. aut q̃d reſponde-
bit mihi. q꞉ ipſe fec̃ qđ
voluit. oĩa igiᷣ ſuſtinẽ
da ſũt q̃cunq꜊ decreue
rit. Uel cũ ipſe fecerit
mecũ miam ⁊ veniam
ſpoponderit.

i Ir. Recogitabo om
nes annos meos. i. ꝓ-
ſperitatꝭ atq꜊ leticie mee
recordabor in amaritu
dine anime mee. i. cum
eſſem in amaritudĩe in
firmitatꝭ. Nulla res eĩ
lõga mortaliũ ẽ. oĩſq꜊
felicitaſ ſeculi. dũ tene

clamabo: meditabor vt co
g lumba Attenuati ſũt oculi
mei: ſuſpicientes i excelſo.
h Dñe vim patior ſponde ꝓ
me: q̃d dicã aut q̃d reſpon
debit mihi: cũ ipſe fecerit.
i Recogitabo tibi omẽs an
nos meos: in amaritudi-
k ne anĩe mee. Domine ſi ſic
viuiᷣ ⁊ in talibus vita ſpi-
ritus mei corripies me ⁊ vi
uificabꝭ me: ecce i pace ama
l ritudo mea amariſſĩa. Tu
aũt eruiſti aĩam meã vt nõ
periret: ꝓieciſti poſt tergũ
m tuũ oĩa pctã mea Quia nõ
infernꝰ cõfitebiᷣ tibi. neq꜊
mors laudabit te: nõ expe
ctabũt q̃ deſcẽdũt i lacũ ve
n ritatẽ tuã. Uiuens viuẽs
ipe ꝯfitebiᷣ tibi ſicut ⁊ ego
hodie: pater filijs notã fa-
o ciet veritatẽ tuã. Dñe ſal-
uũ me fac ⁊ pſamos nr̃os
cãtabimꝰ cũctis diebꝰ vite

l Ir. Tu aũt eruiſti
aĩam meã ſubintellige
de inferno. vt nõ peri-
ret. ⁊ ꝓieciſti poſt ter-
gũ tuũ oĩa pctã mea ne
videres illa ad dãnan
dũ me ſed ad indulgẽ-
dũ. Uel etiã i pñti erui
ſti vitam meam.

m Ir. Quia nõ in-
fernus ꝯfitebiᷣ tibi. i.
q̃ in inferno ſũt nõ lau
dabũt te. i. diabolꝰ ne-
q꜊ mors liberabit te.
Nõ expectabunt q̃ de-
ſcẽdũt in lacũ veritatẽ
tuã. i. nõ expectabũt ve
ritatẽ iudicij. ſ miſeri-
cordiã liberatiõis. ma
xime cũ xp̃s ad inferna
deſcẽdit vt vinctos li-
beraret. n Uiuẽs vi-
uẽs ipe ꝯfitebiᷣ. Quiſ
q̃s viuendo viuit i ce-
leſti patria. ipe lauda-
bit te. Sicut et ego ho
die. ſubintellige lau-
do. Pater filijs notã
faciet ṽitatẽ tuã. Ir.
patrẽ ſe vocat ⁊ ſubie-
ctos ſibi. filios vl̃ oẽm
etatẽ poſt ſe futurã ⁊ ñ
a ſe generatos. q꞉ ma-
naſſen peſſimũ genuit
q̃ nõ legiᷣ dñm bñdixiſ

tur amittiᷣ. cum em̃ tp̃s tribulatiõis adue-
nerit. oĩs p̃terita ſeculi felicitas nihil adiu-
uat ſuſtinentẽ. ſ. Ezechias reputare ſe dicit
oẽs annos regni ſui ⁊ p̃terite vt putabat be
atitudinis in pñti amaritudine. Et q꞉ iã ſe-
curus eſt nec patiᷣ q̃ refert. de hũano ſtatu
philoſophaᷣ ⁊ dicit. Dñe ⁊c̃. k Ir. Dñe
ſic viuiᷣ. i. ſi ſic eſt vita hoĩs vt infirmeᷣ. et
in talibꝰ ſubintellige varietatibꝰ infirmita-
tũ vita ſpũs mei. i. vita anime mee eſt. corri-

ſer ⁊ veritatẽ dñi cõfeſſus eſſe. ſed maledixiſ-
ſe deo. ſanctos eiꝰ ꝑſequẽdo. Ueritatẽ tuã
id eſt veritatẽ miſericordie tue. Cõfeſſio q̃ h̃
nõ ꝓ pnĩa. ſed ꝓ gl̃ia ⁊ laude accipiᷣ. Et ita
pater filijs notã faciet veritatẽ tuã. vt ꝑ ſin-
gulas ſucceſſiones. dei veritas ⁊ iuſticia po
ſterꝭ p̃diceᷣ o Ir. Dñe ſaluũ me fac ab oĩ
bus aduerſis. Et pſalmos nr̃os. i. pſalmodi
am laudis cãtabimꝰ cunctis diebꝰ vite nr̃e
id eſt q̃diu vixerimꝰ oẽs q̃ in te credimꝰ tuo

ꝗ auxilio liberati sum⁹ a ¶ Dicat ecclia
xp̄i. ciuitas regis magni. grā plena' ple secū
da dicat. qđ tāto añ de se ꝓphetatū ꝑ os h⁹
pie matris agnoscit. Exultauit cor meū. Ad
didit ī dño q2 n̄ ī se ß in dño exultauit. Et ex

tur cogitōes. i. māifeste sť. Aliť. ¶ Rece/
dāt vetera h̄ ē magniloquiū. nō exeat de ore
vr̄o. Quia de⁹ sciaꝝ dñs ē. hec dñr de se p̄/
sumentib⁹ q̄ se iustos putāt ⁊ iō supbi ⁊ in/
sticie dei nō sť subiecti q2 de suo putāt nō de

altatuz ē cornu meū in
deo meo. Xe exaltatuz
cornu meū. q2 n̄ ī se. ß ī
dño suo exaltatū ē. et ī
alio loco dicit. exalta/
bunť cornua iusti q2 đ
crucis xp̄i apicib⁹ iustł
ꝯferunť hec cornua. ī
his vētilabim⁹ atq3 de
struemus aduersarias
ptātes. aīe nr̄e insidiā
tes Aliter. Exultauit
cor meū ī dño. i. mens
mea. Et exaltatū ē cor/
nu meū. i. fili⁹ me⁹ ī đo
meo. b Dilatatū est
os meuz sup inimicos
meos. subintellige iu/
deos ⁊ hereticos. q2 su
per illos dilatatū ē os
eccl'ie. q2 corā iudeis ⁊
infidelib⁹ sine ꝓhibiti
one loquiť ẜm euāgeli
um. Aliter. ¶ Di/
latatū est os meū. q2 et
in āgustijs p̄ssuraꝝ ser
mo dei nō est alligat⁹.
nec ī p̄conib⁹ alligatł.
Et letata suz ī salutari
tuo. xp̄s iſte ē iesus.
c Nō ē sctūs subintel
lige aliq̄s sicut de⁹ pr̄.
Neq3 enī est ali⁹ extra
te. s. de⁹ ver⁹. Et nō est
fortis subaudi ali⁹ de⁹
īmutabilis sicut tu cū
filio ⁊ spūsctō. ¶ vł
nō ē sctūs vt ē dñs ⁊ iu
stus ⁊c. tanq3 sctūs ⁊ sā
ctificās. iust⁹ ⁊ iustifi/
cās. Nō ē sctūs extra ⁊
p̄ter te q2 nemo fit nisi
abs te.

nostre in domo domini.

¶ Canticū Anne primi re/
gum secundo caplo.

a Exultauit cor meuz in
domio ⁊ exaltatuz est
b cornu meū ī deo meo. Di/
latatū est os meū sup ini/
micos meos q2 letata sum
c in salutari tuo. Nō est san
ctūs vt ē dñs: neq3 ei ē ali
us extra te. ⁊ nō est fortł si
d cut de⁹ nr̄. Nolite multipli
care loq̄ sublimia gl'iantes
e Recedāt vetera de ore ve
stro: q2 de⁹ sciētiaꝝ dñs: ⁊
f ipi p̄parāť cogitatōes. Ar
cus fortiū supat⁹ est: ⁊ ifir/
g mi accincti sť robore. Re/
pleti pri⁹ ꝓ panib⁹ se loca
uerūt: famelici saturati sūt
h Donec sterilis peperit plu
rimos: ⁊ q̄ mltos habebat
i filios ifirmata ē. Dñs mor
tificat et viuificat: deducit
k ad inferos ⁊ reducit. Dñs
paupem facit ⁊ ditat: hūili
l at ⁊ sublimat. Suscitās de

deo posse se placere. at
q3 iō arbiť cōsciaꝝ dñs
⁊ ipē vidēs cogitatio/
nes hoīm qm̄ vane sť
si hoīm sūt ⁊ ab illo nō
sūt. a q̄ ipi hoīes sūt. sť
nit supbos cadere ⁊ hu
miles exaltare.
f Arcus fortiū supat⁹
est. i. potētia egiptioꝝ
in signis moisi vł pote
stas iudeoꝝ. ⁊ infirmi
accicti robore sūt. i. iu
dei liberati a seruitute
egipti vł gētiles forti/
tudine fidei.
g ¶ Repleti pri⁹ ꝓ
panib⁹ se locauerūt. i.
gentiles nō habētes p̄
us doctrinā. Iudei eť
repleti sūt prius pani/
bus. i. doctrina veterł
testamenti. ⁊ ꝓ panib⁹
se locauerūt. i. ꝓ doctri
na xp̄i se sepauerť a cō/
sortio fideliū. Aliť. se
locauerť. i. diabolo tra
diderūt se ꝓ doctrinis
suis. nolentes cōicare
corpi xp̄i.
h Donec sterilis pepe
rit plimos. i. gentilitaſ
peperit plimos filios.
⁊ iudea infirmata ē in
pariendo filios dei.
i Dñs mortificat et vi
uificat. pr̄ mortificauit
filiū pmittēs illū tradi
quē viuificauit resur/
gēdo ¶ deducit ad
inferos ⁊ reducit. i. de
duxit aīam filij cū iocū

d Raba. vox eccl'ie. Nolite mltipli
cari loq̄. i. nolite gl'iari ī sapīa legis. sblimia
subintellige xba gl'iantes. ⁊ salomon dicit.
altiora te ne q̄sieris. ⁊ alibi. dñs ī celo ⁊ tu ī
terra. iō sint pauci s̄mōes tui e Recedāt ve
tera. i. veteres traditōes. qm̄ de⁹ sciētiaꝝ do
min⁹. i. nō solū dat sciam sctis ß ⁊ ipi p̄parā

ditate ad inferos ⁊ repuxit. k Dñs paupe
rē facit cū dicit. si vis pfectus eē vēde om/
nia q̄ habes. Et ditat generādo in illo virtu
tes ⁊ reddēdo cētuplū. Hūiliat sctōs ī pñti.
⁊ subleuat ī futuro l ¶ Suscitās de pul
uere egenū. i. de corruptiōe xp̄m. q2 caro ei⁹
nō vidit corruptionē, Et de stercore ei⁹ eri/

Gens paupem.i.apl'os. Aliter. Suſcitās a terra paupem.i.xp̄m q̄ ꝓpter nos paup factus eſt cū diues eſſet.vt ei⁹ paupertate vel morte ditaremur. egen⁹ q̄ppe idē q̄ pauper ſterc⁹ aūt vn̄ erect⁹ eſt rectiſſime intelligūt ꝑſecutores iudei.

Et ſublimabit cornu chriſti ſui. id eſt potentiam ſancte eccleſie.que vnctionem ſanctiſpiritus accepit in baptiſmo manus impoſitione. Aliter Domin⁹ iudicabit fines id eſt extrema opera hominis. in quibus inuentus fuerit non ſolū priora. Et dabit imperiuȝ regi ſuo hoc eſt populo xp̄iano q꞉ dat eis virtutem qua carnem ſicut reges regāt. Et ſublimabit cornu chriſti.omnes quippe vnctos eius criſmate recte xp̄os dicere poſſumus.quod tamen totū cum ſuo capite corpus vnus eſt xp̄s

m ¶ Ut ſedeat cum ꝑncipib⁹.i.cū apl'is in iudicō.Et ſoliū gl'ie teneat.i.vt ad dexteram pr̄is ſedeat xp̄s. vel teneāt apl'i ſedē gl'ie quā dn̄s eis tribuit.

n Dn̄i ſūt ei cardines terre.i.fines q̄ ſūt apl'i q꞉ ī omnē terrā exiuit ſon⁹ eoꝝ.Et poſuit ſuper eos orbē.i.ſcām eccleſiā ſup doctrinā apoſtoloꝝ. o Pedes ſctōꝝ ſuoꝝ.i.ſenſus vl' opa ſeruabit ne peccēt Impij ī te.cō.iudei.ſ. heretici ꝛ falſi xp̄iani. q̄ vagant̄ offendēdo. diſcurrūtq̄ȝ ſimul cū demonib⁹ Quia nō ī fortitudine ſua roborabitur vir.i.nemo fortis ī ꝓpria fortitudine cōualeſcit. Aliter. Pedes ſanctoꝝ hoc eſt electorū ſuoꝝ opa.in viā iuſticie dirigit. Et impij in tenebris cōticeſcēt. q꞉ mittent̄ ī tenebras exteriores vbi ꝯticeſcēt .i.ab arrogātia ſupbie ſue ceſſabūt. Quia nō in fortitudīe ſua roborabit̄ vir.h̄ ē nō in fortitudine ꝓpria.ſ in virtute diuina ꝑt eē vir id eſt ppl's credētiū. p Dn̄m formidabūt aduerſarij ei⁹.i.demones vl' hoīes impij.Et ſup ipſos ſubaudi impios tonat in p̄nti ī libris cōminans eis eterna ſupplicia.vl' in futuro.grādines ꝛ coruſcatiōes. q ¶ Domin⁹ iudicabit fines terre in die iudicij omnes habitantes in terra. Uel vnūquēq̄ȝ ſm opa ſua. qn̄ de hac luce migrauerit in regnū patrie celeſtis.Et dabit imperiū regi.i. corpori ſuo qđ eſt eccl'ia. que ꝓpter vnctionem baptiſmi rex appellatur ſicut appellabantur inveteri teſtamento qui vnguebantur reges

puluere egenū: ꝛ de ſterco
m re erigēs paupem. Ut ſe-
deat cū principib⁹: ꝛ ſoliū
n gl'ie teneat. Dn̄i ei ſūt car-
dies terre: ꝛ poſuit ſup eoſ
o orbem. Pedes ſctōꝝ ſuoꝝ
ſuabit: ꝛ ipij i tenebris cō-
ticeſcēt: q꞉ nō i fortitudine
p ſua roborabitur vir. Dn̄m
formidabūt aduerſarij ei⁹
ꝛ ſup ipos in celis tonabit
q Dn̄s iudicabit fines terre
ꝛ dabit iperiū regi ſuo: et
ſublimabit cornu xp̄i ſui.

¶ Cāticū Moiſi exodi.xv. capitulo.

a Cantem⁹ dn̄o gl'ioſe ei
magnificat⁹ ē: equū ꝛ aſcē-
b ſorē ꝓiecit in mare. Forti-
tudo mea ꝛ laus mea do
minus ꝛ factus eſt mihi in
c ſaluteȝ. Iſte deus meus ꝛ
glorificabo eum: deuȝ pa

a Cantem⁹.id eſt laudemus.quia magnificatus eſt in ſignis egipti.ſed glorioſe magnificatus eſt. equites et aſcenſores eorū in mare deijcienno.pharaonem videlicet et exercitum eius. Spiritualiter illa laus.laudeȝ ſignificat que nūc agitur in eccleſia.laudauerunt illi dominuȝ laudemus ꝛ nos.dicit eccleſia quia. O magnificatus eſt chriſtus in carnis aſſumptione et naſcendo de maria virgine ꝛ diaboluȝ per mortem crucis vincendo.equum ꝛ aſcenſorem deyciēdo in mare. id eſt diabolum ꝛ miniſtros ei⁹ in infernuȝ deijciendo.ſed reſurgendo ꝛ in celum aſcendendo glorioſe magnificatus eſt.

b Fortitudo mea dominus dicit moiſes. quia fortes nos fecit aduerſus inſidias inicorum noſtrorū. Laus noſtra eſt ipſum laudare qui factus eſt nobis in ſalutem nos redimendo.liberans nos de ſeruitute pharaonis. Spiritualiter fortitudo eſt dominus ſancte eccl'ie q꞉ ipſam fortē facit ad toleranda aduerſa huius mundi.

c Iſte eſt de⁹.i.xp̄s ꝛ glorificabo h̄ eſt laudabo eum. Deus patris mei abraham ſciȝ

d trꝭ mei ⁊ exaltabo eū. Do-
minꝰ q̄ſi vir pugnator: oī-
potēs nomē eiꝰ: currꝰ pha
raonis ⁊ exercitū eiꝰ ꝓiecit
e in mare. Electi principes
eiꝰ ſubmerſi ſunt i mari ru
bro: abiſſi operuerūt eos:
deſcēderūt in ꝓfundū q̄ſi la
f pis. Dextera tua dn̄e ma-
gnificata ē i fortitudie: de-
xtera tua dn̄e ꝑcuſſit inimi
cū: ⁊ in multitudie glīe tue
depoſuiſti aduerſarios me
g os. Miſiſti irā tuā q̄ deuo
rauit eos ſicut ſtipulā: ⁊ in
ſpiritu furoris tui ꝯgrega-
h te ſūt aque Stetit vnda flu
ens: ꝯgregati ſunt abiſſi in
i medio mari Dixit inimicꝰ
ꝑſequar ⁊ cōphendā: diui-
dā ſpolia iplebiť aīa mea
k Euaginabo gladiū meum
interficiet eos manus mea
l Flauit ſpūs tuꝰ ⁊ operuit
eos mare: ſubmerſi ſūt q̄ſi
plūbū in aquis vehementi
m bus. Quis ſilis tui in forti
bus dn̄e q̄s ſimiľ tui: ma-
gnificus in ſctitate: terribi
lis atq₃ laudabilis ⁊ faciēs
n mirabilia. Extēdiſti manū
tuā: ⁊ deuorauit eos terra
o Dux fuiſti i mīa tua: pplo
p quē redemiſti. Et portaſti
eū i fortitudie tua: ad hita
q culū ſctm̄ tuū. Aſcēderunt

et exaltabo eum. i. magnū ꝑdicabo. Fuerūt heretici q̄ dixerūt duos eſſe deos. vnū veteris teſtamenti. alterū noui deū veteris teſtamenti dicebāt eē iuſtū ⁊ crudelē eo q̄ iuſte ꝑcipet. ⁊ eos q̄ peccabāt interimi ꝑcipet dicēs ſi q̄s h vel illud fecerit morte moriať. deū ꝟo noui teſtamenti dicebant iuſtū ⁊ miſericordē. eo q̄ peccātes ad pn̄iam ꝓuocaret dicens. Penitētiā agite. Sȝ oms iſti mentiti ſunt. oſtendēte moiſe ipm̄ deū eē veteris teſtamēti queȝ ⁊ noui

d Dn̄s q̄ſi vir. Tunc pharaonē. nūc diabolū debellādo. Opꝰ q₂ ſolꝰ oīa pt. Currꝰ pharaonis ⁊c̄. Oīa quidē q̄ hic dn̄r ⁊ facta ſūt in pharaone tūc etiā poſtea p xp̄m in antiq̄ ꝑfecta ſūt hoſte. que etiaȝ ꝓphetico ſpū hic ꝑdicunť futura q̄ſi ꝑterita

e Electi principes. i. principalia vicia pariť cum minimis ſubruūť Abiſſi operuerť eos. i. geenna. i quā quaſi lapis deſcēderūt. Quia ⁊ ille ⁊ iſte pharao. ſ. ⁊ diabolus grauati duricia pctōꝝ lapides viui nō erant.

f Dextera tua dn̄e magnificata eſt. h eſt. Dexterā tuā dn̄e ti. filiū tuum xp̄m magnificemꝰ in fortitudine victorie q̄ ꝑcuſſit inimicū libertatis noſtre. deponēo eū de dn̄io deceptoꝝ.

g Miſiſti irā tuā. Irā i. vindictā. nō tn̄ ira de itatꝰ turbať. Que deuorauit eos ſicut ſtipulā q₂ ſicut facile ignis ſtipulā ꝯſumit. ſic facile erat deo eos ſbmergere. Et in ſpū furoris tui. q₂ paciētibꝰ furor

videť. cū ſit equū iudiciū h Stetit vnda fluens. i. vľ marꝭ diuiſi vľ iordanis vt legiť Congregate ſť abiſſi. ne nocerēt iuſtos ⁊ necarēt iniuſtos.

i Dixit inimicꝰ. i. pharao. ꝑſequar ⁊c̄. iſta eñ ſūt verba pharaōis vľ diaboli. q̄bꝰ tn̄ fortior ſupueniens. ſpolia abſtulit k Euaginabo gladiū meū. i. gladios ⁊ manꝰ. i. potētia mea vel multitudo exercitꝰ interficiet eos. Ita dicit ⁊ diabolꝰ. Euaginabo gladiū. i. aperiā omnes fallēdi modos. et interficiet eos ſpūaliť manus mea.

l Flauit ſpūs tuꝰ. ſpiritu eni fortitudis tue ſubmerſi ſunt. q̄ſi plūbū. flexibiles ad malū. ⁊ grauati a malicia ne poſſint ad bonū aīam eleuare. m Quis ſimilis tui. magna faciens q₂ ſctūs es. ťribiľ. iudicādo. atȝ laudabiľ dimitēdo pctā penitētibꝰ ⁊ faciēs mirabilia i cruce ⁊ i pctōꝝ ꝯuerſione. n Extēdiſti manū. i. ꝟtutē tuā. ⁊ deuorauit eos terra. i. arena vľ pctā terrena. O vľ terra deuorāť q̄ ſp terrena faciūt de terra loquūť. litigāt terrā deſiderāt ⁊ luxurie dediti. voluptatē q̄rūt corpis

o Ibi dux fuiſti ad terrā ꝓmiſſā. h ad celeſtē irlm̄ redēptis. p Et portaſti eum tūc. i. ſine eiꝰ labore eū aduexiſti vbi tabernaculū. ⁊ poſtea tēplū videret. ſicut ſcōs in paradiſum nūc introducis. vbi habitaculū ſanctū tuū eternū vident in eternum.

q Aſcenderť ppľi iſrľ. Et irati ſunt. i. aduerſarij ꝯ eos irati ſunt. hec aūt de futuro intel

ligunt̄. Philiſtim int̄
p̄tant̄ cadentes pocu-
lo: ydumei: rubei vel
terreni. r Moab: ex
p̄re interp̄tat̄ ꝛ ſigniſi
cat pctōres iuſtoꝝ pſe-
cutores q̇ inebriati ſūt
pctīs et noxa effuſiōis
ſanguinis xp̄i. vel qui
ſunt homicidij inq̇nati
ex p̄re diabolo ſunt. q̇-
bus hec ſalus iuſtoꝝ:
ē inuidia quos tm̄ dñs
exuperat. s Fiāt im
mobiles. optat vel ꝓ-
nunciat qd̄ reſiſtere nō
valeant dei pplo illi ſu
pius iam noīati popu-
li. O Uel myſtice iu
dei facti ſunt īmobileſ
ad xp̄i fidē. donec per-
tranſeat ꝛ veniat ad fi
dē oīs ppl's gētiū quē
dñs poſſidet. t Jn-
troduces eos in terraꝫ
ꝓmiſſam. ꝛ introducet
etiā dñs ſanctos ſuos
celeſtē irl'm ꝛ plantabit
ineternū. i. feliciter vi-
uere faciet. Jn mōte. i.
ſyon. ꝛ firmiſſimo habi
taculo. hoc ē irl'm. Spi
ritualiter aūt ſyon ꝯtē
platōꝫ celeſtē. firmiſſi-
mū hītaculū irl'm cele-
ſtē (cui⁹ fines dñſ pacē
eternalit̄ firmā poſuit)
ſignificat vbi nulla in-
firmitas eē pōt.
v O Sāctuariū tuū
hoc ē ſanctimoniū aſ-
ſumpte carnis. qd̄ non
manu hoīm factū eſt. ſꝫ
manib⁹ dei paratū. Do
min⁹ regnauit. regnat
ꝛ regnabit in ſeculū et
ſine termiali fine. Ali
ter. Et regnabit i et̄-
nū. ꝛ vltra: ſi q̇d in et̄-
no vlterius eſt.
x O Jngreſſus ei: ſpi
ritualiter accipiendo.
Qui egyptius ē ꝛ ſeq̇
tur pharaonē. i. diabo

pplī ꝛ irati ſt: dolores obti
nuerūt hitatores philiſtim.
r Tūc cōturbati ſunt princi-
pes edom: robuſtoſ moab
obtinuit tremor obriguerūt
oēs hitatores chanaā. Jr
ruat ſup eos formido ꝛ pa
uor: i magnitudie brachij
s tui. Fiāt imobiles q̄ſi lapis
donec ptranſeat ppl's tuuſ
dñe: donec ptrāſeat popu-
lus tuuſ iſte quē poſſediſti
t Introduces eos ꝛ plāta-
bis in mōte hereditatl tue
firmiſſimo habitaculo tuo
v qd̄ opatuſ es dñe. Sāctua
riū tuū dñe qd̄ firmauerūt
man⁹ tue: dñs regnauit in
x eternuꝫ ꝛ vltra. Jngreſſus
ē em̄ pharao cuꝫ currib⁹ et
eq̄tibus eius in mare: ꝛ re
duxit ſup eos dñs aq̄s ma
y ris. Filij aūt iſrl' ambulaue
rūt p ſiccū: i medio maris.
¶ Orō Abacuc ꝓphete p
ignorantijs. iij. ca.
a Domine audiui audi-
b tōꝫ tuā: ꝛ timui. Dñe
opus tuū: in medio annoꝝ
c viuifica illō. Jn medio an
noꝝ notū facies: cū irat⁹ fu
d eris mie recordaberl. De-
us ab auſtro veniet: ꝛ ſcūs
de mōte pharā. Dyapſal.
e Operuit celos glīa ei⁹: ꝛ lau
f dis ei⁹ plena ē terra. Splē
dor ei⁹ vt lux erit: cornua i

lū. ille vicioꝝ mergitur
fluctib⁹. y O Filij āt
iſrl' myſtice. i. q̇ ſequit̄
xp̄m. ꝛ ſicut ille ambu-
labat. ita ꝛ ip̄e ambu-
lat. aque ei murus fiūt
dextera leuaq;. Jp̄e āt
media via incedit per
ſiccū vſq; quo exeat ad
libertatem. ꝛ himnū vi
ctorie canat dicēſ. Cā-
temus dño. glorioſe eī
magnificat⁹ ē. equuꝫ ꝛ
aſcenſorē deiecit in ma
re. qd̄ erit cū p⁹ morteꝫ
aīa celos glorioſa in-
grēdit̄. a Dñe audi
ui. oīa diſcipul' inquit
ſaluator q̄ audiui a p̄re
annūciaui vobis. i. pro
broſa aduerſaq; carne
aſſumpta ꝓ hūanc ge-
neri patior. ꝛ p⁹ victa
morte intrabo ī gloriā
meā. Hanc auditōeꝫ ꝓ
pheta audiuit in ſpū ꝛ
timuit. b Dñe opus
tuuꝫ. Ait ꝙ depcor dñe
vt qd̄ ꝓmiſiſti explices
finito q̇ꝫ tēpe reddas
xp̄m tuū. ꝛ op⁹ qd̄ pol
licitus es viuifica. hoc
ē. tuū iple ꝓmiſſum.
c Jn medio ānoꝝ. Cū
venerit inq̇t plenitudo
tpis. ꝛ ope ꝓmiſſa iple
ueris: mōſtrabis vera
eſſe q̄ es pollicit⁹. ꝛ cū
peccatib⁹ nobis iratus
fueris. pn̄iam tm̄ agēti
buſ: mīe tue recordabe
ris. d De⁹ ab auſtro
pharan locus ē vicin⁹
ſyna. in q̇ ip̄e dñs legē
dedit. q̇ de v̄gine naſci
dignat⁹ ē in bethleē. et
inde ab auſtro veniēs:
hieroſolymā a parētu-
b⁹ ductus ē vt ꝓ eo ho
ſtia ſm legē daret̄.
e Operuit celos. i ad
uētu em̄ ſaluatoris cū-
cta repleta ſunt gloria
vt in euāgelio. Gloria

g manibus eius. Ibi abſcō-
dita eſt foꝛtitudo ei⁹:ante
h faciē eius ibit moꝛs. Egre
dieť diabol⁹ añ pedes ei⁹.
ſtetit τ menſus eſt terram.
i Aſpexit τ diſſoluit gentes
τ cōtriti ſunt mōtes ſeculi
k Incuruati ſunt colles mū-
di:ab itinerib⁹ eternitatis
l eius. Pro iniq̄tate vidi tē-
toꝛia ethiopie: turbabunť
m pelles terre madian. Nun
q̄d in fluminib⁹ iratus es
dñe:aut in flumibus furoꝛ
tuus:vel in mari indigna-
n tio tua. Qui aſcēdēs ſuper
eq̄s tuos: τ quadrige tue
o ſaluatio. Suſcitās ſuſcita-
bis arcū tuū:iuramēta tri-
bubus q̄ locut⁹ es. Dya-
p pſalma. Fluuios ſcides
terre:viderūt te aque τ do
luerūt mōtes:gurges aq̄ꝝ
q tranſijt. Dedit abiſſus vo
cē ſuā:altitudo man⁹ ſuas
r leuauit. Sol τ luna ſteteꝛt
in habitaculo ſuo: i luce ſa
gittarū tuarū ibunt:in ſplē
doꝛe fulgurantis haſte tue

in excelſiſ deo. Et alibi. Dñe dñs nr̄ q̄ꝫ admi
rabile ē nomē tuū in vniuerſa terra. Et rur-
ſum. In oēm terrā exiuit ſonus eoꝝ.
f Splēdoꝛ ei⁹. q̄i ſol: ſic ſol iuſticie clara lu
ce radiabit. coꝛnua. i. vexilla ac trophea cru
cis in manibus eius.
g Ibi abſcōdita ē foꝛ
titudo. In cruce abſcō
dita ē foꝛtitudo eius.
qm̄ dicebat. triſtis eſt
aīa mea vſꝫ ad moꝛtē
Et in manus tuas cō-
mendo ſpm̄ meū. ibi ei
latuit virtus diuinita-
tis τ apparuit infirmi
tas hūanitatis.
h Egredieť. exeūte ei
dño de aq̄s baptiſma-
tis:occurrit moꝛs. i. di
abolus. τ añ pedes ei⁹
veniebat coluber anti-
quus. qm̄ tentauit euꝫ
in deſerto. i Aſpexit
τ diſſoluit. Stans ſal-
uatoꝛ τ oculo ſuo cun-
cta ꝓſpiciēs. τ intuitu
ſuo vniuerſum mundū
metiens:gentiū infide
litatē diſſipauit. a gla-
cieꝙ ſua reſoluit eoꝛū
coꝛda. τ demones τ ſu
ꝑbos q̄ montes dicūť
ſeculi cōtriuit. k In
curuati ſūt colles. i. ſu
ꝑbi ꝑ pniam hūiliati ſť
incuruati ſunt q̄ añ ad
uentū ſaluatoꝛis ſuꝑbi
erāt. τ a nullo flecti po
terāt:ab itinerib⁹ eter-
nitatis eius:ꝑ carnē ei
aſſumptā τ ꝑ̄dicatōem
ſuā τ diſcipuloꝝ. τ in-
terioꝛē inſpiratōem (q̄
bus vijs diuinitas ad
nos venire dignata ē)
hūiliati ſunt τ cōuerſi
ſuꝑbi. l Pro iniq̄ta
te. i. ꝓpter iniquitatem
Qui tēplū dei eē debu
erāt. ꝓꝑ iniq̄tatē auari
cie. luxurie. τ oīs malicie: fiūt tabernaculuꝫ
ethiopū. i. demonū. Tabernacula aūt terre
madian atꝙ ethiopū eoſdem intellige. hi in
nouiſſimo cōſcij pctōꝝ ſuoꝝ pauebūt iudicō
τ turbabunť. m Nūq̄d in flumib⁹. flumi

nū τ maris vocabulo coꝛda exꝓ̄mūť infide-
liū. q̄ toto intētōis īpetu ad inferioꝛa rapiū-
tur. Sunt aūt flumīa bona. ſunt τ mala. vn̄
l'ra iſta pōt τ iſta interrogatio affirmatiue et
negatiue intelligi. nō em̄ bonis flumīb⁹ ira
ſciť deus. iraſciť autē
malis: τ mare ſilr̄ ī bo
no τ malo accipi pōt.
Mūdana vel heretica
eloq̄ntia τ v̄ba malū
flumen. dei verba τ ꝑ̄di
catio τ ſacra bonū flu-
men in q̄bus pctōꝛ ab-
luiť. n Qui aſcēdes
ſuꝑ equos nō in illoꝛū
coꝛda q̄bus iratus dī.
ſuꝑius. ſ in coꝛda ele-
ctoꝝ tuoꝝ aſcēdes ꝑ il
luminatōeꝫ gr̄e tue. vt
apl'oꝝ:in his curribus
equitās: totū illuſtra-
uit mundū τ ſaluauit.
Uel quatuoꝛ euāgelia
quadriga ſunt ſalutis.
o Suſcitans ſuſcita-
bis. Arcū dicit īꝓui-
ſum aduētū. in quo re-
gna mūdi examinanda
ꝓ̄uidit. Uel arcū ſacraꝫ
ſcripturā dicit. quā ſu-
ſcitauit. dū ꝑ eā in pec-
catis moꝛtuus excita-
uit τ impleuit q̄ ꝓmiſit
tribubus patꝝ antiq̄ꝝ
p Fluuios ſcindes. i.
reges ťre aduerſuſ tuū
ppl'm dimicantes diui
des atꝫ diſꝑges. Te vi
derūt excelſa regna. et
ſublimes h⁹ ſeculi ptā
tes tremuerūt. Gurgeſ
. i. ꝑſecutio eoꝝ q̄ vexa
bāt ppl'm tuū trāſijt.
q Dedit abyſſus. hoc
ē poſtq̄ꝫ gurges aquaꝝ
. i. ꝑſecutōnū tranſijt. i.
ceſſauit. i. poſtpaſſionē
tuā xp̄e. inferi. i. ſctī in
limbo patrū laudaue-
rūt te. τ altitudo. i. an-
geli te reſonabant eē victoꝛē. τ quaſi plauſu
manuū eleuataꝝ te victoꝛē triumphatoꝛēꝙ
mōſtrarūt. r Sol τ luna. poſt paſſionē ſuā
τ reſurrectōꝫ eleuat⁹ ē dñs ſol vicꝫ iuſticie ī
celū, τ emiſſo ſpū illuſtrauit ecclam; que dī

luna: q̄ tūc ita ſtetit robore ſpū̄s accepto vt
nec mortē timeret. Sagitte tue. i. plage tue
τ eruditio: ppl'o tuo lumē p̄buerūt. In ſole
eñ xp̄c. in luna eccl̄ia deſignat̄. s In fre/
mitu ɔculcabis. qñ iniuriā ppl'i tui vīdicab̄.

a Audiui τ cōturbat⁹ ē vēter meus. Ad cō
minatōz inq̄t ꝓpħa tuā toto vētre. i. aīo ɔtre
miſco. labioꝝ eñ tremor deſignat pauorem
trepide mētis. Audiui igit̄ vindictā tuā in
petōres quā feciſti hic. τ quā āplius facies

terrena regna cōculca/
bis. τ oēs gētes admi/
rari facies. t Egreſ/
ſus es. hoc p̄l dictū in
telligit̄ quia exierit ad
ſaluādū ppl'm ſuū p ie/
ſum xp̄m filiū ſuū. de⁹
eñ erat in xp̄o: mūduȝ
recōciliās ſibi. Ul' egreſ
ſus a ſinagoga iudeoꝝ
ad gētes. v Percuſ
ſiſti caput. Ueniēte āt
filio tuo. ꝑcuſſiſti anti/
xp̄m de domo īpij. i. in
hoc ſeculo. q̄ in mali/
gno mūdus poſitū eſt.
Et abſcondita ei⁹ apta
feciſti. vſq̄ i ſempitnū
fundamēta eñ ſiue ab
ſcōdita ei⁹: ſunt cogita
tōes q̄ nundāt̄ vel ī iu
dicio oībus vel hic per
cōfeſſionē. vſq̄ ad col/
lū. i. vſq̄ ad v̄ba τ opa
Uel p caput diabol⁹ in
telligit̄. x Maledixi
ſti. Nō ſolū ſceptris. i.
regno diaboli maledi/
xiſti. verūetiam capiti
bellatoꝝ q̄d ꝑcuſſeras.
q̄ venerunt vt turbo vt
verterēt ppl'm tuū dn̄e
Scd̄m l'ram aūt intelli
gimus impiū nabucho
donoſor. vl' oēs aduer
ſarios q̄ venerūt vt tur
bo vt diſpgerēt me. i. vt
euerterēt iſrl' τ captiua
rent. y Exultatio eo
rū. Exultabūt paupem

s In fremitu cōculcabis ter
rā: in furore obſtupefacies
t gētes. Egreſſus es i ſalutē
ppl'i tui: i ſalutē cū xp̄o tuo
v Perfeciſti caput de domo
impij: denudaſti fundamē
x tū vſq̄ ad collū. Maledixi
ſti ſceptris eius: capita bel
latoꝝ ei⁹: veniētib⁹ vt tur
y bo ad diſpgēdū me. Exul
tatio eoꝝ ſicut e⁹ qui deuo
rat paupem in abſcondito
3 Uiam feciſti in mari equiſ
tuis: in luto aquarū multa
a rū. Audiui τ ɔturbat⁹ ē vē
ter meus: a voce cōtremue
b rūt labia mea. Ingrediat̄
putredo i oſſib⁹ meis: τ ſb
c ter me ſtateat. Ut reqeſcā
in die tribulatōis: vt aſcē
dā ad ppl'm accinctū nr̄m.
d Ficus eñ nō florebit: τ nō
e erit germē in vineis. Mē
cietur opus oliue: et arua
non afferent cibum.
f Abſcidet de ouili pecus:

in extremo iudicio τ cō
tremiſco ne τ ego ī̄pro
bus inueniar. b In/
grediat̄ putredo. i. nō
ſolū hūc tremorē liben
ter patior. verū etiā q̄d
paſſus ē Job libēter ſu
ſtiēbo. i. putredinē cor
pis. ita vt īnumeris ſca
teat vermib⁹ caro mea
τ oēs anguſtias τ tri/
bulatōes hic in hac vi
ta. c Ut reqeſcā. i. vt
hic a meis mūder τ ex
piar pctīs τ in die tri/
bulatōis hoc ē ɔſūma/
tōis ſeculi τ iudicijs. ī
die. ſ. ire. calamitatis τ
miſerie reqeſcā atȝ aſcē
dā ad ɔſortiū eoꝝ q̄ in
xp̄o p̄ceſſerūt τ accinxe
rūt ſe ad pugnandū ɔ̄
aereas ptātes τ oīa vi
cia. armis vi̇̄tutū vndi
q̄ cincti τ expediti: cū
illis aſcēdā in gaudia
beatoꝝ. τ in hac vita d̄
v̄tute in v̄tutē: fic⁹ eñ
nō florebit. ego āt flo/
reā. d Ficus eñ nō
florebit. ficus: vinea et
oliua: erat ſinagoga iu
deoꝝ. q̄m dulcedinem
bone opatōis pferebat
ſ dn̄o veniente v̄tutis
fructū ferre neglexit. ſi
milit̄ exponit̄ de malis
xp̄ianis iſte τ ſequētes
duo v̄ſus. e Mētiet̄
opus oliue. aliud ꝓmit

deuorantes τ ſubiectū ſibi ppl'm. τ hoc qua
ſi in abſcondito faciēt. i. quaſi tu deus neſci
res. Ueniſti igit̄ ad p̄lium ꝓ ppl'o tuo τ qua
drigas mittēs in aquas. i. in gentes ml'tas:
feciſti eis viā τc̄. 3 Uiaȝ feciſti. Equi ſunt
ſcī p̄dicatores. q̄bus feciſti viā in ppl'is na/
tionū. τ in quoꝝ p̄dicatōe turbate ſūt aque:
hoc ē gētiū corda. Mare eñ ſpūaliter mōs
ɔ̄lutū pctā τ cure vane, aq̄ multe: ppl'i ml'ti

tētis τ aliud faciētis. dicentis ad Moyſen.
Oīa quecūq̄ dixerit dn̄s facium⁹. τ nolētis
in eū credere q̄ a moyſe p̄dicat⁹ eſt. Arua q̄ȝ
.i. agri. i. iudea q̄ olim in mōtib⁹ ſctīs nūc in
plano ſita depſſionis exiccata pctīs: nō fert
cibū nec pecori. i. ſimplicib⁹. nec armētis. i.
p̄latis. τ iō abſcidet̄.
f Abſcidet̄ de ouili. apud iudeos ſunt p̄ſe
pia l'raꝝ celeſtiū. ſ q̄ pabulū celeſtis intelle

ctus in his nō ſapiunt: q̄ iugū euangelij bajulent abſunt. Armentū eñ quaſi aramētuʒ dr̄. q̄ꝛ aratri iugo ťrā aret. vel ab armis cornuū dicit᷑ armentū. ꝛ ꝑlatū vel quēlibet xp̄i iugū ferentē ſignificat. g Ego aūt in dn̄o. .i. nō in mea iuſticia. ſʒ in fide diuine ꝓtectōis gaudebo. Illi eñ hec patient᷑. ego aūt gaudebo. ego ꝯpaſſus hic ieſu meo: gaudebo alibi cū eo: illi hic in prophanis gauiſi: alibi patient᷑ eternalit᷑. ego ãt ſʒ tribulat⁹ ꝓ ieſu meo poſt hanc vitā in re ſicut nunc in ſpe gaudebo ꝛ exultabo in deo ieſu meo. Exultēt alij in idolis ſuis, alij in diuitijs. in honorib⁹ alij et libidine ego exultabo in redemptōne mea. in ſaluatore ꝛ ieſu meo.
h Deus dn̄s fortitudo. In illo quippe me virtutē facere confido. Et ſicut cerui ſpinoſa trāſeūt. ita ego pericula delictoꝝ: dn̄i auxilio tranſcendā oīa.
i Et ſup excelſa. i. oēʒ mūdanā ſublimitatem cōtēplatōe celeſtiū trāſcēdere facit me. victoriā eius atq̄ triūphum canētē. a Audite celi. Maxima elemēta in teſtimoniū vocat. vt intentū faciat auditorē. et ſignificet ſe de magnis locuturū.
b Cōcreſcat in pluuia doctrina mea ꝛc̄. ſicut innumerabiles ſt᷑ pluuiaꝝ gutte ꝛ roris. ſic ī hoc carmīe de inſcrutabilib⁹ iudicijs dei diſputabo. Vel ſicut pluuia ꝛ ros terrā faciunt fructificare. ſic doctrīa mea in vobis virtutū reuiuiſcere fruct⁹ faciat.
c Quaſi imber. iſte v-

ꝛ nō erit armentū in ꝑſepi-
g bus. Ego aūt in dn̄o gau-
debo ꝛ exultabo ī deo ieſu
h meo. Dn̄s deus fortitudo
mea: ꝛ pone pedes meos
i quaſi ceruoꝝ. Et ſup excel
ſa mea deducet me victor:
in pſalmis canentem.

¶ Canticū moyſi deutero-
nomij. xxxij. ca.

a Audite celi q̄ loquar:
audiat terra v̄ba oris
b mei. Cōcreſcat ī pluuia do
ctrina mea: fluat vt ros elo
c quiū meū. Quaſi imber ſu
ꝑ herbā: ꝛ q̄ſi ſtille ſup gra-
mina. q̄ꝛ nomē dn̄i inuoca-
d bo. Date magnificētiā deo
nr̄o: dei ꝑfecta ſunt opa: et
e oēs vie eius iudicia. De⁹
fidelis ꝛ abſq̄ vlla iniq̄ta-
te iuſtus ꝛ rectus: peccaue
rūt ei nō filij e⁹ in ſordib⁹.
f Generatō praua atq̄ ꝑuer
ſa: heccine reddis dn̄o po
g pule ſtulte ꝛ inſipiēs. Nū-
quid nō ip̄e ē pater tuuſ: q̄
poſſedit ꝛ fecit ꝛ creauit te
h Memēto dierū antiquorū
cogita generatōes ſinglas
i Interroga pr̄em tuū ꝛ an-
nūciabit tibi: maioreſ tuoſ

ſus ſupioris ſenſum hʒ. q̄ꝛ nomē dn̄i inuocabo. i. de dn̄o mihi ſermo ē. d Date magnificentiā. i. digne eū honorate fide ꝛ opibus. Dei ꝑfecta ſunt opa. q̄ꝛ ſūme ꝑfectus ē. Et oēs vie eius. i. opa eius iudicia. i. cū diſcretōne rōnis. i. ꝓuidentiſſima rōne ꝛ diſcretōne diſpoſita ꝛ facta.
e Deus fidelis. In oībus ꝓmiſſis: ī iudicijs iuſtus ꝛ rectus. Nō filij. q̄ꝛ degenerati erāt a vero pr̄e ſequētes idola: ſic ꝛ nunc q̄ pctā ſequūt᷑. quaſi degeneres ſunt ꝙ pr̄em bonū non imitant᷑. f Generatō praua ꝛ ꝑuerſa ē. ſ. ſenſu ꝛ ope. Heccine reddis. i. hec ne. ſcʒ mala tua vel nōne hec. Stultus dicit᷑ ꝛ inſipiēs. q̄ꝛ beneficijs dn̄i ingrat⁹ exiſtit ꝛ extitit. vel praua affectu. ꝑuerſa intellectu. Pplus ſtultus: putans vtile qḋ ē nociuū. ꝛ inſipiens. nō intelligens eē vtile qḋ eſt vtile. g Nunquid nō ip̄e ē pater tu⁹. oēs eñ hoīes deū patrē habēt naturaliter. q̄ꝛ de⁹ generare aliquid dicit᷑ cū nouiter vel de nouo ꝓducit. vñ dr̄. Iſte generatiōes celi ꝛ terre nō ꝙ ea genuerit ex ſua ſubſtantia ſʒ ꝙ noua ꝓduxerit. Qui poſſedit ꝛ fecit. ꝛ creauit te. Ecōtrario legendū ē. ſ. ita. vt ꝙ primo creauerit diſponēdo vt faceret: fecerit formādo: in quo eī poſſideret niſi pri⁹ crearet. h Memēto dieꝝ. Memēto quō electus ſis in pr̄iarchis. ꝛ cogita quō abraā yſaac ꝛ iacob et plurimos alios elegerit.
i Interroga pr̄em. interroga ſpūalē doctorē

 167

k et dicẽt tibi Qñ diuidebat
altiſſimꝰ gentes: qñ ſepara
l bat filios adam. Conſtitu
it termĩos pplo꞉ iuxta nu
m merũ filioꝝ iſrl̃. Pars aũt
dñi ppl̃s eiꝰ: iacob funicu
n lus hereditatis eiꝰ. Inue
nit eũ in terra deſerta in lo
co horroris ꝛ vaſte ſolitu
o dinis. Circũduxit eũ ꝛ do
cuit: ꝛ cuſtodiuit quaſi pu
p pillã oculi ſui. Sicut aqui
la ꝓuocãs ad volãdũ pul-
los ſuos: ꝛ ſuper eos voli
q tans. Expãdit alas ſuas ꝛ
aſſumpſit eũ: atq̃ portauit
r in humeris ſuis. Dñs ſo-
lus dux eiꝰ fuit: ꝛ nõ erat
s cũ eo deꝰ alienꝰ. Cõſtituit
eũ ſuꝑ excelſã terrã: vt co-
t mederet fructꝰ agroꝝ. Ut
ſugeret mel de petra: ꝛ ole
v um de ſaxo duriſſimo. Bu
tirum de armento: ꝛ lac de
ouibꝰ: cum adipe agnoꝝ ꝛ

et eos q̃ maiores ſunt ſcia. k Qñ diuide-bat.ſ.in cõſtructione turris babilonice. qñ ꝑ diuiſionẽ linguaꝝ diuiſit gentes. vel diuiſione maris rubri qñ diuiſit eos ab egiptijs l Conſtituit.iperbolice loquit̃ q꞉ tot dicit cõſtituit terminos po-puloꝝ.i. ſingulaſ gen-tes quot erant ſingule ꝑſone in pplo iſrl̃. Uel dicit tot eẽ ſinglas gẽtes cõſtitutas.q̃t hoieſ ingreſſi ſunt de pplo iſrael i egiptũ.i.lxx. m Ꝫ aũt alia tranſlatio di-cit.ſtatuit terminos gẽtiũ iuxta numerũ angeloꝝ dei. ſic intelligit̃ ꝙ ſicut vnicuiq̃ hoim cuſtodẽ angelũ legimus deputatũ. ſic ꝛ angeloſ principes gentiũ cre-damus cõſtitutos. naꝫ in daniele legimꝰ mi-chaelẽ principẽ pplo ꝛ angelũ ꝑſaꝝ vl̃ grecoꝝ m Pars aũt dñi quã elegit de oibuſ iſtis po pulis ꝛ natiõibꝰ. ꝛ mi-rabilia ſua oñdit. ꝛ ſin gularia bñficia exhibuit. fuit ppl̃s eiꝰ.ſ.iude-orũ ħ dicvt validiꝰ eis bñficia dei cõmẽdaret ꝙ tanta de multitudĩe gentiũ. ſibi eos elegiſ-ſet, q̃ de iacob ſtirpe de ſcenderãt. vt eẽnt funi culus hereditat̃ eiꝰ.i. q̃ſi hereditaria poſſeſ-ſio eiꝰ.
n Inuenit eũ in terra deſerta.i.in monte ſy-na vbi illũ legibꝰ ſuis cõſtrinxit. In loco horroris ꝛ vaſte ſolitudi-nis.i.arabie q̃ circa deſertũ eſt. o Circũduxit.i.ꝑviã montis ſeir duxit eũ. Et docuit.ſ. paciẽtiã vel leges eiꝰ. Et ſicut pupillã oculi ita diligenti cura ſeruauit eũ. Pupilla em̃ omnibus membris cautiꝰ cuſtodit̃.
p Sicut aq̃la ꝓuocãs ad volãdũ pullos ſuos ꝛ reliq̃ ferũt phiſici aquilã pullos contra ſolẽ ponere ꝛ quẽ viderit aciẽ in radio ſolis fortiꝰ figere illũ nutrit. quẽ ꝟo torpentẽ vi-derit. dimittit. ſic ꝛ dñs docet nos ſpũ oculo intelligẽtie ſolẽ diuine maieſtatis intẽdere. Que etiã ſuꝑ eos volitãs ꝓuocat pullos ad volandũ. Ita diuĩa pietas vult nos ꝑficere de virtute i virtutẽ. q Expãdit alas. Que etiã aq̃la deꝰ.ſ. bñ lacẽſcẽtes i ſe ſubleuat. q̃a vbi nos minꝰ ſufficimꝰ diuinũ ſperamꝰ auxiliũ ipẽ eĩ portat nos ſicut aq̃la dꝛ portare pullos ſuos in humer̃. vt ſi ſagittet̃ ad ea. ipa ante-q̃ pulli excipiat ſagit-tas. ita xp̃s ꝓ nob vul-neratꝰ eſt ꝛ hũeris ſue ꝓtectõis nos defendit ꝛ iudeos olim ita por-tauit. Aptat aũt ſe ita dñs ſĩfirmis. vt ĩtelligamꝰ eiꝰ ꝓ nob ꝯpaſſiõeꝫ q̃ etiã in euãgelio galli ne ſe aſſimulauit.
r Dñs ſolꝰ. Quia ſo-lũ eiꝰ ſolũ eiꝰ virtutis erat. ſic glĩfice pplm ſuum educere. qđ nullus alioꝝ deoꝝ facẽ valuit
s Cõſtituit. terra eĩ repromiſſiõis vertex mũdi eẽ dꝛ. vñ ꝛ irlm vm-bilicꝰ terre eẽ vr̃: ferũt aũt ſapiẽtes mũdi. terrã globo ſĩlem vndiq̃ cõuexã nr̃a aũt terra.i. eccl̃ia. oibus mũdi vir-tutibus excelſioꝛ eſt.
t Ut ſugeret. ꝓpt̃ af-fluentiã oim bonoꝝ dꝛ q꞉ q̃uis rupibꝰ aſpera terra. melle ꝛ oleo abũdabat. Ceterũ de petra melle.i. de xp̃o. dulce-do doctrine aũ paſſiõꝫ fidelibꝰ i iſta terra mi-niſtrata eſt. Oleũ aũt de ſaxo duriſſimo.i.pꝰ reſurrectionẽ. qñ iam ĩmortalis effectꝰ eſt. Oleũ ſpũſſancti xp̃s effudit in eadem terra.
v Butirũ ꝛ lac abũdãtiã rerũ demõſtrat. nã ꝛ terra baſan fertiliſſima ad alẽdos greges erat. vñ rubenitis ꝛ gadditis. q̃ plurima pec cora hẽbant illa terra tradita ẽ. Nobis aũt butyrũ de armẽto.i. fort̃ doctrĩa nob de patriarchis ꝛ ꝓphetis miſtrat̃. ꝛ lac de ouibꝰ

lenior doctrina ſimpli ciū: cū adipe agnoꝝ et arietū. i. per exēpla ma giſtroꝝ ⁊ ſubditoꝝ de/ ſideriū ſpiritale qđ in adipe ꝯſtat. Baſan in terptat̃ pinguedo. q̄a ſancti pinguedinē ca/ ritatis oſtendūt.

x Et hircos. p̄ hircos peniten tiaꝝ exempla ĩ telligim⁹. ſancti enĩ ſic viuūt in mundo q̄ſi ſꝑ pctā defleant. Qualis eſt heremitarū ⁊ veroꝝ monachoꝝ vita. Me/ dulla tritici ⁊ ſanguis vue. corp⁹ ⁊ ſanguinē xp̄i ſignificat. meraciſ/ ſimū. i. puriſſimū.

y Incraſſatus eſt dile ctus ꝓpter rerū oīm ab undātiā. Et recalcitra uit. ſequendo deos ali enos. dilatat⁹. i. in ge/ neratiōis ꝓpagine. Ul' incraſſat⁹ delicijs. im/ pinguatus diuitijs. di latat⁹ honorib⁹ ⁊ po/ tentia. ⁊ ideo dereliq̄t deū. quaſi eius auxilio nō indigeret amplius.

a Prouocauerūt euz id ē ad iracundiā ⁊ vĩ/ dictā talib⁹ auſis irri/ tauerūt. Ille q̄z q̄ poſt baptiſmū ad idolatriā cōuertit̃. vel vicijs: vl' malignis ſpiritib⁹ ſeſe mancipat. dñi vindictā in ſe ĩcitat. b Immo lauerūt hoc maifeſtū ē

c Noui recent̄ꝗ id ē q̄ ſtabiles nō erant in cultura dei quam a pa tribus didicerant. no/ uiter accedebāt ad de/ os colendos. q̄s nō co luerunt patres eoꝝ.

d Deum q̄ te genuit. id eſt q̄ te formauit vt eſſes. Sꝫ et nos aliter generat p̄ baptiſmū in remiſſionē pctōꝝ.

e Uidit domin⁹ quez

x arietū filioꝝ baſan. Et hir
cos cū medulla tritici: ⁊ ſā
guinē vue biberet meraciſ
y ſimū. Incraſſatus eſt dile
ct⁹ ⁊ recalcitrauit: incraſſa
tus impinguat⁹ dilatatus
z Dereliquit deū factorē ſu
um: ⁊ receſſit a deo ſaluta/
a ri ſuo. Prouocauerūt euz
in dijs alienis: ⁊ in abomi
natiōib⁹ ad iracūdiā cōci/
b tauerūt. Immolauerūt de
monijs ⁊ nō deo: dijs q̄s
c ignorabāt. Noui recentes
ꝗ venerūt: quos nō colue
d rūt patres eoꝝ. Deū q̄ te
genuit dereliquiſti: ⁊ obli/
e tus es dñi creatoris tui Ui
dit dñs ⁊ ad iracūdiā cōci
tat⁹ ē: q̄ ꝓuocauerūt eū fi
f lij ſui ⁊ filie. Et ait abſcon
dā faciē meā ab eis: ⁊ con
ſiderabo nouiſſima eorum
Generatio eñ ꝑuerſa eſt ⁊
g infideles filij. Ipſi me pro
uocauerūt in eo q̄ non erat
de⁹: ⁊ irritauerūt in vani/
h tatib⁹ ſuis. Et ego prouo/
cabo eos in eo q̄ nō eſt po
pul⁹: ⁊ ĩ gente ſtulta irrita
i bo illos. Ignis ſuccēſus ē
in furore meo: ⁊ ardebit vſ
k ꝗ ad ĩferni nouiſſima. De
uorabitꝗ terrā cū germīe
ſuo: ⁊ montiū fundamenta
l cōburet. Congregabo ſuꝑ
eos mala: ⁊ ſagittas meas

nihil latere poteſt ⁊ cor ripuit eos ꝓpter pctīſ q̄ eum ꝓuocauerunt ĩ cultura deoꝝ. quos ad optauerat in filios et in filias.

f Et ait abſcōdā. hoc eſt ſubtrahā auxilium: ⁊ ꝯſiderabo nouiſſima eoꝝ. id eſt ad qualē fi/ nem ꝑueniant.

g Ipſi me ꝓuocauerūt Sicut eĩ illi me vnū. in multis dijs ꝓuocaue/ rūt. ita ⁊ ego aſſumam multas gentes. ⁊ hanc reſpuam.

h Et ego eos ꝓuoca/ bo. in eo q̄ nō eſt ppl's. p̄ quez ppl'm ſignificat omnes gentes. q̄ ad cō parationem iſrl' q̄ſi non eſſent. reputabant̃. vel q̄ gentes idola colen/ tes nō dicebāt̃ dei po/ pulus

i Ignis ſuccēſus eſt. vindicta mea in hoc tē pore ĩcipiet. ⁊ ardebit vſꝗ ad inferni nouiſſi ma. i. vſꝗ ad eternā dā nationē. Malos enĩ ⁊ impios. dñs nōnunꝗ hic ĩcipit flagellare vt de tꝑali pena ad eťnā tranſeāt. Sic in hero/ de ⁊ antiocho factū le gimus.

k Deuorabitꝗ terraꝫ id eſt peccatores cum operibus ſuis deuora bit: et montiū. id eſt ſu perborum cogitatiōes ⁊ ꝯfidentiā deſtruet.

l Cōgregabo Mala ſc̃ pene que ſufferentib⁹ mala videntur. ſed iu/ ſta apud inferētem. Et ſagittas. id eſt vindi/ ctas exercebo.

m Cōſument̃ qđ illis factū legim⁹ q̄rū cada uera volucres ⁊ beſtie comederīt quos fames ac gladi⁹ cōſumpſerūt

m cōplebo in eis. Cōſument
fame: ⁊ deuorabūnt eos a-
n ues morſu amariſſimo Dē
tes beſtiarū immittā i eos
cū furore trahentiū ſup ter
o rā atq ſerpentiū. Foris va
ſtabit eos gladi⁹: ⁊ int⁹ pa
p uor. Juuenē ſimul ac virgi
nē lactētem cū homine ſe-
q ne. Et dixi vbi nā ſunt. ceſ
ſare faciā ex hoīb⁹ memo-
r riā eoꝝ. Sʒ ꝓpter irā inimi
coꝝ diſtuli: ne forte ſupbi-
rēt hoſtes eoꝝ. Et dicerēt
man⁹ noſtra excelſa: ⁊ non
s dn̄s fecit hec oīa. Gens
abſq cōſilio eſt ⁊ ſine pru-
dentia: vtinā ſaperēt ⁊ in-
telligerēt ac nouiſſima ꝓui
t derēt. Quomō pſequebaᷣ
vn⁹ mille: ⁊ duo fugarent
decem milia. Nonne iō qꝛ
de⁹ ſuus vendidit eos: et
v dn̄s cōcluſit illos. Nō eñ
eſt de⁹ noſter vt dij eoꝝ: ⁊
inimici noſtri ſunt iudices
x De vinea ſodomoꝝ vinuʒ
eoꝝ: ⁊ de ſuburbanis go-
y morre. Vua eorū vua fel-
lis: ⁊ botrus amariſſimus
z Fel draconū vinū eorū: et
venenū aſpidū inſanabile
a Nōne hec ꝯdita ſūt apud
me: ⁊ ſignata in theſauris
b meis. Mea eſt vltio ⁊ ego
retribuam eis in tempore
vt labatur pes eorum.

Conſumunt etiā nunc pctōres fame verbi dei ⁊ deuorant ab auibus id eſt a malignis ſpiritib⁹ lacerant.
n Dentes beſtiaꝝ. ſeuicia diaboli immittet eis. q eos in furore dei trahat ſup terram. i. in mūdanis deſiderijs ſb ruat. o Foris vaſtabit eos. Quia penas ſuſtinentes. conſciencia ꝓpria torquent. vn̄ dr. ignis eoꝝ nō extinguet. ⁊ vermis eoꝝ nō morief.
p Juuenē ſimul ac v. l. c. h. ſ. id eſt nulli vindicādo parcet etati Allegorice aūt in iuuene. libidinoſū. in virgine. a bonis opibus ſterilē in lactente. habetē. in ſene. inutilē diu per: pigriciā accipe poſſum⁹ quos oēs vindicta dei cōſumet.
q Et dixi vbi nā. Nō p ignorantiā interrogās ſed alios diſcere faciā Ceſſare faciā ex hoīb⁹ eoꝝ memoriā. ſ. tūc cū iudei in terra repromiſſionis nō apparent. vl cū iniqui de cōione ſāctoꝝ diſcernent ⁊ ꝓ nihilo reputant: cui⁹ rei multa exempla ſunt.
r Sed ꝓpter. Jſti duo verſiculi ſunt iungēdi ideo eī ſepe priorē populū ſuſtinuit ne gētes circūpoſite. ei⁹ nomen blaſphemarent. ſic et nos ſuſtinet peccatores nec ſtatim peccātes dānat. ne glient maligni ſpūs in pditiōe noſtra. ⁊ ſe victoriā iactēt pcepiſſe. s Gens abſq. Gens iudeoꝝ ⁊ oīm impioꝝ ſine cōſilio ſalutis eſt. qꝛ in futurum ſibi ꝓuidere neſciūt.

t Quō pſeqbaᷣ Non potuiſſet fieri. vt vnus hoſtiū. mille iudeoꝝ pſequeret. niſi dn̄s ſu⁹ vendidiſſet eos id ē a ſe proieciſſet. ⁊ exoſos haberet ⁊ concluderet eos in man⁹ inimicoꝝ
v Nō eñ eſt deus nr̄. Dn̄s eī de⁹ nr̄. verax ⁊ iuſtus. Jdola aūt gentiū falſa et inutilia. Et inimici nr̄i ſūt iudices. i. approbatores. Oēs eī gētes quis varia colant idola. vni⁹ dei potentia. mundū rei cōfitent. x De vinea ſodomoꝝ. Sepe in ſcriptur. ſinagoga vel irl̄m ſodome cōpaᷣ. qꝛ ſicut illi male abuſi ſunt donis dei. ſic et iſti bn̄ficijs dei ſp ingrati extiterūt. Pctm̄ p̄io ē in corde p cōſenſū. ſcd̄o ī interiori machinatiōe ad opus ppetrādū. tercio in actu exteriori ppetrato. primū hic vinea. ſcd̄m vua. tercium vinū dr. y Vua eaꝝ vinea q eſt dom⁹ iſrl̄ cōuerſa ī amaritudinē. i. in mortē xp̄i cōſpirans ⁊ pendēti ī cruce acetū felle mixtū porexerūt. ⁊ botrū malicie ſue ꝓtulerūt amariſſimū.
z Fel draconū. Sicut fel dracones ⁊ aſpides venena occultāt. ita cōſciētia eoꝝ plena ē malicia. a Nōne h̄ ꝯdita ſūt. i. h̄ ſc reſeruata apud me nec obliuiōi tradita. hec. ſ. pctā vr̄a nō eī qꝛ vīdicare diſtuli oblit⁹ ſū ſ recondita ſūt vſq in diē vltiōis. b Mea ē vltio. i. retribuā illis ī tpe vindicte q merēt. Ut labaᷣ pes eoꝝ. i. q videbāt ſtare pcant.

c Juxta eſt dies ꝑditiōis: et
d adeſſe feſtinant tpa. Judi-
cabit dñs ppl'm ſuū ⁊ in ſer
e uis ſuis miſerebit᷑. Vide-
bit ꝙ infirmata ſit manus:
⁊ clauſi quoqꝫ defecerunt:
f reſiduiqꝫ cōſumpti ſūt. Et
dicēt. vbi ſunt dij eoꝝ. i q̇-
g bus habent fiduciā. De q̄
rum victimis comedebāt
adipes: ⁊ bibebāt vinū li-
h baminū. Surgant ⁊ opitu-
lent᷑ vobis: ⁊ in neceſſitate
i vos protegant. Videte ꝙ
ego ſim ſol⁹ ⁊ n̄ ſit ali⁹ de⁹
k p̄t me. Ego occidā ⁊ ego
viuere faciā percutiā ⁊ ego
ſanabo ⁊ nō eſt q̇ de manu
l mea poſſit eruere Leuabo
ad celū manū meā: ⁊ dicā
m viuo ego ineternū. Si acu
ero vt fulgur gladiū meū ⁊
arripuerit iudiciū manus
n mea. Reddā vltionē hoſti
bus meis ⁊ his qui oderūt
o me retribuam. Inebriabo
ſagittas meas ſanguine: ⁊
gladi⁹ me⁹ deuorabit car-
p nes. De cruore occiſoꝝ: ⁊
de captiuitate nudati īimi
q coꝝ capitis. Laudate gen
tes populum eius: qꝛ ſan-
guinē ſeruoꝝ ſuoꝝ vlciſce
r tur. Et vīdictā retribuet in
hoſtes eoꝝ. ⁊ ꝓpicius erit
tre ppl'i ſui.

Hymn⁹ trium puerorū: daniel'. iij. ca.

c Juxta eſt dies ꝑditi
onis. i. qꝛ certū eſt. vel
qꝛ ꝯuis milia mlt'a an
noꝝ hic habeant ad cō
ꝑationē tñ eternitatis
modicū eſt. appropin-
quant igit᷑ vltiōis dies
⁊ qñ nō putam⁹ aſſunt
d Judicabit dñs. i. di
ſcernet ſctōs ſuos ab ī
pijs. Nā iudiciū in di-
ſcretione vl' dānatione
accipi pōt. Et in ſeruis
ſuis miſerebit᷑. i. miām
oſtendet in die vltiōis
q̇ eni ei fideliter ſeruie
rūt nō ex opibus ſ; gra
tia ⁊ miā recipient eter
na p̄mia. quid enim ha
bes qđ nō accepiſti.
e Videbit ꝙ infirma-
ta ſit man⁹. i. videri fa
ciet ꝙ opera maloꝝ in
firma fuerint. Et clau-
ſi quoqꝫ defecerūt. id ē
ꝙ ab inimicis capti ꝓ
ꝓrijs viribus defecerūt
Reſidui. i. qꝛ ab hac vi
ta exeuntes. nō hñt po
ſtea aliquid faciēdi fa-
cultatem.
f Et dicent aduerſarij
eoꝝ q̇ eos captiuarūt.
⁊ demones malis xp̄ia
nis quoꝝ de⁹ venter et
honor ⁊ diuitie erat di
cent poſt mortē ⁊ ī mor
te. vbi ⁊c̄. vel etiā iuſti
⁊ boni vindictā ⁊ dei
irā vidētes dicēt vbi ⁊c̄
g De quoꝝ victimis.
in his verbis. oēs vani
tates q̄s ſecunt᷑ hoīes
cōphendit. idolatre vl'
pctōꝝ. exprobant᷑ eni
malis vana in quib⁹ vi
uebant.
h Veniant idola q̇ co
lebatis ⁊ eruant vos.
i Videte. i. intelligite
ꝙ ego ſū ſolus deus.
k Ego occidā. duob⁹
modis occidit. ⁊ duo-
bus modis viuificat.
qꝛ alios in infernū dā-
nat ⁊ ad vitā. alios eter
nā ſubleuat. Aliter oc-
cidit veterē hoīem. vt
viuificet nouū. Et non
eſt q̇ de manu mea poſ
ſit eruere. i. q̇ potentie
mee poſſit reſiſtere.
l Leuabo ad celū. i. oñ
dā eternitatē potentie
mee.
m Si acuero vt fulgur
id eſt dū velociter vene
rit iudiciū meū: ⁊ arri-
puerit iudiciū manus
mea. i. ceperit iudicare
potentia mea.
n Reddā vltionē. hoc
eſt in pctōres reddā vl
tionē. o Inebriabo
ſagittas. i. ī pctōrib⁹ oñ
dam vindictas meas.
⁊ gladius me⁹ deuora
bit carnes. i. carnales
iudiciū meū cōſumet.
p De cruore occiſoꝝ
ſubaudit᷑ inebriabo ſa
gittas meas. i. in ꝑditi
one dānatoꝝ. Et de ca
ptiuitate nudati inimi
coꝝ capitis. ſcđm lr̄aꝫ
captiuati tondebant᷑.
⁊ vendebant᷑ qđ eſt ſb
corona vendere. ſpūa-
liter aūt antixp̄s impi
oꝝ caput ꝑ xp̄i potent-
tiā deſtruet᷑ vindican-
tis. Aliter exercet dñs
vindictā. de captiuita
inimicoꝝ capitis cum
arrogātiā mentis ma-
loꝝ. ⁊ maliciā deſtruxe
rit. q Laudate gen-
tes ppl'm e⁹. i. ſctōs ei⁹
qꝛ ſanguinē martirum
ſuoꝝ vlciſcet᷑.
r Et vindictā retribu-
et in hoſtes eoꝝ. ſ. ī he
reticos atqꝫ infideles ⁊
⁊ ꝑſecutores. Atqꝫ ꝓpi
cius erit terre ppl'i ſui.
id eſt eccleſie. cum mi-
ſericordiā ſuā illi oñ-
dit.

Himnꝰ triū pueroꝝ

a Benedicite oĩa opera domini dño: laudate ꝛ ſuperexaltate eū in ſecula. Benedicite angeli dñi dño: bñdicite celi dño. Benedicite aque omẽs que ſup celos ſunt dño: benedicite omnes virtutes dñi dño. Benedicite ſol ꝛ luna dño: benedicite ſtelle celi domino. Benedicite omnis imber ꝛ ros dño: benedicite omnis ſpūs dei dño. Benedicite ignis ꝛ eſtus dño: bñdicite frigus ꝛ eſtas dño. Benedicite rores ꝛ pruina dño: benedicite gelu ꝛ frigus dño. Benedicite glacies ꝛ niues dño: benedicite noctes ꝛ dies domĩo. Benedicite lux ꝛ tenebre dño: bñdicite fulgura ꝛ nubes domino. Benedicat terra dño laudet ꝛ ſuperexaltet eum in ſecula. Benedicite montes ꝛ colles domino: benedicite vniuerſa germinantia in terra domino. Benedicite fontes domĩo: benedicite maria ꝛ flumina dño. Benedicite cete ꝛ omnia que mouẽtur in aquis dño: benedicite omẽs volucres celi dño. Benedicite omnes beſtie ꝛ pecora domino: benedicite filij hoĩm dño. Benedicat iſrael dño: laudet ꝛ ſuperexaltet eum in ſecula. Benedicite ſacerdotes dñi domĩo: benedicite ſerui dñi dño. Benedicite ſpiritꝰ et anime iuſtoꝝ dño: benedicite ſancti ꝛ humiles corde domĩo. Benedicite anania azaria miſael dño: laudate ꝛ ſuperexaltate eum in ſecula. Benedicamus patrẽ ꝛ filiū cum ſancto ſpū: laudemus ꝛ ſuperexaltemus eū in ſecula. Benedictus es dñe in firmamẽto celi: ꝛ laudabilis ꝛ glorioſus et ſuperexaltatus in ſecula.

Canticum zacharie Luce. j. capitulo.

a Benedictus dominus deus iſrael. qꝛ viſitauit ꝛ fecit redemptōnem plebis ſue.

a Bñdicite oĩa opera dñi dño ꝛc. generali laudatōe pmiſſa q omnis creatura debeat laudare deū. in cōſequētibꝰ ꝑ ptes: ſingula cohortat. angelos et celos. aquas ꝛ virtutes. ſolẽ ꝛ lunã. imbrẽ ꝛ rorem. ſpm ignẽ ꝛ eſtū. frigꝰ ꝛ eſtatẽ ꝛc. que longū ẽ texere. ita vt fontes q̃z ꝛ maria ꝛ cetum. volucres. beſtiaſq ꝛ pecora: ad laudem dñi ꝓuocet ꝛ filios hoĩm. Et pꝰ oẽ hoĩm genus iſraelẽ ꝛ d̃ ipo iſraele ſacerdotes ꝛ ſeruos dñi ſpūs aĩaſq iuſtoꝝ. ſanctos ꝛ hūiles corde. Et ad extremū ananiã azariã ꝛ miſaelẽ. q̇ pñti bñficio ad laudẽ dñi ꝓuocant. Oĩs aūt creatura non voce ſ; ope laudat dñm. Quia ex creaturis creator frequent̃ intelligit̃. ꝛ ſingulꝭ opibus atq effectibuſ dei magnificentia demonſtratur.

a Bñdictus. duo em̃ dicit viſitare ꝛ redimere. Viſitare nãq infirmoꝝ. redimere xo captiuoꝝ ẽ. q̇ duo hūano generi cōgruūt. qm̃ genus humanū infirmū erat pctis. captiuū q̃z fraude diabolica detinebat̃. veniẽs xo dñs infirmū viſitauit. qꝛ a pctis liberauit. ꝛ captiuum redemit. qꝛ a ptãte diabolica abſtraxit. ꝛ redimẽdo fec̃ eã ſuū.

B Notãdū xo circa iſtū verſum ẽ q beatus zachariaſ ꝓphetico more q̇d adhuc in ſpū futurū ꝛ ꝓrie faciẽdū ꝓuiderat narrat q̇i fcm̃ dicẽs. qꝛ viſitauit. i. in

carnatus eſt. b Et erexit cornu ſalu-
tis: firmā celſitudinē ſalutis dicit. Oīa eniȝ
oſſa carne inuoluta ſunt. Cornu aūt excedit
carnē. ⁊ iō cornu ſalutis regnum ſaluatoris
xp̄i vocat. q̄ vocabulo ſpūalis ⁊ q̄ carnis
gaudia ſupet. altitudo
nunciat ⁊ quo regno.
mundus ⁊ carnis gau-
dia ſupant. c Sicut
locut⁹ eſt. A ſeculo in-
quit ꝓpterea ꝙ tota ve-
teris inſtrumēti ſcriptu
ra ꝓphetia de xp̄o pceſ
ſit. nō ſoli eīm hieremi-
as ⁊ eſaias ceteriq̄ ꝓ-
phete de eius aduētu
manifeſte locuti ſunt.
verū ipe pr̄ adam. abel
⁊ enoch: eius diſpenſa
tōi teſtioniū reddūt.
d Salutē iungendū ē
ſupiori verſiclo: erexit
nobis. ſ. ſalutem ex ini
micis nr̄is. Oēs aūt q̄
oderūt nos. vel hoīes
pūerſos. vel īmundos
ſpūs ſignificat.
e Ad faciendū miam
dixerat eīm dn̄m iuxta
eloquia ꝓphetaꝝ in do
mo dauid naſciturū. et
ita miam factā cuȝ eis
cū impletū eēt ꝓmiſſuȝ
f Juſiurādū. dicit eū-
dē xp̄m. iuxta iuſiuran
dū qḋ de⁹ iurauit nos
eē liberaturū ad explē
dū teſtm̄ qḋ abrae diſ-
poſuit. Quia vicȝ his
p̄cipue p̄riarchis d̄ ſuo
ſemine. vel cōgregatio
gentiū. vel incarnatio
eſt repromiſſa. g Ut
ſine timore. nā q̄ vl' añ
mortē a dn̄i ſeruitio di
ſcedit. vel corā hoībus
tm̄ ⁊ nō corā deo ſctūs
pdurare cōtendit: nec
dū de manu ſpiritaliuȝ
inimicoꝝ pfecte libera
tus dn̄o ſeruit ꝫ exem-
plo ſamaritanoꝝ diis
gentiū piter ⁊ dn̄o ſer-
uire conat. h In ſan

b Et erexit cornu ſalutis no-
bis: in domo dauid pueri
c ſui. Sicut locutus ē p os
ſctōꝝ: q̄ a ſeculo ſunt ꝓphe
d tarū ei⁹. Salutē ex inimi-
cis nr̄is: ⁊ de manu oīm q̄
e oderunt nos. Ad faciēdaȝ
miaȝ cū p̄ribus nr̄is: ⁊ me
morari teſtamēti ſui ſancti
f Juſiurandū qḋ iurauit ad
abraā p̄rem nr̄m: daturū ſe
g nobis. Ut ſine timore de
manu inimicoꝝ nr̄oꝝ libe-
h rati: ſeruiamus illi. In ſan
ctitate ⁊ iuſticia corā ipſo:
i oībus diebus nr̄is. Et tu
puer ꝓpheta altiſſimi voca
beris: p̄ibis ei añ faciē dn̄i
k parare vias eius. Ad dan
dā ſciam ſalutis plebi ei⁹:
in remiſſioneȝ pctōꝝ eoꝝ.
l Per viſcera mie dei nr̄i: in
q̄bus viſitauit nos oriens
m ex alto. Illuminare his q̄ i
tenebris et vmbra mortis
ſedēt: ad dirigēdoſ pedes
nr̄os in viam pacis.

Canticū ſancte marie ad
veſpam. Luce. j. ca.

a Magnificat anima mea
b dn̄m. Et exultauit ſpi
ritus meus: in deo ſaluta-

ctitate. apte ⁊ breuiter: quō ſit dn̄o ſeruiēdū
deſignat. vicȝ in ſctitate ⁊ iuſticia. ⁊ coram
ipo ⁊ oībus dieb⁹ nr̄is. i Et tu puer. Pul
chre cū de dn̄o loqueret: ad ꝓphetā repente
ſua vba ꝯuertit, vt hoc q̄ȝ bn̄ficiū eē dn̄i de
ſignaret. Sȝ quō
alloqui puerū poterat
cū eū vel audire vel in
telligere nō potuerit. ꝫ
poterat eū intelligere.
q: ſpūſſctō plen⁹ erat.
ſi eīm adhuc vtero ma-
tris clauſus aduentuȝ
dn̄i cognouit. iaȝ nat⁹
intelligere valebat.
k Ad dandā ſciam cū
dandā cōmemorat. ne
carnalē tpal ēq̄ ꝓmitti i
ſalutē putares. i remiſ
ſionē inq̄t pctōꝝ eoꝝ.
l Per viſcera: viſcera
nō ſolū vitalia dicunt
interioris corpis verū
etiā oē qḋ corio ⁊ pel-
le tegit: ⁊ p viſcera: oc
culta ei⁹ miſeratio deſi
gnat. In q̄b⁹. ſ. occul-
tis miſeratiōib⁹ viſita-
uit nos oriens ex alto.
Qui iō recte oriens vo
cat. ꝙ nobis ortū vere
lucis aperiēſ. filios no
ctis ⁊ tenebrarū: lucis
effecit filios. m Illu
minare. dn̄i illūiare eſt
his q̄ in pctis ⁊ igno-
rantie cecitate vixerint
agnitiōis amoriſq̄ ſui
radios infigere. Pe-
des aūt nr̄i i viā pacis
dirigunt. cū actionuȝ
nr̄arū iter: p oīa cuȝ re
dēptoris illūinatoriſq̄
nr̄i gr̄a cōcordat.
a Magnificat aīa mea
tāto inquit me dn̄s tā-
q̄ inaudito munere ſb
limauit. qḋ nullo lin-
gue officio explicari. ꝫ
intimo pectoris affectu
vix valeat cōprehendi
Et iō totas aīe vires i
agēdis gr̄arū laudib⁹
offero. b Et exulta-

uit ſpũs meus.q̃ꝛ ⁊ eiuſdeȝ ieſu.i. ſalutaris eterna diuinitate ſpũs meus letat᷑: eiꝰ mea caro tꝑali cõceptõe fecundat᷑. Cui ſĩle ē pſalmiſte. Aĩa aũt mea exultabit in dño ⁊ delectabit᷑ ſup ſalutare eius. c Quia reſpexit

lat: potentes igit᷑ nõ q̃ꝛ vere ſint potẽtes dicunt᷑. ſꝫ q̃ꝛ cõfidẽtes in ꝟtute ſua cõditoris ſui auxiliũ querere detrectãt. Illi autẽ vere potentes ſunt q̇ cũ aplo dicere pñt. Oĩa poſſum in eo q̇ me cõfortat ieſu xp̃o.

Cuiꝰ hũilitas reſpicit᷑ recte beata omibus cognominãda gratulat᷑. Decebat eñ vt ſicut ꝑ ſupbiã prime parentis nr̃e eue mors intrauit in mundũ. ita denuo ꝑ hũilitatẽ marie. vite introitus pãderet᷑.
d Quia fecit. ſola q̇p pe illa aĩa cui dñs magna facere dignat᷑. dignis eum ꝑconijs magnificare põt. Sanctũ aũt nomẽ eius vocat᷑: q̇ ſinglaris culmĩe potentie. trãſcendit oẽm creaturam. atq̧ ab vniuerſis que fecit longe ſegregat᷑. e Et mĩa. q.d. ſicut ſupra me timentẽ venit mĩa eius. ita ⁊ ſupra oẽs timentes. A ſpecialibꝰ enim ſe donis ad generalia dei iudicia cõuertens. totius hũani generis ſtatũ deſcribit. ⁊ q̇d ſuperbi. quid hũiles mereant᷑. Quid filij abrahe ꝑ liberum arbitriũ. q̇d filij dei ſint ꝑ grãm alternis verſibus explicat. Nõ ergo inquit ſoli mihi fecit magna q̇ potẽs ē. ſꝫ ⁊ in oĩ gente ⁊ ꝓgenie q̇ timet deum ⁊ operatur iuſticiã: acceptus ē illi. f Fecit

c ri meo. Quia reſpexit hũilitatẽ ancille ſue: ecce ei ex hoc beatã me dicẽt oẽs ge
d neratões. Quia fecit mihi magna q̇ potẽs ē: ⁊ ſanctũ
e nomẽ eius. Et mĩa eius a ꝓgenie in ꝓgenies: timẽti
f bus eum. Fecit potẽtiã in brachio ſuo diſꝑſit ſupbos
g mẽte cordis ſui. Depoſuit potẽtes ď ſede: ⁊ exaltauit
h hũiles. Eſurientes impleuit bõis: ⁊ diuites dimiſit in
i anes. Suſcepit iſrael puerũ ſuũ: recordatus mĩe ſue
k Sicut locutus eſt ad pr̃es nr̃os: abraã ⁊ ſemini eiꝰ in ſecula.

Canticũ Symeonis. Luce. ij. ca.

a Nunc dimittis ſeruuȝ tuũ dñe: ſm ꝟbũ tuũ
b in pace. Quia viderũt ocu
c li mei: ſalutare tuũ. Qd̃ pa paraſti ante faciẽ oĩm po
d puloꝝ. Lumẽ ad reuelatio

h B Eſuriẽtes celeſtia ĩplent᷑ hic ꝟtutibꝰ celeſtibꝰ. ⁊ pꝰ mortem eterna btĩtudĩe. ⁊ q̇ terrenis diuitijs vel honoribꝰ gloriant᷑. q̇bus refertos ſe norũt vacui relinquũt᷑ virtutibus. ⁊ poſt hanc vitã eterna laborabunt inopia.
i B Suſcepit iſrl̃. Iſrael. i. oĩs vidẽs ꝑ fidẽ deũ ſuſcipit᷑ a deo. duȝ puer. i. hũilis ⁊ obediens fuerit. ſuſcepit igitur deus ſ: iſrl̃ puerũ ſuũ qñ carnẽ ex iſrael ſurſum cepit ⁊ eleuauit vſq̧ ad vnionẽ verbi: ſuſcepit duȝ ſibi in vtero marie virginis in pſona vniuit. Et hoc ñ meritis nr̃is aut ipiꝰ iſrl̃ pueri ſui ſꝫ mĩa ſua indicibili cuiꝰ r̃cordatꝰ ē
k Sicut locutus ē ad pr̃es nr̃os. hoc eñ ad pr̃es ⁊ ꝓphetas loquebat᷑. q̇ facturꝰ eẽt hãc mĩaȝ abrae ⁊ ſemini eꝰ. i. oĩ fidẽ ſuã imitanti.
a Nunc dimittis. vides nõ ſolũ noui ſed ⁊ veteris teſtamẽti iuſtos ſpe future vite deſideriũ habuiſſe diſſoluendi a corpore. imo pacis viã deputaſſe: ſarcinaȝ deponere terreſtrẽ. vt

potẽtiã: nũc de deo pr̃e loquit᷑. q̇ fecit potẽtiã in brachio ſuo. i. in ipõ ſuo filio. ſicut eñ tuũ brachiũ ē ꝑ qd̃ oparis: ſic dei brachium dictũ ē eiꝰ verbũ. q̃ꝛ ꝑ verbũ opatus ē oĩa. B Vel brachiũ ſuũ ptãs ⁊ dicto eius ꝟtutis dicit᷑. q̃ꝛ nõ alieno ad opandũ auxilio indiget. g Depoſuit. potẽtes eñ appellant᷑ elati. ſiue iudei. q̇ depoſiti ſũt de ſede regni ſeu intelligẽtia ſctãꝝ ſcripturarũ. B Eoſdẽq̧ potentes q̇s añ ſupbos dixerat appel-

puta q̇ ſe in ſinu abrae requiẽ nõ dubitarẽt habitaturos eẽ ꝑpetuã. b Quia viderũt. Beati oculi q̇ vident: q̇ ſymeon vidit. Beati q̇ nõ viderũt ⁊ crediderũt. c Qd̃ paraſti. Illud inq̇t ipm qd̃ poſtmodũ oĩbus gẽtibꝰ ⁊ ppl̃is ⁊ linguis mẽte ac fide cõſpiciẽdũ paraſti ⁊ ſpe ac dilectõe querẽdũ ꝓuidiſti. ipſe diu deſideratũ. nũc ⁊ carnis ⁊ cordis oculis tuũ ſalutare cõtemplor. d Lumen. lumẽ q̇ dẽ vtriq̧ pplo ſalutare dei. i. xp̃c a deo para

nē gentiū: τ gloriā plebis tue iſrl'.

¶ Oratio dñica
Math. vj. τ Luce. xj.

a Pater noſter qui es in
b celis. Sanctificet' no
c men tuū. Adueniat regnū
d tuū. Fiat volūtas tua ſicut
e in celo τ in terra. Panem
nrm quotidianū da nobis
f hodie. Et dimitte nob' de-
bita nr̄a: ſicut τ nos dimit
g timus debitorib' nr̄is. Et
ne nos inducas in tētatiōz
h Sz libera nos a malo amē

¶ Simbolū apl'or.

a Credo in deum pr̄em
oipotentē: creatorēz
b celi et t're. Et in ieſum xp̄m
filiū eius vnicū: dñm nr̄m.
c Qui conceptus eſt de ſpū
ſctō: natus ex marie v'gine

tus eſt. q̄ tn̄ gloria magis dicit' iſrl'. cui diu ſperat' τ ex quo pnūciatus aduenit. Gentiū xp̄o reuelatio quas viſitare τ illuſtrare parit' dignatus ē. a D Diſcipulus. In orōne dñica quot petitōes habent'. M Magiſter. ſeptez. D que eſt prima. M ſanctificet' nomē tuuz. D hoc qd̄ in capite ē Pater nr̄ q̄ es in celis quō intelligitur. M Ibi eīn inuocatio dignitatis eſt dum pr̄em nos hr̄e ꝓfitemur deū. quia omnes fratres ſumus. τ deū pr̄em habemus in celis.

b D In prima petitōe quā dixiſti quid intelligendū eſt. M A xp̄o eīn xp̄ianus deriuat'. τ iō dū xp̄iani vocamur: xp̄i nomē tenemus. τ ſupplicamus. vt opa xp̄i facere valeamus. τ nomē ſuū p opera bona nr̄a: in nobis ſanctificet'.

c D Que ſecūda petitio. M Adueniat regnū tuū. D Quid ibi intelligēdū ē. M Oramus eīn vt xp̄c regnet in nobis. τ nō diabolus. i. eccl'a xp̄i ſemper creſcat. in q̄ regnat deus. τ dies iudicij adueniat. q2 tūc diabol' regnare in mūdo deſiſtit. τ xp̄c cum ſanctis ſuis in eternū regnabit. d D Que eſt tercia. M Fiat volūtas tua ſicut in celo τ in terra. D Quō ē intelligenda. M Sicut angeli in celo tue obediunt volūtati. ita τ iuſti in terra faciāt. τ ſicut in ſanctis. ita τ in pctōrib' tua volūtas impleat'. e D Que eſt quarta. M Panē noſtrū quotidianū da nobis hodie. D Quid in ea intelligitur. M hoc loco panis ꝓ oībus cibis accipit'. de q̄bus viuere debeamus: p̄camur etiā ꝓ aſſumptiōe corporis xp̄i. petimus deniq3 vt nobis ſeipſum tribuat q̄ ē panis viuus. f D Que ē q̄nta. M Et dimitte nobis debita noſtra ſicut τ nos dimittimus debitoribus noſtris. D Quid in illa ſentiendū eſt. M Precamur etiā vt ſic dimittat nobis pctā noſtra. ſicut τ nos dimittimus debitoribus nr̄is.

g D Que eſt ſexta. M Et ne nos inducas in tentatōem. D Quō hoc intelligit'. M Non petimus vt non tentemur. quia q̄ non eſt tentatus nō eſt ꝓbatuſ. ſed p̄camur ne nos inducat in tentiōz quā ſufferre nō poſſumus. i. nō ſinat nos in tentatōne peccare. Inducere eīn dicit' deus: cū auxiliū ſubtrahit.

h D Que ē ſeptima. M Sed libera nos a malo. D quō eſt intelligēdū. M id ē a diabolo. a pctō τ ab oī malo tentamento. D Amen qd̄ in fine ē quō intelligit' vel cui' lingue dicit'. M Amen hebraice dicit' qd̄ in latinū verſum vere τ fideliter intelligitur.

a D Iſta ſuſcipio. ſ qm̄ ſicut noſti oēs nos per fidem ſaluari credimus. rogo vt dicas mihi. quō fidē tuā intelligas: vel etiā in quē credas. M Ego credo in deum patrem omnipotentem. creatorē celi τ terre. D Quare dicit' omnipotens: τ quare creator. M Omnipotens dicit'. quia omnia poteſt quecunq3 vult. creator eo q̄ oīa creauit: celū τ terram τ mare τ omnia.

b D Credis in ihesum xp̄m. M Ymo credo in ieſum xp̄m filiū ei' vnicū dñm nr̄m qui eſt verus deus τ verus homo. D Quō deus. τ quō verus hō. M De' verus eſt. q2 de ſpūſancto ꝯceptus ē. hō verus. quia ex maria virgine natus eſt.

c D Ecce illum natū. q̄d poſtea factum ē. M Poſt ſanctā eīn eius natiuitatē etate τ ſapia creſcens triginta annos impleuit. In qua etiā etate a Iohanne baptiſta dignatus ē baptizari. τ poſt baptiſmum tribus annis τ dimidio docuit. Et predicauit omnia que

ad vitā eternā ptinent
I Poſt hāc pdicati
onē qd factū eſt. M
in ip̄a p̄dicatiōe cōp̄hē
ſus eſt a iudeis iniqs ⁊
p̄fidis a qb⁹ ꝓpter inui
diā illoꝝ ⁊ ꝓpter pctā
nr̄a mľta blaſphemia:
multaſqꝫ paſſiões ſub
pontio pilato (q̄ iudex
erat illo tp̄e in iudea)
ſuſtinuit. I vn̄ diciť
ponti⁹. d M a loco
vbi natus fuit hoc no
mē accepit I Quid
poſt hec. M ſub illo
eī crucifixus eſt ⁊ in ea
dē cruce mortu⁹. dein
de ſepult⁹ eſt. ⁊ manē-
te corpe in ſepulchro.
aīa ei⁹ ad inferna deſcē
dit. de quo inferno ſā-
ctos p̄triarchas. ſ. abra
am yſaac ⁊ iacob ⁊ ſan
ctos ꝓphetas ſ eſaiaꝫ hie
remiā. ⁊ reliquos ⁊ ce-
teros oēs q̄s elegit mi
ſericorditer liberauit.
⁊ tercia die victor reſur
rexit. e I Poſtq̄
reſurrexit q̄d fecit. M
poſt nobiliſſimā ⁊ ſan-
ctiſſimā eius reſurrecti
onē cōuerſat⁹ eſt qua-
draginta dieb⁹ ⁊ q̄dra
ginta noctib⁹ cū diſci-
pulis ſuis. ⁊ manduca
uit cū illis. multa do-
cēs ⁊ loquēs d̄ reḡ dei
f I Quid poſtea.
M Poſt hec xp̄o vidē
tibus illis. Aſcendit ī
celū. vbi quō vult ⁊ q̄-
liter vult ſedet ad dex
terā p̄ris oīpotentis.
g I Quid poſt hec
factur⁹ erit M finito
mūdi termino. cū ipſo
corpe cū q̄ aſcēdit ī ce-
lū venturus eſt iudica
te viuos ⁊ mortuos.
I q̄d ſūt viui ⁊ q̄d ſť
mortui. M viui iu-
ſti, mortui pctōres.

d Paſſus ſub pontio pilato
cruciſixus. mortuus ⁊ ſe-
e pult⁹ Deſcēdit ad inferna
tercia die reſurrexit a mor
f tuis. Aſcendit ad celos ſe
det ad dexteraꝫ dei patris
g oīpotentis. Inde ventur⁹
eſt iudicare viuos ⁊ mortu
h os. Credo in ſpiritūſanctū
i ſanctā eccleſiā catholicam
k Sctoꝝ cōionē. Remiſſio-
l nē peccatoꝝ. Carnis reſur
m rectōnē. Et vitā eťnā amē.

¶ Laudes p⁹ noctur. him
nus quē ſctūs ambroſius.
⁊ ſctūs aug. iuicē ꝯdiderīt.

Te deū laudam⁹ te do
minū confitemur. Te
eternū p̄rem: oīs terra ve-
nerať. Tibi oēs angeli: ti-
bi celi ⁊ vniuerſe ptātes.
Tibi cherubin ⁊ ſeraphin
inceſſabili voce ꝓclamāt.
Sctūs ſctūs ſctūs dn̄s de
us ſabaoth. Pleni ſunt ce
li ⁊ terra maieſtatiꝰ glīe tue
Te glīoſus: apłoꝝ chorus
Te ꝓphetaꝝ laudabilꝰ nu-
merus. Te martirū candi-
datus laudat exercit⁹. Te
p orbē terrarū ſctā cōfiteť
eccľia. Patrē imēſe maie-
ſtatis. Venerandū tuū ve
rū ⁊ vnicū filiū. Sctm̄ quo
qꝫ paclitū ſpm̄. Tu rex glo
rie xp̄e. Tu p̄ris ſempiter-
nus es filius. Tu ad libe-

h I Credis ī ſpm̄
ſctm̄. M credo ſine du
bio in ſpm̄ ſctm̄. I
q̄d eſt. M de⁹ eſt ⁊ in
trinitate tercia pſona:
qꝛ alia eſt pſona p̄ris.
alij filij alia ſpūſſancti
in qua trinitate vnū de
um oīno eſſe credo ⁊ cō
fiteor. I Credis in
ſanctā eccľiam catholi
cā. i ⁊ ſctōꝝ cōionem
M Credo ſanctā ec-
cleſiā. ſ nō ī illā credo
qꝛ nō de⁹. ſ cōuocatio
vel cōgregatio xp̄iano
rū ⁊ dom⁹ dei eſt. I
Eccľia qua lingua dr̄.
M greca. I Quid
interp̄tať latine. M
cōuocatio ſeu cōgrega
tio xp̄ianoꝝ ſicut ſup̄i
us dixi. I Quid eſt
catholica M vniuer
ſalis. i. p totū orbē dif
fuſa. Sctōrū q̄ꝫ cōio-
nem. i. cū ſanctis ſocie
tatē ⁊ cōionē me habe
re credo. ſi fidē firmiť
tenuero ⁊ opibus ſer-
uauero.
k I Credis ī remiſ
ſionē pctōꝝ. M Nō
ſ eſſe remiſſionē pctōꝝ
credo. qꝛ ꝓpter hoc di-
gnatus eſt dei fili⁹ car
nē aſſumere. vt nos (q̄
ꝓpter pctā nr̄a ſalui eē
nō poteram⁹) ei⁹ miſe
ricordia ſaluaremur.
l I Credis ī carnis
reſurrectionē. M nō
credo in illā. ſ carnem
quā ī hac vita ſub mor
tali cōditōne portam⁹
reſurrecturā eē immor
talē credo. ⁊ pro cōſor
tio eius aīam. rōnem
redditurā. m Vitam
eťnā xp̄o ſine dubio nos
cōſecuturos credam⁹.
ſi iſta q̄ hucuſqꝫ expo-
ſuim⁹. firmiť teneam⁹
⁊ opib⁹ impleamus.

rādū ſuſceptur⁹ hoīem nō
horruiſti ꝟgis vterū. Tu
deuicto mortꝪ aculeo: apui
ſti credētib⁹ regna celorū
Tu ad dextera dei ſedes. i
glīa pr̄is. Judex crederis
eē ventur⁹. Te ḡ qm̄s. tuis
famꝪis ſubueni: q̄s p̄cioſo
ſāguie redemiſti. Etna fac
cū ſctis tuis glīa munerari
Saluū fac ppl'm tuū dñe
ꝛ bñdic hereditati tue. Et
rege eos ꝛ extolle illos vſ-
qꝫ ineťnū. Per ſinglos di-
es bñdicim⁹ te. Et lauda-
m⁹ nomē tuū i ſeclm: ꝛ i ſe
culū ſeculi. Dignare dñe
die iſto ſine pctō nos cuſto
dire. Miſerere nr̄i dñe: mi
ſerere nr̄i Fiat mīa tua dñe
ſup nos. queādmodū ſpe-
rauim⁹ in te. In te dñe ſpe
raui. ñ ꝯfundar ineternum

Fides catholica ſcti atha naſij epi

a Quicūqꝫ vl't ſalu⁹ eē: añ oīa op⁹ eſt vt teneat catholicā fidem.
b Quā niſi q̄ſqꝫ itegrā inuiolatāqꝫ ſuauerit. abſqꝫ du-
c bio ineternū ꝑibit. Fides āt catholica hec ē: vt vnū deū in trinitate. ꝛ trinitatē
d i vnitate veneremur. Neqꝫ

a Hic beat⁹ Athanaſius. liberū arbitrium poſuit ſicut dicit in pſalmo. Quis ē hō qui vult vitā. ꝛ iterū in euāgelio ipa veritas dicit. Qui vult poſt me venire. Simil'r ꝛ hic. Quicunqꝫ vult ſalu⁹ eē. Nō dicit. velis aut nō ſaluus eris. ſꝫ quicūqꝫ vult. q: deus omp̄s nullū hoīez inuitū aut coactū trahit ad fidez. Sꝫ quicunqꝫ vult ſaluus eternalr eē in corpore vel in anima. neceſſitas illi ē vt teneat catholicā fidē. Q: ante omne op⁹. neceſſe ē vt fides p̄cedat. añ omnē operatōnē. ante omnē inchoationē. añ oē pricipiū. vniuſcuiuſqꝫ op⁹ eſt vt teneat catholicā fidē dicente ap'lo. ſine fide impoſſibile eſt placere deo. vñ abacuc ꝓpheta ait. Juſtus autē ex fide viuit. Catholica grecus ſermo eſt. latine interꝑtať generaľ ſiue vniuerſaľ. generaľ ꝑtinet ad oēs hoīes Uniuerſalis q: ꝑ vniuerſum orbem eſt diffuſa. Fides credulitas ē qua. ſ. veraciter credimus. id qđ nequaq̄ videre valem⁹. vñ ap'lus ait. fides eſt ſperandarū ſubſtantia rerū. argumentū nō apparentiū Diciť namqꝫ fides eo ꝙ fit inter deū ꝛ homines. Iſtā fidē iſtam credulitatē. ante oīa opus eſt habere nobis q: fides fundamentū ē oīm virtutū. ꝛ iō prius edificam⁹ fidē q̄ eſt fūdamentū. ꝛ ſup eā ceteras ꝟtutes. q: ſine fide. null⁹ ſaluus eē poteſt. Diciť igiť fides. credulitas. ſiue credentia. Catholica vniuerſal' dr. i. recta. quā vniuerſa ecclīa tenere debet. Ecclīa vero cōgregatio xpianorꝫ ſiue cōuentus ppl'orꝫ diciť.

b Nam. i. quam fidem. quiſqꝫ. i. vnuſquiſqꝫ. Integram. i. plenā ꝛ ꝑfectā. vt eam non ſcindat per hereſim. neqꝫ vllo ſciſmate corrumpat. Inuiolatā: i. eam nō violet maledicendo atqꝫ p̄dicādo. et ſi eā nō cuſtodierit integrā ꝛ inuiolatā. abſqꝫ dubio in eterna dānatiōe peribit.

c Nunc maīfeſtat q̄d eſt fides. vl' q̄liter vnuſq̄ſqꝫ ea credere debeat vt vnū deū in trinitate ꝛ trinitatē i vnitate veneremur. i. debem⁹ credere trinū ꝛ vnū. vnuz in ſubſtantia. trinūqꝫ i ꝑſonis. nec ꝓpter trinitatē debemus dimittere vnitatem. nec ꝓpter vnitatem debemus dimittere trinitatem. Ut ipm quē colimus vnū veneremur ꝛ trinū vnū ꝓpter vnitatē ſubſtātie trinū ꝓpter ꝑſonarꝫ vocabula veneremur. id eſt adoremus atqꝫ colimus.

d Confundere eſt cōmiſcere. q: nō debem⁹ tantū vnā ꝑſonā credere. ſicut ſabelli⁹ hereticus aſſerebat. ſed tres id eſt patrē ꝛ filiū ꝛ ſpiritūſctm̄. nec ſubſtātiā ſeparare. vt arrius hereticus aſſerebat. dicebat eī ꝙ ſicut erāt tres ꝑſone. ita fuiſſent tres ſubſtantie. Patrem aſſerebat maiorē filio: filiū minorē patre. ſpm̄ſctm̄ miniſtrū eorꝫ dicebat. Subſtantia diciť eo ꝙ ex ſemetipa ſubſiſtit. ſubſtantia vero cōmune eſt nomē omniū rerum que ſunt. celum ſol luna terra arbores homines. etiam ſubſtātie dicunť. Deus igiť ſubſtātia eſt. ꝛ ſumma

ſubſtantia. ⁊ prima ⁊ omniū ſubſtantiarum cauſa q̄ꝛ omniū rerū creatoꝛ eſt. Eſſentia igitur. ꝓprie de deo dicitur. qui ſemꝑ eſt quod eſt. q̄ꝛ incōmutabilis eſt.

e Hic cōtra ſabelliū ſunt perſone diuiſe. q̄s aſſerit eſſe vnā. q̄ꝛ pat̄ in ſua pſona nō eſt filius. ſed tātū pater. nec filius in ſua pſona eſt pater ſ; tm̄ filius. ⁊ ſpiritusſanctus in ſua pſona nō eſt pater nec filiꝰ ſed tm̄ ſpiritusſanctus ex vtroq; ꝓcedens. pſona dicta eſt eo q̄ ꝑ ſe ſonat.

f Sed patris ⁊ filij et ſpūſſancti vna eſt diuinitas. hoc eſt vna ſubſtantia. Equalis gloria coeterna maieſtas. id eſt coequalis. ſine initio ⁊ fine ⁊ gloria ⁊ poteſtas.

g Quia ſic̄ pater eternus eſt vl' omps ſeu inuiſibilis. ſimilr̄ eſt et filius. ⁊ ſpūſſanctus.

h Increatꝰ pater. in ꝑpoſitio eſt ī hoc loco ꝓ cōpoſita: increatꝰ pater. id eſt non creatus. quia ipſe eſt oīm creatoꝛ. ⁊ a nullo creatus. ipē eſt oīm factoꝛ. ⁊ a nullo factus. Increatus filius: increatus ⁊ ſpiritusſanctus. Increatus filius. nō creatura. ſicut arriꝰ dicebat. q̄ꝛ oīa ſimul creauit cū patre ſimilr̄ ⁊ ſpūſſctūs

i Immenſus pater. q̄ꝛ eius magnitudinem vel quantitatem nullus menſurare poteſt. q̄ celo eſt excelſioꝛ. terra ꝓfundioꝛ ⁊ latior mari. ⁊ eſt incircumſcriptus. incoꝛpoꝛeus. inlocabilis. vbiq; totꝰ. ⁊ non eſt locus vbi non ſit ſicut dicit in pſalmo. ſi aſcendero in celū tu illic es. ſi deſcendero ad infernū ades. et ſi tero ad extrema maris. ibi me dextera tua tenebit. ipē eſt intra omnia ⁊ nō concluſus. extra omnia: ⁊ non excluſus: ſimiliter ⁊ filiꝰ qui attingit a fine vſq; ad finem foꝛtiter. de quo ſcriptum eſt. Uerbo domini celi firmati

ꝯfundentes pſonas: neq;
e ſubſtātiā ſeꝑantes. Alia ē
ei pſona pr̄is. alia filij. alia
f ſpūſſcti. Sed pr̄is ⁊ filij et
ſpūſſcti vna eſt diuinitas:
equalis gl̄ia. coeterna ma-
g ieſtas. Qualis pater talis
h filiꝰ. talis ⁊ ſpūſſanctꝰ. In
creatus pater: increatꝰ fili
us: increatus ſpūſſauctus
i Immēſus pater immēſus
filiꝰ immenſus ſpūſſctūs.
k Eternus pater: eternꝰ filiꝰ
l eternꝰ ſpūſſctūs. Et tm̄ nō
tres eterni: ſed vnꝰ eternꝰ
m Sicut nō tres increati nec
tres immēſi. ſed vnꝰ incre
n atus ⁊ vnꝰ immenſus. Si
militer omnipotens pater
omnipotēs filius omnipo
o tens ⁊ ſpiritusſanctꝰ. Et ta
men non tres omnipoten-
tes. ſed vnꝰ omnipotens.

ſunt. Pari modo ⁊ ſpūſſantus. vn̄ dicitur. ſpiritus domini repleuit oꝛbem terrarum.

k Hic eternus pro ſempiterno debemus intelligere. Eternꝰ dicit̄ deus pater q̄ꝛ ſine initio ⁊ ſine fine cōſtat. ſimiliter ⁊ filius ⁊ ſpūſſanctus q̄ꝛ ſicut nunq̄ non pater ita nunq̄ nō filius ac ſpūſſanctus.

l Et tamē nō tres eterni. ſed vnꝰ eternus .ſ. in ſubſtantia.

m Quia vnus eſt deꝰ in ſua ſubſtantia.

n Omnipotens dicit̄ pater. q̄ꝛ omnia poteſt non a paciendo quod non vult. ſed a faciendo oīa quecunq; vult ⁊ nihil illi impoſſibile eſt. Omnipotens ⁊ filius. q̄ꝛ quicq̄d poteſt pater. p̄t ⁊ filius. nihil ominus ⁊ ſpūſſanctus Ergo ſi omnia poteſt quid eſt q̄d nō poteſt: hoc nō poteſt quod nō conuenit omnipotenti poſſe. Falli non p̄ot q̄ꝛ veritas et ſapientia eſt. egrotare aut infirmari nō p̄t. q̄ꝛ ſanitas eſt. Moꝛi nō poteſt. q̄ꝛ immoꝛtalis eſt. Finiri non poteſt q̄ꝛ infinitus et perennis eſt.

n Non tres tamen omnipotentes q̄ꝛ omnipotentia eſt in ſubſtantia ſed eoꝛum vna eſt ſubſtantia. paternitas vero in relatione ad alterum eſt: vnde ⁊ nomina patris ⁊ filij ⁊ ſpūſſancti relatiua ſunt. q̄ꝛ alia ad alia referunt̄ ſicut verbi gratia ſeruus ad dominum. dn̄s ad ſeruum. Magiſter ad diſcipulum. diſcipulus ad magiſtrū. pater ad filiū. filiꝰ ad patrem. q̄ꝛ nullus pater dicitur niſi habeat filium cuiꝰ ſit pater. ⁊ nullus filiꝰ niſi habeat patrē cuius filiꝰ ſit. q̄ꝛ ſi nō habuiſſet filium nunq̄ habuiſſet nomen patris. ſimiliter ⁊ ſpūſſanctus nō a ſe. ſed alicuius ſpūs eſt. Eſt et aliud vocabulum vbi ſpiritusſanctus

p Ita deꝰ pr̄:deꝰ filiꝰ.deꝰ ⁊
ſpūſſctūs Et tn̄ nō tres dij
ſꝫ vnꝰ eſt deꝰ. Ita dn̄s pa
ter dn̄s filiꝰ dn̄s ſpūſſctūs
q Et tn̄ nō tres dn̄i. ſed vnꝰ
r ē dn̄s. Quia ſicut ſingilla
tim vnāquāq̄ꝫ pſonā:deuꝫ
⁊ dn̄m cōfiteri xp̄iana veri
s tate cōpellimur. Ita tres
deos aut dn̄os dicere: ca
tholica religiōe ꝓhibemur
t Pater a nullo eſt factꝰ nec
v creatus nec genitꝰ. Filius
a patre ſolo eſt.nō factus.
x nec creatꝰ ſed genitꝰ. Spi
ritusſctūs a patre ⁊ filio: nō
factus nec creatus nec ge
a nitus ſed ꝓcedens. Unus
ergo pater non tres pr̄es.
vnus filiꝰ nō tres filij.vnꝰ
ſpūſſctūs nō tres ſpūſſan
b cti. Et ī hac trinitate nihil
priꝰ aut poſteriꝰ.nihil ma
ius aut minꝰ ſꝫ tote tres p

relatiue dr̄.ſ.donū: dr̄ ei donū donatoris.et
donatoꝛ doni.donatorē dico eē pr̄em. donū
ꝯo ſpm̄ſctm̄.donū ꝯo refert ad donatorem
⁊ danatoꝛ ad donū.Ecce qua rōne ſpūſſctūs
relatiue dr̄. p Deus ꝓpriū nomen eſt trini
tatis.ptinēs ad pr̄em ⁊
filiū ⁊ ſpm̄ſcm̄ trāſlatū
ex greca appellatione.
Nā deus grece theos
dr̄.i.timoꝛ.vn̄ tractum
eſt deus.ꝙ eū colētibꝰ
ſit timoꝛ. Propriū ꝯo
nomē eſt pr̄is qꝛ ſolus
eſt pr̄.⁊ ꝓpriū nomen ē
filij.qꝛ ſolꝰ filiꝰ eſt a ſo
lo patre:⁊ ꝓpriū nomē
eſt ſpūſſcti.qꝛ ab vtro
q̄ꝫ ꝓcedit. Deus eſt pr̄
qꝛ ipē eſt fons ⁊ oꝛigo
deitatis.ſilr̄ ⁊ filius
deꝰ ē.⁊ hoc nō a ſemet
ipo qꝛ nō eſt a ſe ſꝫ a ſo
lo patre eſt genitꝰ.pa
ri modo ⁊ ſpūſſctūs.nō
a ſe eſt deꝰ.ſed a patre
⁊ filio ꝓcedens eſt.

q Sicut ſcriptum eſt.
audi iſrahel.dn̄s deus
tuꝰ vnꝰ eſt. Dn̄s dr̄ pr̄
a dn̄atione.eo ꝙ crea
turā ſuā regat atq̄ꝫ gu
bernet.⁊ ſimiliter ⁊ fi
lius ⁊ ſpūſſctūs.
r Quia ſicut ſingillatī
i.ſicut diſtincte vel ſe
paratim vnāquāq̄ꝫ pſo
nā dico deū ⁊ dn̄m. q̄a
ſi me interrogaueris q̄d
eſt pater.Ego reſpon
deo.deꝰ ⁊ dn̄s. Silr̄ ſi
interrogaueris q̄d eſt fi
liꝰ Ego dico deꝰ ⁊ dn̄s
Et ſi dicis quid eſt ſpūſſctūs.Ego reſpōdeo
deꝰ ⁊ dn̄s.⁊ tn̄ in his tribꝰ pſonis nō tres de
os nec tres dn̄os.ſ; in tribus(ſicut iā ſupra
dictū eſt)vnū deū ⁊ vnū dn̄m confiteoꝛ.
s Prohibemur.i.vetamur. t Pater a
nullo eſt factꝰ.qꝛ ipē eſt oīm factoꝛ.nec crea
tus ſed creatoꝛ.nec genitus ſed genitoꝛ.pa
ter eīn grece latine genitoꝛ dr̄. v Filius a
patre ſolo eſt nō factus.qꝛ ipē eſt oīm factoꝛ
ſimul cū patre.nec creatꝰ.qꝛ ipē eſt oīm cre

atoꝛ.ſed genitus ſolꝰ a ſolo patre. Et vna
queq̄ꝫ pſona hꝫ ꝓpriū qđ nō hꝫ alia. Ꝓprium
habet in pſona pater ꝙ ſolꝰ eſt pater:⁊ ꝓpri
um hꝫ in pſona filius qꝛ ſolus a ſolo pr̄e ge
nitus eſt. Sꝫ ⁊ hꝫ aliud ꝓpriū filius qđ non
hꝫ pr̄ nec ſpūſſanctus.
habet eternitatem cū
patre ⁊ ſpūſancto.⁊ ha
bet in tempore natiui
tatē de matre. quā nō
hꝫ ſpūſſctūs nec pr̄. qꝛ
nō ſuſcepit pr̄ carnē in
ſua perſona nec ſpūſſā
ctus ſed tm̄ filiꝰ.vt no
bis in ſe oſtenderet du
as habere naturas vnā
ante oīa ſecula qua ge
nitus eſt ex patre.⁊ de
qua dixit eſaias gene
rationē eiꝰ q̄s enarra
bit. Alterā in tpe. de q̄
dicit paulꝰ apl's. Cū aūt
venit plenitudo tēpis.
miſit deꝰ filiū ſuū natū
ex muliere.factū ſub le
ge.in quo ꝯplacuit ple
nitudinē diuinitatis ha
bitare coꝛpaliter.de pa
tre ſine initio ⁊ ſine fi
ne.de matre initiū ha
bens ⁊ nullo ꝯcludit
fine. x Propriū ha
bet ſpūſſctūs qꝛ nō eſt
pr̄ ⁊ filiꝰ.ſed ſpūs ꝓce
dēs a patre ⁊ filio. Au
dis qꝛ iſte ab ambobꝰ.
filius ab vno.pr̄ a nul
lo ac ꝑ hoc aperte mon
ſtrant ꝓprietates coꝝ.
Ideo aūt ſpūs dei ſan
ctus vocat.qꝛ patris ⁊
filij ſanctitas eſt.nā cū
ſit ⁊ pater ſpūs ⁊ filiꝰ
ſpūs.⁊ pater ſanctus ⁊ filiꝰ ſanctus. ꝓprie ta
men ipſe vocat ſpūſſanctus.
a Unus pater quia ſolus ſibi vnicum genu
it filium:⁊ vnus filius:qꝛ ſingularit ab vni
co patre genitus eſt.vnus ſpūſſanctus qꝛ a
patre ⁊ filio vnicus ꝓcedit.
b Nihil priꝰ aut poſterius.qꝛ nullus ante
rioꝛ.⁊ nullus poſterioꝛ.nullꝰ inferioꝛ ⁊ nul
lus ſuperioꝛ.ſed coeterne ſibi ſunt ⁊ coequa
les.idō nihil ibi vl' maius vel minus.

ſone: coeterne ſibi ſũt ⁊ coe-
c quales. Ita ⁊ ꝑ oĩa ſicut iã
ſupradictũ ē. ⁊ vnitas ĩ tri
nitate ⁊ trinitas in vnitate
d venerãda ſit. Qui vult er-
go ſaluus eē: ita de trinita
e te ſentiat. Sꝫ neceſſariũ ē
ad eternã ſalutē. vt incar-
natõem quoqꝫ dñi nr̄i ieſu
f xp̄i fideliter credat. Eſt er-
go fides recta. vt credamꝰ
⁊ cõfiteamur. qꝛ dñs nr̄ ie
ſus xp̄c dei filiꝰ: deus pari
g ter ⁊ hõ eſt. Deus ē ex ſub
ſtãtia pr̄is ante ſecula geni
tus. ⁊ hõ ex ſubſtãtia mr̄is
h in ſeculo natus. Perfectꝰ
deus ꝑfectꝰ hõ. ex aĩa rõ-
nali ⁊ hũana carne ſbſiſtēs
i Equalis pr̄i ẜm diuinitatē
minor pr̄e ẜm hũanitatem
k Qui lꝫ deus ſit ⁊ hõ. non
duo tñ: ſed vnus eſt xp̄c.
l Unus aũt nõ ꝯuerſiõe di
uinitatis in carnē: ſꝫ aſſum
ptione hũanitatis in deo.
m Unus oĩno nõ cõfuſione
ſubſtantie: ſed vnitate per
ſone.

c Debemus colere ⁊ adorare trinitatem in
vnitate ⁊ vnitatē in trinitate. d Hic rogat
⁊ admonet vt vnuſquiſqꝫ doctor memoriter
cã teneat. ⁊ firmiter credat. ⁊ alios p̄dicãdo
doceat. e Neceſſe ē eñ nobis. vt ſicut ſu-
perius diximus. ita cre
damus. Si v̄o eternaꝫ
ſalutē volumus habe-
re. i. cũ xp̄o ſine fine re-
gnare. neceſſe eſt vt in-
carnatõem dñi nr̄i ieſu
xp̄i fideliter credamus
Qũo fideliter. Nõ ad
optiuũ ſed ꝓpriũ dei fi-
liũ. ſicut dixit ap̄ls. ꝓ-
prio filio ſuo nõ peper-
cit deus ſꝫ ꝓ nobis oĩ-
bus tradidit illũ.
f Nõ inchoat enarra
re ẜm hũanitatē chriſti
q̄d ſit fides recta. Eſt eĩ
fides recta vt hũanita-
tē ipam credamꝰ ĩ cor-
de. ⁊ cõfiteamur ore. ſi
cut dicit ap̄lus. Corde
credit̃ ad iuſticiaꝫ. ore
aũt cõfeſſio fit ad ſalu-
tē. Deus ⁊ hõ vnus ē
verus dei filius. qꝛ ẜm
diuinitatē nihil maius
vel minus q̄ꝫ deus pa-
ter: ẜm hũanitatē nihi
lominus extra peccatũ
q̄ꝫ hõ. g Ex ſubſtãtia
patris. i. ex equalitate
nature. Ante ſecula ge
nitus. i. ante oēm crea
turã. ſicut dicit in pſal
mo. Ex vtero ante luci
ferũ genui te. Ex vtero
. i. ex mea ſubſtãtia. Añ
luciferũ. i. añ oēm crea
turã. Et hõ ē ex ſubſtã-
tia mr̄is in ſeculo natꝰ
. i. totus hõ cũ corpore
⁊ aĩa. in oĩa ſilis nobis
abſqꝫ pctõ. Ex ſubſtan
tia mr̄is. i. de equalita
te nature matr̄. In ſe-
culo natus. i. in his tē
poribus. nõ aliunde. niſi d̄ ſemine mulieris
ſine coitu viri carnē ſuſcepit. Uñ ſalomõ di-
cit. edificauit ſibi domũ. hoc ē xp̄c edificauit
ſibi carnē de beata maria. Et alibi legit̃. qui

factus eſt ex ſemine dauid ẜm carnem.
h Perfectus dicit̃. i. plenus. q̄ nihil indi-
guit: ꝑfectus hõ q̄ nihil minus habuit extra
pctm̃ q̄ꝫ hõ. Ex aĩa rõnali. xp̄c verã aĩam ha
buit, vbi ſapĩa creſcere potuiſſet. ſicut dicit ĩ
euangelio. Ieſus ꝓfi-
ciebat ſapĩa ⁊ etate. ſa
pientia in aĩa. etate in
corpe. Et hũana carne
ſubſiſtens. qꝛ humꝰ ter
ra dicit̃. de hũanitate
carnē aſſumpſit.
i Equalis. ẜm illud.
ego ⁊ pater vnũ ſumꝰ.
Minor iuxta qd̄ dicit.
pater maior me eſt ⁊ in
quo hõ eſt: minor eſt a
diuinitate. k Ideo ſic
cõiungi voluit dei fili-
us cũ hũana natura vt
ex his duabꝰ ſubſtãtijs
fieret vna pſona.
l Nõ q̄ illa diuinitas
qua ē filiꝰ dei ſe cõuer-
tiſſet in hũanitatē. vt ſꝫ
qd̄ erat diuinũ fiēt hu-
manũ. ſed aſſumendo
nr̄am naturã. ſic ē vnꝰ
effectus vt nõ amitte-
ret qd̄ erat: ſed aſſume
ret qd̄ nõ erat. Aſſum-
pſit ẽĩ hũanitatē. ⁊ nõ
amiſit diuinitatē.
m Nõ in eo naturarũ
cõmixtio ē. vt vel diui-
nitas mutaret̃ in natu
rã hũanitatis. vel hũa
nitas cõuerteret̃ in na
turã diuinitatis. ſꝫ vtri
qꝫ nature ſua manet ꝓ-
prietas imppetuũ. tan
ta tñ cõiunctio ē natu-
rarũ. vt idē q̄ eternalit̃
ex deo pr̄e genitus eſt:
hõ ſit verus. ⁊ ille q̄ na
tus eſt. tpaliter ex vir-
gine. deus ſit verus: ꝓ
pter ſuſcipientē deum.
deus verus deus dei fi
lius: ꝓpter ſuſceptũ ho
minē. hõ verus: pſonã quippe filij dei. nõ ex
duabus pſonis vnitam ſed ex duabus natu
ris exiſtere credimus. dicere aũt duabꝰ pſo-
nis cõpoſitã vt nephas vitamus.

n Nam ſicut aīa rōnalis ⁊ caro vnus eſt hō: ita deus et o hō vnus eſt xp̄c. Qui paſſus eſt p̄ ſalute nr̄a: deſcendit ad inferos: reſurrexit a p̄ mortuiſ. Aſcēdit ad celos ſedet ad dexterā dei patris q oīpotētis. Inde vēturus ē iudicare viuos ⁊ mortuos r Ad cui⁹ aduentū: oēs homīes reſurgere hn̄t cū cor s pib⁹ ſuis. Et reddituri ſūt t de factis p̄prijs rōnez. Et q̄ bona egerūt: ibunt in vitā eternā. qui vo mala: in v ignē eternū. Hec eſt fides catholica. quā niſi quiſq̄ fideliter firmiterq̄ crediderit ſaluus eſſe non poterit.

Finis.

n Sicut em̄ ex carne ⁊ aīa vnū dicimus hominē. ⁊ vnuſq̄ſq̄ habet duos homīes in ſe. vnū carnalē aliū ſpiritalē. vnū viſibilē aliū inuiſibilē. vnū mortalē aliū īmortalē. ita de⁹ ⁊ hō vnus ē xp̄c. o In quo paſſus. in q̄ videbať. in quo hō erat. in quo crucifixus. in q̄ mortu⁹. in q̄ ſepultus. in quo reſurrexit. q: diuinitas īpaſſibilis eſt. ſ; in cōiunctōe pſone filius dei diciť paſſus. ⁊ in vera natura fili⁹ hominis ē paſſus. Deſcēdit ad inferos. ſ. aīa cū verbo. q: poſtq̄ hūanitas aſſumpta ē a diuinitate. nō ē ſepata a verbo. ſed ipā aīa a corpe ſepata ē. q: ſi nō eēt ſeparata corpus nō potuiſſ; mori. ⁊ iſte deſcēſus ad ſolā aīa; ptinet Reſurrexit a mortuis. vt nobis exēplū reſurrectōis oſ̄deret ſicut ppheta ait. p⁹ duoſ dies ſuſcitabit nos. ⁊ tercia die reſurgem⁹. ⁊ in cōſpectu eius viuemus. p Aſcēdit ad celos. ſ. ipā hūanitaſ q̄ fuit paſſa. ſicut angeli dixerūt viri galylei quid ſtatis aſpicietes in celu;. hic ieſus q̄ aſſumptuſ eſt a vobis i celū ſic veniet queadmodū vidiſtis eū euntē in celū. q: ſcḋm diuinitatē ad nullu; pōt aſcendere locū ſ; vbiq̄ totus eſt. Sedet ad dexterā dei pr̄is oīpotētis. dextera aute; dei nō carnalē nō corpalē ſicut hūana h; natura. ſ; in hoc loco gloriā dei cōuenit accipe ac ſi apte dicat. regnat in gloria dei. ⁊ ſedere p̄ regnare diciť. q Venturus ē in eadē forma in qua crucifixus. in qua mortuus. in qua ſepultus eſt ⁊ in qua reſurrexit. nō in eccū hūilitate in qua antea fuit. ſ; in gloria ⁊ maieſtate. Et iō in ipā forma. vt videat herodes ⁊ pilatus quē iudicauerūt. vt videāt iudei quem tradiderunt. vt videant milites quē crucifixerūt. vt videant impij quē negauerūt. Viuos: quos e⁹ aduentus inuenerit in corpe viuētes. Mortuos. q̄ mortui erant ab inicio vſq̄ in illū die;. Vel aliter. viuos. i. ſanctos. mortuos. i. pctōres.

r In aduētu dn̄i vnuſq̄ſq̄ ſiue iuſti ſiue peccatores reſurgere hn̄t cum corpibus ſuis.

s Reddere aūt rōnem non fabula verbo; ſed recordatiōe oīm que fecit. ſiue bonū ſiue malum. ⁊ ſcḋm hoc vnuſq̄ſq̄ recipe debet: bōi bona. mali vo mala.

t In vitā eternā. quia ſemp erant boni ſine fine in gloria regnaturi. In ignem eternū. quia ſemper erit malis ſine fine pena inferni. ⁊ ſine vlla miſeratiōe cum corpe ⁊ aīa nō cōſumēdi. ſed ſp arſuri. et nunq̄ deficient in eternis penis manſuri.

v Hec eſt fides catholica. ſicut ſupius diximus. iſta ē fides catholica. Per hoc hic rogat ⁊ admonet. vt vnuſquiſq̄ ſacerdos hoc ſciat ⁊ p̄dicet. Quā. i. quā fidē. quiſq̄. i. aliquis. Fideliter. vt de ea nō dubitet. Firmiť vt nullus a tua fide te remouere poſſit nullo ſciſmate vel hereſi. Et ſi ita nō credideris ſaluus eſſe non poteris.

Beati Brunonis pſalteriū ex docto; dictis collectum p Antoniū Koberger impreſſam: Anno incarnate deitatis milleſimo quadringenteſimo nonageſimoquarto finit feliciter.

20646.